

Cappuzina

FİKOTZİLLA PARISİ #3

LAUREN ASHER

ÖLİMPİY

Çeviren Aydan Yılmaz

Sophie

Liam, Formula 1'in altın çocuğuydu.

Ama aslında bir sahtekârdı.

Çekici. Düzenbaz. Baştan çıkarıcı.

Ölmeden önce yapılacaklar listemdeki tüm maddeleri benimle yerine getirmeyi vadeden kişi.

Yalnızca arkadaşım olmasını istiyordum.

Ama o bana arkadaşlıktan öte bir anlaşmayla geldi.

Bir sezon. Bir liste. Büyük bir sır.

Liam

Sophie, en büyük fantezilerimin vücut bulmuş hâliydi.
Takımımın yenileyeceğim sözleşmem içinse büyük bir tehdit.

Rakip takımın direktörünün kızı ve ne olursa olsun karşı koymam gereken kişi.

Herkes arkadaşlığımıza karşıydı.

Patronum. Babası. Hatta ben.

Buna rağmen elindeki listenin cazibesine kapıldım.

Boş verin platonik ilişkileri, ben yıkım istiyordum.

YETİŞKİN OKURLAR İÇİNDİR!

ISBN 978-625-8029-19-4

9 786256 029194

OLIMPOS

www.olimposdukkan.com

@/olimposyayinlari

/olimposyayinlari

/olimposyayinlari

X /olimposyayin

VIP ACCESS

YILDIZLAR YARIŞI #2

Kariyerim boyunca ilk kez
bırakın gelecek yılı,
gelecek haftayı bile düşünmek
istemiyordum. Sophie'nin eve
dönmesini istemiyor ama
neden olduğum sorunları da
engelleyemiyordum.

F1 taraftarları gibi
çaresizlik içinde çarpışma ânına
tanıklık ediyordum.

Fakat bu kez kazaya sebep olan
bendim, elim kolum bağlı
aracımın duvara toslamasını
izliyordum.

Çarpışma

Lauren Asher

Orijinal Adı: Collided

© 2024, Olimpos Yayınları

© 2020, COLLIDED by Lauren Asher

Yayın Koordinatörü: Ezgi Bilgi Altınay

Çeviren: Aydan Yalçın

Editör: Zehra Uzun

Son Okuma: Elif Nihan Akbaş

Sayfa Tasarımı: Fatma Can Yıldırım

1. Baskı: Haziran 2024 zm

ISBN: 978-625-6029-19-4

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Olimpos Yayıncılık San. ve Tic. Ltd. Şti'ye aittir. Yayınevinden izin alınmadan kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

OLİMPOS YAYINLARI

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Yolu No:8 K:1 D:2

Davutpaşa / İstanbul

Tel: (0212) 544 32 02 (pbx) Sertifika No: 42056

www.olimposdukkani.com - info@olimposyayinlari.com

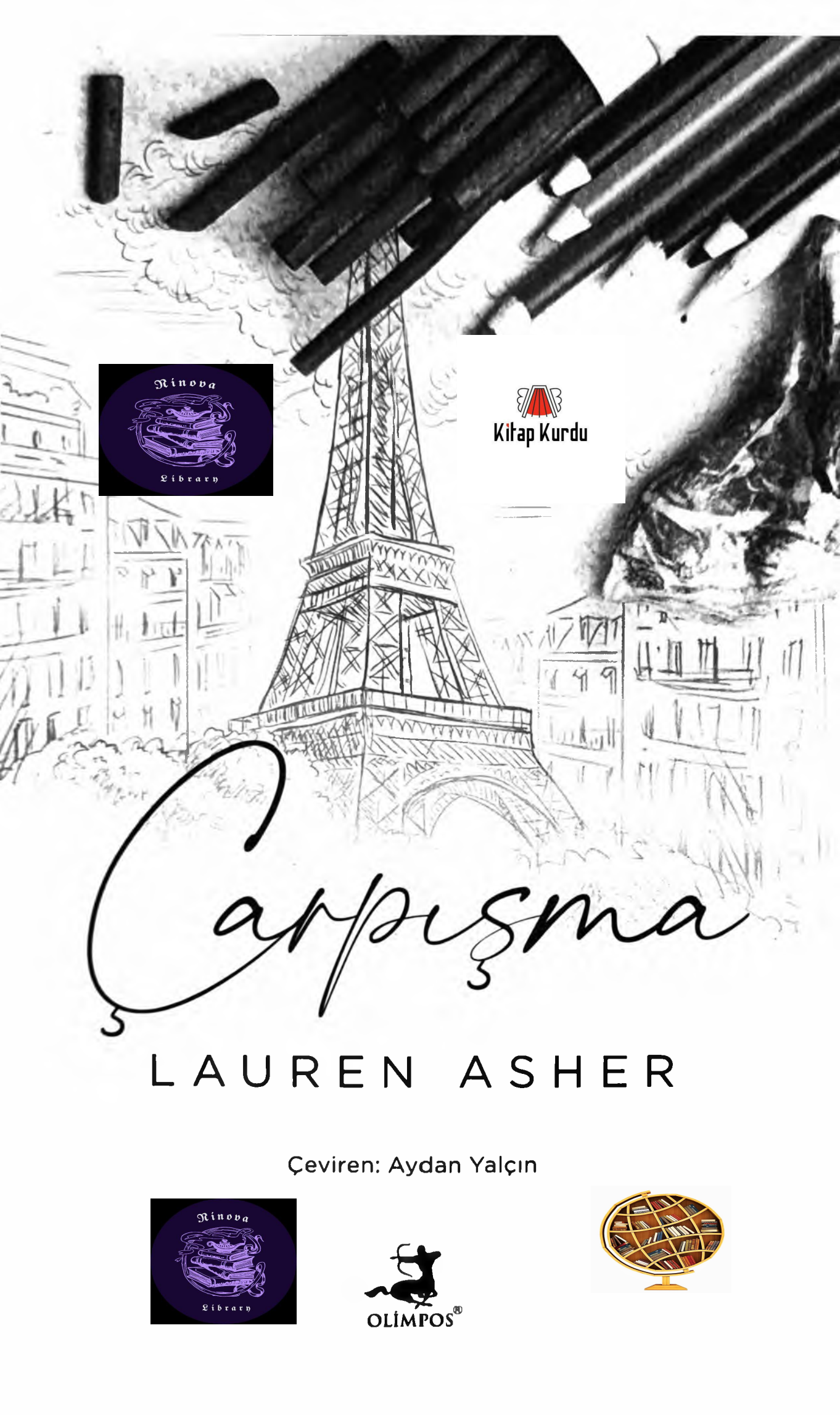
Baskı: KA BASIM

Topkapı Mahallesi Topkapı Maltepe Cad. Çaycılar İş Hanı

No:15 Kat:4 Zeytinburnu / İstanbul Sertifika No: 44064

Düzenleme

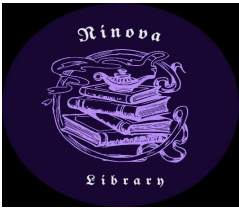
Ny.Ozlem

Çarpışma

LAUREN ASHER

Çeviren: Aydan Yalçın

OLIMPOS YAYINLARI'NDAN OKURA NOT

Efsane'nin yeni baskılarına eklenen, Noah'nın bakış açısından yazılmış genişletilmiş son sözü *Çarpışma*'nın son sayfalarında bulabilirsiniz.

GİRİŞ

SOPHIE

ÜÇ YIL ÖNCE

İnsanlar on sekiz yaşına bastığında ne olurdu biliyor musunuz? Özgürlük, macera ve alkol dolu geceler onları beklerdi.

Ama ben on sekizime bastığımda böyle olmayacak gibi. En azından şimdilik.

Bütün gününü Formula 1'in kötü çocuklarıyla geçiren James Mitchell, kız çocuğu idare etmek konusunda bir iki şey öğrendiğinden belanın kokusunu bir kilometre öteden alabiliyordu. Beş yaşında Kaliforniya'dan İtalya'ya taşındığımızdan beri, bana yönettiği Bandini takımının pilotlarına davrandığı gibi davranıyordu. Onun çatısı altındayken üç şeye uymak zorundaydım: saygı, kurallar ve sorumluluklar.

Üniversite başlamadan önce, bu yaz yapılacak yarışlara onunla katılmamı istemişti. Memelerim büyüyüp bedenimi daha güzel gösterecek kıyafetler keşfetmeye başladığımdan beri beni yarış pistlerinden uzak tuttuğunu hesaba katarsak babamın bu isteği şaşırtıcıydı.

LAUREN ASHER

Bu sabah, kollarımı göğsümde kavuşturup alt dudağımı sarkıtarak ayaklarımı sürüye sürüye otel odamıza girdim. Ben planına itiraz ederken babam yüzündeki ifade değişmeksizin öylece durdu. Gözünü bile kırpmadı, hatta kır saçlarının tek bir teli bile yerinden oynamadı.

Bilin bakalım bu savaşı kim kazandı? Merak ediyorsanız diye söyleyeyim, ben değil ama manevi desteğiniz için teşekkürler.

Bandini garajında takılmak dururken babam beni bir çocuğun doğum günü partisinde prenses kostümü giymem ve çocukların yüzlerini boyamam için gönüllü yapmıştı. Görünüşüm sizi yanıltmasın, etrafta koşturup duran sekiz yaşındaki çocuklarla aynı boyda olabilirdim ama zekâm ve sivri dilim bu noksanlığımı tamamlıyordu.

Limonlu Starburst gibiydim; tatlı ama sert.

Babamın aldığı saçma sapan Rapunzel kostümümü düzelttim. Şaka gibi gelebilir ama çocuk bedeninde aldığını fark etmemişti bile. Kadife kumaşın memelerimi zar zor örtmesi, partiye katılan masum insanlara şeker ve yüz boyasından çok daha fazlasını vadediyormuşum gibi bir izlenim yaratıyordu. Eteği uyluğumun ortasına anca iniyor, bronz bacaklarımla beyaz Converselerimi gözler önüne seriyordu; bu prenses rahat ayakkabı giyiyorsa ne olmuş yani? Topuklu ayakkabılar giyip yakışıklı bir prens tarafından korunmayı beklemenin canı cehenneme.

Ben almayayım, teşekkür ederim. Günü spor ayakkabılarla kurtarmayı tercih ederim.

Partinin yapıldığı yere vardığımda huysuz tavrımı bir kenara bıraktım. Yüz boyamak eğlenceli olabilirdi, en azından bugünlerde kullanma fırsatı bulamadığım sanatsal yeteneklerimi sergilememe vesile olurdu.

İki yaşındayken *Bob Ross*'un yaptığı tabloların etkisine kapılıp elime bir fırça alarak mutfağımızdaki sandalyeleri boyamaya karar verdiğimden beri resim sanatına âşıktım. Islak boyanın üzerine oturup poposunda ayçiçeği deseni çıktığında babam bu

ÇARPIŞMA

durumdan hiç hoşnut olmamıştı. İşte o gün bir sanatçının doğduğunu söylemek isterdim ama öyle olmadı, babam yaratıcılığımı desteklememiş, bunun sadece bir hobi olarak kalmasını istemişti.

Bu nedenle şu anda sanatla ilgili herhangi bir alanda eğitim almak yerine muhasebe eğitimi veren bir üniversiteye gitmeye zorlanıyordum.

Bunu düşünmek bile sıkıntıdan uykumu getiriyordu.

Ama babamı mutlu etmek benim için önemliydi çünkü o, beni hiçbir zaman hayal kırıklığına uğratmazdı. Ben babamın biricik kızıydım. Her ne kadar bu onu zor durumlarda bıraksa da bana hem annelik hem de babalık yaparak büyük bir yükü sırtlamıştı.

Her neyse, en azından bugün çocukların yüzünde mini şaheserler yaratabilirdim. Sıradan işlerin kadını olmadığımdan her çocuk için farklı bir tema planlamıştım. Babam bana prensesli sırt çantası yerine *Star Wars* temalı bir çanta aldığından beri hep sıra dışı biri olmuştum çünkü James Mitchell'in kızı peri masallarına inanmazdı.

Zaman öldürmek için telefonumda gezindim. Çocuklar şişme kaleye yönelerek palyaçoyla beni rahat bırakmışlardı. Palyaço demişken, kendisi şu anda çimlerin üzerinde yüzünde sinsi bir sırıtışla bana bakıyor, sosis balonlarına erkek organı şekli vererek ağız hareketleriyle bana onu aramamı söylüyordu.

Biri resim malzemelerimi dizdiğim masaya yaslandığında bakışlarım kot pantolon giymiş bacaklarından başlayarak kaslı gövdesinin üzerinde kavuşturduğu bronz kollarına kaydı. Kasları gömleğinin siyah kumaşını germişti. Bakışlarım Kuzey Kutbu'nda eriyen buzullara benzeyen iki mavi gözle buluştuğunda nefesim kesildi.

Bu da neydi şimdi? Ben bir ressamdım, şair değil.

“Seni burada rehin tutuyorlarsa iki kez göz kırp,” dedi sırıtarak. Sesinde tam olarak çıkaramadığım bir aksan vardı, İngilizcesi kusursuzdu ama aynı zamanda farklıydı da.

Ağzımı açtım fakat sonra tekrar kapadım. *Hasiktir.* Bu adam sarı saçları ve bronz teniyle sahildeki sörfçülere benziyordu. Hayaller âleminde değil de bir çocuğun doğum gününde olduğumu kendime kanıtlamak için etrafıma bakındım. Şişme kalenin bir aşağı bir yukarı sarsılışı ve çığlık atan çocukların seslerinin yankısı bana tüm bunların gerçek olduğunu hatırlatıyordu.

“Ah, kahretsin. Evan’ın garip biri olduğunu biliyordum ama Disney porno karakterleri gibi giyinmiş güzel kızları rehin tutmaktan hoşlandığı kimin aklına gelirdi?” Yabancıнын gözleri beni tepeden tırnağa süzdü.

Bakışları karşısında yanaklarım istemsizce kızardı, bu adam yüzünden bedenim daha önce hiç görmediğim yepyeni tepkiler veriyordu. “Aman Tanrım. *Tabii ki hayır.* Evan bana çok iyi davranır. Ayrıca o adam evli. Buraya çocukların yüzünü boyamak için geldim. Kızı benim Rapunzel olduğumu sanıyor.” Kelimeler ağzımdan dökülürken birbirine karışan ellerim boya tüplerinden birkaçını yere düşürdü.

Onları yerden almak için eğildiğimde yabancı benden önce davrandı ve parmaklarımız birbirine değerken dokunuşundan bedenime bir sıcaklık yayıldı. Tenimizin temasıyla birlikte kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

Pekiii.

Boyalarla birlikte doğrulduğumda yabancıнын memelerime baktığını fark ettim. Sarı saçlarımı savurarak masaya dönüp telaşlı hâlimi gizlemeye çalıştım. Bu sohbet fena hâlde yanlış yöne gidiyor ve beni bu fazla çekici adam karşısında nasıl davranacağımı bilmez birine dönüştürüyordu.

Bütün suçu hayatımı kız Katolik okulunda geçirmiş olmama atabilir miydim? Kulağa mantıklı geliyordu.

“Ah, demek konuşabiliyorsun.” Bir kahkaha patlattı, kendini kontrol altına aldığı anda göğsü gülmekten titriyordu.

“Hıh.”

ÇARPIŞMA

Mükemmel bir düzenle sıraladığım farklı boyuttaki fırçaları işaret ederken kalın parmakları bir boya tüpünün üzerinde gezindi. “Resim yapmayı seviyor musun?”

“Saklanması gereken gizli bir ilişkiymişçesine severim. Bu bir sır, sadece birkaç kişi bilir.”

“Öyle mi? Sırlara bayılırım.” Bir parmağını dudaklarına götürerek dikkatimi dolgun dudaklarına çekti.

“Herkes gibi. Sen de bir sırrını paylaşıp benimle ödeşmek ister misin?” Ağzım beynimden daha hızlı çalışarak sözlerimi filtreleme zahmetine bile girmedi.

“Sırlar konusunda çok kötüyümdür.” Omuz silkti.

“O zaman ben de konuşma konusunda kötüyümdür.” Kollarımı göğsümde kavuşturduğumda memelerim hafiften yukarı kalktı. *Ay!*

Ben kollarımı indirirken onun gözleri aşağı kaydı. “Amma çetin ceviz çıktın. Peki, öyle olsun. Her gece yatmadan önce en az bir bölüm kitap okumayı severim. Çocukluğumda edindiğim bir alışkanlık, yoğun yarış programıma rağmen hâlâ sürdürüyorum.” Bu itirafı, sanki pis bir sırmış, atletik imajıyla tezat oluşturan bir şeymiş gibi söylemişti. Nedense bu onu benim gözümde daha seksi kılmıştı.

“En sevdiğin kitap hangisi?” Sesim şüpheliydi.

“En sevdiğin kitabı seçebiliyorsan sana güvenemem. Bu soru sorulduğunda her kitapseverin aklına en az beş kitap gelir.” Mavi gözleri benimkilere kilitletti.

Vay be. Bu adam gerçekten okumayı seviyordu. Gözlerimi art niyet olmadan devirdiğimde sırtıttı.

“Pekâlâ. Madem okumayı bu kadar seviyorsun o zaman en sevdiğin yazarı söyle.” Sesim kesik kesik çıkmıştı. Onu elinde kalın, karton kapaklı –çünkü ciltli kitap yerine hafif olanı seçecek kadar pratik birine benziyordu– bir kitapla yatakta hayal ettim. Elbette gözünde okuma gözlüğü vardı ve sarı saçları dağılmıştı.

Tanrım. Lanet olsun ona ve onun sır dediği bu inekliğe.

LAUREN ASHER

“Brandon Sanderson. Sorgusuz sualsiz.” Sesi alçaldı.

“Fantezi dünyasında yaşamayı tercih eden bir adam. Ne kadar şirin.”

“İstersen senin en iyi fantezin olurum, kitaba gerek bile yok.”

Bir çocuk boya malzemelerimin olduğu masaya gelip önümdeki sandalyeye oturdu.

Çocuğa bakarak, “*Ciao, amico. Che cosa vuoi...*”¹ dedim.

“Kahretsin. Hem seksisin hem de İtalyanca konuşuyorsun.” Bana kocaman gülümsedikten sonra çocuğa döndü. “Al sana yirmi euro. Şimdi git.” Özel tasarım cüzdanından çıkardığı yirmiliği uzattı. Çocuk ne dediğini anlar anlamaz fırlayarak gidip bizi bir kez daha yalnız bıraktı.

Ben yaşananların saçmalığına gülerken yeni tanıştığım bu adam karşıma oturup kollarını göğsünde kavuşturarak beni şaşırttı.

“Elinden geleni ardına koyma.” Hınzır sırıtışı göğsüme bir sıcaklık yayılmasına neden oldu. Bu yeni hissi tam olarak adlandıramıyordum. Sıcaklık göğsümden yanaklarıma yükseldi.

“Öyle diyorsan... Ama bununla ikimizin de başa çıkabileceğini sanmıyorum.” Ona muzipçe sııttım. Kalbim göğsümde küt küt atmıyor olsaydı flörtleşme becerilerimle gurur duyardım.

“Lütfen yeteneklerimi küçümseme.” Dudağını mahsustan titreterek elini kalbine bastırdı. Sesli harfleri uzatması, T’leri bastırarak söylemesi hoşuma gitmişti, aksanı benim Amerikan-İtalyan karışımı aksanımdan çok farklıydı.

“İkisini de mi?” Başımı iki yana salladım.

Etrafımızda bize bakan anne babaları umursamadan başını geriye atarak gürültülü bir kahkaha patlattı.

“Peki neymiş o iki yetenek? Söyle bakalım.” Bana bembeyaz, düzgün dişlerini göstererek gülümsedi. *Şeytan diyor ki o mükemmel yüzünü dağıt, ne yakışıklılık kalsın ne çekicilik.*

1 (İta.) *Merhaba, dostum. Ne tür bir şey istiyorsun...* –ç.n.

ÇARPIŞMA

Boya fırçasını çeneme vurdum. “İnsanlara rüşvet vermek ve mesajı almamak. Bana kalırsa bunlar pek sevilmeyen iki yetenektir.”

Başını iki yana salladı, gülmemek için kendini zor tutuyordu. Siyah boyayı palete sıkıp fırçamı koyu rengin içine daldırdım.

Parmaklarımla çenesini kaldırıp parlak gözleriyle kalın, kumral kirpiklerine baktım. “Sakin kıpırdama. Daha başlamadan berbat etmek istemiyorum.”

Parmaklarımı yüzüne bastırduğumda titredi. Fırçamı yüzüne değdirdikçe bronz teni siyah boyayla kaplandı. Temiz ve zenginlik kokuyordu, duş jeli ve pahalı bir parfümün karışımı gibi. Göz kapaklarını boyamak için gözlerini yummasını istediğim an dışında mavi gözlerini yüzümden hiç çekmedi.

Açık açık yüzümü incelemesi beni afallatmıştı. Yanaklarımın kızarmasından tutun da onun kine dokundukça tenimin karıncalanmasına kadar bu adama duyduğum çekime direnip kendimi topladım.

Bakışlarına aldırmandan işime odaklandım. Genç duruyordu ama bana göre hâlâ çok büyüktü. Görünüşüne bakılırsa yirmili yaşlarının ortasında olmalıydı, güldüğünde incecik kırışıklıkları ortaya çıkıyordu. Her bir çukurunu ve yara izini aklıma kazırcasına tenini boyarken yüzlerimiz arasında sadece birkaç santim vardı. Siyah boya keskin elmacık kemiklerinin üzerinde tezatlık oluşturuyordu.

Fırçanın ucuyla boynunun kıvrımına dokunduğumda hafifçe ürperdi, o kadar hafifti ki neredeyse fark etmeyecektim. “Boynunu boyamam seni rahatsız eder mi?”

Yarı kapalı gözleri benimkilerle buluştu. “Sonrasında boynunu öpmeme izin verirsen?”

“Benden yaşça büyük olduğun için bunu duymazdan geleceğim.” Keşke sözümü ağzımdan çıktığı an geri alabilseydim.

“Senden yaşça büyük olduğumu kim söyledi?”

LAUREN ASHER

“Sağlam birikimin ve istikrarlı bir işin varmış gibi bir izlenim yaratan görüntün.”

Gözlerimi ışıldayan gözlerinden alamıyordum. “Müthiş gözlemler yapan bir prenses. Mesela benim nerem sana sağlam bir birikimim olduğu izlenimini verdi?”

“Ben üniversite birinci sınıf öğrencisi bütçesiyle Converse giyerken sen Gucci spor ayakkabı giyip Louis Vuitton cüzdanıyla çocuklara rüşvet dağıtıyorsun.”

“Vay, çok zekisin. On sekiz kesinlikle fazla genç.” Bakışlarını kaçırdı.

“Evet ama şanslısın ki aklını başından almaya yetecek kadar yetişkinim.” Sanat eserimi vurgulamak için fırçamı yüzüne dokundurdu.

Güldü, her nedense onu gülümsetmek hoşuma gitmişti. Masanın üzerindeki aynayı alıp ona tuttum.

“Oha. Bu konuda gerçekten yeteneklisin. Birinin kabuslarından fırlamış gibi görünüyorsun.”

Çünkü öylesin.

Bende hem iyi hem de kötü hisler uyandıran bir gülümseme belirdi yüzünde. Aramızdaki yaş farkına rağmen hissettiğim arzuyu görmezden gelmekte zorlanıyordum.

Yüzüne çizdiğim kurukafaya sırtarak baktım. Omurilik kemikleri boynundan aşağıya inerek siyah beyaz kas dokusuyla birlikte siyah tişörtünün altında kayboluyordu. Mavi gözleri yüzündeki siyah boyayla tezat oluşturuyordu. Gülümsemesi kaybolurken dudaklarına çizdiğim dişler ortaya çıktı. Çizim ürkütecek kadar güzeldi, tıpkı bana göre fazla yaşlı, fazla baştan çıkarıcı olan bu adam gibi.

“Vay canına. Şu iğrenç makyajla seni tanıyamadım, Liam. Sophie bu kadar yetenekliymiş demek?” Benden bu saçma işi yapmamı isteyen Evan, *Liam*'la bakışmamızı böldü.

Liam uzun bacaklarıyla zahmetsizce ayağa kalkarak tüm dikkatimi heykel gibi mükemmel vücuduna çekti.

ÇARPIŞMA

Evan, Liam'ın kaburgalarını dürttü. "Sophie, harika bir iş çıkarmışsın. Bu pazar podyuma çıkamayan Liam'ın ölü yüzünü temsil ediyor âdeta."

"Hep böyle diyorsun ama neredeyse her seferinde kışına tekmeyi basıyorum." Liam'ın sesinde ciddi bir ton vardı.

Yapbozun parçaları birleşmeye başlamıştı çünkü F1'de Liam adında tek bir pilot vardı.

Almanya'nın en saygın, F1'inse gelecek vadeden yıldızı *Liam Zander*. GoKart günlerinden beri Noah Slade ve Jax Kingston'la birlikte ortalığı kasıp kavuran Liam Zander. Bu yıl ilk kez Dünya Şampiyonası'nı kazanmaya adım adım ilerleyen Liam Zander. Bu adam benden neredeyse yedi yaş büyüktü.

Hay böyle işe. Burada durmuş, F1 pilotuyla flört ediyordum. Babam duysa beni mahveder, Bandini garajından dışarı adım atmama izin vermezdi.

Evan, Liam'ın yüzünün fotoğrafını çekti. "Ciddiyim, bu makyaj harika görünüyor. Müthiş bir iş çıkarmışsın, Sophie. Kızım seni Bandini garajında gördüğü andan beri çok seviyor. James Mitchell seni saklamaya çalışsa da bugünlük yeteneklerini ödünç alabildiğimize sevindim." Evan bana baktı. "Unutturma da zahmetlerinin karşılığını ödeyelim."

Evan'ı geçiştirerek Liam'la yaptığı konuşma yerine düzenli nefes almaya odaklandım. Evan çocukları kontrol etmesi gerektiğini söyleyerek alelacele bizimle vedalaşıp gitti.

"Demek F1 pilotusun." Dişlerimi sıktım, yumruk yapıp yapıp gevşettiğim ellerime bakılırsa gerginliğimi gizlediğim söylenemezdi. Gözlerinin bedenimde gezinmesinden bu kadar hoşlanmam beni tiksindirdi. Sanki bütün günü hafızasına kaydetmeye, bedenime yapışan aptal kostümümü ezberlemeye çalışıyor gibi bakıyordu. İşin kötü yanı, ilgisine bayılmıştım.

"Hımm, sanırım mesleğimin tanımını bu. Peki sen, Sophie? Sen nesen? Prenses mi?"

LAUREN ASHER

İsmimi sanki ağzına yakışıyor mu diye test etmeye çalışıyor-
muş gibi ağır ağır, Alman aksanıyla e'yi bastırarak söylemişti.

Sırtımı dikleştirdim. “Öyle diyebilirsin. Ama bu hikâyede
kurtarılmaya ihtiyacım yok.”

“Doğru, yok. Belki de birini kurtaracak olan sensindir.”
Dudakları seğirdi.

Cazibesi, tuhaf sözlerinin yarattığı hissi bastırdı. Göğsüme
bir ağırlık otururken ne kastettiğini merak ettim.

Parmaklarının tersini yanağımda gezdirirken teninin sert
dokusu tüm sinir uçlarımı harekete geçirdi ve patlayan bir
elektrik sigortası gibi kıvılcımlar saçtı. “Ama daha çok genç
ve safsın. Henüz doğru zaman değil. Farklı koşullar altında,
başka bir zamanda tekrar karşılaştığımızda belki...”

Bakışları bedenimde gezinirken kendi kendine güldü, bı-
rakın sözlerini kavramayı cevap vermeme bile fırsat vermedi.
“Sen prenses değil, tam bir kraliçesin. Bunu sakın unutma.
Başkalarının unutturmasına da izin verme. Hep en önemli
taşın şah olduğu söylenir ama tüm taşları yerle bir eden vezir-
dir. İşte sen o vezirsin. Üniversite hayatında bol şans, benim
yerime de bir bira iç.”

Kitap okuyor ve satranç referansları yapıyordu. Liam Zander
gizli bir inekti ve bu sırta vakıf olmak beni içten içe gülümsetti.

Elini çekip parmaklarına baktı. Yüzünde hayret dolu bir
ifade belirip kayboldu, bana sırtıttığında yüzündeki şeytani
kurukafa mükemmel gülümsemesinin üstünü örttü. Partiyi
ve beni ardında bırakarak uzaklaşırken omzunun üzerinden
bana göz kırptı.

Lanet olsun. Sanırım az önce beynimi yakmıştı.

İKİ YIL, BEŞ AY ÖNCE

Çalan telefonla uykumdan uyandım. Karanlıkta telefonumu ararken çarşaflar hışırdadı. Ciddi bir durum olmasa bu saatte kimsenin beni aramayacağını bildiğimden ekrana bile bakmadan cevapladım.

“Hemen gelmen gerekiyor. Johanna ani bir sancıyla uyandı, doğum sancısı mı, gaz mı yoksa Braxton Hicks² mi olduğunu anlayamadık. Son haftalarında, bu yüzden riske girmek istemiyorum.” Abimin sözleriyle uyku sersemliğimden sıyrıldım.

“Tıp okudun, aradaki farkı nasıl anlayamazsın?”

“Salak mısın sen? Benim alanım nöroloji, kadın doğum değil. Senden buraya gelip her ihtimale karşı Elyse’i annemlere götürmeni istiyorum.”

2 Gebeliğin son aylarında rahmi doğuma hazırlayan düzensiz kasılmalar.
-f.n.

LAUREN ASHER

Yataktan öyle bir fırladım ki neredeyse telefonumu düşürüyordum. “On dakikaya oradayım.”

Lukas vedalaşmadan telefonu kapadı.

Neyse ki Johanna'nın doğumu yakın olduğundan sezon arasındaki tatili Almanya'da geçirmeye karar vermiştim. Doğumu düşündükçe testislerimin sızlayışını görmezden geldim.

Vücudum adrenalinle dolup taşarken hızla hazırlandım. Birkaç dakika sonra SUV'me atlayıp abimin evine doğru yola çıkmıştım. Doğum sırasında şehirde olayım diye her şeyi aylar öncesinden ayarlamıştı. Johanna her an doğurabileceğinden Lukas tetikte bekliyordu. Gerçek anlamda. Bir gün yine böyle bir “yanlış alarm” yüzünden Jo'yu hastaneye gitmeye ikna edecekti neredeyse.

Arabayı evlerinin önüne park edip indim. İki katlı evin bütün ışıkları açıktı. Ben girişe doğru ilerlerken abim kapıyı açtı, tepesindeki avizeden üzerine altın rengi bir ışık vuruyordu. Telaşla elini sarı saçlarında gezdirip bana gerginlikle gülümserken bebek mavisi gözlerinin kenarları kırıştı.

Sarılmak için onu kendime çektim ve öylece durduk. “Günün adamı nasıllar? Söylesene, emeklerinin meyve verdiğini görmek nasıl bir his?”

“Johanna'nın önlem olarak her şeyi yanımıza almam için bana bağırmaması gibi bir his. Doğumun başladığından endişeleniyor.”

“Suyu henüz gelmedi mi?”

“Hayır ama tedbirli olmakta yarar var.”

Kahverengi saçları ve ceylan gözleriyle güzeller güzeli Johanna abimi itip öne çıktı. Kızarmış yanakları aldığı derin nefeslerle şişiyordu. Bana doğru dudak bükerek, “Neden insan erkekler de denizatları gibi değiller ki? Hamile kalıp doğum yapan onlarmış. Anneler denizde tembel tembel takılırken onlar yavrulara mis gibi babalık yapıyorlarmış.”

Başımı iki yana salladım. “Biraz rahatlaman lazım. Yüzün kıpkırmızı olmuş.”

ÇARPIŞMA

Johanna onu tanıdığım on yıl boyunca hiç değişmemişti, gergin durumlarda eli ayağına dolanırdı. Lab raporunu dersin başında değil de sonunda teslim ettim diye beni bir güzel haşlamıştı bir keresinde. Diğer liseli kızlar sayemde her yere girip çıkabilmek için sikimin peşinden koşarken Johanna'nın tek derdi ödevlerimizi tamamlamak ve sınavlara çalışmaktı. Sadece bunlar için peşimden koşardı. Diğerlerinin aksine, Formula pilotu olduğum için her işten sıyrılmama izin vermezdi. Okuldan mezun olduysam onun sayesindeydi.

Işıldayan kahverengi gözleriyle bana parmağını salladı. "Karpuz büyüklüğünde bir bebeği bedeninden çıkarmak zorunda kaldığın zaman rahatlamaktan bahsedersin."

Abim yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle bana baktı. Karpuz sever biri olarak zihnimde beliren görüntüden hemen kurtulmak istiyordum.

"Bana öyle bakma. Bunların hepsi senin suçun." Lukas'a bakarak iki parmağıyla karnını işaret etti.

"Çocuğu yaparken şikâyet ettiğini hatırlamıyorum," dedi Lukas gülümseyerek.

Johanna elinin tersiyle onu itti. "Eylemlerimizin sonuçlarını düşünmemiştim."

Lukas'a manalı manalı gülümsedim. "İlk çocuğunu doğurduktan sonra üç ay bile geçmeden onu tekrar hamile bırakan sensin. Bölgeni işaretlemeye bu kadar hevesli olmasaydın keşke."

"Hamileliğin verdiği ışıltıya dayanamadım, ne yapabilirim?" Johanna'yı kendine çekip alnından öptü. Bu iğrenç sevgi gösterilerini birbirlerine dokunmanın kitabını yazmış annemle babamdan öğrenmişti.

"Umarım hamilelik sonrası solgunluğunu da seviyorsundur çünkü tek ışıltı Kaia'yı beslemek için gecenin ikisinde kalktığında buzdolabında göreceğin olacak," diye mırıldandı Johanna abimin göğsüne doğru.

LAUREN ASHER

Johanna'nın karpuzu, yani çılgın ailemizin yeni üyesi Kaia'yla tanışmak için sabırsızlanıyordum.

"Ağzı iyi laf yapıyor, değil mi?" Lukas Johanna'ya sıkıca sarıldıktan sonra onu bıraktı.

Yalandan öğürdüm. "İkiniz midemi bulandırılıyorsunuz."

"Evlendiğin zaman seni de göreceğiz. O an gelene kadar beni laboratuvar ortağın yaptığın için sana minnettarlığımı göstermeye devam edeceğim. Biyoloji bölümündeki en seksi çocuğun bana uygun bir abisi olduğunu kim tahmin ederdi." Lukas'a göz kırptı.

"Ben daha şansımı deneymeden sen gönlünü Lukas'a kaptırdın."

Üst kata koşan abim, "Hiç şansın yoktu. Johanna beni görür görmez olay bitmişti. Sadece reşit olmasını beklememiz gerekti," dedi omzunun üzerinden.

Johanna bana gülümsedi. "Yıllar önce seni arkadaştan öte göremediğim için üzgünüm. Hokey takımının kaptanına karşı koyamadım."

"Birleşmiş Milletler Kulübü Başkanı olarak en çok da senin karşı koyabileceğini umuyordum ama şu hâline bak, abimin çocuğuna hamilesin. Oysa Lukas'ın kas gücü yerine benim zekâmı tercih edersin sanmıştım."

"Beyin cerrahı asistanı olan benken..." Lukas bir kolunda uyuyan Elyse, diğerinde bebek çantasıyla temkinli adımlarla basamaklardan indi.

"İkinizin bana karşı birlik olması artık tadımı kaçırmaya başladı. Jo on sekiz yaşına gelene kadar senin yerinde ben vardım." Kollarımı göğsümde kavuşturdum.

"Kıskançlık etme. Kendine bir bak, yakın zamanda ilk Dünya Şampiyonluğunu kazanmış bir Formula 1 pilotusun. Nihayetinde sen de kitaplarını kas gücüne değiştin." Johanna beni kendine çekti. Şişkin karnı bunu zorlaştırsa da beni kollarına alıp gül kokusuyla sarmaladı.

ÇARPIŞMA

“Kitaplarımı hiçbir şeye değişmedim,” diye söylendim. “Hayatımda değişen tek şey kızların artık benimle kütüphanede buluşmaması.”

“Umarım yakında sen de bir yuva kurarsın. Gerçi yarışlara gelen kızlarla uzun vadeli ilişki kurulmaz çünkü seni kalbin için değil ismin için istiyorlar. Ama benden başka kadın arkadaşlar edinmem lazım. Çünkü biraz yapışkan olmaya başladın.” Bana dilini çıkardıktan sonra paytak paytak kapıya yürüdü.

“Ne? Ben ne zamandan beri yapışkan oldum? Böyle bir şeyi ilk defa duyuyorum.”

“Sen hep öyleydin, dostum. Daha birkaç ay önce gecenin üçünde sarhoş kafayla Johanna’ya mesaj atıp uyuyabilmek için sana ninni söylemesini istedin. Ama şikâyetçi değilim, aramaların ikimizi de uyandırıyor sonuçta.” Johanna’ya bir daha asla görmek istemediğim bir sırtıyla baktı.

“Öff, iğrençsin. O bakışları karını yeniden hamile bırakmak isteyeceğin zamana sakla. Ülke ülke gezerken o ninnilerin duyduğum en iyi şey olduğunun farkındasınızdır umarım. Yarış gününde pit yolunda olmaktan bile daha iyi.”

Johanna’nın melek gibi bir sesi ve kendi sesine uygun şarkılar söyleme yeteneği vardı. Yılın büyük kısmını takımımın yollarda geçirirken sarhoş kışımın geceleri yalnızlık çekmesine dayanamıyordum.

“*Ciddiyim* bak, senin bir kız arkadaşına ihtiyacın var. Sonsuza kadar senin tek arkadaşın olamam.” Johanna gülümsedikten sonra yüzünü buruşturup karnını ovuşturdu.

“Pekâlâ, tamam artık, sizin gitmeniz gerek.” Elyse’i Lukas’ın kollarından aldım.

“Sana söylediğim araba koltuğunu aldın mı?” Abim kollarımda hafifçe salladığı Elyse’e baktı.

“Evet, anneciğim. Hatta üstü açık arabamdan nefret ettiğin için SUV’le geldim.”

LAUREN ASHER

Johanna, abime gülümsedi. “Bazen keşke bizim de üstü açık bir arabamız olsaydı diyorum.”

Abim Johanna'nın Land Rover'ına binmesine yardım ederken, “Güvenli değiller, hayatım,” diye homurdandı. Nasıl oldu bilmiyordum ama birkaç yıl içinde kaygısız bir adamdan güvenlik takıntılı birine dönüşmüştü. Her şey Johanna'yla evlenip bir ev aldıktan ve onu hamile bıraktıktan sonra olmuştu. Seksi ama sessiz bir kızı laboratuvar ortağı seçmenin buralara varacağı kimin aklına gelirdi? Hormonlarımla hareket ettiğim ve biyolojiden geçmem gerektiği için Lukas bana teşekkür etmeliydi.

SUV'ne doğru yürüyüp tek elimle kapıyı açtım ve Elyse'i araba koltuğuna yerleştirdim. Pembe zımbırtı arabanın siyah deri döşemesiyle hiç uyuşmuyordu. Kayışlarla boğuştuktan sonra nihayet kemeri bağlayabildim. Elyse tombul yüzü ve sarı saçlarıyla çok sevimli görünüyordu.

Kapıyı kapamadan önce alnına yumuşak bir öpücük kondurdum.

Bize parlayan gözlerle bakan annesiyle babasına dönüp, “Bakıcıyı annelere bıraktıktan sonra hastaneye gelirim,” dedim.

“İyi edersin. Görüşürüz.” Lukas el salladıktan sonra arabasıyla garaj yolundan çıktı. Yolcu koltuğundan bana gülümseyen Johanna onu bekleyen acı dolu saatlere rağmen sakin görünüyordu.

Elyse'i bakıcıyla bıraktıktan sonra anneleri alıp hastaneye sürdüm. Babam bekleme odasındaki sandalyelerden birinde dinlenirken annem bir saate bir kapıya bakıp yüzünü buruşturarak botlarını yere vura vura küçücük alanda volta atıyordu.

Annemle babam sarı saçları ve açık tenleriyle Barbie ve Ken gibiydi. Fırtınalı gri gözleriyle bana bakan annem dik durmaya çalışsa da endişelendiği her hâlimden belliydi. Sarı saçlarının savrulduğu o hızlı adımlar sakinleşmesini sağlamıyordu, babamsa onun aksine başını duvara yaslamış sakince oturuyordu.

ÇARPIŞMA

“Neden sen de oturmuyorsun?” dedim yanımdaki boş sandalyeyi işaret ederek.

“Oturmak istemiyorum. Beklemekten nefret ediyorum, Kaia’yı bir an önce kucağıma almak ve o bebek kokusunu içime çekmek istiyorum.” Gözlerini kapayıp gülümsedi.

“Seri katil gibi konuşuyorsun.” Sözlerimi duyunca gözleri kocaman oldu. Babam öyle bir güldü ki öksürmeye başladı.

Annem babama ters ters baktı. “Şu esprilerine gülerek onu cesaretlendirme. Benimle bu şekilde konuşmasının tek suçlusu sensin.”

“Birinin ona espri nedir, nasıl yapılır öğretmesi gerekiyordu.” Babam bana sıırttı, mavi gözleri floresan ışıkları altında parlıyordu.

Annem gülümsemesini bastırdı. Birkaç dakika daha volta attıktan sonra gelip yanıma oturdu ve yakın zamanda yirmi altı yaşına girmemişim de yeni yürümeye başlayan bir çocukmuşum gibi elimi kucağına aldı. “Johanna’yla seni baloya birlikte göndermeye çalıştığımız zamanı hatırlıyor musun?”

“Nasıl unutabilirim. Lukas neredeyse beni gebertiyordu.”

Lukas’ın yıllar önce yüzüme yumruk attığı o ön bahçede Johanna’ya evlenme teklif etmesi de dâhil pek çok güzel ânı yaşamıştık.

“İşte o an birbirlerine âşık olacaklarını anlamıştım. Zeki sporcuyla utangaç kız, tıpkı filmlerdeki çiftler gibiydiler. Lukas sadece doğru zamanın gelmesini bekliyordu.”

“Çok fazla aşk filmi izliyorsun.” Başımı iki yana salladım.

Annem her şeyin mutlu sonla noktalanacağına inanıyordu çünkü hayatının aşkını yirmi iki yaşında bulan umutsuz bir romantikti. Lukas onun aşk tavsiyelerini harfiyen uygularken ben sadece sağda solda sūrtüyordum ve bundan daha fazlasına da hazır değildim.

Aklıma Johanna’nın sözleri geldi. Hayatımda yaşadıklarımı paylaşacak biri olmadığı için mi yapışkandım? Oysa öyle

LAUREN ASHER

görölmek istemiyordum. Sarhoşken bir iki kez aramışsam ne olmuştu yani? Bazı insanlar eski sevgililerine mesaj atardı, bense arkadaşlarımı arıyordum. Bu, karakterimin bozuk olduğunu göstermezdi.

Annem bana gülümserken gri gözlerinin etrafı kıvrıldı. “O filmler olmasaydı babana bir şans vermeyebilirdim.”

Bu sefer gerçekten kusacaktım. “Terapi masraflarımı size ödetmeliyim aslında. Bu saçmalıkların yarattığı travmalar yüzünden terapistim para basar.”

Saatler gibi gelen bir süre boyunca oturduk. Sanırım Lukas’ın Elyse’in doğumundaki gibi dışarı çıkıp bize bilgi verecek zamanı olmamıştı. Zaman geçirmek için telefonumda oyalandım. Dakikalar geçse de ne bir hemşire ne de bir doktor geliyordu. Ne yapacağımızı bilemeden öylece duruyorduk. Yeni aile ferdimizin doğumunu beklerken hepimiz meraktan çıldırmak üzereydik.

Bir hemşire aceleyle bekleme odasına girerek Zander ailesi olup olmadığını sordu. “İşler planlandığı gibi gitmedi. Bazı komplikasyonlar yüzünden Johanna acilen ameliyata alındı. Şimdilik size aktarabileceklerim bu kadar ancak yeni bir gelişme olur olmaz sizi bilgilendireceğiz.”

“Aman Tanrım. Umarım ciddi bir şey değildir.” Annem elindeki kitabı sandalyeye bırakarak tekrar volta atmaya başladı.

“Doktorlar ne yaptıklarını biliyorlardır.” Babamın kaygılı bakışları sakın sesiyle çelişiyordu.

“Elyse normal doğumla dünyaya geldi. Bu kez neden sezaryen oluyor?” Annem durdu, sanki bu hareket çarpan kalbini sakinleştirebilirmiş gibi bir elini göğsüne bastırdı.

Telefonumu cebime geri koydum, artık aptalca oyunlar oynayacak havada değildim. “Doktor bize haber verecektir.”

Birkaç dakika sonra kapı ses çıkararak açıldı ve yumruklarını sıkmış, beti benzi atmış Lukas kapıda belirdi. Gözlerinin ferisi sönmüştü. Sanki ruhu çekilmiş de geriye sadece bir kabuk kalmış gibi duygudan yoksun görünüyordu.

ÇARPIŞMA

Bakışları benimkilerle buluştuğunda sırtımda soğuk bir his belirdi.

Gözünden bir damla yaş süzüldü. O tek damla gözyaşı göğsümün sıkışmasına, ciğerlerimin sönmesine neden oldu. Odanın oksijeni çekilmiş gibi hepimizin üzerine bir ağırlık çöktü. Sessizlik içinde Lukas'ın derin derin nefesler almasını ve kara gözlerini tek tek üzerimizde gezdirişini izledik.

Sandalyemden güçlükle kalktım, bacaklarım titrerken soğukkanlılığımı korumaya çalışıyordum. “Ne oldu?”

Boş, ifadesiz bakışları benimkilerle buluştu. “Johanna'yı kaybettik.”

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüp dudakları titrerken midem bulanmaya başladı. Annem hıçkırıklarını bastırarak abime koştu ve onu kollarına çekip sımsıkı sarıldı. Babamla göz göze geldik, dudaklarımızdan tek bir kelime dökülmesine bile anlaşılabiliyorduk.

Nasıl olur?

Abim titriyordu, dizlerinin bağı çözüldüğünde annem de onunla birlikte yere çöktü. Kalbim deli gibi atarken birazdan midemdeki her şeyi bej fayansların üzerine çıkaracakmışım gibi hissediyordum.

Abim, sanki sesli söylemek her şeyi daha gerçek kılacakmış gibi fısıltıyla, “Bebek sıkışmıştı,” derken sesi çatallandı. “Acil sezaryene aldıkları sırada Jo'nun tansiyonu düştü ve o...” Hıçkırdı.

Biri ayaklarımın altındaki halıyı çekmiş gibi hissediyorum derdim ama bu ifade, şu anda yaşadığım kâbusu tarif etmek için çok basit kalırdı. Sanki biri lanet olası bacaklarımı bedenimden ayırmış, beni kanlı bir yığın hâlinde yere bırakmış gibi hissediyordum. Abim bu boktan hastanenin zeminine yıkıldığında o kadar çaresiz kalmıştım ki.

Bu gerçek olamaz.

Annemin kollarına sokulan Lukas'ın bedeni titriyor, sessiz hıçkırıkları kalbimin kırılmasına neden oluyordu. “Başaramadı.

LAUREN ASHER

O... bebeğimizi kucağıma aldığımı görmek istedi. Tek istediği buydu. Tanrım, karım gitti.” Derin solukları gittikçe daha histerik ve sığ bir hâl almaya başladı.

Kahretsin.

En yakın dostum gitmişti. Daha birkaç saat önce bana gülümseyen, yapışkanın teki olduğumu söyleyen kadın. Lisenin en güzel kızı, bu dünyada en sevdiğim insan Johanna. Beni gizli saklı inek hâllerim için değil de pistteki yeteneklerim için isteyen kızlara gözlerini deviren arkadaşım. Abimin kalbini çalan, beni bir bütün yapan ve ailemin her bir ferdi kendine âşık eden kadın.

Mide bulantımı daha fazla bastıramayarak yakındaki çöpe koştum, midem kasılırken ağzım asitle doldu ve hiç aşına olmadığım gözyaşları yüzüme akmaya başladı. Bembeyaz kesilmiş parmaklarımla plastik çöp kutusunun kenarlarını kavrayıp titreyen bacaklarım için dayanak olarak kullanmaya çalıştım.

Öğürme seslerimin arasında annemin, “Ya bebek?” dediğini duydum.

“Kaia iyi.” Bana her zaman soğukkanlılığımla korumamı tembihleyen abim annemin kollarında ağlıyordu. Annemle konuşurken boğuk kelimeler dudaklarından fısıltı hâlinde dökülüyordu. Lukas’ı böyle perişan görmeye dayanamıyordum, hislerimin dışı vurumu gibiydi.

Çöp kutusunu daha sıkı kavradım, babam titreyen eliyle sırtımı sıvazlarken yere yığılmaktan korkuyordum.

Lukas’ın ağlamasından nefret ediyordum. Bir yeğenim daha oldu derken en iyi arkadaşım olmaktan da bugünden de nefret ediyordum. Tanrı neden böyle acımasız bir şaka yapardı ki? Bir cana hayat verirken diğerini söndürürdü?

Ailemi ardımda bırakıp oradan kaçarak hastanenin girişine doğru koştum. Dışarıda, içimde çalkalanan duygulara benzer bir karanlık vardı, ben bomboş avluda kendimi kaybederken ay gökyüzünde parlayarak sanki benimle alay ediyordu. Bacakla-

ÇARPIŞMA

rım daha fazla tutmaz oldu ve çimlerin üzerine çöktüm, nemli yapraklar gözlerimden damlayan yaşları gizliyordu.

Başımı geriye atıp boğuk bir çığlık koyverdim. Yaklaşan bir ambulansın siren sesleri acılı hıçkırıklarımı bastırdı. Derin bir nefes aldım, soğuk hava ciğerlerimi yakıyordu.

Babam bir anda ortaya çıkıp yanıma diz çöktü ve beni kendine çekerek kollarının arasına aldı.

Bedenimin titreyişini kontrol edemiyordum. “Nasıl ya? Böyle bir şey nasıl olabilir? Yirmi birinci yüzyıldayız. İnsanlar nasıl doğum yaparken ölebilir?”

Babam hıçkırıklara boğuldu. “Çok üzgünüm, evlat. Keşke elden bir şey gelseydi.”

“Ne olacak şimdi? Jo’yu düşünmeden Kaia’nın yüzüne nasıl bakacağız?” Sesimin bu kadar zayıf çıkmasından nefret ediyordum.

“Ona bakıp annesinin yarattığı son güzel şeyi göreceksin. Onun şu anda bir amcaya her zamankinden daha çok ihtiyacı var.”

Gerginliğimi hafifletmek için çimleri avuçlayıp yoldum. “Ben Kaia’yı istemiyorum. Johanna’yı geri istiyorum.”

“Böyle bir şeyi cidden söylemiş olamazsın.”

“Söyledim ama. Zamanı geri sarmak ve bu boktan günü tarihten silmek istiyorum.” Bu sözleri dile getirirken en ufak bir suçluluk bile duymamıştım. Göğsümün sıkışması bana içime çöreklenerek akıl sağlığımı sınayan o acıyı hatırlattı.

“Ama öyle bir şey yapamayız. Şimdi abin için güçlü olmaya çalış.”

Kalbim lanet bir kâğıt öğretücüye atılmış gibi hissederken nasıl güçlü olabilirim?

“Güçlü falan olamam.” Kelimeler boğazımda düğümlenirken sesim boğuk bir fısıltı hâlinde çıktı. Johanna’yı, Kaia’nın odasını hazırlarken boya konusunda kavgaya tutuşmamızı düşündükçe

LAUREN ASHER

gözyaşlarım sel gibi akıyordu. Anılar zihnime hücum ettikçe içim korkuyla doluyor ve yeniden midem kalkıyordu.

Olanlarla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Demlenen duygular, acı verici anılar ve göğsüme yerleşip orayı yuva belleyen donuk ağrıyla başa çıkabilecek hâlde değildim.

Babam bana sıkıca sarıldı, sessizlik içinde acı dolu soluklar alırken çimlerin üzerinde oturduk.

30 Aralık artık sadece Johanna'nın ölüm günü değildi, kendimi bıraktığım, istesem bile kalıntılarını bir araya getiremeyeceğim kalbimin kırıklarını kuytulara gömdüğüm gündü.

2

GÜNÜMÜZ

Dramatik olmak istemiyordum ama az önce hayatımın en kötü seksini yapmıştım.

Hayır, şaka yapmıyordum. Keşke şaka olsaydı. Hayal kırıklığımın altında yatan sebep yurt yatağımı işgal ederken banyoda saklanıp kendi kendime fısıldayarak konuşmam bu yüzdendi.

Andre Bianchi: Matematik dehası, kardeşlik birliği başkan yardımcısı ve iki tur üst üste seks yapıp *sizi tatmin etmeden bırakma ihtimali en yüksek kişi*.

Aromalı prezervatif kullanmasından anlamalıydım. Kadın bedeni hakkında biraz fikri ya da kendine saygısı olan hiçbir erkek aromalı prezervatif kullanmazdı. Satılan en aptalca şeylerden biriydi. Hem kim icat etmişti ki bunları? Yani Tanrı aşkına, aklı başında hangi kadın prezervatif yalamak ister!" Seksin ne kadar berbat olduğunun bir kanıtı olabilecek dağılmamış saçlarımı tararken kendi kendime bunları fısıldıyordum. Saçlarıma bu sabah tarakla verdiğim şekil olduğu gibi duruyordu. Makyajım

LAUREN ASHER

neredeysse hiç dağılmamıştı, yüzümde seks sonrası ışıltısı yoktu, hatta yanaklarım bile kızarmamıştı. Yeşil gözlerime baktım, seks hayatım kadar cansız görünüyorlardı.

Göğsüm nefes almakta zorlanacağım kadar sıkışıyor ve bana bir kez daha yaşadığım hayal kırıklığını hatırlatıyordu.

Üniversiteye geldim geleli orgazm dışında her dersten geçiyordum. Bu beni neden rahatsız ediyordu bilmiyordum ama gerçekten sinir olmaya başlamıştım. Önüme gelenle yatıp kalkmıyordum tabii ki, cinsel birlikteliklerim bir elin parmaklarını geçmeyecek kadar azdı. Daha da kötüsü, bunların hiçbirisiyle sonsuza dek mutlu olabileceğime inanmamıştım ama kendimde bir yanlışlık olduğunu düşünmeye başlıyordum. Yoksa bu neden benim başıma gelsindi ki? Partnerim boşalırken ben tavanı seyredip *ne yaşıyorum ben* diye düşünüyordum.

Endorfin salgılamamış, seks sonrası mutluluğu hissetmemiştim. Hatta hiçbir şey hissetmemiştim. *Niente. Nada.*

Bu son olay beni çok etkilemişti. İnsanlarla doğru düzgün iletişim kurmadan kös kös yurt odamda oturacak ve yılda bir kez muhasebe bölümünden sınıf arkadaşımınla seks yapacaksam üniversiteye gitmenin ne anlamı vardı? Olay, penislerini emerken dünyamı döndürüyorlarmış gibi davranıp o esnada aklımda beni bekleyen ödevlerimi listelemekle ve yüzüme bir gülümseme yerleştirip gitmelerini istememle son buluyordu.

“Aman Tanrım. Sakso çekerken muhasebe hocamı düşünüyordum. Daha ne kadar düşebilirim bilmiyorum,” diye mırıldandım kendi kendime, iniltimi güç bela bastırarak.

Bu böyle gitmezdi. Hırslı kişiliğim beni kıcımdan ısıtıyordu, üstelik *Anastasia Steele* tarzında da değildi.

“Sophie, hemen şimdi dışarıya çıkacak ve ona toparlanıp gitmesini söyleyeceksin. Bu berbat ruh hâlimden kurtulman için uyuman gerek ama uyku saatin çoktan geçti.” Derin nefesler aldım ve içerideki zavallı çocukla yüzleşmek için gereken cesareti toplamaya çalıştım.

ÇARPIŞMA

Andre nazik ve kibardı, hatta yediğimiz akşam yemeğini ödemeyi bile teklif etmişti. Kaba olmak istemiyordum ancak şu an duygularımı anlamlandırmakta zorlanıyordum. Dürüst olmak gerekirse, hem zihinsel hem de fiziksel olarak kendime huzur vermediğim için hayal kırıklığı yaşıyordum. Beynimi kapatıp zihinsel bir tatile çıkmaya çalışmakla kontrolü elden bırakmamak için savaşmak arasında ciddi bir mücadele içindeydim.

Banyo kapısını hışımla açtım. “Merhaba, üzgünüm ama sanı—”

Yatağımı boş görünce rahat bir nefes aldım. Belki de bu gece o kadar da büyük bir fiyasko sayılmazdı. Gözlerim yastığımın üzerindeki kâğıt parçasına takıldı.

Bu hoş randevu için teşekkürler. Gelecek hafta sonu tekrar yapalım mı?

Hayır. Kesinlikle yapamazdık. Onunla tekrar görüşmektense ülkeyi terk etmeyi tercih ederdim.

Bir dakika. Bu aslında çok iyi bir fikirdi.

Mini buzdolabımdan yeni açılmış beyaz şarap şişesini kapıp dizüstü bilgisayarımı açtım. Babamın Formula 1 takvimine tıklarken kadehle uğraşmayıp şarabımı doğrucu şişeden içtim. Önümüzdeki ay Melbourne’ye uçmak için biletleri almıştı bile.

Melbourne’ün nasıl bir yer olduğuna bakmak için merakla Pinterest’i açtım. Şarabımı yudumlarken ana sayfada gezinip *Bucket List* etiketli bir gönderiye tıkladım.

Nihayetinde kendimi zaman girdabına kapılıp *pin*ler arasında kaybolarak birden fazla seyahat listesinde gezinirken buldum. Bütün suç insanların neler yaptığına duyduğum merakı. Güzelce hazırlanmış listeleri severdim ama hiç böylesine çılgın maddeleri listelemeyi düşünmemiştim. Şarap içip araştırmaya devam ettikçe kafam iyiden iyiye bulandı.

Ana sayfama bir *Yaramaz Şeyler Listesi* düştüğünde kaşlarım saç çizgime kadar kalktı. Merakıma yenik düşerek listeye tık-

ladım. *Yaramaz* kendimle ilişkilendirdiğim bir kelime değildi. Beş yaşındayken McCoy maketinin içine *milkshake* döktüğüm için babam bir hediyeyi hak etmediğimi ve beni Noel Baba'ya şikâyet edeceğini söylediğinden beri en azından.

Hasiktir. İnsanlar epey yaratıcıydı. Saatlerce *Yaramaz Şeyler* listelerinde gezindim. Oysa bu zamanı ders çalışmak, uyumak ya da bir arkadaşlık uygulamasında yeni bir sevgili bulmak için kullanabilirdim. Ama hayır. Kafam güzelken en sevdiğim seks eşyalarını *pin*lemekten keyif alıyordum. İki saat önce neden böyle umursamaz değildim?

Nedeni yalnız geçirdiğim akşam mıydı yoksa içtiğim şarap mıydı bilmiyordum ama özenle tuttuğum ajandamı alıp en arkadaki gizli sayfalardan birini açtım.

Daha önce hiç yapmadığım ama hep denemek istediğim şeylerden oluşan bir liste yapmak için kolları sıvadım. Bir saat sonra her şeyi yazmış, hatta renk kodlaması bile yapmıştım. Çıktı almak için yazdırma tuşuna basacakken aklıma listeye bir isim vermek gelince en tepeye *Yap Gitsin Listesi* yazdım.

Çıktı aldığım kâğıda bakarak, *Ben neden böyle bir liste oluşturdum,* diye düşündüm. F1 sezonuna katılmama izin vermesi için babamı gerçekten ikna edebilir miydim? Dahası bu listedekilerin yarısını bile yapabilecek miydim? Aklımdaki şüphelere aldırış etmeden laminasyon makinemi çıkardım. Evet, ben de o el işlerinden hoşlanan insanlardan biriydim. Birkaç başarısız origami denemesi ve hüsrana dolu homurtulardan sonra kâğıdı katlamayı başardım.

Lamine ettiğim *Yap Gitsin Listesi* bütün ihtişamıyla parlıyordu. Bir cesaretle, yarı sarhoş kafayla belirlediğim yirmi maddeye bakıp gülümsedim.

Çıplak yüz.

Bir vibratör al.

Buzla ön sevişmeyi dene.

ÇARPIŞMA

Bir yabancıyı öp.

İçerken karaoke yap.

Yeni yemekler dene.

Paraşütle atla.

Porno izle.

Strip poker oyna.

Seks sırasında partnerinin seni bağlamasına izin ver.

Seks sırasında partnerinin gözlerini bağlamasına izin ver.

Oral seksle orgazm yaşa.

Ayna karşısında seks yapmayı dene.

Halk içinde seks yap.

Duvara karşı seks yap.

Kafayı bul.

Hızlı seks yap.

Açık havada seks yap.

Eyfel Kulesi'nin önünde birini öp.

Bir gecede birden fazla orgazm yaşa.

Geriye yapmam gereken tek bir şey kalmıştı ve bu, muhtemelen listemdeki maddeleri yerine getirmeye başlamadan önceki en zor görevim olacaktı.

Babamı, sezon boyunca onunla seyahat etmeme izin vermesi için ikna etmek.

“Turneye katılmadan önce birkaç kuralım var. Onları ihlal edersen seni ilk uçakla İtalya’ya postalarım.” Babam oturma odamızdaki kanepede her zamanki yerine oturmuş, iPad’inde bir şeyler yapıyordu.

“Mühendisler arasında ne kadar popüler olduğumu biliyorum ama turne deyince sanki rock yıldızıymışsın gibi algılanıyor.”

“İnekler arasında popüler olmak mı? Bayılıyorum.” Elleriyle bir daha asla tekrarlamasını istemeyeceğiniz rock sembolü yaptı. “Neyse, konuya dönelim, ilk kural yarışçılardan uzak durmak için elinden geleni yapmak olacak. Ciddiyim, hiçbiri güven vermiyor. İkincisiyse her gün benimle iletişim hâlinde olacaksınız. Bir çukurda ölüp kalmadığından emin olmak istiyorum. Ve son olarak, beladan uzak duracaksınız. Şimdi söylediklerimi tekrarla bakayım.”

“Tekrarlamama gerek duyuyorsan yaşlanıyorsun demektir.”

“Saçlarımın beyazlamış olması yaşlı olduğum anlamına gelmez.” Elini kalın telli saçlarının arasından geçirdi.

Babamı tanımlayacak en son kelime maalesef ki yaşlı ve huysuz olurdu. Maalesef ki diyorum çünkü bekârdı ve kadınların ilgisini çekiyordu. Kadınlar, sanki alnında *para ve güzel vakit geçirmek garantili* yazıyormuş gibi peşini bırakmıyorlardı.

“Tamam, yaşlı değilsin ama özel okullardan daha kuralcı olman karizmatik havanı bozuyor.”

“Lütfen kurallara uy. Bu yaz senden isteyeceğim tek şey bu.”

Babam kuralcı biriydi çünkü sonumun annem gibi olmasından korkuyordu. Annem hakkında pek konuşmazdık çünkü o, beni doğurduktan hemen sonra aniden az gelişmiş ülkeleri kurtarmaya karar vererek bizi terk etmişti. Çocuk sahibi olmak sevdiği özgür yaşam tarzını kısıtlamış, çocuk bezi ve biberon falan derken benimle ilgili her şey ona yük gibi gelmeye başlamıştı. Şimdilerdeyse benden beş yaş büyük yeni erkek arkadaşıyla Afrika’da gününü gün ediyordu.

Babamın dillendirmediği şeyin terk edilme korkusu olduğunu söyleyebilirdim. Annemle her konuştuğumda –ki bu pek nadir oluyordu– babam evden kaçmak için ilk uçağa bilet alıp almadığımı kontrol ediyordu.

“Bu yıl 22 yaşına girecek olmasam sanırım beş metre yakınında tutmak için bana şu emniyet kayışlı sırt çantalarından alırdın.”

ÇARPIŞMA

Tavana baktı. “Eşeğin aklına karpuz kabuğu düşürme istersen çünkü fena fikir değil gibi.”

Azgın oğlanlarla F1 pilotlarını dizginleyemediği için üniversiteye başladıktan sonra gözlerini üstümden ayırmaz olmuştu. Her yaz bana para verip tatile göndermeye başlamıştı; ne tesadüftür ki bu tatiller hep onun F1 seyahatlerine denk geliyordu.

Ona ters ters baktım. “Lütfen biraz sakin olur musun? Beni karşıma çıkacak her erkekten koruyamazsın.”

“Deneyemeyeceğimi kim söyledi?” Alt dudaklarını ısırarak seyahat programımızı gözden geçirdi. Bu yaz tadımı kaçırmayacaktı. Yeni insanlarla tanışmak, farklı şehirler görmek ve birkaç hata yapmak istiyordum çünkü Tanrı biliyor ya, buna ihtiyacım vardı. Babam için mükemmel bir kız evlat olmanın ne kadar zor olduğunu insanlar anlayamıyordu, onu memnun etmek için canımı dişime takıyordum. Derslerimin hepsinden 100 almak, onur topluluklarına seçilmek ve binicilik kulüpleri... Hepsi de bana fazla kibirli geliyordu.

“Pazarlığın üstüme düşen kısmını yerine getirmemi istiyorsan bu dönemi bütün derslerden 100 alarak bitirmen gerektiğini unutma sakın. Uçağa binmeden önce ortalamanı kontrol edeceğim.”

“Ders çalışma takvimimi telefonuna senkronize etmemi de ister misin? Böylece ders saatlerimi de kontrol edebilirsin?”

Gülümsemesini bastırdı. “Seni neden böyle çokbilmiş yetiştirdim bilmiyorum ama bu hâllerin hep çok yersiz zamanlarda ortaya çıkıyor. Sadece okulunu uzatmanı istemiyorum.”

Muhasebe diplomamı elime almak için yüzümde sahte bir gülümsemeyle sahnede yürümeme daha bir yıl vardı. Babam hesap kitap işleriyle uğraşmamın iyi bir seçim olduğunu iddia ediyordu. Muhasebe işleri finansal özgürlük diye bağırtıyordu. Oysa gerçekten bağırın tek kişi bendim. Ama sırf yıllar boyunca bana verdiği sonsuz destek için gönlü olsun diye bu bölümü seçmiştim. Bana istediğim her şeyi verebilmek ve hem anne

hem baba olmak için aramıza hiçbir zaman başka bir kadın sokmamış, kendinden çok şey feda etmişti.

“Ama ben hep diğer F1 direktörlerinin kızları gibi sınırsız kredi kartım ve Coco'nunkilerden bile fazla Chanel cüzdanım olmasını hayal ettim.” Kirpiklerimi kırpıştırarak babama baktım.

“Yatmadan önce cüzdanımı kasaya kilitlesem iyi olur.”

“Aman baba. Artık her şey dijital. Amex kartı bilgilerini Apple Cüzdan'ıma ekledim bile.”

Yalandan ürperir gibi yaptı. “Umarım Avrupa'da yapacağın alışverişle kredi kartı ekstremi şişirmezsin.”

“Alışveriş yapmak dışında da planlarım olduğunu biliyordur umarım.”

“Planlarını duymak için sabırsızlanıyorum.”

Babamın listemi ele geçirdiği düşüncesiyle irkildim. Yap Gitsin Listesi benim gibi kurallara uyan biri için seksi, cüretkâr ve riskliydi; bazı maddeler manastırdaki rahibelerin yüzünü kızartacak cinstendi. Muhtemelen kafama bir şişe kutsal su atıp bunun beni bayıltarak iffetsiz bir hayattan ve ebedi lanetten kurtaracağını umarlardı.

Babam hafifçe gülümsedi. “Neden bu kadar kuralcı davrandığımı biliyorsun, değil mi?”

“Kan dökmeyen işkence yöntemlerinden hoşlandığın için mi?” Koltuğa çöktüm.

Tıpkı benim gibi abartılı bir edayla gözlerini devirdi. “Hayır. Çünkü F1 dünyasının nasıl olduğunu bilmiyorsun. Sen temiz kalpli olabilirsin ama onlar değil. Seni her şeyden koruyarak yetiştirdim. Hatta bazen incinmemen için seni biraz fazla korumuş olabileceğimden bile endişeleniyorum.”

Sözlerindeki samimiyet göğsüme bir yumruk gibi indi. Kızının artık bir bebek olmadığını anladığında babam çok büyük bir hayal kırıklığı yaşayacaktı. Gerçi ben kendi bebeğimi doğurana kadar bunu anlayacağını sanmıyordum çünkü ebeveynlerin masumiyet hayalleri ancak kızları doğum yaptığında yerle bir olurdu.

ÇARPIŞMA

“Gerçek dünya tarafından çiğ çiğ yenecek değilim, baba. Sen beni bununla baş edecek şekilde yetiştirdin. Kız okulunun ardından üniversitede de üç yıl hayatta kaldıysam sanırım bunu da başarabilirim. Dürüst olmak gerekirse, kareli etekler giyen kötü kızlar psikolojimi bozmadığı için şanslıyız.”

“Sen daima benim küçük kızım olacaksın. Uyumlu olmamız için saçlarımı at kuyruğu yapan, kalemle kollarıma sahte dövme çizen o küçük kız.”

“Dövme demişken, ciddi ciddi tasarımlara bakıyorum. Aklıma bütün kolu kaplayan bir dövme fikri geldi. Ne dersin?”

Gözleri kısıldı, gülümsemesi soldu ve kaşları çatıldı.

“Peki tamam, bunu hayır olarak kabul ediyorum. Tüh.” Sahte bir hayal kırıklığıyla parmağımı şaklattım.

“Karşıma dövmeli çıkarsan seni ilk uçakla İtalya’ya postalamam belki ama Antarktika’ya hayatta bir kez yapılacak bir seyahate çıkar, penguenleri ve eriyen buzdağlarını görürsün.”

“Acaba iklim değişikliğinin verdiği zararları incelemek için Leonardo DiCaprio da benimle gelmek ister mi? Güney Kutbu’nu ziyaret etmeyi sevdiğini duymuştum.” Babama muzipçe gülümsedim.

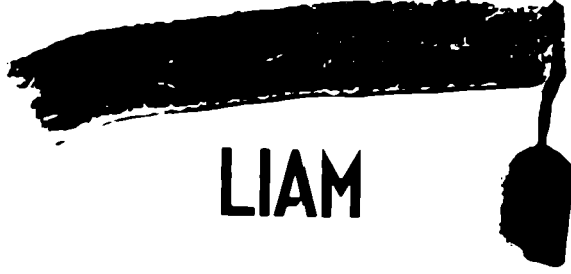
“Uçak biletini ve serbest giriş kartlarını iptal etmeden önce yıkıl karşımdan.”

Korkmuş gibi yaparak gözlerimi kocaman açtım. Sandalyesinden kalkıp beni aniden kucaklayarak ciğerlerimdeki havayı boşalttı.

F1 sezonuna katılmama ikna olduğu için minnettardım. Alkolsüz kokteylleri şampanyayla, şişme kaleleri gala etkinlikleriyle, prenses kostümünüyse gece elbiseleriyle değiştirebilecektim. Nihayet lüks zevklerimle hak ettiğim hayatı yaşayabilecektim.

Babamın endişelendiği son şey erkekler olmalıydı çünkü kelime seçimlerim için kusura bakmayın ama her şeyi yapmaya hazırdım.

3

Twitter uygulamasından çıkarken Claudia'yla ilişkimden sonra beni Fl'in çürük elması gibi gösteren bir makaleyi daha silebilmeyi diliyordum. Sikim bu kez cidden başıma dert açmıştı. Genelde onunla iş birliği yapardık çünkü iki yerimle düşünmektense terk bir yerimle düşünmek daha iyiydi.

Yaptığım son patavatsızlık binbir emekle girdiğim hayallerimin takımı McCoy'la yenileyeceğim kontratı tehlikeye atmıştı. Yok canım, ne baskısı? Ya iyi bir performans sergileyecektim ya da McCoy'la yarıştığım iki yılın ardından daha düşük bir takıma transfer olacaktım.

Takımım bana Fl'in en iyisi olan iki arkadaşıma karşı yarışma fırsatı sunmuştu. Jax, Noah ve ben, kaderlerinde bela yaratmak ve kupa kazanmak olan bir üçlüydük. Araba kullanmak bizim için nefes almak, yemek yemek ve sevişmek kadar öncelikli bir şeydi.

Direksiyon başına oturduğumda yaşadığım adrenalin başka hiçbir şeyle kıyaslanamazdı ancak McCoy'la yeni bir kontrat imzalayamazsam çıktığım o zirveden pat diye inecektim. Gö-

ÇARPIŞMA

rünen o ki yanlış kızı becerdiğinizde iki kez Dünya Şampiyonu olmanız pek bir anlam ifade etmiyordu. Değerimi ispat etmek için artık iki kat daha fazla çalışmam gerekiyordu.

Yanlış anlaşılmasın, takımdan ayrıldığım an rakip takımlardan menajerim aracılığıyla teklif üzerine teklif geleceğini biliyordum ama McCoy'da olmayı seviyordum. Taraftarlara, takıma ve Peter McCoy'un kendisine bile umaklarını kemirtecek bir gösteri hazırlayacak potansiyelim vardı hâlâ.

Monako'daki dairemde giyindikten sonra kapıyı kilitleyip çıktım. Akdeniz'in tuzlu havasını içime çekip ayakkabılarımla Arnavut kaldırımli sokakta sesler çıkararak arabama doğru yürüdüm.

Üstü açık mavi McCoy arabamı Monako caddelerinde sürdüm. Vites değiştirdikçe motoru devirleniyor, yüksek binalar ve kıyı yanımdan film şeridi gibi akıyordu. Bluetooth hoparlörümden gelen zil sesi düşüncelerimi böldü.

"Merhaba baba, nasılsın?"

"Merhaba evlat, ne yapıyorsun? Bir dakikan var mı?" Hoparlörlerden babamın sesi yankılandı.

"Elbette. McCoy'la toplanıya gidiyordum."

"Güzel çünkü konuşmamız gerek. Annenle çıkan son haberleri gördük. Lütfen bana gerçek olmadığını söyle."

Dişlerimi sıkarak ne cevap vereceğimi düşündüm. "Hangi kısmı? Claudia'yı becerdiğim mi? Yoksa bir hoşça kal öpücüğü bile vermeden onu evimden kovduğum mu?"

Babam derin derin iç geçirdi. "Bu konunun şakası olmaz."

"Biliyorum ama ne yapabilirim ki? Evet, onunla seks yaptım ama hiçbir zaman gerçek anlamda bir çift olmadık. Daha çok seks arkadaşı gibiydik. Bu işlerin nasıl yürüdüğünü biliyordu, hatta bu anlaşmada onun da payı var."

"Patronunun yeğeniyle yatmanın iyi bir fikir olduğunu sana düşündüren neydi? Bu seni bile aşan bir alçaklık."

LAUREN ASHER

“F1’in yıl sonu galasında peşime düştü. Claudia güzel kızdır ama o geceden bu yana çaresizliğin Chanel Number Five gibi koktuğunu öğrendim.” Ne kadar hırslı olduğunu gördüğümde işin bu raddeye varacağını anlamalıydım ama ne yaparsınız, şöhret insanı kibirli ve kayıtsız yapıyordu.

“Ne zaman büyüyeceksin sen? Sekse ve kadınlara alınıp verilen bir şeymiş gibi davranmayı ne zaman bırakacaksın? Tanrı aşkına, yirmi altı yaşına bastığında bunlara son verirsin diye düşünmüştüm. Ama bak yine aynı şeyleri yapıyor, üç yıl sonra bile hâlâ sürtmeye devam ediyorsun.” Hoparlör homurtularıyla titredi.

İçim suçluluk duygusuyla çalkalandı. “Belki otuz beşime geldiğimde? Ya da emekli olduğumda?”

“Nüfuzlu adamlarla akrabalık bağı olan kadınlarla sürtmeye devam edersen otuz beşine gelmeden emekli olacaksın. Bu lafımı yaz bir kenara.”

Siktir. Biri doktor çağırırsın çünkü babamın sözlerinin alevi bende üçüncü derece yanıklara neden olmuştu.

Babama çıkışmamak için kendimi zor tuttum. “Maaşımı veren adama bulaşarak büyük bir hata yaptığım farkındayım ama bu yıl seçimlerimde daha akıllıca davranmayı planlıyorum.”

Aptallığım sayesinde, yüzlerce sürücünün heves ettiği ama sadece yirmi kişinin yarıştığı bir sporda sırtıma bir hedef taktası yerleştirmiştim. Ne kadar aptal olduğumu kanıtlamak için matematik dâhisi olmaya gerek yoktu çünkü bunu anlamak ikiyle ikiyi toplamaktan daha kolaydı.

“Umarım planlıyorsundur. Noah’ya bak, Bandini’de kendinden daha genç bir pilotla takım arkadaşı olmak zorunda kaldı. Senin pozisyonuna göz diken biri de mutlaka vardır, unutma.”

Yanağımın içini ısırdım. “Santiago Alatorre yetenekli bir pilot, o kadarını kabul ediyorum. Ama direksiyon başına geçince psikopata bağlıyor, onunla Noah’nın uğraşacak olması işime gelir.”

ÇARPIŞMA

“Sen işleri batırmaya devam edersen o iş biraz zor. Biliyor musun, bazen doğru kızla tanışacaksın da cehalet gözünü kör ettiği için onu fark etmeyeceksin diye ödüm kopuyor. Kendine çekidüzen vermezsen kötü şöhretin başına iş açacak ve hiçbir saygın kadın senin gibi bir adamla birlikte olmak istemeyecek.”

“Hangi kadın başarılı bir F1 pilotuyla birlikte olmak istemez?” Direksiyonu kavrayan parmaklarım bembeyaz kesildi, tırnaklarımı direksiyonun deri kaplamasına batırdım.

“İkinize de yetecek kadar özsaygısı olduğundan eski bir erkek orospusuyla çıkmak istemeyecek bir kadın.” Okyanus kıyısındaki caddelerden geçerken kızgın sesi hoparlörlerde yankılandı.

Cevap vermeden önce birkaç derin nefes aldım. “Beni bu kadar önemsemene seviniyorum. Gerçekten. Ama McCoy’la aramı düzeltecek, dramdan uzak duracak ve yarışmaya devam edeceğim. Artık gazetelerde kiminle sürttüğümle ilgili haberler çıkmayacak. Söz veriyorum.”

“Gençliğimde senin şu son zamanlardaki hâlin gibi davranıyordum anneni kapamazdım.”

Annemle babamın mükemmel bir evlilikleri vardı; tartışmaları öpüşüp koklaşmayla biterdi, her gün çöpü kimin atacağına, bulaşıkları kimin yıkayacağına dair bir programları vardı ve hiçbir çocuğun karşısında yapılmaması gereken sevgi gösterileri meşhurdu. Tanrı’ya şükür bir abim vardı, o da olmasa ne travmalar yaşırdım kim bilir. Lukas bana, annemle babam odalarına çekildiğinde, ne kadar bağırırılsa bağırsınlar odalarına girmememiz gerektiğini tembihlemişti.

Bluetooth mikrofona, “Herkes mutlu sona ulaşacak kadar şanslı değil,” diye mırıldandım. Johanna’nın mutlu sona ulaşmadığını hatırlayınca göğsüm yine sıkıştı.

Hay sikeyim. Şu sıralar hissetmek istemediğim eski duyguları canlandırma işi babamdan sorulurdu.

“Dinle... Lukas ve Johanna’nın başına gelenler seni belli ettiğinden daha fazla etkiledi, biliyorum. Onu hepimiz sevsek

de siz ikiniz epey yakındınız. Ama evlat, korkunun hayatını yönlendirmesine izin veremezsin. Yaşananlar trajikti, evet fakat korktuğun için temkinli yaşayamazsın.”

Boğazımdan istemsizce acı bir kahkaha koptu. “Seninle bu konuda konuşmak istemiyorum.”

“Bu konuda *hiç* konuşmuyorsun ki. Ne benimle ne de başkasıyla. Onun ölümü hepimiz için çok zordu, biliyorsun ama sen içine kapandın. Şu hâline bir bak. Neredeyse üç yıl oldu ve sen hâlâ aynı aptalca hataları yapmaya devam ediyorsun. Her aralık ayında aynı şey oluyor, sezon biter bitmez bir yerlere kapanıp kendine zarar verecek kararlar alıyorsun. Noel tatilinden sonra Kaia’nın doğum gününe katılmamak için bizden kaçıyorsun. Bu sefer de yanlış zamanda yanlış bir kızla birlikte oldun. Herkese iyiymiş rolü yapabilirsin ama biz öyle olmadığını biliyoruz.”

“Sırf eğleniyorum ve kadınlarla takılıyorum diye Johanna’nın ölümüne takılıp kaldığımı düşünemezsin. Her şeyi berbat ettim, biliyorum ama bunu geçmişle ilişkilendirmeye çalışmanız saçmalık. Noel’den sonra genelde meşgul oluyorum.” Dilimi ısırardım.

Babam iç geçirdi. “Yalanlarını sana inananlara sakla... Hayatını birine açmaktan zarar gelmez, gerçekten. Dışarıya yansıttığın imajdan daha fazlası olduğunu görmelerine izin ver.”

İyi adam olduğunuzda kimse kalbinizin ne kadar paslanmış olduğunu, eski bir araba aküsü gibi asit sızdırdığını görmezdi.

“Şu anda böyle bir şey istemiyorum.” *Ya da hiçbir zaman.* Delicesine seven insanların başına neler geldiğine kendi gözlerimle şahit olmuşum.

Johanna’nın ölümü beni değiştirmişti. O öldükten birkaç ay sonra yarış tulumumu üzerime çekmiş, McCoy’la anlaşma imzalamış ve ikinci Dünya Şampiyonluğumu kazanmıştım. Acı anılardan kaçarken kaderimdeki hayata tutunmuşum. Pasiflik son birkaç yılda savunma mekanizmam hâline gelmişti.

Babam duraksadı. “İnsanlar hep böyle der.”

ÇARPIŞMA

Tedirginlikle parmaklarımı direksiyona vurdum. “Şüphesiz hepsinin iyi bir sebebi vardır.”

Derin bir iç çekti ve muhtemelen gözlerini ovuşturdu. “Hayır. Öyle diyen aptallar genelde hayatın tokadını yerler.”

“Sanırım hayat tarafından güzelce sikilirler demek istiyorsun.”

Babam berbat ruh hâlini bir kenara bırakıp benimle gülecek kadar iyi niyetliydi. Korktuğumu sanıyordu ama ben sadece umursamıyordum.

“Liam... dikkatli ol, tamam mı? İstedğin kadınla birlikte olabileceksen aptalca kararlar vermene gerek yok. Denemeye istekli olman yeter.”

Johanna'nın ölümünün beni hâlâ etkilemesi çok bencilceydi. Farkındaydım ve bundan nefret ediyordum. En yakın arkadaşşıma âşık olan abimin de canı cehenneme. Bir yanım bizden koparılıp alınacak ve ardında boş, acı dolu anılar bırakacak olan Johanna'yı ailemizin bir parçası yaptığı için Lukas'a kızgındı. Johanna'nın peşinden koşmak yerine evinde otursaydı ben de kafamı dağıtmak için aptal gibi gidip patronumun yeğenini becermezdim.

Babamla telefonda on dakika daha sohbet ettikten sonra arabamı park edip McCoy'un bekleme odasına geçtim. Camlarla çevrili bir toplantı odasında menajerim Rick ve Peter kısık sesle atışıyorlardı. Olan biten her şeyi görebildiğim için hâlleri çok aptalcaydı.

Menajerim birkaç kez başını kaldırıp kaşlarını çatarak bana baktı. Arkaya taranmış saçları, kobalt rengi takım elbisesi ve Ferragamo marka ayakkabısı mevzunun ciddi olduğunu gösteriyordu. Müdürün kapısında bekleyen küçük bir çocuk gibi öylece otururken gözlerim aralarındaki tartışmaya takıldı.

Beş dakika sonra beni odaya çağırdılar. Şık toplantı odası Peter'i korkutucu gösterecek kadar küçüktü. Kel kafası ışıklar altında parlıyor, koyu renk gözleriyle sakallarını öne çıkarıyordu. Ürkünç pislik. Büyük masanın arkasına geçerken gözlerini üzerimden çekmedi, kaşlarını çattığında midem bulandı.

Ona gergince gülümsedikten sonra siyah ofis sandalyelerinden birini çekip oturdum. Damarlarıma sızan endişeye rağmen rahat davranıyordum.

Rahat görüntümün itaatkâr bir hava yaydığını umdum. Peter, gelecekteki çocuklarım aptallığımdan ders alsın diye taşaklarımı tekmelemek istiyormuş gibi görüldüğünden fazla kendini beğenmiş bir görüntü çizmek istemiyordum.

“Dediğim gibi, Liam yeğeninizle ilgili durumdan ötürü son derece üzgün. Ayrılığın basına bu şekilde yansımalarını hiç istemezdi, bilhassa da ikisi arasındaki ilişki dostça sona ermişken. Bu nahoş haberlerin nereden çıktığını da bilemiyoruz doğrusu.” Rick’in Amerikan aksanı odayı doldurdu. Peter’in kıcını yara yapacak kadar sık öperek işinde başarılı oluyordu.

Rick öksürerek dikkatimi üzerine çekti.

Konuşmaya döndüm. “Özür dilerim. Claudia’nın duygularını incitmek istememiştim, gerçekten. Size ve takıma olan saygımdan onunla birlikte olmamam gerekirdi, biliyorum. Birbirimize uygun değildik. Ancak bu durumun yarışlardaki performansımı ya da profesyonel tutumumu etkilemeyeceğinden emin olabilirsiniz çünkü McCoy’u seviyorum. Bu sezon hiçbir drama yaşamadan her yarışta podyuma çıkmaya hazırım.”

“Öyle görünüyor ki drama son zamanlarda peşini bırakmıyor. Adın sık sık basında yer alıyor.” Peter’in kara kaşları kalktı.

McCoy’dan kimsenin dedikodu gazetelerine konuşmaması gerekiyordu. Ancak Claudia soyadından dolayı bizim gibi gizlilik sözleşmesi imzalamamıştı. Claudia’nın Saint Tropez’e yaptığı özel seyahatler ve aylık alışveriş faturalarını ödeyen bir şirketle ilgili basına olumsuz haber sızdıracağına inanmak için bir nedenleri yoktu.

Parmaklarımı birbirine kenetledim. “İmajımı düzeltmek ve kamuoyunun benimle ilgili algısını değiştirmek için elimden gelen her şeyi yapacağım.”

Peter kıstığı gözlerini benimkilerden ayırmadı. “Vazgeçilmez bir pilot olmadığını unutmasan iyi olur. F1’deki en iyi pilotlardan

ÇARPIŞMA

birisin ama yine de bulunmaz Hint kumaşı değilsin. Seninle ilgili daha fazla dedikodu haberi duymak istemiyorum. Chris seni bu takıma Noah'yla birlikte bu sektörün en iyilerden biri olduğunu bilerek seçti. Şimdi bize, sana ödediğimiz her milyona değdiğini göstermen lazım.”

Chris, Jax'le birlikte yarıştıığımız McCoy takımının direktörüydü. Peter'in konuyu ona getirmesi, bana her koşulda inanan adamı kızdırdığımı hatırlatması utancımı karladı.

Boğazımdaki yumruyu bastırmak için yutkundum. “Elimden gelenin en iyisini yapacağımdan ve sezon boyunca uçkuruma sahip çıkıp dedikodu gazetelerine düşmeyerek McCoy'u gururlandıracağımdan emin olabilirsiniz.”

Peter ayağa kalktı. “Önünde zor bir sezon var. Santiago Bandini'de yarışacak ve yeni rakibinden dolayı Noah'nın götü tutuşmuş durumda. James Mitchell bir kez daha galip gelmek istiyor. Senden ve Jax'ten canınızı dişinize takarak yarışmanızı bekliyorum, bilhassa da bu sezon yarışacağınız yeni araçlarla. Şimdi git ve arabayı test et. Sizden olumlu raporlar duymak istiyorum.”

Peter'in lafını ikiletmedim. Hoşça kal der demez kıçım alev almış gibi oradan kaçtım. Nasıl oldu bilmiyordum ama ucuz atlatmıştım. Peter'in beklediğimden daha rahat görünmesi beni şaşırtmıştı ancak bunun rol olduğu konusunda endişelenmeden edemiyordum. Tekrar başarısız olacak mıyım diye atılan bir yem gibi geliyordu. Ama bu sefer dikkatli olacak ve bir saçmalık yapmadan önce iki kere düşünecektim.

Sohbeti uzatmaya gerek yoktu çünkü bugün babamın Johanna'yla ilgili söyledikleri de dâhil olmak üzere tüm bu saçmalıkları geride bırakmam gerekiyordu. F1'de drama yaratmak için yarışmıyordum. Hayır, ben burada kupalar, ünvanlar ve kadınlar için yarışıyordum. Ancak son hatalarım yüzünden sonuncusu artık öngörülemeyen bir geleceğe kadar rafa kaldırılmıştı.

Geçmiş geçmişte, o kötü anıları ait oldukları yerde tutmak istiyordum.

4

Uzaklık ölçüsü olarak Fizan'ı ilk kullanan her kimse belli ki hiç Çin'e gitmemişti. Öyle uzaktı ki muhtemelen hayatım boyunca seyahat edeceğim en uzak yerd. Atıştırmalık konusunu biraz abarttığım için sırt çantam patladı patlayacaktı.

Güvenlikten geçerken görevli zulamı karıştırıp mısır gevreğini sanki ona hakaret etmiş gibi çantamdan çıkardığında hiç bozuntuya vermedim. Evet, hâlâ meyveli mısır gevreği yiyordum, *ne olmuş?* Ben beslenme alışkanlıkları bir çocuğunkinden farksız olan yirmi bir yaşında bir gençtim. Ama listemde *yeni yemekler dene, içerken karaoke yap ve paraşütle atla* gibi maddeler vardı. Hem ne demişler, bebek adımları...

Havalimanı insanlarla dolup taşıyordu. Valizimin sapını kavrayarak bagaj bantlarına akın eden insan kalabalığından kaçınmaya çalıştım. Elinde tuttuğu *Sophie "Başımın En Büyük Belası" Mitchell* yazan tabelayla dikilen Çinli yaşlı adama gülümsedim.

Canım babam, yine yapmıştı yapacağını. Şoför parmağımı bile kıpırdatmama izin vermeden çantalarımı alıp saygıyla eğildi.

ÇARPIŞMA

Beni bekleyen arabanın arka koltuğuna geçtiğimde burnuma taze narenciye ve deri kokusu doldu, Şanghai'nin uğultusuyla arabanın gürültüsü yolculuk sonrası gerginliğimi yatıştırmaya yetmişti.

Valizlerimi otele bırakıp hızlıca duş aldıktan sonra karavan alanına gittim. Takımdakiler yarışlardan önce, yarışlar sırasında ve yarışlardan sonra karavanlarda takılırlardı. Karavanlar, stratejilerini konuşmak, yemek yemek ve mola vermek için takımlara ait dinlenme yerleri olarak bilinirdi.

Bandini alanına girip de aşına olduğum kırmızı ve sarı renkleri görünce gülümsedim. Gözümün önüne çocukluğumda babamın peşinde bu koridorlarda koşturduğum gelince içime bir sıcaklık doldu.

Yemek saatine kadar oyalanacak bir şeyler bulmak umuduyla yemek bölümünde gezinirken yanlışlıkla birine tosladım. Bir şaşkınlık nidasıyla dengemizi bulmaya çalıştık.

Kalın kirpiklerin çevrelediği açık kahverengi gözlerle karşı karşıya geldim. Uzun kahverengi saçları, kahverengi gözleri ve esmer teniyle İspanyol modellere benzeyen bu kadını baştan ayağa süzdüm.

Yanaklarım kızardı. "Ay, çok özür dilerim. Ne kadar sakarım." Evde ayak parmağımı çarpmadığım kapı, sandalye ya da karyola ayağı kalmamıştı.

"Sorun değil. Ben de sürekli birilerine tosluyorum. Seni daha önce buralarda görmemiştim." Samimiyetle gülümsedi.

"Ben Sophie. Daha önce görmedin çünkü buraya yeni geldim."

"Maya. Buralarda abim dışında benim yaşlarımda kimseyle karşılaşmadım. Sana rastladığıma sevindim gerçekten."

Kahkaha attım. "Yarışlara ilk kez katılıyorum. Babam turdayken onunla vakit geçirmek için okul dönemini bu yıl erken bitirdim. Bedava tatile hayır diyemezdim."

LAUREN ASHER

“Ben de aralık ayında mezun oldum! Peki baban kim? Bandini’yle birlikte sanırım?” Koşturmaca içindeki lobiye işaret etti.

Altın yıldız kolyemle oynadım. “Babam takım direktörü. Buradaki gösteriyi o yönetiyor.”

Gözleri kocaman açıldı. “Vay canına. Sezonun kalanında burada mı olacaksın?”

“Babamı sonbahar derslerimi internette almaya ikna etmeye çalışacağım, böylece tüm yarış takvimi boyunca burada kalabilirim. Küçüklüğümde beri ilk kez katılıyorum, bu yüzden mümkün olduğunca uzun kalmak istiyorum.” Ona söylemedim ama babamla yapacağım konuşmayı bile hazırlamıştım.

“Güzel, ben de sezon boyunca buralarda olacağım, beraber takılabiliriz. Benim yaşımda birinin enerjisine ihtiyacım var.”

Birlikte boş bir masaya oturduktan sonra ondan F1 padokundaki son dedikoduları dökülmesini istedim. Öğle yemeğimizi yerken takımla yaptığı seyahatlerde çekmeyi planladığı vloglar hakkında konuştuk. Bana Santiago Alatorre’nin nasıl bir abi olduğunu anlattı. Bandini’nin yeni pilotunun bir kız kardeşi olduğunu bilmiyordum. Ne kadar şanslıydım.

F1 pilotları onuruna düzenlenen büyük galadan önceki günü Maya’yla birlikte geçirdik. Bu galalar Jay Gatsby’nin partilerini aratmazdı. Maya’nın otel odasında gece için hazırlanırken bana Bandini’de son zamanlarda neler yaşandığını özetledi.

Birlikte birkaç saat geçirdikten sonra arkadaş olmuştuk. Maya’dan güzel bir enerji almıştım. F1 çevrelerinde genç kadınlara pek rastlanmazdı, bu yüzden karşıma çıkan fırsatı değerlendirmeliydim.

“Burada bulunduğun süre boyunca nerede kalacaksın?” Ojeli tırnaklarına üfleyerek bana baktı.

ÇARPIŞMA

“Babamın çılgın programı yüzünden kendi odası var. Sabahın köründe uyandırılmak istemiyorum. Beni gözünün önünde tutmaya bayıldığı için de odalarımızın aynı katta olmasını istedi ama boş oda kalmamıştı.”

Boğuk bir kahkaha attı. “Sana karşı fazla mı korumacı?”

Homurdandım. “Fazla korumacı demek hafif kalır. Babam erkeklerle iletişim kurmamı engellemek için beni kız okuluna gönderdi. İlk kez üniversitede karma sınıf gördüm.”

Bana imalı imalı güldü. “Sevimli birine benziyor.”

“Lisedeyken biriyle çıkmama katiyen izin vermedi. Yani ilk öpücüğümü ancak on sekiz yaşına geldiğimde alabildim. Berbattı. Bunun için dış tellerini bile bahane edemem.”

Maya iki büküm olarak katıla katıla güldü. “Biraz daha anlatsana. *Lütfen.*”

“Yapış yapış ve ıslaktı, dişleriyle dudağımı âdeta çiğnerken dili benimle savaşıyor gibiydi. Her şey yanlıştı. Öyle ki ilk randevumuz olmasına rağmen eline koluna hâkim olmak gibi bir derdi olmadığını açıkça belli etti.” Gülmemeye çalıştım.

Maya ikimize yetecek kadar gülüyordu zaten. “Dur bir dakika. Elledi mi yoksa? Bunun ikinci randevuda yapılması gerektiğini herkesin biliyor olması lazım.”

“Hayır. Akıl fikir yoksunu birinin diliyle verdiği savaşa maruz kalacak kadar şansızdım sadece.”

Maya gözünden süzülen bir damla yaş sildi. “Başına bunların geldiğine inanamıyorum.”

“Sorma. Sanırım beni ısırdıktan sonra dudağımdan süzülen bir damla kanı da yalamış olabilir. Sanırsın Drakula.”

Bana kocaman açtığı gözlerle baktı. “Peki sonra ne yaptın?”

“Dizimi taşaklarına geçirip oradan uzaklaştım, cenin pozisyonunda yerde kıvranırken arkama dönüp bakmadım bile. Babam beni aptal bir kız olarak yetiştirmede. Ev yerine kampüste yaşamak istediğimde ancak savunma dersleri alırsam razı

geleceğini söyledi. Babam sağ olsun, bir aptalı yere sermenin yollarını biliyorum yani. Sensei'ime sor da anlatsın."

Oje şişesini kapadı. "Lütfen bana en azından bekâretini normal yollardan kaybettiğini söyle."

Kendimi koltuğa atıp gözlerimi kolumla kapadım. "Ah, keşke. Keşke hayat o kadar kolay ya da adil olsaydı. Birbiri ardına hayal kırıklıklarıyla dolu klişe romantik ilişkiler yaşadım. Bekâretimi kaybetmek çok olağanüstü bir etki yaratmadı. Çocuk bana aletini hangi deliğe sokması gerektiğini sorduğunda bütün hayallerim yıkılmıştı. Bırak G noktamı bulmasını, vajinamı bile kendi başına bulamadı."

Maya'nın kahkahası duvarlarda yankılanarak pek de hoş olmayan anılara rağmen ona eşlik etmeme neden oldu. Trajedilerimin birilerini mutlu etmesine seviniyordum. Övünmek gibi olmasın ama hayatım tam bir Shakespeare başyapıtı gibiydi.

Otel ışıkları altında gözleri parladı. "Ağzın iyi laf yapıyor. Şimdi beni meraktan öldürme de devam et."

Bağdaş kurarak oturdum. "Madem ısrar ediyorsun, o zaman devam ediyorum. Bekâretimi kaybetmek istediğim adamdan hoşlanmıştım. Paul'le İstatistiğe Giriş dersinden tanışıyorduk, aslında bu bile ondan uzak durmam için bir uyarı olmalıydı çünkü dersin adı bile kulağa oldukça basit ve sıradan geliyor. Neyse, beyaz atlı bir prens falan beklemiyordum ama işi sonuna kadar götürecekti ve bağ kurabileceğim birine ihtiyacım vardı. Birkaç randevudan sonra ilişkimizi yatak odasına taşımaya karar verdik. Ama bana bakir olduğunu söylememişti. Bu yüzden her şeyin üstüne bir de onun benden önce boşalması oldukça garipti, kendini iki dakikadan fazla tutamadı. Bense o mutlu sona hiç ulaşamadım. Sanırım kendimi bu utançtan ve kötü anıdan kurtarmak için gecenin çoğunu beynimden sildim. Bir nevi alkolsüz kendinden geçme, olan biteni hatırlamama mekanizmasıydı."

ÇARPIŞMA

“Olamaz, sen ciddi misin?” Elini kalbine bastırđı. “Bekâretini verdikten sonra orgazm bile olmadın mı yani?”

“Çok ciddiyim. Paul her şeyi şipşak yapan bir adamdı, buna ön sevişme de dâhil. On sekiz yıllık bekleyişten sonra bir orgazm bile yaşayamadım. Ne hezimet ama.”

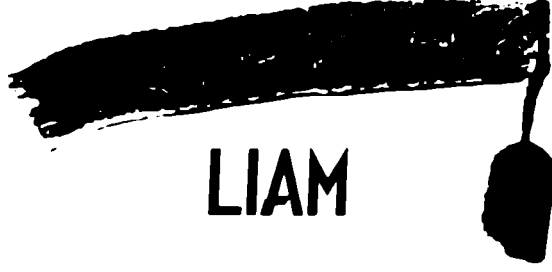
“Peki sonra daha iyi bir deneyim yaşadın mı?” Umutla baksa da ne yazık ki ona anlatacak iyi bir deneyimim olmamıştı. O listeyi yapmamın nedeni de tam olarak buydu.

Başımı iki yana salladım. “Birkaç şey yaşadım. Ama dürüst olacağım, toplam üç erkekle birlikte oldum ve hiçbiri de ne yaptığını bilmiyordu. Bunu üniversitemin küçük olmasına ve gelir gider tablosu hazırlama işini beni boşaltmaktan daha hızlı yapabilecek bekâr sayısına bağlıyorum.”

“Düzgün bir seks yapmış olsaydın aradaki farkı bilirdin, yani hayır, herkes onlar gibi değil, bu da senin için daha çok üzülmemeye neden oluyor. Bunun çaresine bakmalıyız.” Heyecanla ellerini çırpı.

Ona sırrımı açıklamaya hazır olmadığım için sadece sırıtmakla yetindim. Endişelenmesine gerek yoktu çünkü bu konuda büyük planlar yapmıştım. Sadece ben, listem ve aylar sürececek bir macera.

5

F1 sezonuna güçlü başlamış, son iki yarışı ilk üçte bitirmiştim. Geriye on dokuz yarış kalmıştı. Her biri bir ayı bulan yaz ve kış tatilleriyle birlikte sezon yaklaşık on ay sürüyordu.

Bir F1 pilotu olarak hayatım hep çok yoğundu, bu da bırakın sakinleşmeyi dinlenecek zamanı bile zor bulduğum anlamına geliyordu. Programım sıkışık olduğundan ailemle ancak yılda birkaç kez vakit geçirebiliyordum, o da ülkemdeki yarışlara ve kısa tatillere denk geliyordu.

Onlardan uzak durmaya çalıştığım falan yoktu yani. Arayı açmak, yeğenlerimi her gördüğümde göğsüme çöreklenen o sızıyı uyuşturuyordu. Zaman Lukas'la aramızdaki duygusal mesafeyi gidermiyordu elbette, cevapsız aramalar ve onunla geçirdiğim kısıtlı zaman da zaten gergin olan ilişkimize tuz biber ekliyordu.

Kısacası ben işimle evliydim çünkü böylesi ailemle uğraşmaktan çok daha kolayıma geliyordu.

Balo salonuna patlayan şampanya şişeleriyle kahkaha sesleri hâkimdi. Bu partileri kim planlıyorsa, loş ışıklar ve alçak

ÇARPIŞMA

müzikle birlikte seksi kadınlar ve birinci sınıf ünlüleri de davet ederek atmosferi güzel yakalıyordu. Her zamanki insan çeşitliliği idi bu. Gece boyunca alkol su gibi akıyor, sponsorların F1'in selameti için hayran oldukları pilotlara çek defterlerini sonuna kadar açması umut ediliyordu.

Lütfen pilotlardan değil, F1 yarışlarıyla adı çıkan zengin yaşam tarzını finanse eden bu sistemden nefret edin. F1 şirketi bizi yüz dolarlık şampanyalara boğarken tek bir masraftan bile kaçınmıyordu. Katıldığım tüm etkinlikler çirkin dekorasyonları olan şaşaalı bir ortamda yapılıyor, Michelin yıldızlı yemekler ve pahalı içkiler ikram ediliyordu.

Verdiğimiz ara beni kendime getirmişti. Kendi kendime verdiğim *kimseyle sürtmek yok* sözü beni rastgele bir kadını otel odama davet etmekten alıkoyuyordu. Aslında boynuma *servis dışı* tabelası asmam gerekirdi çünkü akşam boyunca üç kadın art arda klasik "birbirimizi daha yakından tanıyalım mı?" teklifinde bulununca onları reddetmek bana resmen acı vermişti. Bir kez olsun sikimle düşünmediğim için madalyayı hak ediyordum.

Az önceki gururlu hâlim yanıma beni baştan çıkaracak biri yaklaştığında yok olup gitti. Önce burnuma kokusu geldi, tıpkı yaz günündeki okyanus gibiydi; hindistancevizi ve kumsalın baş döndüren o kokusu.

Yanlış görmediğimden emin olmak için bir kez daha dönüp yanımdaki kadına baktım. Saçları altın gibi parlıyor, şaşırtıcı derecede yumuşak görünüyordu. Bu yüzlerce farklı tonun bir araya gelmesiyle oluşan sarı saçları nerede görsem tanırdım. Ellerim kalın buklelerinde gezinme arzusuyla seğirdi. Sağlıklı bir ışıltı yayıyordu. Ona baktığımı görünce yanakları hafifçe pembeleşti.

İniltimi bastırdım. "Sophie, seni yıllardır görmemiştin." Doğrusu yıllar ona gerçekten de yaramıştı.

Beni hatırlayınca yeşil gözleri kocaman açıldı, irisleri bana Almanya'daki evimin çevresini saran ormanı hatırlatıyordu.

Sophie artık üç yıl önce tanıştığım on sekiz yaşındaki o genç kız değildi. İçki içebilecek ve becerilebilecek yaşıydı. Ve evet, onu becermek istiyordum. Ona bir kez bakmak bile yetmişti, aletim pantolonumun fermuarına doğru seğirmeye başlamıştı bile.

Bu hâliyle yaş farkı eskisinden daha az ürkütücü geliyordu.

“Liam.” Sophie'nin çekingen sesi sırtımama neden oldu. O da beni hatırlıyordu. Kahretsin, ağzından adımlı duymak çok hoştu.

Aletim bir rahip gibi seks perhizi yapıyor olabilirdi ama zihnimde canlanan görüntüler çok başkaydı. Esprili ve neşeli biri olsam da agresif ve sert sevişmeyi severdim. Dünyanın en hızlı arabalarını kullanınca böyle oluyordu. Sıkıcı seks –vanilya ve sıradan insanlarınki gibi olan– beni tiksindiriyordu. Misyoner pozisyonunda, yavaş tempoda ve tatlı öpüşmelerle devam eden boktan bir sekse ayıracak zamanım yoktu. Seks şehvetli, çılgınca ve doludizgin değilse insanlar bu işi yanlış yapıyor demekti.

Bakışlarımı vücudunda gezdirerek derin bir iç çektim. İpek kumaş narin hatlarını sararak belini ortaya çıkarmıştı. Elbisenin yakası drapeler hâline göğsüne dökülüyor, memelerinin üst kısmını ve narin köprücük kemiğini gözler önüne seriyordu. Dilimi teninde gezdirmek, başka yerlere inmeden önce hassas bölgeyi öpmek istiyordum.

Hasiktir.

Maya öksürerek bu akşam ilk kez dikkatimi çekti. Hoş görünüyor olabilirdi ama Santiago'nun kız kardeşi şu an ilgimi çekmiyordu. Maya, yıllar sonra Sophie'yi karşımda tekrar görmek aletimi canlandırdığı için şanslıydı.

Sophie ve Maya'nın bakışmalarından birbirilerini tanıdıklarını tahmin ettim. Maya beni tekrar Sophie'ye bakarken yakalayınca bana onaylamaz bir bakış attı.

Kendimi toparlayıp terbiyemi takındım. “Siz iki güzel hanıma ne ikram edebilirim?”

ÇARPIŞMA

Sophie kaşlarını kaldırdı. “Burası açık bar değil mi?”

Günde bir paket sigara içiyormuş gibi çıkan boğuk sesi kanın aletime hücum etmesine neden oldu. Bu, bana sıtıran bu minyon, masum ve sevimli kızıdan beklediğim bir etki değildi.

“Yine de sana içki ısmarlayamayacağım anlamına gelmez. Bırak da işe yarar bir erkek gibi hissedeyim.” Daha etkili olmak için surat astım. Sophie bir an için gözlerini kısarak bana baktıktan sonra bakışlarını başka yöne çevirdi.

Noah ve Jax gelmeden önce sakin bir sohbeta daldık. Gözlerimi içkisinin pipetini emen Sophie'nin pembe dudaklarından ayıramıyordum. Aletim nabız gibi atıyor, gecenin istediğimiz gibi geçemeyeceğinden bihaber, ilgi istiyordu. İşin aslı Sophie'yi gerçekten becermek istiyordum.

Kendime çekidüzen verip başımı beladan uzak tutmak çaba gerektiriyordu. Sophie'yle yatarsam başıma açacağım işleri düşündüğümde sikim değil beynim kazandı. Noah'yla ne kadar yakın olursam olayım Sophie, onu baştan çıkarmaya çalışmamdan hiç hoşlanmayacak güçlü bir takım direktörünün kızıydı.

Sözleşmemi ve kariyerimi riske atma düşüncesi aletimin sakinleşmesini sağladı çünkü hiçbir şey değer verdiğim şeyleri kaybetme düşüncesi kadar soğuk duş etkisi yaratmazdı.

Daha sonra sağ elimle çıkacağım iğrenç macera için Sophie'ye bakıp onu hafızama kaydettim. Maya'nın şakalarına gülüşünden tutun da beni ona dik dik bakarken yakaladığında yeşil gözlerini kısmasına kadar her şeyi beni cezbediyordu.

Sophie boktan bir zamanlaması olan baştan çıkarıcı bir kadındı. Tüm bunlar Tanrı'nın bir oyunu gibi geliyordu, daha önce kadınlara pislik gibi davranmanın cezasını çekiyordum belli ki. Takımım tarafından azarlanmak yetmezmiş gibi. Kendimi ateşli hatundan mahrum bırakmaktan daha büyük bir ceza olamazdı.

Zihnimde aletimin başını okşadım.

Şimdilik yalnızca ikimiziz, dostum.

Pit garajındaki gerginlik beni boğuyordu. Çin Grand Prix'si genelde eğlenceli olurdu ancak bugün gerginliğim duruma gölge düşürmüş gibi hissediyorum. Mide bulantısını bastırmak ve boğazımdaki kuruluğu gidermek için su içtim.

Jax bronzlaşmış eliyle sırtımı sıvazlayıp kaskımı uzatarak beni negatif ruh hâlimden uzaklaştırdı. Alev geciktirici tulumlarımız aynıyken kişiselleştirilmiş kasklarımızla farklı görünüyorduk.

“Baskının seni alt etmesine izin verme. Her ne kadar kışını eline vermek istesem de bunu kafanı yarışa vermişken yapmayı tercih ederim.” Bir elini kısa buklelerinin arasından geçirdi.

Tulumumun fermuarını çekiştirdim. “Bunu her yarış öncesinde yirmi dakikasını banyoda geçiren adam mı söylüyor? Ne yapıyorsun orada? Derin nefes egzersizleri mi?”

Boynunu esnettiğinde dikkatimi bembeyaz yarış tulumuyla tezat oluşturan dövmeleleri çekti. “Bilmek istemezsin?”

“Hadi canım. Banyoda bir hatun olmadığına eminim, muhtemelen kendi başına sapıkça şeyler çeviriyorsun.”

“Siktir git, göt herif. Yarıştan önce rahatlamak hoşuma gidiyor.”

“O kadar partiledikten sonra seni suçlayamam. Çoğu zaman nasıl idare ettiğini anlamıyorum.”

Bana muzip muzip sırıttı. “Muhtemelen partilerden kışımı sen topladığın içindir. Beni yatağa sen yatırdığında daha iyi uyuyorum.”

Rekabete girerek takım arkadaşlığımızı bozmamış, aksine her şeye rağmen sıkı fıkı olmaya devam etmiştik. Bana ne zaman ihtiyacı olsa hep yanında olmuştum. Gecenin ikisinde arayıp onu şehrin köhne bir semtinden, yüzünde yeni bir morlukla toplamamı mı istiyordu? *Hiç sorun değil.* Bir gece önce dağıttığımız hâlde, bir kadını otel odasından çıkarmasına yardım etmem için uykumdan uyanmamı mı istiyordu? *Hallederiz.* Son

ÇARPIŞMA

dakikada özel jetimi kullanası mı gelmişti? *Hemen arıyorum.* Aramızdaki ilişki böyleydi. Sorgulamak yoktu.

Gülümsememi saklamaya çalıştım. “Tanrım, bokluğun elli tonusun. Bunu biliyorsun, değil mi?”

“Benim sorunum da bu ya işte, öyle olduğumu çok iyi biliyorum.” Yarış arabasına doğru yürüdüm.

Eldivenli elimle yarış arabamın kaputunu okşayıp kokpite geçerek dar koltuğuma yerleştim. Kaputun çelik grisi güneş ve pit ışıkları altında parlarken direksiyon simidi bana sessizce merhaba der gibiydi. Derin bir nefes alıp yağ ve lastik kokularını içime çektim.

Kaskımı takıp vizörümü indirdim, yarışa hazırdım.

Tatlım, eve döndüm.

Saatte iki yüz küsur kilometre hızla araba kullandığınızda ne olur biliyor musunuz? Adrenalin tavan yapar. Yarıştan sonra soğuk bir bira ve iyi bir sevişme hayali kuruyordum ancak önce hakkımda çıkan son haberlerin durulması gerekiyordu.

Yeni sezon, yeni ben. Ne olumlama ama.

Yarışı kazanmanın yarattığı adrenalin, basın toplantısı sırasında heyecanımı kontrol etmemi daha da zorlaştırdı. Jax ve Noah’yla birlikte muhabirlerin F1’le ilgili sorularını yanıtlamak üzere basın odasında oturuyorduk. Her gün hayalini kurduğum şeyi yaparken işin böylesi sıkıcı yanlarından şikâyetçi olacak değildim.

Daha ne isterdim ki? Belki yeni taktığım bekâret yüzüğüümün çıkarılmasını... ama benim gibi sikik heriflerin seçim yapma şansı yoktu.

Muhabir yakında sözleşme yenileyip yenilemeyeceğimle ilgili bir soru sorduğunda ifademi korumaya çalıştım. “McCoy’daki ekibimi seviyorum, son birkaç yıldır benimle çok güzel

ilgilendiler. Böyle düşündüğüm için bana iyimser diyebilirsiniz ama şirket ne yapacağını iyi biliyor, bu yüzden neler olacağını bekleyip görelim.”

“Kış tatilinde medyaya yansıyan haberlerden sonra McCoy’la ilişkiniz ne durumda?”

“Hiçbir sorun yok, takım bu sezon kazanmaya hazır. Benim önceliğim daima McCoy ve yarış arabam da hayatımdaki tek kadın.”

Yanımdaki Noah kahkahasını bastırmaya çalıştı. Mavi gözleri ve koyu dalgalı saçları parlak ışıklar altında parlıyordu. Şerefsiz, kısa süreli seks maceramızı bitirdiğimde Claudia’nın kafama topuklu ayakkabı fırlatmasından beri McCoy’la aramızın bozuk olduğunu biliyordu. O gün hızlı reflekslerime şükretmiştim. Claudia adına çok yazık olmuştu. Öfkeli kadınlar bende şehvet isteği uyandırmadığından geçirdiği öfke nöbeti öpüşüp barışma ve sert bir sevişme isteğimi baltalamıştı.

Muhabirlerin ilgisi diğer ikisine yöneldikten sonra toplantının geri kalanı olağan geçti.

F1 yetkilisi basın toplantısının sona erdiğini ilan ettiğinde Noah beni kenara çekip kucakladı ve sırtıma bir şaplak attıktan sonra serbest bıraktı. “Bu ilişki meselesini düzeltmenin bir yolunu bulman lazım. McCoy işleri yine batırıp batırmayacağını konusunda sana güvenemezse sonunda sözleşme imzalayacak bir takım bulamayacaksın. Diğer takımlar da muhtemelen bundan sonra ne yapacağını merak ediyordur. Muhabirlerin konuş konuş bitiremeyeceği bir dedikodu fırtınası yarattın.”

“İyi de benim ne yapmamı istiyorsun? Claudia’nın aramızdaki ilişkiyle ilgili sürekli dedikodu yaymasına engel olamıyorum.” Kendimi savunmaktan yorulmaya başlamıştım.

Bana sırtıttı. “Aletini bir süre kızlardan uzak tut. Bunu yapabilir misin?”

“Ya da senin taktiği denerim, bir kez takılır sonra siler atarım? Hiç yapışkan kadınlardan ve rahatsız edici aramalardan şikâyet ettiğini duymadım.”

ÇARPIŞMA

Noah güldü. “Yıllardır işe yarıyor. Bir kadınla birden fazla kez birlikte olarak işleri berbat ettin çünkü bu *arada bağ olmadan da ilişki olur* olayı saçmalığın daniskası. Kadınlar senden hep onlara daha fazla zaman ayırmanı, daha fazla ilgi göstermeni beklerler. Claudia’yla ilişkin çok uzamıştı zaten, şimdi de seni geri kazanmayı ya da seni delirtmeyi kafaya takmış durumda.”

“Dürüst olmak gerekirse bir hafta takılmanın ilişki sayılabileceğini düşünmemiştim. Bunun bir kış tatili kaçamağı olması gerekiyordu. Daha önce de kadınları bu konuda uyarmıştım. Birbirimize etiketler yapıştırmaya ya da uzun vadeli bir ilişki yaşamayı ima etmeye başladıkları anda kestirip atıyordum. Claudia bunu anlayamadı çünkü hayatında kimse ona hayır dememiş. Hayat dersi: Şımarık, zengin kızların ardında bıraktığı yük bir jet kadar pahalıya mal olur.”

Bana tebessümle baktı. “Bilemiyorum artık, bir yolunu bul. O zamana kadar da kendine hâkim ol, en azından McCoy takımındakilerin akrabalarından uzak dur. Sana ekmek yediğin kaba pislememeni söylemişim. Seninle, tercihen sen eşit derecedeki bir takımdayken karşılıklı yarışmak istiyorum. Her hamleni tahmin edemeyen adamlarla yarışmak eğlenceli olmaz. Herkes sen değil.”

“Bak şimdi, utandırıyorsun beni.” Avucumu yanağıma bastırdım.

“Pislik yapma. Takım arkadaşım aptalın teki olduğu için senin yanımda olup aklımı başımda tutman lazım. Santiago’nun Bandini’ye geçmesi, pozisyonlarımızı korumamız gerektiğinin, aksi takdirde yerimize bizden daha hızlı ve daha genç birini bulacaklarının bir kanıtı. Bu yüzden kendini toplaman lazım.”

“Dert edecek bir durum yok. Hadi gidip öğle yemeği yiyelim çünkü açlıktan ölüyorum.” Basın binasının çıkışına yöneldim. Bu konu gereğinden fazla uzamıştı.

“Bütün gün ağzından çıkan en mantıklı şey bu.”

Taraftarlar cumartesi günkü sıralama turunu izlemiş, bugünkü yarışı büyük bir heyecanla bekliyorlardı. Ama bilin bakalım ne oldu? Yarış ncesi uyarılar için Chris ve Jax'le McCoy karargâhında buluşmam gibi büyük bir perde arkası eğlencesini kaçırmışlardı.

“Pekâlâ ocuklar. Yarış ncesi kontrol zamanı. Konuya girmeden önce, birkaç kez yarıştıktan sonra yeni araçlarınız hakkındaki yorumlarınız neler?” Chris'in Rus aksam yüzünden kelimeleri gırtlaktan gelen bir tonda çıkıyordu. Jleli siyah saçları, kalın kaşları ve tıknaz yapısıyla tam bir gangster havası veriyordu.

Jax gülümserken ela gözleri parladı. “Bu son tur yakın zamanda yaptığım tüm sekslerden daha iyiydi.”

Zaten bombok olan rutinimizi bozma işini Jax'e bırakmak lazımdı. Bukleleri bugün dağınık görünüyordu. Her zamanki siyah kıyafetlerini takımın hatırı için değiştirmişti. Giydiği beyaz McCoy tişörtünün altından karmaşık bir tasarımı olan dövmeleri görünüyor, boynundan parmak eklemlerine kadar uzanıyordu.

“Duymak istemediğimiz detaylar için teşekkürler. Ya sen, Liam?” Chris kahverengi gözlerini bana dikti.

“Sanırım nden kaymayı minimuma indirmek lazım, denge bozuk gibi geliyor. Bu değişikliklerden sonra mkemmelenacaktır.”

“Tamamdır, sonraki antrenman turundan önce bunları ayarlarız.” Chris tabletine not aldı. “Ayrıca McCoy, programınıza halkla ilişkiler konusunda ekstra bir eğitim ekledi çünkü muhabirler Claudia olayını sorup duracak gibi görünüyor.”

Jax'le homurdandık. Bize ne yapacağımızı, ne söyleyeceğimizi tembihleyip duran bir grup meraklı adamdan oluşan halkla ilişkiler temsilcilerinden nefret ediyorduk.

Chris kollarını havaya kaldırdı. “Hey, aletini ait olmadığı bir deliğe sokan ben değilim. Bu ikinize de ders olsun.”

ÇARPIŞMA

“Bu işkenceye beni neden dâhil ediyorlar anlamıyorum. Alınma ama her şeyi berbat eden sensin, Liam.” İngiliz aksanı yüzünden kelimeleri kulağa o kadar da rahatsız edici gelmiyordu.

“Son baktığımda, İngiltere’de bir kulübün önünde sarhoş hâlde iki büklüm kusarken çekilmiş fotoğraflar bana ait değildi. Pek iyi görünmüyordun, dostum.” Hayali çay fincanımdan bir yudum alıyormuş gibi yaptım.

“Ne diyebilirim, viski bazen insanı fena çarpıyor. En azından ortalığa kusmadan önce dışarı çıkabildim.” Jax bana sinsice sırttı.

“Oracıkta sızıp kalmadan önce mi?” Çenemi ovuşturdum.

“Biri kestirir, diğeri kendinden geçer.” Jax sırttı.

“O zaman eğlenenin tadını çıkar. Eminim bir iki halkla ilişkiler tüyosu senin de işine yarayacaktır.” Yorumum üzerine dövmeli orta parmağını gözüme soktu.

Kış arasında ikimiz de dikkatsiz davranıp bazı hatalar yapmıştık. Jax ırkçı yorumda bulunan Amerikalı bir muhabirin ağzına sıçıp kamerasını kırmıştı. O olaydan sonra gride artık kimse beyaz bir annesi ve siyah bir babası olduğu için onunla uğraşmaya kalkışamazdı.

“Hem benim hem de sizin boktan akıl sağlığınız için lütfen uslu durun. Başkalarıyla iyi geçinin, uçkurunuza sahip çıkın ve başınızı medyayla derde sokabilecek insanlarla yatıp kalkmayın. Kapalı kapılar ardında ne bok yediğiniz umurumda bile değil, sadece işler boka sardığında gelip bana ağlamayın. Ben hüngür hüngür ağlayan adamlarla ve dramla uğraşmak için takım direktörü olmadım. James Mitchell’in elinde ekibimizle ilgili bir ömür boyu kullanabileceği kadar koz var zaten.” Chris elini sallayarak bizi başından savdı.

Jax’le toplantı odasından çıkarken birbirimize klasik çarpkın sırıtişlarımızla baktık. Genellikle partiler, hatunlar ve yarış pistleri söz konusu olduğunda böyle gülerdik.

6

SOPHIE

"Bir fikrim var ama hayır demeden önce beni dinlemem lazım." Sakin sesine rağmen Maya'nın sözlerinin içimi rahatlattığı söylenemezdi.

Sıcacık bakışlı gözlerine baktım. "Bütün seri katil filmlerinde böyle derler. Şüphesiz ilk ölen sen olacaksın. Güzel kızlar hep filmin başında ölür."

Bana boş boş baktı. "Bu gece bir karaoke bara gidiyoruz. Sen de gelir misin? Lütfen?"

Yap Gitsin Listemdeki bir maddeyi bu kadar çabuk silebileceğimi tahmin etmemiştim. Maya'ya bakın, tanıştığımız ilk haftanın sonunda hemen işe yaramaya başlamıştı. "Olur. Kulağa eğlenceli geliyor."

Sevinçle çığlık atarken elimi tuttu. "Evet! Eğlenceli *olacak!* Çok kötü bir yarış geçirdiği için Santi bizi de davet etti. Ona çarptığı için Noah'dan azar yedi, bu yüzden şarkı söyleyip bolca alkol alarak biraz olsun gevşemek istiyor."

"Dürüst olacağım, Santi'nin stres atma yöntemi olarak karaokeyi seçebileceği aklımın ucundan bile geçmezdi. Burada

ÇARPIŞMA

İngilizce karaoke şarkılar da var mıdır? Backstreet Boys ya da NSYNC gibi çünkü K-pop şarkısı söylemek istemiyorum.”

Maya şaşırması gibiydi. “Elbette. Sen bilmiyor muydun?”

“Neyi biliyor muyum?”

“Buradakiler karaokeye *bayılırlar*.” Pişmiş kelle gibi sırtması her şeyi anlatmaya yetiyordu. Akli başında biri ona baktığı anda ardına bakmadan Çin Seddi’ne doğru topuklardı.

“Pekâlâ, kulağa güzel bir plan gibi geliyor.”

Maya ellerini çırparak koşup bana sarıldı. “Evet diyeceğini biliyordum. Bunu yakın arkadaşlık kabul töreni olarak düşün.”

“Daha çok kurban ayini gibi geliyor.” Gülümsedim.

Gece için hazırlanmaya koyulduk. Yırtık bir kot pantolon, şirin görünmek adına eteğini düğümlediğim sloganlı bir tişört ve bir çift babet giydim. Bu, içimdeki rock yıldızına selam niteliğinde bir kombindi. Şarkı söyleme becerilerim duşta verdiğim konserlerle sınırlı olduğundan mış gibi yapmayı seviyordum.

Lobide Santi’yle tanıştık. Koyu renk saçları, tişörtü ve kot pantolonunun gözler önüne serdiği güçlü vücuduyla 1.85 boylarında manken gibi bir İspanyol’du. Kendini tanıttı, beni tartan kahverengi gözlerinin çevresi kırıştı. Ona bu gece şoförlük becerilerinden daha iyi şarkı söylemeyi planlayıp planlamadığını sorduğumda ciddi abi maskesini düşürdü.

Yirmi dakika sonra Maya ve Santi’yle pis bir Şanghay barına varmıştık. Hoparlörler müzikle gümbürdüyor, şarkı söyleyen seslerle arkadan gelen müziği ayırt etmek zorlaşıyordu. Sıcak hava etrafımızı sararken ayakkabılarım yere yapıştıyordu.

Santi her birimize birer shot bardağı uzattı. “*Salud*. Eğlenceli bir gece geçirmeye ve gelecekte yaşayacaklarımıza.”

“Ayrıca yeni ülkelere, arkadaşlara ve başarıya.” Maya kendi bardağını bizimkiyle tokuşturdu.

Shotlarımızı yuvarladık, sıvı genzimi yakarken gözlerim sulandı.

Maya bana mahcup bir edayla gülümseyerek bir bardak su uzattı. Söz konusu notlar ve dedikodular olduğunda sinsice davrandıkları için okuldaki kızlardan hoşlanmıyordum ama Maya farklıydı. Henüz yeni tanışmamıza rağmen arkadaş olabilmek için iyi bir başlangıç yapmışız gibi hissediyordum.

Gece boyunca birbirimize olan güvenimiz arttı. Birkaç içkiden sonra Maya, Noah'ı ne kadar seksi bulduğunu itiraf etmeye başladı. Santi daha fazla içki almak için uzaklaştığında bunları kulağıma fısıldamıştı.

İçkiler akmaya devam ediyor, alkolün etkisiyle kalabalık önünde şarkı söyleme konusunda kendimi daha rahat hissediyordum. Sahneye çıkıp Maya ve Santi'yle birlikte "Don't Stop Believin'" şarkısını söyledim.

Gece ilerledikçe karaoke yapan iki tip insan olduğunu fark ettim.

Birinci kategoridekiler şarkı söylemeyi hayat memmat meselesi hâline getirmişti, karaoke yapacakları şarkıları ya ateşli *R&B* ya da yürek burkan *country* türünden seçiyorlardı. İkinci kategoridekilerse doksanların erkek gruplarının şarkılarını söylemeyi tercih ediyorlardı. Performanslarıysa gece boyunca akan tekiladan sonra senkronize olmaya çalışan ama olamayan dansçılar gibiydi.

Ben ikinci grubun arasındaydım, Baby Spice'la Justin Timberlake'in bir karışımıydım. Maya'yla ikimiz ortak bir mikrofona şarkı söyleyip pistin yakınlarında özgürce dans ediyorduk. Bir daha asla alkolün gücünü hafife almayacaktım. Bu geceden sonra ne zaman bir tekila şişesi görsem karşısında diz çökecek ve José'yi³ efendim kabul edecektim.

Belli ki bu gece kalabalık bir grup olacaktık. Maya'yla konuştuğumuzda abisinin Jax ve Liam da dâhil bir grup insanı bizimle karaokeye ve içmeye davet ettiğinden bahsetmemişti.

Plâğın çizildiği o an...

³ José Cuervo. Tekila markası. -ç.n.

ÇARPIŞMA

Liam Zander. Kendine özgü sarı saçları, resim dersindeki pastel renklerle yarışan buz mavisi gözleri ve flaş ışığından bile daha kör edici parlak gülümsemesiyle sanki irademi kırmak için gönderilmiş ölümcül bir cazibeydi. Şehvetli dudaklarını çevreleyen kirli sakalları ona sert bir hava veriyor, tatlı görünüşüyle içindeki edepsiz ve şeytani yanı gizliyordu. Liam, romantik ilişkilere kalıcı bir alerjisi olan, insanları baştan çıkarıp sonra kalplerini kırmakla ünlünen sahtekârın tekiydi.

Kanıt A: Claudia McCoy

Kanıt B-Z arası: Yıllar boyunca birlikte olduğu diğer kadınlar.

Yine de hiçbir şey beni geçen gün onu galada gördüğümde hissettiklerime hazırlayamamıştı. Tek bir bakışı bile kalbimin sanki onu görmeden bir dakika önce beş bin kilometrelik bir maraton koşmuşum gibi hızlanmasına yetmişti. Ben o kadar koşamazdım bile ama kalbimin atma hızı endişe vericiydi. Üzerimdeki etkisi böylesine büyüktü işte.

Barın karşısında bana gülümsedi.

Hormonlarım, lütfen kendinize gelin.

Gerçek duygularımı gizlemek umuduyla kaşlarımı çattım ama sırtışı gittikçe büyüdü. Sanki tavrımdan hiç etkilenmemişti. *Belayım ben* diye çığlık atıyordu. Kadınlar arasında bok gibi bir ünü vardı ve uçkuruna sahip çıkmakta zorlanıyordu. Twitter akışı onun yarattığı son F1 skandalıyla dolup taşıdığından bilmemek gibi bir şansım yoktu.

Annesinin yanı başından ayrılmaya korkan bir çocuk gibi Maya'ya yapıştım. Farkında bile olmadan koruyucum olmuştu da beni, bana beladan başka bir şey vadetmeyen birinden kurtarıyordu.

Birkaç dakika sonra Maya abisiyle düet yapmaya karar verip arkasına bile bakmadan beni oracıkta bıraktı. Maya'nın ortadan kaybolmasıyla Liam, Barbie evinden fırlamış gibi görünen deri koltukta yanıma kaydı. Otururken ayakları yere nadiren değen bir cüce olduğumdan bu koltuk tam benlikti.

LAUREN ASHER

Vücutuyla koltuğun büyük bir kısmını kapladığından varlığı beni bunalttı. Aramızda boşluk bırakma umuduyla yana kaydım, yakınlığı karşısında bedenimin verdiği tepki beni sınırlendirmişti.

Bacaklarını açarak uyluklarını benimkine değdirdi. Temasıyla tenim ısınırken içim şehvetle doldu. İçin için yanan bakışları beni korkutuyordu.

“Bu kadar tiz bir sesin olduğunu bilmiyordum.” Boğuk sesi kollarımdaki tüyleri diken diken ederken müziği bastırmak için bağırması aksanını daha da belirgin hâle getirmişti.

İçkim boğazımda kaldı. Tembel gülümsemesi yüzüne yayılırken gözlerinin etrafı kırişti. *Şuna bakın, mükemmel olmayan bir yanı varmış.*

“Senin o edepsiz aklın yok mu...” Gözlerini yüzümde gezdirdi. “Mikrofon gerçekten her şeyi olduğu gibi yansıtıyor.” Elindeki bira şişesiyle sahneyi gösterdi.

Onu şöyle bir süzdüm. Beyaz gömleği yontulmuş bir heykel gibi görünen göğsüne yapışmıştı, kasları kumaşı gererek zayıf ama fit kollarını gözler önüne seriyordu. Etrafıma sarabileceği kollarını.

Lanet olsun, Sophie, direnmen lazım.

“Aynı anda hem şarkı söyleyip hem dans etmek zor iş. Sanatçıları şimdi daha çok takdir ediyorum. Çok fazla efor istiyor ve insanı terletiyor.” İçkimden bir yudum daha aldım, buz gibi alkol boğazımdaki kuruluşu gideriyordu.

“Seni başka ne bu kadar terletir biliyor musun?” diyerek dikkatimi tekrar kendine çekti. Açık mavi gözleri dudaklarıma indikten sonra bana yaklaştı, sıcak bedeni yan tarafıma baskı yaparken her bir santimini hissediyordum.

“Pek çok şey. Spor salonu, yaz sıcağı, bozulmuş klima. Sonsuz sebep sayabilirim.”

Gülüştü kolumla temas eden göğsünün titremesine neden oldu. “Yarışmak da öyle. Biraz kızarmış gibisin ve bakışların

ÇARPIŞMA

da bir garip. Başka bir şey mi düşünüyorsun? Şu anda aklından geçenleri öğrenmek için neler vermezdim.” Alçak ve sert sesi tenimi âdeta okşadı.

Hayır. İlk sorusuna on metre mesafeden bile cevap vermek istemezdim.

“Haklısın, yarışmak terlettir. Hem sen bir milyonersin. Dürüst olmak gerekirse aklımdan geçenleri öğrenmek için verebileceğin çok şey var.” Şakağıma vurdum.

İçkisini dudaklarına götürürken güldü. Biranın son damlasını kafasına dikerken boğazı hareket etti, gözlerini hiç üzerimden çekmiyordu. Onunla ilgili her şeyi bu denli fark etmek hiç hoşuma gitmemişti. Bira şişesini ağzına götürdüğünde dudaklarının ne kadar güzel görüldüğü ya da burnundaki, daha önceki bir yaralanmadan kalma ihtimali yüksek hafif şişliği. Bilhassa da şu anda bana bakışından nefret ediyordum, sanki beni ilk önce hangi şekilde becermek istediğine karar veremiyormuş gibiydi. Ama hepsinden de öte ilgisinin bu kadar hoşuma gitmesinden nefret ediyordum.

Gözleri usul usul yüzümde gezindikten sonra göğsüme indi. Bu adamdaki küstahlık kimsede yoktu.

“Güzel tişört.” Dudakları seğirdi.

Aptal gibi aşağı baktım. Göğsümün ortasında, dikenli bir kaktüsün üzerinde *Free Hugs⁴* yazıyordu. İşte ben tam da böyle biriydim: Sevgi gösterisi bir çöl bitkisiyle kıyaslanacak kadın.

“Teşekkürler. Sloganlı tişörtleri severim.” Ağzımdan çıkan bu sözler kulağa ne kadar aptalca geliyorsa beynime de o kadar aptalca geliyordu. Liam'ın yanmdayken soğukkanlı olamadığım için kendimden utanıyordum.

“Seni geriyor muyum?” Telaşlı hâlimden faydalanarak elimi kavradı, elinin temasıyla içime bir heyecan dalgası yayıldı, kontrol etmek istediğim istemsiz bir tepkiydi bu. Elimin sırtını

4 (İng.) Bedava Sarılma. -ç.n.

okşayarak ardında bir sıcaklık bıraktı. Aramızdaki çekimin, geçen onca zamandan biraz bile etkilenmediğini, var gücüyle devam ettiğini söylemek yanlış olmazdı.

El ele tutuşmanın bu denli duyusal bir şey olabileceğini hiç düşünmemiştim. Ama zihnim kontrolü ele alarak bunu onun gibi biriyle yaşamak istemediğine ve elimi onunkinden kurtarmam gerektiğine karar verdi.

Liam güldü, gırtlaktan gelen tok sesi beni ele geçirmişti. “Korkmana gerek yok. Biraz eğlenmene bak.”

“Sanırım eğlence anlayışlarımız farklı.” Benim eğlence anlayışım yaptığım o listeyken onunki sıkılana kadar sağda solda sürtmekti.

Görünüşte Liam, Yap Gitsin Listemdeki maddeleri tamamlamama yardımcı olacak iyi bir seçenektir. Oysa mantıklı düşündüğümde bu kadar yakışıklı, ulaşılabilir ve riskli olması onun çok kötü bir seçenek olabileceğini gösteriyordu. Rakip takımında yarıştığından bahsetmiyordum bile. Bu durum basında hiç istenmeyen bir imaj yaratırdı.

Tekila yüzünden ekstra dürüst olmam gerekirse o maddeleri Liam’la yapmak beni korkutuyordu. Her hafta görmek zorunda olduğum biriyle o listedekileri gerçekleştiremezdim, o maddeleri yazarken farklı ülkelerden önüme gelen adamlarla yapacağımı düşünmüştüm. Liam’la olmazdı, koşullar yüzünden ondan kaçmam imkânsızdı, o zaman neden işleri daha da zorlaştırma zahmetine girecektim ki?

Alkolün yarattığı uyuşukluğa rağmen kafamın içinde sirenler çalıyor, onunla birlikte olarak her şeyi riske atmamam konusunda beni uyarıyordu. Ayağa kalktım, başım dönüyordu. Masanın üzerinden çantamı alırken dengemi buldum, zihnim de biraz olsun berraklaştı. Araç paylaşımı şu anda kulağa harika bir fikir gibi geliyordu.

Liam’la göz teması kurmaktan kaçınarak masadan eşyalarımı alıp çantamla meşgul oldum. O ise oturduğu yerden

ÇARPIŞMA

sırıtarak beni izliyordu. Çantamda telefonumu bulamayınca kendi kendime küfrettim. Çantamı iyice karıştırıp elimi en alta daldırdım, parmaklarım telefon kılıfının sert yüzeyine değdi. Çıkardığımda, lamine edilmiş listem statikle veya vudu büyü-süyle telefon kılıfının arkasına yapışmıştı. Dehşet içinde listenin yere düşüşünü izledim.

Ben fırsat bulamadan Liam onu beton zeminden kapıp aldı. “Bu ne?”

Filmlerde ağır çekimle verilen bu tür sahnelerin aksine kalbim hızlanırken yıldırım hızıyla listeyi elinden kapmaya çalıştım. “Ver onu bana. Önemli bir şey değil, sadece alışveriş listesi.” Sesim yaşadığım dehşeti gizleyememişti.

Liam kâğıdı sıkıca kavrayıp beni içten içe eriten şeytani bir gülümseme takındı. “*Cık cık*. Elimden kapmak ne büyük kabalık. Seni açgözlü küçük şey.” Barın loş ışıkları altında kâğıdı gözüne yaklaştıırıp kelimeleri seçmeye çalıştı. Zar zor nefes alsam da bayılmamı engelleyecek oksijen vardı. Gerçi şu anda bayılmak kulağa harika bir oyalama taktiği gibi geliyordu.

Kahkahasını bastırdı. “Yap Gitsin Listesi mi? Buraya ne gibi şeyler yazdığını merak ettim doğrusu.”

“Market alışverişi yapmaktan nefret ettiğim için adı ‘yap gitsin’ listesi. Uymuyor mu?” Listeyi bir kez daha almaya çalıştım. Parmaklarımla plastik kaplamayı kavramayı başardığım anda Liam koltuktan kalktı.

Benden bir karış daha uzun olduğundan listem artık erişemeyeceğim bir noktadaydı. Ayağımı yere vurdum, dudaklarımdan hüsrân dolu bir homurtu döküldü. Sanki sinirli hâlim ona sevimli geliyormuş gibi bana gülümsedi.

Dengemi kaybettim ve düşmemek için koluna tutundum. Sıcak teni parmaklarımı ısıttı. Ellerimin altında gerilen güçlü kasları bir sapık gibi onu ellemeye davet ediyordu beni.

Ondan uzaklaşarak aramıza mesafe koyup yüzüne baktım. Listeyi iyice göremediğinden telefonunu çıkarıp el fenerini aç-

LAUREN ASHER

tığında bana pis pis sırttı. Şimdi, hemen burada, Asyalının birinin Elvis Presley taklidi yaparak şarkı söylediği bu Çin barında ölmek istiyordum.

“Renk kodlaması bile yapmışsın.” Liam’ın şaşkınlığı samimi gelmişti.

Gözlerimi gözlerine dikerek kaderimle yüzleştim. “Düzenli ve detaycı olmayı severim. Mükemmel olmayacaksa neden liste yapayım ki? Şimdi onu bana ver.” Ayağımı yere vurarak avucumu uzattım.

Liam çocuklaşarak listeyi başımın üstünde salladı. Boyu o kadar uzundu ki listeyi kapmam imkânsızdı. Zıplasam da nafileydi, yetişemiyordum. Bedenim sert göğsüne değdi. Bu temasla bir adım geriye sıçradım, neredeyse bileğimi burkuyordum.

Kahkahası daha çok gümbürtü gibi çıkmıştı. “Senin yüzünden okuyamıyorum. Kes şunu.”

“Ah, öyle mi? Rahatsızlık verdiğim için kusura bakma lütfen. Annen sana başkalarına ait şeyleri almaman gerektiğini öğretmedi mi?”

“O dersi kaçırmış olabilirim. Ama anneciğim bana paylaşmanın önemsemek olduğunu öğretti, belli ki senin de bu konuda biraz derse ihtiyacın var.” Sırtışı ve damarlarımda gezinen alkol kafamı allak bullak ediyordu. Bir de *anneciğim* derkenki aksanı ve oğlan çocuklarını hatırlatan tavrı.

“Vay, vay, Bayan Mitchell, ne kadar pis bir zihniniz varmış böyle. Belli ki sizi hafife almışım.” El feneriyle aydınlattığı listeyi okurken başını iki yana salladı.

Gözlerimi ovuşturarak kendimi bu kâbustan uyandırmaya çalıştım.

Hayır, işe yaramıyordu. Liam bütün seksiliğiyle hâlâ karşımdaydı ve hâlâ telefonunun feneriyle listeme bakıyordu.

Huzursuzluğumu görmezden gelerek listemi okumaya başladı. “*Çıplak yüzmeye git. Bir vibratör al. Buzla ön sevişmeyi dene, işte bu fazla cesurca. Bir yabancıyı öpmek istediğin için*

ÇARPIŞMA

şanslısın çünkü elinin altında bir tane var. *İçerken karaoke yap, tamamlandı. Yeni yemekler dene, paraşütle atla, porno izle, strip poker oyna, Eyfel Kulesi'nin önünde biriyle öpüş, seks sırasında partnerinin seni bağlamasına izin ver, seks sırasında partnerinin gözlerini bağlamasına izin ver. İşte şimdi aynı dilden konuşuyoruz.*"

Listeyi elinden çekip almaya çalışsam da sıkı sıkı tutarak bana işkence çektirmeye devam etti.

"Sert olmaya gerek yok. *Oral seksle boşal ve bir gecede birden fazla orgazm yaşa.* Basit istekler ama hoşuma gitti. *Ayna karşısında seks kulağa çok ateşli geliyor, seni röntgenci seni. Halk içinde seks yap, duvara karşı seks yap, hızlı seks yap ve kafayı bul.* Ve son olarak, *açık havada seks yap.* Yaratıcılığınızdan ve cesaretinizden etkilendiğimi söylemeliyim."

Şu anda elimde bir içki olsaydı Liam'ın yüzüne fırlatır mıydım merak ettim. Yüzündeki sırıtış beni bara gidip fantezimi gerçekleştirmem için kışkırtıyordu.

Kırıştırdığım burnuma dokundu. "Artık yapmamız gerekeni biliyorsun, değil mi?"

"Merak etmiyor olsam da senin bana söyleyeceğinden eminim."

"Akıllı kız. Bunu sana yardım projesine dönüştürüyoruz. Bu aramızda sır olacak." Sözleri tüylerimi diken diken etmişti. Liam'ın beni yatağa bile atmadan becermek gibi bir huyu vardı.

Aklımı sikiyordu. Her seferinde.

7

Jax'le boş vakitlerimizi McCoy karavan alanında dinlenerek geçiriyorduk. Rusya Grand Prix'si antrenman turları başlamadan önce gri deri koltuğa yayılmış, telefonda gezinerek vakit öldürmeye çalışıyordum. Şanghay yarışı oldukça başarılıydı. Sophie'yle vakit geçirmek gibi bir artısı olduğundan hafta sonu epey hızlı geçmişti.

Öpülesi dudakları ve becerilesi vücudu olan Tatlı Sophie. Onunla her flörtleştüğimde bana kocaman gözlerle bakarak seks perhizimi bozmam için beni kışkırtan kız. Geçen hafta boyunca itiraf etmek istemediğim kadar sık düşündüğüm o kız.

Telefonum titredi. Claudia'dan gelen ve ekranımı aydınlatan nahoş mesajı mideme yerleşen bir tiksintiyle açtım.

“Claudia bana yine çıplak fotoğrafını göndermiş.” Bulut hesaplarımdan herhangi birine kaydolmadan hemen fotoğrafı sildim.

Jax homurdanıp suyundan bir yudum aldı. “Dostum, kız sana kafayı takmış maalesef. Şimdiye peşini bırakır sanıyordum ama iki ay oldu.”

ÇARPIŞMA

Claudia'nın yatakta çıplak uzandığı görüntüsünü aklımdan silmeye çalışırken dudaklarımdan bir inilti koptu. Hayatım nahoş fotoğraflar, bombok dedikodu haberleri ve saçma sapan basın bültenleriyle tekrar eden bir kâbusa dönmüştü.

Jax irkilerek dövmeli elini saçlarının arasından geçirdi. "Peter'ın yeğeni olduğu için McCoy'a onun yaptıklarını anlamamam çok kötü."

"Menajerime söyledim ama sözleşme yenileme döneminde olay çıkarmamamı söyledi. İyi bir anlaşma yapmamı istiyor. Yani ölüm bizi ayırana kadar ben ve elim baş başayız." Elimi Jax'e salladım.

Bir kahkaha patlatıp bana yastık fırlattı. "Bu pis bilgileri kendine sakla. Kimse senin sefil mastürbasyon seanslarını bilmek zorunda değil."

"Artık hayatım böyle, ne yapabilirim. Vay be, neydik ne olduk."

"Ya sen yatakta çok iyisin ya da bu kadın zır deli." Jax derdimle alay ediyordu. *Şerefsiz.*

"Neden ikisi birden olamıyor, anlamıyorum." Yastığı başımın üzerine kapayıp Jax'in gürültülü kahkahalarına kulak tıkadım.

Rusya Grand Prix'sindeki sponsor etkinliğinde votka su gibi akıyordu, hâliyle geceyi atlatmam için yeterince alkol vardı. Kısa sohbetler bok gibiydi. Tam bir saat boyunca lak lak ettikten sonra temiz hava almazsam ölecekmişim gibi hissetmeye başladım.

Salonun Soçi Dağı manzaralı balkonuna çıktım. Bardağa çarpan buz sesini duyunca başımı hızla o yöne çevirdim.

Gördüğüm sarı saçların kime ait olduğunu anlayarak o yöne ilerledim. Avludaki loş lambalar Sophie'yi yumuşak bir ışıkla aydınlatıyor, bedenine yapışan elbisesini gözler önüne seriyordu. Açıktaki sırtı okyanusun ortasındaki bir deniz fe-

LAUREN ASHER

neri gibi beni kendine çekiyor, aşağılara inerek poposunu saran ışıltılı kumaş beni tahrik ediyordu. Parmaklarımı sırtındaki girintilerde gezdirmeye can atıyordum. Bu dürtüyü bastırmak için ellerimi ceplerime soktum. Son zamanlarda kendime olan hâkimiyetim bir keşişi kıskandıracak cinstendi.

Sanki bakışlarımı sezmiş gibi omzunun üzerinden bana bakarak ifadesiz yüzüyle beni allak bullak etti. Hiçbir duygu barındırmayan bir buz kraliçesi gibi davranıyordu. İçkisinin kalanını kafasına diktiğinde –ki gösterdiği tek tepki buydu– boğuk bir kahkaha patlattım. Elindeki boş kadehi yanındaki masaya bırakıp balkonun korkuluklarına yaslanarak gökyüzüne baktı.

“Burada ne yapıyorsun?” Yanına giderek aramızdaki mesafeyi kapadım. Ona dokunamıyorum diye yakınında durmayacak da değildim.

“Yıldızları izlemek en sevdiğim şeylerden biridir. Ayı ve yıldızları izlemeyi seviyorum ama burada çok fazla ışık olduğundan görmek pek kolay olmuyor. Bazı şehirlerin çevreyi korumak ve yıldızları izleyememe gibi sorunları ortadan kaldırmak adına gece elektrik kesintileri yaptığını biliyor muydun?”

“Bilmiyordum sanırım. Senin gece âşığı biri olabileceğini hiç düşünmemiştim.”

Kahkahasında zarafet vardı. Gülüşünü de en az sesi kadar sevmiştim. Onu tekrar güldürmek isterdim. “Öyleyim aslında ama kendimi sabah insanına dönüştürdüm. Okul ve dersler falan derken uymam gereken bir programım vardı. Bu etkinlikler uyku saatimi geçiriyor.”

“Ah, dur tahmin edeyim. Yoksa sen sabahın köründe uyanıp programına sıkı sıkıya bağlı kalan ve gece yarısı olmadan uyumayı seven insanlardan mısın? Saat gibi, tıkr tıkr işleyen. Katı kuralları olan. Her daim gergin ve cinsel hayatı olmayan. Böyle şeyler işte,” diye dalga geçtim.

“İnsanın rutininin olması kötü bir şey değildir. Asıl dikkatli olmamız gereken aniden gelişen olaylardır.” Sanki beni

ÇARPIŞMA

çözmeye çalışıyormuş gibi merakla baktı. “Ama yaz tatilinde gece yarılara kadar oturmayı, bazen arka bahçedeki havuzun başında uzanmayı seviyorum. Bazen gece karanlığına bakarak günümü, nelerin doğru ya da yanlış gittiğini düşünürüm. Bazen de kulak veren bir yıldız varsa bir dilek fısıldıyorum.” Efkârlı hâli içimde bir şeyleri harekete geçirdi.

Kısıtlı dikkat aralığım gece göğünün altında başka neler yapabileceğine odaklandı. Mantıklı düşünememe hastalığına tutulmuş olabilirdim.

Beni görecektir şekilde döndü, gözleri bedenimde gezinirken ona rahatça bakma fırsatı yakaladım. Bakışları karşısında sırtımı dikleştirdim, dudaklarımın köşesi yukarı kalktı. Takım elbisemin altına giydiğim spor ayakkabılarını görünce yüzüne ışıl ışıl bir gülümseme yayıldı. Şık ayakkabıları kenara atıp yan tarafında yılan işlemesi olan tasarım spor ayakkabıları giyen çocuk kalpli biriydim.

“Böyle ayakkabılar giymene izin mi veriyorlar yani?” Sesi eğleniyor gibiydi.

“Topuklu ayakkabıyla abiye yerinde spor ayakkabıyla elbise giymeyi tercih eden bir kızın tarzını kopyaladım.” Korkuluklara yaslanıp ona baktım.

Uzun abiye elbisesinin eteğini kaldırarak yıldız işlemeli beyaz spor ayakkabılarını ortaya çıkardı. *Hasiktir*. İçerideki kadınlar topuklularını yüzünden topallarken o herkesten gizli spor ayakkabısı giyiyordu. Hayatımda ilk kez bir kadında becer-beni diyen o topuklu ayakkabıları görmek istemediğimi fark ettim. Bunun yerine yıldız işlemeli spor ayakkabıları olan bir çift bronz bacağına belime dolanmasını istiyordum.

“Çocuk kostümlerini balo elbiseleriyle değiştirmiş olabilirim ama spor ayakkabısı modasından vazgeçemem.” Elbisesinin eteğini indirmeden önce gözlerim kısacık bir an bacaklarında gezindi, sonra gözlerine baktım.

Kahretsin ki varlığından çok büyük keyif alıyordum. Karşısında verdiğim tepkiler beni hayrete düşürüyordu çünkü daha önce hiçbir kızın karşısında böyle hissettiğimi hatırlamıyordum.

Aniden Johanna'yı hatırlayınca göğsüme yakıcı bir acı yayıldı. Sikerler. Şu anda bunu düşünemezdim.

İçimde kabaran duygulara aldırış etmeden Sophie'yi Johanna'ya benzettiğime dair düşünceleri aklımdan uzaklaştırdım. "Ne çiftiz ama değil mi?"

Burnundan güldü. *Vay canına, cazibem kızı etkilemeye yetmiyor.*

"Hep böyle çapkın mısındır?" Gözleri, sanki o çok sevdiği lanet yıldızları çalmış da bakışlarına yansıtılmış gibi parlıyordu.

"Genelde öyleyimdir ama bu sezon kendime hâkim olmaya çalışıyorum. Burası benim yasaklı bölgem." Elimle bedenimin alt bölgesini işaret ettim. "Hiçbir kız buraya giriş yapamaz." Ona parmağımı salladım.

Sophie başını geriye atıp bir kahkaha koyverdi. Çok güzel bir görüntüydü, soğuk tavırlarını bir kenara bırakmıştı. Boynunun kıvrımı dikkatimi çekti. Ne yazık ki buradan daha fazlasını göremiyordum. Diğer duyularıma güvenerek hindistancevizi kokusunu içime çektim. *Losyonunun kokusu mu? Yoksa parfümü mü? Bu koku neden beni bu kadar tahrik ediyor?*

"Üzerine tabela asmalısın, böylece kimse sana dokunamayacağını anlamış olur. Tavırlarından anlamayan kadınlara da doğrudan mesajı iletmiş olursun. Çünkü sen... biliyorsun işte." Sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi eliyle bedenimi gösterdi.

"Yani beni yakışıklı bulduğunu mu ima etmeye çalışıyorsun?"

İnanmaz bir ifadeyle bakıp başını iki yana salladı. "Ah, tabii ki hayır. Tipim değilsin."

"Yani yakışıklı erkeklerden hoşlanmıyor musun?"

Burnundan güldü. *Şu gülüşleri yok mu?..* Bunu sevimli bulduğuma inanamıyordum. Etrafımı saran, fazla bakımlı 'gösterişçi' kadınlar gibi değildi.

ÇARPIŞMA

“Hayır, elbette hoşlanıyorum. Ama aynı zamanda iyi huylu olmalarından da hoşlanıyorum.” Elleri huzursuzca kıpırdandıktan sonra korkulukları kavradı.

İstedüğimde iyi huylu olabilirdim ve Noah'yla karşılaştırıldığında kendimi bir aziz gibi görüyordum. Yani günah işleyen bir aziz ama yine de aziz işte.

“Eh, iyi huylu adamlar hakkında ne derler bilirsin?” Yüzündeki şaşkın ifadeyi izlemek fazlasıyla hoşuma gitmişti.

Gözleri kocaman açıldı, dudakları aralandı ve yüzündeki buz kraliçesi ifadesi eriyip gitti. “Ne demek istiyorsun?”

“İyi huylu adamların aksine kötü adamlar iş bitirmeyi bilir. Her. Defasında. Ve bunu birkaç kez daha tekrarlayabilirler.” Elim benden bağımsız hareket edip kolundan aşağı doğru gezinerek ardında ürpermiş bir ten bıraktı.

Sözlerim karşısında nefesi kesilince ondan daha fazla tepki alabilmek umuduyla cesaretlendim. Sikmişim perhizi. Ona dokunmak becermek sayılmazdı, yani yeminimi falan bozmuyordum. Elimin tersiyle yüzünü okşadığımda tenim karıncalandı.

Dudaklarının arasından bir inilti kaçarak beni onu öpmek, aramızdaki bu bağı test etmek için kışkırttı. İçimde bir belirsizlik vardı, ona karşı duyduğum bu çekimi tam olarak adlandıramıyordum. Arzularıma yenilmekle davranışlarım konusunda verdiğim sözü çiğnemek arasında ince bir çizgide yürüyordum.

Onu öpmemek için geri çekildim.

“Kötü adamlar abartılıyor.” Gözlerini devirerek açıkça ona karşı verdiğim tepkiyi görmezden geldi.

“Ama ben senin yeni şeyler denemek istediğini düşünmüştüm. Bilhassa da listendeki maddelerden sonra.”

Lanet olası listesi. Bazı maddeleri düşününce bile sertleşiyordum.

Sophie gamzeleri ve badem gözleriyle masum görünüyordu olabilirdi ama listesi bambaşka bir şey söylüyor, onu daha yakından tanımak istememe neden oluyordu. Vücudunu keşfe çıkı-

rak arzularımı beslemek istiyordum. Gece göğünden hoşlanan, yıldızlara bakıp dilekler dileyen ve gece karanlığında dolanan kötülüklerden –benim gibi onu baştan çıkarıp karanlık tarafa çekmeye çalışan piç kurularından– maalesef ki bihaber olan bu kadınla ilgili daha fazla bilgi edinmek istiyordum. Onu o kıymetli göğünün altında becermek, tek dileğinin aletim ve birden fazla orgazm olduğundan emin olmak istiyordum.

Zihnimdeki düşünceler yarış arabalarından daha hızlı hareket ediyordu. Sophie'nin ağzından çıkan sözlerin yarısını kaçırdım.

“...Bunu başka kimse bilmiyor, o yüzden sakın kimseye *söyleme*. Senin de bilmemen gerekiyordu ama maalesef her şeye burnunu soktuğundan öğrenmiş bulundun.” Ağırlığını bir ayağından diğerine vererek yaptığı hata yüzünden ne kadar kızgın olduğunu belli etti. Ne harika bir karmaşaya sebep olmuştu.

Yüzüme bir sırıtış yayıldı. “Aramızdaki bu küçük sırrın keyfini çıkaracağım.”

“Listemin peşini bırakmayacaksın, değil mi?”

“Hayır. Şimdi anlat bakalım, neden öyle müstehcen bir liste yaptın? Geceleri kendini parmaklamaktan ve yarın daha iyi bir güne uyanmayı dilemekten sıkıldın mı?”

Bir kahkaha atıp kolumu çimdikledi. Gırtlaktan gelen kahkahası doğrudan kasıklarımın ulaşmıştı. Bu masum dokunuşla bile harekete geçen aletim, görmezden gelmeye çalıştığım uyarı zillerini çalmıştı.

“Öyle olduğunu kim söyledi?” Bana gülümserken gamzeleri ortaya çıktı.

Ona attığım sessiz bakışla zekâmı küçümsememesini ima ettim. “Benim gibi adamlar böyle şeyleri hisseder. Yirmilerinin başında yalnız bir kadın olmak ara sıra kendini tatmin ettiğin anlamına gelir.”

“Birincisi, sevgilimin olmadığını nereden biliyorsun?”

ÇARPIŞMA

“Bence listen bunu ele veriyor. Sevgilin varsa da lütfen onu kapının önüne koy çünkü seni oral seksle boşaltamıyorsa seninle birlikte olmayı hak etmiyor demektir.”

O kadar çok güldü ki sonunda öksürmeye başladı. “Pekâlâ. İyi bir noktaya parmak bastın. O listeyi üniversitedeki oğlanlar beni hayal kırıklığına uğrattığı ve kütüphane dışında bir hayatım olmadığı için yaptım. Bir ‘ölmeden önce yapılması gerekenler’ listesi gördüm, sonra sarhoş oldum ve kafam güzelken kendi listemi hazırladım. Bu liste öyle oluştu.”

Benim ve tabii ki aletimin asıl dikkatini çeken üniversitedeki aptal oğlanlardan bahsetmesi olmuştu. “Üniversitede çıktığın adamların tipi nasıldı?”

“Birkaç randevuyu ‘çıkmaq’ diye adlandırmazdım.” İç geçirdi.

Anlaşılan bu, Küçük Bayan Mükemmel için hassas bir konuydu.

“Lütfen en azından işi sonuna kadar götürdüklerini söyle?” Cevabını beklerken yumruklarımı sıktım, aynı anda hem cevabını duymak hem de hiç duymamak istiyordum. *Benim derdim neydi?*

Aniden derin bir nefes alınca neden söz ettiğimi anladığımı düşündüm. “Hayır.”

“Bütün erkekler adına senden özür dilemek, nefesini kesecek birden fazla orgazm ve öpücükle bunu telafi etmek istiyorum. Sana yardım etmeyi görev edinen sadık hizmetkârın olmam için evet demen yeterli.” Geri çekilmeden önce reverans yaptım. Kalbimi çevreleyen buz tabakası, her temkinli ama nefes kesen, o baştan çıkarıcı gözlerine dek ulaşan gülümsemeyle biraz daha kırılıyordu.

Baştan çıkarıcı gözler mi? Lanet olsun, Liam, taşaklarını kızın elinden geri mi alsan acaba?

“Teklifin kulağa çok cazip gelse de yasaklı bölgene kimseyi sokmaman lazım. Yine de teşekkürler.”

Tabii ki sözünü dinlemeli ve yasaklı bölgeme kimseyi sokmamalıydım ama beynim içimde verdiğim savaştan keyif

alıyordu. Bir yandan adi dedikodu gazetelerine manşet olmak istemezken diğer yandan Sophie'yle daha fazla vakit geçirmek istiyor, kendi kendimi yiyordum.

Belki de sandığımdan daha yalnızdım. Aniden aklıma berbat bir fikir geldi ama temiz bir plana benziyordu.

“Listene bir madde eklemek istiyorum.” Yanında taşıdığına, çantasının köşesinde bir yerde olduğuna, bu edepsiz sırrını her yere yanında götürdüğüne bahse girebilirdim.

Birkaç kez gözlerini kırpıştırarak bön bön baktı.

“Kötü adamla randevuya çık.” Ona kocaman gülümsedim.

“Hayatta olmaz. Listeyi bozmak yok. Maddeler çoktan belirlendi, yani kimse ekleme yapamaz. Şansını başka bir zaman dene. Belki senden yardım isteyen biriyle.” Başını gereksiz bir hırçınlıkla iki yana salladı.

Parmaklarımı korkuluklarda duran parmaklarına doladım. Kolumdan göğsüme doğru bir sıcaklık yayıldı. Bu, muhtemelen devirdiğim votkaların kafamı ve muhakeme yeteneğimi bulan-dırması sonucunda beliren aşına olmadığım bir histi. Başparmağımı içgüdüsel olarak elinin sırtında, sık nefes alışverişleriyle aynı ritimde gezdirmeye başladım.

“Sanırım biriyle çıkmaktan korkuyorsun. Yanımdayken kendine hâkim olabileceğinden emin misin?” İçindeki asiye ayaklandırmak istiyordum. Bunu neden yapmak istediğimi ben de bilmiyordum. Belki eğlenmek içindi belki de kendini serbest bıraktığında neler olabileceğini görmek istediğim içindi.

Elini sıkıp sonra bıraktım. Ona dönerek elimi tekrar pantolonumun cebine soktum.

Gözlerini kıstı. “Hayır, senden korkmuyorum. Bazı insanların cazibene karşı bağışıklığı olabilir. Şok edici, biliyorum. Ama senin gibi azılı bir gönülçelenin cazibesine kapılmadığım için kendimi şanslı saymalıyım.”

Hasiktir, o sırtışı öperek yüzünden silmek istiyordum. Bağışıklıkmış. Götüm. “Gönülçelen ha? Benimle ilgili haberleri

ÇARPIŞMA

mi okuyorsun? İlk tanıştığımız andan beri beni takıntı hâline getirdiğini söyleme sakın? Takipçi sapıklardan hoşlanmam ama sana bir ayrıcalık yapabilirim.”

Avucunu göğsüne bastırıp kirpiklerini kırıştırdı. “Tüh ya, yakalandım. Yıllarca karşılaşacağımız ânı bekledim. Şimdiye mihraba yürürüz sanıyordum ama belki de Disney filmlerindeki zamanlamalar yanlıştır. Romantik kurgulardaki kur yapma süresi genelde en fazla iki gündür.”

Lanet olsun, o kadar çok güldüm ki yanaklarım acımaya başladı. “Bir randevuya evet dersen belki zamanı hızlandırırız. Ama işin romantik kısmını atlayıp doğrudan fantezi kısmına geçelim derim.”

Ben ne bok yiyordum böyle? Keşke amacımı anlasaydım. Ama genelde *önce yap sonra sorgula* zihniyetine inanırdım.

“Fantezi olayının Disney filmlerindeki gibi değil, *The Bachelor*’daki gibi olduğunu biliyorsundur umarım. Ve hayır, yapamayız.”

Durumu gözden geçirip yeni bir plan oluşturma zamanı gelmişti. Çünkü ben hayır cevap olarak kabul edecek biri değildim. Ben, bir kadının onu becerirken kulağıma nefes nefese inilti eşliğinde evet demesini isterdim. Bu, en sevdiğim cevaptı.

Dudaklarım seğirdi. “Tamam, hadi bahse girelim. Kazanırsan kaybedecek hiçbir şeyin olmayacak.”

Görünen o ki Sophie’nin yumuşak karnını bulmuştum, *bahis* kelimesini duyunca yüzünde beliren ifadeden onun da en az benim kadar kazanmayı sevdiği anlaşılıyordu. Beni alt etme düşüncesiyle dudaklarını yaladı.

Rüyanda görürsün.

“Rusya Grand Prix’sinde podyuma çıkarsam benimle randevuya çıkmayı kabul edeceksin.” Bu pistte bir kaza ve yangın geçmişim olsa bile yarışmaktan daha sevdiğim bir şey varsa o da meydan okumaktı.

Hiçbir şeyi uzun uzun düşünmüyordum çünkü umurumda değildi. Onunla daha fazla zaman geçirmek gibi masum bir şeyden kimseye zarar gelmezdi. Önemli bir olay değildi.

Omuz silkti. “O podyuma daha önce hiç çıkmadığını düşünürsek olur, kabul ediyorum.”

“Bak yine aynı şey oluyor, son birkaç yıldır benimle ilgili her şeyi takip mi ediyorsun diye merak etmeye başladım.”

“Aslında babam bana her yıl Rusya Grand Prix’sini kazanan Bandini pilotlarının fotoğraflarını gönderdiği için biliyorum. Hatırladığım kadarıyla sarışın bir Alman Soçi’de hiç dereceye girmemişti. Ama tabii egon bunu kabul etmez.” Gülümsemesini bastırmaya çalıştı.

“Podyumda çekilmiş bir fotoğrafımı görmek istiyorsan sorman yeterli.”

Eliyle beni geçiştirdi. “Sadece tek bir randevu. Daha fazlası yok.”

“Bana listeyi ver.”

“Sadece sözlü bir anlaşma yapsak olmaz mı? Neden illa mükemmel listemi mahvetmek zorundayız?”

“Kötü adamla randevuya çıkacaksın, bu ben ya da başkası olur fark etmez, bu yüzden listeye eklemen lazım.” Tabii ki de blöf yapıyordum çünkü o randevuya mutlaka benimle çıkacaktı.

Listesini çantasından çıkardı. “Listeme bir şeyler yazacak olmandan nefret ediyorum.”

Homurdanarak elindeki kalemi kapıp anlaşmamızı resmîleştirdim. El yazım seçmiş olduğu pratik yazı fontuyla tezat oluşturuyordu.

Sinsi planlarımın sembolik kanıtına bakıp sııttım. Sophie’nin bu listeyi yapma nedeninin cinsel geçmişi ya da böyle bir geçmiş eksikliği olduğunu anlamak için dâhi olmaya gerek yoktu. Hayatı berbat seks deneyimlerinden ve bir o kadar berbat sahte orgazmlardan ibaretti.

ÇARPIŞMA

Sophie'ye mükemmel seks ve orgazmı yaşatarak işin hakkını vermeyi kendime görev edinmiştim. Ufacık elinde tuttuğu liste başkaldırısının sembolüydü ve ben de içindeki o isyankârı ortaya çıkarmak istiyordum. Siktir, bu yarış sezonu onunla çok daha eğlenceli olacaktı.

Ertesi gün, yarış öncesi toplantılara katıldığımda heyecandan yerimde duramıyordum. Adımlarım sanki havada süzülüyordu. Takımla önceki münakaşamızı bir kenara bırakıp Soçi yarışını kazanmaya odaklandım. Sophie'yle girdiğim bahis beni kazanmaya teşvik ediyordu.

Anlaşmamızın ardından saatlerimi eski antrenman turlarımın kayıtlarına ve gelişim göstermek için takımın çıkardığı notlara göz atarak geçirmiştım. Bu, kimselere söyleyemeyeceğim kadar utanç verici bir gerçektir.

Cumartesi günkü başarılı sıralama turunun ardından aracım üçüncü sıradaki yerini almıştı. Pit garajında yeni bir yarışçı gibi davranıyordum, artık ekibi etkileme konusunda gerilmeme gerek yoktu, bunun yerine mühendislerle ilettiğim araçla ilgili isteklerimi kontrol etmeye odaklandım. Aklımda nihai bir hedef varken vaktimi kendi kendimi yemeye ayıracak değildim.

Diğer takımlara yazık olacaktı ama araç ne kadar iyiye yarış da o kadar iyi geçirdi. Şampiyonadaki en hızlı araçlardan biri McCoy'daydı, bu da başarı parmaklarımın arasında demekti.

Pazar günü bütün heyecanımla harika bir yarış çıkarmaya hazırdım. Teknisyenler beni griddeki sırama doğru iterken eldivenli parmaklarımla aracımın direksiyonuna vurdum, onlar beni yarışa hazırlarken taraftarlar tezahürat yapıyor, dağ manzarası beni karşılarlarken etrafımdaki seyircilerin enerjisi pistte uğulduyordu.

Takımlar araçları sıralamadaki yerlerine yerleştirmeye çalışarak pistte yirmi renkli araçtan oluşan çapraz bir desen oluşturdu. Her şeyin yolunda olduğunu gördükten sonra da dağıldılar.

Işıklar önce yanıp sonra teker teker sönmeye başladı. Son ışık da söndüğünde gaza basarak motoru kükrettim, eldivenli ellerimle direksiyondaki gerekli düğmelere basarak vites değiştirdim. Aracım pistte hızla ilerleyerek çabucak ilk düzlüğe ulaştı. Vücudum adrenalinle uğulduyor, kalbim göğsümde deli gibi atıyordu. Bu, hiçbir uyuşturucuya benzemiyordu. Hayatım boyunca bu heyecanı hissetmek istiyordum.

Araç virajlarda sorunsuz ilerliyordu. Pistte doyumsuz bir pislik olmak gibi bir huyum vardı, kazanmak için kendini hem fiziksel hem de zihinsel olarak zorlamayı severdim.

Jax birkaç saniye önümdeydi. Gaza basıp ön kanadımı Jax'ın arka kanadına yaklaştırdım. Senkronize bir şekilde virajı alırken onun hızını azaltmasını avantaj olarak kullandım. Dibine kadar girdikten sonra önüne kırdım, böylece egzoz dumanım ritmini bozarak onu üçüncü sıraya itmiş oldu.

Ele geçirdiğim ikincilik pozisyonunu dikkatle korumaya devam ettim. Yarışı ilk üç içinde bitirmek kulağa hiç bugünkü kadar güzel gelmemişti, özellikle de ortada Sophie'yle girilmiş bir bahis varken.

Pit alanına girdiğimde kaderim artık takımın lastik değiştirme hızına bağlıydı. Teknisyenler işlerini iki saniye içinde tamamlarken önüme çok fazla sürücü çıkmasını istemediğim için pit yolundan elimden geldiği kadar hızlı çıktım.

Kısa süre sonra Noah'yı yakalayarak ikinci sıradaki yerimi geri aldım. Noah'nın önüne geçmek için çevresinde sarsak hareketler yaptım, bir sonraki virajdan önce düzlüğe aynı anda girerek tehlikeli biçimde yakınlaştık. İkimiz de ikinci olmak istemiyorduk. Virajlardan birinde lastiği benimkine çarparak neredeyse spin atmama neden oldu. *Piç herif*. Aracımı tekrar yola sokarak ona hareket çektim.

ÇARPIŞMA

“Liam, hasar var mı?” Telsizden Chris’in sesi duyuldu.

“Kenara çekip kontrol edeyim istersen.” Sesimden alaycılık akıyordu.

“Kıçını kim tutuşturdu bilmiyorum ama yarışa böyle devam et. Böylece Soçi’deki diğer rezil yarışlarını telafi edebilirsin,” dedikten sonra telsinizi kapadı.

“Öyle olsa iyi olur.” Güçlkle nefes alabiliyordum. İnsanlar F1 aracı kullanmanın yarattığı fiziksel yorgunluğu hafife alıyordu, oysa yarışçılar evlilik sözleşmesi yapmadan boşanma davası açılmış bir kocadan daha fazla ter dökerdi.

Motorların uğultuları arasında taraftarların çığlıkları duyuluyordu. Elli ikinci tura geldiğimde podyum benim için artık çantada keklikti. İddiayı kazanacağımı düşününce kaskımın altında sııttım.

Aracım bitiş çizgisini geçerken yumruğumu havaya kaldırdım. Görünen o ki Bandini’deki en seksi kızdan bir randevu koparmış ve kendimi podyumda bulmuştum; şampanya içmeye değer iki galibiyet.

Santiago ve Noah’yla birlikte podyuma çıktım. Maya’yla Sophie podyumun kenarındaki VIP bölümünde durmuş, bizi uzaktan izliyorlardı. Podyuma çıkmayı birkaç sebepten ötürü çok seviyordum: kazananlarla birlikte kutlama yapmak, şişe şişe şampanya patlatmak ve taraftarların sevincini görmek. Hoparlörlerden yükselen müzik kalabalığın çığlıklarını bastırıyordu.

Birkaç F1 görevlisi bize büyük şampanya şişelerini uzattığında Noah, Santi ve ben şişeleri sallayıp alanda yankılanan bir sesle patlattık. İçindeki birbirimize ve kalabalığa püskürttükten sonra kalanı kafaya diktik.

Şişemi podyumun bir ucunda duran Sophie’ye doğrulttum. Gülümsemekten çenem ağrıyordu. Sikmişim sonuçları düşünmeyi de seks perhizini de. Küçük bir ödülü hak ediyordum ve ödülümü almaya hazırdım.

8

Liam'ın Rusya zaferinin üstünden birkaç gün geçmişti ve bu da randevudan yırtma konusunda şansım kalmadı demek oluyordu. Maya ve Jax'i de davet ederek planını bir çifte randevuya dönüştürdüğümü duyunca bundan hiç hoşlanmayacaktı. Bazıları buna korkaklık diyebilirdi ama ben zekice olduğunu düşünüyordum. Zavallı Liam beni henüz numaralarımı öğrenecek kadar iyi tanı mıyordu, bahsin detayları konusunda daha açık konuşmalıydı.

Çifte randevuda bize katılması için yalvar yakar Maya'yı ikna ettikten sonra bu iyiliğini onu yemeğe çıkararak ve ona Yap Gitsin Listemden bahsederek ödüllendirmeyi planlıyordum. Sırrım Şanghay ve Barselona yarışları arasında toplam bir ay saklı kalabilmişti. Lanet olsun Liam'a ve Soçi'deki performansına. Maya'yı bizimle yemeğe gelmeye ikna edeceğim diye planımı açıklamak zorunda kalmıştım.

"Şu işe bakın, Tatlı Sophie'nin edepsiz şeyler listesi yaptığı kimin aklına gelirdi?" Su bardağını ağzına götürerek gülümsedi.

ÇARPIŞMA

“Tatlı olmanın canı cehenneme. Bana seksi ve baştan çıkarıcı denmesini tercih ederim.”

Başını iki yana sallayarak güldü. “Pekâlâ, Yaramaz Sophie. Açık konuşalım, bu sadece bir randevu, değil mi? İlerleyen saatlerde beni sap gibi ortada bırakıp gitmeyeceksin yani? Gecenin sonunda Liam’la kaçmayacağından emin olmak istiyorum.”

“Saçmalama, tabii ki kaçmayacağım. Hatta teşekkür niyetine yarın seni *bruncha* götüreceğim. Önüne sıralayacağım *sangriaları* düşün; bir porsiyon meyve niyetine götüreceğin o şekerli sonsuz içecekleri.”

“*Bruncha* asla hayır demem ama sahiden de Liam’in sevimli olduğunu mu düşünüyorsun?” Başını yana yatırdı.

“Tabii ki düşünüyorum. Asıl sorun da bu ya zaten! Liam komik, karizmatik, yakışıklı ve hayat felsefesi tam bana göre.”

“Peki listene yardımcı olmak için neden uygun bir aday değil?”

“Öncelikle o rakip takımda yarışıyor, listemdekilerin yarısını onunla yaptığımı düşünsene? Her karşılaşmamızda utançtan ölürüm. Onunla denk geldiğimizde ağzımdan, ‘Selam Liam, beni yatağa bağlayıp boşalttığın zamanı hatırlıyor musun? Ne güzel günlerdi, değil mi?’ laflarının çıktığını düşünsene?”

Maya gülümsedi. “Ona hava durumunu da sorabilirsin.”

“Bugün dışarısı buz gibi, tıpkı bir zamanlar vücudumda gezdirdiğin buz küpleri gibi!”

Maya restorandaki müdavimlerin dikkatlerini üzerine çeken bir kahkaha patlattı. “Havadan sudan konuşmaya çalışmayı öğrenmen lazım. Ama şaka bir yana, babanın bu çifte randevuya ne diyeceğini merak ediyorum.”

Elimle geçiştirdim. “Öğrenmeyecek ki. O yaşlı bir adam, akşam sekiz oldu mu uyur.”

Maya’nın babamdan bahsetmesi benden kurallara uymamla ilgili beklentilerini hatırlattı. İçim suçluluk ve ihanet hissiyle doldu. Babamın kuralları, Liam gibi adamlarla yakınlaşmamı

engelleyen üzücü bir emir gibi geliyordu. Benim için bu kadar özveride bulunan adamı hayal kırıklığına uğratmak istemiyordum.

Yeni kıyafetler almak için Barselona'daki mağazaları gezdik. Liam'la randevuya gitmek istemiyor olabilirdim ama bu şık giyinmeyeceğim anlamına gelmiyordu.

“Yani neden ikiniz birlikte gitmiyorsunuz anlamıyorum. Altı üstü bir randevu, yetişkin insanlarsınız.” Maya soyunma odasından çıkarak denediği seksi kırmızı elbiseyi gösterdi.

Masum Maya. Liam'ın nasıl bir Kazanova olduğundan habersizdi.

Önümdeki saten elbiseyi evirip çevirdim. “Bir randevuya çıktığında ne olur, biliyor musun? Bu iki randevuya dönüşür, sonra üç olur ve bir bakmışsın TMZ, otelden çıkarken çekilmiş çirkin bir fotoğrafımın eşliğinde Liam'ın çocuğuna hamile olduğumu haber yapmış.”

Geçen hafta Liam'ı Soçi'de podyuma çıkarken izlediğimde yardıma ne kadar ihtiyacım olduğunu daha net anlamıştım çünkü beni zayıflığımdan vurmuştu. Gözlerimi ondan alamamıştım, kocaman gülümsemesi ve seksi duruşu dikkatimi çekmiş, yarış tulumu ve şehvetli bir gülümsemenin cazibe ve özgüvensizlikle nasıl güzel bir harman oluşturduğunu fark etmiştim.

Gözleri keyifle parladı. “*Ay, dios mto.*⁵ Bütün bunları düşündün mü sahiden?”

“Liam'ı görüyorsun, değil mi? Sadece bakışlarıyla bile beni hamile bırakabilir.”

Maya başını arkaya atarak melodik bir kahkaha patlattı. “Ne derler bilirsin, her şeyin bir ilki vardır. Baban böyle bir hamilelik haberine gerçekten inanırdı.”

5 (Isp.) *Aman Tanrım.* -ç.n.

ÇARPIŞMA

Ona sert bir bakış attım. “Teşekkür ederim, almayayım. Hadi bu tek seferlik randevuya çıkalım ve hiçbir şeye başlamadan bu işi bitirelim.”

“Onunla tek bir randevudan çok fazlasını yapmak isteyeceğinden endişeleniyorsun sanki.”

“Bekâretini uzun süre koruyacak kadar iradeli bir kadının gücünü hafife alıyorsun.”

Alışverişi tamamlayıp hemen otele döndük, randevumuza hazırlanacak zamana ihtiyacımız vardı.

Ancak birkaç saat sonra Liam ve Jax bizi Bandini takımının kaldığı otelden aldığı anda bütün iradem maalesef ki uçup gitti.

Liam, pahalı deri ayakkabılarıyla lobinin zemininde sesler çıkararak yanıma geldi. Kaslı bacakları özel dikim pantolonunun kumaşını germişti. Bakışlarım kollarını kıvrıdığı gömleğine ve açıkta kalan bronzlaşmış kollarına takıldı. Gözlerimiz buluştuğunda bana göz kırptı. Beni tepeden tırnağa süzerken yılın en berrak göğüyle aynı mavilikteki gözleri parlıyordu.

Geri adım atsam da o bana bir adım daha yaklaşarak aramızdaki boşluğu kapadı. Liam numaralarımı çabucak fark eden sinsi bir adamdı. Arzumu tehlike sinyali olarak görmeyen beyin hücrelerim onun temiz ve taze kokusuyla bayram etti.

“Bu gece çok hoş görünüyorsun. Benim için mi hazırlandın?” Kıyafetimi işaret edip sonra eliyle beni etrafımda döndürdü.

Elbisemin eteği havalanırken kahkaha attım, beni bıraktığında koyu renk şifon kumaş eski hâline döndü. “Hayır, Maya için giyinip süslendim. Onu diğer tarafa çekmeye çalışıyorum ama ailesinin bunu kabul etmeyeceğini söylüyor. Dediğine göre pek dindarlarmış.”

“Ben de seni kendime yaparım diye düşünmüştüm ama meğer diğer takıma oynuyormuşsun. Şimdi söyle bakalım, hiç erkeklerle birlikte oldun mu? Olmadıysan eğer benimle bir gece geçirmen fikrini değiştirmeni sağlar.”

LAUREN ASHER

İnledim. Dudaklarında hafif bir tebessüm belirdikten sonra şakağıma yumuşak bir öpücüğü kondurdu. O kadar yumuşaktı ki neredeyse hayal ettiğimi zannedecektim.

Onu iterek öpücüğü sonlandırdım. Kendime ancak bu kadar zayıf olma izni verebilirdim.

Bu konuda iyi şanslar, Sophie.

Jax'le Liam buralarda hanımlar nasıl ağırlanır iyi biliyorlardı: Bizi popüler bir Barselona restoranına götürmek için lüks bir araç kiralamış, masamıza geçtikten sonra da epey pahalı bir şişe şarap sipariş etmişlerdi. Hostes bizi, karşımda oturan adamlara bakınca ölümcül bir tercih gibi görünen, diğer müşterilerden uzakta, loş ışıkla aydınlatılmış, mahremiyeti olan kuytu bir masaya yerleştirdi.

“Burada tavuk parçacıkları yok ama size çocuk menüsü isteyebilirim.” Liam'ın gözleri parlıyordu.

Masanın altından hafifçe bacağına tekmeleyerek onu güldürdüm. “Kulağa pek cazip gelse de almayayım. Salata yemeyi düşünüyordum, bu aralar formuma dikkat etmeye çalışıyorum. Ya sen?”

“Ben ne?” Hoşnutsuzluğunu zar zor gizleyebilmişti.

“Şaka yapıyorum. Sanki ne zaman emekli oluyorsun demişim gibi bakmana gerek yok.”

Liam sakallı çenesini ovuşturdu. “Formuna dikkat etmen beni hayal kırıklığına uğrattı. Ben senin mükemmel olduğunu düşünürken senin koca menüden biftek yerine salata sipariş etmen çok ayıp. Hesabı ben ödediğime göre, sırf bana gıcıklık olsun diye en pahalı yemeği sipariş edeceğini düşünmüştüm.”

“Sahiden mükemmel olduğumu mu düşünüyorsun?” Elimdeki menüyü bırakıp gözlerinin içine baktım.

İşıl işıl gülümsemesi ruhuma işledi, kan yanaklarıma hücum ederken kalp atışlarım hızlandı. “Daha çok beni baştan çıkarmak için cennetten gönderilmiş gibisin,” diye mırıldandı, sadece benim duyabileceğim kadar alçak sesle.

ÇARPIŞMA

“Eyvah, sakın beni ele verme. Kimliğimi saklamaya çalışıyordum.” Ellerimi meşgul etmek için kadehimi alıp şarabımı yudumladım.

“Ne kadar uğraşırsan uğraş benden saklanamazsın ama kovalanmaktan hoşlanıyor gibisin. Jax’e Maya’nın dikkatini dağıtmasını söylediğim için bu gece yalnız olmamayı umursamıyorum. Çifte randevu bile ikimizle ilgili planımı mahvedemez.” Müthiş bir özgüvenle konuşuyordu.

Jax’in meşgul etme uğraşlarına rağmen Maya’yı sohbeta dâhil ederek bu savaşa uygun bir şaşırtmaca yapım. Liam’la aramızdaki olay böyleydi işte: İki inatçı keçinin birbirlerini kontrol altına almak için verdikleri bir irade savaşı.

Liam bütün gece fırsat buldukça kulağıma edepsiz şeyler fısıldayıp durdu. Maya’nın bize tatlı tatlı bakışından Liam’in çok sevimli göründüğünü düşündüm. Ama hayır, Liam sevimli olmanın tam tersiydi.

Çifte randevu, yemeklerimiz servis edilmeden önce aniden ortaya çıkıp bize katılan ve Jax’le garip bir sidik yarışına giren Noah gelene kadar gayet iyi gidiyordu. Noah bir sandalye çekip oturmuş, davet edilmediği için üzüldüğünü söyleyerek tavır yapmıştı. İçimden bir ses, onun birden ortaya çıkıp bize katılmasının sürekli kızarıp menüsünün arkasına saklanan İspanyol *amigamla*⁶ ilgisi olduğunu söylüyordu.

Noah’ya her baktığında çenesi seğiren Liam’a rağmen onun gelmesi beni rahatlatmıştı. Maya’nın gergin hâli beni eğlendiriyordu, ta ki elindeki soğuk suyu Jax’in üzerine dökene kadar. Sakarlığı üçünün dikkatini dağıtarak Liam’in bana odaklanmasına neden oldu.

Aramızdaki mesafeyi kapatıp kişisel alanıma girerek kokusuyla beynimi istila etti. Garsonun bıraktığı menüyle yüzümü yelpazeledim.

6 (İsp.) Dostumla. -ç.n.

“Sıcak mı bastı? Sıcaklığı düşürmelerini isteyebilirim?” Liam’ın muzip sırıtışı nazik ve düşünceli olmaktan çok uzaktı. Serinlemek için suyum dudaklarıma götürdüm.

“Vibratör aldın mı? Almadıysan, sana aletimin bir kopyasını yaptırmayı düşünüyordum. Google’da aratıp böyle şeyler üreten bir internet sitesi buldum. Yasal gibi görünüyor. Rengini bile seçebiliyormuşsun, gerçi ben Karayip mavisini tercih ederim.”

Suyum boğazımda kaldı. Liam kararın gözleri ve büyüyen sırıtışıyla bana bakarken gözyaşları arasında nefes almaya çalıştım.

“Bu tür şeyleri kim üretir ki? Ayrıca sen neden böyle bir şeyi Google’da aratıyorsun?”

Elini kalbinin üzerine koydu. “Sana yardım edeceğim demiştim, değil mi? Bir yıllık iyilik kotamı buna ayırıyorum. Bence hayatını biraz olsun yaşamana yardımcı olmak asil bir görev.”

“Peki bu iyilik sikinin bir kopyasını yaptırmayı da mı gerektiriyor?” Gözlerim kocaman açılmıştı.

Göz kırptı. “O kelimeyi dilinden duymak ne kadar hoşuma gitse de misafirlerimizin yanında böyle şeyler konuşmayalım.”

Bir metre ötemde oturan Maya, Jax ve Noah’ı hatırlayınca yanaklarım alev alev oldu. “Senin küçük oyuncağını eBay’da satarak paraya çeviririm.”

“İnan bana küçük değil. Ama bunu ilk elden öğrenebilirsin? Anlaşılabilir kapsamlı araştırmalar yapmayı seviyorsun.”

Sözleriyle beni ne kadar etkilediğini gizlemek için burumdan güldüm.

Masum görünmeye çalışarak ellerini havaya kaldırdı, gözleri restoranın loş ışığı altında parlıyordu. “Listeyi ben yapmadım. Sadece maddeleri tamamlamaya yardımcı olmaya çalışıyorum.”

“Şimdi de *büyük* oyuncağını kullanmamı isteyerek mi yardım teklif ediyorsun?” Büyük kelimesini vurgulamak için başparmağımla işaret parmağımın arasında yaklaşık üç santimlik görünmez bir boşluk yarattım.

“Yani bu seçeneği de masaya yatırıyor muyuz?”

ÇARPIŞMA

Kumaş peçetemele ona vurarak, "Hayır. Aletinin üç boyutlu kopyası seçenekler arasında yok. Onu kendine sakla çünkü bu, bana aletinin fotoğrafını atmandan daha kötü bir şey."

"Sahiden böyle düşünüyorsan hayatında hiç güzel bir penis fotoğrafı almamışsın demektir."

Gecenin bir yarısı önüne gelen kadına nasıl fotoğraflar gönderiyor bu adam?

Elimi kavradığımda koluma bir elektrik akımı yayıldı, bu yabancı his karşısında kaşlarımı çattım. Elim tutmasına böyle tepki veriyorsam onunla başka şeyler yaptuğumda hissedeceklerimden korkmaya başlamıştım.

Liam'ın yaydığı cinsel enerjinin yarısını bile taşımayan üç adamla birlikte olmuşum ve bu hâlimin sorumlusu olarak da onları görüyordum. Liam bebek mavisini gözleri ve saçma sapan cümleleriyle bu enerjiyi dışarı yayıyordu. İnternette araştırıp baktığım –ya da bakmadığım– kadın kaslarından bahsetmiyordum bile. Hatta harika kokusundan. Liam gibi adamlar aklınızı bir gecede başınızdan alırdı ve siz daha ne olduğunu anlamadan ayvayı yer, sağınızı solunuzu bile unuturdunuz.

Kenetlenmiş ellerimize bakıp aramızdaki bu etkileşimi anlamaya çalıştım. Liam'ın yaydığı özgüven yüzünden olmalıydı. Daha önce birlikte olduğum erkeklerle kıyaslırsam –ki en iyi hâliyle vasatın altındaydı– bu çok farklı bir deneyimdi.

Kendime gelerek elinden kurtuldum ve masadaki sohberete geri döndüm. Gece boyunca Liam onunla bire bir sohbetten kaçınmama müsaade etti. Tam bir centilmen gibi hesabı ödeyerek tuhaf randevumuzu sonlandırdı.

Restorandan çıktığımızda, Noah Maya'yı Bandini ekibinin kaldığı otele götürmeyi teklif edince stratejik bir planla onlarla döneceğimi söyledim. Liam dişlerini sıkıp gözlerini çapkın arkadaşına dikerek bu durumdan hiç memnun olmadığını gösterdi.

Bazen kazanır bazen kaybedersin. Ve ben, bu hikâyedeki kaybeden olmak istemiyordum.

Noah ve Maya'yla otele dönerken arabanın içi cinsel gerilim yüklüydü, aralarına sıkıştığım için de bu gerilimden kaçamıyordum.

Birkaç dakika sonra bu tuhaf sessizliği bozmaya karar verdim. “*Paellanın* bazı versiyonlarında midye olduğunu biliyor muydun? Hatırlat da yarın yemeğe çıktığımızda benimkini midyesiz sipariş edeyim.”

“Hımm.” Maya pencereden dışarı bakarak sohbet girişimimi geçiştirdi. Neyse ki ben ikimize de yetecek kadar konuşabilirdim.

“Yarın çocuklar antrenman yaparken biz de sahile gidelim. Ne dersin? Ben, sen, *sangria* ve üstsüz İspanyol oğlanlar?”

Noah başını bana doğru çevirdi. Masmavi gözleriyle beni şöyle bir süzdükten sonra Maya'ya dönüp yüzünü inceledi. “Tam da ihtiyacı olan şey. Sevişmek için etrafında dolaşan daha fazla erkek.”

Pekâlâ. İki yüz papele Hassas Konular alayım, lütfen.

Maya sessiz bir özürle bana döndü. Onlarla dönmeye karar verdiğime ânında pişman oldum çünkü bu gerilim çok garipti. Yolculuğun geri kalanında ağzımı bıçak açmadı, artık dertli Noah'yla uğraşacak havamda değildim.

Şoför arabayı otelin önüne çektiğinde arka koltuktan kurtulmak için Maya'nın üzerinden atladım. Aralarındaki bu cinsel gerilim, nefes açıcı olmadan nefes almayı bile zorlaştırıyordu.

“Sonra görüşürüz, Maya. Noah, sen de biraz büyü ve şu huysuz tavrını bir kenara bırak.” Onlara olumlu enerji göndermek adına barış işareti yaptım.

Basit otel odama döndüğümde bağcıklarımı çözüp spor ayakkabılarımı çıkararak girişe bıraktım. Kapım çalınınca şaşırdım. Belki Maya odamda bir şey unutmuştu?

Gözetleme deliğinden kontrol etmeden kapıyı açtım. “Noah'ı becer de bitsin bu çile...” Ah, hayır. Kapıdaki kesinlikle Maya değildi. Gece boyunca baktığım mavi gözler karşımdaydı.

ÇARPIŞMA

Gülümsemesiyle içim ısınırken vücudum pelteye dönüştü, bir bakışıyla ayaklarımı yerden kesiyordu. “Cazip bir öneri ama yapmamayı tercih ederim.”

“Dur tahminde bulunayım, oda numaramı öğrenmek için resepsiyona rüşvet verdin.”

“Seni korkutmak istemem ama bilgilerine ulaşmak çok kolaydı.” Kapı çerçevesine yaslandı.

“Resepsiyonist kadınsa başka söze gerek yok.” Yüzünü inceleyerek yumuşak dudaklarını ve onları çevreleyen kirli sakalını aklıma kazıdım. Kaşının üzerine doğru inen silik bir yara izi vardı, bu da çocukluğunda epey yaramaz olduğuna dair bir başka ipucuydu. Kelimenin tam anlamıyla afetti; görünüşüyle ve kişiliğiyle nefesimi kesen bir afet.

“Öyle durup bakmaya devam mı edeceksin yoksa beni içeri davet edecek misin?” Boğuk kahkahası kalan birkaç beyin hücremi harekete geçirdi.

“Öylece durmam daha iyi.”

Liam’ın odama girmesine izin vermek şimdiye kadarki en kötü fikir olabilirdi. Her ne kadar bedenim onu davet etmek istese de beynim gardını düşürmeyerek bu savaşta galip gelmişti.

Bana bilmiş bilmiş sırttı. Buna dayanamıyordum artık. “Bence yatağında olmam daha iyi ama uzlaşabiliriz.”

Ağzım açık kaldı.

Tanrı’ya şükür konuşmama fırsat vermemişti çünkü ne cevap vereceğimi bilmiyordum. “Randevunun bu şekilde sonlanmasından hoşlanmadım.”

“Yani buraya kadar...” Kaşlarım kalktı.

“Yeni bir randevu planlamak için geldim.”

“Eh, öyle bir şey olmayacak ama.”

“Kabul etmezsen ben de listenden başka bir şey seçerim.” Söz konusu listenin yaratıcısı olan bana sırtmaya cüret edebiliyordu.

“O da olmayacak. Liste hiç var olmamış gibi davranacaksınız.” Kollarımı göğsümde kavuşturdum.

Bir adım yaklaştı. “İmkânsız.”

“Eminim yakında kendini eğlendirecek başka şeyler bulursun. Erkeklerin dikkat süreleri kısıtlıdır.”

“Biliyor musun, istediğin zaman çok yaramaz bir kız oluyorsun.”

“Masum bir sözü nasıl bu kadar seksi hâle getirebiliyorsun?” Kadınların takma kirpiklerini kıskandıran koyu renk kirpiklerle çerçevenilmiş güzel gözlerine baktım. Bakışlarını dudaklarıma dikmişti.

“Bunu da yetenekler listeme ekleyelim. Biliyorsun, artık üç oldu.”

Vay be. Üç yıl önce ona iki yeteneği olduğunu söyleyişimi mi hatırlıyordu? Detaylara bu kadar önem verdiğini görmek beni gafil avlamıştı. Öyle ki Liam beni kendine çekip bir eliyle enseme kavradığında öylece kalakaldım. Hassas tenimde gezinen parmakları pütür pütür bir his yaratıyordu.

Gözlerini kapayıp öne doğru eğildiğinde buna hazır olmadığım için benimkiler açıldı.

“Bekle.” Ellerimle göğsünü ittim. Gözlerini açtı, yüzü asılmıştı.

İrademi ortaya koyup aramızdaki çekime hiçbir erkeğin duymaktan hoşlanmayacağı bir etiket yapıştırmaya hazırlandım. En azından bana özel bir vibratör yaptırmayı öneren, bana tadıma bakmak, beni becermek ve bu gece beni damgalamak istiyormuş gibi bakan bir erkeğin.

“Arkadaş olmak istiyorum. Sadece arkadaş.” Kelimeler ağızımdan dökülürken yanında kendimi kontrol edemediğim tek kişiden korumak için kalkanlarımı kaldırdım.

Liam bana acı dolu bir ifadeyle bakarken gözleri anlamlandıramadığım bir duyguyla parladı. Nefes almaya çalışırken vücudu hareketsizdi. *Tuhaf*. Başparmağı boynumda gezinirken bir kez daha eğildi. Ferahlatıcı kokusu etrafımı sararak duyularım ve irademle oynadı.

ÇARPIŞMA

Ellerimi sıcak göğsünden çektim. Başımın tepesine bir öpücük kondurdu ve dudaklarını iki saniye kadar tenimden çekmedi. O iki saniyede bedenim uğuldadı, başım dönmeye başladı. Onun gibi birinin böylesine şefkat dolu bir şey yapabileceğine inanmadığım için kalbim sıkıştı.

“Seni mutlu edecekse arkadaş da olabiliriz.” Arkadaş kelimesini tereddütle söylemişti.

“Umarım öyledir çünkü ben bir süre daha buralardayım ve aramızın tuhaf olmasını istemiyorum. Bu sezon senden nefret eden yeterince insan var zaten.” Ona gülümsedim.

Bakışlarındaki kederin nedenini merak etmekten kendimi alamadım. Yumruklarını iki yanında sıkmış hâlde kapıdan uzaklaştı.

“İyi geceler, Sophie. Asla unutamayacağım bu gece için teşekkürler.”

Bu konuda hemfikiriz.

Garip ruh hâlinden sıyrıldı ve her zamanki gibi omzunun üzerinden göz kırparak onu bekleyen asansöre bindi. Kapıların ardında gözden kaybolduğunda beni baştan çıkarmaya çalışan Liam Zander'ın tuzağına düşmediğim için derin bir oh çektim. Listem üzerinde uzlaşmaya yanaşabilirdim ama kalbim üzerinde uzlaşmaya varmak söz konusu bile olamazdı.

9

LIAM

Benimle arkadaş olmak istediğini söylemişti. Benimle. Liam Zander'la.

Geçen hafta Sophie'nin saçma sapan önerisini kabul etmiş olsam da ne yapacağımı bilmiyordum. Beni zayıf bir ânımda gafil avlamış, birçok duyguyu aynı anda yaşatmıştı. Karşı cinsle en son arkadaş olduğumda sonu pek iyi bitmemiş ve bu, bende derin bir yara bırakmıştı. Sophie'nin isteğine verdiğim tepkiye şaşırılmış, neredeyse bütün gece Johanna'nın anılarıyla etkisiz hâle gelmiştim.

Kasabada beraber bisiklete bindiğimiz anılar, hiç önemsemediğim derslere bile çalışmam için bana sahte testler hazırlaması, bana Elyse'in altını değiştirmeyi öğretirken neredeyse çocuk odasına kusacak olmam.

Bütün gece dönüp durduktan sonra bu anıları o kadar derinlere gömdüm ki umarım bir daha geri gelmezlerdi.

Sophie'nin arkadaş olma önerisini unutmak istiyordum. Onu fena hâlde becermek isterken platonik bir ilişkiyi kabul etmek aptallıktı. Onunla nasıl arkadaş olacaktım? Daha önce

ÇARPIŞMA

hiç böyle bir şey yaşamamıştım çünkü her seferinde nerede durmam, duygularım yoğunlaşıp derinleşmeden ipleri hangi noktada koparmam gerektiğini biliyordum.

Reddedilme kelimesi kitabımda yoktu, en azından 6. sınıf okul baloma 8. sınıfa giden Siena Weber'i davet ettiğimden beri yoktu. Diş tellerimi çıkarıp yakışıklılığım belirgin hâle gelene kadar tanıştığım hiçbir kızı etkileyememiştim.

Monako yarışı öncesi yapılan basın toplantısında, oturduğum yerden sorunlarımın asıl kaynağına baktım. Muhabirler arka planda konuşuyordu. F1 tarihinin en eski yarışlarından biri Monako Grand Prix'siydi, içmeye ve eğlenmeye gelen ünlülerin savurganlıklarıyla ünlüydü. Hâliyle vaktimizin çoğu basın toplantılarında ve partilerde geçiyordu.

Şu anda tüm takımlar uzun uzun sorulara maruz kalıyordu. "Tekrar edebilir misiniz, efendim?"

Santiago'nun isteği üzerine tüm yarışçılar inledi. Noah takım arkadaşını oracıkta boğacakmış gibi görünüyordu, bunu engellemek için masanın üzerindeki yumruklarını sıkı.

Maya ve Sophie kahkahalarını tutmaya çalışsa da başaramadılar. Kötü kötü bakan bir muhabir onları kabaca susturdu. Maya'nın göğsü bastırıldığı kahkahalarla titrerken Sophie gülmekten yaşaran gözlerini sildi.

Sophie'nin güzelliği beni şaşkına çeviriyordu, gerçekten karşılaştığım en doğal kadınlardan biriydi, dikkat çekmek için fazla makyaj yapmakla ya da baştan çıkarıcı kıyafetler giymekle uğraşmıyordu. Sloganlı tişörtler onun üniforması hâline gelmişti, başka hiçbir şeyi de taktığı yoktu.

Başını geriye atıp bronz tenini ortaya çıkararak bir kahkaha patlatırken iniltimi bastırmak için dudagımı ısırdım. Gözlerim vücudunda gezindi, beyaz Nike Air Force Ones ayakkabıları ve kot eteğiyle bacak şov yapıyordu. Yatağımda uzandığını ve ayakkabılarının odamın zemininde olduğunu hayal ederek yerimde kıpırdandım.

Siktir, Liam, öyle bir şey olmayacak.

Sophie ona baktığımı fark etti. Sırtıp parmaklarını sallayarak beni selamladı. Böyle saçma bir selamlaşmayı ancak onun gibi biri bu kadar sevimli gösterebilirdi. İki gamzesi birden ortaya çıktığında her birini öpmek istedim. İşte tam da bu yüzden boku yemiştim. Sophie'nin yaptığı her şeyi sevimli bulmak daha önce hiç başıma gelmemiş bir şeydi. Ama salonun bir ucundan ona aval aval bakarken arkadaş olmak gibi saçma bir isteği bile kabullenebileceğimi fark ettim. Cinsel ilişki uğruna peşinden koşmayacaktım. En azından şimdilik.

Mideme nedenini anlamadığım yakıcı bir ağrı yayıldı. Ya yediğim öğle yemeği dokunmuştu ya da karşımdaki gamzelere ve yeşil gözlere zaafım vardı.

Muhabirler sorulara devam etse de benim aklım arkadaş kalma fikrine takılmış durumdaydı. Bunu, yalnızca McCoy'la aramız gergin olduğundan değil aynı zamanda Sophie'nin iyiliği için de kabullenecektim. Sophie'yle yatarsam yaratacağım büyük bela diğer sorunların üzerine tuz biber ekerdi ve takımım bunu hak etmiyordu.

Gözlerimi üzerinden çektim, madem aramızda sıradan bir ilişki yaşanacaktı bunu ispatlamam gerekiyordu. Bunu kendimi kaybetmeden nasıl yapacağımı bilmiyordum ama Johanna'dan başka bir kadınla arkadaş olduğum için hissettiğim suçluluk duygusunu bir kenara itebilirdim. Sophie mesafeli tavırlara razı gelecek birine benzemiyordu. Geçmişin geçmişte kalmasını istediğimden içimdeki bu tuhaf seziyi görmezden geldim.

Kısa bir süre sonra muhabirler sorularını tamamladılar. Gazetecilerle vedalaşıp Sophie ve Maya'nın yanına yöneldiğimde "diğerlerinin arasındaki en iyi" iki pilotun onlarla konuştuğunu görünce kötü kötü baktım. Şu anda gerçekten piçlik yapmıyordum, Bandini ve McCoy gibi takımlarla rekabet etmek zor olduğu için diğerleri kendilerini böyle adlandırıyorlardı. İkisi Sauvage adlı

ÇARPIŞMA

Fransız bir takımda yarışıyordu. Pislikler orada durmuş, yarış tulumları içinde caka satarak Maya ve Sophie'ye yürüyorlardı.

Onları öyle görünce tüylerim diken diken oldu. Sohbetlerini bölmeye hazırlanıyordum ki Sophie farkında bile olmadan elime koz verdi.

“Ah, bakın kim gelmiş. Liam'ı tanıyorsunuz, değil mi?” Sophie'nin gözleri benimkilerle buluştu.

Bu yeni korumacı hisler nereden çıkmıştı bilmiyordum. Pilotlara ukala ukala sırtıttığımı gören Sophie yanıma çimdikleyerek uslu durmam için beni uyardı. Teniyle daha sık temas etmeye can atıyordum, basit bir dokunuşuyla bile aletim seğirmişti.

Sophie'nin şampuanını derin derin solumak isterken aynı zamanda sahiplenici bir tavırla aramızdaki mesafeyi kapadım. O söz konusu olduğunda hep yaptığım gibi yine kendime engel olamıyordum.

Maya at kuyruğunu çekiştirdi. “Ricardo ve Max bizi bu akşamki tekne partisine davet ediyorlar.”

Aklıma Sophie'nin listesi geldi. Bu adamlarla bir şeyler mi denemek istiyordu yoksa? O kadar sefil görünüyorlardı ki taşakları düşeli epey zaman olmuş gibiydi. Yarış tulumlarını zar zor dolduran kas yoksunu fizikleri de cabasıydı. Sophie'nin listesindeki yapmak istediği şeylerin yarısını nasıl yapacaklarını bilmediklerinde kalıbımı basardım.

Sohbetlerini bölerek, “Sanırım bu akşam planımız olduğunu unuttunuz?” dedim.

Sophie ve Maya bön bön suratıma baktı. Kışından uydurmanın da bir sınırı olurdu ama bu adamlarla çıkmalarını istemiyordum.

“Kumarhaneye gidiyoruz, Monako'da mutlaka gidilmesi gereken bir yer. Belki bir dahaki sefere çocuklar.” Kollarımı Maya ve Sophie'nin omuzlarına dolayarak onları oradan uzaklaştırdım. Omzumun üzerinden pilotlara baktığımda beni iz-

LAUREN ASHER

lediklerini fark ettim ve onlara sırtıp kızların arkasından iki orta parmağımı kaldırarak “siktirin gidin” mesajımı ilettim.

Görünen o ki Sophie ve Maya’ya esaslı bir Monte Carlo gecesi yaşatacaktım. Karavanlar arasında yürürken Jax’e mesaj atıp bizimle kumarhanede buluşmasını söylediğimde sorgusuz sualsiz kabul etti.

Kendimi idam mahkûmu gibi hissediyordum. Bana *ya arkadaş olalım ya da hiçbir şey* diyerek tarihteki en büyük cezayı kesen Sophie’ye karşı tek bir hamle bile yapamıyordum. Ayrıca dramdan uzak bir hayat sürmekle ilgili kendime verdiğim sözler de her şeyi daha kötü hâle getiriyordu. Uzun zamandır kimseyle birlikte olmamıştım, iki aylık ara aklımı kaçırmama neden olmuş, beni azgın birine dönüştürmüştü.

Vücudumun Sophie’ye verdiği tepkiyi görmesem çükümün düştüğünü falan sanırdım. Ama ne zaman yanıma yaklaşırsa kanım sikik bir döngüye girerek beynimden aletime akıyordu.

Ayvayı fena yemiştim. Arkadaş olmak bana çok yabancı bir kavramdı. Google Translate bile bana bu konuda yardım edemezdi.

10

Maya, Şanghai'dan Monako'ya bütün maceralarımızı vloglamaktan keyif alıyordu. Yarıştan önceki her gün için farklı bir vlog fikri planlamıştı.

Vloglarından birinde yer alayım diye bana resmen yalvarmıştı. Ona nasıl hayır diyebilirdim ki? *Hayranlar F1 Pilotlarına Karşı* fikri beni ikna etmeye yetmişti. Maya'nın planladığı bir dizi oyunda Santi'ye karşı yarışacaktım, kazanan aralarında itibar sahibi olmaya hak ve Starbucks'tan hediye kartı kazanacaktı çünkü Maya'nın kısıtlı bir geliri vardı. Ben asıl kazanmayı önemsedğimden para derdim değildi. Santi kolay bir rakipti zira kendini kontrol edemiyordu.

“Pekâlâ, siz ikiniz bugün üç tur oyun oynayacaksınız. Sonunda en çok puanı toplayan yarışmayı kazanmış olacak.” Maya at kuyruğunu omzunun üzerinden attı. Bandini takımına ait polo yaka tişörtü, kot pantolonu ve puanları yazmak için elinde tuttuğu notluğuyla son derece profesyonel görünüyordu.

Santi bana sırtıttı. El sıkıştığımızda bedenim hiçbir tepki vermedi.

LAUREN ASHER

“İlk turda çıkacağınız hazine avında size yardım etmesi için bir kişi seçmenize izin var. İşte liste.” Maya sanki casusluk görevi yürütecekmışiz gibi ikimize de mühürlü bir zarf uzattı. “Akıllıca bir seçim yapın. Çektiğiniz fotoğraf ve videoları bana gönderin, ilk bitiren bu turda bir puan kazanır. Dikkatli olun çünkü bazı şeyler başınıza iş açabilir.”

Santi elindeki zarfı yırttı. “Mağlubiyetin için şimdiden geçmiş olsun.”

“İyi olan kazansın. Umarım ikinciliği sorun etmezsin. Gerçi Noah sayesinde buna alışkınsındır.”

Santi bir kahkaha patlatıp yanımızdan uzaklaştı. Listeyi okuduktan sonra burada olduğum süre boyunca bana arkadaşlık eden tek kişiye yardım umuduyla mesaj attım.

Birkaç dakika sonra McCoy garajına giriş izni aldım. Düşman bölgesine dikkatli adımlarla girdiğimde teknisyenler etrafta dolanıp tamir aletleriyle lastikleri elden ele geçiriyor, diğerleriyse bilgisayar başında takılıyordu. Liam’ın arabası garajın tam ortasındaydı. Çelik rengi kaputu pırıl pırıl parlıyor ve bembeyaz duvarların önünde göze çarpıyordu.

“Bakın kim sonunda karanlık tarafa geçmeye karar vermiş?” Liam’ın sesi sırtımdan yukarı bir elektrik akımının yayılmasına sebep oldu.

“Lütfen bana yardım et, Liam Zander. Sen benim tek umudumsun.” Bu sözlerle Prenses Leia etkisi yaratmaya çalıştım.

Liam’ın gözleri parladı. “Yoksa sen de gizli bir inek misin?”

“İnek ineği nerede görse tanırmış.” Ona arsız arsız gü-lümsedim. “Babam üst üste üç Cadılar Bayramı bana Prenses Leia kostümü giydirdi. Saygı duyduğu tek prenses olduğunu söylerdi ve ona katılıyorum.”

“Aynı şekilde düşünüyoruz.” Bana göz kırptı.

Yanına gidip onu öpmekten daha güvenli geldiğinden göz kırpışının bende yarattığı hisleri görmezden geldim.

“Elimde bir liste var.” Zarfı havada salladım.

ÇARPIŞMA

“Liste konusunu zaten konuşmuştuk. Bir maddeye tik atmak için mi geldin?”

Başımı iki yana salladım. “Hayır. Bu liste farklı. Bugün boş olduğunu söylemiştin, değil mi?”

Başıyla onayladı.

Zarfı uzattım. “Mükemmel! Artık resmi olarak bir hazine avında bana yardım etmeye gönüllü oldun. Santi’ye karşı yarışıyoruz. Yedi maddemiz var, bunları sırasıyla yapıp yarışı ondan önce bitirmek zorundayız.”

“Pekâlâ, maddeleri oku bakalım.”

Kâğıdı çıkardım. “*Monako pistindeki bitiş çizgisinde damalı bayrakla bir video çek. Bir güvenlik görevlisinin golf arabasını çal. Rakip bir pilotla flip-cup oyna. Birinin Instagram canlı yayınına sabote et. “En iyiler” takımından bir lastik çal. Lastiği pit yolunda yuvarla (videoya çekmezsen sayılmaz). Bandini’ye ait olmayan bir araçla fotoğraf çek.*”

Liam’la birkaç dakika boyunca strateji geliştirerek maddeleri nasıl daha hızlı bitirebileceğimizi konuştuk.

“Önce *Bandini’ye ait olmayan bir araçla fotoğraf çek* maddesini aradan çıkaralım. Çok kolay. Atla.” Aracına doğru yürüdü.

Araca binmeye çalıştım ama pilotlar bunu çok kolay bir şeymiş gibi gösterse de bacaklarımı yerleştiremedim ve öbür tarafa düştüm. Liam bir kahkaha patlatıp beni kaldırarak arabaya yerleştirdi. Ellerini karnıma bastırduğunda dokunuşunun sıcaklığıyla tenim uğuldadı. Aptal ten teması.

Telefonunu çıkarıp fotoğrafımı çekti. “Komik bir ifade yap. Bir Dünya Şampiyonu’nun aracına binme fırsatını bir daha ne zaman yakalayacaksın?”

“Bir adamın kendi şampiyonluk ünvanıyla bu denli tahrik olması çok özel bir olay.” Bacaklarımı yana atıp güneş gözlüğümü burnuma indirdim ve dudaklarımı büzdüm. “İşine bak, Marilyn Monroe.”

LAUREN ASHER

Liam fotoğrafımı çekerken başını iki yana sallayıp gırtlaktan gelen bir kahkaha attı, bu ses bende türlü türlü hisler uyandırıyor. *Umarım hissettiğimden çok daha baştan çıkarıcı görünüyorumdur*, diye düşündüm. Sadece fotoğrafta tabii.

Ben kokpitten çıkmakla mücadele ederken Liam öksürdü. Bugün yapacağım aktiviteler düşünülünce kot şort seçerek kötü bir tercih yapmıştım, şu anda kışımın görüldüğüne şüphe yoktu.

Liam'la pit yolunda yürürken Albrecht ekibinden masum bir teknisyen yakaladım.

“Merhaba. Birkaç dakikanızı alabilir miyim? Çok kısa sürecek, söz veriyorum.” Yeni yardımcımızı yanıma katıp gözlerden uzaktaki küçük bir masaya doğru sürükledim.

Zavallı adam telaşlı kahverengi gözleriyle Liam'la beni şöyle bir süzüp itiraz etmeye yeltendi.

“Ben olsam kabul ederdim. Biraz inatçıdır.” Liam bize on plastik bardak ve birkaç bira uzattı.

“Eh, izin verersen konuya gireceğim,” diye söylendim. “Pardon ama acaba *flip-cup* oynamayı biliyor musunuz?” Yeni rakibimin gözlerinin içine baktım.

Adam başıyla onayladı. Bardakları dizdik ama sadece iki oyuncu olduğu için birden fazla bardağı kendim içmek zorunda kaldım.

Sonuncu bardağı kafama diktiğimde ılık bira yüzünden neredeyse kusacaktım.

“Ülkemin kültürüne hakaret ediyorsun.” Ben kameraya doğru öksürürken Liam güldü.

“Özür dilerim, hatamı kabul ediyorum. Bud Light'ın Almanya'ya ait olduğunu bilmiyordum. Gelişmiş damak tadımı bağışla.”

Liam gülüp kamerayı kapadı.

“Tamam... Ben artık gidiyorum. Bira için teşekkürler.” Albrecht teknisyeni ben daha veda bile edemedim kaçarak gitti.

ÇARPIŞMA

Gittiği yöne bakıp başımı iki yana salladım. “Utangaç adammış. Yüzüme bile bakmadı.”

“Sanırım bardağın etrafını saran dudaklarına bakmakla meşgul olduğu içindir.”

“Neden bu kadar berbat bir oyun çıkardığını şimdi anladım. İkinci bardağa bile zar zor geçebildi. Kabul etmeliyim ki bu kadar dikkat dağıtabileceğimi düşünmemiştim.” Dudaklarımı büzüşürdüm.

“Dikkat dağıtmak da laf mı?” diye söylendi. “Dikkat dağıtmanın yanı sıra biraları bir şampiyon gibi devirirken boğazının o hareket edişi...” Liam bana göz kırptı.

Yanaklarım ânında ısınmaya başladı. Liam’ın da dikkatini dağıtıyor muydum? Bunu sorma isteğime engel oldum. “Benimle flört etmeyi kes. Vaktimi çalyorsun, yapmamız gereken başka işler var.”

Rastgele bir güvenlik görevlisinin golf arabasını istemeye istemeye çaldık. Liam, Maya’ya listedeki bu maddeyi tamamladığımızı göstermek için arabayı Bandini pit alanına sürdü.

Liam sürerken kısa bir video kaydettim. “Bence hiç de fena bir takım olmadık.”

“Keşke farklı bir konuda da takım olmayı kabul etsen.”

“Ha. Ha. Çok komik. Bütün gün bunu söylemeyi mi bekledin?”

“Evet. Aklımdan çıkaramadığım bir liste yapan sensin, ben ne yapabilirim?”

Bu söylediği ilginç olsa da konumuza devam ettim. “Kendine ölmeden önce yapmak istediklerin listesi yapacak olsan neleri seçerdin?”

“Zaman yolculuğu seçebiliyor muyuz?” Gözleri kararmıştı, dosdoğru önüne bakarak yola odaklandı.

“Bence ölmeden önce yapılacaklar listesi genellikle varsayımsal şeyler yerine gerçekten yapılabilirliği olan şeylerden oluşmalı.” Sorusu karşısında şaşkınlığımı gizlemeye çalıştım.

LAUREN ASHER

“O zaman yapmak istediğim bir şey olduğunu sanmıyorum.”

“Saçmalama. Mutlaka istediğin bir şey vardır.” Liam’ın telefonu çalınca sohbet yarıda kesildi.

Telefonu cebinden çıkarıp meşgule alarak tekrar cebine atmadan önce ekranda Lukas ismini okuyabildim.

“Lukas kim?”

“Hiç kimse,” dedi hafif tersler bir tonda

Bu tavır da ne şimdi? “Öyle diyorsan.”

Bir dakika boyunca sessizce araba sürdü. “Öyle konuştuğum için özür dilerim. Lukas benim abim. Onunla pek sık görüşmüyoruz, dürüst olmak gerekirse onun yerine seninle vakit geçirmeyi tercih ederim.” Liam arabayı durdurup bana yüzünde daha önce görmediğim yabancı bir ifadeyle, sanki acı çekiyormuş gibi baktı.

Hüzünle bakan gözlerindeki bir şey abisiyle ilgili konuyu kapatmam gerektiğini söylüyordu. “Bana kendinle ilgili Google’da bulamayacağım beş gerçek söylersen özrünü kabul ederim.” Sürmeye devam etmesi için direksiyona dokundum.

Rahatlamış gibi iç geçirdi. “Ama daha sonra bu söyleyeceklerimi internette bulursam seni suçlarım haberin olsun. Şu anda Stephen King’in *O* kitabını ikinci kez okuyorum. Nedenini sorma, sadece okumak istedim. Çıplak uyumayı seviyorum. Ve evet, çeneni yerden toplamadan önce belirteyim tamamen çıplak. Karşıdan karşıya geçmesine yardım ettiğim yaşlı bir kadın tarafından feminizm ve erkeklerin hep kadınların yardımı ihtiyacı olduğunu düşünmeleri üzerine azarlandım. Bir keresinde annemle babamı seks yaparken yakaladım, onları o hâlde gördükten sonra bile hâlâ *doggy-style* seks yaptığıma inanmıyorum. Son olarak da dünyada muhtemelen hâlâ *Pokémon Go* oynayan son iki kişiden biriyim.”

Son söylediğiyle birlikte nedensizce başımı geriye atıp ciğerlerim sökülürcesine güldüm.

Liam bana sanki uzaylı görmüş gibi bakıyordu.

ÇARPIŞMA

“Ne?” Ciğerlerime yeniden oksijen doldurmaya çalıştım.

Başını iki yana salladı. “Yok bir şey. Hadi şu listeyi bitirelim.”

Aslında Liam’la iyi vakit geçiriyordum. Seks yoktu, karmaşık duygular yoktu. Sadece birbirimizi tanıyarak vakit geçiriyorduk.

Birkaç kusuru olsa ne olurdu sanki? Ek iş olarak kadınları becermesi dışında herhangi bir şey.

Bandini garajında su içmek için mola verdik.

“Pekâlâ, bu kadar normal olmanın beni biraz hayal kırıklığına uğrattığını söylemem gerek,” deyiverdim.

“Sanırım bu uzun zamandır duyduğum en iyi iltifat. Yalan söylemiyorum.”

Kahkaha attım. “Ne üzücü. Alınma ama adın çıkmış. Ne yalan söyleyeyim seninle arkadaş olmaktan biraz korkuyordum.”

“Dürüstlüğün beni kendime getiriyor. Ama lütfen bunu yaparken egomu biraz daha yücelt.”

“İnsanların seninle ilgili söylediklerine bakarsak hiç beklemediğim gibi biri değilsin.” Yanındayken oldukça tatlı ve ilgili biri gibi görüldüğünden hakkında okuduğum ve inandığım şeyleri sorguluyordum. Ona karşı önyargılı davrandığım için pişmanlık duyuyordum. Oysa örnek bir vatandaş gibi davranıyor, vergilerini vaktinde ödüyor ve yaşlı kadınların karşıdan karşıya geçmesine yardım ediyordu.

“İlk kez insanların benimle ilgili düşüncelerini gerçekten bilmek istemiyorum.” Tedirgince bir elini saçlarının arasından geçirdi.

“Doğrusu seni suçlayamam. Ama en azından duyduğum her şeye rağmen seninle arkadaş kalmak istiyorum.”

“Vay canına. Amma yüce gönüllüsün, teşekkürler.” Yarım yamalak bir selam çaktı.

Molamızı bitirdik. Beraber takılırken zaman akıp gitmişti, tamamlamam gereken bir görev daha olduğunu hatırlayarak Santi’nin durumunu öğrenmek için Maya’ya mesaj attım. Onun hâlâ golf arabası çalma görevini tamamlamadığını söyledi.

LAUREN ASHER

“Son görev. Bitiş çizgisinde damalı bayrakla gizlice fotoğraf çektirmemiz gerekiyor.” Maya'nın en zor maddesiydi bu.

“Hadi bir bayrak kapıp bitiş çizgisine gidelim. Ama sessiz olmalıyız, dikkat çekersek başımız derde girebilir. Yarış gününden önce pist ekstra korunur.” Bana sırttı.

“Sessiz olabilirim, bunu söylemene gerek yok.”

Bitiş çizgisine bakan tribüne doğru ilerledik. Ama güvenlik görevlileriyle F1 personelinin bitiş çizgisine bakan gridin etrafında dolandığını gördük.

Sarı saçlarımı Bandini şapkamın altına sıkıştırıp siperliğini yüzüme indirdim. “Böyle erkeğe benziyor muyum? Belki cılız bir pit görevlisine?”

“Bu nasıl soru böyle, gökyüzü yeşil mi diye sormak gibi? En son baktığımda erkekler şort ve tişört yerine seninki gibi el kadar şeyler giymiyorlardı.” Bezmiş gibi iç çekip bakışlarını vücudumda gezdirdi.

Eğilip tişörtüme baktım, *Büyük Tekne Severim ve Yalan Söyleyemem* yazısına güldüm. Bunu bilhassa Monako'da giymek için almıştım. Liam'ın bakışları kalbimi hızlandırırken gözlerinin üzerimde gezinmesinden duyduğum heyecana engel olamadım.

Arkadaşsınız, Sophie. Arkadaş.

Göz göze geldikten sonra gözlerini kapadığı dikkatimden kaçmadı. Ama aramızda bir tuhaflık olmasın diye fark etmemiş gibi davrandım. “Eh, bu saatten sonra değişemem. Herkes ayağını denk alsın.”

“O sözü doğru bir yerde kullanmadığının farkındasın, değil mi?” Bir eliyle yüzünü ovuşturdu.

“Of, o zaman ne eğlencesi kalıyor? Zaten asilik etmiyor muyuz?” Farklı renklerde bayrakların bulunduğu standı yöneldim.

Liam yanımdan geçip sanki bunu sık sık yapıyormuş gibi merdivene tırmandı ve bayrağı kapar kapmaz bana fırlattı. Liam bana bir Alman tanrısı edasıyla bakıp gülümseyerek el ayak

ÇARPIŞMA

koordinasyonumu bozduğu için bayrağı yakalayamadım. Yere çarparak çevredeki görevlilerin dikkatini çekti.

“Çabuk. Acele et!” Bağırınca büyüünün etkisinden kurtuldum.

Başımı kaldırıp baktığımda ayaklarının yere indiğini, elinde telefonla beni videoya aldığını gördüm. Bayrağı elime alıp video çeken Liam’a doğru salladım. Bayrağı havaya atıp –bu sefer– yakalarken benimle birlikte kahkahalara boğuldu. Bir görevli koşarak bize doğru gelirken bayrağı bıraktım, o esnada Liam elimi tutarak kolumdan yukarıya bir elektrik akımı yaydı.

McCoy garajına doğru koşmaya başladık ve Liam’ın aracının lastiklerinin yanına yığılana kadar da durmadık. Ağır nefeslerimiz sessiz garajda yankılanıyordu.

Başımı çevirdiğimde Liam’ın bana baktığını gördüm, gözleri her zamankinden daha koyu bir maviydi. Bir bakışıyla hem mutlu hem de heyecanlı hissetmemeliydim. Onu hiç aşına olmadığım biçimde arzuluyordum. Bu adama karşı arkadaşlıktan öte bir şeyler hissediyor olabilir miyim diye düşündüğümde sırtımdan aşağı huzursuz bir ürperti yayıldı.

Bir McCoy teknisyeni yaşadığımız bu ânı bozarak bizden oradan çekilmemizi istedi.

Kalkıp Bandini pit alanına yöneldik.

Maya garajın içinde dolanarak kamerasıyla oynuyordu. “Sanırım bu turun galibi sensin. Ama ne yazık ki Santi başını derde soktuğu için yarışmayı iptal etmek zorundayız.” Bana kaşlarını çatarak baktı.

“Ne? Hayır.” Suratım asıldı.

“Özür dilerim. Santi ne yazık ki Gençlik Olimpiyatları’nda atletizm ya da başka bir dalda yarışan yirmi yaşındaki bir güvenlik görevlisinin arabasını çalmaya kalkışmış. Ona eşlik eden Kulikov’dan eski takım arkadaşı yakalanmadan kaçabilmiş gerçi.”

“Santi ya gerçekten çok şanssız ya da ön lobu gelişmemiş,” diye mırıldandım.

LAUREN ASHER

Liam boğazını temizledi. “Peki ya Santi'nin yerine ben geçersen?” Maya'yla başımızı hışımla Liam'a çevirdik.

“Yapacak başka işim yok. Ayrıca, Sophie'ye Santiago'dan daha uygun bir rakip olurum.” Liam'ın sözleri göğsüme bir yumruk gibi inmişti.

Bu fikre bayılmıştım bayılmasına ama yerimde zıplamaya başlamadan önce kendime geldim. “Evet. Mükemmel olur! Hadi yapalım.”

Maya kamerasını kapıp plan değişikliğini videoya almaya başladı. Liam, sanki bu onun için çok doğal bir şeymiş gibi kolunu bana dolayarak kadraja girmem için kendine çekti. Vücudunu benimkine yaslayıp kaslı elini kalçama koyduğunda nefesimi tuttum.

“Bir sonraki tur yarıştan oluşuyor. Ve hayır, Sophie şikâyet etmeden ya da Liam böhürlenmeden önce ikisinin de bu oyunda avantajı olmadığını belirteyim. Ben adil ve dürüst biriyim, biliyorsunuz. Eh, yani bir dereceye kadar.” Kamerayı Liam'la bana doğru çevirip bize gizemli gizemli sırtarak baktı.

Maya çantasından iki uzaktan kumanda çıkardıktan sonra bizi Bandini pit alanının arkasındaki sokağa yönlendirdi. Hakkını vermeliyim, vloggerlık işini fena hâlde ciddiye alıyordu çünkü plastik bir yarış pistinden tutun da iki uzaktan kumandalı F1 yarış arabasına kadar mini bir Grand Prix kurmuştu.

“Yarış pistinden tamamen çıkan kaybeder. Her şey serbest çünkü kurallarla yarışmak eğlenceli değil. Şimdi çıkıp elinizden gelenin en iyisini yapın. On turu ilk tamamlayan yarışı kazanır.” İkimize birden göz kırptı.

“Umarım egon alacağı darbeyi kaldırabilir çünkü bu yarışı kazanmayı planlıyorum.” Liam'ın gözlerinin içine baktım.

“Bozmak istediğim sadece birkaç şey var ama planın onlardan biri değil.” Liam bana sırtırken Maya gülmekten kırdı. Kameraya gözlerimi devirip uzaktan kumandayı Maya'nın elinden aldım.

ÇARPIŞMA

“Hodri meydan, tatlı çocuk.” Oyuncak arabanın motorunu çalıştırdım.

Liam başını iki yana sallayarak kumandayı kapdı.

Oyun epey kolay görünüyordu, en azından arabalarımızı çalıştırıp yarışmaya başlayana kadar.

Uzaktan kumandalı arabaları kontrol etmek zordu. Sarsılıyor, savruluyorlardı, bu da ilk turda tekerlekleri pistte tutmayı zorlaştırmıştı. Liam kendininkini benden daha kolay idare ediyordu. Ama benim de bu işi çözmem gerekiyordu çünkü onun kazanmasını istemiyordum.

Arabalarımız on dakika gibi bir sürenin ardından bir turu daha tamamladığında Maya esnemesini bastırdı.

Hem izleyicileri hem de kendimi eğlendirmek için düzlüklerden birinde arabamı Liam'inkine çarptım.

“Bakın şu işe, yavru kedinin pençeleri varmış. Görünüşe göre Sophie iyi kız olmayı bıraktı.” Arabasına tekrar çarptım, iki lastiği pistten çıkarken Liam kameraya baktı. Ağzımdan çıkan ses sevimli bir kıkırdamadan çok edepsiz bir kahkaha benziyordu.

Liam önce yaptığım bu pislikten sıyrılmama izin verdi, sonra da durumu aleyhime çevirdi. Arabasının yan tarafına bir kere daha çarptıktan sonra pistin büyük kısmını kaplayarak önüme geçmesini engelledim, beni geçmek istiyorsa lastiklerini tehlikeye atması gerekecekti.

Liam, Maya'dan ve kameradan uzaklaşarak yanıma yaklaştı. Söyledikleri mikrofondan duyulmasın diye iyice eğildi. “Görürsün ya Sophie, ben sevişir gibi araba kullanırım. Önce yavaş, sonra hızlı, ardından benzin bitene kadar tam gaz. Arabama da sevgilim gibi davranırım, içine girmeden önce onu okşarım, kızıma en iyi ön sevişmeyi tattırırım. Fütursuzca yarışmam çünkü dikkatli olmayı severim. Her işi nasıl yapıyorsam öyle de sevişirim, dikkatli, bütün gücümle, kontrollü ve şefkatli biçimde.” Dikkatimi dağıtırken arabası benimkinin yanından

LAUREN ASHER

geçip gitti, sözleri bana uzaktan kumandalı bir arabadan daha sert çarpmıştı. Lanet olsun, yarışı ön sevişmeye dönüştürmüştü.

Maya bize güldü. Ona ters ters baktıktan sonra dikkatimi tekrar arabalara verdim. Liam arabamı bir kez daha geçerken hızımı artırdım, tekerlekler oyuncak pistte savruluyordu. Onun da egzoz dumanının da canı cehenneme.

“Adil oynamıyorsun.” Sinirim artarken arabam da hızlandı.

“Çünkü ben oynamam. Beceririm, hâkimiyet kurarım, sahiplenirim. Oyun oynamak oğlanların işidir. Ama sana şunun garantisini verebilirim ki ben sapına kadar erkeğim.” Bana sırttı.

Bu adamın hiç karşı cinsten bir arkadaşı yok muydu?

“Benimle bu şekilde konuşamazsın.” Alt dudağımı ısırdım.

Arabası yine vınlıyarak yanımdan geçti ama bu sefer odaklanmaya çalıştım, kaybetmeyi göze alamazdım.

“Konuşurum çünkü elimden geleni ardıma koymayacağım. Arzularına boyun eğseydin neler yapabileceğimi bilirdin. Her santimini keşfetmek, vücudunu o çok sevdiğin gece göğü gibi ezberlemek istiyorum. Sana mümkün olabileceğini bile bilmediğin şeyleri gösterirken çok iyi vakit geçirebilirdik.” Dilini çıkararak alt dudağını yaladı.

İçten içe kabul etmek istesem de kalan iki beyin hücrem iş birliği yaparak bana bunun ne kadar kötü bir fikir olduğunu söylüyordu. Ancak ben daha bunu düşünecek vakit bulamadan Liam'ın elleri benimkileri bularak kumandamın düğmesine dokundu ve arabam pistin kenarına savruldu.

Arabam bize doğru yuvarlanırken ağızım açık bakakaldım. Ona ters bir bakış attığımda sırttı ve yanağıma bir öpücük kondurduktan sonra dudaklarını kulağıma yaklaştırdı.

“O masum kulakların benim gibi edepsiz konuşan adamlarla başa çıkamayarak işimi kolaylaştırdı. Sonuna kadar içine girdiğimde nasıl kızarırdın kim bilir. Evet demen yeterli, sorgusuz sualsiz emrine amade olurum. Seninle ve listenle bir

ÇARPIŞMA

gece geçirmeyi nasıl istiyorum bilemezsin.” Kulağımın yumuşak derisini dişledi.

Pislik herif beni ısırmişti!

Sonra da sanki az önce beni tahrik etmeye çalışan, oto-kontrolümün üzerinde tepinen o değilmiş gibi uzaklaştı.

“Pekâlâ, siz ikiniz. Orada neler yaşandı bilmiyorum ama bu raundu Liam kazandı. Keşke adil ve eşit olduğunu söyleyebilseydim ama Sophie'nin yanaklarının rengine ve Liam'in gözlerindeki şeytani parıltıya bakılırsa adil olmadığını söyleyebilirim.” Maya yüzünde kocaman bir sırıtışla bize doğru yürüdü. Aramızda olanları eğlenceli ve sevimli bulmasına sevinmiştim çünkü ben bulmuyordum.

Liam, sanki az önce şimdiye kadar duyduğum en edepsiz şeyleri fısıldamamış gibi kameraya baktı. Sadece sözleriyle bile kalbimden klitorisime ne tür hisler yaydığından tamamen habersizmiş gibi hareket ediyordu.

“Arkadaşız, değil mi?” Gözleri kameradan bana kaydı.

“Evet.” Maya'nın bir sonraki oyunla ilgili söylediklerini dinlerken Liam'in bakışlarından kaçındım, rekabetçi yanım bir köşeye sinmişti. Liam beni aynı anda hem nefessiz bırakıyor hem de kafamı karıştırıyordu. Sözlerini düşünürken içime bir belirsizlik hissi çöktü, birkaç kelime ve dokunuşla bile dağılırken bu adamın yanında nasıl güçlü kalabileceğimi bilmiyordum.

Bir sonraki oyunda otomatige bağlamıştım çünkü Liam yüzünden kısa devre yapan beynim bir saat önce bedenimi terk etmişti. Liam oyunu değiştirerek kontrolü elimden almak istiyordu.

Bu hiç hoşuma gitmemişti. Hem de hiç.

II

SOPHIE

'Sakin beni öldürmeye kalkışma ama doğum günün için bir şeyler planlamaya karar verdim.' Maya kendini yatağına bıraktı.

'Sana boğa burcu olduğumu söylediğim için çok pişmanım.' İnledim.

'Dramatikleşme. Taylor Swift bile yirmi iki yaşında olmakla ilgili bir şarkı yazmışken senin bugünü kutlamaman suç sayılmalı.'

'Ben küçükken babam doğum günlerini kutlamayı pek sevmezdi. Ben daha çok Noel'i seven bir çocuk olarak büyüdüm.' Ona gülümsedim.

Maya irkildi. 'Aman Tanrım. Yalnızca bu sebepten bile bir kutlamayı hak ediyorsun. Merak etme, bugünün senin için özel bir gün olduğunu kimse anlamayacak. Doğum gününü bahane edip listendeki bir maddeyi silmen için sana fırsat yaratmama sevinmen lazım.'

'Bak işte bu olur.' Kötü adamlar gibi ellerimi birbirine sürttüm.

ÇARPIŞMA

Dizüstü bilgisayarını kapıp yatakta aramıza yerleştirdi. “Hazır ol çünkü birazdan kumarbazın tekine dönüşeceğiz.” Oynat tuşuna bastığında izleyicilere poker oynamayı öğreten birinin videosu başladı.

“Ah, Maya. Beni neyin mutlu edeceğini çok iyi biliyorsun.”

“Normal kızlar arkadaşlarıyla mimozalı *brunch* giymek ister.”

“*Strip poker* varken *brunch* kimin umurunda? Lafı açılmışken, kurbanlarımız kimler? Umarım cüzdanları kabanktır.” Kaşlarımı oynattım.

Maya kıkırdayarak yataktan kalktı. Sırt çantasını karıştırdıktan sonra bana bir hediye paketi attı. “Videoları izleyerek hazırlansan iyi edersin. Kulikovluları soyup soğana çevireceğiz. Santi'nin eski takım arkadaşlarıyla iletişime geçtim, bu akşam saat sekizde 128 numaralı odada bizimle oynayacaklar.”

Hediye paketini açtığımda içinden üzerinde *Bir Kumarhane. İki Kumarhane. Üç Kumarhane. Sonra Fakirsin.* yazan bir tişört çıktı.

“Sen hayatıma giren en iyi arkadaş olabilirsin.” Yataktan fırlayıp onu ciğerlerindeki havayı boşaltmak ister gibi sımsıkı kucakladım.

“Senin yazılı tişört takıntına katkım olsun istedim. Bu gece bunu giy. Böylece bütün paranı Monako kumarhanelerinde kaybettğini düşüneceklerdir.”

Maya beni videoları izlemek üzere yalnız bıraktı. Sonraki üç saatin büyük bir kısmını poker hakkında bilinmesi gereken şeyleri öğrenerek geçirdim. Saat sekizde Texas Hold'em'de ustalaşmış ve Maya'nın bana aldığı tişörtle hepsini devirmeye hazır hâle gelmiştim.

İşler planladığımız gibi giderse bu akşam soyunmam söz konusu bile olmayacaktı.

Maya benimle çocukların odasının önünde buluştu. Bana yağmurluğunun altındaki kıyafetleri, bahçivan pantolonun altına

LAUREN ASHER

giydiği uzun kolluyu, onların da altına giydiği şort ve mayo katmanını gösterdi. “Kumarbazlığa hazır mısınız?”

“Tabii ki. Rakiplerimin içinden geçeceğim.” Omuzlarımı oynattım.

“Tanrım, gözlerin böyle parlarken çok şeytani görünüyorsun.”

Geniş omuzlu ve siyah saçlı iki yakışıklı yarışçı bize kapıyı açtı. Kendilerini Nikolai ve Michail olarak tanıttılar. İkisi de ağır bir Rus aksanıyla konuşuyordu.

Bize şarap doldurdukları yemek masasındaki yerlerimize yerleştik. Kiraladıkları bir krupiye kartları karıştırıyordu.

“Pekâlâ, kaç kartla başlıyoruz?” Usta işi bir Elle Woods taklidi yaptım.

“Üç. Kesinlikle üç.” Maya gülümsemesini bastırdı.

Nikolai gülerek bize iki parmağını gösterdi. “Kaybettiğinizi görmek güzel olur aslında ama siz bu oyunun nasıl oynandığını gerçekten bildiğinize emin misiniz?”

Utanmaza bak, bir de flört ediyordu.

“Evet. Blackjack’e benzediğini duymuştum.” Omuzlarımı dikleştirep ne kadar özgüvenli olduğumu göstermeye çalıştım. Açık konuşmak gerekirse bu rolü iyi kıvırdığımı umuyordum.

Meryl Streep Oscar ödülünü saklasa iyi ederdi. O ödüle taliptim.

Çocuklar sanki ihtiyacımız varmış gibi her aşamayı bize tek tek açıkladı. Maya’yla onların bu çabasına ayak uydurarak sanki farklı ellerle ilgili biraz daha açıklamaya ihtiyacımız varmış gibi davrandık. İlk başta oyuna çok asılmadım. Bazı elleri bilerek kaybettim, bazılarındaysa kazandığımda şok olmuş gibi davrandım.

Bir saat sonra, tişörtümü, spor ayakkabılarımı ve desenli çoraplarımı kaybetmiş, onları giysi yığınının üzerine atmıştım.

Maya bir tişört ve kot şortla kalana dek kat kat soyunmaya devam ederek Nikolai’i hayal kırıklığına uğrattı. Maya’nın bir sonraki eli memelerini görmek için aralarındaki tek engelmiş gibi kıza bakıp duruyordu. Her iki erkek de önce tişörtlerinden

ÇARPIŞMA

oldular, kimse buna şaşırılmamıştı. Dürüst olmak gerekirse yarış tulumlarının altında çok güzel karın kasları saklıyorlardı.

Yakışıklı olabiliyorlardı ama pek benim tipim değillerdi. Aklima birden Liam geldi. Bu adamların aksine Liam bir bakışıyla kalbimi hızlandırıyor. Bu düşünceleri zihnimden uzaklaştırdım, burası başka şeylere dalıp gidebileceğim bir yer değildi.

Nikolai ve Michail güvendikleri pek çok eli kaybederken çip yığınınım yavaş yavaş iki bin euroya ulaştı. Dürüst olmak gerekirse akıllarını karıştırmak için biraz dekolte göstermişim. Ne yapabilirdim ki? Tanrı bana bu bedeni kullanmam için vermişti.

Maya ve Nikolai bir sonraki elde oyundan çekilerek kapışmak üzere Michail'le beni baş başa bıraktılar. Michail sessiz bir tipti, pokeri iyi kıvırdığı için bir sürü çipi vardı. Nikolai'dan kazandığı çiplerin hepsini ortaya sürerek kendinden emin bir gülümseme takındı.

Sekiz bin eurodan bahsediyorduk. Bu parayla neler neler yapılırdı.

Şu anda Fiji'ye bir seyahat hiç de fena olmazdı. Okyanus kıyısında bir plaj yatağında bronzlaşırken garson çocuğun bana Corona ikram ettiğini hayal ettim.

Kartlarıma tekrar baktım. Maça yedili ve sinek beşli, riskli bir eldi. Almak istediğim bir risk. İçimden bir ses önce onun bahsini görmem gerektiğini söylüyordu. Buna doğum günü sezgisi diyelim.

“Görüyorum.”

Maya'nın ağzı açık kalırken Nikolai'ın bana saygı ve tereddüt karışımı bir ifadeyle baktığını gördüm.

“Bundan emin misin, sarışın?” Michail şaşkınlıkla bana bakıyordu. “Tabii seni iç çamaşırlarınla görmek isterim, o ayrı.”

Erkekler işte, dikkatleri böyle küçücük şeylerle kolayca dağılıyordu. “Tabii. Kartları görelim.”

Krupiye, sinek papazıyla birlikte kupa altılısı ve dokuzlusu açtı.

Kalbim göğsümde küt küt atıyordu. Michail kulağa küfür gibi gelen belli belirsiz Rusça bir şeyler mırıldandı. İkimiz de sanki bütün cevaplar oradaymış gibi desteye bakıyorduk. Kalp atışlarım normalin üzerine çıkarken kan kulaklarıma hücum etti.

Krupiye sonraki kartı açtı.

Krupiye kupa sekizliyi gösterirken Nikolai, "Yok artık," diye fısıldadı.

Maya'yla sandalyelerimizden fırlayarak birbirimize sarıldık.

"Aman Tanrım, sıralı el. Başardın! Az önce kazandın!" diye ciyakladı Maya.

Michael pantolonunu çıkarmak için ayağa kalktı.

Elimi kaldırıp onu durdurdum. "Zahmet etme. Burada işimiz bitti çocuklar. Şans Hanım sihrini dağıtmaya son vermeden önce gitmeliyiz."

Maya'yla masadaki paraları ve yerdeki giysilerimizi aldık. Maya kıyafetleri kat kat giyinmek için mücadele ettikten sonra çoğunu sırt çantasına tikiştirmaya karar verdi.

"Bu kadar mı yani? Hem bütün paramızı kaybettik hem de sizi çıplak bile göremedik." Nikolai pantolonunu giydi.

Michail tişörtünü yerden almadan önce bize gülümsedi. "Normalde olsa kendimi kullanılmış hissedirdim ama ikinizle takılmak eğlenceliydi. Bunu tekrar yapalım."

Her ne kadar eğlenceli olduklarını kanıtlamış olsalar da sanırım bu ikisiyle sık sık takılırsa Santiago Maya'yı öldürürdü. Ayaklı bela gibiydiler.

Vedalaştıktan sonra Maya'yla kol kola otel odasından çıkıp süitime doğru yürürken kahkahalara boğulduk.

Görünüşe göre yirmi iki yaşına sağlam girmiştım. İyi bir arkadaş edinmiş, Yap Gitsin Listesi'nin bir maddesini gerçekleştirmiş ve binlerce euro kazanmıştım.

Siri, lütfen Taylor Swift'ten "22" şarkısını çal.

12

LIAM

Elemelerden ve basın toplantısından sonra McCoy garajının girişinde Sophie, “Listemdeki maddelerden birini gerçekleştirebileceğimiz bir planım var,” diyen boğuk sesiyle karşıladı beni.

“Hangisini?” Sesim heyecanımı ele veriyordu.

“Yeni eklediğim bir maddeyi.” Bana göz kırptı ama daha çok bir seğirme gibi görünmüştü.

Sanırım listesine yeni madde eklemeye ilgili ona meydan okuyarak içindeki küçük şeytanı baştan çıkarmıştım. Listeye yeni maddeler eklemeye sıcak bakması beni içten içe tatmin ediyordu.

“Endişelenmeli miyim?” Kaburgalarını dürttüm.

Gözlerinde muzip bir ifadeyle bakıyordu ve ne olduğunu çıkaramadığım başka bir parıltı vardı. “*Kayalıklardan atlamaktan* korkuyorsan evet, endişelenmelisin. Yapabilir misin?” Bana öyle bir gülümsedi ki başka bir adam olsa ilk çıkıştan kaçardı.

Listesindeki yeni maddenin üzerini çizeceğimiz yere arabamla gittik. Monako’daki dairemin garajından aldığım üstü açık arabamla yolculuğun tadını çıkarıyordu. Koltuğunda, kol-

larını kaldırıp müzik eşliğinde dans ederken saçları rüzgârda savruluyordu. Tanrım, Sophie'nin çabasız bir güzelliği vardı. Ben araba sürerken o temkinli tavrını bir kenara bırakıp ânın tadını çıkararak şarkılara eşlik ediyordu. Gözlerimi yoldan ayırmamak için çabalarken mutluluğu karşısında kalbimde hissettiğim çekimi görmezden geldim.

Sophie'nin listesine randevu maddesini eklediğimde, onun da gidip yeni bir şey ekleyeceğini tahmin etmemiştim. Hele Monako'da kayalıklardan atlamak kadar çılgınca bir şey ekleyeceğini hiç düşünmemiştim. Bu bana bir ders olmalıydı, onu o kadar hafife almamalıydım. Her hareketiyle beni şaşırtmayı başarıyordu.

Arabayı park ettikten sonra engebeli kıyı boyunca yürüdük. Kaygan taşlara basıp düşme ihtimaline karşı ona önden yürümesini söylemişim. Poposuna bakmak da müthiş bir artı olmuştu.

"Aman Tanrım. Bunu yapmak neden iyi bir fikir gibi gelmişti?" Sophie sesindeki korkuyu gizlemeyi başaramamıştı.

"Bu moral konuşmanın bir parçası mı? Çünkü son on dakikadır söylediğin hiçbir söz moral vermiyor." Gözlerim yırtık pırtık şortuna takıldı. Poposunun bir kısmı alttan görünüyor, beni âdeta dokunmaya davet ediyordu. Paketlenip önüme sunulmuş bir hediye gibiydi. Bikinisinin askıları aklımı çeliyor, her iki tarafı tutan iki küçük fiyonku çözmek için bana resmen yalvarıyordu.

Omzunun üzerinden ters ters baktı. "Neden beni *kayalıklardan atlamaya* ikna ettin ki? Yarın bir yarışın varken bu çok pervasızca bir hareket. Ya sakatlanırsan?"

Bu fikri ortaya atan ben değildim. Ama bunu ona hatırlatacak mıydım? Hayır. Ancak aptalın teki yapardı böyle bir şeyi.

"Evet, beni bilirsin, hep yeni maceralar peşinde koşarım."

"İşte bu yüzden McCoy'la başın belaya girip duruyor. Fazla asisin." Başını iki yana salladı.

ÇARPIŞMA

Sözleri canımı yakmamıştı çünkü haklı bir noktaya değinmişti. McCoy'la işleri bu kadar batırmasaydım benden hoşlanırmıydı? Sophie'nin o aptal "sadece arkadaş olalım" teklifini ortaya atması da muhtemelen benim hatamdı.

Maya'nın oyununda ona eşlik ederken flörtleşerek planını bozmuştum. Dikkatimi başka şeye verdiğimi sandığı anlarda bana nasıl baktığını görmesem çoktan karalar bağlardım. Ben gaza basmak isterken o frene basıyordu.

Kısa bir yürüyüşten sonra nihayet kayalıkların tepesine ulaştık. Yürüyüşün yarısını manzarayı seyrederek geçirmiştim; hem Sophie'nin poposunu hem de Monako sahilini. Benim akıl sağlığımın bile bir sınırı vardı, otuz metrelik kayalıktan aşağı bakarken kalbim göğsümde küt küt atmaya başladı. Dalgalandan deniz kayalara çarparak beyaz köpükler oluşturuyordu.

Sophie tökezlediğinde sert kayaların üzerine yüzüstü düşmeden onu yakaladım. Sakarlığı sınır tanımıyordu.

Sırtını göğsüme yasladı. Üzerimdeki tişörtü onun ricası üzerine giymiştim çünkü üstsüzken yanımda düzgün düşünemediğini iddia ediyor, bahane olarak da karın kaslarının onun zaafı olduğunu söylüyordu.

"Çek ellerini." Güldü ve hızla benden uzaklaştı.

Başımı iki yana sallayıp güldüm. Hiçbir şey onu etkilemiyormuş gibi davransa da gözlerinin nasıl parladığını ya da ben ona yaklaştığımda nefesini nasıl tuttuğunu görebiliyordum. Rol yaptığının farkındayım. Sadece iradesi benden daha güçlüydü.

Gözlerini bana dikti, gerginliği ve güvensizliği bakışlarından okunuyordu. "Pekâlâ. Buraya kadar geldik. Korkmaya gerek yok. Bir saniye içinde bitecek." Titrek bir nefes verdi.

"Şu anda kimi ikna etmeye çalıştığını bilmiyorum." Aşağı bakıp ıslık çaldım. "Ya şimdi ya hiç. O maddeyi listeden çıkarmak için bunu yapmak zorunda olduğunu biliyorsun. Sharpie'nin gücü benim ellerimde."

"Sikerler," diye mırıldandı.

“Aferin kızıma. Her ihtimale karşı ben önden atlayacağım. Benden önce atlarsan kim bilir neler olur?”

Yaralanma endişemi bir kenara bırakıp derin bir nefes aldım. Sophie'ye hayır demekte zorlanıyordum. Ne zaman zümrüt yeşili gözlerini bana dikip kirpiklerini kırptırsa sorgusuz sualsiz her dediğini kabul ediyordum. Aramızda daha hiçbir şey yaşanmadan beni avucunun içine almıştı.

Sophie'yi ya da uçurumu düşünmeyi bir kenara bırakıp atladım. Bir an kayalıkların ucunda duruyordum, sonraki an soğuk suya çakıldım. Vücudum okyanusun derinliklerine battı. Tuzlu su gözlerimi yakarken yüzeye çıkmak için kulaç attım, başım suyun üzerine çıktığında nefes nefeseydim.

Sophie yukarıdan bana bakıyordu. “Sanırım atlayamayacağım, seninle sahilde buluşuruz. Sen formundasın, ben senin gibi atlayamam. Atlayışına on üzerinden on bir veriyorum.”

Zaman kazanmak için benimle dalga geçiyor sanmıştım ama görüş alanımdan çıktığını gördüm ve giderek uçurumdan uzaklaşmaya başladı. “Sophie Marie Mitchell! O kışını buraya getir!”

Olduğu yerde durunca ona şöyle bir bakma fırsatı yakaladım. Altın sarısı saçları güneş ışınları gibi arkasında uçuşuyordu. Giydiği bikini dolgun memelerini ve sıkı karnını ortaya çıkararak onu bana seslenen bir sirene benzetiyor, hem aklımla hem de sikimle oynuyordu.

Onu süzerken sesi beni böldü. “Tamam, dövme gerektir yoktu.” Dudaklarımı yaladım, okyanusun tuzu dudaklarıma bulaşmıştı.

Sophie birkaç derin nefes aldıktan sonra koşmaya başladı. Uçurumdan kendini bırakırken çığlık attı, suya dalarken vücudu küçük bir sıçramaya neden oldu. Bedeni koyu mavi dalgaların altında kayboldu ama atlayışının üzerinden saniyeler geçmesine rağmen hâlâ yukarı çıkmamıştı. O anda zamanın nasıl geçtiğini anlamadım. Başını kayalıklara çarpmış olabileceği

ÇARPIŞMA

düşüncesiyle neredeyse kalp krizi geçirecektim. Atladığı bölgeye doğru yüzerken içim panikle doldu.

Başını suyun üstüne çıkardığında titrek bir nefes alıp aramızdaki mesafeyi kapatmaya çalıştım.

“Dur! Sakın daha fazla *yaklaşma*.” Çılgına dönmüş gözlerle bana bakıyordu, ona baktığımda yanakları kızarmaya başladı.

“Ne oldu? Yaralandın mı?” Sesimdeki alışılmadık endişe yüzünden içten içe irkildim.

“Hayır. Ama bikini üstümü bulamıyorum.” Küçük kumaş parçasını bulmak için suyun altına daldı. Moda tercihi böyle bir duruma uygun değildi, şüphesiz okyanus akıntısına kapılıp gitmişti. Sophie'nin çıplak olduğunu düşününce aletim zonklamaya başladı ama bunun boktan bir hareket olduğunu anladığımda penisime sakinleşmesini emrettim.

Sophie tekrar suyun yüzeyine çıktı ama görünürde bikini üstü yoktu. Suyun altında altın rengi tenini seçebiliyorum, yanına gidip memelerine bir göz atmak için nelerimi vermezdim.

“Bulamıyorum.” Kaşlarını çattı.

Zaten zayıf olan irademi kontrol edememekten korkarak, “Ne demek istiyorsun?” diye sordum fısıltıyla.

“Atladığımda gevşeyip düşmüş. Of ya, en sevdiğim üstümdü.”

Şu anda suyun altında süzülen çıplak bedeninden başka bir şey düşünmeye çalıştım. Ama aletim buna aldırmadı. Üst kattaki müdür bakabileceğime ama dokunamayacağıma karar vermişti.

Arkadaş kalmak istiyor. Sen de dramadan kaçınmak istiyorsun. Babası rakip takımın direktörü, bu işten hayır gelmez. Belki Sophie'nin varlığıyla kendinden geçen sikiinin yaşayacağı harika seks dışında.

Öf kes sesini, Liam.

Sophie yine dikkatimi çelmişti. “Olumlu tarafından düşünürsek: Sanırım listede iki maddeyi birden gerçekleştirmiş oluyorum. Bu durum çıplak yüzmek sayılabilir, değil mi?”

LAUREN ASHER

Listeden bahsedince yarı sertleşmiş aletim tam ereksiyon durumuna geçti. “Sanmıyorum. Çıplak yüzmek dediğin şey komple soyunmak olur.” Cehenneme gideceğim artık kesinleşmişti. *Noah, lütfen yanında bana da yer ayır.*

“Ne zamandan beri kurallara bu kadar sıkı sıkıya bağlı biri oldun? Şu anda yarı çıplak olan sen değilsin.”

Açık mavi tişörtüme baktım, sonra başımın üzerine kaldırdım. “Aslında iyi dedin.”

“Ne yapıyorsun?” Sophie’nin gözleri bronz göğsümden yüzüme kaydı ve sonra tekrar göğsüme indi.

“Sana tişörtümü veriyorum. Sudan bu şekilde çıkamazsın.” Evet, burası Avrupa olabilirdi ama onun ortalıkta üstsüz doluşmasını istemiyordum, en azından hiç tanımadığı insanların arasında. Kimsenin rahatsız etmeyeceği, gözlerden uzak bir yerde özel bir gösteriyi tercih ederdim.

“Güzel hamle. Şimdi sen de üstsüz olduğuna göre çıplak yüzmüş sayılır mıyım?” Bana iki gamzesini ortaya çıkaran bir gülümsemeyle baktı.

İniltimi kahkahayla bastırdım. “Hayır, üzgünüm. Belki başka zaman.”

“Ben sayıyorum, itiraz istemem. Sonuçta liste benim listem.” Islak tişörtü elimden aldı. Başından geçirmeye çalıştığı anda gözlerimi üzerinden çekip etrafa odaklandım.

Centilmence davranmak istesem de suyun altında güç bela gördüğüm pembe meme uçlarıyla mükemmel memelerine birkaç kez gizlice bakış attım. Sorarsa inkâr ederdim.

“Liam, sahil ne tarafta? Arabaya nasıl geri döneceğiz?”

“Şimdi de nasıl döneceğimizi mi düşünüyorsun? Bunu planlamadan önce tüm Monako sahilinin haritasına bakmanı beklerdim.” Uzun bir yüzme mesafesindeki sahili işaret ettim.

“Spontane olsun istedim. Ama keşke sana çok iyi bir yüzücü olmadığımı söyleseydim.”

ÇARPIŞMA

“Evet. Keşke söyleseydin. Atla bakalım.” Arkamı dönüp kollarını boynuma dolmasını bekledim. O üstümde, aletim de mayomun içinde seğirirken karaya ulaşmam zaman alacak gibi görünse de bir şekilde oraya varacaktık.

“Emin misin? Çok uzak görünüyor.”

Başımınla onayladım. İçimde süregelen savaş yüzünden konuşmakta zorlanıyordum. Bir yanım onu kendime çekip öpmeye ve ellerimi vücudunda gezdirmeye can atarken diğer yanım onu kendimden uzaklaştırarak güvenli bir mesafede durmak istiyordu. Onun, benim ve aramızdaki yakıcı çekimin iyiliği için.

Sırtıma atlayıp kollarını bana doladığında bu plandan artık o kadar da emin olamıyordum. Tişörtüm sertleşen meme uçlarını örtmekte yetersiz kalmıştı. Vücudunu benimkine yapıştırarak sırtımı ısıtıyor, bedenim yakınlığıyla daha duyarlı hâle geliyordu.

Ellerimi bacaklarında gezdirdiğimde titredi. Hareket ettiğimde nefesinin kesilmesi ya da kollarını boynuma dolayarak beni hem içten hem de dıştan ısıtırken vücudunun verdiği her tepki dikkatimi çekiyordu. Buz gibi suda yüzerken çok saçma görüldüğümüze emindim.

Sahile yaklaştığımızda Sophie sırtımdan inerek suya girdi. Onu sığ suda bırakıp kumsala çöktüm. Sophie’yi sırtımda onca mesafeden taşıyayım derken bitap düşmüştüm. Denizden çıktığı anda aletim seğirdi. Gösteriden yararlanmak için dirseklerimin üzerinde doğruldum. Bunun bedelini misliyle ödemiştım.

Islak tişörtüm vücuduna yapışmış, meme hatlarını ortaya çıkarmıştı. Hayal ettiğimden daha büyüklerdi. Evet, memeleriyle ilgili fanteziler kurmuştum. Sertleşen meme uçları kumaştan belirerek beni tişörtü kaldırıp bakmaya teşvik ediyordu. Onu görünce inlememek için dudacağımı ısırđım. Tişörtün eteğini çekiştirerek su damlacıklarının bronz bacaklarından aşağı süzülmesine neden oldu.

Lanet olsun. Arkadaş kalmak için yaptığımız anlaşmadan deli gibi pişmanlık duyuyordum. Arkadaşlığın canı cehenneme.

Sınırlar kimin umurundaydı? Onun gibi kadınlar benim gibi biriyle arkadaş olamazdı çünkü bu çekim yasasına ve evrimin koyduğu tüm lanet kurallara aykırıydı.

Bana doğru gelirken dudaklarında bir gülümseme belirdi, gözleri şortumdaki şişkinliğe takılıp kaldı. “Bitik görünüyorsun. Dayanıklılığın konusunda endişelenmeli miyim?”

Söz oyunları yapıp irademi test ederek ne büyük bir hata yaptığının farkında değildi.

“Neden denemiyoruz, bakalım senin standartlarına uyuyor muyum?” Sesim boğuk çıkmıştı.

Yanıma oturduğunda kum ıslak tenine yapıştı, sarı saçları ve yeşil gözleriyle içinde kaybolabileceğim yaramaz bir deniz-kızı gibi görünüyordu. Tanrım, yanında tam bir azgın ergen oluyordum.

Parmağını boynumdan göğsüme doğru kaydırıp karın kaslarımın çıkıntılarında gezdirdi. Dokunuşuyla tenim ısındı. Geri çekilmesinden korktuğumdan tek kelime edemedim. Şortumun bel bandına gelince durdu. Sessizce devam etmesini bekledim, ikimize işkence etmek için koyduğu bu aptal sınırı aşmasını umuyordum.

“Tüm bu kasların sadece gösteriştten ibaret olduğunu görmek istemem.” Boğuk bir kahkaha attı, kuma uzanırken gözleri yaz güneşinin altında parlıyordu.

Benimle oynamış ve amacına ulaşmıştı. Bedenimin ona daha önce hiç hissetmediğim şekilde verdiği tepkiler arkadaşlıkla baştan çıkarma arasındaki ince çizgiyi bulanıklaştırıyordu.

“Sana bir söz veriyorum. Benimle birlikte olmak hayatının en güzel gösterisi olacak. Seni sadece becermekle kalmayacağım, benden sonra birlikte olacağın diğer herkese de farklı bakmanı sağlayacağım.” Parmağımı sıırılsıklam tişörtte gezdirdim. Memelerinin kıvrımına dokunduktan sonra şortunun bel bandına gelip durdum ve onun bana yaptığının aynısını ama daha iyisini yaptım. Sophie'nin yanakları kızardı. Meme uçları iyice sertleşip

ÇARPIŞMA

kumaşa baskı yaparak sessizliğine rağmen dokunuşumdan nasıl etkilendiğini göstermiş oldu.

“Bu arkadaş oyununu iki kişi oynar. Aramızdaki çekimi inkâr etmeye çalışmaya devam etmen hoşuma gidiyor. Ben sabırlı bir adamım, beklerim. Eninde sonunda bana teslim olacağını biliyorum.”

Benim onu istediğim gibi onun da beni arzulamasını istiyordum, içine girdiğimde bir daha asla gitmemem için yalvarmasını. Eh, yani gitmek zorunda kalana kadar. Çünkü karşımdaki kadın kim olursa olsun sonunda hep giderdim.

Onun gibi özel ve eşsiz bir kadın olsa bile.

13

SOPHIE

Monako'daki atlayış fiyaskomuzdan sonra Liam'la aramıza yeni sınırlar koymuştum. Kumsalda biraz ileri gidip tehlikeyle dans etmiş, iradesini zorlamıştım. Ama artık bizi aptalca bir şey yapmaktan alıkoyacak bir planım vardı. Daha doğrusu beni –içimdeki yakıcı arzuyu tatmin etmek uğruna onunla yatmak gibi– aptalca bir şey yapmaktan alıkoyacak bir plan.

Planımın ilk aşaması kendimi ona mümkün olduğunca itici göstermekti. En rüküş ve en bol kıyafetlerim kalkanım olmuştu. Makyaj yapmayı da bırakmıştım. Dün Maya bana iyi olup olmadığımı sormuştu. Ona sırtmış ve bu sözleriyle günümü güzelleştirdiğini söylemiştim. Karşılığında bana yalnızca kaşlarını çatıp şaşkın bir ifadeyle bakmıştı. Maya durumun ne kadar karmaşık olduğunu anlayamazdı. Liam alt kısımlarım gibi zihnimi de ateşe verdiği için ben bile anlayamıyordum. Hayatım boyunca hiç şehvetin esiri olabileceğimi düşünmemiştim ama bakın ne hâldeydim, F1'in en seksi pilotunu kendimden uzaklaştırmak için yarı ölü görünmeye çalışıyordum.

ÇARPIŞMA

Liam'la sadece arkadaşça aktiviteler yapmayı planlıyordum. Belki beni terli, pasaklı ve erkeksi görürse gözünde tüm çekiliğimi kaybederdim. Her ne kadar dün şortundaki şişkinlik başka bir şey söylese de aletini yakınlarımda istemiyordum. Açıkçası küçük Liam basında bir Kardashian'dan daha fazla yer ettiğinden bir süre kadınlarla takılmazsa ölmezdi.

Bu planın işe yaramasını diliyordum çünkü Liam'ın arkadaşlığından keyif alıyordum. Aramızdaki çekim yüzünden onu kaybetmek istemiyordum. Ona duyduğum arzunun farkında olsam da olgun davranıp hislerimle değil mantığımla hareket edecektim. Liam'ın sadece mesajı alması gerekiyordu.

Maya'yla F1'in en iyilerini başımıza sardığımız için çekimine kapıldığımız adamlardan uzak durma konusunda iş birliği yapacaktık. Noah ondan hoşlandığını açıkça gösteriyor ama ciddi bir ilişki yaşamak istemiyordu. Dürüst olmak gerekirse Noah benden Monako Grand Prix'sinde Maya'yla oturmamı istediğinde bu tavrından çok etkilenmiştim. Birkaç gün önce Liam'la gizli saklı girdiğimiz pistteki bitiş çizgisine bakan tribünde şu anda Maya'yla takılmamın nedeni de onun bu isteği idi. Liam'la anımızı hatırlayınca yüzüme bir gülümseme yayıldı.

Maya vlogu için hazırlanırken ben de araçların griddeki yerlerine yerleştirilmesini izliyordum. Takım görevlileri Liam'ın çelik grisi rengindeki dikkat çeken aracını ön tarafa yakın bir yere yerleştirdi.

Monako Grand Prix'si zor bir pistti, ciddi bir beceri ve sabır istiyordu. Noah, babamın griddeki en sevdiği yer olan pol pozisyonunu aldı. Bu pist dar yolları, düzlükleri ve çok sayıda virajıyla araçların rakiplerine zarar vermeden öne geçmesini zorlaştırıyordu. Geriden başlayan herhangi bir aracın bu yarışı kazanması çok zordu.

Araçların üzerinde kırmızı ışıklar birer birer yandı. Teknisyenler pistten ayrılmadan önce lastik ısıtıcılarını çıkarmak

için acele etti. Işıklar söndüğünde pilotlar gazı kökledi. Onlar yolda hızla ilerlerken tribünlerde enerji patlaması yaşanıyordu.

Hız yapan araçların rahatlatıcı sesini seviyordum. Bu bana çocukluğumda babamla pistte geçirdiğim yazları hatırlatıyordu; en iyi F1 pilotlarından bazılarını dinlemem için bana kulaklık verirdi. Takım telsizini kullanarak pilotlarla birkaç dakika konuşmama izin vermişliği bile vardı.

Babam sayesinde büyük bir yarış hayranı olduğumdan onlarla konuşmak çocukluğumda bana hep çok havalı gelirdi.

Bandini ve McCoy'u destekleyerek yarışı izlemeye odaklandım. İki takımın pilotlarının sürekli birbirlerini geçmeye çalışması taraftarlar arasında takdir görüyordu. F1'in efsane pilotlarından biri olma yolunda ilerleyen Noah diğer pilotlara nefes aldirmiyordu.

Santiago'nun da Bandini'de yarışması takımın Dünya Şampiyonası'yla eş zamanlı gerçekleşen Markalar Şampiyonası'nı kazanma şansını artırıyor. Noah ve Santi'nin geçmişte yaşadığı sorunlara rağmen takımın kazanma şansı vardı. Dahası Bandini Dünya Şampiyonası'nı kazanırsa araçları geliştirmek için sağlanan fonu elde edecekti. Bu, takım için çok büyük bir avantaj olacaktı çünkü F1 takımlarına çok ciddi paralar dökülüyordu.

McCoy, Liam'la ikinci sıradaki yerini koruyordu. Jax, iki McCoy aracı arasındaki boşluğu minimuma indirerek onu arkadan takip ediyordu. Liam'la dostluklarına rağmen birbirleriyle kıyasıya yarışıyor ve pozisyonlarını kolay kolay kaptırmıyorlardı.

Araçlar pistte vınlayarak ilerliyor, düzlüklerde maksimum hıza ulaştıklarındaysa lastiklerden dumanlar yükseliyordu. Bazı araçlar bariyerleri teğet geçiyor, pilotlar araçlarının kontrolünü tekrar ele alırken lastiklerden yükselen sesler tribünlerde yankılanıyordu.

Liam'ın gri arabası hızla bir turu daha tamamlarken yanımızdan akıp gitti. Pistteki istikrarını korurken bir sonraki

ÇARPIŞMA

virajı aynı anda döndükleri esnada ön kanadı Noah'nın aracına arkadan sürtündü.

Gri aracı dar virajı alırken havada kıvılcımlar uçtu. Metalin asfalta değen sesi bedenime soğuk bir ürperti yaydı. Güneşin altında parlayan aracın motorundan dumanlar yükselirken yerimde irkildim. Liam'ın aracının yan tarafı hurdaya dönmüştü, lastiği fırlayarak yerde yuvarlandı. Liam aracının kokpitinde oturmuş, kapalı yumruklarıyla kaskına vuruyordu.

Perişan hâli kalbimi sıkıştırdı, elimden izlemekten başka bir şey gelmiyordu. Pilotlar duygusal insanlardı. Gerginlik, adrenalin ve tutku, yenildiklerinde ya da hatalarla karşılaştıklarında negatif duygularını körüklüyordu.

Daha iyi görebilmek için ayağa kalktım.

"En azından canına bir şey olmadı. Zavallı adam." Maya'nın tatlı sesi kalabalığın içinde çınladı.

"Çok öfkeli olmalı. Bu hem Dünya Şampiyonası'ndaki hem de Markalar Şampiyonası'ndaki pozisyonuna darbe indirecek."

Liam yarıştan çekilmek zorundaydı. Bu, her pilot için zor bir yenilgiydi. Yaptığı kazanın yarıştığı iki şampiyona için de ağır bedelleri olacaktı.

Önümdeki plastik sandalyeyi tutan ellerim titriyordu. Liam güvenlik aracıyla götürülürken bacaklarım olduğu yerde kilidenip kalmıştı âdeta. Fiziksel olarak iyi olduğunu söylemişlerdi ama sağlığının iyi olması egosuna vurulan darbeyi hafifletmiyordu, McCoy onun takımdaki değerini sorgularken bir de böyle bir kaza geçirmek sindirilmesi zor bir şeydi.

Liam yarış dışı kaldığı için artık yarışı izlemek istemiyordum. Noah birinci olmuştu. Hiç şaşırمامıştım.

Saçma bir nedenden ötürü yarıştan sonra McCoy karavanlarına doğru yürüdüm.

Liam, menajeri ve Peter McCoy'la birlikte girişteki bir salondaydı. Tepedeki ışıklar yüzünden kel kafası parlayan Peter,

Liam'a kötü kötü bakarken yüzündeki öfkeyi zar zor kontrol ediyordu.

Duvara yapışarak mümkün olduğunca göze çarpmamaya çalıştım. Liam beyaz yarış tulumu içinde seksi görünüyordu. Böyle görünmesi haksızlıktı. Kasları yanmaz kumaşı gererken güzel poposuyla güçlü bacaklarını ortaya çıkarıyordu. Terli sarı saçlarının çoğu alınına yapışmış, her bir tutamı farklı yöne yatmıştı. Zayıf bedeniyle iki adamın karşısında dimdik duruyordu, sırtı dikti ve çenesi gerginlikten titriyordu.

“Beklentilerimizi karşılayamıyorsun. On beş milyon dolarlık bir anlaşmaya değip değmeyeceğini sorgulamaya başladım. Böyle kazalar da tuz biber ekliyor. Bu yaptığın kaza bir Dünya Şampiyonu'ndan çok çömez bir pilottan beklenecek hareketti.” Peter'in bariton sesi salonda yankılandı.

“Şanghay'da çarpıştıklarında Bandini Noah'yla Santiago'ya da aynı şeyi söyledi mi diye merak ediyorum. Efsane Noah Slade'in takım arkadaşına çarptığını düşünebiliyor musunuz? Ama hâlâ yapılan sözleşmeye layık görülüyor. Hem neredeyse her yarışta o podyuma birlikte çıkıyoruz.” Liam'in sözleri terdirgin bakışlarıyla örtüşüyordu.

Savunmaya geçtiği için onu suçlayamazdım çünkü Peter tam bir pislik gibi konuşuyordu. Babam bana hep Peter'in basın toplantılarından sonra pilotlarına nasıl bağırdığını ve yardımlarına rağmen pit ekibine nasıl bok gibi davrandığını anlatırdı. Kötü şöhreti yayılmıştı.

“Anlamadığın şey, Noah Slade'in senden daha fazla şampiyonluk kazandığı. James Mitchell'in ailesine bulaşmadığına değinmiyorum bile. O canını dişine takarak şampiyon olurken sen de ikinci oluyorsun,” dedi Peter öfkeyle.

“Lütfen olaya duygusal tepkiler vermeyelim.” Rick durumu yatıştırmaya çalıştı.

ÇARPIŞMA

Liam'ın burun delikleri alev aldı. "Bütün gün bir ofiste oturup o siki kullanmak yerine sik gibi davranmayı seçen bir pislik olacağıma yarışlarda ikinci olmayı tercih ederim."

Soluğum kesildi. Lanet olsun, Liam'ın gerçekten tepesi atmıştı.

Peter pis pis güldü. "En azından ben sikimi ait olmadığı yerlere sokmuyorum."

Peter'in yeğeninden bu kadar kabalıkla bahsetmesi midemi bulandırdı. Hiç utanması yok muydu bu adamın?

Liam'ın menajeri devreye girdi. "Eminim duyguları dışa vurmanın daha iyi yolları vardır. Peter, öfkeliyken istemediğin şeyler söyleme bence." Rick, Peter'in sırtını sıvazladı.

Rick'in davranışlarından hoşlanmamıştım. Bana hiç samimi gelmiyordu. Onun gibi adamlar bana kolay para kazanmak isteyen ikinci el otomobil satıcılarım hatırlatıyorlardı. Dürüst ve düşünceli gibi davranırlardı ama cin bakışları samimiyetsizliklerini bütün çıplaklığıyla ele verirdi.

"Bence sürüş tekniklerini ve tutumunu yeniden gözden geçirmen gerekiyor. Son zamanlarda pist içinde ve dışında çok agresif davranıyorsun." Peter kalın parmağını Liam'ın göğsüne bastırdı.

Bu kadar yalan da biraz fazlaydı. Liam en güvenli araç kullanan pilotken agresif davranışlar sergilediğinin iddia edilmesine gülmemek için kendimi zor tuttum. Peter'in Liam'a bir kin beslediği açıktı ve ne zaman hata yapsa önüne kötü seçenekler sunuyordu.

"Gözden geçireceğimden emin olabilirsiniz." Liam ona sahte bir selam çakıp oradan uzaklaştı.

Gergin tavırlarla bulunduğum tarafa doğru yürüdü ve köşeyi döndüğünde neredeyse bana çarpıyordu. Fırtınalı gözleri beni görünce vücudu gerildi. Yakalanmıştım. Bir ezik gibi ona el sallayıp gülümsedim. Karşılığında yüzünü buruşturmakla yetindi, varlığım onu mutlu etmemişti.

“Liam...”

“Burada olmaz.” Sert sesi beni susturdu.

Dirseğimden tutup beni karşı yöne doğru çekti. Kısa bacaklarımla Liam'ın uzun adımlarına ayak uydurmakta zorlanıyordum. McCoy'un gri ve beyaz renk paleti Bandini karavanlarının sıcaklığından yoksundu, soğuk gümüş süslemeler keskin ışık altında parlayarak buradaki bazı adamların kişiliğini yansıtıyordu. Özel süite girmeden önce yemekhanenin ve barın yanından geçtik. Liam kimseyle konuşmak için durmadı, kendisine seslenen birkaç kişiyi de duymazdan geldi.

Süitine girip kapıyı kapatana kadar sessizliğini bozmadı. Ellerimi bir şeylerle meşgul etmek isteyerek kasklarının ve teçhizatlarının dizildiği rafa yöneldim. Liam'a sırtımı döndüğümde küçücük oda garip bir enerjiyle doldu.

“Ne kadarını duydun?” Sesinin sertliği her zamankinden farklıydı.

“Peter'in sözleşmeden bahsettiğini duydum.” Parmağımı rafta dizili çok sayıda kaskın üzerinde gezdirdim. Parlak plastik kaplamanın üzerinde Liam'ın numarası ve Alman bayrağı bulunuyordu.

“Çok güzel. Yani her şeyi duymuşsun.” Liam yanıma geldi.

Elektrik mavisi kasklarından birini elime aldım, tahmin ettiğimden daha ağırdı, kolum kaskın ağırlığıyla eğildi. Liam elimi sararak dokunuşuyla tenimi ısıttı. Nasırlı parmakları eklemelerimin pürüzsüz derisine sürtündü. Sanki bu pozisyona nasıl geldiklerini sorgular gibi birleşen ellerimize baktı.

Başını kaldırdığında gözlerinin içine baktım, değişen renk tonu beni büyülemişti. Bakışları dudaklarıma indikten sonra kaşlarını çattı. Kaskı rafa geri koyarken mesafeye ve temiz havaya hasret duyarak ondan uzaklaştım.

Gergin sessizliği sonlandırmak istedim. “Peter götün teki. Babam pilotlarıyla asla böyle konuşmaz. Ne yaparlarsa yapsınlar. Bandini'nin sahibinin bile böyle konuştuğundan şüpheliyim.

ÇARPIŞMA

O adam hiçbir şeye karışmaz, yatıyla Yunanistan açıklarında gezmekle meşguldür.”

İtirafım karşısında Liam'ın kaşları kalktı. Bir Bandini sırtını ele veriyor sayılmazdım çünkü herkes babamın takımıyla nasıl ilgilendiğini bilirdi.

“Bir hata yaptım ve şimdi sürekli takıma katkı sorguluyor. Yaptığım her yanlışta yeteneklerimin sorgulanması sinir bozucu. Bu durum üzerimde büyük bir baskı yaratıyor. Peter da onu mutlu etme çabalarımın rağmen bana bok gibi davranıyor. Bazen bu takımda arkamı kollayan tek kişi Jax ve takım direktörümüş gibi hissediyorum.”

Devasa beklentilerle yarışmanın, hayranların ve McCoy ekibinin taleplerine ayak uydurmanın onun için ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyordum.

Liam kendini gri kanepelerden birine bıraktı. Bir elini saçlarına götürüp her zamanki özgüvenli ve tertipli hâlini bir kenara bırakarak saçlarını karıştırdı.

Yanına otururken ona yaklaşma cesaretimden dolayı kendimi tebrik ettim. “Toksik bir iş ortamı gibi görünüyor. Peter'la aranızda bir gram sevgi ve saygı olmadığı kesin. Buna yıllarca katlanmak istediğinden emin misin?”

“Daha sezonun başındayız. Umarım Peter bunu aşar çünkü önümüzde daha on beş yarış var.” Kalbimi sıkıştıran derin bir iç çekti.

Liam'ı taklit ederek başımı kanepenin sırtına yasladım. İkimiz de beyaz tavana baktık. Liam'ın vücudu gevşedikçe nefes alışverişleri sakinleşti, artık bastırıldığı öfkesi yüzünden gergin değildi.

Onu daha fazla konuşurmaya çalışmadım, huzurlu bir sessizlik içinde oturmayı tercih ettim. İki insanın anlaşabilmesi yolunda, konuşmanın en önemli iletişim aracı olduğunu sanırdım. Burada Liam'la oturup hiçbir şey söylememek, sessizliğin fazlasıyla hafife alındığını fark etmemi sağladı.

Liam'in eli yine benimkini buldu. Parmağını elimin kıvrımlarında gezdirdi. Kalp atışlarım hızlanırken onunla temas ettiğim için tenim kızarmaya başladı. Elimi bir kez daha sıktıktan sonra serbest bıraktı. Kaşlarımı çattım, bu mesafeyi kendim istediğim hâlde neden eksik hissettiğimi bilmiyordum.

Liam yavaş yavaş hayatımda yer ediniyordu. Sınırları tekrar belirlememiz lazımdı, özellikle de ufacık bir dokunuşu bile tüylerimi diken diken ederken. O benim gibi birini sevebilecek kapasitede değildi, ben de aşk ve şehveti birbirinden ayıramaz hâldeydim. Biz ölümcül bir eşleşme olurduk.

Sessizliğimizi bozmadan önce derin bir nefes aldım. "Yarışlardan önce seni görmeye gelebilirim, biliyorsun. Seni Peter'dan korurum." Yumruklarımı havaya kaldırıp boksör taklidi yaparak havayı yumrukladım.

Liam güldü. "Aslında hoşuma giderdi. Gelmen yani... Yumruklar hariç. Onları kendinden iki beden küçük birine sakla."

"Yani yeni yürümeye başlayan bir çocuğa diyorsun." Başımı çevirdiğimde bana baktığını gördüm, gözleri loş ışıktaki parlıyordu. Gülümsemesi genişlerken nefes almayı bıraktım.

Gülümsemesi solarken gözleri karardı. "Sana bir şey sormak istiyorum."

"Ne?"

Bakışlarını yüzümde gezdirirken dudaklarımda oyalandı. "Neden arkadaş olmak istiyorsun?"

Cevap vermem bir dakikamı aldı. "Çünkü komiksin. Görünüşünün fena olmaması da cabası."

"Peki aramızdaki kimyayı neden inkâr ediyorsun?"

Boğazımdaki taş büyüklüğündeki yumruyu yutkundum. "İnkâr etmiyorum. Sadece sen, akrobatik yatak odası becerilerin dışında seni tanımak isteyen kızlarla takılmaya alışık değilsin."

Gülümsemesini bastırmaya çalıştı. "Bir gün pes edeceksin, o gün geldiğinde sana beklediğine ne kadar pişman olduğunu göstermek için sabırsızlanıyorum."

ÇARPIŞMA

Yalandan şaşırmış gibi yaptım. “Bana dominant olduğumu mu söylemeye çalışıyorsun?”

Liam’la birbirimizle dalga geçmek gibi bir huyumuz vardı ve bu, arkadaşlığımızın en sevdiğim yanlarından biriydi. Sadece bir sezon sürecektir anlamsız bir ilişki için bunu riske atmak istemiyordum.

“Sevdiğin o kitapları okumaya biraz ara vermelisin. Hazır olduğunda yalvarmak için kapıma geleceğini bildiğimden kendimi göze sokmama gerek yok.” İmalı bir gülümsemeye beni oturduğum yere sindirdi.

Sözleri karşısında bedenimin heyecanla tutuşmasına engel olamıyordum. Ama Liam’la ilgili her konuda yaptığım gibi yorumlarını da bir kenara itip korkaklığa çok benzeyen bir zırhın arkasına sığındım. Zaaflarımın gayet farkındaydım. Maalesef kendimi, akışına bırakıp risk alma konusundaki korkumu ve tedirginliğimi itiraf edecek kadar tanıyordum.

Başımı iki yana salladım. “Çok geniş bir hayal gücün var. Neyse ki bu büyüdükçe kaybolan bir özellik.”

“Günü atlatmama yardımcı oluyor.” Cinsel gerginlikle ilgili bir şeyler mırıldanarak avucunu yüzünde gezdirdi. Yanaklarının rengi değişti.

Ah. Ah.

Başımı geriye atıp bir kahkaha patlattım. Nedense geceleri odasında tek başına kendini tatmin ettiğini düşünmek tüylerimi ürpertmişti. Görüntüler zihnime üşüşerek düşüncelerimi istila etti.

Boğuk sesi irademi yıkarken, “Biraz kızarmış gibi görünüyorsun. Tek başıma yatağa girip aletimi okşarken tavana baktığımı bilmek seni tahrik mi ediyor?” dedi.

Aman Tanrım. Minderlere gömülüp orada kaybolmak istiyordum. Nefes alışım ağırlaşırken sözleri zihnimde dönüp durdu.

“Aletim sertleşmiş ve zonklarken neler düşündüğümü merak ediyor musun?” Sesi alçaldı, boğukluğu hem içimi hem de tenimi alev alev yakıyordu.

Ona beni düşünüp düşünmediğini sormaya cesaret edemedim. Koltukta aramızdaki mesafeyi kapayarak çenemi kavradı.

“Hayır.” Sesim tiz çıkmıştı. Elinden kurtulmaya çalışsam da gözleriyle beni rehin aldı.

Parmaklarımı deri kanepeye gömerken kalbim göğsümde çılgınca atıyordu. Mavi gözlerini gözlerime dikmiş, her zamanki gibi ruhumu okuyor, bir bakışta yalanlarımı görebiliyordu.

“Odamda yalnız kaldığımda, benimle olmak istediğini itiraf etmekten çok korkan sarışın bir kadını hayal ediyorum, bana oral yaptıktan sonra onu aklını başından alana dek becermeme izin veriyor. Gerçeklerle yüzleşmekten kaçındığı için arkadaşlığın arkasına sığınan o kadını aklımdan çıkaramıyorum. Diğerlerine karşı korkusuz davranan ama ona ilgi gösterdiğim an kaçan bir kadını düşünerek sızlıyorum. Söyle bana, neden ikimizin de arzuladığı şeyi inkâr etmek için bu kadar mücadele ediyorsun?”

“Ben... şey...” *Bulabildiğin en iyi cevap bu mu?*

Kıs kıs gülerken elini çenemden çekti. “Hamleni yapmanı bekleyeceğim. Dediğim gibi, ben kaybedecek bir şeyi olmayan sabırlı bir adamım.”

Oturduğum yerden kalkmadan önce, “Arkadaşlık dışında mı?” diye mırıldandım.

“İkimiz de arkadaşlık istemiyoruz. Arkadaşlar birbirleri hakkında bizim hissettiklerimizi hissetmezler.” Onun bu umursamazlığı beni sinirlendiriyordu.

“Ama *ben* hissediyorum. Birbirimizden etkileniyor olmamız bundan daha fazlası olabileceği anlamına gelmez.”

“Benden etkilendiğini itiraf etmene sevindim. Bu o kadar zor muydu?” Gülümsedi.

Hay ben...

“Ben öyle demek...”

ÇARPIŞMA

Başını yana yatırdı. “Gardını indirip eğlenmende sorun yok.”

Ne gibi bir eğlence? Onun eğlence anlayışı cevapsız bırakılan aramalar, başka kadınlar ve sezon sonunda kaybeden olma ödülüne benziyordu.

Sırtımı dikleştirerek gözlerinin içine baktım. “İşleri garipleştirmeye devam edersen seninle takılmayı keserim.”

Parlayan gözlerle güldü. “Sen benden bu kadar hoşlanırken ve ben de sana karşı koyamazken o dediğin şeyin olmayacağını ikimiz de biliyoruz.”

Bu kadar yakışıklı görünmesinden, ona bakarken kalp atışlarımın hızlanmasından nefret ettiğim kadar nefret ediyordum. Vücudum az önce bahsettiği şeylerden sonra onu arzuladığımı sessizce kabul ediyordu. Sözleriyle içimi yakmasından ve mantığımı yiyip bitirmesinden gerçekten nefret ediyordum.

“Ben gidiyorum. Özür mesajlarının hiçbirine cevap vermezsem bil ki Kanada’ya kadar varlığını görmezden geleceğim içindir.”

Süitinin kapısını kapatmadan önce duyduğum son şey kahkahası oldu. Sırtımı metal çerçeveye yaslayıp elimle yıldız kolyemi tutarak düşüncelerimi toparlamaya çalıştım.

Lanet olsun. Biz ne halt yiyorduk?

Yastığın soğuk yüzünü çevirdim. Gözüme bir türlü uyku girmiyordu. Zihnim sakinleşmiyor, aklımda Liam’la daha önce yaptığım konuşma dönüp duruyordu. Onun uykusuz gecelerde beni düşünüp düşünmediğini merak ediyordum.

Pandora’nın kutusunu açıp gizli arzularımızı açığa çıkararak ne halt ettiğini biliyor muydu?

Tamam... bizden çok *benim* gizli arzularımı diyelim.

Sırtüstü uzanıp tavanı izledim. Parmaklarım iç çamaşırımın lastiğinde ilerleyerek pamuklu kumaşın üzerinde gezindiğinde gözlerimi kapadım. Liam’la ilgili düşünceler zihnimi ele geçirdi.

Onun beni hayal ederek kendini tatmin ettiğini, geç saatlere kadar beni düşündüğünü varsayıyordum. Bir parmağımı iç çamaşırımın altına daldırıp klitorisime bastırdım. Diğer elimle sertleşen meme uçlarıma dokundum. Bu ellerin Liam'a ait olduğunu düşündükçe tüylerim diken diken oluyordu. Parmağımı girişimde gezdirdikten sonra içime soktum.

Komodinin üzerindeki telefonumun titremesi beni böldü. Görevime odaklanarak telefonu duymazdan geldim ama tekrar tekrar titreyerek sinirlerimi bozmayı başardı. Hışımla telefonu alırken duvardaki prize takılı şarj aleti de onunla birlikte gelince ekrana bakmadan cevapladım.

Boğuk bir sesle, "Ne?" diye tersledim.

"Pislik gibi davrandığım için özür dilerim. Seninle flört etmek istememiştim... Şey, aslında bu bir yalan. Ama seni huzursuz etmek gibi bir niyetim yoktu. Lütfen beni görmezden gelme, olur mu?" Liam'ın sesi odayı doldurdu.

Birkaç dakika önce yaptığım şeyi düşününce yanaklarım ısındı. İtiraf ettiği şeyin aynısını yapıp onu düşünerek kendimi tatmin ediyordum, yani ben de en az onun kadar suçluyken o gelmiş benden özür diliyordu. Ne boktan bir durumdu bu böyle.

İnledim. "Sorun değil. Hiç olmamış gibi davranalım."

"Ama ya hiç olmamış gibi davranmak istemezsem?"

Bu kadar hassas olması kalbimi sızlattı. "Genel olarak mış gibi yapmıyor muyuz zaten, sadece bugün olanları görmezden gelelim diyorum."

"Tıpkı senin sabahın üçünde hâlâ uyanık olman ve gergin, şehvet oldu bir sesle yaptığın şeyi görmezden gelmek istediğin gibi mi?"

Ne yaptığımı bilmesine imkân yoktu. Sadece beni deniyordu. *Pes etme.*

"Liam... kes şunu." Soluk soluğa çıkan sesim hislerimi gizleyemiyordu.

ÇARPIŞMA

“İtiraf et, kendine dokunuyordun. Hadi durma, yalansa yalan de.”

“Hayır,” dedim hemen. Çok hızlı olmuştu.

Bacaklarımı birbirine bastırmama neden olan boğuk, seksi bir kahkaha attı. “Yalan söylemeyi beceremiyorsun.”

“Tamam, iyi, kendime dokunuyordum. Şimdi mutlu musun? Kes artık.” Sinirle homurdandım.

“Yapamam. Bahse varım sabırsız parmakların içine dalmak için can atıyordur. Eminim parmaklarının aletimin etrafına sarılı olduğunu hayal ederek kendimi tatmin ettiğimi düşünmek seni tahrik ediyordur.”

“Off.” Ne kabul ettim ne de reddettim, Liam yalan söylediğimi anladıktan sonra uğraşmaya gerek yoktu.

“Hadi *mış gibi* yapalım, Sophie. Beni yanında hayal et, parmaklarımın uyluklarında gezindiğini, vücudumun seninkine baskı yaptığını, dokunuşlarımın ardında teninin alev alev yandığını. Dilimi bacaklarının arasında arzuluyorsun, klitoris dokunuşum için zonkluyor. Beni hoparlöre al. Hemen.”

“Hani teslim olmamı bekleyeceksin?”

“Parmakların klitorisine dokunduğu anda elinde olmadan beni hayal ettin. İnkâr etmeye kalkma.”

İçimi okumasından hoşlanmamıştım.

Tek kelime etmeme izin vermedi. “Hadi başlayalım artık, bugün sabrım tükendi. Kendine dokunduğunu düşünmek bile sikimi zonklatıyor.”

Parmaklarım hızla hoparlör düğmesine dokundu, hattın diğer ucunda hışırdayan çarşafların sesi odamda yankılandı.

Ne halt ettiğini sanıyorsun sen? Onunla telefon seksi mi yapacaksın? Buna yüzde yüz on pişman olacağına eminim.

“Düşünmeyi kesip gözlerini kapat ve hisset.” Sert sesi beni iyice heyecanlandırdı. “Bir elinle memeni kavrarken diğeriyle kendine dokun. Nasırlı ellerimin teninde gezindiğini ve seni

öpmek istediğim yerde durduğunu hayal et. Kahretsin, keşke şu anda seni görebilseydim. Keşke tadına bakabilseydim.”

Elim emirlerine itaat ederek bacaklarımın arasında gezindikten sonra içime daldı. Konuşarak bu büyüü âni ve Liam’la ilgili her lanet şeyi mahvetmekten korkuyordum.

“Bana telefonumu cevaplamadan önce aklından geçenleri ve Küçük Bayan Mükemmel’i neyin azdırdığını söyle.”

Korkumu yutkundum. “Sen.” Hazırlıksız yakalandığım sonuçlar ve engellerle dolu, anlam ve ima yüklü tek bir kelime. Telefonum bir kalkan gibi beni duygularımla ve onunla *doğrudan* yüzleşmekten koruyordu.

Hattın diğer ucunda homurdandı. “İki parmağını içine sok. Benim için ne kadar ıslak olduğunu hisset. Lanet olsun, ben konuşurken senin orada kendini tatmin ettiğini düşünmek beni sertleştiriyor.”

Emri üzerine vücudum titredi. “Seni kendi odanda hayal ediyordum, aletini okşarken ucundan uyarılma sıvısı damlıyordu, beni hayal ederek tekrar tekrar boşalıyordun.” Neden bir anda edepsiz şeyler söyler olmuşum bilmiyordum. Sanırım telefon seksi beni sözünü sakınmayan birine dönüştürüyordu.

“Kafamın içindeki lanet bir döngü gibisin. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bana kaç kere *arkadaşım* dersin de seni aklımdan atamıyorum. Seni becererek arkadaş mıdır nedir, o kelimeyi hafızandan silmek istiyorum. Seni becermem için bana yalvardığını, sikimin içini doldurduğunu ve aklını başından aldığımı hayal edip duruyorum. Adımı haykırmanı, sırtımı tırmalamanı ve ben içine boşalırken adımı lanet bir dua gibi tekrarlamayı kendime görev edineceğim.”

Ayak parmaklarımda başlayan bir karıncalanma sırtıma tırmandı, iki parmağımı içime sokup G noktamı okşayacak kadar kıvırdığımda bedenim alev aldı. Liam’ın sözleri beynime hücum ederek aklımdaki ne kadar şüphe varsa hepsini yerle bir

ÇARPIŞMA

etti. Arzularımı besleyen bir hayal yaratmıştı, orgazma doğru sürüklenirken aletinin içime girip çıktığını düşünüyordum.

“Arzularının esiri bir pislik olarak daima seni istedim. Bu belaya öyle bir battım ki beni tahrik etmek için bir şey söylemene bile gerek yok. Nefes alıp vermen yetiyor, kendini parmaklaman bile testislerimi gerip aletimi zonklatıyor. İçine girmek istiyorum. Direnmeyi keserek kontrolü bana bırakmanı istiyorum. Sana birlikte ne kadar iyi olabileceğimizi göstermeme izin vermeni istiyorum.” Son cümleyi yarı hırıltılı bir sesle söylemişti.

“Evet.” Orgazmla sarsılırken inledim, parmağımı klitorisime bastırarak kendimle oynamaya devam ettim.

“Ben de boşalmak üzereyim.” Liam’ın iniltisi hoparlörden yankılandı.

Aynı anda boşaldığımızda Liam telefona doğru inlerken ben nefes nefese kalmıştım. Kendimizi toparlamaya çalışırken ikimiz de sessiz kaldık.

Aramızdaki belirsizlik karanlıkta ilerleyerek orgazmın neden olduğu sarhoşluğun yerini aldı. Liam’ın müstehcen sözleri ve mastürbasyon yaparken çıkardığı seslerle boşaldığımı o anda fark ettim.

Aman Tanrım. Ben ne yaptım?

“Bu kadar düşünme, kaybolursun,” diye söylendi telefona.

“Kapatmam gerek. Saate bak!”

“Hayır...”

Kırmızı tuşa bastım. O tuşun bana kendini imha düğmesini hatırlatması çok yerindeydi çünkü mükemmel planımı tam da bu şekilde imha etmiştim.

Maya resmî olarak kara listeme girmişti. En azından şimdilik çünkü benim yumuşak karnım olmaya başlamıştı.

Oteldeki yatağıma uzanmış, bir yandan televizyon izliyor bir yandan da dedikoduları takip ediyorduk.

LAUREN ASHER

Beni yalnız bırakma planlarına rağmen masum gözler ve dudaklarına kondurduğu tatlı bir gülümsemeyle bakıyordu. Kanada'ya gelemeyeceğini söyleyerek beni hayal kırıklığına uğrattırken bu kadar iyi görüldüğü için ona içten içe küfrediyordum.

Noah tatlı sözleri ve seksapelliğiyle aramıza girerek her şeyi mahvetmişti ama gerçekçi olalım, o adamın tek bir hücresi bile tatlı değildi. Babamın boktan ebeveynleri olan insanlara zaafı olduğundan her Noel'i beraber geçiriyorduk, dolayısıyla Noah'yı iyi tanıyordum.

Dün Noah, Maya'yı öpmüştü. Artık böyle şeyler yapmasına asla izin veremezdim, bilhassa da Maya bu yüzden Kanada Grand Prix'sine gelmekten vazgeçtikten sonra.

"Gelmek zorundasın. Kaçıracağın akça ağaç şuruplarını düşün. Kanadalı çocukları. Niagara Şelalesi'ni." Sözlerimin önemini vurgulamak için elimin tersini avucuma vurdum.

Kahkaha attı. "Niagara Şelalesi gideceğimiz yerden saatlerce uzakta. Arabayla oraya asla gidemeyiz."

"Noah yüzünden gelmiyorsun, değil mi? Babamda ödünç alabileceğimiz fazladan bir bekâret kemeri vardır kesin. Bavuluna bir tane koymuş bile olabilir."

"Özür dilerim. Keşke gelebilseydim."

"Yalan söyleme. Yakışksız oluyor." Onu hâlâ seviyordum.

"Kelime seçimlerin beni benden alıyor." Güldü. "Bazen F1 garajlarında saklanan sosyetik bir prenses olabilir misin diye düşünüyorum."

"Prens Harry'yle evli olsaydım seninle bu yatakta takılmak yerine Kraliçe'yi tahtından edecek küçük kızıl bebekler doğuruyor olurdu."

Kahkahası otel odasını doldurdu. "Ciddiyim, özür dilerim. Bu durumu telafi edeceğim."

"Tamam. Seni affediyorum. Ama bir sonraki yarışa geliyorsun, tamam mı? Kanalını ve hayranlarını düşün. Onları böyle ortada bırakamazsın."

ÇARPIŞMA

Dağınık çarşafların üzerinde başını onaylarcasına salladı. "Liam yanında olacak. Bu senin için yeterli değilmiş gibi davranma."

"O benim baş edebileceğimden büyük bir vaka," diye inledim gözlerimi kaçırarak.

"Biri bana onun sana baktığı gibi baksaydı, sanırım arkadaşlık ilişkisini o anda bırakır son aşamaya geçerdim. Mümkünse birden fazla kez, *por favor*."

Esasen dün gece sesiyle beni son aşamaya götürmüştü. Ama tabii ki bunu Maya'ya söylemedim.

"Sana diyorum işte, adam hoş ve seksi, ki bu ölümcül bir kombinasyondur. Gözlerinde, plan yaptığın zamanlarda seninkinde beliren o parıltıdan var."

Dönüp yüzümü yorgana gömsem de bilge sözlerinden kaçamadım.

"Liam gibi biriyle... bir gün uyanıp aranızdaki her şeyin nasıl bu hâle geldiğini anlamazsın bile. Bu sözlerimi yaz bir kenara."

"Liam'ın ciddi ilişkilerden hoşlanmadığını göz önünde bulundurursak onun için kısa bir hikâyeden farkım yok."

Sözlerimden hoşlanmayarak yataktan kalktı. "Bence saçmalıyorsun. Ayrıca bütün gün tuhaf davrandın, takılmak için attığı mesajları görmezden geldin. Bir saat önce bana mesaj atıp nerede olduğunu sordu. Aranızda ne geçti?"

"Sanırım yapmamam gereken bir şey yaptım." Oturup tişörtümden sarkan gevşek bir ipi çekiştirdim.

"Ne gibi?"

"Liam'la telefon seksi gibi." Ona göz ucuyla baktım.

Şaşkınlık dolu bir ses çıkardı. "Yok artık!"

İçime içime büzüldüm. "Evet ve onunla bu konuda konuşmayı bırak, nasıl yüz yüze geleceğimi bile bilmiyorum. Hiç olmamış gibi davranmak istiyorum."

"Neden?"

7 (İsp.) *Lütfen.* -ç.n.

Kaşlarını kalktı. “Ne demek *neden*? Geçtiğimiz ay boyunca sana ne anlattım ben?”

“Biliyorum, hepsini dinledim. Onun hakkında güzel şeyler dışında başka bir şey söylemedin ki. Kötü geçmişi dışında tek bir şikâyetin bile olmadı, ki istese de o geçmişi artık değiştiremez. Şu an tek yapabileceğin, daha iyi bir gelecek kurmaya çalışmak. Sen arkadaş kalmak konusunda inat ediyorsun ama sesiyle boşalmanın platonik ilgiden öte bir şey olduğu belli.”

Öngörülerini beni tedirgin ediyordu.

Yüzümü ellerime gömdüm. “Beni düşünürken mastürbasyon yaptığını itiraf etti.”

Bir kahkaha patlattı. “Tamam, ne olmuş yani?”

“*Ne olmuş yani* mi? Neden bu kadar rahat davranıyorsun!”

Ellerini iki yana açtı. “Çünkü sen türlü bahanelerle rahatsız olmak için kendini zorlarken bense rahat davranmak için bir sürü nedeninin olduğunu görüyorum. İkiniz de birbirinizden hoşlanan arkadaşlarıyorsunuz. Ne olmuş yani?”

“Bunu sorunlarından kaçan kız mı söylüyor?” diye söylendim.

Maya kaşlarını çattığında sözlerimden ânında pişman oldum. “Kaçıyor olabilirim ama Noah ve ben seninle Liam gibi arkadaş değiliz. Diyelim ki onunla takılmaya başladın. Gerçekten seni terk edip bir daha asla seninle konuşmayacağını mi düşünüyorsun? Aranızdaki bağ bu kadar kolay yıkılacak bir şey değil.”

“Ama ya ondan fena hâlde hoşlanmaya başlarsam?”

Kaşlarını kaldırdı. “Ya o senden fena hâlde hoşlanmaya başlarsa?”

Eh, şimdi o böyle deyince...

“Umarım bunun kulağa ne kadar berbat bir fikir gibi geldiğini biliyorsundur.”

Sinsi sinsi sırıttı. “Ne derler bilirsin? Siktir et.”

14

"Pit ekibi vaktini Maya ve McCoy oğlanlarıyla geçirdiğinle ilgili dedikodu çıkarmış." Babam başka bir hayatta harika bir dedektif olurdu. Burnu çok iyi koku alıyordu, bu da duraksayıp ona vereceğim cevabı iyice düşünmeme neden oldu.

Başımı *brunch* menüsünden kaldırıncı babamın sorgulayan gözleriyle karşılaştım. Kahvaltıya sinirli bir ruh hâliyle başlamış, lafı evirip çevirmeden doğruca Liam'a getirerek sırtımın dikleşmesine neden olmuştu. Asık yüzünü Kanada'nın akçaagaç şurubu bile güldüremezdi.

"Evet, Santi'nin kız kardeşini seviyorum. Onunla takılmak eğlenceli."

"Peki oğlanlar?"

Menümün arkasından gözlerimi devirdim. "Onlar da arkadaşım. Senin için fazla modern kaçabilir ama kızlarla erkekler çıkmadan da arkadaş olabilirler, baba." Bütün rol yeteneklerimi ortaya dökerek ona şaşkınlık dolu gözlerle baktıktan sonra menüye döndüm.

Babam bana ters ters baktı. “Ben de bir zamanlar genç bir erkektim ve erkekler senin gibi güzel kızların etrafında tek bir nedenden dolayı dolanır.”

Babamın çapkınlık günlerinden bahsetmesine hiç gerek yoktu. “Sağ ol, baba. Tadımı kaçırdın. Ben de eğlenceli kişiliğim sayesinde erkekleri avluya topladığımı sanıyordum.” Omuzlarımı sallayıp dudaklarımı büzdüm.

“Lütfen kendini avluya benzetme. Sakın. O şarkıyı biliyorum ve elin oğullarının *milkshake*inin peşine düşmesini hiç istemem.” Yüzünü ovuşturdu.

Babamın bu kadar sinirlenmesi hoşuma gidiyordu. En azından niyeti iyiydi.

“Şu an hiç havalı değilsin. Yetmiş yaşın altındaki kimse böyle konuşmaz.” Endişesini yatıştırmak için elini okşadım. “Hiçbir şey olmayacak, söz veriyorum. Sağlam sınırlar çizdim.” Önüme görünmez bir çizgi çektim.

Liam’ın Fl’deki en seksi erkek olduğunu düşünmem dışında tabii. Bu, iki ay önce kumsalda çektiğimiz o çizgi de dâhil şimdiye kadar yaptığım her şeye aykırıydı.

“Her neyse, bana magazin dergilerinde bahsi geçen, görüşüğün şu kadından bahset.”

Babam hiç bu kadar hızlı sessizleşmemişti. *Hanımlar ve beyler, lafı değiştirme becerilerim avukatların ayakta alkışlayacağı kadar iyidir.* Bakışlarını menüde gezdirdi, kahvaltıda ne yiyeceğine odaklanmış gibi davranıyordu.

Bingo. Babam yine birileriyle çıkıyordu ve ben kim olduğunu bilmek istiyordum.

“Okuduğun ya da duyduğun her şeye inanma.” Gözleri benimkilerle buluştu.

Ondan pek duyulmayan ilginç sözlerdi bunlar. Ona imalı bir bakış attım.

Ellerini teslim olurcasına havaya kaldırdı. “Tamam, bakışını anladım.”

ÇARPIŞMA

“Sorgulamayı bırakacak mısın? Ben yirmi iki yaşında olabileirim ama ruhum elli yaşında. Benim için bu kadar endişelenmene gerek yok.”

“Sen daima benim minik kızım olacaksın. Ama sırf sen istiyorsun diye endişelenmemeye çalışacağım.” Babam bana o klasik şapşal gülümsemesiyle baktı.

Mimozalarımızı tokuşturduk.

İçten bir gülümsemeye, “İşte buna kadeh kaldırım,” dedim. Bardağım devrilince ikimiz de güldük.

“Bazı şeylerin hiç değişmemesi beni çok mutlu ediyor.” Babam bez bir peçeteye dökülen meyve suyunu temizledi.

“Niagara Şelalesi’nin buraya yakın olmadığını biliyor muydun? Maya söyledi, bu küçük ayrıntıyı atladığım için biraz üzüldüm açıkçası.”

“Altı saatlik mesafeyi mi atladın? Hayret bir şeysin.” Liam elini kalbine götürerek alayla güldü.

Kot pantolon ve tişörtle çok sıradandı. Çıplak ayaklarıyla yatağının kenarındaki tekli koltukta kitap okurken evcimen görünüyor desem yeriye. Rahat yatağına uzanmış, bir yandan telefonda geziniyormuş gibi yaparken bir yandan da onu kesiyordum. Nasıl yapıyordu bilmiyordum ama kitap okumayı bile seksi gösterebiliyordu.

“Neden *Taht Oyunları* okuyorsun? Herkes gibi dizisini izlesen olmaz mıydı?”

Sonraki sayfaya geçti. “Bunu duymamış olayım.”

“Neden? Yanlış bir şey mi söyledim?” Sayfayı çevirmeden önce parmağını yalayarak dikkatimi dağıtmaya devam etti.

Bana sanki *ilk çocuğunu doğurmak istiyorum* demişim gibi bakıyordu. “Herkes kitapların filmlerden ya da dizilerden daha iyi olduğunu bilir.”

“Kimmiş bu herkes?”

“Kitap okurları!”

Liam’la her zamanki sessizliğimize gömülürken biraz rahatladığımı hissettim. İkimiz de geçen geceki telefon konuşması hiç olmamış gibi davranıyorduk. Daha doğrusu Liam her bahsettiğinde onu susturana kadar hiç olmamış gibi davranıyordum. Görünüşe göre onun arabaları sollayıp ardında bırakışı gibi benim de konuları ardımda bırakma konusunda özel bir yeteneğim vardı. Tanrı’ya şükür aklımı okuyamıyordu. Liam içine kapanık, mükemmel bir arkadaş, mükemmel bir beyefendi gibi davranıyordu. Yani bana tam da istediğim şeyi veriyordu. Ama ben onun kirli sırlarını, mesela beni boşaltırken sesinin nasıl çıktığı biliyordum.

Konuşmaya geri döndüm. “Yani tam bir kitap kurdusun. Anladık. Niagara Şelalesi gerçekten o kadar uzak mı? Hâlâ inanamıyorum.”

“Vay be. Başarısızlığa uğrayan planını tekrar gündeme getirmen bir dakika sürmedi. Şaşırdım çünkü sen genelde küçük detaylara dikkat edersin.” Liam’ın alaycı gülümsemesi kalbimi yerinden hoplattı. *Aptal, aptal kalbim. Bu savaşı birlikte verdiğimizizi sanıyordum. Seni vefasız sürtük, bir telefon seksiyile işin bitti.*

“Sanırım Google tarafından kandırıldım. Tek açıklaması bu. Belki de Reddit’ten biri hesabımı hackleyip aklımı karıştırdı. Bilirsin işte, telefon yanındayken yüksek sesle konuştuğun her şeyin reklam olarak karşına çıkması gibi garip bir şey olabilir.” Bana deli diyebilirsiniz ama bir keresinde arkadaşşıma kanolardan bahsetmiştim ve bütün hafta telefonumda spor mağazası reklamları çıkmıştı.

“Komplo teorileri. Pinterest panolarına eriştiklerini de düşünüyor musun? Bu tam bir gizlilik ihlali, en ahlaksız hackerların işi.”

Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oldu. Oturup kalın yorganın içinde bir yerlerde telefonumu aradım. “Pinterest’le

ÇARPIŞMA

ilgili ne biliyorsun ki?” diye fısıldadım. Pinterest benim günlüğümdü, onun gibi adamların orada işi yoktu.

“Panolar bütün sırları ele veriyor.” Benimle göz teması kurmaktan kaçınırken yüzünde beliren kendini beğenmiş gülümsemeyele dikkatini tekrar kitabına çevirdi. O gülümsemeyi yüzünden silmek istiyordum.

“Bunları nereden biliyorsun? Sana içeriden bilgi mi veriyorlar? Dökül bakalım.” Ona kötü kötü baktım.

Parmağımla boğaz kesme işareti yapınca Liam’ın gülümsemesi genişledi. “Dilini tutamayan birini öldürecek kadar ileri gitmeye hazırım.”

Koltuğundan kalkıp yanıma oturduğunda yatak çökerek beni ona daha da yaklaştırdı. Bedenimi ele geçiren kokusu bana hiç iyi gelmiyor, aklımı bulandırarak bu durumla başa çıkmamı zorlaştırıyordu.

“Ne derler bilirsin, kızı tavlama istiyorsan ilgili alanları üzerine Pinterest panoları yarat.” Kahkaha attı.

Kaşlarımı çatarak yüzüne baktım. “Özlü söz yazarken kendini aştın sanırım ya da berbat bir şaka yaptın.”

Omuz silkti ve hiçbir şey söylemedi.

“Panolarımı mı gördün yoksa?” Dokunuşundan kaçınırken bir anda kendimi 1950’lerin sevimsiz filmlerindeki gibi gömleğini kavrarken buldum çünkü gerçeği şakadan ayırmak için onunla doğrudan göz teması kurmam gerekiyordu. Pinterest’imde gelecekteki düğünümle, hayalimdeki evle ve Cadılar Bayramı için giydirilmiş bebeklerle ilgili panolar vardı. Kısacası en derin arzularımın hepsi oradaydı.

Bakışlarım bronzlaşan göğsüne dokunan ellerime kaydı. Her gün görmezden geldiğim o elektrik akımı parmaklarıma yayılmıştı. Gözleri tekrar benimkilerle buluşurken alt dudağını yaladı. Dudaklarımı onunkilere bastırma arzusuyla öne doğru eğildim.

Hayır. Bu çok ama çok kötü bir fikirdi.

Onu bırakıp her ihtimale karşı aramıza biraz mesafe koydum. “Ne doğrulayabilirim ne de inkâr edebilirim.” Başını iki yana salladı.

Kalbim küt küt atıyordu. Hesap adımlarını değiştirmem, şifrelerimi güncellemem lazımdı. Karşımda ya bir hacker vardı ya da standart gizlilik kurallarına inanmayan meraklı bir adam. Veya her ikisi birden çünkü çocuklara rüşvet veren, her şeye kafa tutan Liam’a o kadar da güvenmiyordum.

Tekrar yaklaştı. “Aklını kaçıracakmış gibi görünüyorsun.” *Harikası, Sophie.* “Rahatla ve izle.”

Parfümünün kokusunu bir kez daha içime çektim çünkü ben kendine acı çektirmeyi seven mazoşistin tekiydim.

Telefonunda Y Kuşağı Erkek Arkadaş Okulu başlıklı bir video açtı. Adam kadınlarla ilgili ticari sırlar veriyor, erkeklere evde şarap ve çikolata bulundurmalarıyla ilgili tavsiyelerde bulunuyordu. Tabii ki bulundurmalarıydılar.

Videonun sonuna geldiğimizde artık gülmekten ağlıyordum. Bu uzun zamandır bırakmayı planladığım bir alışkanlıktı.

“Ben öldüm, lütfen hesabımdaki üç kuruşu vasiyetim gereği ilgili yerlere iletin.” Kendimi yatağa attım. Bedenim, benimkinden daha yumuşak olan yorganın içine gömüldü. Liam kesinlikle en kaliteli odada kalıyor, pistte bir canavar olmanın avantajlarını sonuna kadar yaşıyordu.

Gülerek yanaklarımdan süzülen birkaç damla yaş silmek için eğildi. Ne kadar tatlı bir hareketti. Durumu fark ettiğimde parmağının sert yüzeyi tadını çıkarırcasına yüzümde usulca geziniyordu. İlgisinden hoşlandığımdan aramızdaki bu nadir gelişen fiziksel yakınlığa izin verdim.

İkimiz de kendi poker oyunumuzu oynuyor, ilk kimin pas geçeceğini merak ediyorduk. Maalesef benim çok iyi bir poker yüzüm vardı. Boktan bir elden daha güçlü olan iradem sayesinde kartlarımı kapatmak gibi bir şey kitabımda yoktu.

ÇARPIŞMA

Beni düşüncelerimden çekip çıkararak, “Kızlar birinin onlara rahat ol demesinden gerçekten de o kadar nefret ediyorlar mı?” diye sordu tüm ciddiyetiyle.

“Bana bunu söyleyen son erkek arkadaşım kendini arka bahçemizdeki derin mezarda buldu. Babam hapishaneye düşmeyecek kadar güzel olduğumu söyleyerek cinayeti örtbas etmeme yardım etti.” Ciddiyetimi korumaya çalıştım.

Donup kaldı. Gözlerini yüzümde gezdirerek ciddi olup olmadığını anlamaya çalıştı.

Koluna şaplak attım. “Şaka yapıyorum! Ama evet, ben şahsen hiç sevmiyorum. Belki de erkek arkadaş okuluna gitmelisin. Ama bir dakika... daha önce hiç birinin erkek arkadaşı oldun mu?”

“Hayır. Zaten derslerde de pek iyi değildim. Öğretmenler beni okul koridorlarında gezinirken ya da kütüphanede bulurlardı.” Kızaran yanaklarıyla beni gafil avladı.

“İnsanlara kütüphaneye gittiğini söylediğinde okulu asmak kulağa o kadar da kötü gelmiyor.”

Bana öyle bir bakış attı ki sanki elinden gelse kıcıma bir kitapla vuracakmış gibi hissetmeme neden oldu.

“Ya sana davet ettiğim kızlarla kitap yığınları arasında oynaşmak için kütüphaneye gizlice girdiğimi söylersem?”

Ağzım açık kaldı. “Edebiyata ve kadınlara olan sevginden korkmalı mıyım yoksa etkilenmeli miyim bilemiyorum.”

“Kadınları ne kadar sevdiğimi sana gösterebilirim.” Gü-lümsedi.

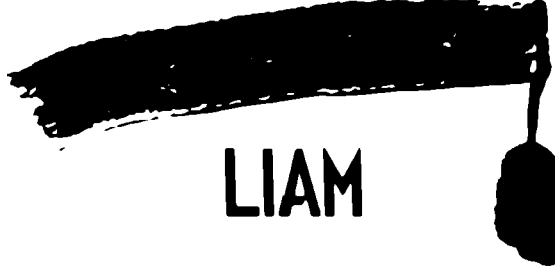
Bana bakarken dudaklarımdan bir kahkaha koptu. Elleri yanında yumruk şeklini alırken kaşları derin düşüncelere dalmış gibi çatıldı. Bebek mavisini gözleri dudaklarıma odaklandıktan sonra vücudumda gezindi. Bakışlarının altında tenim karıncalanıyordu. Keşke onunla işleri daha ileri götürebilseydim, dudaklarımı dudaklarına bastırıp test edebilseydim ya da parmak uçlarımda tenini hissedebilseydim. Bunları hem istiyor hem de istemiyordum.

LAUREN ASHER

Çok kafa karıştırıcıydı, biliyorum.

Bir hafta önceki telefon olayından beri onu aklımdan atamıyordum. Aklımdan geçen düşünceler arkadaşlıktan öte bir şeydi. Arkadaşlığımızdan hoşlansam da daha fazlasını isteyip istemediğimi merak etmekten kendimi alamıyordum.

15

LIAM

"Biliyor musun, spor yapmayı önerdiğimde aklımdan geçen pek böyle bir şey değildi," dedi Sophie, güçlükle aldığı nefeslerin arasında. Göğsü şişmiş, yanakları kızarmıştı. Saçlarını atkuyruğu yapmıştı ve altın rengi saçları her hareketiyle sallanıyor, yansıyan ışıkla parlıyordu.

Şimdi o böyle söyleyince, düşündüm de benim de aklımdan geçen böyle bir şey değildi. Onu davet ettiğime pişman olmuşum. Kanada Grand Prix'si öncesinde açık havada spor yapmanın acısını çekiyordum çünkü Sophie şu anda çok seksi görünüyordu.

Son bir saat sonsuz bir döngüde geçmişti, her beş dakikada bir ben bu duruma nasıl düştüm diyerek gökyüzüne sessiz küfürler savuruyordum. Onu becerdiğimde çıkaracağı sesleri düşündükçe kafam yerinden kopup kanalizasyona düşsün istiyordum.

Dün otel odamda kıl payı kurtulmuşum. Onu yatağında öperek neredeyse her şeyi bok edecektim. Düzgün düşünemiyordum, gülüşü ve bana bakışı dikkatimi dağıtıyordu. İşin kötüsü, ne kadar çekici olduğunun farkında bile değildi.

İkimizin de bu kadar arzuladığı bir şeyi inatla reddetmesini anlayamıyordum. Bu yüzden planına ayak uydurmak zorundaydım çünkü arkadaşlığını kaybetme riskini göze alamazdım. Aylar önce onunla bir ilişkiden daha fazlasını yaşamaktan ne kadar korktuğumu hatırlayınca buna güldüm. Johanna'yla aramızdakine benzer bir arkadaşlığa hazır değildim ama Sophie'yle takılmak eğlenceliydi. Hayatıma girip kendine sağlam bir yer edinmiş, ona bağımlı olmaktan duyduğum endişeye rağmen onu kendimden uzaklaştırmam için bana fırsat vermemişti.

Spor şortumun içinde dikilen aletimi görmezden gelmekte zorlanıyor, aptal planımın cezasını çekiyordum. Sophie pist kenarında açık havada yoga yapalım dese de ben onu Montreal yakınlarındaki patikalarda koşmaya ikna etmiştim. Önümde durduğunda bedenimin verdiği tepkileri kontrol edemiyordum. Dar, pespembe taytının içindeki poposunu sanki inadıma gözüme sokuyordu. Barbie kıyafeti başka birinde bu kadar güzel durmazdı ama Sophie'ye her şey yakışıyordu. Takımın diğer parçası olan spor sütyeninden bahsetmiyordum bile. Bu ne boktan bir destekli sütyendi böyle? Kendisi bunun moda olduğunu iddia etse de bence işkenceden farksızdı.

Ereksiyonumu fark etmemesi için aletimi şortumun içinde düzelttim. Bu sırada Sophie yaşadığım ikilemden habersiz önümüzde uzanan şehir manzarasını izliyordu.

Yüzümü elimle sildim. "Uygunsuz görünüyorsun."

Bana gamzelerini gösteren çarpıcı bir gülümsemeye baktı. "*Athleisure*⁸ kombinleri şu sıralar oldukça moda." Kollarını açıp etrafında dönerek dokunmak, yalamak ve becermek istediğim şeyleri gözlerimin önüne serdi. Tabii özellikle bu sırayla yapmak istediğim falan yoktu.

Şu anda tek konumuz *Athleisure* değildi.

8 Şık kıyafetleri spor parçalarla bir araya getiren bir moda akımı. -ç.n.

ÇARPIŞMA

“Cidden, tişörtün nerede senin? Al benimkini giy.” Çaresizce kendimi bu görüntüden korumak için tişörtümü çıkarmaya çalıştım. Tanrı aşkına, her nefes alışında göğsü inip kalkıyordu. Bakmamaya çalışsam da tırmandıkça nefesleri sığılıyor, göğsü inip kalkıyor ve ben kendimi kontrol etmekte zorlanıyordum.

Tişörtümü çıkarırken nefesi kesildi, kamıma takılan gözleri kocaman açıldı.

“Hayır! Karın kaslarını çek gözümün önünden. Bunu görmeme gerek yok.” Gözlerini kapadı.

Tepkisi *sikerler arkadaşlığı* dedirtti. Özellikle de parmaklarını aralayıp çıplak vücuduma göz attığında.

Gözleri kısa bir an benimkilerle buluşsa da hemen sonra bakışlarını manzaraya çevirdi. “Şuna bak, sanırım orada ağaca tırmanan bir sincap gördüm. Gidip yakından bakayım.”

Uzaklaşırken gözlerim tekrar poposuna kaydı. Sürekli övüp durduğu şu tayt markasına şikâyet mektubu yazmayı planlıyordum. Yemişim spor giysileri. Bunun içinde kim spor yapabilirdi? Daha da önemlisi, böyle görünen birinin yanında kim spor yapabilirdi?

On dakika daha yürüdükten sonra patikanın tepesine tırmandık ve muazzam bir şehir manzarasıyla karşı karşıya geldik. Yokuşun bitmesine içten içe şükreliyordum çünkü artık önümde yürüyen Sophie'nin kışına şaplak atmak istemeyecektim.

Sophie kendini çimlerin üzerine bıraktı. “Bugünlük pilim bitti.”

“Daha aşağı ineceğiz.”

Kolyesiyle oynadı. “Ben bittim. Sen neden hiç yorulmamış gibisin?”

“Her gün hayvan gibi idman yaptığım için olabilir mi acaba?” Ona gülümsedim. Bedenim güneş ışığını engelleyerek ona gölge yaptı.

İnledi. “Nasıl unuttum ya, tüh!”

LAUREN ASHER

Damarına basmayı, bana sakladığı tepkilerini duymayı seviyordum. Surat asması ve şakaları ilgimi çekiyordu.

“Eh, sana gösterirsem bir daha asla unutmazsın. Bu konuda söz verebilirim,” diye takıldım.

Bana, bir metre kadar uzağıma bir taş atarak tepki verdi. “Iskaladın.” Sırıttım.

“Bir dahaki sefere kafana nişan alacağıma emin olabilirsiniz. Nedense daha kolay bir hedef gibi görünüyor.”

Yüksek sesle kahkaha attım. “Egomu herkesten çok sen besliyorsun. Takım elbise giydiğimde gözlerinde beliren o vahşi bakış bile bana yetiyor. Benden uzak durmak için bu kadar savaş vermene gerek yok.”

Öksürerek yüzündeki şok ifadesini örtmeye çalıştı. “Bence bir an önce biriyle yatmalısın çünkü olmayan şeyler hayal etmeye başladın.”

Demek oyunu bu şekilde oynamak istiyordu.

“Bu bir teklif mi?” Sesimi alçalttım.

Bir çakıl taşı daha yumuşak bir küt sesiyle birkaç adım öteye düştü. Bu kez hedefi vurmak için uğraşmamıştı bile.

Yanına uzandım. Huzurlu bir sessizlikte gökyüzüne baktık, sessizliği gereksiz konuşmalarla doldurmak gibi bir derdimiz yoktu. Kıpırdanarak rahat bir pozisyon almaya çalışırken ona sürtündüm.

Sophie içimde aşına olmadığım duyguları ortaya çıkarıyordu. Johanna’yla olan arkadaşılığımızdan farklıydı, onunla ilişkim başından beri sadece platonikti. Sophie’yle aramdaki şey, ikimizden birinin bu bekleyişe son vermek için bir kibrit çakarak bizi ateşe vereceği yanıcı bir madde gibiydi.

Gözlerini kısarak gökyüzüne baktı. “Maya’nın bu hafta gelmemesi çok kötü oldu. Onu özledim.”

“Artık benimle baş başasın. Tamamen benimsin, tam da istediğim gibi.” Sesim boğuk çıkmıştı.

“Zaten vaktimin yarısını seninle geçiriyorum.”

ÇARPIŞMA

Onu yanımda tutmaktan ve birlikte bir şeyler yapmaktan ne kadar hoşlandığımı itiraf etmekten asla utanmıyordum. Yarışmadığımda ya da McCoy'la ilgili aktivitelere katılmam gerekmediğinde vakit öldürmeme yardımcı oluyordu.

“Liste nasıl gidiyor?” Neler yaptığını ya da yapmadığını merak ediyordum.

“Pek iyi gitmiyor. Zamanında tamamlamak için her hafta en az bir şey yapmam gerekiyordu ama şu an gerideyim.” Bir tutam saçını parmağının etrafında döndürdü.

Bedenimi ona çevirdiğimde altımdaki çimler çıtırdadı. Gözleri benimkilere takıldı ve içimde onu çimlerin üzerinde nefessiz kalana kadar öpme, pembe takımını açgözlü ellerimle ve çim lekeleriyle mahvetme isteği duydum.

Hasiktir, son zamanlarda bana neler oluyor böyle?

Bir mağara adamı gibi mi yoksa bir centilmen gibi mi davranmam gerektiği konusunda çetin bir mücadele içindeydim. “Hiç sana göre değil. Sen genelde işini vaktinde yaparsın.”

Sophie tanıdığım en düzenli insandı. Hayatını rayına sokmuştu, bir işim olmasına ve sorumluluk sahibi olmama rağmen o benden bile daha ileri bir seviyedeydi.

“Biliyorum.” Birkaç sarı saç telini yüzünden çekti. “Ama çok meşguldüm. Baksana, spor yapıyorum. Bu listemde yoktu ama bu da bir görev sayılır. Yani sadece yukarı tırmanarak bile muhtemelen bir kilo falan vermişimdir.”

“İhtiyacın varmış gibi,” diye homurdandım. Ufak tefek bir şeydi. Biraz daha kilo verirse uçup gitmesinden korkuyordum. “Ama meşgul olmak iyidir. Hangi maddelerin üstünü çizdin?”

Sophie'ye bütün boş vakitlerimde onunla takıldığımı, onunla vakit geçirebileyim diye çocuklarla gece kulüplerine gitmekten vazgeçtiğimi söylememiştim. Elbette bunun altında tamamen bencilce nedenler yatıyordu çünkü gidip maddelerin üstünü başka biriyle çizsin istemiyordum. En azından ben olmayan biriyle.

Doğrulup oturdu ve minik sırt çantasından lamine edilmiş listesini çıkardı. Onun kadar inek biriyle hiç karşılaşmamıştım.

“Pekâlâ. Şimdiye kadar beş maddeyi tamamlamışız.”

Kaşlarımdan biri kalktı. *Ben* yerine *biz* dediğini fark etmemişti bile.

“Bensiz neyi tamamladın?” İkimizin de akıl sağlığı için uygunsuz bir madde olmamasını umdum.

“İlk kez porno izledim. Bir grup insanla *strip poker* oynadım. Ayrıca yeni yemekler deneyip Şanghay’da karaoke yaparken içki içtim. Hem sen ne dersen de Monako’daki atlayışı da çıplak dalmaktan sayıyorum.” Meydan okurcasına çenesini dikleştirdi.

Maya’yla benden başka hangi sikik insanlarla takılıyordu bu?

Öfkeli homurtumu bastırdım. “Kiminle?” Maddelerden birini başkasıyla yerine getirmesinin içimde uyandırdığı bu sahiplenme duygusuna aşına değildim.

“Maya, Santi’nin Kulikov’dan tanıdığı çocuklarla *strip poker* oyunu ayarladı. Doğum gününe özel gösterişsiz, sıradan bir kutlamaydı işte.”

Benim bilmediğim bir doğum günü. Ne güzel ya. Hayal kırıklığına kapılarak yumruklarımı sıktım. “Ne kadar eğlenceli. Oyunu kim kazandı?” Kıskaç şerefsizin teki olarak bu oyunda kazanan kişinin kıyafetlerini çıkarmak zorunda kalmadığını biliyordum.

“Sonuncu oldum. Hiçbir şeyim kalmadı.” Lanet olası omzunu silkti.

Dişlerimi acı verecek, çenemi yerinden çıkaracak kadar sıktım. Derin bir nefes aldım. Sophie dirseğiyle yanıma vurduğunda soluksuz kahkahası içime sıcaklık ve huzur yaydı.

Bana döndü. Gözlerim parlak gözlerine takıldı. Gözlerinin yeşili kısa sürede en sevdiğim renklerden biri olup çıkmıştı. “Sakin ol. Sadece şaka yapıyordum. Oyundan önce yaklaşık üç saatlik bir YouTube videosu izledim. Şu anda karşında sekiz bin euronun kazananı var.” Elini avucunun içinde kaydırı-

ÇARPIŞMA

rak görünmez paraları etrafa saçtı. “Tam olarak bir *strip poker* sayılmazdı ama sütyenime kadar soyunmak zorunda kaldım. Gerçi çocuklar için aynı şeyi söyleyemeyeceğim çünkü Maya’yla ikimiz onları soyup soğana çevirdik.”

Az önceki öfkemi unutup bir kahkaha patlattım. “Zaten senden daha azını beklemezdim. Peki ya porno deneyimi nasıldı? Beni davet etmediğin için kırıldım.”

Gülümsememeye çalışarak gözlerini devirdi. “Onu şarabı birkaç kadeh kaçıınca Maya’yla yalnız yaptık.”

“Ne tür bir porno izlediniz? Kız kıza mı? Yoksa iki kız bir erkek mi? Belki de şu sürükleyici konuları olan yumuşak pornolardan hoşlanıyorsundur?”

Gökyüzüne bakıp kahkaha atması kalbimin göğsümde hızlanmasına neden oldu. Doğrulup oturdum ve sakinleşmek için derin bir nefes aldım. Ancak karşımda yumuşak dudakları hafifçe aralamış bir Sophie vardı, ben ona çekilirken o gözlerini gökyüzüne çevirdi.

Ellerim kendiliğinden hareket ederek at kuyruğundan kurtulan saç tellerini yüzünden çekti.

Derin bir nefes aldı. Gözlerini kısa bir süreliğine kapadı ve sonra tekrar açtı. “Liam...”

Tek bir kelime beni kendime getirmişti çünkü gözlerine baktığımda biraz daha zamana ihtiyacı olduğunu görebiliyordum. Arkadaşlığımızdan hoşlanıyordu ve lanet olsun ki ben de hoşlanıyordum.

Oysa böyle olacağını hiç tahmin etmemiştim. Barselona’da beni reddettiğinde onunla arkadaş olabileceğimden bile emin değildim. Bu fikir midemi bulandırıyor, bana sonsuza dek kaçınmak istediğim o eski günleri hatırlatıyordu. Ama Sophie’yle zaman geçirdikçe ona daha çok bağlanıyordum. Ona duyduğum çekime karşı koymak hem fiziksel hem de duygusal olarak imkânsızdı. Kadınlara karşı böyle şeyler hissetmeyi uzun zaman önce bırakmıştım. Beni her açıdan zorluyor ve benimle başa baş

bir yarışa giriyordu. Onunla olan ilişkim beni heyecanlandığı kadar korkutuyordu da.

“Pekâlâ, hadi gösteriye başlayalım.” Sophie beni çekiştirerek davetsiz gelmemden rahatsız olmuş gibi görünen iki kızın yanından uzaklaştırdı. Kanada Grand Prix’si için düzenlenen bu etkinlikte arkamdan seslenen sponsorları duymazdan gelerek Sophie’nin peşinden gittim. F1 yönetimi müzikli, danslı ve kaliteli içkilerin servis edildiği güzel bir akşam yemeği düzenlemişti. Salonu kaplayan mumların alevleri titreşiyordu, duvarlarda hareket eden gölgeler de olmasa karanlıkta sayılırdık.

Bu gece Sophie’yi neredeyse hiç görmemiştim. İkimiz de fazlasıyla meşguldük, o babasıyla takılırken ben de aylıklık ediyordum. Gecenin erken saatlerinde Rick yanıma gelip diğer takımlardan herhangi bir teklif gelmediği haberini vererek canımı sıkmış ve beni sinirlendirmişti. Ama Sophie’nin yüzündeki gülümsemeyi görünce moralim ânında düzelmişti.

“Bir iş üstüneydim.” Aslında hiçbir iş üstünde değildim çünkü böyle kızlar sadece tek bir şeyin peşinde olurdu ve ben Sophie dışındaki herkese kendimi kapamış durumdaydım. Ama neden beni uzaklaştırdığını merak ediyordum.

“Senden bir iyilik isteyeceğim.”

“Bana borçlandığın iyilikleri tek tek not almaya başlasam iyi olur. Önce Noah’nın dikkatini Maya’dan uzaklaştırmamı istedin, ardından listeni tamamlamana yardım etmemi. Şimdi de benden para mı isteyeceksin yoksa?” Sonuncusunu sırf onu sinirlendirmek için eklemiştim

“Birincisi, listeme sen kendini zorla dâhil ettin. İkincisi, senden para istemiyorum, zaten paraya ihtiyacım yok! Beni küçük görmeye çalışma.”

Sophie kötü niyetli biri değildi ve yanlış şeylerin peşinden koşmazdı. Böyle bir kadın arıyor olsaydım benim için mükem-

ÇARPIŞMA

mel bir seçenek olurdu ama aramıyordum, o yüzden konuyu dağıtmaya çalıştım.

Oflayarak beni meraklı gözlerden uzaklaştırdı. “Her neyse, şu an yardımına ihtiyacım var çünkü bir kez olsun kafayı bulmak istiyorum.”

İçimden gelen kıs kıs gülme isteğine engel olamadım. “Ciddi olamazsın. Şimdi mi?”

Bana attığı bakış ciddi olduğunu gösteriyordu.

“Yarışlar ve uyuşturucu testleri yüzünden esrar içmediğini biliyorum ama Maya burada değil ve Kanada’da keyfi esrar kullanımı yasal. Bu yüzden bunu yarın yapmam gerek çünkü listenin gerisindeyim. Kısacası mal almak için yardımına ihtiyacım var.” Ben aptal gibi sırtırken o konuşup durdu.

“Pekâlâ. Dileğin benim için emirdir.” Koluma girmesi için dirseğimi ona uzattım.

Arkamıza bile bakmadan davetten kaçarken yüzümde beliren gülümsemeye engel olamadım. Sophie’yi ayartmak, yarışmak ve kitap okumak dışındaki en büyük hobim hâline geliyordu.

Birkaç saat sonra, Montreal yakınlarındaki boş bir otoparkta, başımızın altında otelden yürüttüğüm yastıklarla bir battaniyenin üzerinde yan yana uzanmıştık. İstemedenden de olsa romantik bir ortam yaratmıştım.

Artık sarhoş Sophie’nin en komik Sophie olmadığını düşünüyordum. Çünkü esrarla kafayı bulmuş Sophie her şeye ama her şeye kıkırdıyordu. Daha önce esrar satın alırken bunun ilk ve son olduğuna dair bana söz vermişti. Neden bu kadar abartıldığını görmek istiyordu ve ben de benim gözetimim altında yapmasından mutluluk duyuyordum. Ayrıca, rahatlamış Sophie’nin çözülen dilinden de faydalanacaktım.

“Bu liste çok aptalca bir fikir değil mi sence de?” Başını bana çevirdi. Ay ışığı yüzüne yansıyor, gülümsemesini aydınlatıyordu.

Şu anda Jax’le bir şeyler yapıyor olabilirdim ama bunun yerine Sophie’yle yıldızların altında takılmayı seçmiştim ve

bundan memnunum. Sophie ve onun lanet yıldızları. Bana dışarıda oturmayı ve bir Galileo edasıyla gökyüzündeki yıldızları birbirinden ayırt etmeyi ne kadar sevdiğini anlatıyordu. Ne zaman bir tanesini yanlış tahmin etsem gülüyordu ve ben de bu sese bayılıyordum. Gülüşünü o kadar çok seviyorum ki bilerek küçük ayıyı Orion'la karıştırıp duruyordum. Bu hata sayesinde tekrar kıkırdamasını duydum ve bu sesi doğrudan aletimde hissettim.

F1 sezonunun ilk aylarının ardından Sophie, ona olan fiziksel çekimime rağmen yakın arkadaşlarımdan biri oluvermişti. Seks yapmadan bu kadar uzun süre dayanmamıza hayret ediyordum. Ben yakaladığım her fırsatta birkaç hamle yapmış olsam da Sophie aramızdaki kimyayı reddediyordu.

Elime dokunarak beni tekrar sohbete dâhil etmeye çalıştı. Hafif dokunuşu bile vücudumun arzuyla gerilmesine neden oldu.

Doğru, listeden bahsediyordu. “Hayır, değil. Sadece birazcık hayatın tadını çıkarmak istiyorsun. Bunda yanlış bir şey yok.”

İç geçirdi. “Biliyorum. Yine de babam zor biridir. Onu seviyorum ama annem gibi olmayayım diye kurallara ve beş yıllık planlara kafayı takmış durumda. Ben de annem gibi olmamak için her şeyi yapıyorum. Bu yüzden mükemmel olmakla hayatı kaçırmak arasında saçma sapan bir döngünün içine sıkışıp kaldım.”

İtirafı karşısında göğsüm sıkıştı, onunla tahmin ettiğinden daha çok ortak yönümüz vardı. “Hayatımızı çevremizdekilerin beklentileri doğrultusunda şekillendirmemiz korkunç bir şey. Ben de aynı şeyleri yaşadığımdan biliyorum. Senin annen nasıl biridir?”

Kıkırdandı, rahatlamaya çalışıyordu. Bedenime doğru kıvrılarak başını göğsüme yasladı. Neyse ki hava kararmıştı da şaşkınlığımı gizleyebildim. Kolumu etrafına dolayarak ona gevşek bir biçimde sarıldım. Bu ani yakınlığını bozmak istemiyordum. Ona daha önce hiç böyle sarılmamış olsam da

ÇARPIŞMA

bunun çok doğru olduğunu hissediyordum ve bu durum ödümü koparıyordu. Korkmaktan nefret ediyordum. Sophie'yle her yakınlaşmamızda göğsümde kopan fırtınayı kontrol edemiyormuş gibi hissetmekten de nefret ediyordum.

“Muhtemelen o da şu anda kafayı bulmuş hâlde Afrika ormanlarında takılıyor ve bir yandan da dünyayı kurtarıyordur.” Kıkırdayışını göğsümde hissettim. “Ben bebekken anne olmak istemediğini söyleyerek bizi terk etti. Gidip yoksul kasabalardaki kimsesiz çocuklara sahte annelik yapmayı tercih etti. Kıskaç biri gibi konuştuğumu biliyorum ve bu yüzden de kendimi çok kötü hissediyorum. Hiçbir şeyi olmayan çocukları kıskanmam çok bencilce ama kıskanıyorum işte çünkü annem beni onlar için terk etti. Annemle babam evlenmemişti, bu yüzden ayrılıkları bu anlamda bir sorun yaratmadı. Yani kolay bir ayrılık oldu.”

Ne kadar kolay bir ayrılık olursa olsun, bir annenin çocuğunu terk etmesi çok acı vericiydi. Sesindeki hüznün kalbimi sızlatmaya yetmişti.

Saçlarını okşayarak üzüntüsünü hafifletmeye çalıştım. “Sana değer veren bir anne istemek bencillik sayılmaz. Gitmesine üzuldüm. Annesiz büyümenin zorluğunu hayal bile edemiyorum.”

Boktan annesinden bahsetmesi bana fırsat bulduğumda kendi annemi aramam gerektiğini hatırlattı. Bazen pislik yapıp abimin aramalarını görmezden geliyor olabilirdim ama annemden kesinlikle kaçmıyordum.

“Evet, bazı şeyler için anneye ihtiyaç vardır. Bu yüzden babam her iki rolü de üstlenmek zorunda kalarak başımı belaya sokmama engel oldu. En azından Fl'de çalışıp sürekli seyahat eden biri olarak elinden geldiği kadarıyla. İlk regl olduğum zamanı asla unutmayacağım.” Yüzünü göğsüme gömerek inledi.

“Ne oldu?” Onun bu tavrı ilk öpücüğünü alan ya da ilk aşkını yaşayan ergen Sophie'yi merak etmeme neden oldu. Aklım diğer ilklere kaymaya başlayınca hemen kendimi toparladım.

“Ondan ped istediğimde marketten yetişkin beziyle döndü.”

LAUREN ASHER

“Peki sen ne yaptın?” Gülmemek için kendimi zor tutuyordum.

“Yatak odamın kapısını yüzüne çarptım, o da beni alıp eczaneye götürdü. Babam doğru pedi seçmek için reyonun ortasında Google’dan araştırmaya girişmiş, ben de bu süre boyunca eczanenin ortasında zırlı zırlı ağlamıştım. Babam beni teselli etmek için istediğim bütün çikolataları almış ve sırf susayım diye her şeyi teklif etmişti. Annemin yanımda olmaması beni iyice duygusallaştırmıştı ve babamın karşısında çok utanıyordum. Ama onu daha önce hiç bu kadar rahatsız görmemiştim. Düşünebiliyor musun? *Yetişkin bezi* almıştı. Üzerinde büyükanne resmi olduğu hâlde. Aklından ne geçiyordu bilmiyorum. İşte öyle anlarda keşke annem olsaydı da bu konularda ona başvursaydım diyordum.” Başını iki yana salladığında şampuanının kokusunu yeniden içime çektim.

“Annenle görüşüyor musun?”

Yeniden iç geçirdi. “Evet, ara sıra, iki ayda bir falan, telefonu çekerse tabii. O hâlâ benim annem, bu yüzden kini bir kenara bıraktım. Bazı insanların yaratılışında ebeveyn kumaşı olmuyor.”

“Çok olgunca bir davranış.” Her kelimemde ciddiydim.

Sophie’nin kişiliği tam da böyleydi işte. Kâğıt üzerinde yirmi iki yaşında olabilirdi ama çok olgundu ve yaşından daha büyük davranıyordu. Bu da aramızdaki yaş farkından dolayı kendimi daha az suçlu hissetmemi sağlıyordu çünkü onu iki yakasını bir araya getiremeyen üniversiteli bir oğlanla birlikte hayal edemiyordum. O bunu hak etmiyordu.

“Onu tanısaydın ne demek istediğimi anlardın. Artık bunu başına kakmıyorum çünkü o seçimiyle çok mutlu. Bir hippie kadar kaçıktır. Bana Gökkuşluğu Ayı ya da ona benzer korkunç bir isim vermedi diye kendimi şanslı sayıyorum.”

İkimiz de güldük. Onun yanında şaşkına dönüyordum çünkü onu öpmek mi, korumak mı yoksa becermek mi iste-

ÇARPIŞMA

diğime karar veremiyordum. Elim tembelce sırtında gezindi. Göğsümden kalkmaya çalışsa da onu orada tutmaya devam ettim.

“Her neyse, listemde binbir türlü çılgınlık var. Hayatım boyunca sıkı gözetim altında tutulduğum için yeni şeyler deneyimleme şansım olmadı. Sapık zihninden türlü türlü düşünceler geçirmeden hemen söyleyeyim bahsettiğim şey cinsel deneyim değildi.”

Zihnime iplerle bağlı bir Sophie görüntüsü düştüğünde pantolonum beni rahatsız edecek kadar sıkılaşmaya başladı.

“Kendine çok fazla yükleniyorsun. Ama liste güzel bir fikir. Ülke ülke gezerken yeni şeyler denemek gibisi yoktur.”

“F1 dışında herhangi bir şey yapabilecek olsaydın ne yapardın?” Sorusu beni afallattı. Bu da nereden çıkarmıştı şimdi?

Sophie göğsüme uzanmış, başını atan kalbime yaslanmış beklerken iki dakika boyunca sorusunu düşündüm.

“Zor soruları seviyorsun. F1’de yarışmıyor olsaydım muhtemelen üniversiteye giderdim. Belki mimarlık falan okurdum. Farklı şehirlerde gittiğimiz binaları incelemeyi ve ardındaki hikâyeleri dinlemeyi çok severim.” İçimdeki inek kendini ortaya çıkarıyordu.

“Vay canına. Eski dünya tarihini seven bir adam.”

“Peki sen hep muhasebeci mi olmak istiyordun?” Onun gibi birinin böyle bir meslek seçmiş olmasını anlayamıyordum çünkü bütün gün bir ofiste oturup hesap kitap yaptığını hayal bile edemiyordum.

“Şey, hayır.” Burnundan güldü. Kahretsin, aldığı ot iyi çıkmıştı.

“Peki o zaman, beyaz yakalı olmak için okumuyor olsaydın ne yapardın?”

Gergin bir kahkaha attı. Daha önce bunu ona soran olmamış mıydı?

“Sanatı seviyorum.” Bu iki kelimeyi sanki bir sırrı paylaşıyor gibi fısıltıyla söyleyerek aramızdaki sır listesine yeni bir madde ekledi.

Ona sıkıca sarıldım. “Ne tür bir sanattan söz ediyoruz?”

“Resim, çizim ama özellikle karakalemi seviyorum çünkü ellerimi kirletmek ve çizgileri bulanıklaştırmak hoşuma gidiyor.” Sesi heyecanını ele veriyordu.

“Hâlâ çizim yapıyor musun? Bu yaz seni hiç resim malzemeleriyle görmedim.”

“Artık o kadar değil. Okulla meşgul olmaya başladıktan sonra kredi için aldığım birkaç seçmeli ders dışında resmi bıraktım. Ayrıca üniversite masraflarımı karşılayan babam daha saygın bir kariyer edinmemi istiyor. Ona bölümümü değiştireceğimi söylersem sanırım kalp krizi geçirir.” Sesi aynı anda hem özlem dolu hem de hüznü çıkmıştı.

Kalbim sıkıştı, bu, alışkın olmadığım bir duyguydu. Ne yani, babası yüzünden kendi hayallerinin peşinden koşmayacak mıydı?

“Hayallerinin peşinden koşup seni nereye götüreceklerini görmek için henüz geç değil. Bana bak mesela. Şu anda F1’in en iyi pilotlarından biriyle yan yana uzanıyorsun.”

“Mütevazılığınla beni şaşırtmaya devam ediyorsun. Yani bilemiyorum, sanırım deneyebilirim.”

Sophie’ye hamle yapmamı söyleyen iç sesime kulak tıkayarak karanlığa baktım. Şu an resmen işkence çekiyordum. “Yapmalısın. Sanatsal yeteneğin varsa bundan faydalanmalısın. Benim hiç öyle yeteneklerim yoktur.” Onu sımsıkı sardım, göğsümden yatması hoşuma gidiyordu.

Bana ne halt oluyor böyle?

“Bana bir sırrını anlat. Sen bana hiçbir şeyi anlatmıyorsun ama ben sana her şeyimi anlatıyormuşum gibi hissediyorum. Dökül bakalım.” Parmağıyla göğsüme vurdu.

ÇARPIŞMA

Birkaç derin nefes alıp kalp atışlarımı düzene sokmaya çalıştım. Her şeyimi onunla paylaşmam için beni gaza getiriyordu.

Sophie derin bir nefes verdi. “Şaka yapıyordum. İstemiyorsan anlatmak zorunda değilsin.”

Bana bir çıkış yolu göstererek hayatım boyunca tanımlayamayacağım bir duygu uyandırdı içimde. İlgisi ve beni zorlamaması bana kendimi açma gücü veriyordu. Ona güvenmiyorsam arkadaşım sayılır mıydı? *Tanrım, ona fena tutuldum.*

“İnsanlar beni tanıdıklarını sanıyorlar ama tanımıyorlar.”

“Hangi insanlar?” diye sordu. Sesinde beni yargıladığına dair hiçbir emare yoktu.

“Arkadaşlarım, hayranlarım, takımım. Onların tanıdığı Liam’ın gerçek benle alakası yok. Sadece onların görmek istediği kişi olmakta ustalaştım o kadar.”

Bir an durakladı, etrafımızı saran karanlık ormanda ağustos böceklerinin sesi duyuluyordu. “Peki neden öyle yapıyorsun? Mahremiyetini korumak için mi?”

“Hayır.” Yutkundum, içimde gitgide büyüyen endişeyi artık kontrol edemiyordum.

“Ne o zaman?” Göğsümden kalkarak oturdu.

“Bu çok aptalca,” diye homurdandım, bir elimi yüzümde gezdirerek.

“Senin için bir anlamı varsa aptalca değildir. Ama şunu bilmelisin ki insanın bazı yönlerini açık etmemesi çok normal. Böylece akıl sağlığını koruyabilirsin.”

Önyargısız davranması itirafımı daha da kolaylaştırdı. Peter ve taraftarların, hastalıklı bir kurtuluş hikâyesi umarak beni parçalara ayırma çabasıyla kıyaslandığında çok farklıydı.

“Ben yalan bir hayat yaşıyorum. Bu bazı yönlerimi saklamakla aynı şey değil.”

“Sana bir sır vereceğim.” Gözlerimin içine bakarak boğuk bir fısıltıyla konuştu. “Hepimiz yalan hayatlar yaşıyoruz. Sadece bazıları onları gizlemekte daha iyi oluyor. Diğerleri saklayarak

LAUREN ASHER

asıl kişiliklerini kabul etmiyor, köşelerde beliren gölgelerden ürkererek yaşamaya devam ediyor çünkü orada neyin gizlendiğini biliyorlar. Sen ne yaptığının farkındasın. Bilinçli olarak sırlarını kucaklıyor, seni ele geçiren sorunlarla bir oluyorsun.”

“Anlayamazsın,” diye inledim.

“Haklısın. Anlayamam. Ama bu empati kuramayacağım ve senin için üzülmeyeceğim anlamına gelmiyor. Hayat, yükümüzü başkalarıyla paylaşmayı öğrenmektir. Şu anda sorunlarını saklamak sana daha iyi ve huzurlu gelebilir ama unutma ki o sırlar ne yapar eder bir gün bizi ele geçirir. Ayrıca bazen en büyük yalanlar kendimize söylediklerimiz değildir; aksini ispat eden tüm gerçeklere rağmen tekrar tekrar inandıklarımızdır. Bu yüzden sırlarını ya paylaşacaksın ya da içinde tutacaksın. Seçim senin. Ama şunu unutma ki sen kendi gölgene çekilene dek bu lanet olası sırlar seni yiyip bitirecek.”

Sessizlik pelerin gibi etrafımızı sardı. Sözleri göğsüme bir ağırlık gibi otururken kalbimdeki sızıya baskı yaptı. Dakikalar geçerken ikimiz de düşüncelere daldık. Tekrar göğsüme uzandığında göz teması kurmamamız beni rahatlattı.

Onunla bunu paylaşacak cesareti nereden bulduğumu bilmiyordum ama bulmuştum işte. Bu konuda üstüme uzanan, beni yıkmakla tehdit etmeden güçlendiren bu anlayışlı sarışını suçluyordum. “Abim en yakın arkadaşım ile evlendi.”

Sophie tek kelime etmedi. Onun sessizliği beni daha da cesaretlendirdi.

“Adı Johanna’ydı.” Adını söylerken sesimin çatallanmasını beklemiyordum ama acım sesimin çatlaklarından sızmıştı.

Sophie elimi tutarak parmaklarını benimkilere geçirdi ve cesaretlendirircesine sıktı. Devam etmem bir dakikamı aldı, doğru kelimeleri seçmek ve bu süreci mümkün olduğunca acısız hâle getirmek istiyorum. Sophie sessiz kalıp parmağıyla tenimi okşayarak beni pek çok yönden yatıştırmaya çalıştı.

ÇARPIŞMA

“Birinci sınıfta fen dersinde laboratuvar partnerimdi. Zeki olduğunu bildiğimden dersi geçmeme yardımcı olabileceğini düşünerek onu seçmiştim. Ve onun sayesinde dersi geçmeyi gerçekten başardım. Ama bu süreçte de birlikte çok takılmaya başladık. Sonra abimle tanıştılar ve aralarında açıklayamadığım bir bağ oluştu. Lukas benden birkaç yaş büyüktü, mezun olmak üzereyken birinci sınıftan bir kızla takılmak istemedi. O dönemde ben kızlarla takılmakla ilgilenmediğim, Johanna da benim arkadaşlığımdan hoşlandığı için epey bir yakınlaştık. Yani bir anda kırk yıllık arkadaş olduk. Johanna mezun olduktan sonra abim ona açıldı ve ikisi önce çıkmaya başladı, sonra da evlendiler. Sonunda büyük yeğenim Elyse doğdu. Johanna Elyse’den hemen sonra Kaia’ya hamile kaldı. Ama doğumda...” Boğazımda yükselen safrayı yuttum. “Bir sürü komplikasyon oldu ve o kurtulamadı.” Gözlerime yaşlar doldu ama dökülmemeleri için gözlerimi kırpıştırarak uzaklaştırdım.

“Ah, Liam. Çok üzüldüm. Bunun ne kadar zor olduğunu ve değer verdiğin birini aniden kaybetmenin ne kadar acı verici olduğunu hayal bile edemiyorum. Sen ve ailen çok şey atlattınız.” Sophie bana sarıldı.

“Hayatıma devam edemediğim için kendimden iğreniyorum. Abim benden daha iyi durumda, ailem hep güçlü olmuştur ama ben... Kendimden kısmen nefret ediyorum. Bu yüzden bütün benliğimi kucaklamak yerine hiç kucaklamıyorum. Ben o gece en yakın arkadaşımı kaybettim. Ama aynı zamanda acıdan sağ kurtulabilmek uğruna kendimin bir parçasından da vazgeçtim.”

“O parçanı tekrar kazanmak için mücadele edebilirsin. Sen pes eden biri değilsin ve bir gün acını bir onur madalyası gibi taşıyacaksın. İşte o zaman iyileşerek yoluna devam edebileceğini anlayacaksın. Herkes acısını ve üzüntüsünü farklı şekilde yaşar, bu yüzden seni böyle kabul etmeyenleri boş ver çünkü bir insanı sırf arzuladığın için değil bir bütün olarak kabul etmek gerekir.”

LAUREN ASHER

“Söylemesi kolay. Sana insanları kandırdığımı söylüyorum ve sen kalkmış egomu şişiriyorsun.” Şu anda boğazım düğüm düğüm olmasaydı gülerdim.

“Çünkü insanları kandırdığın ve onlardan gerçek seni sakladığın zaman kaybeden tek kişi sen oluyorsun. Başkalarıyla yakınlaşmamaya karar vermek senin seçimin. Hayatımı benimle paylaştığın ufak tefek şeylerle yaşamaya devam ederim. Ama asıl soru şu: Hayatının geri kalanında sen bu hileyle yaşayabilecek misin? Yaşayabilirsen tanıdığım en iyi yalancısın demektir çünkü en güzel yalanlar kendimize söylediklerimizdir.”

Vay be. Sophie kısacık ömrüne ve küçücük bedenine bir bilge sığdırmıştı.

Devam etti. “Ama şunu unutma. Ben senin her bir parçanı tanımak istiyorum, paylaşmaya korktuğun kısımlar da dâhil. Kimselerin tanımadığı o adamı tanımak istiyorum. Bu yüzden bana her parçanı vermelisin çünkü ben burada seni tekrar bir araya getirmek için bulunmuyorum. Senden çok hoşlanıyorum, olduğun hâlinle, kırık parçaların ve her şeyinle.”

Hasiktir. Sözleri beni mümkün olduğunu düşünmediğim bir umutla doldurdu.

“İnsanlarla yakınlaşmakta çok kötüyüm.”

Elimi sıkıp koluma bir elektrik akımı göndererek üzüntümün yerini şehvetin almasına neden oldu. “Benimle yakınlaşıyorsun ya, seni aptal.”

Siktir. Kesinlikle öyleydim ve bundan en ufak bir üzüntü duymuyordum. Sophie’yle vakit geçirmek bu sezonun en güzel yanıydı.

Sonraki dozunu arzulayan bir keş gibi dokunuşuna bağımlı hâlde parmaklarımı elinin sırtında gezdirdiğimde dudaklarından bir iç çekiş yükseldi. “Konuyu saptırmak gibi olmasın ama neden aramızdaki kimyayı görmezden geliyorsun?”

“Çünkü geçici hevesler uğruna aramızdaki bu güzel ilişkiyi mahvetmek istemiyorum.” Doğrularak benden uzaklaştı.

ÇARPIŞMA

Ama eli hâlâ göğsümdeydi, avucunun sıcaklığı tişörtümden bedenime yayılıyordu.

“Senden gelen her şeye razıyım.” Bunun şaka olmadığını itiraf etmek üzücüydü.

“Korktuğum da bu zaten. Sana verecek hiçbir şeyim kalmayana kadar benden gelecek her şeyi alacaksın. Sana âşık olmak çok kolay, ta ki sen çekip gitmeye karar verene kadar. Sonra geriye kalbi kırık bir ben kalacak.” Sanki alçak sesle söylemek kelimele-
rini daha az korkutucu kılıyormuş gibi fısıldayarak konuşuyordu.

Ağzından A harfli o kelimenin dökülmesi beni dehşete düşürmüştü.

“Sana aşka yakın bir şeyler vadedemem ama sonsuz bir arkadaşlık, sayısız orgazm ve kafandan ayak parmaklarının ucuna dek karıncalanmana neden olacak, aklını başından alan bir seks vadedebilirim.” Dirseklerimin üzerinde doğrulup ona imalı imalı gülümsedim.

Sophie yine şok edici bir şey yapıp eğilerek dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Öpücük ilk başta yumuşaktı ama temkinli bir hâli de vardı.

Lanet olsun, Sophie beni öpüyor.

İçgüdülerim devreye girdi ve yaşadığım şoku atlatıp öpücüğüne karşılık verdim. Ellerimden birini ensesine götürüp onu olduğu yerde tuttum. Vücudum temasla birlikte uğulduyordu. Dolgun dudaklarını hissetmek için dilimi çıkardım.

Dili –ah o lanet dili– benimkini ararken ağzına erişmek için onu üzerime çektim. Sadece dokunuşuyla bile yanıp kül olacağımı hissediyordum. Bu, utanç verici olsa da samimi bir itiraftı çünkü Sophie’yi öpmek böyle bir şeyse daha önce yaptığım şeylerin ne bok olduğunu sorguluyordum. Sophie’yi öpmek dünyayı her zerresiyle hissetmeme neden oluyordu.

Alt dudağını dişlediğimde nefesi kesildi. Aletim pantolonunun içinde zonkluyordu, görünen o ki bunun yalnızca bir öpücük olduğunun farkında değildi. Sophie’nin yanında kendimi kontrol

edemiyordum. Dillerimiz birbirini sınırdan ellerimi aylardır hayalini kurduğum o yumuşak saçlarına dolayarak çekiştirdim.

Arzu dolu bir acelelikle neredeyse kendimden geçecektim. Sophie özgüven kazanarak vücudumu keşfe çıkmıştı, ellerini göğsümden ve kollarımda gezdirmesi beni benden alıyordu.

Yuvarlanıp üzerine çıktım ve eğilerek onu çimlere doğru bastırdım. Dudaklarımız birbirinden ayrılmadı. Kahretsin, tadını, vücudunun baskısını, her şeyi seviyordum. Eliyle yüzümü kavramadan önce parmakları kirli sakalımda gezindi.

Vücudumu onunkine ittiğimde çıkan inilti bacaklarının arasına dayadığım aletimin nabız gibi atmasına neden oldu. Nefes nefese kalmış olmasını seviyordum, bana onun da aramızdaki bu şeyden benim kadar etkilendiğini ve arzuyla dolduğunu gösteriyordu. İkimiz de bu oyunun kurbanıydık.

Ona bakmak için dudaklarından uzaklaştım. Gözlerindeki bulanıklık dağılıp zihni tekrar berraklaştığında ânında pişman oldum.

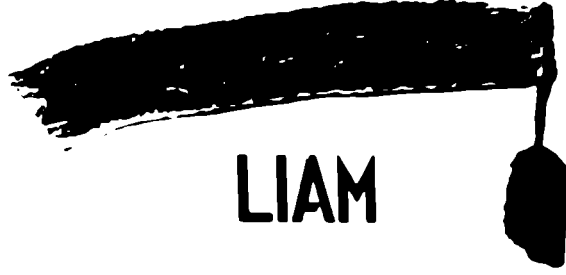
Öksürerek kendine geldi. "Gitsek iyi olacak. Geç oldu."

Üzerinden inleyerek kalktım ve ayağa dikilip doğrulmasına yardım ettim. İkimiz de hiçbir şey olmamış gibi davranarak eşyalarımızı toplarken normal hâllerimize döndük. Eh, sevgililer gibi öpüşen ve birbirini arzulayan arkadaşlar kadar normaldik. İkimiz de en iyi maskelerimizi takınarak birbirimize duyduğumuz bu çekimi sırf Sophie bana karşı cinsellik dışında başka şeyler hissedecek diye görmezden gelmeye çalıştık.

Sikmişim duyguları. Bu durum ağızda berbat bir tat bırakmıştı. Sophie'nin, duyguların onu her anlamda el üstünde tutacak iyi adamlar için hissedilen bir şey olduğuna ikna edilmesi gerekiyordu. Bense ona sadece kariyerim ve geçmişimle bir şeyler vademedim. Bir gelecek garantisi yoktu ama o listede ne kadar müstehcen şey varsa onunla yapacağıma yemin edebilirdim.

Bu benim için yeterliydi. Ama asıl soru, onun için yeterli olup olmadığıydı.

16

Kanada Grand Prix'sini kazandıktan sonraki basın toplantısı korkunç geçiyordu. Cevaplamak istemediğim birkaç soruya maruz bırakılmıştım. Kameralar bana odaklanmış, parlak ışıklar tenimin kızarmasına neden olmuştu. İlk kez ilgi odağı olmak hoşuma gitmemişti, soğukkanlılığımı korumaya çalışırken çevremdeki muhabirlerin beni boğduğunu hissediyordum.

Pislik muhabirlerden biri hevesle öne çıktı. Dudaklarını yaladı, arkaya yatırdığı saçları ve boncuk boncuk gözleriyle ürkütücü görünüyordu. "Liam, birkaç kaynaktan duyduğumuza göre McCoy'la sözleşmenin bozulduğu iddia ediliyor. Pistte rekabetçi bir performans sergiliyorsun ancak bu yıl Noah'yı geçmekte zorlanıyor gibisin."

"Bu bir soru değil." Elimle enseme ovuşturdum, salondaki insanların bakışları altında kendimi fazlasıyla huzursuz hissediyordum. Jax ve Santiago yerlerinde kıpırdandı.

"Ah, doğru." Tekrar dudaklarını yaladı. "Peki şöyle sorayım, Claudia McCoy sözleşmeni tehlikeye atmaya değer mi?"

LAUREN ASHER

Yine aynı saçmalık. Yeni bir yarış, yeni bir muhabir ama aynı saçma sorular.

“Sözleşmemin durumu Claudia McCoy’la olan ilişkiye ya da daha doğrusu olmayan ilişkiye bağlı değil. Basın toplantılarında artık bu konuyu gündeme getirmezsensiz memnun olurum. Buraya yarışmaya geldim, özel hayatımı tartışmaya değil.”

McCoy’un halkla ilişkiler sorumlusu bu tavrımı yüzünden kuduracaktı. Peter’la yakında bir görüşme daha yapacağım kesindi çünkü muhabirlerle ağız dalaşına girmemizden nefret ediyordu. Ama sikerler. Dediklerine uyup manşetlerden uzak duruyor, insanlarla iyi geçiniyordum. Ayrıca cinsel perhiz konusunda da tam bir rol model olup çıkmıştım. Dürüst olmak gerekirse uslu durmamı sağladığı için Sophie’ye teşekkür etmeliydim. Neredeyse üç aydır kimseyle yatmamıştım. Son zamanlarda boş zamanımı pozitif şeyler yaparak geçiriyordum, artık kötü kararlar alan ve basit kadınlarla takılan biri değildim.

Başka bir muhabir konuşmaya başladı. “Liam, sezon sonunda Kulikov’a geçebileceğin konuşuluyor. Bu konuda biraz bilgi vermek ister misin?”

“Yorum yok.” Cevabım bazı fısıldaşmalara neden oldu.

Muhabirler cevabımı sindirmeye çalıştı. Bu dedikoduları nereden duyduklarını bilmiyordum ama hafiyelik konusunda çok kötüydüler.

“Bize Bayan Mitchell’la ilişkinizden biraz bahsedebilir misin? Gelecek yıl Bandini’ye transfer olmayı mı düşünüyorsun yoksa?” Yine o pislik herifti.

Bu boktan soru da nereden çıktı şimdi?

“Sophie Mitchell’la olan arkadaşlığım kimseyi ilgilendirmez. Hayatta her şey sözleşmeler ve anlaşmalardan ibaret değildir.” Çenesini kapayacağını umarak muhabire sııttım.

Karşılık olarak imalı imalı gülümsedi. “Bir saat kadar önce bir kaynaktan duyduğumuza göre kariyer basamaklarını tırmanmak için Bayan Mitchell’la yatıyormuşsun.”

ÇARPIŞMA

Parmaklarımı birbirine kenetledim. “Biraz önce Claudia’dan bahsetmiştin şimdi de bunu öne sürüyorsun, bence kaynaklarının güvenilirliğini kontrol etmelisin. Kiminle yattığım ya da Bayan Mitchell’la ne yapıp yapmadığım kimseyi ilgilendirmez. F1’de ilerlemek uğruna biriyle yatmaktansa kariyerimi hemen şu an sonlandırmayı tercih ederim. Size yatak odamdaki son gelişmeler dışında daha iyi malzemeler bulmanızı tavsiye ederim.”

Muhabir omuzlarını dikleştirerek arkasına yaslandı.

Basın toplantısı rekor sürede bitti. Bugün yarışı kazanmama rağmen patavatsızca sorular ve yalan yanlış söylentiler yüzünden moralim bozulmuştu.

Menajerim arayıp Peter’in bizimle görüşmek istediğini söylediğindeyse moralim iyiden iyiye çöktü. Onları sevimli kişiliğimle şereflelendirecek olsam da kötü ruh hâlim kara bir bulut gibi beni takip ediyordu.

McCoy’un karavan alanına girdiğimde soğuk gri renkler artık içimi gururla doldurmuyordu. Toplantı odasına girdiğimde heyheyleleri yine üzerinde olan Peter’la menajerim yerlerinde otuyordu.

“Kadınlardan uzak dur dediğimde gidip James Mitchell’ın kızıyla arkadaş olacağını tahmin etmemiştim. Daha ne kadar aptal olabilirsin?” Peter tombul yumruğunu masaya vurdu.

Bu hareketin beni korkutması mı gerekiyordu?

Korkmamıştım.

Gereksiz politik zırvalara bir son vermesi gerekiyordu. Piste çıkıyor, podyumda derece alıyor ve sponsorlarla muhabbet ediyordum. Sözleşmemde kiminle ne zaman yatacağıma dair bağlayıcı bir madde yoktu.

“Daha açık konuşmalıydın. Yeğenine saygı göstermemi söyledin ve ben de gösterdim. Sophie’yle arkadaşız. Muhabirlerin arkadaşlığımızı çarpıtarak kendilerine malzeme yaratması benim sorunum değil.” Pantolonumdaki görünmez tozları silktim.

LAUREN ASHER

“Tanrı aşkına, pilot olarak yeteneklerini takdir ediyorum ama özel hayatına dikkat etmen gerekiyor. Muhabirlerin senin hakkında bu şekilde konuşmasından nefret ediyorum ve McCoy’un Bandini’yle ilişkilendirilmesinden de hoşlanmıyorum.” Peter sezon boyunca ilk kez samimi bir tavır sergiliyordu. Bana eski hâlini, ben perişan hâldeyken beni kanatları altına alan o adamı hatırlatıyordu.

“Sanırım Peter’in söylemek istediği şey, Bandini’den biriyle, özellikle de takım direktörünün kızıyla takılmanın iyi bir seçim olmadığı. Ya bu iş yine yüzümüze patlarsa? Diyelim ki onunla sadece eğlence amaçlı takılıyorsun ve sonra onu bırakacaksın. Kız hep buralarda, burnunun dibinde olacak.” Rick beni şöyle bir süzdü.

Menajerimin sözleri tepemi attırmıştı. Peter’in sikini yalayıp onu sakinleştirmek yerine benim tarafımda olmasını beklerdim.

“Hayır, olmayacak. Siz ikiniz sanki Sophie’nin arkasından iş çeviriyormuşum gibi davranmayı kesin. Bu konuda bana güvenmek zorundasınız. Milyon dolarlık bir arabayı kullanıp kazanabileceğime inanıyorsanız o zaman işi berbat etmeyeceğime de inanabilirsiniz.”

Her ne kadar kendime güvensen de beni sorgulamakta haklı olduklarını biliyordum. Bu güvenle ilgili bir şeydi. Bir kez sarsıldığında onu düzeltmek uzun ve sıkıcı bir işti. Takımım için bu zahmetin altına girmeye hazırdım.

Peter toplantıyı, uyarı niteliğinde bir bakış ve öfkesine yenik düştüğü için homurtulu bir özürle sonlandırdı. Şunlara bakın. Milyarderler de bizim gibiymiş meğer.

Rick onunla konuşmak istediğim için geride kaldı. Belli ki isteklerim doğrultusunda talimat vermem gerekiyordu.

“McCoy’un gelecek sezon benim için planının ne olduğunu öğrenmeni istiyorum. Benimle sözleşme yenilemeyi düşünüp düşünmediklerini sor. Cevapları evetse, o zaman teklif miktarını ve Peter’in bana olan nefretinin ne kadar süreceğini

ÇARPIŞMA

öğren. Arabamın vitesinden daha hızlı değişen tavırları sabrımı taşıyor. McCoy sözleşme yenilemeyi düşünmüyorsa o zaman diğer takımlardan gelen teklifler hakkında bir rapor istiyorum.”

“Peki ya McCoy hiçbir şartı kabul etmezse?” Telefonuna dokundu.

“O zaman işini yap. Sözleşme ücretinin bir kısmını bu yüzden almıyor musun zaten?”

Rick, Sophie'yle ilişkim ve McCoy'daki imajım konusunda sürekli bana zorluk çıkararak damarıma basıyordu. Ona bu kadar parayı tepemde sızlanıp dursun diye vermiyordum. Benim saçmalıklarına katlanıp çözümler üreterek milyon dolarlar kazanıyordu. O parayı seviyordu, ben de yarışmayı. Doğru bir açıdan bakarsak iki taraf da kazanıyordu.

Koyu renk gözlerini benimkilere dikti. “Hemen ilgileneceğim. Ama McCoy'un elindeki en iyi fırsat olduğunu biliyorsun. Peter konusunda da bir şeyler yapacağım, takımda kalmana geçecek bir ücret koparmaya çalışıyorum. Bu işler zaman alır, o yüzden bana birkaç hafta daha ver.”

F1'e McCoy'la Bandini'nin yön verdiğini bilmeyen yoktu. Ama arızalı bir yarış arabası ve en yakın arkadaşımın takım arkadaşı olmak için kendimden ödün vermeyecektim. En azından Peter'in rahatlayacağına ve en iyi yaptığım şeyi yapmama izin verileceğine dair bir söz alana kadar.

“Bayan Mitchell'a dikkat et. Eğleniyor olabilirsin ama kariyerini de düşünmelisin. Çocukluğundan beri bunun için çalışıyorsun. Peter'i kızdırmaya devam edersen sana yardım edebilir miyim bilmiyorum. Her hata yaptığında seni ben kurtaramam.”

Sözleri midemi bulandırmıştı. Son bir bakışla toplantı odasından çıktığımda Jax'i duvara yaslanmış buldum.

Bana dikkatle baktı. “Buradan uzaklaşmak istersin diye düşündüm.”

“Hadi gidelim.” Bombok ruh hâlimi ardımda bırakarak McCoy karavanının çıkışına doğru onu takip ettim.

LAUREN ASHER

Jax'le yakınlardaki bir bara gidip potansiyel hayranlardan uzak bir köşeye çekildik ve yiyecek içecek bir şeyler sipariş ettik.

“Ee, ne oldu?”

“Sophie ve davranışlarım konusunda azar işittim. Her zamanki saçmalıklar işte.” Jax beni izlerken bira şişemin etiketini yırtmaya koyuldum.

“Endişelenmeleri için bir neden mi varmış?” Kaşlarını kaldırması canımı sıkıyordu. İnsanların beni sorgulamasından, attığım her adımdan şüphe duymasından bıkmıştım.

“Neden olsun ki? Peter'in yeğeni olmadığı sürece kimi becerdiğimden onlara ne?”

“Yani Sophie'yle yatıyor musun?”

Biramdan bir yudum aldım. “Hayır ama onunla ne yaptığının bir önemi yok. Ben iyi biri olacağıma ve dikkatleri üzerime çekmeyeceğime söz verdim, aylarca lanet olası bir keşiş gibi yaşayacağımı söylemedim.”

“Peki dikkatleri üzerine çekmeme konusu nasıl gidiyor?” Başını eğerek güldü.

“Piçlik yapma. Muhabirin basın toplantısında sadece takıldığım bir *arkadaşı* gündeme getireceğini nereden bilebilirdim?”

“Bandini'yle arayış sıcak tutmak için bu malum *arkadaşı* kullandığına dair söylentiler yayacaklarını tahmin etmeliydin.”

“Santiago'yla iki yıllık sözleşme imzaladıklarına göre böyle bir saçmalık mevzu bahis bile olamaz. Ayrıca Noah da muhtemelen emekli olana kadar Bandini'yle yarışmaya devam edecektir.”

Başını iki yana salladı. “Ciddiyim bak, arkadaşlığınız konusunda ne yapmayı planlıyorsun? Lütfen bana aranızdaki şeyin bunca zahmete ve drama değdiğini söyle. En azından onunla yattığını söyle?”

“Hayır. Ama denemiyor değilim.”

“Detaylıca anlat bakalım. Dr. Kingston'a açılabilirsin, evlat.” Ellerini önünde kavuşturdu.

ÇARPIŞMA

“Onu henüz hazır olmadığı hâlde zorladım. Şimdiye kadar sadece telefon seksi yaptık ve bir de öpüştük.”

“Telefon seksi mi? Nesen sen, ilk kız arkadaşının peşinden koşan on beş yaşında bir ergen mi?”

Dişlerimi sıktım. “Siktir git. Birkaç gece önce beni öptü. yani fikirlerin için teşekkürler.”

“Tamam, pislik yapmayı kesiyorum. Ama gerçekten bu konuda bir şeyler yapmalısın.”

“Tek yakın kadın arkadaşı elli yaşındaki masörü olan Dr. Kingston acaba bana ne yapmamı tavsiye eder?”

“İstedimde iyi tavsiyeler verebiliyorum. Seanslarımız sırasında bana lolipop veriyor diye Bayan Jenkins’le olan ilişki mi kiskanma.”

Şakaklarımı ovuşturdum. “Çok karmaşık bir insan olduğunu biliyorsun, değil mi?”

“Hayatı ilginç kılan da bu ya. Benimle takılırken ne olacağını asla bilemezsin. Neyse, şimdi konumuz sensin. Sophie’yle birlikte olmak istiyorsan bence ona arzu ettiği şeyi vermen gerek.”

“Yani duygusal bir ilişki?” Kelimeler ağzımdan güçlkle çıktı.

“Ona karşı gerçekten hiçbir şey hissetmiyor musun?” Jax kaşlarını kaldırdı.

“Öyle bir şey demedim. Sadece onun istediği türden bir aşk hissetmiyorum.” Biramdan bir yudum alarak kuruyan boğazımı ıslattım.

“Birini, onunla evlenmeden ya da onu sonsuza dek sevme vaadinde bulunmadan da önemseyebilirsin. Kızlar düşünceli hareketleri severler. Ondan, görüntüsünden daha fazlası için hoşlandığını göstermezsen şöhreti seninki gibi olan biriyle seks yapmak istemez tabii ki.”

“Ama biz zaten arkadaşız. Daha ne yapabilirim?”

“Korkunç telefon seksi dışında mı?” Gülümsemesini bastırmaya çalıştı.

Ona ters ters baktım.

LAUREN ASHER

“Sophie’ye senin için ne kadar değerli olduğunu ve birkaç kez takıldıktan sonra onu terk etmeyeceğini göstermelisin. İşin ucunda arkadaşlığınızı riske atmak varken tabii ki listendeki fethedilmeyi bekleyen kadınlardan biri olmak istemez.”

Ben ne tür bir belaya bulaştım böyle? Jax mantıklı konuşmaya başladığında ortalığın fena hâlde karışacağını tahmin etmeliydim.

Düzenleme
Ny.Ozlem

17

Bok gibi geçen Kanada basın toplantısından sonra zihnimde Bandini karargâhında aramızda bir hain olduğuna dair pankartlarla isyan çıktığını canlandırdım. Babamın hayranlarla benim aramda kaldığını, beni çarmıha germek isteyen takım çalışanlarından kurtarmaya çalıştığını hayal ettim. Gerçekçi olmak gerekirse, beni kapsamlı sorguya çekebilecek tek kişi şu anda çenesi kasılmış bir hâlde karşımda oturuyordu.

Babamla Bandini karavanında takılarak Avrupa Grand Prix'sine hazırlanıyorduk. Liam'ın Kanada'da yaptığı basın toplantısından beri babamla yüz yüze gelmemeye çalıştığımı itiraf etmekten hiç utanmıyordum. Aylar önce Bakü biletlerini almıştık ve bu sayede ondan iki gün boyunca kaçabilmiştim. Ofisine uğramamı istediğindeyse artık kaçacak yerim kalmamıştı. Beni karşısına oturtup telefonda konuşurken öldürücü bakışlarına ve homurtularına maruz bırakmıştı.

“Lütfen bana kızımın neden bu aptal saptal dergilerde yer aldığını söyler misin? Çünkü adının Liam Zander ve yatak odasıyla aynı cümlede geçmesini aklım almıyor.”

Tamam. Ne yazık ki birkaç gün uzak kalmak öfkesini dindirmeye yetmemiştir.

“Yemin ederim bunların hiçbirinin olmasını ben istemedim.”

“Neden daha açık konuşmuyorsun?” Derin bir nefes aldı.

Bakışları altında sandalyemde kıpırdandım, bacağıma kalbimin ritmine göre titriyordu. “Liam’la aramızda güzel bir dostluk başladı. Buna ben de hazır değilim.”

“Aranızdaki sadece bir arkadaşlıksa o zaman gazeteciler neden yattığınızı ima ediyor?”

“Bilmiyorum. Sıkıldıklarından ya da işlerinde iyi olmadıklarından olabilir mi?” Gülüşüm daha çok homurtu gibi çıktı.

“Kendini ve takımımı utandırmana izin veremem.” Sözleri canımı yakmıştı.

“Ama biz sadece arkadaşız.” Birbirlerini hareket hâlindeki bir Bandini motorundan daha ateşli öpen arkadaşlar. Ama yine de arkadaşlar sonuçta.

“İkinizle ilgili bir kere daha böyle haberler duyarsam doğruca eve dönersin. Tartışmak ya da kalmak için yalvarmak yok.”

“Bu hiç adil değil. Ben yanlış bir şey yapmadım ve diğer insanların hakkımda çıkardığı söylentileri de kontrol edemem. Adım Liam’la anıldığı için mi bu kadar kızdın yoksa?” Çenemi dikleştirdim.

“Hayır. Bir pilotla ilişkiye girersen neler olabileceği konusunda seni uyardığım için kızgınım. Santiago ya da Noah olsaydı da tepkim aynı olurdu.”

“Liam ve ben sadece arkadaşız. Yemin ederim!” İşaret parmağımı kalbimin üzerine götürdüm.

“Başka biriyle arkadaş olamaz mıydın? O rakip takımında yarışıyor ve bizim baş düşmanımız. Tabii ki gazeteciler bunu malzeme edecekti.” Kaşlarımı çatığımda bakışları yumuşasa da sonra tekrar sertleşti.

“Biliyorum. Tıpkı Romeo ve Juliet gibi, değil mi?” Sözlerim kulağa epey inandırıcı geliyordu.

ÇARPIŞMA

“Sonunda ikisi de ölüyordu. Hem onlar sevgiliydi, arkadaş değil.”

Onu elimle geçiştirdim. Klasik hikâyeler Liam'ın ilgi alanına giriyordu, ben daha çok müstehcen yeniden anlatımları tercih ediyordum. “Kime göre? Neyse... Konu bu değil. Benim için mutlu olman gerek. Yakın arkadaşım oldu. Herkesin bir dosta ihtiyacı vardır, sen meşgulken ben yalnızlık çekiyorum, biliyorsun.” Yoğun programını yüzüne vururken suratımı asmayı da ihmal etmedim.

“Haddini aşan tek bir hareket yaparsa bir sonraki sözleşmesini F2 takımlarından biriyle yapar, haberin olsun.”

İrkildim çünkü F1'den ayrılmak onun için dünyanın en kötü şeyi olurdu. Babamın böyle bir tehditte bulunması çok ayıptı. Kırılmış kaşlarını çatmış ve dudaklarını birbirine bastırmışken fazlasıyla ciddi görünüyordu. Onun bu kararlı hâli beni tedirgin etmeye yetmişti.

“Neden bu kadar korkuyorsun? İyi vakit geçiriyoruz, arada takılıyoruz, bunun nesi kötü?”

“Liam'ın radarına girmiş olman dışında mı? O herifin şöhretini düşündüğümüzde arkadaşlığınız felakete davetiye çıkarıyor.” Elleri önünde kavuşturup bana baktı. Endişesi midemi bulandırmıştı çünkü incinme fikrinden ölesiye korkuyordum.

Babamın endişeleriyle artan şüphelerime aldırış etmemeye çalıştım. “Boş yere endişeleniyorsun. Liam'la aramızda öyle bir şey yok. Biz Bonnie ve Clyde gibi sıkı dostuz.”

“İlişkinizi ikonik çiftlerden örnekler vererek tanımlamak gerçekten hoşuna gidiyor, değil mi?” Kaşlarından biri kalktı. Tamam, özür dilerim. Bugün boşluğuma denk gelmişti. Çünkü aslında öyle bir imada bulunmak istememiştim.

“Beni her şeyden koruyamazsın. Sen de hatalar yaptın ve hayatta kaldın.”

Annemle birlikte olarak yaptığı hatanın en güzel teselli ödülü karşısında duruyordu.

"Dinle, senin için her şeyin en iyisini istiyorum. Sen hep çok yumuşak kalpli oldun, kendi mutluluğunu askıya alarak hep çevrendekileri mutlu etmeye çalıştın. Sadece akıllıca davran ve dikkatli ol. Ama şu konuda ciddiylim, bunun gibi bir olay daha yaşanırsa eve dönüş biletini alırım." Parmak eklemlerini masaya vurduktan sonra ayağa kalktı. Yanıma gelip beni kucakladıktan sonra da ofisten ayrıldı.

Eh... beklediğimden daha iyi geçti.

Öğleden sonramı yarış pistinin yanındaki çimenlik alanda uzanarak geçirmeye karar verdim. Güneşin altında bir örtünün üzerine uzanmış, serin havanın ve mavi gökyüzünün tadını çıkarıyordum. Babamın dünkü konuşmamızdan sonra verdiği ultimatoma hâlâ aklımdaydı, belirsizlik içimi yiyip bitiriyordu. Babamla yaptığımız konuşma bana insanların ilişkimizi nasıl yorumladıkları konusunda daha dikkatli olmam gerektiğini hatırlatmıştı. Liam'ın yanındayken de dikkat etmeliydim.

Aklımdan hiç çıkmayan malum adamdan bahsetmişken, Liam elinde bir kitap ya da ona benzer bir şeyle yanıma geldi. Uzandığım yerden onu süzdüm. Güneş mükemmel bir açıyla vuruyor, kaslı vücudunu altın bir parıltıyla aydınlatıyordu. Çıplak kolları ve kaslı bacakları dokunma mesafesindeyken boğazım kurudu.

Müstehcen düşünceleri zihnimden uzaklaştırdım. "Sanırım o kitap benim kafamdan daha büyük."

Liam, elektronik okuyucu yerine büyük kitapları yanında taşımayı tercih ediyordu. Uzun seyahatlerde neden yanına bir elektronik okuyucu almadığını sorduğumda ona hakaret etmişim gibi bakmıştı. Liam'ın gizli bir inek olduğunu şimdiye dek fark etmediysem bile sırt çantasında üç farklı kitapla seyahat ettiğini gördüğümde bundan emin olmuştum. Bazı insanlar

ÇARPIŞMA

sıkıldıklarında BuzzFeed makaleleri okuyup online testler çözerdi. Liam ise kitap blogları okuyor, kitap ve film karşılaştırmaları yapan YouTube videoları izliyordu. Çocukluğumdan beri bir *Star Wars* hayranı olan ben bile onun sinematik evrenle ilgili izlediği çılgın teori videolarına dayanamıyordum.

“Kafandan daha büyük başka bir şey görmek ister misin?” Tepemde dikilip yüzüme vuran güneşi engellerken sesi boğuk çıkmıştı.

Gözlerimi devirdim. “Tüm cazibeni kaybediyorsun. Bu çok kötü bir espriydi, on üzerinden eksi ikiyi bile hak etmiyor.”

Yanıma yerleştiğinde temiz kokusu çalışan son iki beyin hücremi de durma noktasına getirdi. Güneş yüzünden yanılmıştım çünkü kitap olduğumu sandığım şey aslında dikdörtgen bir paketti.

Galaksi desenli ambalaj kâğıdını işaret ederek ona temkinli gözlerle baktım. “Bu ne?”

“Sana hediye aldım. Mağazada görünce aklıma geldin.” Boynundan yanaklarına doğru bir kızarıklık yayıldı.

Bana bir şey alması kalbimi sıkıştırmıştı. *Ne kadar... dostça... bir davranış.* Özel bir ambalaj kâğıdına sarmasından bahsetmiyordum bile. Kalbimin bir parçası güneşin altında eridi, böylesine kibar bir Liam’i kaldıramıyordum.

“Tamam, ver hadi.” Hemen doğrulup elimi uzattığımda yüzüne bir gülümseme yayıldı, utangaçlığına artık alışmaya başlamıştım.

Paketi bana uzattı. Paketin katlanma yerlerini bulmaya çalıştım, güzel kâğıdı yırtmak istemiyordum.

Yıldızlar mavi, mor ve siyah girdaplar hâlinde dağılmıştı. Daha önce hiçbir arkadaşım da rastlamadığım bu düşünceli tavır aklımı karıştırıyor, aramızdaki ilişkiyi arkadaşça tutmak konusundaki fikrimi sınıyordu.

“Bu kadar yavaş olman beni öldürüyor. Altı üstü ambalaj kâğıdı.” Yavaş hareket eden parmaklarıma dokundu.

LAUREN ASHER

Ah, Liam. Üzerine atlamakla sonsuza dek arkadaş kalmak arasında yaşadığım çelişkiden ne kadar da habersizsin.

Artık cesaretlendirilmeye ihtiyacım yoktu, kâğıdı yırtıp koyu renkli ambalaj kâğıdının içindeki eskiz defterine baktım. Gözlerim doldu. Titreyen parmaklarımı dokulu kapakta gezdirdim, Liam'ın tatlı ve beklenmedik jestini çok sevmiştim. Aramızdaki diğer her şey gibi hem öngörülemez hem de tarif edilemezdi. Bu, herhangi bir ölmeden önce yapılacaklar listesine sığamayacak kadar büyük bir dostluktu.

Liam bir paket kara kalem kucığıma attığında yüzümde gamzelerimi ortaya çıkaran kocaman bir gülümseme oluştu. En sevdiğim resim malzemelerine bakarken kafayı bulduğumda yaptığım itirafı hatırlaması beni duygulandırdı.

“Basit bir şeyle bile seni böyle gülümsetebiliyorsam sana sürekli bir şeyler almam gerekecek.” Bana gülümsediğinde mutluluk ve minnettarlıkla doldum. Tatlılığı karşısında kalbim resmen patlayacak gibiydi.

“Bu çok özel bir hediye. Bunu düşündüğüne inanamıyorum. Çok teşekkür ederim.” Boynuna atlayıp onu kendime çektim. Kollarını bana dolamadan önce duraksadı ama sonra başını boynumun çukuruna gömdü. Parfümünün güzel kokusunu içime çektim çünkü kendime işkence etmeyi seviyordum madem, bunu sonuna kadar yapardım.

Birkaç saniye sonra ondan uzaklaşarak bu ânı sonlandırdım.

Utangaç bir tavırla gözlerini kaçırdı. “Umarım kullanırsın. Artık zaman bulamamak ya da korkmak gibi bahaneler duymak istemiyorum. Herkes senin buradaki erkeklerin yarısından daha taşaklı olduğunu biliyor.”

Bu adam tek bir sözle hem gururumu okşayıp hem de yelkenlerimi suya indirmeme neden oluyordu.

“Hatalarını kabul etmeden çok etkilendim. Bir kadının kusurlarını bilmesine izin veren ve bundan korkmayan erkekleri severim.”

ÇARPIŞMA

Şakayla karışık eskiz defterini elimden çekmeye çalıştı ama ellerine vurarak onu uzaklaştırdım. Sırtüstü yatıp gökyüzüne doğru gülümsedim. Hediymi göğsüme bastırdım, Liam'ın düşünceli davranışı karşısında hâlâ şaşkındım.

Liam battaniyenin üzerine uzanıp kitabını açtı. Bu ânı sonsuza dek hatırlamak istiyordum, bu yüzden oturup eskiz defterimin ilk sayfasını açtım ve aldığı süslü kara kalemlerden birini paketinden çıkardım. Öğleden sonranın geri kalanını kitap okuyan Liam'ın resmini çizerek geçirdim. Tutkuma inancının ve bana güvenmesinin yarattığı bu hissi asla unutmak istemiyordum.

Çizimimi görmeye çalışmaması bana ihtiyacım olduğunu dahi fark etmediğim bir mahremiyet sağladı. Çimlerin üzerinde böylece saatlerce birlikte takıldık.

Çizim yaparken düşüncelere dalıp eğitim aldığım bölümü düşündüm ve kendimi orada ne kadar kısıtlanmış hissettiğimi hatırlayınca canım sıkıldı. Parmaklarıma kramp girmeye başladığında bile çizime devam ettim çünkü göğsümdeki bu heyecan hiç bitsin istemiyordum. Tutkum kordan alev dönüşüyordu, küçük ama somut bir alev, daha fazla araştırma ve keşif gerektiren bir alev.

Resim yapmanın beni ne kadar tatmin ettiğini unutmuş-tum. Parmaklarımı dokulu kâğıtta gezdirerek mükemmel çizilmiş karakalem resmi lekelemenin, her kusurun bir güzelliği olduğunu bana hatırlatmasını özlemiştim.

Elim yakışıklı Liam'ın çizimi üzerinde duruyordu. Benim aksime onun mükemmel olmak gibi bir kaygısı yoktu. İkimiz de farklı yükler sırtlanmıştık. Liam peşini bırakmayan geçmişinden kurtulmaya ve takımıyla başarıya ulaşip arkasından konuşan insanların yüzünü kara çıkarmaya çalışıyordu. Bense hem kendi beklentilerimin hem de babamın ulaşılabilir ve yavaş yavaş hayatımı tüketen beklentilerinin yükü altında eziliyordum.

LAUREN ASHER

Sayfayı çevirip resmin arkasındaki boş kâğıda baktım. Hayatımın gidişatıyla ilgili hislerimi, üzerimdeki baskıyı ve geleceğimi düşündüğümde yaşadığım boşluğu simgeliyordu. Bana, mükemmel ve sorumluluk sahibi bir evlat olup başkalarını mutlu etmek adına ilgi duymadığım bir bölümde okuduğum için yaşadığım hoşnutsuzluğu hatırlatıyordu. Bu mantıksız beklentiler, artık iyiden iyiye alıştığım bir uyuşukluğa neden oluyordu.

Parmaklarım seğirdi, ben daha ne yaptığımı anlamadan kirli elim temiz kâğıdın üzerinde gezindi. Sayfayı lekeleyerek kusurlu hâle getirdim.

Olmaktan korktuğum şeye dönüşürken olmak istediğim tek şey buydu.

Gitmek için kalkıp örtüyü topladıktan sonra Liam'a bir kez daha sarıldım. "Bana inandığın ve çoktan unuttuğumu sandığım bir şeyi bana yeniden hatırlattığın için teşekkür ederim. Bunun ne kadar anlamlı olduğunu kelimelerle anlatamam." Boğazım düğümlendi.

Liam hiçbir şey demedi, zaten demesine de gerek yoktu. Kollarını etrafıma sıkıca sarıp başımın tepesine bir öpücük kondurması yetmişti.

18

Yaz tatili başladığı gibi hızla bitmişti. Koca bir ayı F1 aktiviteleri, drama ve arkadaşlarım olmadan geçirmiştım. Ben okulla cebelleşirken Liam, McCoy'a yağ çekmekle meşguldü. Birden fazla *artılar ve eksiler listesi* yapmış, ardından onları yırtıp atmış, aptalca rakamlara ve beni tatmin etmeyen bir bölüme hayatımın üç yılını verdiğim için güz dönemi boyunca derslere uzaktan devam etmeye karar vermişim. Babam derslerimi online alacağıma dair habere ses çıkarmayıp bir yandan okula devam ederken diğer yandan farklı ülkeler görmek istememi anlayışla karşılamıştı.

Bana kültürlü inek diyebilirdiniz.

Bu dönem iş hukuku ve muhasebe bilgi sistemleri üzerine dersler alıyordum. Hayatımın erteleme düğmesine bir yıl daha basmak için sabırsızlanıyordum çünkü diplomam her geçen hafta daha az çekici geliyordu.

Yaz tatilini Liam'ın bana aldığı eskiz defterine çizimler yaparak geçirdim, söylemek istediklerimi çizimlere aktararak

korkularımı törpüledim. Bu süreç bana büyümem ve hayatın tadını çıkarmam için ilham oldu.

Tatil boyunca, Yap Gitsin Listesi'ndeki maddelerin üzerini çizmek için daha çok çalışmam gerektiğine karar verdim çünkü bu benim misyonumun bir parçasıydı. Toplam sekiz maddenin üstünü çizmiştim ve daha yapmam gereken on üç madde vardı.

Son zamanlarda planlarım tam olarak istediğim gibi gitmiyordu. Bu konuda her ne kadar Liam'ı suçlamak istesem de onun bir suçu yoktu. Aksine benimle dalga geçip damarıma basması hoşuma gidiyordu. Aradan geçen zaman duygularımı ortadan kaldırmaya yardımcı olmamıştı, bilhassa da boş zamanlarında beni arayıp durduğu ve bazı geceler *FaceTime* yapmak istediği için işim hiç kolay değildi. Mesajlaşmadan ya da telefonlaşmadan geçirdiğimiz bir gün bile olmamıştı.

Onunla olma fikri beni tedirgin ediyordu, bu yüzden kendimi Maya'nın Noah'dan uzak durmasına yardım etmeye adanmıştım. Bu, fedakârlıktan çok gerçeklerden kaçınma taktiği idi.

Maya'yı ziyaret için İspanya'ya gitmiş miydim? Evet, gitmiştim.

Peki düşüncelerimizi işgal eden bu iki adamı unutabileceğimiz bir plan oluşturmak istediğim için mi gitmiştim? Evet, kesinlikle bunun için gitmiştim.

Prix'nin bir sonraki ayağına birlikte gittik. Bir aylık aradan sonra herkes, her şeye yeniden başlamaya hazır hâlde dönüyordu. Yaz tatili sonrasındaki ilk yarış olduğundan, sezon ortası testleri ve bitmek bilmeyen toplantılar yüzünden Liam ve diğerleri bizimle görüşemeyecek kadar yoğundu.

Milano'da gerçekleşecek bir sonraki Grand Prix'nin hafta sonunda Maya'yla çifte randevu planladım. Ben şahsen markana vaadi olan hiçbir randevuyu geri çeviremezdim. McCoy mühendislerinden Daniel'la John şehrin göbeğinde havalı bir restoran seçmişti.

ÇARPIŞMA

Tüm çabalarına rağmen gece Maya için bir fiyaskoya dönüşmüştü. Muhtemelen Noah onu restoranın kuytularında köşeye sıkıştırıp tadını kaçırmıştı. Maya'nın davranışlarından duyduğum suçluluk mideme oturan makarnanın hemen yanında yerini almıştı. Utancımdan John'la bir randevuya daha çıkmayı kabul etmeye mecbur kaldım. Beni heyecanlandırmamıştı ama en azından listemdeki birkaç maddenin üstünü çizme potansiyeli vardı.

Bir gün sonra kendimi McCoy karavan alanında John'u beklerken buldum. Öğle yemeği randevusu kulağa 'biraz dostça' geliyordu. John yarınki yarış öncesinde müsait olamayacağından boş zamanını değerlendirmek istemişti.

Liam'ı duymadan önce kokusunu aldım.

"Şuna da bakın, bir ay aradan sonra beni kimler ziyarete gelmiş. Onur duydum." Liam kucaklamak için beni kendine çekerek kollarını sıkı sıkı etrafıma sardı.

"Bunu hiçbir şeye vakti olmayan adam mı söylüyor?" Beni bıraktığında nefes alabildim.

"Rakibinin karargâhında ne işin var? Ajanlık mı yapıyorsun yoksa?" Şapşal gülüşü göğsümün sıkışmasına neden oldu.

Dağınık sarı saçlarına gülümsedim, ters taktığı beyzbol şapkasının altından terli tutamları görünüyordu. Bu ona çok sevdiğim çocuksu bir hava katmıştı. Arabanın sıcaklığından yüzü kızarmıştı. Bugünkü sıralama turunda harika bir iş çıkarmış, herkesin uğruna mücadele ettiği pol pozisyonunu kazanmıştı.

"Takımı devralma planları yaparken düşmanı çözmeye çalışıyorum. Farkında değilsen söyleyeyim, ilk seninle başladım."

Gülümsemesi daha da genişleyince keşke Maya'nın kamesi yanımda olsaydı da bu ânı kaydetseydim diye düşündüm. "Senin bir gün beni yok edeceğini biliyordum."

"Hımm. En azından direkt ölümle yüzleşeceksin. Ne kadar cesurca. Seni kurduğum komployla ilgili uyarmaya çalışıyorum

çünkü ben kontrol manyağının tekiyim.” Ellerimi ovuşturup şeytani planları olan bir dâhi gibi kıkırdadım.

Gülerken göğsü titreyerek dikkatimi kaslarını saran gömleğine çekti. *Edepsiz Sophie*.

Liam Fransız örgümün ucuyla oynayarak, “Sonuçlarıyla yüzleşmeye hazırım. Özellikle de içindeki diğer manyağı ortaya çıkaracaksam. Tek yapman gereken yenilgiyi kabul etmek,” derken gözleri için için yanıyordu.

Dillendiremediği sözler karşısında tenim ısındı.

“Merhaba, Sophie, seni beklettiğim için özür dilerim. Arabada bazı son dakika ayarlamaları yapmam gerekti de. Hazır mısın? Ah, merhaba, Liam.”

John’a baktım, kahverengi saçları ve kibar bakışlarıyla düzgün bir adamdı. John ailemle tanıştıracığım biri değildi ama en azından samimi görünüyordu. Tam da babamın çıkmamı isteyeceği biriydi. Karşımda somurtan bebek mavisi gözlü adam öyle değildi.

Liam yanıma yaklaştı, boynundaki bir damar atıyordu. “Merhaba, Joe. Nasıl gidiyor?”

“John.” Ağzımın içinde söylendim.

Liam nispet yaparcasına sırtarak bana kiminle konuştuğunu bildiğini gösterdi. Zavallı John’un bu mağara adamı karşısında hiç şansı yoktu.

John, Liam’ın ismini yanlış söylemesine aldırmayarak ağırlığını bir ayağından diğerine verdi. “Çok iyi. Tekrar yarışla meşgul olmadan önce Sophie’yi dışarı çıkarayım dedim.”

“Sophie’nin benimle Maya dışında da arkadaşlar edindiğini bilmiyordum. Beni kışkırtmaya mı çalışıyorsun yoksa?” Liam bana dik dik baktı. Bir elini sırtımda gezdirmeye başlayınca dokunuşuyla nefesim kesildi. İri eli kalçamın üzerinde durdu.

Ondan uzaklaşıp John’a yaklaştım, kendimi Liam’ın dokunuşuna kaptırmak istemiyordum. “Saçmalama. Bütün arkadaşlarıma ayıracak kadar vaktim var.”

ÇARPIŞMA

Liam'ın burun delikleri genişledi. John'un şaşkın bakışları Liam'la aramda gidip gelerek gizemi çözmeye çalıştı. Ama onu ben bile çözemiyordum. Bana beceriksiz bir Sherlock diyebilirdiniz.

“Karşılaştığımız iyi oldu. Sana sonra mesaj atacağım, Liam.” John'u Liam'dan uzaklaştırdım.

Omzumun üzerinden baktığımda Liam'ın sinirli olduğunu fark ettim, çocuksu çekiciliğiyle rahat gülümsemesini bir kenara bırakmıştı.

John beni McCoy'un karavan alanından çıkarırken Liam'ın öfkeli yüzünü zihnimden uzaklaştırdım. John saygılı bir tavırla elini sırtıma yerleştirdi, az önce Liam'ın elinin olduğu yere yakın bile değildi. Üstelik dokunuşu beni Liam'inki gibi etkilememişti. Bunu fark edince kaşlarımı çattım.

Randevumuz iyi geçse de nedense beni hayal kırıklığına uğratmıştı. El ele Milano'nun ara sokaklarında yürüdük. John elimi tuttuğunda hiçbir şey hissetmedim, midemde bir kıpırtı ya da kimyamda bir değişiklik olmadı. Sanki bedenim John'u tanıımıyormuş gibiydi, tenim kızarmadı, hatta kalbimin atışı bile değişmedi.

Bu tepkisizliğimi biriyle duygusal bir bağ kurma ihtiyacına bağlıyordum. Liam'la önce bir arkadaşlık kurmuştuk, belki John'la da aynı şeyi yapmaya ihtiyacım vardı. Bu epey mantıklı geliyordu.

Bu düşünce günün kalanında, hatta John beni otele bıraktıktan sonra bile zihnimi kemirmeye devam etti. Liam'dan daha fazlasını istediğimi söyleyip duran o cılız sesi duymazdan geldim. Liam'dan etkilenme fikri bile beni ölesiye korkuturken onunla arkadaşlıktan ve fiziksel çekimden öte bir şeyler isteme düşüncesi kusmak istememe neden oluyordu

Telefon rehberindeki bir başka fetih olmak için sağlam bir dostluğu mahvetmek istemiyordum. Rehberi telefon hafızasının dört gigabaytlık kısmını kaplıyor olmalıydı.

LAUREN ASHER

Arkadaşına âşık olmaktan daha talihsiz bir şey varsa o da neydi biliyor musunuz?

Yüzüstü çakılmadan önce sizi yakalamaya niyeti olmayan bir arkadaşâ âşık olmak.

Serin bir esinti tenimi okşayarak dergimin sayfalarından birinin kendi kendine çevrilmesine neden oldu. F1 ofisinin gizli terasına karşı koyamamıştım. Kusursuz yapısı ve rahat mekânıyla en şık karavan alanıydı. Kanepelerden birine uzanıp bir kırlente yaslandım.

“Liste nasıl gidiyor?”

Liam’ın sesini duyunca gülümsedim. İşaretlediğim maddeleri merak etmeden duramıyordu.

“Sana da bir tane liste yapmamı ister misin? Hep benimkini merak ediyorsun, aklıma senin de bir listeye ihtiyacın olabileceği geldi.” McCoy polo tişörtüne ve ters taktığı beyzbol şapkasına hayran hayran baktım.

Dergimin kapağını kaparken bana sırtıttı. Bacaklarımı kaldırdı ve kanepeye oturduktan sonra dizlerinin üzerine yerleştirdi. Liam yakınlarımda olduğunda vücudum âdeta onun varlığını hissediyor, tüylerim diken diken oluyor, kalp atışlarım hızlanıyordu. Bu sabah seçtiğim şort yüzünden şu an pişmanlık duyuyordum. Bacaklarım koluyla temas ediyor, tenim tenine değiyordu.

“Hayır, ben senin listendeki maddeleri tamamlamaktan daha çok keyif alıyorum. İlk sefer gibisi yoktur.” Şehvetli sesi beni kışkırtıyordu.

Bacaklarımı birbirine bastırdım. Muzipçe yüzümde gezinen ıslıl ıslıl bakışları güzel görünüyordu. Bedenim görmezden gelme oyunumu elime yüzüme bulaştırmış, beynimi ele geçirerek Liam’ın bedenine yaslanmıştı.

ÇARPIŞMA

“Hımm. Peki beni nasıl buldun?”

“Arkadaşlarımı Bul konumunu kullandım.” Gülümsemesini bastırdı.

“Seni Kanada’da listeme eklediğime çok pişmanım. Uygulamayı tekrar kullanacağını düşünmemiştim. Bu durum beni endişelendirmeli mi?”

Onaylayan mırıltısını neredeyse fark etmiyordum. Başını kanepenin minderine yasladığında güneş düzgün burnunun ve dolgun dudaklarının hatlarını aydınlattı.

Elimi parlak dergi kapağında gezdirdim. “Yarınki yarışın hazırlıkları nasıl gidiyor?”

“Araçta her şeyin standartlarıma uygun ve sorunsuz çalıştığından emin olmak için kontroller yapıyorum. Konusu açılmışken, Jim’i teknisyen odasında gördüm. Randevunuz erken mi bitti? O kadar mı kötüydü?”

Liam zıpkınla bilgi avlamaya çalışan o tiplerden biriydi.

Yanağımın içini dişledim. “İyi geçti. Jim iyi biri.” Hoş, düşünceli ve hatta benim için fazla iyi.

“John mu demek istedin?”

Siktir. Aklımı karıştırmaya çalışmıştı ve işe de yaramıştı. Liam’ın varlığı bile akli başında cümleler kurmamı zorlaştırıyordu. Elini pürüzsüz bacaklarımda gezdirdi. Son zamanlardaki dokunuşlarına alışkın olmayan bedenim bu hareketine hemen tepki verdi.

Bu tepkiler iki saat önce John’la birlikteyken neredeydi?

Kendimi toplayarak, “*John* tatlı biri. Teknik bir sorun yüzünden erken çağrıldığı için randevuyu başka bir zaman tekrar yapmayı teklif etti.”

Liam gergin bir tavırla gülümsedi. “Ne hoş. Yarış günü yaklaştıkça mühendislerin araç sorunları ve diğer problemlerle epey yoğun olacağına eminim. Umarım seni tekrar randevuya çıkaracak zamanı bulur.”

Liam'in John'un erken dönüşüyle bir ilgisi olabilir miydi? Sırıttığı şüphelenmeme neden olsa da ses tonu bir garipti.

"Bu senin de pek ortalıkta olmayacağın anlamına mı geliyor? Üzücü."

Dudağını ısırıldı. "Sana her zaman vakit ayırırım. Ama ya onunla veya başkasıyla çıkmanı istemiyorsam?" Dikkatini bacaklarımdan uzaklaştırarak elimi tuttu. Dokunuşu koluma bir şok dalgası yaydı.

Birbirine kenetlenmiş ellerimize bakarak bu işin nereye varacağını düşündüm.

Liam gibi birine hiç hazır olabilecek miydim? Birlikte olma düşüncesi bile felaket gibi geliyordu. Ne kadar istersem isteyeyim buna hazırlanabileceğimi sanmıyordum. Bu sert ve acı verici, metalin birbirine çarpıp kıvılcımların uçtuğu bir çarpışma gibiydi. Bir yanımda o noktaya gelip gelmediğimizi, ikimizden birinin bir şeyleri düzeltme şansı olmadan araçlarımızın kontrolünü kaybedip kaybetmediğimizi merak ediyordu.

"Sahiplenici bir abi gibi davranıyorsun." Onu uzaklaştıracağını umarak abi kelimesini kullanmıştım ama o, hiç beklemediğim bir şey yaparak güldü.

"Aramızdaki şeyi inkâr etmek için çabalıyorsun. Benden etkilendiğini biliyorum. Yoksa Kanada'da beni öpmez ya da sadece sesimle orgazm olmazdın."

Tek parmağını bacağımda gezdirdi. Dokunduğu yerlerde benim ısınırken elini uyluklarımda durdurdu.

Hareket etmesini isteyerek eline baktım. Daha yukarı mı çıkmasını istiyordum? Yoksa aşağı inmesini mi? İlgisi için yalvaran yer dışında başka bir yere dokunmasını mı?

"Teslim olabilirsin, bunu biliyorsun. Seni yargılamam. Hatta seni ödüllendirir, bu kadar uzun süre dayanabildiğin için seni tebrik ederim." Elini bacağımdan çekerek elimi tuttu. Parmağı elimin ince kemikleri üzerinde gelişigüzel daireler çiziyordu.

ÇARPIŞMA

Dünyadan Sophie'ye. Topla kendini. "Artık gitsem iyi olacak." Cevap vermesini beklemeden bacaklarımı Liam'in kucagından çektim. Ben oradan hızla uzaklaşırken gırtlaktan gelen kahkahası sırtımda yankılandı.

Babamla birlikte İtalyan Grand Prix galasına katıldık, salona girdiğimizde bizi başımızın üzerinde asılı duran avizelerden yansıyan altın ışıklar karşıladı. Garsonlar bize alkol ikram ederken bir grup sahnede canlı müzik yapıyordu.

Gözlerim doğruca yemeklerin sıralandığı masaya kaydı. "Açık büfe makarna var. Tekrar ediyorum, açık büfe makarna var."

Babam homurdanarak beni cennet diye tanımlayacağım masaya doğru götürdü. "Bu kadar minyon birine göre ne çok yiyorsun."

Tabağıma makarna ve ekmek yığdım. "Beni komplekse sokma."

Boş bir masaya oturduk, sponsorlarla ve iş arkadaşlarıyla sohbetine ara vererek bana yirmi dakikasını ayırmıştı.

Makarnayı ağızıma tıkiştırmamı hayretle izliyordu. "Garip ama yemek yeme şeklinden etkilendim. Kızım olduğun konusunda herhangi bir şüphem vardıysa bile artık kesinlikle yok."

Ona ters ters bakıp çatalla sağdan sola boynumu çizer gibi yaptım. İstedğim etkiyi yaratmak bir yana, babamın katıla katıla gülmesine neden oldu.

Kendini toparladıktan sonra bana sebzelerinden bir lokma uzattı.

"Marul yiyeceğime ölürüm daha iyi." Salatasına sanki bana hakaret etmiş gibi baktım.

"Yeşilliğin sağlığın için iyi olduğunu biliyorsun." Makarnama özlemle bakıp çatalını yemeğine batırdı. Yağsız bir parça tavuk seçip arkasına bile bakmadan makarnaların yanından geçmişti.

Sanki vücudunu formda tutmaya sahiden ihtiyacı varmış gibi davranıyordu. Adam üniversitedeki erkeklerin yarısından daha sıkı spor yapıyordu, muhtemelen onları bile kaldıracak kadar güçlüydü.

“Güzel, mısır gevreğimde beni gün boyu idare edecek kadar yeşil gıda boyası var.”

“Bir gün sen de çocuk sahibi olacaksın. O zaman onları kendi yemeklerini yemeye ikna etmeye çalışırken ağzına brokoli tıkiştırmaya güleceğim, öğürmemeye çalışırken gözlerin sulanacak. Sen doğmadan önce sebze yemiordum. Dürüst olmak gerekirse onları yiyerek gönlünü kazanacağımı düşünmüştüm ama yirmi iki yıl sonraki şu hâlime bak.”

“Ava giderken avlandın.” Dilimi çıkardım.

Babam gülünce gençlik ışıltısı geri geldi. Yaşlansa da hiç kaybolmayan bir gençliği vardı. Bandini’de çalışırken fazla ciddi-di-ydi çünkü Santiago ve Noah’nın işleri berbat etmemesi için otoriter olmak zorundaydı.

“Görünüşe göre biri seni bulmuş.” Babam salonun öbür ucundaki Liam’ın bakışlarını yakaladı.

İç geçirdiğimde babam bana yan yan baktı. Liam bir elinde iki şampanya kadehi, diğerinde bir şişe Dom Pérignon’la bize doğru gelirken sessizliğini bozmadı.

Kalbimi ele geçirmeye çalışan adam.

Pekâlâ, bu düşüncenin üzerinde elli kere tepinmeme izin ver.

“Bay Mitchell, sizi görmek ne güzel.” Liam babama başıyla selam vererek yanıma bir sandalye çekti.

“Liam.” Babam merakla ona baktı.

“Görüşmeyeli uzun zaman oldu.” Liam kolunu sandalyemin arkasına attı.

“Daha dün görüştük. Acaba McCoy hafızan konusunda endişelenmeye mi başlasa?”

Gülümsemesi zaten zayıf olan irademi yumuşattı, beraberinde getirdiği bedava alkolle bir avcı gibi davranıyordu. O

ÇARPIŞMA

parlak gülüşünü yüzünden silmesi gerekiyordu çünkü dişlerinin beyazlığı beni kör ediyordu.

John'la buluştuğumdan beri benimle iyiden iyiye flörtleşmeye başlamış, sanki kaygısız Liam gitmiş yerine sahiplenici yeni Liam gelmişti.

Babam beni şakağımdan öpüp iznini isteyerek masadan kalktı. Liam'a attığı kötü bakışlar kimsenin dikkatinden kaçmamıştı, şüpheli tavrını gizlemiyordu. Tehdit dolu bir konuşma yapmadığına şaşırılmıştım. Klasik bir olay olurdu.

“Takviye getirdim.” Bize iki koca kadeh şampanya doldurdu.

“Senden hoşlanmamım bir sebebi olduğunu biliyordum. Benim gibi bir meleğe de senin gibi bir melek yakışırdı.” Ben daha ne dediğimi kavrayamadan kelimeler dudaklarımdan dökülmüştü.

“Bana bu gözle baktığını bilmiyordum.” İkinci göz kırpmasını resmen klitorisimde hissettim. Bana türlü türlü duygular yaşatmak gibi bir yeteneği vardı.

“Şampanya şişesinden bahsediyordum, aklına saçma sapan şeyler getirme sakın. Bizim neremiz melek?” Kaşlarım kalktı.

Liam bana özel o tok kahkahasını patlattı. “Meleklik ve mükemmel çift kavramı biraz abartılıyor zaten. Melek olmak, aziz olmak falan. *Doggy style* şeytanın işidir nihayetinde.”

Kadehimi kavrayarak bacaklarımı sıkı sıkı birbirine bastırdım ve neredeyse kadehin tamamını kafama diktim. Kadehin kenarından bir damla şampanya akarak dudaklarımdan aşağı süzüldü. Damlayı yalamaya fırsat bulamadan Liam eğildi ve damlayı yaladı.

Temasla dudaklarım karıncalandı ve keskin bir nefes aldığımda ciğerlerim yanmaya başladı.

Bu da neydi böyle?

Kelebeklerin canı cehenneme çünkü Liam bundan da öte müstehcen şeyler yapıyordu. Onun yakınında olmak daha çok kaçışan bir grup eşek arısının içimde kaos yaratmasına benziyordu.

LAUREN ASHER

“Ne yapıyorsun?” diye fısıldadım.

“Uzun zaman önce yapmam gerekenleri yapıyorum.”

Gözlerimi ondan kaçırdım. “Neden?”

“Çünkü oyunu bitiriyorum.”

“Ne oyunu?” Ona ne olmuştu böyle bilmiyordum. Beni içten fethediyor, kurallarımı da otokontrolümü de yerle bir ediyordu.

“İkimizin de çoktan kaybettiği oyunu. İkimiz de bu konuda bir şey yapamayacak kadar korkak olduğumuzdan hislerimizi görmezden geliyoruz ve bu tutumun canı cehenneme.”

Benden gerçekten de hoşlanıyor muydu? Yoksa sadece fiziksel bir çekim miydi?

“Ne hissi?” Beynim farklı bir soru sormak için yalvarsa da sorunun ucunu açık bıraktım.

“Üzerindeki elbiseyi yırtıp atmak ve simli spor ayakkabılarını belime dolayarak seni becermek istememe neden olan hisler. Ben içine boşalırken ayakkabılarını kıcıma bastırmanı ve bana doyamadığın için parmaklarınla sırtımı tırmalamanı stiyorum.”

Yani fiziksel hisler. Cevabımı almıştım. Kalbim sıkışıyordu, Liam'ın arkadaşılığımızdan ve seksten başka bir şey istemediği gerçeği inkâr edilemezdi.

Sözleri beni hiç rahatsız etmemiş gibi davrandım. “Aylardır kimseyle birlikte olmadığın için böyle konuşuyorsun.”

“Yakınlaşmamızı görmezden gelemiyorsun, itiraf et. Seninle her flört ettiğimde bacaklarını birbirine sımsıkı bastırmasan neredeyse ben de hiç etkilenmediğine inanacağım.”

Yanaklarım alev alev yanıyordu. Arsız piç kurusu.

Duyduğumuz bir sesle göz temasımız kesildi. “Ah, bakın. Liam ve yeni yosması.”

İpuçlarını bir araya getirerek yosmanın ben olduğumu tahmin ettim. Masanın diğer ucundan gelen tiz sesle dudaklarım büzüldü, İngiliz aksam her zamanki cazibesinden yoksundu.

ÇARPIŞMA

Liam sandalyesinde sırtını dikleştirdi. Flörtöz Liam gitmiş, yerine fırtınalı gözlerle bakıp dişlerini sıkkan bir Liam gelmişti. Korkutucu bir versiyondu.

“Bu yosmanın adı Sophie. Tanıştığımıza memnun oldum.” Elimi uzattım ama elim havada kaldı. Liam elimi çekip tuttu.

“Claudia.” Kadın beni baştan ayağa süzdü.

Davranışı karşısında kendimi ikinci kadın gibi hissettim. Claudia güzel görünse de çatık kaşları ve kaba tavırları onu itici birine dönüştürüyordu. Uzun bacakları, açık teni, koyu renk saçları ve çıkık elmacık kemikleri vardı.

“Ne istiyorsun?” Liam’ın sesi tenimde bir ürperti yarattı. Bir elini sahiplenici bir tavırla kalçama koyunca Claudia’nın bakışları direkt oraya kaydı. Yanımdaki sandalyeye oturduğunda Liam, başparmağıyla tenimde usul usul daireler çizerek umutsuzca ihtiyacım olan sakinleştirici etkiyi yarattı.

“Ah, Liam. Bu oyunları bir kenara bıraktın sanıyordum.” Kadının bakışları üzerimde gezindi. Dürüst olmak gerekirse bakışlarından hiç hoşlanmamıştım, küçümseyici olduklarından değil, ürkütücü bakışları tepemi attırıyordu. Lanet olasıca kadın kendimi değersiz hissetmem için uğraşıyordu resmen. Ama ek iş olarak modellik yapıyormuş gibi görünüyordu, bu yüzden Liam’ın ona karşı bir şeyler hissetmesine şaşmamalıydı.

“Oyun falan yok. Aramızdaki her şey bitti.” Liam’ın eli bacağımdaki sessiz işkencesine devam ediyordu.

Claudia topuğunu mermer zemine vurdu. “Onun gibi biriyle birlikte olarak McCoy’la sözleşme yenileme şansının artacağını mı sanıyorsun? Geleceğini düşün. Gerçekten iki Dünya Şampiyonluğu’yla emekli mi olmak istiyorsun?” Bana değersiz bir şeye bakar gibi bakıyordu.

“Neden sözleşme işini yaşamak için çalışmak zorunda olanlara bırakmıyorsun?” Liam güven vermek ister gibi bacağıma sıktı.

“Senin durumunda birine tavsiyede bulunmadan edemiyor insan.”

LAUREN ASHER

“Senden tavsiye istediğimi hatırlamıyorum. Bir dahaki sefere tavsiyeye ihtiyacım olduğunda, bilgi kaynağı olarak *People Magazine*’den başka bir şeyi referans gösterebilecek birinin kapısını çalacağımdan emin olabilirsiniz.”

Tadımı tuzumu kaçırın bu konuşmadan fena hâlde rahatsızlık duyarak huzursuzca kıpırdandım. Hiçbir şampanya bu tatsızlığı gideremezdi.

“Bir kere daha dergilere manşet olmamak için bu kadar çabalayan birine göre Bandini takım direktörünün kızıyla takılarak magazincileri kışkırtmakta bir sakınca görmüyorsun ama. Ne kadar ilginç. Hakkını vermek lazım, demek ki bu sözleşme yenilemenin yeni bir yöntemi.” Dudaklarını limon yemiş gibi büzdü.

Varsayımları gerçeklikten tamamen uzaktı. Derin bir nefes aldım, bana bir saksı bitkisiymişim gibi bakan bu manipülatif kadının yanında oturmak cinlerimi tepeme çıkarmıştı.

Aniden sahiplenici yanım devreye girdi. “Hep böyle pislik misindir? Liam’la yatıp kalkıyorsam bile bu seni neden ilgileniyor ki? Klişe bir eski sevgili gibi davranmayı kes çünkü *eski sevgilisinin peşini bırakmayan kadın* hikâyesi artık kabak tadı verdi. İstedğin zaman gidebilirsin, bu konuşma biraz sıkılaşmaya başladı.”

Liam’ın kocaman açtığı gözleri ileri gittiğim konusunda endişeye kapılmama neden oldu. Midem çalkalanırken küt küt atan kalbim göğsüme çarpıyordu. Kibar bir hanımefendi olmasaydım yumruklarımı kaldırıp saldırmaya hazır hâlde ağırlığımı bir ayağımdan diğerine veriyor olurdum. Şimdilik sözlü atışmalarla yetinmek zorundayım.

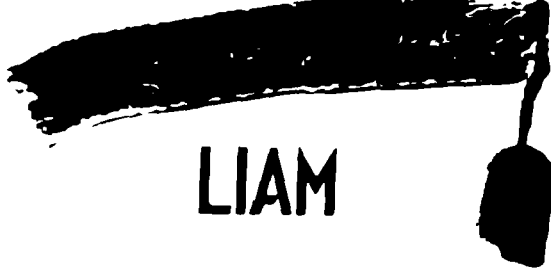
“Liam tavsiyemi istemeyebilir ama yine de sana içimden geçenleri söylemem gerek.” Sanki tamamen iyi niyetliymiş gibi kolumu okşadı. Dokunuşu kaşlarımı çatmama neden olsa da elini itme isteğine direndim. “Bu adam kadınları, ona verecek bir şeyleri kalmayana kadar kullanır. Sonra da bir kenara atar.

ÇARPIŞMA

Bunu bana yaptı, sana da yapacak. Kaç kadınla oynadığını biliyor musun? O Noah gibi tek gecelik ilişkilerin adamı değil. Liam, seni istediğini düşündürtene kadar seninle yatıp kalkan berbat biridir. Ta ki seninle işi bitene kadar.” Mary Poppins bana ters ters baktı.

“Yeter, Claudia. Sıradan bir seksten öte bir şey yaşamışız gibi davranarak kendini küçük düşürüyorsun. Aş artık şunu. Tanrı biliyor ya, ben aştım.” Liam ona bir kez daha cevap vermemeye fırsat bırakmadı. Elimi tutup beni Pistlerin Delisi'nden uzaklaştırdı.

19

Sophie, Claudia'nın söylediklerini düşünüp taşınmak istiyor gibi görünüyordu. Ona iyi nedenler sunarak yavaş yavaş biz fikrine alıştırmaya planım da böylece suya düşmüştü.

Onu salondan çıkarıp bizi bulması muhtemel kişilerden uzaklaştırarak çalışanlara özel bir koridora çektim. Koridor karanlık ve boştu. Harika. İyi bir şeyler yapma şansımızı mahvedecek başka eski çıkıntılara tahammülüm kalmamıştı.

"Az önce olanlar için özür dilerim. Beni rahat bırakmıyor. Bana mesaj atıp durmasın, fotoğraf ya da bir şey göndermesin diye numarasını engelledim. Peter bu konunun peşini bırakmışken bu kızın tekrar ortaya çıkarak ortalığı karıştırmamasını istemiyorum."

"Hımm." Sophie şaşkın gözlerini uzaklara çevirdi.

"Söylediklerine mi üzüldün?"

"Tabii ki hayır, saçmalama. Kadın dümdüz kaba biri. Gerçekten bu kadar kadınla takılman şart mıydı? Ne yapmaya çalışıyordun, kendi ordunu yaratmaya mı?" Eski Sophie geri dönmüştü.

ÇARPIŞMA

Tuttuğumu fark etmediğim nefesimi saldım ve gözleri yüzüme kaydığında rahatladım. “Aslında düşündüm ama bu kadar çok sorun çıkarmaları hoş olmadı.”

Berbat esprime güldü.

Boktan geçmişim bir kez daha ayağıma dolanmıştı. Sophie'yle olan şansımı batırmak istemiyordum. Kendime engel olamadan parmak eklemlerimi yanağına değdirip pürüzsüz tenini hissettim. Ona böyle dokunmak hoşuma gidiyordu. Bedenimin daha fazla temas için yalvarması ya da bütun dikkatini bana verdiğinde içimden geçen elektrik akımı da.

Ben bombok bir adam olduğum için aramızdaki çekime teslim olmuş ve sezon boyunca cinsel perhiz yaparak sorun çıkarmadan yaşama planımı mahvetmiştim.

Sophie derin bir nefes aldı ve iri iri açtığı gözlerle bana bakarken nefesini tuttu. Plan çoktan boka sardığı için bir sonraki hamlemi hiç düşünmedim. Bütun hayatım böyle geçmişti, neden şimdi duracaktım ki? Sikerim böyle işi.

Kollarımdan birini beline dolarken diğer elimle çenesini kavrayıp onu tam da istediğim şekilde tuttum. Bedeni kollarımın arasında gevşerken dudaklarım onunkilerle buluştu. Dudaklarını dudaklarımın üzerinde hissetmeyi, ağızıma yayılan tatlı tadını ne kadar sevdiğimi unutmuştum.

Öpüşmemiz ilk başta tatlıydı, yumuşak dudaklarını benimkilere bastırmıştı. Ama sonra daha fazlasını arzular oldum. İçimden bir ses onun da en az benim kadar istekli olmasını istiyordu. Parmaklarını boynuma kenetleyip dudaklarını aralayarak ağızına erişmeme izin verdiğinde bedenim karıncalandı.

Sikmişim platonik ilgiyi, ben yıkım istiyordum. Dilini dilimle okşadığımda şampanyanın tadını aldım. Onu öpmek bağımlılıktı. Saatlerce adrenalin peşinde koşmak gibiydi.

Ellerimi sırtının kıvrımlarında gezdirip iznim olan sınırları test ederek kığına ulaştım ve sıktım. Vücudu muhteşemdi. Nefesinin doğruca aletimi harekete geçirdiğini hissediyordum,

LAUREN ASHER

sertleşmiş ve onun için hazır hâldeyken neden beklediğimi merak ediyordum. Dört aylık bir perhiz beni böyle sefil birine dönüştürmüştü.

Dillerimiz birbirine dolandığında tadı düşünme yetimi kaybetmeme neden oldu. Aramızdaki çekim akıllara durgunluk verecek kadar iyiydi. Birbirimizi dudaklarımızla tüketirken beynim allak bullak olmuştu.

Onu öpmek o kadar harikaydı ki sanki dünyada her şey yolundaymış gibi geliyordu. Önce çekingen olan dili şimdi benimkiyle oyun oynuyordu. Tatlı Sophie gitmiş, yerine içindeki baştan çıkarıcı kadın gelmişti. Benim düşmüş meleğim, cehennem çukurunda bana eşlik etmek için cennetten uzaklaşmıştı. Dişlerini alt dudağıma geçirip çekiştirdi, emdi ve öpüşmemizin kontrolünü ele geçirdi. Aletim pantolonumun içinde zonklarken bedenim cesaret kazandı.

Elleri smokinimin önünden aşağı kayarak hiçbir şeyi umursamadan beni okşadı. Çıkaracağı sesleri duymak istediğim için ereksiyonumu ona doğru bastırdım. Kahretsin, içine girmeyi, onu kendinden geçirmeyi, ağzından inilti koparmayı öyle çok istiyordum ki.

Aletimi ona doğru ittiğimde gerildi. Muhtemelen aniden nerede olduğumuzu ve ne yaptığımızı fark etmişti. İşte o anda eski Sophie geri dönerek hafifçe göğsüme bastırıp dudaklarımı benimkilerden ayırırken iç geçirdim.

İstediğim son şey korkarak geri çekilmesi ve bize bir şans vermekten vazgeçmesiydi. Bu şimdikiye kadarki en iyi öpüşmemdi ve sonunun nereye varacağını görmek istiyordum.

İnsanlar karşılındakilere sanki kırılğanmış gibi dikkatle, kırıp dökmekten ve kalbini paramparça etmekten korkarak yaklaşırdı. Ama ben Sophie'ye sanki her an patlayacak bir bombaymış gibi davranıyordum. Bir ton karmaşık kablosu olan, tıkr tıkr işleyen bir saatli bomba. Bir kez patladı mı şarapnel

ÇARPIŞMA

parçaları savrularak her yerinize saplanır, sizi içten dışa mahvederdi. Hem patlayıcı hem de bir felaket.

Zihnime beynimin ayak uyduramayacağı kadar çok düşünce üşüşürken Sophie'nin aklından geçenlerle yarışacak bir plan oluşturdum. "Sadece sekse dayalı bir arkadaşlığa ne dersin?"

Evet. Aklıma gelen dâhiyane plan buydu.

20

SOPHIE

Elim dudaklarıma kaydı, parmaklarımla Liam'ın dilini gezdirip ısırıldığı şişmiş yere dokundum.

Liam, kuma özenle çizdiğim her şeyi silip götüreren, ona engel olmak için kullanacağım düşünme yetimi sular altında bırakan bir gelgit gibiydi.

Artık arzularımı inkâr etmenin bir anlamı yoktu. Bahaneleri bir kenara bırakıp inkâr etmekten vazgeçtim ve teklifini başımla onaylayarak kabul ettim. Çünkü ne olacağını görmek istiyordum, bunu yapmak zorundaydım. Dudakları, öpüşmelerimiz, yaptığı her şey aklımı başımdan alıyordu. Beynim olan biteni kavrayabilmek ve işlevini yerine getirmek için çift vardiya çalışıyordu.

Sadece sekse dayalı bir arkadaşlık mantıklıydı, değil mi? Açıkçası artık aramızdaki kimyayı göz ardı edemiyordum. Beni böyle öptüğünde nasıl edebilirdim?

Liam koridorda volta atıyordu, sarı saçları artık eskisi gibi arkaya yatırılmış değildi. Bunu ben mi yapmıştım?

ÇARPIŞMA

“Peki ya hisler?” İleriye düşünmeden edemiyordum. Seks dışında arkadaşlığımızın değişmesini istemiyordum çünkü onunla vakit geçirmekten keyif alıyordum.

“O konuda endişelenmene gerek yok. Birbirimizden hoşlanıyoruz, arkadaşlıktan başka bir şey hissetmeden de sevişebiliriz. Ama aramızdaki bu şeyi artık görmezden gelemezsin. Ben gelemeyeceğimi biliyorum. Zaten gelmek de istemiyorum.”

Liam’a karşı daha güçlü duygular besleme riskine rağmen ben de artık ondan etkilenmiyormuş gibi davranamazdım. Onu öpünce sanki hayatım boyunca dünyanın en güzel öpücüklerinden mahrum kalmışım gibi hissetmiştim. Kanada’dan sonra ondan kaçınısam da aramızdaki şeyler değişmeye, istesek de istemesek de arkadaşlıktan öte bir şeye dönüşmeye başlamıştı.

Liam bana sanki beni tekrar öpmek istiyormuş gibi bakıyordu. O bana yaklaşırken geri çekildim ve arkamdaki duvara çarptım.

“Tamam ama bu aramızda kalacak çünkü yine dedikodu dergilerinde birlikte olduğumuza dair haberler çıkarsa babam bu kez beni öldürür. Arkadaş olmamızda bir sakınca görmüyor ama artık beni kör ışıklar altında köşelerde kısırmak falan yok.” Beynim bedenime yetişmişti. Tam zamanında. “Maya’yla bu gece planlarım var, gitsem iyi olacak.”

“Baban bilmeyecek. McCoy da bilmeyecek.” Aradaki mesafeyi kapadığında parfümü duyularımı ele geçirdi. Eliyle usulca yüzümü kavrayarak beni bir kere daha öpmek için kendine çekti. Dudaklarını dudaklarıma bastırarak hafif bir öpücük kondurdu.

Ayrılırken gözleri benimkilere kilitlendi. “Seni köşelerde kısıramayacak olmam çok yazık. Hoşuma giderdi.”

Zihnimde canlanan görüntüyle bedenim karıncalandı. “Bu, F1 ekibinin yakınlarında görülmemin amacını bozar. Çünkü biliyorsun ki arkadaşlar böyle şeyler yapmaz.”

Liam geri adım atarak aramıza mesafe koydu. “Adımı haykırmakla o kadar meşgul olacaksın ki pişmanlık duyacak vaktin

kalmayacak. Kedi-fare oyunumuzun ödülleri toplamaya öyle hazırım ki. Son özgür gecenin tadını çıkar çünkü yarından itibaren tamamen benimsin.”

Muzipçe gülümseyerek beni karanlık koridorda nefes nefese bırakıp gitti.

Kendimi hem fiziksel hem de zihinsel olarak toparladıktan sonra beni bekleyen arabaya atlayıp otelime döndüm. Maya acil durum mesajıma cevap vererek bir koşu markete uğrayıp yanıma geleceğini söyledi. Odama girer girmez elbisemi çıkardım, duş almak ve rahat pijamalarımı üzerime geçirmek istiyordum.

Saçımı yıkarken Liam'ın planını kabul edişimi ve bugün yaşananları tekrar gözden geçirdim. Artıları ve eksileri tartarken endişeler kafamın içinde dönüp duruyordu. Ama daha önceki günlerin aksine bu düşünceleri hızla uzaklaştırdım çünkü aramızdaki bu çekime daha fazla karşı koymak istemiyordum. Bu kaybedilmiş bir savaştı ve bir gün daha kaybetmeye değmezdi.

Maya elinde nevalesiyle odama geldi. Pijamalarımız ve tüylü çoraplarımızla kanepede oturduk, bu hâlimizle çok çekici görünüyor olmalıydık. Bu hayatta güvenebileceğimiz tek erkek *Ben and Jerry's*'di. Bira şişelerimizi kafaya dikmeden önce kadeh kaldırıyormuşuz gibi kaşıklarımızı tokuşturduk

Görünüşüne bakılırsa Maya da pek iyi bir gün geçirmemişti. Noah'yla yaşadığı sorunları anlatırken hüznü bakışları içime işledi. Güzeller güzeli arkadaşım dünyadaki her şeyin en iyisini hak ediyordu, bu yüzden Noah'nın kendine gelip aksiyon alması gerekiyordu çünkü zamanı tükeniyor, fırsat elinden kaçıyor.

“İntikamını alacağım. Telsiziyle oynayıp ona elli tur boyunca sinir bozucu pop şarkıları dinletebilirim. Bunun ona kafayı yedirteceğine eminim.”

Hüznü bir kahkaha attı.

Kötü adamlar gibi ellerimi ovuşturdu. “Hiç korkma. Sana yardımcı olacak mükemmel bir planım var.”

Cevap vermedi, şüpheyle beni süzüyordu.

ÇARPIŞMA

“Bu sefer Liam’la Jax’i de yardıma çağırdım. Noah’dan ve yarış pistinden uzakta hep birlikte vakit geçireceğiz.”

Maya başını iki yana salladı. “Bana karşı çok iyisin.” Dondurmasını kaşıklayıp Noah’nın yarattığı boşluğu onunla doldurmaya çalıştı.

“Bir itirafta bulunacağım.” Cesaret bulmak için ağızma bir kaşık dondurma attım.

“Seni rahip gibi dinleyebilirim.” Maya bana ciddiyetle baktı.

Burnumdan güldüm. “Bu konuda tecrübелisin sanırım?”

“Kendime Noah’yla ilgili yalan söylediğim için haftalarca suçluluk hissettim. Monako’daki güneş kremi sürme olayı resmen bizim için ön sevişmeydi. Yani birine içimi dökmem gerekiyordu, bu yüzden rahibe itirafta bulunmak iyi bir fikir gibi gelmişti. Annem hâlâ kiliseye olan bağlılığımla övünür durur. Yaz tatili boyunca her hafta ayine gittik.”

Korku dolu bakışlarımı gizleyemedim. .

“Neyse, bana itirafını anlat.” Maya kaşığıyla devam etmemi işaret etti.

“Claudia’yla tanıştım.”

Maya’nın aniden aldığı soluk her şeyi anlatıyordu. “Bana hemen neler olduğunu anlatıyorsun. Kaşlarını çatmana bakılırsa kötü bir karşılaşma olmuş.”

“Evet. Anlattıkları kadar şirret biriymiş. 19. yüzyıldan fırlamış gibi bana yosma dedi. Sonra da kadınca tavsiyeler vermeye kalkıştı.”

“Yok artık.” İnledi. Bütün duygularımın sesli ifadesi gibiydi.

“Maalesef var artık!” Kaşığımla dondurmama daldırdım.

Maya’nın gözleri ışıldadı. En kötü şeylerde bile hep eğlenecek bir şey bulmayı başarırdı. Bu tür iyimserlikleri sevsem de giderek artan öfkemi bastırmaya yetmiyordu.

“Ama daha en kötü kısma gelmedim.”

Kaşığı havada kaldı, konuşmamı beklerken pantolonuna çikolatalı dondurma damladı. “Hadi ama, böyle yarıda bırakma...”

“Liam beni öptü.” Bakışlarımı kaçırdım.

“Ne yaptı?” Maya'nın çığılığı kulaklarımı çınlattı.

“Farkındayım. Üstelik bu o kadar da korkunç değildi.”

Göz ucuyla ona baktım.

“Bu pek de Liam'in öpücüğüne methiyeler düzmek sayılmaz.”

Hatırladıkça yanaklarım kızarıyordu. “Aslında muhteşemdi. Zaten sorun da bu ya. Şimdi bunu kesin olarak söyleyebilirim ki öpücüğümüz o kadar da beklenmedik bir şey değildi çünkü Kanada'da ilk ben onu öptüm.”

“Ve bana söylemedin?” Maya suratını astı.

“Bir aptal gibi ona olan ilgimi inkâr edip dururken bunu itiraf etmekten korktum. Yaz tatili boyunca geçmesini bekledim. Aksine daha da yoğunlaştı. Bu nasıl mümkün olabilir?”

“Aranızda manyetik bir çekim var. Sizin dışınızda herkes bunun farkında.”

Pekâlâ, Maya'nın gözlemleri her zaman iyi olmuştu. Keşke bu becerilerini kendi için de kullansaydı.

Sessizce oturdum, konuşmaya nereden başlayacağımı bilemiyordum.

Maya oturduğu yerde bana döndü. “Peki bu gece seni öpürükten sonra ne oldu?”

“Ben de onu öptüm. Uzun uzun. Sonra da bana seks arkadaşı olmayı teklif etti.”

Maya'nın kaşları çatıldı, bu hâliyle alnında kırışıklıklar belirmişti. “İstedığinin bu olduğuna emin misin?”

“Ne demek istiyorsun? Bunun dışında başka bir şey olması imkânsız. Üstelik bu şekilde aramızda hiçbir şey değişmeyecek çünkü biz duygularını sekse karıştırmayan yetişkinleriz.”

Maya kahkaha attı. “Aman Tanrım. Lütfen bir daha asla böyle bir şey söyleme. Asla.”

“Neden? Bu o kadar mı kötü bir fikir?” Aklıma şüphe tohumları ekilmişti.

ÇARPIŞMA

“Muhtemelen. Ama sen planlarına bağlı kalan birisin ve Liam da vazgeçecek birine benzemiyor. Onunla ciddi bir ilişki kurmaktan neden bu kadar çekiniyorsun?”

Bir dakika boyunca bunu düşündüm. Maya sessizlik içinde dondurmasını yemeye devam etti.

“Geçmiş ve geleceği yüzünden. Çünkü Liam da dâhil hiç kimse gelecek yıl ne yapacağını bilmiyor. Bense üniversiteye dönüp diplomamı alacağım.”

“Hayatını kontrol etmek için ne kadar uğraşırsan uğraş, geleceği tahmin edemezsin. Bazen insanın hayatındaki en iyi değişiklik planlı olmayanlardır. Okul konusuna gelecek olursak, bana birkaç kez bölümünü sevmediğini söyledin. Gerçekten de seni mutlu etmeyen bir şeyin peşinden mi gitmek istiyorsun?”

“Babamı mutlu etmenin böylesi bir acıya mal olacağını hiç düşünmemiştim. Artık doğruyla yanlış, mantıkla aptallığı ya da iyiyle kötüyü ayırt edemiyorum. Aklım hiç olmadığı kadar karışık ve bunun suçlusu o öpücük değil.”

Babamın benim adıma kurduğu planları hayata geçirmek beni rahatlatmak yerine boğuyor, sahte bir güvenlik ağı yaratarak ilerlememi engelliyordu. Babamı hayal kırıklığına uğratmamak uğruna kendimi ışıl ışıl bir kafese hapsetmişim.

Hayatımı dolu dolu yaşamak istiyordum. Risk almak yerine beni bir kuleye hapsedip gerçeklikten uzak beklentilere soktuğu için babamı suçlamak işime geliyordu. Bir yanım, hiç sınırlarımı zorladım mı ya da beklentilerden kurtulmaya çalıştım mı diye merak ediyordu.

Görünüşe göre bunu öğrenmenin zamanı gelmişti.

21

Milano'da iyi bir performans sergiledikten sonra McCoy sesini kesmişti. Böylesi bir sessizliğe karşı dikkatli olmalıydım çünkü Fransa Grand Prix'sinden önce imajımı düzeltmeme yardımcı olacak yeni bir halkla ilişkiler uzmanı tuttuklarını söylemişlerdi.

Bu sebeple Jax'le McCoy toplantı salonuna sıkışıp kalmıştık.

Claudia'nın düşüncesiz davranışları ve üstünlük taslamaları yüzünden McCoy, Meksika'dan Elena adında yeni bir halkla ilişkiler uzmanıyla anlaşmıştı. McCoy onu ben bir aptal olduğum, Jax ise kelimenin tam anlamıyla pantolonu inik hâlde yakalandığı için işe almak zorunda kalmıştı. Jax bu maskaralıklarına devam ederse tek yönlü biletle zamparalar köyüne gönderilecekti.

Ona başıma açtığım belayı özetledim. Dün geceki galada Claudia'yla barışmamla ilgili basına sızan dramatik haber moralimi epey bozmuştu. Claudia neden basına saçma sapan şeyler anlatmaya devam ediyordu? Kendine yeni bir hobi ya da becerecek yeni bir zengin adam bulsa iyi ederdi çünkü tavırları iyice kontrolden çıkmaya başlamıştı.

ÇARPIŞMA

Toplantı boyunca Jax'in gizlice Elena'ya bakış attığını fark ettim. Yerinde kıpırdanışına ve parmaklarıyla masada ritim tutuşuna gülmemek için kendimi zor tuttum. Tepkileri en hafif tabirle şüpheliydi.

Bir kadının Jax'i bu hâle getirmesi nadiren görülen bir şeydi. Elena, saçlarının koyu bir hale gibi çevrelediği yüzü, koyu kirpiklerle süslenen kahverengi gözleri ve bronz teniyle hoş görünüyordu. Benim ilgimi çeken bir yanı yoktu ama Jax'in ilgisini çekmiş gibiydi. Elena'nın da yeni halkla ilişkiler sisteminde bahsederken birkaç kez Jax'i süzdüğünü fark ettim. Elbette profesyonelliğini koruyarak birkaç saniyeden uzun süre bakmadı. F1 karavan alanını dolduracak kadar sırtı olan Britanya'nın en iyi pilotuna direnebilmesini takdir etmek lazımdı.

Jax, Elena'nın sorduğu soruya cevap veremedi ama yüzünde şaşkın bir ifadeyle özür diler gibi gülümseyerek ona bakmayı seçti. Tepkisi karşısında afalladım.

“Söylediklerimin tek kelimesini dinlediniz mi?” Elena'nın melodik bir aksanı vardı. Bir bana bir Jax'e baktı, ikimiz de düşüncelere daldığımızdan dikkatimizi vermediğimizi fark etmişti.

Jax dudaklarını yaladı. “Pek sayılmaz. Tekrar eder misin, canım?” Ona genelde kadınları tavlarken işe yarayan bir sırıtıyla baktı ama Elena kaşlarını çatıp başını iki yana salladı. Bu sefer İngiliz aksanı bile Jax'i kurtaramazdı.

“Pekâlâ, beyler. Son kez tekrar ediyorum. Liam, Sophie Mitchell ve Claudia McCoy'la ilgili çıkan her haberi inkâr etmek zorundasın. Kariyerin için, istediğini elde etmek için kadınları kullanarak bir yerlere kapağı atmaya çalışan bir yarışçı olarak görülmek istemezsin. Jax sense bu drama sona erene dek belirsiz bir tarihe kadar kadınlardan uzak durmak zorundasın. Son yaşanan olayın ardından gece geç saatlere kadar kulüplerde takılmak yok.” Belirgin bir hoşnutsuzlukla ikimize baktı.

Elena'ya çıkışmamak için kendimi zor tuttum. “Ben Sophie'yi bir yerlere gelmek için kullanmıyorum. Claudia da yalan

haberler uydurup durarak ortalığı karıştırmaya çalışıyor. McCoy beni bu tür toplantılara katılmaya zorlamak yerine neden onu dizginlemiyor? Para karşılığında magazin gazetelerine haber satmaya ihtiyacım mı var benim?”

Elena'nın gözleri profesyonel tavrından sıyrılıp hafif bir samimiyetle baktı.

“Bak, ben senin kötü bir adam olduğunu düşünmüyorum, tamam mı? Sadece kariyerini kurtarmana yardım etmek istiyorum, ki bunun için McCoy'la sözleşme yenilemen gerekebilir. Markanın taraftarların gözünde iyi bir izlenim yaratmasına ve parlamasına yardımcı olmak istiyorum. Ben bir iş bitiriciyim, bilhassa da F1 gibi sporlar söz konusu olduğunda bu işler benim uzmanlık alanımdır.”

Derin bir nefes aldım, onunla çalışmaya ikna olmuşum. “Öncelikle Sophie'yle yatacağımı bilmelisin. Bu sırrın ortaya çıkma ihtimaline karşı.”

“Hadi canım! Bu ne zaman oldu?” Jax sandalyesinde zıplayıp bana kocaman bir gülümsemeyle baktı.

“Claudia galada terör estirip kıza bir sürü saçma sapan laf ettikten sonra ona seks arkadaşlığı teklif ettim.”

Jax'in gülümsemesi soldu. “Yok artık. Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin? Ya zaman içinde sana karşı bir şeyler hissederse?”

“Hislerin bir hastalık olmadığını biliyorsun, değil mi?” diye patladı Elena.

Jax ona döndü, gözlerindeki parlaklık yerini zaman zaman fark ettiğim karanlığa bırakmıştı. “Bana göre öyleler. Vebadan daha kötüler.”

Elena gözlerini devirerek güldü. Jax kaşını kaldırdı, dikkatini bana çevirmeden önce yüzünden belli belirsiz bir şeyin geçtiğini fark ettim.

Başımı yana yatırıp, “O eğlenmek istiyor, ben de öyle,” dedim.

ÇARPIŞMA

“Noah’yla şu hâlinize bir bakın, iki arkadaşın peşinden koşan bir çift aptal âşık gibi davranıyorsunuz. Günlerimin kalanını gece kulüplerinde gözyaşlarımı içkime akıtarak geçireceğim anlaşılın.” Gözleri başını iki yana sallayan Elena’ya kaydı. “Yani bu bok senin eline yüzüne bulaşana kadar en azından.”

“Kimse aşktan bahsetmedi. Sakin ol.” Son zamanlardaki en büyük güvensizliğime parmak basması içten içe Jax’ten nefret etme arzumu tetikledi. Sophie’yi önemsemediğimden değil ama aşk fikri beni ölesiye korkutuyordu.

“Tamam ya, hemen sinirlenmene gerek yok. Ama onunla ilişkinin yüzünde patlaması an meselesi. Bunun kariyerine nasıl yön vereceğini görebiliyosundur umarım. McCoy’la zaten şansın yok, daha ne kadar kötüye gidebilir ki?”

Aptallığından sıyrılması için kafasına bir şaplak attım. Gerçi Elena’yı süzen bakışından sonra onu kendine getirmek, bir şaplaktan fazlasını gerektirecek gibi geliyordu.

Elena’nın yarım saat daha süren hasar raporundan sonra toplantıyı tamamladık çünkü Jax’le ikimizin dikkat süresi bu kadarla sınırlıydı.

Toplantı odasından çıktığımda menajerimi aradım.

Rick ikinci çalışta açtı. “Selam, dostum. Tam da seni aramayı düşünüyordum.” Neşeli tavrı keyfimi yerine getirdi.

“Sanırım iyi haberlerin var?”

“Hem de en iyisinden. Şimdiye kadar on dört yarışın on ikisinde podyuma çıkarak McCoy’u etkilemeyi başardın. Seninle kontrat yenilemek istiyorlar.”

“Bu inanılmaz.” İçim mutlulukta dolmuştu. “Nasıl bir kontrat?”

“Bu yılki performansın nedeniyle küçük bir ücret artışı yapmışlar, yılda 20 milyon maaş alacaksın. Anlaşma iki yıllık, yani toplamda 40 milyon. Tebrikler!”

“Nihayet.” Rahatlayarak kahkaha attım. Sezon ortasında beklediğim anlaşma da tam olarak buydu.

“Ama kabul etmeden önce birkaç yorumda bulundular.”
Sevincim kursağımda kaldı. “Ne yorumu?”

“Sophie’den ve Bandini’den, yani Noah dışındaki herkesten uzak durmanı istiyorlar. McCoy, kızla ne kadar samimi olursan ol rakipleriyle ilişkilendirilmek istemiyor. Tabii ki Mitchelllara karşı kaba tavırlar sergile demiyorlar ama aranızda bir ilişki olduğuna dair dedikodulara son vermelisin.”

“Bunu düşünmem gerekiyor. Bu konuda onlara başka bir teklifte bulunabilir miyiz? Marka uğruna arkadaşlarımla ilişkiyi kesmekten hoşlanmıyorum.”

“Elbette. Nasıl istersen. Bunu bir düşün, gelecek hafta bana cevabını iletirsin. McCoy seni bekleyebileceklerini söyledi.” Rick birkaç veda lafından sonra telefonu kapadı.

Peter’la ikisinin bastığı toprağı öpüyor, takımımınla bir şans daha yakaladığım için Tanrı’ya şükrediyor olmalıydım. Ama yeni kurallar ve düzenlemeler canımı epey sıkmış, moralimin içine etmişti. Sophie gibi benim de onların taleplerini yerine getirmenin artılarını ve eksilerini değerlendirmek için zamana ihtiyacım vardı. Bu tür kararlar zaman isterdi, özellikle de önem verdiğim bir ilişkiyi bitirme riskiyle karşı karşıyaysam.

Kimse beni rakip takımın direktörünün kızıyla arkadaş olmanın doğuracağı sonuçlar konusunda uyarmamıştı. Sophie’nin hayatımda olmasının kariyerimi birden fazla açıdan riske atacağını düşünmemiştim. Hayalimdeki takım, geleceğini göremediğim bir ilişki için feda edebilir miydim?

Yıllar önce Sophie’ye hikâyesindeki kurtarıcı rolünü kendinin üstelenmesi gerektiğinden bahsetmiştim. Ama kendini benden kurtardığını fark etmemiştim çünkü bu berbat peri masalındaki asıl kötü adam bendim.

Çünkü maalesef hayatımdaki her şey geçiciydi.

22

Telefonum çantamda titredi. Bir dakika boyunca sakız kâğıtları, eski fişler ve uçak bileti koçanları arasında telefonumu arandıktan sonra nihayet buldum.

Liam: Yarın için bir planım var. Saat 15.00'te McCoy karavan alanında buluşalım.

Ben: Ya başka planım varsa?

Liam: Var mı?

Ben: Yok. Ama sorduğun için sağ ol. Orada buluşuruz.

Bana orta parmak emojisiyle karşılık verdi. Güldüm, beni etkilemeye çalışmak için kasmayı bırakıp kendi gibi davranmayı seçmesine sevinmiştim.

Liam bana planı olduğunu söylediğinde böyle bir şeyden bahsettiğini düşünmemiştim. Elinde muhtemelen başka birinde oldukça gülünç görünecek bir piknik sepetiyle beni peşinden Eyfel Kulesi'nin yanındaki çimenliğe sürükledi. Ben erkekliğini

sorguladığımı söylediğimde, kendiyile barışık bir tavırla hızlıca etrafında döndü.

Mükemmel bir yer bulmuştu; ayaklarımızın altında yemyeşil çimler, tepemizde öğleden sonranın altın güneş ışıkları. Bir örtü çıkarıp çimlerin üzerine serdi. Eliyle oturmamı işaret edince itaat ettim. Karşımdaki başka biri olsaydı kendimi mükemmel bir sahnenin içinde sayabilirdim. Ama çok fazla detaya girmek, farklı şeylere yormak ve buna bir isim koymak istemiyordum. Hızla çarpan kalbimi susturmak için de üzerinde tepindim.

Bu hâlleri ona karşı koymayı zorlaştırıyordu; bilhassa da sepetten bir şişe şarap ve bir peynir tabağı çıkardığında.

“Bir sonraki yarıştan önce eğlenceli olacağını düşündüm.”

“Bunu bütün Fransız kızlara yapıyor musun?”

Yanakları kızardı. Utangaç Liam en sevdiğim hâllerinden biri hâline gelmeye başlamıştı. “Hayır. Sadece senin gibi küçük hazırcevap Amerikalılar için yapıyorum.”

“Ben küçük değilim.” Alt dudağımı sarkıttım. Başparmağın alt dudağımda gezdirdiğinde dokunuşu içimde bir şeylerin alevlenmesine neden oldu.

“Zorlasak küçük el bavuluma sığarsın.” İçin için yanan gözleri üzerimde gezinirken dağılmış sarı saçlarımı ve gözlerimi çevreleyen maskara kaplı kirpiklerimi inceledi.

Liam’a iyi görünmek için süslenmiş miydim? Evet.

Hapı öyle böyle yutmamıştım.

“Özel jetlerde el bavullarında uçmak istediğimi sanmıyorum. Lüks hayatını başkalarıyla paylaşmak istemeyen bir cimri olabileceğini hiç düşünmemiştim.”

Liam sevmeye başladığım o kahkahalarından birini attı. *Şey, yani hoşlanmaya başladığım.* Şarabı bir profesyonel gibi doldurdu, akan damlaları silmek için bez bile getirmişti. Plastik bardak yerine cam kadeh kullanan klas insanlar gibi görünüyorduk.

“Başka bir şehrin ve başka bir yarışın şerefine.” Gülümsedi.

ÇARPIŞMA

Kadehimi onunkiyle tokuşturup bir yudum içtim. Şarap Liam'ın yakınlığının ve ağustos sıcaklığının yarattığı harareti almıştı.

Kusursuz biçilmiş çimlere göz attım. “İnsanların burada evlenme teklif ettiğine inanabiliyor musun? Bu kadar insanın içinde böyle bir şey isteyebileceğimi hiç zannetmiyorum.”

Piknik yaptığımız bu yere doğru gelirken bir evlenme teklifine şahit olmuştuk, kalabalığın tezahüratları etrafta çınlamıştı.

“Yoksa sen gizli romantik misin? Böyle bir şey yerine daha özel bir evlenme teklifi mi istiyorsun?” Gözleri keyifle dans ediyor, güneş ışınları irislerinden yansyordu.

“Belki de, bilmiyorum. Daha önce buna hiç kafa yormadım, özellikle de annemle babamın başarısızlıkla sonuçlanan ilişkisinden sonra.”

Kaşları düştü, dudakları da aynı şekilde bükülmüştü. “Ah, hadi ama. Her kız buna kafa yorar.”

“Bu kız yormuyor. Hemen yargılamaya kalkışma çünkü her kadın üç yatak odalı, köpekli bir ev hayal etmez.”

“Tabii ki etmez. Kızlar köpekler yerine Bandini arabaları olan süslü malikâneler hayal eder.”

Onun çılgın aşk tasviri bir kahkaha patlatmama neden oldu.

“Annesiyle babasının birbirlerine ne kadar âşık olduğundan bahseden birine göre hayata fazla karamsar bakıyorsun.”

Gözlerini başka yöne çevirdiğinde ne demek istediğimin farkına varıp lafımı geri almaya çalıştım. “Bu konuya girmek istememiştin.”

Önümüzdeki Eyfel Kulesi'ne odaklandı. “Biliyorum. Ama girdik bir kere. Yorumunun ruh hâlimi bozmasına izin vererek asabi bir pislik gibi davranmak istemiyorum. Ama haklısın. Böyle olmamam gerekse de böyleyim. Çünkü annemle babamın çok iyi bir evliliği olduğu kesin ama çok kötü bir oğulları var. Yani Lukas her gün bir kâbusu yaşarken bizim nasıl bir ailede büyüdüğümüzün bir önemi yok.”

“Abinle bu konuyu konuştun mu? Bana anlattıklarına bakılırsa Johanna’ya çok âşıkmiş. Bunu kötü bir evlilikten saymazdım.” Abisinin yaşadıklarıyla nasıl başa çıktığına dair Liam’ın kafasında ne kadar kötü bir tablo çizdiğini merak etmekten kendimi alamadım.

“Kötü bir evlilik olmasa bile sonu iyi bitmedi. Hiç bitmemeliydi. Ama hayır, abimle artık eskisi kadar sık konuşmuyorum.”

“O zaman sen kim oluyorsun da onun kâbus gibi bir hayat yaşadığını iddia ediyorsun? Bana gösterdiğin fotoğraflara bakılırsa iki güzel kızı var. Johanna hayatta olmayabilir ama onun anısı çocuklarında yaşıyor.”

Liam başını bana çevirdi, gözleri dolmuştu. “Bilmiyorum...”

“Haklısın. Bilmiyorsun.” Elini kavrayıp gözlerinin içine baktım. “Onun kâbus gibi bir hayat yaşadığını varsayıp kendine işkence etmeyi kesmelisin. Belki de aileden uzak durmak yerine ona sormalısın.”

“Böyle şeyler yaşamamış birinin tavsiye vermesi çok kolay.”

Alaycı bir tavırla güldüm. “Seninle bu konuları konuşmak hiç kolay değil. Asıl kolay olan bu konulara girmemek olurdu. Arkama yaslanıp birlikte geçireceğimiz kısıtlı zamanın tadını çıkarmak ve her şey bittiğinde İtalya’da gün batımına doğru yola çıkmak.”

“O zaman neden bu konuları açıyorsun?” Gözleri benimkilere kitlendi.

Cesaretimi kaybetmeden önce konuşabilmek için sınırlarıma hâkim olmaya çalıştım. “Çünkü seni önemsiyorum. Ne zaman abinden bahsetsen gözlerinde yaralı bir bakış görüyorum. Johanna’yı kaybettiğinizde yitirilen tek kişi o değildi. En yakın arkadaşını kaybetmenin boşluğunu doldurmaya çalışırken sen de bir parçanı onunla birlikte yitirdin.”

Liam, “Sanırım psikoloji kariyerinde aradığını bulamadın,” diye homurdandı.

ÇARPIŞMA

Hafif bir kahkaha attım. “Hayır. Benim kariyerim burada kışını tekmelemekle geçiyor. Ben buralardayken geçen yıldan daha çok podyuma çıktığının farkında mısın? Bu arada, rica ederim.”

Liam bana kalbimin derinliklerinde hissettiğim ıslıl ıslıl bir gülümsemeyle baktı “Sen, Sophie Marie Mitchell, tam da ait olduğun yerdesin. Muhasebenin canı cehenneme, bütun gün bir ofise tıkilıp kalmak için fazla seksisin.”

Kasvetli bir konuşmayı bir anda esprili bir sohbete dönüştürmek Liam’dan sorulurdu. Konuyu dağıtmasına aldıriş etmeden birlikte geçirdiğimiz mutluluk dolu dakikaların tadını çıkarmaya baktım.

Birlikte oturup insanları izleyerek turistler ve yerliler hakkında saçma hikâyeler uydurduk. Şarabını yudumladığında dikkatimi kadehini götürdüğü dudakları çekti. Beni tekrar öpmesini istediğim o dudaklar.

Kadehimin kalanını birkaç yudumda kafaya diktim.

“Yavaş ol.” Boğuk sesi karşısında bacaklarımı birbirine bastırdım.

Sonra kurtarıcımı hatırladım. Liam’la birlikte bu karmaşaya dalmamızın, hiç hazırlıklı olmadığım bir ilişkinin başlamasının tek nedenini.

Cebimden Yap Gitsin Listesi’ni çıkarıp yapabileceğim maddeleri inceledim. “Sıradaki yapacağım şeyi planlamak istiyorum.”

Gözleri karardı. Bazı maddeleri gözden geçirerek tek başıma hangilerini yapabileceğimi değerlendirdim.

Liam listeyi bir kez daha elimden kaptı. “Asıl mesele ayrıntıları planlamamak. Sanırım bu sefer ne yapacağını ben seçeceğim.”

Hoşça kal kontrol, sonra görüşürüz.

“Bir tane buldum. *Eyfel Kulesi’nin önünde öpüş.*” Liam beni elimden tutup ayağa kaldırarak kendine çekti ve güçlü kolları etrafımı sardı.

Onu göğsünden iterek gözlerinin içine baktım. “Ne yapıyorsun? Burada öpüşemeyiz. Herkesin ortasında! Seks arkadaşları böyle şeyler yapmaz. Dış dünyaya karşı arkadaşça davranıp yatak odasında birbirlerinden faydalanıp seks yaparak özel alanlarına sınır koyarlar.”

Benim boş sözlerim karşısında dudakları seğirdi. “Cinselliği sadece yatak odası sınırları içinde tutacaksan bu işi yanlış yapıyorsun demektir.” Boğuk sesi doğrudan içime işliyor, hissettiğim donuk bir zonklama ona duyduğum arzuyu ele veriyordu.

“Seks arkadaşlığının anlamına dair net kurallar belirlememiz ve birbirimizden beklentilerimizi konuşmamız gerek. Sanırım ikimizin bu konudaki düşünceleri çok farklı.”

“Siktir et kuralı da planı da. Bu kadar çok düşünmeyi bırak.”

Liam durumu düşünmem için bana fırsat bile vermeden eliyle yüzümü kavrayıp dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Dudakları dudaklarımı ele geçirip dilimin üzerinde gezinirken beyaz şarabın taze tadı ağızma doldu. Dudakları bana hükmediyor, beynimi ve bedenimi kontrol ediyor, iradesine boyun eğdiriyordu. Ellerinin altında macun kıvamına gelmişim.

Dillerimiz birbirine dolandığında sırtımdan aşağı bir ürperti yayıldı. Duyduğum hisler karşısında ayak parmaklarım spor ayakkabılarımın içinde kıvrıldı. Elleri sırtımda gezinirken ağızımdan yumuşak bir inilti kaçtı, dokunuşuyla tenimde kıvılcımlar yaratıyordu.

Tadında kendimi kaybettim. Liam tek bir öpücükle beni parça parça ele geçirirken kalbime ve dudaklarıma hükmediyordu. Kollarımı boynuna kenetleyerek onu iyice kendime çektim. Alt dudağını ısırdım. Dilim onunla oynaştığında ondan bir inilti yükseldi, biraz olsun kontrolü bana vermişti.

Kopan alkış sesleriyle kendime geldim. Sıcaklık boynumdan başlayarak yanaklarıma yayılırken Liam pantolonunu düzeltip şapkasını tekrar başına takarak şapkanın siperliğini yüzünü gizleyecek kadar aşağıya indirdi.

ÇARPIŞMA

Masum bir seyirci bize gülümseyerek, “Âşıklar şehri yine yapacağını yapıyor,” dedi.

Maalesef, burada aşk maşk yoktu.

“Listeyi çıkar.”

Liam’ın isteği karşısında elim ayağıma dolaştı. Çantamdan listeyi çıkarıp otel odasındaki masanın üzerine koydum. Onun süiti benimkinin daha lüks bir versiyonu gibi görünüyordu; oturma odası, yemek alanı ve büyük bir yatak odası vardı.

“Kalemin nerede?”

İki dudak kremi, bir el kremi ve bir fırçanın ardından nihayet bir kalem bulabildim. “Bir şeyi mi kontrol ediyorsun? Burada yapabileceğimiz bir şey kalmadı.” Sesim heyecanımı belli ediyordu.

Benden kalemi alıp kâğıdın en altına, son eklemesinin yanına *Birçok yönden faydalanabileceğin bir arkadaş edin* diye yazdı.

Yazdığı şeyde bir kesinlik vardı. “Şimdi bunu eklediğimize göre, nereden başlayalım?.. Ah, buldum.” Sesi boğuk bir fısıltıya dönüştüğünde kafamın içinde sirenler çalmaya başladı. “Listeye bakınca zihninin ne kadar pis olduğunu unuttuğumu fark ettim.”

Yanaklarım yanmaya başladı. Liam sandalyesinden kalkıp parmaklarını sırtımda gezdirdi, dokunduğu yerde tüylerim diken diken oluyordu. Beni kucağına alıp doğruca yatak odasına götürdü. Sanki çok hafif bir şeymişim gibi yatağın üzerine fırlattı, bedenim yatağa yayılırken tepeden bana bakıyordu. Odadaki ışık muzip gülümsemesi de dâhil bazı önemli ayrıntıları seçmeme olanak sağlıyordu.

Bakışları göğsümde oyalandıktan sonra gözlerime kaydı. “Biliyor musun, hâlâ anlaşmamızdan cayacağından endişeleniyorum. Hep çok telaşlısın, bu her ne kadar eğlenceli olsa da gevşemeni istiyorum.”

Liam hiç çaba sarf etmeden içimi görmeyi başarıyordu. Sözleri içimde bir şeylerin kabarmasına neden olurken bu işin nereye varacağını merak ederek sessiz kalmaya devam ettim.

“Bence aramızdaki ilişkinin yürümesi adına anlaşmamızdaki bazı pürüzleri gidersek iyi olur. Olası yanlış anlaşılmalardan kaçınmak için ne yapacağımıza dair bir fikrim var.”

Seçeceği şey beni hem korkutuyor hem de garip bir heyecana neden oluyordu. “Listedeki bir şey mi?”

“Aynen. Sen akıllı bir kızsın. Yaptığın her şeyi titizlikle yapmak hoşuna gidiyor, değil mi?”

Sözlerini başımla onayladım.

Kıs kıs gülererek, “Bunca zaman sonra listenden vazgeçmek istemiyorsun, değil mi?” dedi.

“Hayır.” Gözleri kot şortumda ve siyah tişörtümde gezinirken karşısında kurbanlık koyun gibi uzanmıştım.

“Öyleyse izin ver sana yardım edeyim.”

Başımla onayladıktan sonra Liam önümde yatağa çöktü. Dizlerini yatağa dayamış hâliyle o kadar seksi görünüyordu ki. Bana doğru emeklerken dudaklarımı yaladım.

Kalbim göğsümde küt küt atıyordu. Liam’ın dudakları dudaklarımı bulduğunda beynimdeki düşünceler kesildi ve endişelerim son buldu. Bu öpücük asla öncekilerle kıyaslanamazdı. Dudaklarını dudaklarıma bastırıldığı andan itibaren yoğunluğu hissediliyordu. Parmaklarını parmaklarıma geçirerek kollarımı başımın iki yanına hapsetti. Lanet olsun, çok iyiydi.

Liam’ın dili dudaklarımın üzerinde gezinerek ağzımı aralamam için beni kışkırtıyordu. Vücudu üzerimde hareket ederken dişleri alt dudağımı çekiştirdi. Duygular ve hisler kararlarımı ve endişelerimi gölgelemişti. Basit bir öpücükle arkadaşlığımızı çoktan mahvettiğimize göre bu yolculuğun tadını çıkarabilirdim.

Ellerimi bırakıp vücudumu keşfe çıktı. Sert elleri kıvrımlarımda gezinirken nasırlı parmaklarıyla aramdaki kumaşa rağmen onu her yerimde hissediyordum. Vücudumda, kafamın içinde,

ÇARPIŞMA

derimin altında. Beni sahiplenişini, tek bir öpücük ve dokunuşla bedenimi kıvrandırışını artık görmezden gelemiyordum. Alt dudağını ısıtırıp çekiştirdiğimde ağzından bir inilti kaçtı.

Ellerim azgın bir güvenlik görevlisi gibi bedenini yoklayarak kollarının ve sırtının gergin kaslarında gezindi. Kaslı demek onu tarif etmeye yetmiyordu. Taş gibi kasları tişörtünü esnetiyor, parmaklarımın dolaştığı her yerde geriliyordu.

Onu hep kendimden uzaklaştırmış, asla alıcı gözle bakmak istememiş, kontrolümü kaybetmekten korkmuştum. Kimyamıza baktığımda aramızdaki çekimi görmezden geldiğim için akıl sağlığımı sorguluyordum.

Dişleri alt dudağıma sürtündükten sonra dudakları benimkilerden ayrılarak boynumun kıvrımına kaydı. Kirli sakalı tenimle temas ettiğinde iç geçirdim, bana ilgi gösterdiği her saniyeden hoşlanıyordum.

Aramızdaki çekim yüzünden içten içe panikliyor, hiçbir şeyi mahvetmemiş olduğumu umuyordum. *Liam yarın benimle konuşacak mıydı? Aramızdaki dostluğu mahvediyor muydum?*

Aklımdan geçen düşünceleri hissetmiş gibi saçlarımı çekiştirerek beni âna geri döndürdü. Dudaklarını dudaklarıma kapayarak endişelerimi sildi. Beni bu son öpüşmemiz olabilirmiş gibi öpüyor, onu asla unutmayayım diye beni damgalıyordu. Tanrım, nasıl unutabilirdim?

Ben buna nasıl bu kadar uzun süre hayır diyebildim? Ve neden dedim?

“Aylardır seni böyle öpebilmeyi bekliyordum.” Boynuma yumuşak öpücükler kondururken sesi boğuktu.

Sözleri kalbime işleyerek orada kalıcı bir yer edindi, beni resmen istila etmişti. Duyguları ait olmadıkları yerlere yerleştiren bir aptaldım. Başparmağını şişmiş dudaklarımda gezdirirken gözleri benimkilere kilitletti.

Dudaklarıma hızlı bir öpücük daha kondurduğunda kirli sakalı yüzüme sürtündü. “Senin de beni bir o kadar istediğini söyle.”

Kırılmalılığı karşısında kalbim sıkışırken gözlerinin nasıl genişlediğini ve kaşlarının nasıl düştüğünü fark ettim.

Yatakta doğrulup ona çok da anlamlı olmaması gereken bir öpücük verdim. Geri çekildi ve bana kocaman gülümseyerek kalbimi ısıttı.

“Sana karşı koymam ne mümkün? Bir anda zaafım hâline geldin.” Bir parmağımı göğsünden aşağı kaydırıldıktan sonra kalın ve sert aletini avuçladım. Ona dokunmanın verdiği heyecanla bedenim nabız gibi atıyordu. Liam inlerken yüzüme muzip bir gülümseme yayıldı, vücudu aletini okşamama tepki veriyordu. Beni arzulamasını sağladığımda içim gururla doldu.

“Siktir, bu çok iyi.” Başını boynumun çukuruna gömdü. “Ama eline boşalmamayı tercih ederim.” Elimi usulca pantolonundan çekti. Elleriyle tişörtümü tutup çıkararak omzunun üzerinden yere fırlattı. Ardından şortumu çıkararak beni karşısında yarı çıplak bıraktı.

Suluk soluğa, “Ağda mı yaptırıyorsun? Kahretsin,” dedi.

“Evet. Böyle daha seksi hissediyorum.” Erkekler için ağda yaptırmanın canı cehenneme. Kendime olan beğenimi artırmak dışında hiç kimse uğruna böyle bir acıya katlanamazdım.

“Kahretsin, Sophie, seni yaramaz kız.” Gözleri lavanta rengi dantel sütyenime takılıp kaldı.

Havalı bir sütyenle ona uygun bir külot giydiğim için kendime içten içe beşlik çaktım. Dudakları tekrar benimkilerle buluşurken elleri memelerimi sıkmaya başladı, dantel kumaş hassas meme uçlarıma sürtünüyordu. Dokunuşuyla klitorisim zonklamaya başladı.

Liam benden uzaklaşarak, “Durmak için hâlâ çok geç değil. Normale dönebiliriz. Bunu yapmak istediğinden emin misin?” dedi ve *yataktan özgürce kalkabilirsin* teklifiyle beni gafil avladı.

ÇARPIŞMA

Samimiyeti karşısında boğazım düğümlendi. Kaçmak yerine dudaklarını dudaklarıma çekerek ona ve aylardır bizi ele geçirmeye çalışan arzuya teslim oldum. Liam'ın kollarından biri arkama uzanıp sütyenimi açarken diğeri saçlarımı serbest bırakmak için topuzumu çekiştirdi. Bu davranışıyla aynı anda birden fazla şey yapabilecek kadar yetenekli bir adam olduğunu kanıtladı.

Öpüşmemiz yoğun şehvetten ziyade yumuşak ve tatlı bir şeye dönüştü. Öpücüklerimiz neredeyse aramızda konuşulmayan kelimeler gibi beynimizin anlayamayacağı şeyler söylüyordu. Kendimi aletine bastırarak muazzam bir sürünme yarattım. Bir an önce tereddütle yaklaşırken bir an sonda resmen bunun için yalvarır hâle gelmişim. Her şey ne kadar çabuk değişiyordu.

Dudakları benimkilerden ayrıldı. “Bir maddenin üzerini çizmek için oyun oynayacağız.”

“Peki ya kurallar?” Boğuk sesim kulaklarıma yabancı geliyordu.

Liam aletini hassas bölgeye bastırdı. “Orgazm olman dışında hiçbir kural yok. *Bir gecede birden fazla orgazm yaşamak istemiştin.*” Ah. “Bakalım kaç kez orgazm olacaksın. En az üç olacağına bahse girerim.”

Neredeyse içime çektiğim keskin nefeste boğuluyordum. “Bu gerçek bir şey mi? Bunun filmlerde ve kitaplarda uydurulan bir şey olduğunu sanıyordum.”

Dudakları boynumun çukuruna ulaştı ve yukarı doğru öpücükler sıraladı. “Sana söz veriyorum, ikimizin yapacağı her şey gerçek. Ben seni becerirken göreceğin yıldızlar bile.” Sıcak nefesi tenimde gezindi.

Bir parmağını bedenimden aşağı, külotumun üst kısmına doğru kaydırduğunda titredim. “O zaman elinden geleni ardına koyma. Bu kadar edepsiz şeyler vadeden birinden daha azını bekleyemem. Konuşma, göster.”

Başını kaldırıp bana baktığında yüzünde umut dolu bir gülümseme belirerek gözlerine ulaştı. Bu lafların nereden çıktığını bilmiyordum ama sonuçta bunun için buradaydım.

Görünüşe göre Liam'in içindeki şeytani kışkırtmayı başarmıştım çünkü beni nefessiz bırakıp aklımı başımdan alan yakıcı bir öpücükle susturdu. Öpücük bana nazikçe çenemi kapamamı söylüyordu.

Dudaklarıma son bir öpücük kondurduktan sonra yataktan kalktı ve yere diz çökerek beni bacaklarımdan tutup yatağın ucuna doğru çekti.

Parmakları külotumu aşağı çekti. Bir giysim daha Liam'in otel odasının zemininde kaybolarak beni çıplak onu bekler vaziyette bıraktı. Bacaklarımı yataktan kaldırıp omuzlarının üzerine yerleştirdi.

Uyluklarımın iç kısmına hafif bir öpücük kondururken, "Listende oral seksle ilgili ne yazdığını bana hatırlatır mısın?" dedi.

"Oral seksle boşal?" Bu mahrem ama basit isteğimi hatırlayınca bedenim alev alev yanmaya başladı. Liam önümde diz çökmüş ve bacaklarım onun için aralanmıştı. O, yakışıklı ve acayip seksi görünürken bu fikir kulağa çok aptalca geliyordu.

Liam gözleri benimkilere kilitlenmiş vaziyette onu arzulağığım noktayı öptü. Bu yeni hisle birlikte sırtım utanç verici biçimde yay gibi gerildi.

"Sana bu konuda yardım etmeme izin ver. Hiçbir erkek seni ağzıyla tatmin etmedi mi? Ya da sana bir kraliçe gibi tapmadı mı?" Boğuk sesi sırtıma bir sıcaklık yayılmasına neden oldu.

Başımı iki yana salladım, konuşabilmek beyin gücü gerektiriyordu ve ben yaklaşık beş öpücük önce bütün gücümü tüketmiştim.

Sıcak nefesi çıplak tenime çarparken seksi bir edayla güldü. "O zaman hayatının en güzel gecesine hoş geldin."

ÇARPIŞMA

Liam hiçbir uyarı ya da söz söylemeksizin ağzını bacaklarımın arasına kapadı. Siktir, dili devreye girdiğinde vücudum zevkten kıvrandı ve zihinsel olarak baygınlık geçirdim. Ne yapacağını gerçekten biliyordu, can simidi gibi omuzlarına tutunan bacaklarım titremeye başladı.

Parmaklarım beni sakinleştirecek bir şeyler bulmak için çarşafı kavradı. Vücudumda milyonlarca sinir ateşleniyor, Liam'in işkencesi karşısında uyarılmış hâlde heyecanla uğulduyordu. Hayatımda hiç bu kadar muhteşem bir şey yaşamamıştım. Ayak parmaklarım kıvrılıyor, bacaklarımın arası zonkluyordu.

Bu gece bana ders olmuş, erkeklerle oğlanlar arasındaki farkı anlamamı sağlamıştı. Liam elleriyle kalçamı kavrayıp sabit tutarken dili beni damgalıyordu.

Bedenimle beynim arasındaki iletişim kopmuştu. Liam'in görevine olan bağlılığı karşısında büyülenmiştim. Dili beni müthiş bir orgazmın sınırına sürüklüyordu. Gözlerini bana çevirdi, dudakları klitorisime kapanırken bana aç ve memnuniyet dolu bir bakış attı. Bu görüntüsü yaptığı işkenceyle birleşince kendimden geçmeme neden oldu. Yıldızları göreceğime söz vermişti ve lanet olsun, evren hiç bu kadar güzel görünmemiş ya da bu kadar güzel hissettirmemişti.

Vücudum titrerken beni yalamaya devam etti ve bedenim sakinleşene kadar da asla durmadı.

Gözlerimi kırıştıtarak tavana baktım. Liam hassas bölgeme son bir öpücük kondurduktan sonra bacaklarımı tekrar yatağın kenarına yerleştirdi. Topuklarının üzerinde geriye doğru sallanmadan önce uyluklarıma birkaç öpücük sıralayıp beni nefes nefese bıraktı. Dirseklerimin üzerinde doğruldum.

Liam bana memnun bir gülümsemeyle baktı.

Şişmiş dudağımı ısırdım. "Sanırım bu liste beni mahvedecek."

Sadece birkaç madde bile beni ateşe vermeye yetmişken onunla hepsini nasıl tamamlayacaktım?

“Hayır. Seni *beni* mahvedeceğim. Ama sonra kendine gelmeni sağlayıp tekrar aynı şeyi yapacak ve aletimin etrafına boşalmanı sağlayacağım. Birlikte çok eğleneceğiz.” Ayağa kalkıp kot pantolonunu çıkararak kaslı bacaklarını gözler önüne serdi. Ardından tişörtünü çıkarıp önümde dikildiğinde karşımdaki manzarayla nefesim kesildi. Bronz teni, bacaklarından ayak parmaklarına kadar uzanan kasları ve baksırını geren sert aleti beni selamladı.

Yani kısaca bir içim suydu. Ken’i falan siktir edin, Liam, O Operasyonu’nda görev alan bir ajan gibiydi.

İddiayı kazanması için daha yaşamam gereken iki orgazm vardı. Bu yüzden heyecanımı dizginlemekte zorlanıyordum. Liam yatağa dönüp üzerime doğru emekledi.

“Seni Şanghay’da gördüğümünden beri bunu yapmak istiyordum.” Köprücük kemiğime öpücükler sıraladı, dilini üzerinde gezdirdiğinde tüylerim diken diken oldu. Tenimden hiç ayrılmayan dudakları memelerime doğru ilerledi. Dudaklarını bir meme ucumun üzerine kapadı, öteki eliyle de diğerini sıkıp oynadı. Zevkten ve arzudan öleceğimi sandım. Yeteneklerinden bir daha asla şüphe etmeyecektim.

Liam’ın bir yaz fırtınasını andıran buz mavisi gözleri sık sık benimkilerle buluşuyordu.

Kendimi ağzına doğru ittim çünkü daha fazlasını istiyordum. Liam’ın dili göğsümün bir ucundan diğerine kayarak öbür meme ucumu buldu. Beni yalıyor ve kışkırtıyor, tekrar doruğa çıkarıyordu. Boşta kalan eli karnımdan aşağı ilerledi.

Memelerimle oynarken parmaklarını içime soktu. Mememin yumuşak etini emerek ondan başka kimsenin göremeyeceği yerde beni damgaladı. İçimde hareket eden parmaklarının his-sine karışan hafif acı beni tekrar kendimden geçirdi ve beynim ardına bile bakmadan benden uzaklaştı.

Liam bana şu âna dönmem için zaman tanıdı. “Şuna bak, birden fazla orgazm oldu.”

ÇARPIŞMA

Bu adam şeytana bile pabucunu ters giydirebilirdi. Yataktan kalkıp komodinin çekmecesini açarak bir prezervatif çıkardı. Baksırını aşağı iterek hazır ve nazır bekleyen pürüzsüz aletini ortaya çıkardı.

Yatağın kenarına doğru eğilip paketi elinden kaparak folyoyu yırttım. Ben prezervatifi aletine geçirirken derin bir nefes aldım. Bitirdiğimde parmaklarımı aletin etrafına sardım. Dizlerim titriyordu ama sabit kalmayı başardım.

Liam beni de kendiyile birlikte çekerek yatağa uzandı. Başım göğsüne düştü, parmaklarını hafızama kazırcasına sırtımın kıvrımlarında gezdirdi.

“Daha önce hiç birinin aletine bindin mi?” Boğuk sesi odada yankılandı.

“Hayır.”

“Şimdi senin de bunu istediğini göstermen lazım. Sana inanmamı sağla ki her şey bittiğinde bu odadan çıkıp benden kaçacağından korkmayayım,” diye kulağıma fısıldadıktan sonra dili hassas tenimde gezinmeye devam etti.

İsteği havada asılı kaldı. Denemekten korktuğumu bildiği için kontrolü bana vermek istiyordu. Yanlış bir şey yapmaktan korktuğum için kalbim küt küt atıyordu.

“Çok seksisin. Kendinden şüphe etmeyi bırak.” Elimi tutup aletine bastırdı. “Bunu hissediyor musun? Beni becermeni ne kadar istediğimi görüyor musun? Bunu inkâr edemezsin. Kendine güvenmeli ve bunu birlikte denemeye istekli olmalısın.”

Kendime olan güvenimi artırmak istemesi göğsümü sıkıştırdı. Aklımı karıştırıyordu. Onunla ilgili her şey beni iyi ve kötü anlamda ateşliyor, bundan sonra ne yapacağımı bilemememe neden oluyordu.

Üzerine eğilip dudaklarımı dudaklarına bastırdım. Elim göğsünde gezinirken dilim onunla oynayarak inilti koparıyordu. Üzerine tırmanıp göğsümdeki garip girdabı umursamadan onu ihtiyatsızca öptüm.

Aletini yavaşça içime yönlendirdim ve bu pozisyonda onu öyle derinlerde hissettim ki bir an nefesim kesildi. Bu his her bir sinir ucuma hükmederken dengemi sağlamak ve sürüklenip gitmemek için ellerimi göğsüne bastırdım.

Sükûnet içinde öylece kaldık. Arkadaşlığımızın son mührünü resmen kırarken gürültülü nefeslerimizle birbirimizin gözlerinin içine baktık. İçimi dolduran aleti ayak parmaklarıma kadar bir karıncalanma yayarken bu işin artık geri dönüşü kalmamıştı.

“Kahretsin, çok darsın.” Yattığı yerde kendini düzelterip sırtını yastıklara bastırdı. Anlaşılmaz duygularla dolu gözlerini benimkilere dikmişti.

Nasıl hissettiğini bilmek istediğime dair düşünceleri aklımdan attım. Bunun yerine bahanelere bir son verip ânı yaşamaya karar verdim.

Yavaşça kalkıp tekrar indim. “Aman Tanrım.”

“Sophie. Kahretsin.” Parmakları kalçama gömülürken sesi gerildi.

Aklıma az önce söylediği, onu ne kadar çok istediğimi göstermekle ilgili sözleri geldi. Onu öyle çok istiyordum ki. Arkadaşlık ve korku bahanelerinin ardına sığınsam da aslında onu aylardır arzuluyordum. Aramızdaki bu bağdan kaçabileceğimi düşünerek aptallık etmiştim.

Beni yukarı ve aşağı yönlendirerek başımı geriye atmama neden olan bir tempo tutturdu. “Çok ateşlisin. Aletime açmışsın gibi hareket ediyorsun. Bana ne kadar ihtiyacın olduğunu göster.”

Üzerinde yukarı aşağı hareket etmeye devam ederken içgüdülerim devreye girdi ve sırtımda bir karıncalanma hissettim. Liam klitorisimi bulup hassas noktama parmaklarını bastırarak orgazmın yüzeye çıkmasına yardımcı oldu. Çılgın bir ritimle hareket ederken gözlerimi onunkilerden uzaklaştıramıyordum.

Zamanın durmasının canı cehenneme. Liam'ın aletinin üzerinde hareket ederken sanki her şey yanımdan akıp gidiyor, duygular göğsümü sıkıştırıyor gibi hissediyordum. Liam'ın

ÇARPIŞMA

gözleri şehvetten ağırlaşmıştı. Merhametime kalmış olması çok hoşuma gidiyordu.

“Bırak kendini.” Parmaklarını kalçama bastırıp kontrolü ele aldı ve hızı artırarak kendimi bırakmamı sağladı.

Zevk içimde biriktikçe diğer her şey kayboluyordu. Kendimi bırakıp Liam'ın bende yarattığı hislere kapıldım; güçlü ve seksi hissediyor ama aynı zaman çok korkuyordum.

Liam ters dönerek sırtımı kabarık yorgana bastırıp içime girdi. Orgazmın doruklarına ilerlerken vücudumu amansız bir zevk dalgası kapladı.

“Sende bir orgazm daha var. Bende de bana istediğimi verene kadar seni becerecek kadar güç.” Beni sahiplenici bir öpücükle damgalayarak boynuma yöneldi ve narin etimi emip dişledi.

“Evet.” İnledim ve kendimi vücuduna bastırdım.

Hızlı hareketlerine devam ederken yakındaki bir yastığı kapıp popomun altına yerleştirerek açısını değiştirdi. Başparmağını klitorisime bastırırken aleti en hassas yerime sürtünüyordu. Bu his damarlarımı yakıyor, vücudum arzuyla nabız gibi atıyordu. Kulaklarıma pompalanan kan ağır nefeslerimle aynı tempodaydı.

“İşte bu kadar. İçindeki her şeyi bana ver. Hepsini istiyorum. Lanet olsun, her şeyini çalmak istiyorum.” Sözleri ve dokunuşu beni kendimden geçirirken gözlerim kapandı. Saçlarımı çekiştirdiğinde gözlerimi tekrar açtım ve yumuşak mavi irisleriyle patlamamı izlerken yüzünde beliren gururlu sırıtışı gördüm.

Başı yana düşüp hızı düzensizleştiğinde çözüldüğünü anladım. “Benim güzel meleğim. Cennet için fazla kötü, cehennem için fazla iyisin.”

Ben onun güzel meleği olabilirdim ama o benim maskeli şeytanımdı; kalbim için fazla kötü, bedenim için fazla karşı konulmazdı.

Liam'ın bedeni benimkinin üzerine devrildi, tenlerimiz birbirine değerken nefeslerimizin düzene girmesini bekledi. Bana

LAUREN ASHER

sıkıca sarıldı ve parmaklarımızı iç içe geçirdiğinde yüzüme bir gülümseme yayıldı. Bu basit hareketi karşısında kalbim sıkıştı.

Daha önce Liam'a olan hislerimin katlanmasından endişe etmediysem bile bu akşam bu iş bitmişti.

Görünüşe bakılırsa birden fazla şekilde becerilmiş ve ayvayı yemiştim.

23

Macaristan Grand Prix'sinden önceki haftayı ekiple istişarelerde bulunup arabamı test ederek ve egzersiz yapıp Sophie'yle takılarak geçirmiştım. Babası onunla birkaç saat geçirmesini isteyince de beni ekmişti.

Jax'le McCoy spor salonundaydık. Burası sporcular için her türlü ekipman, refleks eğitmenleri ve en iyi F1 simülasyon sistemini barındıran bir oyun alanı gibiydi. Yoğun programlarımızın arasında egzersiz yapmak için girdiğimiz spor salonunda bizi deterjan ve ter kokusu karşıladı.

“Seni neredeyse bütün hafta hiç görmedim. Beni ortada bırakıp Santiago'yla ve Vitus'taki sessiz, somurtkan pislikle arkadaş olmaya mecbur ediyorsun. O çocuğu biliyorsun. Michelangelo heykeline benziyor, kişiliği de en az heykel kadar duygusuz. Kendini beğenmiş aptal.” Dambıl kaldırırken kasları esnedi.

Kahkahamı bastırdım. “Noah ve Maya çıkıyor sayılmazlar. Ben de işimi yapmakla meşguldüm.”

“Çıksalar iyi ederler. Noah kızın peşinden koşup duruyor, Maya da sanki cinsel yolla bulaşan bir hastalığı varmış gibi ondan kaçıyor.”

Elimdeki ağırlığı kavradım. “Eh, aralarında ne var bilemem ama Noah kızlara bağlanacak biri değil.”

“Bağlanmıyorsa ne olmuş yani? Birdenbire bunun aksini mi savunur oldun?”

Hissettiğimden daha soğukkanlı görünmeye çalışarak omuz silktim.

“Vay canına, Yüce Liam gerçek bir ilişki fikrine sıcak bakıyor demek? Bandini prensesinle seks o kadar mı iyi yani?”

İçimi bu kadar kolay okuması beni her seferinde gafil avlıyordu. Hızımı artırdım. “Tekrar söylüyorum, aramızda öyle bir şey yok. Sadece eğleniyoruz. Seninle kapalı kapılar ardında ne yaptığımızı konuşacak değilim.”

Bana şaşkınlıkla baktı. “Ne zamandan beri seviştiğin kızlarla ne yaptığını bilmemi istemiyorsun?”

Dişlerimi sıktım. “Şu andan itibaren. Ortada olmayan bir şeyi büyütme.”

Jax başını altındaki banka yasladı, gülmekten göğsü titriyordu. “Sakin ol, seninle dalga geçiyordum. Sadece Sophie konusunda ne kadar ciddi olduğunu görmek istedim ama sanırım ikinizin arasında seksten öte bir şey yok.”

Göğsüm sıkıştı. “Bugün ilaçlarını almayı mı unuttun sen? Pislik olmak yoksunluk belirtisi falan mı acaba? Emin olamıyorum.”

Bir kahkaha daha attı. Belden aşağı vursam da zerre kadar umursamayarak beni daha çok kızdırdı. Sözleri canımı sıkılmıştı çünkü haklıydı. Sophie şartlarımı kabul ettikten sonra ne halt ettiğimi ben de bilmiyordum çünkü hem onu hem de arkadaşlığımızı isteyen bencil bir pisliktim.

İp atlayarak dikkatimi dağıtmaya çalıştım. Jax kardiyo makinesine geçerken homurdandı. Tişörtünü çıkarıp bir ke-

ÇARPIŞMA

nara atarak dövmelelerinin büyük bir kısmını ortaya çıkardı. O kadar çok dövmesi vardı ki öyle bir acıya katlanmak da biraz şovdu bence.

“Peki onun arkadaşlıktan öte bir şey istemesinden en ufak bir endişe duymuyor musun?” Bakışlarıyla beni süzdü.

“Hayır, seks arkadaşlığı anlaşması yaptık, evlilik yemini etmedik. Benden çıkar sağlamaya çalışan boktan bir arkadaş gibi davranmayı kes.” İyi ki Sophie'nin listesini onunla paylaşmamışım yoksa bütün gün çenesini kapayamazdım.

Islık çaldı. “Vay be. Tamam. Özür dilerim. Bu konuyu kapayacağım, sinirlenmene gerek yok. Ama şunu bil ki bu işin sonu iyi bitmeyecek.”

Başımı iki yana sallayarak ipe son setimi tamamlamaya döndüm. “Sophie'yle aramızdaki şeyi neden bu kadar büyütüğünü anlamıyorum.”

Koşu bandının düğmeleriyle oynadı. “Ben sadece kendi başına açtığın belayla yüzleştğinde sonuçlarından hoşlanmayabileceğin konusunda seni uyarıyorum.”

McCoy'la yapacağımız yeni sözleşmenin şartlarını düşününce içime bir suçluluk duygusu çörekledi. Gerçekle yüzleşmekten korktuğumdan Jax'e Rick'in telefonundan hiç bahsetmedim. Ama istesem de istemesem de gerçekler ne yapıp edip yüzüme patlamanın bir yolunu buluyordu.

Mühendislerle lojistik hakkında konuşurken teknisyenler garajın etrafında koşturarak araçları kontrol ediyordu. Onlara antrenman sırasında fark ettiğim sorunları anlattım. İnsanlar yarışçıların takımla geçirdikleri ve yeni teorileri deneyerek sorunlar üzerinde çalıştıkları zamanı hafife alıyordu. Yarışmanın ve partilere katılmanın dışında vaktimin büyük kısmı iş toplantılarında geçiriyordu.

LAUREN ASHER

Bu yarışı kazanmaya can atıyordum. Peter bana sözleşmeyi uzatmayı teklif etmiş olsa da Sophie konusundaki karşı teklifimle ilgili geri dönmemişti, o yüzden boş yere umutlanmak istemiyordum.

Neyse ki Claudia, Sophie'yle tanıştığı geceden beri başka hiçbir etkinliğe katılmamıştı. Onun yokluğu takımla ve Peter'la ilişkiyi düzeltmeme yardımcı oluyordu. Son zamanlarda Peter'in morali daha iyi görünüyordu, hatta McCoy basın toplantısından sonra beni alkışlayacak raddeye gelmişti.

McCoy'u ne kadar seversem seveyim, Peter'in iyi ruh hâline rağmen diğer takımlardaki arkadaşlarımdan uzaklaşmayacaktım. Anlaşmayı yeniden gözden geçirmeleri ve daha iyi bir teklifle gelmeleri gerekiyordu, tercihen yarışmak için değer verdiğim birinden vazgeçmemi istemedikleri bir teklifle.

Peter aniden ortaya çıkıp varlığıyla bizi şerefletirdi. Giydiği şık takım elbise, takımın yangın korumalı kıyafetleri ve kaskları arasında göze çarpıyordu. "Bu sezon harika gidiyorsun, Liam. Bizim için ilk üçe gir, olur mu?" Bana sırıttı.

"Planım öyle." Yarıştan bir saat önceki kontrollerime devam ettim. Yarış öncesinde gergin olduğumu itiraf edecek kadar delikanlıydım, aksini iddia eden varsa yalancının önde gideniydi.

Yarış kıyafetlerimi giymek üzere süitime çıktım. Telefonum yeni bir mesajla öttü.

Yaramaz Sophie: Söylentilere göre bu pistte oldukça iyiymişsin. Egonu daha fazla şişirmek istemem ama iyi şanslar ve umarım çok kötü bir sonuç almazsın.

Mesajına cevap yazarken güldüm.

Ben: Bahse var mısın?

Yaramaz Sophie: Bu tür bahislerin sonu katılanlar için iyi bitmez.

Ben: Kim diyor?

ÇARPIŞMA

Yaramaz Sophie: Her seferinde kaybeden taraf diyor.

Ben: Bu seferki daha iyi bitecek. Podyuma çıkarsam Almanya Grand Prix'sinde McCoy garajında takılacaksın. Anlaştık mı?

Peter'in o hafta sonu Londra'da bir McCoy yönetim kurulu toplantısına katılması gerektiğinden Sophie'nin garajda takılmasının sorun olacağını sanmıyordum. Chris, elimden gelenin en iyisini yaptığım sürece garajında kimin takıldığına aldırmazdı.

Ekranımda mesaj yazdığına dair üç noktalar belirdikten sonra kayboldu. Dakikalar geçti ve sonunda beklemeye son verip yarış kıyafetimin fermuarını çektim. Sophie'nin kendi memleketimdeki yarışta benimle ve ailemle vakit geçirmesini istemekten kendimi alamamıştım. Bir yanım ona hava atmak istiyor, diğer yanım sa abimle tek başıma yüzleşmekten korkuyordu. Yani tamamen bencilce bir nedenle onu davet etmiştim. Sophie aklımı başımda tutmama yardım ediyordu, bu yüzden ailemden kaçmak ve onlara yarıştan uzakta VIP koltuklar ayırtmak gibi aptalca bir şey yapmamı engeller diye umuyordum.

Telefonum sehpa da titrediğinde gülümsedim.

Yaramaz Sophie: Bu daha çok senin yararına olacak gibi görünüyor.

Ben: Hayır. Süitimde hızlı bir sevişme ikimizin de yararına olacak. Senin etrafta takılman da işin kaymağı olacak tabii.

Kaybolan noktalar sinirimi bozdu. Bir kez olsun Bandini garajı yerine benimle takılmasını istemek aptalca bir bahisti. Hem dürüst olmak gerekirse yarış öncesi sevişmeye de hayır demezdim.

Yaramaz Sophie: Bana böyle mesajlar göndereceksen bahsi yükseltmelisin. Birincilliği kazanırsan beni McCoy

LAUREN ASHER

garajının ihtişamına sürüklenme hakkı kazanırsın. Ben zirveye oynayan adamları tercih ederim.

Bu küstah sözlerine gülümsedim. Beni hem şaşırtıyor hem de haddimi bildiriyordu.

Ben: Kabul edersen ikimiz de kazanmış oluruz. Podyumlar ve Orgazmlar. Beni bir modern zaman şairine dönüştürüyorsun.

Yaramaz Sophie: İyi şanslar. Telefonum alev almadan gidiyorum. Hoşça kal!

Sophie'yle konuşmak moralimi yükseltmişti. Onunla bahse girmeyi seviyordum, özellikle de beni başarılı olma ve podyuma çıkma beklentisine soktuğu zamanlarda.

Odamdan çıkıp pit garajına döndüm. Kokpite yerleştim ve boyunluğumla direksiyon simidimi ayarlarken teknisyenler beni üçüncü sıradaki yerime yerleştirdi. Sophie birinci olmamı istiyordu, bu da hem Santiago'yu hem Noah'yı geçmem hem de yetmiş tur boyunca liderliği korumam gerektiği anlamına geliyordu.

Yarışın lideri olan ve pozisyonunu korumakla nam yapmış Noah'yı geçme şansım pek yoktu. Ama sikerler, günün her saati beynimi işgal eden sarı saçlı, yeşil gözlü kadın için izleyicilere güzel bir gösteri sunmaya hazırdım.

Işıklar birer birer yandıktan sonra hep birden söndüğünde gaza bastım ve pistte hızlanarak ilk viraja yaklaştım.

Bandini araçları önümde ilerliyor, iki kırmızı araç birbiriyle yarışıyor. Benim aracımınsa onların hemen arkasındaydı. Aramızdaki mesafeyi kapatırken ön kanadım neredeyse Santiago'nunkine sürtünüyordu.

Kalabalık bir bulanıklık hâlinde gözümün önünden geçen bir tur daha attık. Gaza bastığımda aracım titriyor, çıkan sesle yüzüme bir gülümseme yerleşiyordu. Sonraki yirmi tur

ÇARPIŞMA

boyunca pistte ilerlerken tulumum terden sıırsıklam olmuştu. Üçüncülük pozisyonumu koruyarak hemen peşimdeki Jax'e fırsat vermiyordum.

"Noah ve Santiago yakında pite girmek zorunda kalacak, Liam. Kazanmana yardımcı olabilecek bir strateji planımız var ama bize güvenmen gerekiyor. Bu yarışta üç kez pite girmeni ve yumuşak lastikler kullanmanı sağlayacağız." Chris'in sesi kulaklığımda yankılandı.

Bu bana standart lastiklerden daha fazla hız kazandıracak riskli bir hamleydi ancak daha fazla pite girmek toplam süreyle ilgili kontrolümü zora sokuyordu. Hâlâ kazanabilirdim ama arabam alev almış gibi yarışmam gerekecekti.

"Ekibin pit stopları iki saniyenin altında tamamlayabilmesine yüzde kaç ihtimal veriyorsun?"

"Yarı yarıya şans veriyorum." *Hasiktir.*

Eldivenli ellerimi sıktım. "Pekâlâ. Hadi yapalım."

"Bir sonraki turun ardından pite gir." Chris telsizi kapadı.

Arabam titredi ve ben pistte ilerlemeye devam ederken lastiklerimin tutuşu yavaş yavaş azaldı. Bir tur daha attıktan sonra pite girdiğimde ekip işini bir nokta yedi saniyenin altında tamamlayarak yeni bir F1 rekoruna imza attı.

"Güzel işti, Chris. İyi bir karardı." Bandini çocuklarıyla aramdaki mesafeyi kapayıp acele edecekleri bir anda hataya yer bırakmadım. Üçümüz birlikte hareket ederek virajı güzelce döndük. Noah ve Santiago bir sonraki düzlükte yan yana ilerledi, kırmızı araçlar öğleden sonra güneşi altında parlıyordu. Noah takım arkadaşını geçmeye çalışırken ön kanatları birbirine paralel gitti.

Bir sonraki viraj yaklaşıyordu. Noah, Santiago'ya ve onu geçmesine mahal vermemeye konsantre olmuş, beni tamamen unutmuştu.

İkisinin yanından hızla geçip yan aynamda onların geride kalışını izledim. Yumuşak lastiklerim sayesinde onlardan daha

LAUREN ASHER

hızlıydım. Birinci sıradaki yerimi sağlamlaştırırken kulaklığımdan ekibin çığlıkları yankılanıyordu. Kalabalığın tezahüratlarının motorumun gürültüsüne karışmasına gülümsedim.

Bandini'nin egosu şişmesin diye ilk sıradaki yerimi var gücümle korudum. Bir bağımlı gibi bu adrenalin için yaşıyordum ve ömrüm boyunca da bunun bağımlısı olacaktım.

“Liam, bugün hayvan gibi yarıştın. İyi iş çıkardın.” Ben son turumu atarken Chris telsizden beni tebrik etti.

Damalı bayrağı geçtiğim an yumruğumu havaya kaldırdım. Zafer turu için bir kez daha pistte ilerlerken Chris en sevdiğim şarkılardan birini açtı ve The Killers'ın “Mr. Brightside” şarkısı kulaklığımda yankılandı.

Sophie'nin gri rengi sevdiğini umdum çünkü formamı giydiğinde harika görüneceğinden emindim. Bu bahis için kendini suçlamalıydı. Ne de olsa bu işi ustasından öğrenmiştim.

24

Maya'yla arşambaları yaptığımız şarap gecesi geleneğimizi sürdürüyorduk. Plastik şarap bardaklarımızdan kutu beyaz şarabımızı yudumluyor, yanına söylediğimiz bir kilo kızarmış tavuk ve patates kızartmasıyla şık bir kaçamak yapıyorduk. Hershey's çikolatasıyla yapılacak büyük kapanış olmadan buna kızlar gecesi denmezdi.

"Bence en iyi Amerikan yemeği bu." Avrupa'nın bu yakasındaki en iyi tavuğu yerken inledim.

Maya da benimle birlikte başıyla onayladı. "Bizim için en iyi yerden sipariş ettim."

"Şarapla ilgili ne düşünüyorsun? Bundan bir yıllık bir şaheser tadı alıyorum." Bardağımı çalkalayarak sanki bu işin uzmanıymışım gibi kokladım. Kutuyu eline alıp içindekiler kısmını inceledi. "Tadı kötü bir akşamdan kalmalığa sebep olacakmış gibi geliyor. Hem bunu neden önerdin ki? Çok daha iyi seçenekler vardı."

"Genç, aptal ve beş parasız olmayı sembolize ediyor gibi geldi. Ama artık o kadar emin değilim."

“Ama sen aptal değilsin, hatta beş parasız bile değilsin.”
Gözlerimi devirdim. “Sekiz bin euroyla ne de zengin olur ya?”

Kadehini benimkiyle tokuşturdu. “Liam’la aranızda olanları anlat.”

“Yaptığımız müstehcen şey dışında mı?”

Maya bana döndü. “Yine benden bir şeyler saklıyorsun!”

“Kanalınla meşguldün ve Noah’dan kaçıyordun, canını daha da sıkmak istemedim. Ama seks yaptık ve birçok kez orgazm oldum. Her şey harikaydı, umarım bu süreçte kalbim incinmez. Bu çok kötü olur.” Maya’nın yanında ağzımın filtresi yok oluyordu.

O söylediklerimi sindirirken ben de şarabımdan birkaç yudum aldım. Bazı insanların sıvı cesarete ihtiyacı vardır ama benim sıvı bilgeliğe ihtiyacım vardı çünkü son zamanlarda boktan kararlar verip duruyordum.

Başını yana eğdi. “Neden incineceğini düşünüyorsun?”

“Çünkü tam da beni uyardığın şeyi yapıp ondan gerçekten hoşlanmaya başladım?”

Başını iki yana salladı. Onun acıma dolu bakışı bana ne kadar derine battığımı söylüyor, Liam’ın birlikte olduğu diğer kızlardan pek bir farkım kalmadığını kanıtlıyordu. O kızları artık daha iyi anlıyordum. Tamam, Claudia haricindeki kızları.

“Bunu ne zaman anladın?”

Geçen hafta Macaristan Prix’sini kazandıktan sonrasını düşündüm. “Muhtemelen beşinci kez seks yaptıktan sonra. Onun yatağından kalkıp kendi odama dönmek çok zor gelmişti. Gitmemi umursamazsa diye düşündüğümde canım acıdı.”

“Ah, hayır. Peki gitmene izin verdi mi?”

“Hayır, beni ağır bir battaniye gibi sarıp sarmaladı: Rahat, sıcak ve güvenli.” Göstermek için şarap bardağımı elimle sardım.

“Ona hislerinden bahsetmeyi denedin mi?”

ÇARPIŞMA

Gözlerim kısarak baktım. “Hayatta olmaz çünkü Liam’ın hâlâ başa bela olan eski sevgililerinden dersimi aldım. Claudia, Liam’ın aşk tuzacağına düşen kadınların başına tam olarak ne geldiğinin en büyük örneği. Tek bir sevgi kırıntısı uğruna çirkinleşip üzüntü çekiyorlar.”

“Pekâlâ, bu durumda ne yapabilirim bilmiyorum.” Bardağını bırakıp ellerini birbirine kenetledi.

“Bedava terapi ve şarap veriyorsun, daha ne isterim?”

Bana hafifçe gülümsedi. “Kendin gibi davranıp birlikte geçirdiğiniz zamanın tadını çıkarmalısın.”

“Bu nasıl bir tavsiye böyle? Aramızdaki şey bittiğinde bunun bana ne gibi bir yararı olacak.”

“İkinizin arasındaki şeyin bitebileceğini varsayıyorsun ama ya o da senin gibi hissediyorsa?” Maya umut dolu kahverengi gözleriyle bana baktı.

“Hissetmiyor. Liam sık sık kariyerine olan aşkını ve ne kadar meşgul olduğunu dile getiriyor. Basit bir yakın ilişkiden daha öte bir şeye ayıracak pek vakti olmadığını söylemediği bir hafta bile yok. Yani bu seks olayı eninde sonunda bitecek.”

Maya şarap bardağına bakarak güldü. Kızlar gecemizi mahvetmek istemediğim için sözlerimi yutup hislerimi şarap ve tavukla örtmeye çalıştım.

“Bu yıl Oktoberfest’e katılmadığım için ne kadar hayal kırıklığına uğradığımı biliyor musun? İnsan bir kez genç oluyor,” diye sızlandım.

Alman Grand Prix’si temmuz ayında olduğundan bira ve Liam’ı geleneksel lederhosen kıyafeti içinde görme hayallerim suya düşmüştü. Liam ve Jax sevimli olduğumu düşünerek güldüler. Maya, Jax’le yeni bir YouTube röportajı çekmeye hazırlanırken McCoy garajında oradan oraya koşturuyordu. Liam ve ben

maskaralıklarımızla onları rahatsız etmeden çalışabilecekleri bir alan yaratmak için kenarda bekliyorduk.

“Sanki ben buralı değilmişim gibi davranıyorsun. Oktoberfest'e ne zaman istersek gidebiliriz.” Liam hâlâ arkadaş kalmaya devam edeceğimiz gibi gelecekte bahsediyordu. Bu düşünce neden kalbimin göğsümde bir gece kulübündeki hoparlörler misali gümbür gümbür atmasına neden oluyordu?

“Ama ben bu yıl gitmek istiyordum. Kıyafet almak, bira içmek ve sarhoşken sözlerini anlamadığım Almanca şarkılar söylemek istiyordum.”

Liam kahkahalarla gülünce Maya'yla Jax kafalarını bize doğru çevirdiler.

Liam'ın gözleri parlıyordu. “Kıyafeti benim için özel giyebilirsin. Bugün bir tane alıp biraz *roleplay* yapalım.

Yumuşak bir kahkaha attım. “Kes şunu. Yetenekli insanların dikkatini dağıtıyorsun.”

“Bak şimdi, buradaki yeteneğin diğer yarısı benim.” Oynattığı kaşları ve çocuksu sırtıtışı cazibesine cazibe katıyor, başımı döndürüyordu.

“Cazibeni hep böylesine yoğun mu kullanırsın? Acaba sana karşı bağışıklık mı kazanıyorum diye merak ediyorum.”

“Bilmem, test etmek ister misin?” Parmak eklemlerini yanaklarımda gezdirdi. “Bu gece benim odamda. Tamamlamamız gereken başka bir madde var.”

Kızarıklık göğsümden yanaklarıma doğru ilerleyince tenimin rengi Bandini tişörtümle bütünleşti.

“Pekâlâ, siz ikiniz sette sessiz olun.” Maya'nın sözleri konuşmamızı sonlandırdı.

Maya röportajı videoya alırken Jax, direksiyon simidini gizli tutarak yeni McCoy aracını tanıttı. Maya ona işiyle ilgili bir sürü soru sorarken Liam ve ben kenardan onları izledik. Liam birkaç kez yumuşak öpücüklerle dikkatimi dağıtmaya çalışsa da

ÇARPIŞMA

Jax bize gülünce onu kendimden uzaklaştırdım. Yirmi dakika sonra Maya kaydı bitirdi.

“Yarınki partiyi unutmayın. Akşam yedi gibi ailemin evinde olun.” Liam ensesini ovuşturdu.

“Nasıl unutabiliriz? Koca oğlanın yirmi dokuzuncu yaş gününü kutlaması.” Maya ellerini birbirine vurdu.

Liam başını yana eğerek, “Evet. Bandini yarışçılara özel bir etkinlik nedeniyle Noah’yla Santi gelemeyeceklerini söylediler. Yani senin bir mazeretin yok,” dedi.

“Nasıl oluyor da ben tehdit edilmiyorum?” Doğrudan Liam’ın gözlerinin içine baktım.

“Senin geleceğin zaten belli. Ailem yeni arkadaşım ile tanışmak için sabırsızlanıyor.”

Bu A harfli kelime en sevmediğim şeylerden biri olmaya başlamıştı. Bu kelimeyi her duyduğumda sıkışan göğsüm bana kendime gelmem gerektiğini hatırlatıyordu.

Santi de katılacağından Maya beni yarış öncesi basın toplantısına sürükledi. Liam benim de orada olduğumu görünce daha dik oturmaya başladı. Bu hâli ona Leslie Knope’un basın toplantısı sırasındaki sahte kahkahasının bir GIF’ini göndermeye teşvik etti beni. Dikkatini çekmek için telefonumu önünde sallayarak ekrana dokundum.

Muhabir sorusunu Santi’ye yöneltirken Liam telefonuna baktı ve gülüşünü öksürerek gizlemeye çalıştı. Soru üstüne soru cevaplayarak bir saat boyunca orada öylece nasıl oturabiliyorlardı bilmiyordum.

“Noah, şampiyonada zirvedeki yerini korumak için mücadele ediyorsun. Yaptığın hataların ardında belirli bir neden var mı? Görünüşe göre Liam sıralamada sana yaklaşıyor.”

Maya bana yan gözle baktı.

Noah gözlerini devirdi. “Şampanya şişesi yerine meyve sularıyla kutlama yaptığımız günlerden beri Liam benim rakibim. O yüzden bana yaklaşmasına şaşırılmamak lazım.”

Başka bir muhabir araya girdi. “Liam, bu yarışın memleketinde olması seni endişelendiriyor mu?”

“Endişe mi? Hayır, endişelendirmiyor. En azından normal yarış öncesi gerginliği dışında başka bir şey hissetmiyorum ama kazanabileceğimden eminim. Yine de bu ikisine dikkat etmem gerekiyor.” Elini yumruk yapıp ardından parmaklarını açarak hafif bir patlama sesi çıkardı.

Elimi ağızma kapayarak gülüşümü bastırdım.

“Liam, sana bir sorum daha var. F1 dünyasından bir kadınla çıktığın haberi insanların dikkatini çekti. Claudia’yla olanlardan sonra McCoy sektörden biriyle çıkmaya ne diyor?”

Oradan kaçmamak için kendimi zor tuttum. En azından ismimi bu işe karıştırmamışlardı yoksa babam beni öldürür, cenazemi de ceset torbası içinde Milano’ya gönderirdi.

“İnsanların eski sevgililerinden bahsetmek kibar bir davranış olmadığı için cevap vermeyeceğim. Ailenden bir şeyler öğrenseymişsin keşke.”

“Muhabirler bu bilgilere nasıl erişiyor?” diye fısıldadım Maya’ya.

Omuzlarını silkti. “Hiçbir fikrim yok. Burada biriyle çıkmak da yanlış değil ama sanırım Liam’in imajı için iyi bir izlenim olmuyor.”

Gerginliğimi yatıştırmaya çalıştım. Muhabir geriye doğru taranmış saçlarını düzelterip mikrofonuyla oynadı. Etrafındaki birkaç muhabir başlarını sallayarak onu vazgeçirmeye çalıştı.

“Acaba McCoy yatağını rakip takımından birinin ısıtmasından endişeleniyor mu?”

Sevgili dünya, şu anda yer yarılrsa ve ben içine girsem ne güzel olurdu. Parmaklarımdan titremesini gizlemeye çalışarak şortumdaki bir ipi koparırcasına çekiştirdim.

ÇARPIŞMA

“İşimi iyi yapmak ya da sözleşme şartlarını konuşmak için biriyle yatmama gerek yok. Bu tür sorulara cevap vermekten bıktım usandım. Lütfen artık özel hayatımı işime karıştırmayın.” Başımı kaldırdığımda Liam’in gözleri benimkilerle buluştu. Kaşlarının çatılmasına bakılırsa gördükleri hoşuna gitmemişti.

Basın toplantısının sonuna kadar buna katlandım çünkü utancımı ya da suçluluğumu göstermek istemiyordum. Liam’la ciddi değildik, yani sezon bitip o başka birini bulduğunda her şey sona erecekti.

En sevdiğim yere yürürken bu düşünce içimi kemirip durdu. Liam konferanstan hemen sonra gelip beni buldu. Karavan alanının terasında takılmayı sevdiğimi biliyordu.

“Özür dilerim. Tanrı’ya şükür adını söylemediler.” Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı, bu hareketi sevmeye başlamıştım.

Hoşlanmaya. Yani *hoşlanmaya* başlamıştım.

“Sorun değil. Muhtemelen o muhabirin bürün yıl koparacağı en büyük olay buydu.” Burnumu kırıştırdım.

Liam ender duyulan gergin bir kahkaha attı. “Doğru ya. Ama takmıyorsun, değil mi?”

“Elbette. Ama babam bana zaten yeterince kızgınken daha dikkatli olmalıyız. Sonunda sen yeni bir sözleşme imzalayacaksın, ben de eve döneceğim ve sezon bittiğinde herkes kendi yoluna gidecek. Artık sektörden biri yatağını ısıtıyor olmayacak.”

Buna gülmedi, gözlerinde hiç eğlenir gibi bir ifade yoktu, bana hiçbir ipucu vermiyordu. Aramızdaki şey üzerine uzun uzun düşünmek istemiyordum çünkü bu genellikle başımı belaya sokuyordu. Ama acaba Liam da daha fazlasını istiyor olabilir miydi? İyimserlik ve şüphecilik arasında bir ikilemdeydim.

Umut duman gibiydi, bir anda dağılırdı. Liam ve ben fikrine ne kadar sıkı tutunursam tutunayım, her zaman gölge-lerde bekleyen biri olacak, inancımı yerle bir etmek için fırsat kollayacaktı.

Liam beni yatağına atıp bana dünyasının bir parçasıymışım gibi gülümsediğı anda kalp kırıklığı ihtimalini göze almıştım. Listemi Liam'a teslim ederken oraya görünmez bir madde eklediğim için aptalın tekiydim.

Kalp kırıklığı yaşa.

Liam'ın otel odasının kapısını çalarken kalbim de aynı ritimle küt küt atıyordu. Beline sardığı beyaz havlu dışında üzerinde hiçbir şey olmadan kapıyı açtığı anda karın kaslarının çıkıntılarında biriken damlacıkları yalamak gibi bir dürtüye kapıldım.

Liam sırttı ve içeri girmem için kapıyı genişçe açtı. Ben daha rahatlama fırsat bulamadan yandaki masadan listeyi aldı.

“Bütün gün bunun hayalini kurdum.” Beni yatak odasına doğru sürüklerken beklenti hissi yaşadığım gerginliği yok etti.

Göğsüm sıkıştı ve hararet bastı. “Bazen sana ödenen milyonlara değip değmediğini merak ediyorum. Keşke hayranların bütün gün ne hayaller kurduğunu bilseler.”

“En azından ben hayallerimi hayata geçirebiliyorum.” Bana göz kamaştırıcı bir gülümsemeyle bakıp giysi odasında gözden kayboldu.

“Off, tamam.” Evet. En azından iki kelime söyleyebilmişim.

Liam elinde bir kravatla odadan çıktı. Ona doğru yürüdüm. İtiraz etmeye yeltendiğinde işaret parmağımı dudaklarına bastırdım.

“Hayır. Artık kararları ben veriyorum.” Müthiş bir özgüvenle konuşuyordum.

Gözleri hafifçe irileşirken dudaklarına bir gülümseme yayıldı ve kravatı yatağına fırlattı. Ellerim sert karın kaslarında keşfe çıkarken teni avuçlarımın altında pürüzsüz ve sıcaktı. Liam'ın göğsü dokunuşumla ürperdi. Gülümseyerek benden kaynaklanan tepkilerin tadını çıkardım.

ÇARPIŞMA

Havluyu belinden çözmek için elimi uzattım ve nemli havlu halıya düştü. Liam'ın aleti serbest kalarak elimi pürüzsüz yüzeyinde gezdirmek için beni kışkırttı. Dizlerimin üstüne çökerken dudaklarımı yaladım. Liam'ın hırıltılı nefesi içimde bir heyecan dalgası yaratarak cesaretimi besledi. İçimden daha önce varlığını fark edemediğim kışkırtıcı bir kadın ortaya çıkmıştı.

Aletin ucundan bir damla uyarılma sıvısı aktı. Ben onu yalarken inlediğinde, ona kendini zayıf hissettirmenin verdiği güç içime doldu. Onun gibi erkekler sık sık boyun eğmezdi ama eğdiklerinde muhteşem ve heyecan verici anlar yaşıyorlardı.

“Aletime bakmaya devam mı edeceksin yoksa emecek misin?”

Başımı kaldırıp ona baktığımda eğlenir gibi bir ifadeyle bana göz kırptı. Gözlerimizi birbirinden ayırmadan onu ağzıma aldım. Dudakları O şeklini aldığı anda devam etmek için aradığım mesajı almış oldum. Onu kökten uca zikzak çizerek yaladım, emme ve yalama arasında geçiş yaparken tuzlu tadı dilime yayıldı.

“Hasiktir. Çok edepsiz bir ağzın var.”

Aletin etrafında gülümsedim. Az ama anlamlı konuşan bir adamdı.

Aletini emerken ellerimden biriyle testislerine masaj yaptım. Tadının ve ağzından çıkan seslerin, dişlerimi yumuşakça testislerine sürttüğümde aldığı sığ nefeslerin bağımlısı oluyordum. Liam gibi birini şehvetle kendinden geçirip çaresiz bırakmak beni canlandırmıştı.

“Siktir. Bunu tekrar yap.”

Dilimle onu azdırarak hafif bir tempo tutturdum, arada bir çıkardığı iniltileri duymaktan çok hoşlandığımdan boşalması için acele etmedim.

Liam dakikalar sonra nefes nefese kalmıştı. “Sophie, ağzına boşalmamı istemiyorsan hemen dur. Ama bil diye söylüyorum durmanı istemiyorum.”

Uyarısına gülerken aletinin etrafını saran dudaklarım titredi. Daha önce hiç meni yutmamış olmama rağmen durmak istemiyor, aksine bana türlü türlü duygular yaşatan adamla göz göze gelmeyi tercih ediyordum.

Kontrolü ele almasıyla iradesi hepten kırıldı. Saçlarımı kavrayıp başımı aşağı yukarı hareket ettirerek ağzımı pervasızca becermeye başladı. Gözlerim yaşlarla dolsa da her saniyesine bayılıyordum, onun boşalmaya yakın olması benim de ona eşlik etme arzumu körüklüyordu. Başı geriye düştü ve dudaklarının arasından bir zevk iniltisi kaçtı.

Ben sızan meniyi yutarken aleti seğirdi. Bunu memnuniyetle karşılayarak daha fazlasını arzuladım, şehvet ve mutluluktan uçuyor, Liam'ın bana verdiği her şeyi ama her şeyi istiyordum. Ağzıma boşalmayı bitirdiğinde saçlarımı bıraktı.

Beni ayağa kaldırıp sertçe öperek içten dışa sahiplendi ve sıcak bir demirle isminin baş harflerini kalbime damgaladı. Elde edemeyeceğim bir şeyi istemek de o sıcak metalin acısı gibi can yakıyordu.

Liam kendimi toplamama fırsat vermeden beni yatağa doğru itti. Hevesli ve her şeye hazır hâlde yatağın üzerine yığıldım. Bana bakarken dudaklarında kendini beğenmiş bir gülümseme belirdi.

İşaret parmağımla dudaklarıma dokundum. “Bütün gece bana öylece bakacak mısın? Yoksa...”

Alaycılığım karşısında burun delikleri genişledi. “Önce hangi parçanı çalacağıma karar veremiyorum.”

“Bu gece çok ilginç bir hâl almaya başladı.”

“Kısa sürede çok sayıda maddenin üzerini çizmek isteyen hevesli bir kadın olduğumu biliyorum. Bu yüzden bazı planlarım var.”

Kan kulaklarıma hücum ettiğinde kalp atışlarım geçici bir işitme sorunu yarattı. “Planlar yapmandan tahrik olduğum için utanmalı mıyım?”

ÇARPIŞMA

Yumuşacık bir kahkaha attı. “Önce kıyafetlerinden kurtulalım.”

Liam’ın lafını ikiletmedim. Sandaletlerimden biri odanın bir köşesine doğru uçarken diğeri şifonyerin üzerine düştü. Heyecanım karşısında gülse de parmağını bile kıpırdatmadı ve kollarını göğsünde kavuşturup beni izledi. Elbisem bir yerlere uçarken sütyenim ve külotum da aynı kaderi paylaşarak karanlıkta bir yerlerde gözden kayboldu. Yastıklara yaslanıp bekledim. Bu özgüveni nereden bulduğumu bilmiyordum ama hoşuma gidiyordu.

Başını iki yana sallayarak güldü. “Bakıyorum birileri heyecanlanmış.”

Başımınla onayladım. Bana sırtını dönerek komodinden ipeksi bir şey çıkardı.

“Ah, göz bağı olayı. Heyecan verici,” dedim.

“İkimiz de biliyoruz ki listendeki maddelerin üstünü çizmek de onları gerçekleştirmek kadar seni heyecanlandırıyor.”

Karşı çıkmanın anlamı yoktu çünkü Liam’la bir şeylerin üzerini çizmeye bayılıyordum. Bu bizim ön sevişme tarzımızdı. “Bir cumartesi gecesi saat ikide sarhoş olup müstehcen bir liste yaptığım için azgın ve yalnız benliğime teşekkür etmek istiyorum. Beklettiğim orgazmlar sonsuza dek bana minnettar kalacak.”

“Neden bir ağız tıkaçı almadım, cidden merak ediyorum.”

“Kapa çeneni. Böyle şeylerden bahsetmemi seviyorsun.”

Öf, Sophie. Yine mi sevmek muhabbeti?

Liam’ın delici bakışları, gözlerimi gözbağıyla bağlamadan önce gördüğüm son şey oldu. Bugün öleceksem eğer hatırlayacağım son manzara bu olacaktı. Bu uğurda kendimi feda etmeye hazırdım. En iyi orgazm arayışı kulağa destansı bir ölüm şekli gibi geliyordu, muhtemelen mezar taşıma falan da bunu yazarlardı.

Liam başımı yastıklara doğru itti. “Duyular garip şeylerdir. İki duyuyu devre dışı bırakırsan diğerleri daha da hassaslaşır.”

Bileklerimi tutup tahminen daha önce yatağa attığı kravatla bağladı. Ellerimi gevşetemeyeceğim ama canımı yakmayacak kadar sıkı bir düğüm atmıştı. Görünüşe göre Liam da *seks sırasında partnerinin seni bağlamasına izin ver* maddesinin üzerini çizmek istiyordu.

Bir kez düğümü çekiştirdim ama sağlam bağlanmıştı. “Daha önce izcilik mi yaptın? Sağlam düğüm atıyorsun.”

“Hayır. Kitap kulüplerini tercih ederdim.”

İç çektim. “Kitap kulübü üyesi olmayı ancak sen havalı bulabilirsin.”

Aramızdaki mesafeyi kapadığında tanıdık kokusu beni sardı. Yan taraftan çıkan metalik çınlama sesinden sonra bedenimden aşağı doğru sıcak öpücükler sıraladı. İlgisi arzuladığım bölgeye ulaştığında buz gibi bir öpücükle karşılaştım.

Gerçekten buz gibiydi.

Kahretsin, az kalsın *buzla ön sevişmeyi dene* maddesini unutuyordum. Başka bir erkekle olsam bunu, kırımın yataktan kalkmasına neden olan bu soğuk hissi seksi bulmazdım. Ama nedense Liam’la her şey iyi geliyordu. Sıcak parmakları sızlayan noktama ulaştı ve soğuk dili klitorisimi bulmadan önce beni biraz rahatlattı. O emdikçe arzuyla ürperdim. Dili tenime sürtünüyor, tembel daireler çiziyordu.

“Vay canına. Gerçek mi bu?” Sözlerim bir iniltiye dönüştü

Liam beni acımasızca yalarken vücudumun sıcaklığı buz küpünü eritti. Günah işlemek için yaratılmış dili içime dalmadan önce girişimde gezindi. İçimde öyle bir basınç vardı ki kalbimin atışıyla aynı ritimde atan saatli bir bomba gibi hissediyordum. Hiçbir şeyi görememek ya da dokunamamak beni diğer her şeye, nefes alışıma, dokunuşuna, dilinin yarattığı serinliğe duyarlı hâle getiriyordu.

“Bunu iyi bir şey olarak varsayıyorum.” Kahkaha atarken nefesi klitorisime çarptı, içimden yükselen basınçla sırtım kaşındı.

ÇARPIŞMA

“Daha önce birlikte olduğun kızları kıskanmıyorum bile. Onlara teşekkür kartları göndermeliyim.”

Avucunun içiyle vajinama tokat attı. Klitorisim zonklayarak beni daha muhtaç bir duruma sürükledi.

“Şu anda onlardan bahsetme. Sezon boyunca benimsin. Sonuna kadar. Bununla ilgili bir sorunun var mı?”

Gözbağı yüzünü görmemi engellese de sesindeki tedirginlik her şeyi ele veriyordu. Sözlerini kabullenmekte zorlandım. Bana son kullanma tarihimizin yaklaştığını, ben dikkat dağıtmak için kullandığı geçici biriyken onun yavaş yavaş benim her şeyim hâline geldiğini hatırlattı. Ama her konuda olduğu gibi Liam bu işten kolay kurtulmama izin vermeyerek başparmağının ucuyla klitorisime hafifçe bastırdı. Böylece olumsuz düşünceleri kovarak beni tekrar içinde bulunduğumuz âna çekti.

“Son kontrol ettiğimde sadece gözlerini bağlamıştım, ağzını değil. Ne diyorsun?”

Buz gibi dilinin darbesiyle daha fazlasını arzular hâlde nefes nefese yatakta doğruldum. Bir cevap beklerken eliyle yatağa bastırdı.

“Sen ne istiyorsan onu. Her şeyi. Geçmiş, şimdiki zamanı, geleceği. Lütfen.” İsteddiği gibi tutarlı cümleler kurmak şöyle dursun, düşünemiyordum bile. Kalçam titriyor, dokunuşunu çaresizce arzuluyordu.

Liam güldü ve tedirginliğini bir kenara bırakıp dilini içime daldırdı. Nasırlı elleriyle bacaklarımı daha da ayırdı. Duygular beni boğuyordu. Elleri bacaklarımda gezinerek tenimi alev alev yakıyordu. Gözbağı onun bana dokunuşunu, beni yalayışını, bana sahip oluşunu görmemi engelliyordu. Benimle hayatındaki en harika şeymişim gibi oyun oynuyordu ve lanet olsun ki onun yanımdayken tam olarak böyle hissediyordum.

“Seks arkadaşlığının böyle avantajları olduğunu bilseydim aylar önce denerdim.”

“Sana söyledim ama inadın inat olduğundan beni dinlemedin.” İşine geri döndü.

Bu şeyi dünyalara değişmezdim; yakınlığımızı, kalbimi aynı anda hem sıkıştırıp hem de hızlandırmasını, zaman içinde inşa ettiğimiz temeli. Doruğa çıktığımda şefkatli dokunuşuyla vücudum titredi.

Vücudum alevler içinde yatağa çöktü, orgazmın etkisi geçtiğinde titriyordum. Buz küpü tekrar ortaya çıktı ve Liam ıslak öpücüklerini karnımda gezdirirken tüylerim diken diken oldu. Soğuk dili göğsümün üzerinde daireler çizdikten sonra meme uçlarımdan birinin üzerinde gezindi. Dokunuşuyla sırtım yay gibi gerildi.

Nefes nefese, “Bu çok fazla,” dedim. Bu üç kelime dudaklarımdan boğuk bir fısıltı gibi döküldü.

Ağzını meme ucumdan çekti. “Durmamı ister misin?” Parmakları vücudumda geziniyordu.

“Hayır! Başladığın işi bitir. Sen pes eden biri değilsin.”

Liam gülererek vücuduma işkence etmeye devam etti. Aylar önce söz verdiği gibi bedenimin haritasını çıkarırken dokunmadığı, öpmediği ya da yalamadığı yer bırakmadı. Dudaklarını benimkilerin üzerine kaparken sert aletini içime bastırdı. Bacaklarımda arasında tüsüz tenime sürtünen aletinin pürüzsüzlüğü karşısında ağzımdan bir inilti koptu ve kasıklarımın ona sürtünmesine neden oldu.

“Siktir, Sophie. O saç örgülerinin ve gamzelerinin ardında ne kadar yaramaz bir kız olduğunu kimse bilmiyor. Çıkardığın seslere bayılıyorum. Ama özellikle bunların bana özel olmasını daha çok seviyorum.”

S harfiyle başlayan o kelimeyi kullanınca kalbim küt küt atmaya başladı. Duyguları hakkında daha fazla şey duymaktan korkarak bu sözlerini dikkate almadım. “Sahiplenici bir tip misin?” Belimi sıkıca kavradığında sesim kısıldı.

“Söz konusu sen olunca mı? Evet.”

ÇARPIŞMA

Kasıklarını tekrar bana doğru ittiğinde inledim. Dudakları boynuma inerek hassas bölgemi emdi ve ısırıldı.

Başımı iki yana sallarken güldüm. “Kes şunu. Beni morartacaksın. Ailenle bu şekilde tanışmak istemiyorum.”

“Aldıracaklarını sanmam.” Dişlerini boynumun çukuruna sürtmesinin verdiği hisle titredim. Ellerim hâlâ yatak başlığına yapışık olduğu için vücudumla onu ittim, tek istediğim ona dokunmakken hiçbir şey yapamıyordum. Dudaklarını boynumdan çekti.

Eliyle yanaklarımı okşadığında yüzünü görmesem de ona gülümsedim.

“Çok güzelsin.” Bu basit cümlesi benim için dünyalara bedeldi. Sözlerinin kalbimi sarıp içimde yer edinmesi beni ölesiye korkutuyordu.

Liam gözbağını çekip çıkararak bana hınzırca sırıttı. Gülümsedim ve bağlı elimin parmaklarını oynattım.

Başını iki yana salladı. “Her ne kadar ellerinin üzerimde gezinmesini istesem de sanırım bu gece epey farklı sonuçlanacak.”

Başımla onayladım. Liam usta bir çeviklikle beni ters çevirdi. Başım yastığa gömüldükten sonra yüzümü çevirip prezervatifi takışını izledim. Araladığı bacaklarımın arkasına yerleşti. Hızla atan kalbim sayesinde kan vücuduma hücum ediyordu. Eliyle beni karnımdan kavrayarak dizlerimin üzerine kaldırdı. Ağırlığımın bir kısmını dirseklerime verirken büyük çoğunluğunu da Liam taşıyor, ellerini tenime bastırıyordu.

“Düşmeye hazır mısın?”

Donup kaldım, tam olarak aklımdan geçen şeyden mi bahsediyordu emin değildim.

Saçlarımı yana çekip bana çarpıcı bir gülümsemeyle baktı. “Seni ait olduğun yere, yani cennete götürmeden önce cehenneme sürüklemeye hazırım.”

Doğru. Aklımdan geçen düşünüş bu değildi. Omurgamın kökünü öperek dilini bazı kemiklerin üzerinde gezdirdi.

Liam penisinin ucunu bacaklarımın arasında gezdirdi. “Tanrım. Ne kadar seksi olduğuna bak, bana çok hazırsın. Paketini açmam için sarılmış bir hediye gibisin.” Beni kendine doğru çekerek kravatımın yatak başlığına sürtünmesine neden oldu. Boynumu çevirerek ona daha iyi bakmamı sağlığında mavi gözleri benimkilerle buluştu. İçime gömülürken büyülenmiş gibi kaldık. Alt dudağımı ısırarak iniltimi bastırdım, içimde yarattığı bu hisse hâlâ alışamamıştım.

Liam içime tamamen yerleştiğinde inleyerek elleriyle kalçamı sımsıkı sardı. Eğilip omzuma bir öpücük kondurduğunda kalbim eridi. Bu ânı, içime girip çıkarken başını arkaya yatırışını, iniltilerinin benim zevk iniltilerime karışmasını tekrar tekrar yaşamak istiyordum.

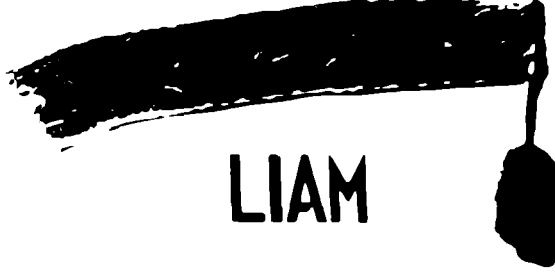
Aramızdaki bu şey sadece seks değildi. Seks, sonuçlarından korktuğumuz için gittikçe gelişen bir ilişkiye yapıştırılan ucuz bir etiketti. En azından benim adıma. Bu yüzden ona kelimeler yerine bedenimi sunarak her parçamı ona veriyordum.

Liam’ın ellerinden biri kalçamdan ayrılıp saçlarımı kavradı, sarı teller sıkıldığı parmaklarının arasından akıyordu. Gözlerimi ondan ayıramadım.

“Siktir. Bu şahane bir his, Sophie.”

Neden bize harika hisler yaşatan şeyler hep canımızı en çok yakanlardı? Kendi soruma cevap verecek vaktim olmadı. Liam hızını artırarak ikimizi zevkin zirvesine çıkardı, ona karşı olan son irademi de beraberinde patlatarak doruğa ulaştım.

25

Annemle babam birbirlerine vıcık vıcık âşıklardı. Her gün seks yaparak, yatakta kahvaltı ederek, birbirlerine sevimli lakaplar takarak ve şehvetli bakışlar atarak yaşıyorlardı. Çocukken bunlar komik geliyordu. Filmlere ve kitaplara taş çıkaran aşkları yıllar içinde onları farklı farklı pozisyonlarda basmama neden olmuştu. İğrenç.

Annemle babam aşkın kokusunu köpek balığı gibi aldıklarından Sophie'yi evlerine götürme konusunda bir hafta boyunca endişelenip durmuştum. Aylardır hakkında konuştuğum kızla tanışmak için sabırsızlanıyorlardı, beladan uzak durmama yardım eden ve dikkatimi çeken kızı merak ediyorlardı.

Doğum günüm için büyüdüğüm evde küçük bir bahçe partisi veriyorlardı. Birkaç gün içinde yirmi dokuzuma girecektim, yani Noah'yla seksli otuzlu yaşlarımıza bir yıl daha yaklaşmış olacaktık. Annemle babam dans etmeyi sevdiğinden eve bir dans pisti kurmuşlardı. Partilerde durmak nedir bilmeden dans ettiklerinden ben de yeterince derse maruz kalmıştım.

Bir süre eski dostlarla kaynaştıktan sonra Jax yanımıza gelip annem ve babamla sohbete koyuldu, babamla biralarını yudumlarlarken annem basında çıkan haberler yüzünden ona sitem etti. Kötü kararlarına rağmen ailem Jax'i oğulları gibi severdi. Jax kendini bir kasa gibi kapadığından basında yer alan fiyaskolarını görmezden geliyorlardı.

Maya ve Sophie partiye en son gelenler oldu. Gelmelerini beklerken her beş dakikada bir bahçeyi taradığımdan biliyordum.

“Süslenip püsleneyim derken geç kaldım. Bu, kimsenin sorgulamaya kalkışmadığı zamansız bir mazerettir.” Sophie ayak parmaklarının üzerinde yükselip yanağıma masum bir öpücük kondurdu. Bu öpücükle kalbim göğsümde daha hızlı atmamalıydı ama attı.

Her zamanki örgülerinden ve dağınık topuzundan bu özel bugün için vazgeçmişti; kıvrırcık sarı saçları yüzünü çevreliyordu. Kabarık etekli açık pembe kokteyl elbisesi giymişti.

Eğilip parıltılı Vans'ına baktım. “Gecikerek ne iyi etmişsin. Mazerete gerek bırakmamışsın.” Elini tutup onu kendi etrafında döndürdüm, eteği havalandığında gülünce bir kere daha döndürdüm.

“Beni şımartıyorsun. Maya'yı da bir tur döndür ki kıskanmasın.” Sophie elimi bırakıp benden uzaklaştı.

Maya'ya elimi uzattığımda gülümseyerek başını iki yana salladı ve tanıdığı bir McCoy çalışanına merhaba demek için yanımızdan ayrıldı.

“Hakkında konuşup durduğun kız değil mi bu?” Annem yanımıza geldi, babam da âşık bir köpek yavrusu gibi hemen peşindeydi.

Sophie saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. “Umarım iyi şeyler söylemiştir. Gerçi Liam'ın benimle ilgili utanç verici hikâyeler anlatacağını pek sanmıyorum. Bir keresinde tutuklanmıştık...”

Annemin kaşları havaya kalkarken başı aniden bana döndü.

ÇARPIŞMA

“Şaka yapıyor, anne. Tanrım, gerçekten tutuklandığımı mı sandın? Bunu hakaretten mi saysam bilemedim. Sophie, annemle babam, Lily ve Jakob.” Aileme baktım.

Babam gülümsemesini bastırıp Sophie'ye sarılarak ikimizi de şaşırttı. “Liam ona yüz vermediğini söylediği anda senden hoşlanacağımı anlamıştım.”

Babam onu bıraktığında Sophie'nin kocaman açtığı gözleri benimkilerle buluştu. “Birinin eline bir iğne alıp egosunu patlatması gerekiyordu. O kadar şişmişti ki beyin anevrizması geçirmediğine şaşıriyorum.”

Annemle babam aynı anda güldü.

Sırıtmamak için kendimi zor tutarken gözlerimi devirdim. “Lütfen onu duymazdan gelin. Sophie gergin olduğunda esprileri çekilmez oluyor.”

Bana buz gibi bir bakış attığını görünce onu öpmek istedim.

“Lütfen rahat ol. Bütün geceyi sohbet edip seni yakından tanıyarak geçirmek isterdik ama herkes Liam'i ziyarete geldiği için gece yoğun geçiyor. Belki gitmeden önce seni tekrar yakalarız. Liam ara tatillerde ziyarete gelemeyecek kadar meşgul oluyor, şimdi onu bulunca bırakamıyoruz.” Annem imalı bir bakış attı.

“Fırsat buldukça ziyarete geliyorum. Biliyorsunuz işte, Noel'de falan?” Sinirimi gizlemeye çalıştım.

Sophie'nin gözleri bir bana bir annemle babama kaydı. “Almanya'da Noel'in tüm Hallmark filmlerinden daha iyi olduğunu duydum.”

“İstediğin zaman bizi ziyarete gelebilirsin. Noel muhteşemdir. Yeni yıldan bahsetmiyorum bile. Kasabamızdaki kutlamalarda havai fişek gösterisi yapılır. Gelirsen Liam da bu bahaneyle yeni yıla kadar kalır belki.” Babamın bakışları kafamda alarm zillerinin çalmasına yetmişti.

Sophie bana afallamış gibi baktı. “Ah, elbette. Okulum el vetuse belki Liam ve ben...” Spor ayakkabısını gergince yere vururken sesi yitip gitti.

“Liam Noel tatilinde arkadaşını getirebilir.” Annem, Sophie'ye gülümsedi.

Kahretsin, annem bugün tüm kozlarını kullanıyordu. Hayatım boyunca ailem hiç bu kadar açık oynamamıştı.

“Doğru, arkadaş. Ben geceyi atlatabilmek için bir şeyler içmeliyim. Hemen dönerim!” Sophie pembe, ışıltılı bir bulanıklık hâlinde arka bahçeden geçti.

Babam bana sıırttı. “Epey tatlı biri.”

“Pırlanta gibi kız.” Annem de başıyla onayladı.

“Bunu onunla birkaç dakika konuşarak mı anladın? Çöpçatanlık entrikaları düşünürken konuşabilmene şaşırdım.”

Annem yanağımı sıkarak, “Bunun için bana daha sonra teşekkür edeceksin. Eskiden tatillerde eve gelmeyi severdin,” dedi.

“Evet ama bazı şeyler değişir.” Biramdan bir yudum aldım.

Babam temkinli bir bakış atarak izin istedi ve beni annemle yalnız bıraktı.

Annem beni kaburgalarımın dürttü. “Lukas bana yarın onunla yarış alanında bir gün geçirmeyi planladığını söyledi.”

Buna cesaret edebilmeyi Sophie'ye ve sahte terapi seanslarına borçluydum. Yıllarca birbirimizden uzak durduğumuzu, Johanna hakkında konuşmaktan kaçındığımı ya da onunla ve yeğenlerimle gereğinden fazla vakit geçirmemeye çalıştığımı göz önüne aldığım da abimle yalnız vakit geçirmekten korktuğumu inkâr edecek değildim.

“Kardeşlik görevlerimi çok ihmal ettim. Onun için planladığım şeye bayılacak.”

“Bütün hafta bana bundan bahsedip durdu. Ne zamandır bu kadar heyecanlandığını görmemiştim. Pazar günü hepimiz seni desteklemeye geleceğiz. Baban son zamanlarda aldığı kilolardan sonra üzerine olup olmayacağını görmek için eski formasını

ÇARPIŞMA

denedi ama ona bira göbeğinin hâlâ moda olduğunu söyledim.” Bahçenin diğer ucundaki babama el salladı. Babamın gözleri hep onun üzerindeydi, otuz bir yıllık birliktelikten sonra bile hâlâ ona takıntılı biçimde âşıktı.

Kaşlarımı kaldırdım. “Sanırım baba göbeği demek istedin. Size yeni formalar gönderebilirim, biliyorsun.”

“Öyle zahmetlere girmeni istemiyoruz, canım. Bilhassa da o takımda uzun süre kalma ihtimalin yokken. Önümüzdeki yıllla ilgili bir gelişme var mı?”

Konudan konuya geçişi F3 araçlarına taş çıkarırdı.

“Bazı gelişmeler var.” Bu konuyu burada konuşmak doğru mu değil mi emin olmadığımdan cevabı kısa tuttum.

Annem yine üç yaşında bir veletmişim gibi kulağımı çekiştirdi. “Çıkar ağızındaki baklayı.”

“Of. Şiddete gerek yoktu. McCoy şu anda aldığım maaşa yakın bir sözleşme uzatma teklifinde bulundu.” Gülümsemekle kaş çatmak arasında gidip geldim.

“O zaman neden mutlu değilsin?”

“Çünkü şartlar arasında Sophie’den uzak durmam var.” Derin bir nefes aldım, sakladığım sır göğsüme oturarak suçluluk duygusuna eşlik etti.

Annem kocaman gözleri ve büzülmüş dudaklarıyla bana baktığında yüzündeki yumuşak kırışıklıklar daha da derinleşti. “Sophie’nin okula döneceğini söylememiş miydin zaten?”

Sophie’nin okula dönmesinin bahsi açılınca göğsümde oluşan yanmayı nasıl anlamlandıracağımı bilemedim. Bu sezon onunla geçirdiğim vakit sayesinde akliselim kalabilmişim, istikrarlı bir arkadaşlık yürütmüş, kahkaha dolu günler geçirmiştik.

“Doğru. Öyle ama... bilemiyorum. Böyle bir koşulla sözleşme yenilersem kendimi kötü hissederim. Sophie utanç verici bir sır değil, o benim arkadaşım...”

“Ve daha fazlası.” Annem bunu bir sorudan ziyade bir açıklama gibi söylemişti.

“Bilmiyorum. Belki? Yaşadığım duyguları nasıl adlandıracağımı bilmiyorum. Ama Rick diğer takımlarla ilgili bir şey söylemedi, yani gelecek sezonda ya McCoy’la yarışacağım ya da F2’ye düşeceğim.”

“Menajerinle konuşman ve bu konuda açık fikirli olman gerek. Önünde hâlâ bir sürü yarış var, takımlar peşine düşecektir ve biraz daha dayanırsan daha iyi teklifler alacaksın. McCoy bekleyebilir. Sen en iyi pilotlardan birisin, bunu unutma sakın. Belki de alacağın meblağ yerine kalbinin sesini dinlemen gerekiyordur.” Annem beni kendine çekerek narin kollarını etrafıma doladı.

Sorun da buydu zaten. Körü körüne kalbimin sesini dinlemek yeterli miydi bilmiyordum.

Annem babamın yanına giderek onunla bir köşede içmeye devam etti, babamın kulağına fısıldadığı şeylere gülüyordu. Altmışlarına geldikleri hâlde hâlâ ergen gibi davranıyorlardı.

Sapık gibi bahçenin diğer ucundaki Sophie’yi izledim. Maya’yla dans ediyor, çoktan unutulmuş olması gereken seksenli yılların dans figürlerini sergiliyordu. Korkunç hareketler yaparken ayakkabıları ışıkların altında parlıyordu.

Yanlarına gidip Sophie’yi benimle dans etmeye davet ettim. Onu kurtarması için Maya’ya baksa da kankası Jax’in yanına gidip bizi yalnız bıraktı. Maya bizim saçmalıklarımızı gülümsemeye geçiştiren çok sakin biriydi. Bu kızı kaçırdığı için bir dahaki görüşümde Noah’nın ensesine tokadı indirecektim.

“Bil diye söylüyorum, el ayak koordinasyonum yoktur. Ciddiyim. Partilerde dans etmememin bir sebebi var.”

“Kuş kadar bedenle ayağıma bassan ne olacak? Hissedeceğimi bile sanmıyorum.”

“Birincisi, makarnayı bu kadar seven biri nasıl kuş kadar olabilir? İkincisi, bunu sen istedin.” Uzattığım elimi tuttu.

Elini kavrarken tenimde tanıdık bir karıncalanma hissettim. Daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu, bedenim

ÇARPIŞMA

Sophie'ye yakın olma arzusuyla âdeta seğiriyordu. Diğer kolumu da ona doladım. Dans teklifimi kabul etmese de ayaklarımın üzerine basarak onu dans pistinde gezdirmeme izin verdi. Hoparlörlerden yankılanan melodiyle dans etmeye başladık.

“O kadar da kötü değilsin. Belki de diğer her şeyde olduğu gibi bu konuda da kötü dans partnerlerin olduğu için öyle hissediyordun.”

Sophie bana baktı. “Bunu babama söyleme. Michael Jackson gibi dans ettiğini sanıyor.”

Hızla dönerek onu şaşırttım. Gırtlaktan gelen kahkahası doğrudan aletime etki etti. İşte aramızda böyle bir şey vardı. En basit davranışları bile beni tahrik ediyor, onun yanındayken yarı erekte geziyordum.

Annem şarkıyı Coldplay'in “Yellow” şarkısıyla değiştirdiğinde hiç şaşırmadım. Annemle babam her işe burunlarını sokmaya bayılır, hayatın mutlu sonla biten masalsi bir film olduğunu zannederlerdi. Sophie şarkı sözlerini hatırlayınca başını kaldırıp bana baktı. Omuz silktim çünkü daha mükemmel bir şarkı seçemezdim, yıldızlar, aşk ve renk bana aylar önce Monako'da giydiği o lanet bikiniyi hatırlatmıştı. Görünen o ki annem anlattıklarımı biraz fazla dikkatli dinliyordu.

Başını göğsüme yaslayabilmesi için onu yakınımaya çektim.

“Gençler partilerde böyle dans etmez.” Kahkahasını bastırdı.

“Yaşımla alakalı espriler yapmaya devam et de bak ne oluyor.”

“Tehdidine sadık kalacak mısınız? Çünkü sana doğum günü hediyesi olarak yaşam uyarı kolyesine abonelik almış olabilirim.”

Saçlarına doğru gülerek hindistan cevizli şampuanının kokusunu içime çektim. “Sakar birinin sana düşmeyle ilgili kolye olması da...”

Birkaç şarkıdan sonra ayrıldık. Maya'ya bir şey söylemesi gerektiğini söyleyip onun yanına kaçtı. Çok geçmeden annemle babam, üzerinde otuz yıl kadar yaşlanmış bir fotoğrafımın ol-

duğu gülünç bir pasta getirdiler. Sophie pastayı görünce gülmeye başladı ve yaşam uyarı kolyesi hediyemle ilgili bir şeyler söyledi.

Tek başıma masanın arkasında duruyordum. Çocukları olan abimin ya da hep yan yana olan annemle babamın aksine ne kadar yalnız olduğumu ilk kez o an fark ettim. Kasvetli düşüncelerimin ruh hâlimi etkilemesi canım sıkılmıştı, yıllar içinde kendimi ne kadar da yalnızlaştırmıştım. Dokunulmaz olmaktan gururlanmak yerine hayal kırıklığı yaşadım.

Bakışlarım zihinsel duvarlarımı yıkan tek kişiye kilitlendi. Yeşil gözleriyle beni inceliyor, başka hiç kimsenin okuyamadığı gibi okuyordu.

Herkes “İyi ki doğdun” şarkısını söylerken ben Sophie’nin büyüsüne kapılmıştım. McCoy sözleşmesini ve şartlarını ondan sakladığım için giderek artan suçluluk duygusunu görmezden gelmekte artık zorlanıyordum. Annemle babam Almanca doğum günü şarkısı söyledikten sonra sözleşmemle ilgili bir dilek tutarak mumları üfledim ve bir saniye sonra bundan pişman oldum. Dileyecek onca şey varken bu kadar küçük ve önemsiz bir şey dilediğime göre acınacak hâlde olmalıydım. Bazı insanlar aşk ya da sağlık dilerken benim gibi bencil herifler iki şey arasında seçim yapmak istemediğinden daha iyi bir kariyer dilerdi.

Kendime kızmadan edemiyordum. Bir yaş daha yaşlandığım hâlde bencilliğimden bir gram eksilmemişti. Ama ne kadar istesem de hayatımın gidişatını değiştiremiyordum.

Oysa bunu gerçekten istemeye başlamıştım.

Ertesi sabah uyandığında babam kahvaltı hazırlıyordu. Son görüşmemizden bu yana geçen birkaç hafta hakkında sohbet ettik.

“Evlad, Sophie konusuna burnumu sokmak istemem ama...”

ÇARPIŞMA

“Tabii ki istiyorsun. Konuyu ona getirmeden beş dakika dayanabilmene şaşırdım.”

Elini sarı saçlarının arasından geçirdi, yaklaşık on yıl önce kestirip bir daha uzatmadığı kirli sakalı dışında benim yaşlı hâlim gibi görünüyordu. “Sophie konusunda neyi bekliyorsun? Onun gibi kızlar pek sık karşına çıkmaz.”

“Biz sadece arkadaşız.” Dişlerimi sıktım.

“Doğru. Bu yalana kim daha çok inanıyor? Sen mi, o mu?” Babamın dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Sorunumu bu kadar iyi anlaması hoşuma gitmemiştir. Tezgâha yaslanmadan önce bana bir tabak uzattı.

“Yalan söylemiyorum. Biz sadece ara sıra takılan arkadaşlarız. Aramızda başka bir şey yok. Onu bir çifte randevuya çıkardım ve gece bittiğinde benimle çıkmak istemediğini söyledi.”

“O kadar kötü bir kavalie miydin?” Babamın göğsü gülmekten titriyordu.

“Hayır. Görünüşe göre ünüm ve kadınlar konusunda belirlediğim standartlarla ilgili namım yayılmış. Bu yüzden her şeyi arkadaş olarak yapıyoruz.”

“Peki bu yöntem senin açısından nasıl gidiyor?”

“Bir ay önce ilişkimizi seks arkadaşlığına taşıdık.” Babam annemle tanışmadan önce serserinin önde gideniyken ondan böyle bir bilgiyi saklamanın anlamı yoktu.

“Biliyor musun, bu verdiğin en aptalca kararlardan biri.”

Gözlerimi ona diktim. “Teşekkürler.”

“Sana bir tavsiye vereyim. Sophie’yle yaşadığın bu şey insanın hayatında bir kez başına gelir. Sorunlarını içine atmaya devam edersen bu işin sonunda terk edilme acısı çekeceksin. Kendi iyiliğin için abin ve Johanna’nın yaşadığı olumsuzlukları bir kenara bırakman lazım. Bunu yapmaya devam edemezsin. Geçmişte yaşamaya takılıp kalırsan geleceği göremezsin. Sophie’yle birbirinize nasıl baktığınızı ve davrandığınızı gördüm. Arkadaşlarıma öyle bakıp davranmadığıma çok eminim. Öyle

yapsaydım annen beni süs niyetine Noel ağacına asardı. Bu yüzden kendine terk edilmekle başa çıkıp çıkamayacağını bir sor.”

“Beni terk edeceğini kim söyledi?”

“McCoy’un teklifini kabul edersen kıza bir dönüş bileti alsan iyi edersin.”

“Annem mi söyledi?”

Başını yana eğdi. “Tabii ki söyleyecek.” Rick’in teklif ettiği anlaşmayı babama söyleme işini anneme bırakmıştım. O kadar sıkı fıkıydılar ki aralarında hiç sır yoktu.

Boğazımın düğümlenmesini görmezden geldim. “Bandini maddesini çıkarmamı kabul edecekler. Bu çağda böyle şeyler mi kaldı? Çok saçma.”

“Ya kabul etmezlerse?”

“Bilmiyorum...”

“Annen kariyerini ve aldığı kararları destekliyor ama bence bu saçma sapan şartı kabul etmen aptallık olur.”

Yıllarca emek verdiğim her şeyi bir anda kaybetme düşüncesiyle ciğerlerim yandı. Formula liglerine geçmeden önce üç yaşında GoKart’a başladığımdan beri bildiğim tek şey buydu. İster şehvet ister aşk olsun, bende yarattığı hislere rağmen bir kız uğruna kariyerimi gerçekten riske atabilir miydim?

Lukas sabah onda benimle vakit geçirmeye hevesli hâlde piste geldi. Davet karşısında kimin daha çok şaşırıldığını bilmiyordum, onun mu yoksa benim mi? Almanya ziyaretlerimi kısa tuttuğum için onunla ve iki ufaklığı Kaia ve Elyse’le nadiren vakit geçiriyordum.

Abim onları pit yolunda kovalarken kızların mutluluğunu görünce göğsümdeki keskin acıya aldırış etmemeye çalıştım.

Bunca yıldır abimi dul ve depresif bir adam belleyerek yanıldığımı düşünmekten nefret ediyordum. Belli ki o elinden

ÇARPIŞMA

gelenin en iyisini yapıyordu. Başka bir deyişle, kendimi geçmişin neden olduğu acılardan uzaklaştıracağım diye bok gibi bir kardeş olduğumu itiraf etmeye korkuyordum. Korkaklık ettiğimi kabul etmek bana göre değildi.

Sophie'nin bilgece sözleri, kendime duyduğum şüpheyle beraber kafamın içinde dönüp duruyordu. Belki de yalanlarım yüzünden kaybeden tek kişinin ben olduğumu söylerken haklıydı.

Yeğenlerim garajın etrafında sarı atkuyrukları sallayarak koşturup alet edevatlarla oynuyorlardı. Hiç söz dinlemiyorlar, bana Lukas'la çocukluğumuzu ve başımızı belaya sokmadan duramadığımız günleri hatırlatıyorlardı.

“Bakıcı bugün yardıma gelemedi, piste çıkacaksak kızlara bakacak kimsem yok.” Minik canavarlarının peşinden koşup her birine bir kolunun altına alarak yerinde durmalarını sağladı.

İki eski F1 arabasıyla yarışmayı planlamıştım. Lukas küçükken GoKart'ı çok severdi. Ben şerefsizlik edip ondan kaçarken o yarış kariyerimi yakından takip ederek taraftarım olmaya devam etmişti. Bakıcı olmaması planımı bozuyordu. McCoy ekibi güvenlik nedeniyle beş yaşından küçük iki çocuğa bakamazdı.

Kıçımı kurtaracağını bildiğimden aklıma gelen ikinci en iyi seçeneğe mesaj attım. Birkaç dakika sonra Sophie, yırtık kot pantolonu, Nike'ları ve yırtık olmayan bir *bira dök, gözyaşı değil* yazan tişörtüyle garaja girdi. Sarı saçları, kızaran yüzünün etrafına dökülmüştü. Çabalımadan çarpıcı görünmeyi başatabiliyordu.

Tanrım, kendime gelmem gerekiyordu.

“Birinin bebek bakıcısına ihtiyacı olduğunu duydum.” Garajın zeminine kocaman bir çanta bıraktığında içindeki birkaç boya kalemiyle atıştırmalık yere döküldü.

Abim Sophie'ye dik dik baktı. “Çocuk bakımıyla ilgili herhangi bir bilgin var mı?”

Abimin resmiyeti karşısında elimi yüzüme kapadım çünkü onun kadınlarla iletişimi körelmişti. “Merhaba, sen kimsin?” diye başlasan ölür müsün?”

Sophie abimin sert tavrını büyük bir zarafetle karşıladı. “Havalı olduğum ve onlardan bir metre uzun olduğum gerçeği dışında bir bilgi mi? Yok. Ama çocuklar beni severler bence.”

Tavrı suratıma bir gülümseme yayılmasına neden oldu.

“Onlarda rüşvetin işe yaradığını bildiğimden yanımda atıştırmalıklar da getirdim.” Bana imalı imalı gülümsedi.

Ben de güldüm. Kaia merakla Sophie’ye bakarken Elyse yanına giderek tombul elini Sophie’nin kot pantolonundaki yırtıkların üzerinde gezdirdi.

“Pantolonunda delikler var. Evsiz misin? Onu eve götürelim mi baba?”

Gözlerim kocaman açıldı. Elyse’in bu açık sözlü kişiliğini kimden aldığını tahmin etmek zor değildi.

Sophie kahkaha attı. “Hayır, ufaklık. Buna moda deniyor. Peki ya sen kimsin?” Sophie Kaia’nın yanına diz çöktü. Elyse de kocaman gözlerle onu izliyordu.

“*Prinzessin Rapunzel?*”

Kaia’nın sorusuyla bir kahkaha patlattım. Yeğenlerimden birinci sınıf bir pislik gibi uzak durduğumdan çocukların ne kadar komik ve dobra olduklarını unutmuştum.

“Ne dediğini tahmin etmek için dâhi olmaya gerek yok.” Sophie güldü.

“*Sei nicht sprechen Deutsch.*”⁹ Elyse’le konuşurken İngilizceye geçen Kaia’ya hayır anlamında başımı salladım. Sophie bana merakla baktığında ona gülümsemekten kendimi alamadım.

“Daha önce Almanca konuştuğunu hiç duymamıştım.”

Kaşlarımı kaldırdım. “Seksi mi buldun?”

9 (Alm.) *Almanca konuşmayın.* –ç.n.

ÇARPIŞMA

“Buna cevap vermeyeceğim.” Kahkahasını bir öksürükle saklayarak çocuklara döndü. “Her neyse, ben Rapunzel değilim ama YouTube’da Rapunzel izleyebiliriz. Biz birlikte takılırken babanız gidip biraz eğlensin, olur mu? Ona söylemeyin ama biz ondan daha çok eğleneceğiz.”

Kaia ve Elyse Sophie’nin birer elini tutarak McCoy garajının zeminine yayıldılar. Artık bizi unutmuşlardı.

Sophie’nin yeğenlerimle ilgilenişini izlerken kalbimin sıkıştığını hissettim. Zihnimde istemediğim bir görüntü belirdi ve onu bana benzeyen bir çocukla gördüm. Birdenbire aklım başımdan gitmişti. Bundan ne anlam çıkaracağımı bilemediğimden böyle bir şeyi hiç düşünmemişim gibi davranmaya karar verdim.

Bunu yapmak Sophie’ye bağlandığımı itiraf etmekten daha kolay görünüyordu.

Aramıza biraz mesafe koymak amacıyla Sophie’yle kızları geride bırakıp abime yarışmak için seçtiğim arabaları gösterdim.

Lukas elini parlak kaputun üzerinde gezdirdi ve ona alev geciktirici tulumla kask uzatan görevliye gülümsedi. “Beni buraya davet etmene şaşırdım. Son iki yıldır çok meşguldün, zamanın olacağını düşünmemiştim.”

“Abi kardeş zaman geçirmeyeli epey oldu diye düşündüm.” Uzun zamandır ilk kez yüz yüze geldiğim abime iyice baktım. Lukas sağlıklı görünüyordu, artık gözleri çökük ya da cildi alı şılmadık biçimde solgun değildi. Gözleri gülüyordu. Gözlerinde uzun zamandır görmediğim bir parlaklık vardı, ona musallat olan geçmişi geride bırakmıştı.

Onu kıskanıyordum. İlk defa o hayatta ilerlerken ben geride kalmışım gibi geliyordu. Bu, evrenin hastalıklı bir şakası olmalıydı.

“Seni özlüyorum. Arada bir beni arayabilirsin, biliyorsun, değil mi? Çalışmak ve kızlara bakmak dışında pek bir işim yok.”

Suçluluk duygusu kayıtsızlık maskemi aşağı indirdi. “Aramalıyım. Aptalca davrandığım için özür dilerim.”

“Özür dilemene gerek yok. Sadece daha iyi ol. Son iki yıldır Kaia'nın doğum gününe gelmiyorsun ve bunu neden yaptığını herkes biliyor. Sana kızgın değilim, sadece endişeleniyorum.”

“Ben iyiyim. Siz hep benim için endişeleniyorsunuz ama ben hayatımı seviyorum.”

“Güzel. Umarım yaptığın onca fedakârlığa rağmen gerçekten de hayatını seviyorsundur. Onca seyahate ve kendini beğenmiş insana nasıl tahammül ediyorsun bilmiyorum. Bana ailemden ve evimden uzak kalmam karşılığında dünyaları verseler yine yetmez çünkü sürekli oradan oraya gitmek cehennemim olur.”

Sözlerinin şüphelerimi körüklemesinden nefret ediyordum. Bu sezon kendimi yeterince sorguladığımdan onun sözlerini duymazdan geldim. “Neden konuşmayı kesip kokpite geçmiyorsun? Sana direksiyon başında hayatın ne kadar harika olduğunu göstereyim.”

“Hadi gidelim, ateşli çocuk. Her zaman büyük konuşursun zaten.”

“Ben en azından lafımı kupalarla destekliyorum.” Ona şapşal şapşal sııttım.

İkimiz de arabalarımıza atladık. Lukas'a hayatımı yaşamanın nasıl bir his olduğunu, peşinden koştuğum adrenalinin başka hiçbir şeye benzemediğini gösterdim.

Pistte tur atarken hayatımla ilgili tercihlerimi sorgulamadan edemedim. Göğsümde büyüyen bir şeyi görmezden gelmek zordu. Lukas'ın yollarda geçen hayatım konusundaki yorumu gelecek yılki sözleşmemle ilgili artan şüphelerime tuz biber ekmişti.

Garaja dönüp Sophie'ye sarılma ve onu tamamen kendime saklama dürtüsüyle mücadele ettim. Bizi, dünyadan ve birbirimizden ayırmaya çalışan kötü kalpli insanlardan uzaklaştırmak istiyordum. Sezon bittikten sonra onu yanımda istemiyormuş gibi davranıp Milan'a dönmesine nasıl izin verebilirdim?

Bu düşünce beni her şeyden daha çok korkutuyordu.

26

Daha önce bu kadar küçük çocuklarla hiç vakit geçirmediim. Tek çocuk olmak, onların sonsuz fikirlerine ve filtresiz ağızlarına beni yabancılaştırmıştı. Liam'ın yeğenlerine bakıcılık yapmak bana çocukları ne kadar sevdiğimi göstermiş, ki bu da durup dururken beni şaşırtmıştı.

Hayır, bebek doğurmak falan istemiyordum. Ama McCoy garajının beton zemininde boyama yaparken onlarla konuşmaya bayıldığımı fark ettim. Liam ve Lukas pistte yarışırken biz çocuklarla bir saat vakit geçirdik.

Bana evlerinin resmini yaptılar. Elyse benim için arka bahçeye on bin metrekaarelik bir müstemilat eklerken (*havuz ve üstü açılır araba da dâhil*) Kaia babasıyla benim kalplerle süslü bir resmimizi çizmişti (*üzgünüm, küçük hanım ama ben amcandan hoşlanıyorum*). Anneleri hakkında hikâyeler (*onlar için içten içe üzül müştüm*), babalarının o mükemmel peynirli makarnayı (*Kraft marka hazır makarnanın gurme bir lezzet sayılabileceği kimin aklına gelirdi*) nasıl yaptığını anlatmışlardı. Bir saat içinde bu iki sarışın çocuk kalbimi ve dikkatimi ele

geçirmişti. Zaman hızla akmış ve ben her saniyesinden büyük keyif almıştım.

İkisine de eve götürmeleri için birer portre çizdim. Resim yapmak dillerini çözmüş, bana hem iyi hem de kötü hikâyeler anlatmalarını sağlamıştı. Aklıma otel odama döndükten sonra resim ve çocuklar hakkında daha fazla araştırma yapma fikri geldi.

Kaia ve Elyse, babaları *Onkel Niam*'la birlikte döndüğünde üzülmüş görünüyorlardı.

"Babalarını görünce surat asmalarını dert etmemeliyim. Anlaşılan çocuklarla aran oldukça iyi." Lukas hayret dolu bir ifadeyle başını iki yana salladı.

"Bira temalı tişörtümün iyi bir izlenim yaratmadığını biliyorum ama Liam bana üzerimi değiştirecek zaman tanımadı. Dürüst olmak gerekirse onları bir hafta bende kalmaları için sana para teklif edecek kadar çok sevdim. Ama maalesef beş parasızım." Banka hesabımı kontrol etmişim. Maya'yla birkaç alışverişe çıkmak ve Bora Bora'ya tatil rezervasyonu yapmak *strip pokerden kazandığım son parayı da eritmişti.*

"Bira kabul edersen ayarlayabilirim?" Lukas bana gülümsedi.

Liam ensesine bir şaplak attı. "Kızım la flört etmeyi kes."

Bu kelime kalbimin sıkışmasına neden oldu. *Kızım.*

Lukas utangaç bir ifadeyle bana baktı, boynu kızarmaya başlamıştı. "Şey... Liam'ın planında sırada ne varsa bize katılabilirsin." Liam bir şey söyleyemedi o beni davet etmişti.

Liam gözlerine yansıyan içten bir gülümsemeyle bana baktı. "Harika fikir. Sanırım Sophie bundan sonraki planımı çok *sevecek.*"

Liam bizi garajdan çıkarırken çocuklar için planladığı yarış gününü anlattı. F1 araçlarını, kostümler de dâhil Mario Kart oyunundan fırlamış gibi görünen araçlarla değiştirmişti. Yeğenleri bacaklarına sarıldığında kalbim duracak gibi oldu.

ÇARPIŞMA

Liam bir Bowser tulumu kaparken Lukas bryksız bir Mario kostümü seçti. Kızlar Princess Peach ve Daisy kostümlerini gözlerine kestirince ben de yeşil Yoshi tulumunu seçtim, zaten onlar benim üzerime olmazdı.

“Küçük Zanderlar. Kurallar neydi?” Rolüne bürünmüş Liam hem gülünç hem de harika görünüyordu.

Ondan gerçekten hoşlanıyordum. Gerçekten ama *gerçekten* hoşlanıyordum.

“Eğlenmek!” Kaia ellerini çırdtı. Liam bir parmağını kaldırıp diğerinin cevabını bekledi.

“Birbirinize vurmamak yok.” Elyse cevap verdiğinde bir parmağını daha havaya kaldırdı.

“Ve *Onkel* Niam’a yenilmek yok.” Kaia tombul yumruğunu havaya kaldırdı.

Kaia birkaç dakika önce kulağına fısıldadığım kuralı tekrarlayarak sevgimi kazanmıştı. Ne kadar da çabuk öğreniyordu. Ben gülmemek için kendimi zor tutarken Liam bana ters ters baktı. Bir parmağını daha kaldırıp ortadaki parmağını çaktırmadan bana gösterdi. Ağzımdan kaçan kahkahalarla iki büküm oldum.

O da kendi kahkahasını tutamadı. “Sonuncusu.”

“Muzlaya ve deniz kabuklayına dikkat et.” Elyse R sesini doğru telaffuz edemiyordu.

Liam, McCoy ekibinden biriyle pist alanını kurarak gerçek oyundaki gibi yetişkinlerin GoKart araçlarına sahte muz ve deniz kabukları attı. Tüm bunları planlayacak zamanı bulduğuna inanamıyordum. Onunla ne kadar gurur duyduğumu anlatacak kelime bulamadım.

Hepimiz araçlarımıza atladık ve Elyse’e önden başlama fırsatı verdik. Kaia henüz kendi başına yarışacak kadar büyük olmadığından Lukas’ın aracında onun için özel bir çocuk sepeti vardı. Abi kardeş bunu, F1 turunu Liam’in kazanmasının ardından rövanş maçı ilan etti ve kazananın herkese bira alması yönünde iddialaştı.

Kartlarımız pistte gürültüler eşliğinde ilerlemeye başladı. Ne yapıp edip Liam'ın önüne geçerek arkama doğru bir muz kabuğu fırlattım. Kıl payı kurtuldu. Aracımın hafif motorundan yayılan vınlama sesleri arasında bile duyulan boğuk kahkahası sırtımı okşadı.

“Bundan daha iyisini denemen gerekecek. Bir kız gibi atıyorsun.” Kaskına rağmen sesi yüksek ve net geliyordu.

Pedala sertçe bassam da kısa boyum burada bana pek avantaj sağlamıyordu.

“Sana yükseltici koltuk alalım demiştim.” Aracıyla yanıma yaklaştı.

“Yükseltici koltuk kullanmadan önce cesedimi çiğnemen lazım.”

“O zaman son sırada olmanın tadını çıkar.” Liam gaza basarak yanımdan hızla geçip gitti.

Muz ve deniz kabuklarından kaçınarak pistin etrafında turlayıp durduk. Kızlar eğleniyordu; Kaia muz kabuklarını fırlatıyor, Elyse ise aracını çimlerden geçiriyordu.

Küçük Elyse damalı bayrağı geçerek babasını şok etti. Geleceğin ilk kadın F1 yarışçısı doğuyordu.

Liam yeğenini omzunda taşıyarak gönlümü âdeta yeniden fethetti. Haftalar önce bana Kaia'yla pek yakın olmadıklarını söylemişti. İnanılır gibi değildi. Onu gıdıkladığını ve havaya fırlattığını görünce nefes alamadım. Çocuklar herkesi ve her şeyi affedebilen müthiş varlıklardı, her iki minik Zander da Liam'ı gönülden kucaklıyordu.

Lukas minik klonunun elini tutarak bizi Liam'ın pazar günü birinci olmayı umduğu podyuma götürdü.

Köpüklü şampanyalar elma suyuyla yer değiştirmişti. Liam ve Lukas bir Disney şarkısı eşliğinde etraflarında dans edip meyve suyunu üzerlerine püskürtürken kızlar yapışkan sıvıyla duş alıyordu. Bir süre onları güvenli bir mesafeden izledim, ta ki Liam beni sahneye sürükleyip üzerime yeni bir şişe püs-

ÇARPIŞMA

kürtene kadar. Sıvı yüzüme ve üzerime sıçrarken tatlı koku burnuma doldu.

Liam tek dizinin üzerine çökerek şişeden bir yudum aldı.

“Çok gülünç görünüyorsun.” Gülümsememi bastırmakta zorlanıyordum.

Şişeyi dudaklarından uzaklaştırarak, “Aslında seni dizlerinin üstünde görmeyi tercih ederdim ama buna da razıyım.”

Sesli bir kahkaha attım. “Çocukların önünde böyle şeyler söyleyemezsin.”

Liam kızları hortumla yıkayan Lukas’a bakarak, “Şeker komasına girmek üzere olduklarını düşünürsek bence güvendeyiz. Ayrıca seni görünce içimde dikilen hislere engel olamıyorum.”

“Ereksiyonu bu işe karıştırma.”

“Tanrım, konuşma tarzını seviyorum.” Bana dizlerimi titreten bir gülümsemeye bakıyordu.

Şanghay’dan Almanya’ya kadar geçen günlerde bu mutlu ama müphem adam kalbime el koymuştu. Saç çizgisindeki gizli yara izinden, dün boynunda beliren taze jilet kesliğine kadar her ayrıntısını ezberliyordum.

Onu tepeden tırnağa seviyordum. Kıvrak zekâsını, çocuksu cazibesini ve gece yarıları sırtımı kaşımamasını. Hikâyemiz bir trajediye konu olacak cinstendi. Kendimi keşfedip kim olduğumu öğrenirken içimdeki iyiyi ve kötüyü gün yüzüne çıkararak birini bulmak çok ironikti. Aşk böyle çirkin bir şeydi işte.

Ve bizimki tarihteki en çirkin aşk olacak gibi görünüyordu.

27

"Senin narsist biri olabileceğini hiç hayal etmemiştim ama şimdi kendimi sorguluyorum." Liam'ın bana özel yaptırdığı, üzerinde numarası ve adı yazan özel formaya baktım.

"Nereden anladın? İsmimi üzerinde taşıdığını görünce siki-min kalkmasından mı yoksa bu sabah seni aynanın karşısında becerme şeklimden mi?"

"Ben de aynada bana bakıyorsun sanmıştım." Liam'ın beni süitinin banyosuna çekip listemizden *ayna karşısında seks yapmayı dene* maddesini çıkarmamız gerektiğini söylediği ânı hatırlayınca yanaklarım yanmaya başladı. *Listemiz*, sanki onu birlikte yapmışız gibi.

Milyon yıl geçse de ayna karşısında seksin hayatımın en erotik deneyimlerinden biri olabileceği aklıma gelmezdi. Tüm inançlarımı yıkmak, beklentilerimi her fırsatta altüst etmek tam da Liam'a göreydi. Hayatımdaki diğer konuda da bunu çok iyi başarıyordu.

"Gözlerimi senden alamadım ki kendime bakayım. Ama ikinci raundu yaparak bu sefer bana ilgi gösterebiliriz. Ne der-

ÇARPIŞMA

sin?” Beni kendine çekip öptü. Sütinin yanındaki boş koridorda duruyorduk ve bu yakınlık gösterimizi izleyen kimse yoktu. Ya da şehvet gösterisi mi demeli?

Yakınlık, Liam’ın bana pek hissetmediği sevgi dolu duygular anlamına mı geliyordu?

“Siz ikiniz şu işleri otel odanızda yapamıyor musunuz? Seks hayatınız beni en fazla borsadaki son gelişmeler kadar ilgilendiriyor.” Jax’in sesi duvarlarda yankılandı.

Liam’dan ayrılıp aramıza bir karış mesafe koydum.

Liam bana göz kırptı. “Bu bir meydan okuma mı? Borsa haberlerini bile seksi hâle getirebilirim.”

“Daha da alçalma istersen. Bizi garaja çağırıldılar, hadi gidelim dostum.”

“Görev çağırıyor.” Beni alnımdan öptükten sonra birlikte garaja indik.

“Ailemle takılacaksın. Umarım onlarla başa çıkabilirsin çünkü biraz fazla hareketlidirler.” Ailesinden bahsederken her zamankinden daha neşeli görünüyor, gözlerinin içi parlıyordu.

“En kötü ne olabilir ki?” Göğsümü tırmalayan gerginliği yatıştırmaya çalıştım. Ailesi nazik insanlardı ama bu onlarla birkaç saat yalnız kalmaktan korktuğum gerçeğini değiştirmiyordu.

“Sana benim kadar bayılacak olmaları dışında mı? Sanırım otuzuncu tura girdiğimiz esnada Almanya’ya taşınırsan sana bir ev ve araba almayı teklif edecek kıvama gelirler.”

“Üstü açık bir BMW’ye hayır demem.”

Liam ağzımı kapadı. “Burada o markadan bahsetmiyoruz. Ya McCoy ya da hiç.”

Elini indirdiğinde omuz silktim. “O zaman Almanya’da yaşamayı planlarıma dâhil edemeyeceğim.”

Beni ailesinin yanına sürüklerken güldü. Hızlı bir vedalaşmanın ardından ekibi onu ve arabasını piste doğru itti.

“Seninle ilgili çok şey duyduk, Sophie. Liam’ın doğum günü partisinde seni resmen kaçırıp götürünce fazla sohbet

etme şansımız olmadı.” Saçları altın rengine yakın, çarpıcı güzellikteki annesi başını bana doğru eğdi.

“Bütün zamanımı talep ediyor.” Yalan mıydı? Liam boş zamanlarının çoğunu benimle ya da benim içimde geçirmeyi tercih ediyordu.

“Bilmez miyim? Bize senin, yani yeni arkadaşının fotoğrafını göndermişti. İkinizin Paris’teki fotoğrafına bayıldık.” Sıcak gülümsemesi tenimi ürperten soğuğu engellemekte başarısız oldu.

Yine o aptal *A* harfli kelime. İlişkimizi bu şekilde etiketlediğim için kendimden nefret ediyordum çünkü görünen o ki Liam da ailesine ilişkimizi bu şekilde anlatmıştı. Bu aptal plan benim başımın altından çıktığına göre üzölmeye hakkım yoktu. Bunun yerine, elimdekiyle yetinmeye, ânı yaşamaya ve sonuçlarına daha sonra katlanmaya niyetliydim.

Şu hâlîme bakın, hayatı sınırlarda yaşıyordum.

“Evet. İyi anlaşıyoruz.” *Çok tuhaf davranıyorum.*

Liam’ın babası torunlarını yerde resim yaparken bırakıp yanımıza geldi. Çocuklarla yer değiştirmek için neler vermezdim. “Komik, biz de çıkmaya başlamadan önce annesiyle arkadaştık.”

Liam’ın ne demek istediğini şimdi anlıyordum. Bu ikisi çöpçatanlık işini *Bachelor in Paradise*’ın yapımcılarından daha iyi kıvırıyordu.

“Ne güzel. Peki sonra ne oldu?” Arkadaşlık ilişkisinden nasıl çıktıklarını öğrenmek istememi meraklı kişiliğime yorabilirdiniz. Tabii ki araştırma yapmıyordum.

“Ben başka bir adamla çıkmaya başlayınca babası başını götünden çıkarmayı akıl edebildi. Yağmurun altında durup bizi izledikten sonra sıırıslıklam hâlde restorana geldi. Gelmiş geçmiş en iyi randevu baskınıydı.” Liam’ın annesi kocasına gülümsedi.

John’la birden fazla randevuya çıktığıma göre şansım yok gibi görünüyordu. Liam’ın başı hâlâ güneş görmeyen bir yerindeydi.

ÇARPIŞMA

“Komşu kasabadan dangalağın tekiyle randevuya çıkmıştı. Ben aşkımlı ilan ederken herif orada oturup aptal gibi şarabını yudumladı, bir kez bile karşısındaki kadın için mücadele etmedi. Sana layık olmadığının bir kanıtı daha.” Liam’ın babası bana sıırttı.

Gülümsememi bastırmaya çalışarak ağzımı kapadım. “Peki sonra ne oldu?”

Liam’ın annesi gri gözlerine yayılan bir gülümsemeye, “Yağmura çıkıp koşmaya başladık ve bir daha arkamıza bakmadık. Bir yıl sonra evlendik ve on ay sonra da Lukas doğdu. İşte böyle,” dedi.

“Vay canına, ne hikâye ama.” Keşke daha fazla cümle kullanabilseydim ama birbirlerine gülümsemelerini izlemek başımı ağrıttığı kadar kalbimi de sızlatıyordu. Vücudumda donuk bir sancı gezindi. Kızların kalbini ganimet gibi toplayan birini seçtiğim için aptalın tekiydim.

“Ama bizim hikâyemizden bu kadar bahsettiğimiz yeter. Bize kendinden bahset. Birkaç ay sonra sezon bittiğinde ne yapacaksın?” Annesi bütün dikkatini bana vermişti.

Oğlun kalbimi paramparça ettikten sonra kilolarca dondurma yemek dışında mı? “Üniversite eğitimimi tamamlamaya çalışıyorum, muhtemelen derslerime devam edeceğim.”

“Muhasebe mi okuyordun? Ne ilginç.” Babası bana zayıf bir gülümsemeye baktı.

Yüzümü buruşturdum. “Hakkında konuşmak kadar ilginç.”

İkisi de benim yarı şaka yarı gerçek tepkime güldü.

Annesi bana içtenlikle gülümsedi. “Resmi sevdiğini duyduk. Okulunun yanı sıra resme de devam etmek gibi bir planın var mı?”

“Dürüst olmak gerekirse resim ve çizim yapmaya yeni başladım. Liam sayesinde.”

“Her ne kadar medyaya farklı yansıtılsa da oğlum yumuşak kalpli, düşünceli biridir. Son zamanlarda bazı hatalar yapmış olsa da o hep herkes için en iyisini ister,” diye ekledi babası.

LAUREN ASHER

“Yarışçıların hızlı seçimler yaparak geçimlerini sağladıkları bir sporda kötü kararlar aldıklarını görmek şaşırtıcı olmamalı. Bu alışkanlığı hayatında da sürdürdüğü için onu suçlayamayız,” dedi annesi.

Arkadaşlığımızı mahvedecek olmasına rağmen düşünmeden birlikte olmaya karar vermek gibi mi? Kulağa doğru geliyordu.

Spor spikerleri yarışın başladığını duyurana kadar sohbete devam ettik. Hep birlikte garajın içinde durup yarışını izledik, Liam pistte hızlanırken çocuklar çılgına dönüyor, çığlıkları garajın duvarlarında yankılanıyordu. İkinci sıradaki yerini korurken arabası gri ve siyahtan oluşan bir bulanıklıkla asfaltta vınlarak ilerlemeye devam ediyordu.

Sporcuların kendi ülkelerindeki yarışları hep büyük olay olurdu. Pist, McCoy kıyafetleri giyen, bayraklar ve Liam’ın adının yazılı olduğu posterler taşıyan Alman taraftarların akınına uğramıştı. Liam’ın üzerinde iyi bir performans sergilemesi için büyük bir baskı olsa da o, bunu başararak ilk on tur boyunca ikinci sıradaki yerini korudu. Arabası Noah’inkine yaklaşarak hataya çok az yer bıraktı. Arabalar düzlükte ilerlerken Liam’ın gri arabası yüksek hıza ulaştı ve gıcırdayan lastikler tepedeki televizyonlarda belirdi.

Bandini’nin sıralamasına neredeyse hiç dikkat etmiyordum. Bir kez olsun rakip takımın kazanmasını istiyordum. Bu, Liam için önemli bir yarıştı, Alman taraftarlara ve McCoy’a kendini kanıtlaması gerekiyordu.

Bandini ve McCoy birbirleriyle yarışırken araçları renk bulanıklığı hâlinde önümüzden geçiyordu. Teknisyenler Liam’ın pit stopu için hazırlanırken yedek parça ve tekerlek taşıyarak etrafta koşuşturuyordu. Liam’ın kazanma ihtimaliyle içim adrenalini dolmuştu. Bir tur daha atarak şimdiye kadarki en iyi tur zamanını yaptı.

Liam tur atmaya devam ederken Noah’nın kışına yanaştı. Vücudum enerjiyle nabız gibi atıyor, Bandini adına en iyisini

ÇARPIŞMA

dilesem de Liam'ın Noah'yı geçmesini istiyordum. İkisi, kırmızı ve griden oluşan bir sis bulutu hâlinde birincilik mücadelesi veriyordu.

Liam'ın arabası pistte uğuldayarak ilerledi. Birkaç tur kala Liam'ın Noah'yı geçme fırsatı giderek azalmaya başlamıştı. Noah, Almanya Grand Prix'sinin dar boğazlarından geçerken son hıza ulaştı. McCoy araçlarının keskin virajlar için donanımlı olması Noah'yı sonraki virajlı bölümde savunmasız hâle getirmişti.

Liam virajlardan birinde gaza erken basınca Noah'nın aracının birkaç santim önüne geçmiş oldu. Önüne kırmadan önce Noah'yı geçmeye çalıştı. Bu hamle Bandini'yi birincilik pozisyonundan uzaklaştırmıştı. Pit ekibi ıslıklar çalarken Liam'ın ailesiyle beraber alkışlar eşliğinde çılgınca yerimizde zıpladık.

Liam son iki turda pozisyonunu ustalıkla korumaya devam etti. Bitiş çizgisini geçerek en iyi tur zamanını yaparken aynı zamanda da Almanya Grand Prix'si birincisi ünvanını kazanmış oldu.

“Onunla gurur duyuyoruz. Benim minik oğlum.” Annesi beni kendine çekip sıkıca sarıldı. Bu tür bir şefkate alışık olmadığımdan kollarının arasında kaskatı kesildim.

Ailesi Liam'ın zafer turunu tamamlamasını izlerken gülümsüyor, gözleri parlıyordu. Grupça sarılmak için beni de aralarına çektiler. Bu kadar geniş ailelere alışık değilim ama hoş karşılanmanın ve aralarına kabul edilmenin verdiği histen hoşlanmıştım.

Tüm bu Zander deneyimi kalbimde bir yara daha açmıştı. Sevgilerini kabullenmiştim çünkü neden kabullenmeyecektim? Zaten bunun benim sonumu getireceğini biliyordum. Kalp ağrısını gerçekleştirmeyecek hayallerle karıştırmak gibisi yoktu. Liam'la olan ilişkim bana yeterince işkence etmiyormuş gibi bir de tatlı mı tatlı ailesi eklenmişti.

Ayvayı yemiştim. Bu sefer gerçekten ama gerçekten ayvayı yemiştim.

28

LIAM

Rick'le teklifleri görüşmek üzere Brezilya'da bir toplantı ayarladık çünkü bugünlerde kendisinden pek nadir haber alıyordum. Haftalar önce doğum günümde aradığından beri hiç konuşmamıştık. Benimle ve diğer birkaç kişiyle daha ilgilendiği için biraz fazla meşgul olsa da planlarımızı konuşmak üzere yüz yüze görüşmeyi tercih etmişti.

McCoy toplantı odasında oturuyorduk. Masanın üzerine kâğıtlar yayılmıştı, bazıları Excel sayfalarıydı, bazılarındaysa diğer takımlarla yaptığı görüşmelerin dökümleri var.

“McCoy karşı teklifime ne dedi?”

“Bandini'dekilerle ilişkini görmezden gelmeye sıcak bakıyorlar.”

Ben yalnızca bir Bandini kadınına önemsiyordum. “Peki ya Sophie?”

“Bu ilişkiden pek memnun görünmüyorlar. Aranızın bozulmayacağına garantisiz ve bunun alınmaya değer bir risk olduğunu sanmıyorum. Sana bir ton para teklif ediyorlar. Önceki kontratından daha yüksek bir teklif.”

ÇARPIŞMA

“Bu anlaşmayı düşünmem gerekiyor. Belki daha düşük bir kontrat karşılığında Peter’in Sophie olayının peşini bırakmasını sağlayabilirim? Para her zaman konuşur.”

Rick iç geçirdi. “Sana bunu yapmamayı tavsiye ederim ama bana miktarı söylersen Peter’la konuşabilirim.”

“Bu kadar uzattığımız için kızmaz, değil mi?”

“Bu tür anlaşmaların sonuca bağlanması genellikle aylar sürer. Ancak yalan söyleyecek değilim, senin anlaşman alıştırdığımızdan daha uzun sürdü. Tabii sen büyük bir yarışçısın. Noah’yla birlikte en iyilersiniz.”

“Teşekkürler.” Gerginlikle elimi saçlarımın arasından geçirdim. “Peki ya diğer takımlar?”

“Albrecht ve Sauvage gibi daha küçük çaplı takımlardan bazı teklifler aldık. Bütçeleri küçük olduğundan sekiz milyondan fazlasını teklif edemiyorlar.”

“Lanet olsun, bu McCoy’dan kazandığımın yarısından bile az.” Her ne kadar aşırı harcamalardan kaçınıp yatırım yaparak mali durumumu dengeliyor olsam da milyonlarca dolardan ve mükemmel bir arabadan ödün vermek istemiyordum.

Rick’in çenesi gerildi. “Maalesef öyle.”

“Peki ya diğerlerinden gelen en iyi teklif ne? Onlardan hiç bahsetmedin.” Rick’in kara gözlerinin içine baktım.

Telefonundan saati kontrol etti. “Onlardan pek bir haber yok.”

“Yani sadece McCoy ve bu ikisi mi?” Bu kadar az teklif olması beni beklediğimden çok sarsmıştı. Ama onları da anlıyordum, verdiğim yanlış kararlar yüzünden gelecek yıl için riskli bir seçim olmuşum.

“Evet. Hangisinin daha iyi bir seçim olduğunu düşündüğümü biliyorsun.”

Tabii ki. McCoy’la anlaşmamıza aracılık ettiği için güzel bir komisyon almayı kim istemezdi?

“Bunu biraz düşünmem gerekecek.” Çenemi ovuşturdum. “Muhasebecime ulaşıp gelir düşüşü konusunda sana dönüş sağlayacağım.”

“Peter McCoy anlaşmayı kabul edeceğinden emin, sabırlı bir adam olduğu için şanslıyız.”

“Onunkisi daha çok puştuğa benziyor ama herkesin sabrı kendine tabii. Sophie’yle ya da Bandini’den herhangi biriyle yakınlık kurmaktan kaçınmam gerektiğini açıkça belirten bir teklifle ilgili ne hissedeceğimi bilmiyorum.”

Rick yarım yamalak omuz silkti. “Noah hariç herkesle.”

“Mesele tam olarak bu değil, bunu sen de biliyorsun.”

“Dinle, ben senin için en iyisini istiyorum. *Senin* için, kendi banka hesabım için değil. Küçük çaplı takımların boktan arabaları seni Dünya Şampiyonu yapmaz. Kariyerini erkenden bitirmeni istemiyorum.”

“O zaman Peter’in bir sonraki teklifimi kabul etmesini umalım.”

Excel sayfalarına göz attı. “Diğer takımlardan gelen berbat teklifler doğrultusunda karar vermek o kadar da zor olmamalı. Aklını kullan, pantolonunun içindekini değil. Zirveye tırmanmak için yıllarını harcadın. Sophie’yle sezon boyunca iyi vakit geçirmiş olabilirsin ama hepsi bundan ibaret. Tek sezonluk bir şey.”

Rick, Peter ve Chris’le buluşması gerektiğini söyleyerek toplantı salonundan çıktı. Katılmak isteyip istemediğimi sorsa da zamanımı başka bir yerde geçirmemin daha iyi olacağını söylemekten de geri durmadı. Onunla aynı fikirdeydim. Toplantılar ve iş konuşmaları beni sıkıyordu.

Bandini prensesimi karavan kalesinde ziyaret ettim. Sophie, babasıyla yapacağı röportaja hazırlanan Maya’yla takılıyordu. Adam bana niyetimi çözemiyormuş gibi bakıyor, yeşil gözleri attığım her adımı takip ediyordu. Tek yumrukta beni yere serecekmiş gibi görünen pazularını ortaya çıkararak polo yaka

ÇARPIŞMA

bir Bandini tişörtü giymişti. Tokalaşmak için uzattığım eli tutsa da bırakmadan önce uyarır gibi sıkmayı ihmal etmedi.

“Bakın kim gelmiş. Babamın uykumu getiren konuşmalarından beni kurtarmak için tam zamanında geldin.” Sophie bana hızlıca sarıldı. Saçlarını örmüş, kot şort ve çarşamba günleri pembe giymekten söz eden bir tişört giymişti. Tanrım, tarzına bayılıyordum.

Babası bana sanki kızını kaçırmak istiyormuşum gibi bakarken ellerimi nereye koyacağımı bilemedim. “Kurtarılmaya ihtiyacın olduğunu duydum.”

Maya kalbini ovuştururken Sophie’ye imalı bir bakış attı. “İnsanlar F1’i takdir eder. Bir de kendine taraftar diyorsun. F1 Prensesi ünvanın geri alınmalı.”

“Ben bir savaşçı yetiştirdim, prenses değil. O kendini koruyabilir.” Babası kızı yerine bana baktı.

“Bana okuldaki diğer kızlar gibi saçlarımı örmek yerine uzay topuzu yaptıran adam mı diyor bunu? Saçımla dalga geçti diye kızın tekini simli beslenme çantasını elinden almakla tehdit edişini dün gibi hatırlıyorum. Bu bana fazla korumacı gelmişti.” Sophie, babasının sıkığı yumruklarından bana kızından ne kadar etkilendiğimi biliyormuş gibi attığı ölümcül bakışlara kadar dillendirilmemiş her sözü kaçırıyordu.

Negatif duyguları geçiştirip Sophie’yi de yanıma alarak Bandini’nin garajından uzaklaştığımda attığım her adımda James Mitchell’in keskin gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyordum.

Son maddelerinden birini daha yerine getirmek üzere Sophie’yi kiraladığım Wrangler’a yönlendirdim. Bunu yeterince ertelemiştik ve artık geçiştirmesine izin vermek yerine bir şeyleri kendim halletmeyi tercih ediyordum. Nasıl olmuştu bilmiyordum ama son iki ayda listesindeki maddelerin çoğunun üstünü çizmiştik, boş vaktimiz pek olmadığından da kalan iki taneyi sürekli erteleyip durmuştuk.

“Nereye gidiyoruz?” Emniyet kemerini bağladı.

“Oraya varana kadar bunun sürpriz olmasını istiyorum.”

Sophie bana şöyle bir baksa da isteğime boyun eğdi. Fonksiyonel çiftler gibi tek kulaklığı paylaşarak şehrin içinde ilerledik. Müzik zevkimin dikkate değer olduğunu söylediğinde o çok sevdiği pop şarkıları çalmasına izin verdim.

“Tamam. Şimdi sana öyle bir şarkı çalacağım ki sözlerini bilmiyorsan aramızdaki şeyi sorgulayacağım.”

“Öylece mi? Bu kadar taş kalpli olabileceğini düşünmemiştim.”

“Müzik çalardan nefret etme...” Play tuşuna bastı ve Mario’nun “Let Me Love You” şarkısı çalmaya başladı. Tabii ki bu şarkıyı biliyordum. Ağaçları ve sokakları bir renk cümbüşü hâlinde yanımızdan akıp giden Sao Paolo’yu izlerken dudaklarından şarkı sözleri döküldü.

Tek yapabildiğim onu izlemektir. Sözleri bilip bilmediğimi biraz bile umursamadan gözlerini kapayışı ve vücudunun müziğin ritmine göre hareket edişi. Onu hayal kırıklığına uğratmak istemediğim için bir dakika kadar sonra ben de ona eşlik etmeye başladım. Telefonunu mikrofon gibi kullandığında birlikte güldük.

Konuşmadan yolda ilerlerken onunla daha fazla zaman geçirmeye ihtiyacım olduğunu fark ettim. Birlikte geçirdiğimiz vaktin sonuna geliyorduk ve hayatın beni nereye götüreceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. Rick’ten şartlarımı doğrultusunda McCoy’u daha fazla zorlamasını istemediğim için aptalın tekiydim.

Lanet olsun, Peter’la bizzat konuşarak şartlarımı ortaya koyamayacak kadar da korkaktım. Daha da geç olmadan bu durumu çözmeliydim.

Ben arabayı park yerine çekene kadar Sophie sevdiği şarkıları çalmaya devam etti. Yerimden aceleyle kalkıp kapısını açmak üzere diğer tarafa geçtim.

“Ah, hayır.” Emniyet kemerine can simidi gibi yapıştı.

ÇARPIŞMA

“Sadece birkaç madde kaldı. Ben hep yanında olacağım.”
Eğilip emniyet kemerini çözdüm.

“Korkuyorum.”

“Ben de korkuyorum.” Dürüstlüğüm onu kendine getirdi.

Sophie arabadan inerken bir şeyler homurdandı. Kaçmasından korkarak elini tuttum ve depoya girdik.

Bizi bir sekreter karşıladı. “Sao Paulo Skydiving’e hoş geldiniz. Bugün bizimle uçmaya karar verdiğiniz için minnettarız, Bay Zander. Burada büyük hayranlarınız var. Uçağınız bekliyor ve eğitmenler oryantasyona başlamak için hazırlar.” Bize evraklarımızı uzattı.

Sophie arkamdan geliyordu. “Şu anda senden gerçekten nefret ediyorum.”

“Sevgiyle nefret arasında ince bir çizgi vardır.”

“Akıl sağlığıyla delilik arasında da ince bir çizgi vardır. Tahmin et sen hangi taraftasın?”

Elini tutup onu kendime çekerek güldüm. “Sadece birkaç madde daha ve sonra işin bitecek.” Bu düşünceyle göğsümün zonklamasına kulak asmamak zordu.

Çenesini dikleştirip omuzlarını geriye attı. “Bunu yapabiliriz. İnsanlar sık sık paraşütle atlıyor.”

“İşte benim kızım, on moral konuşmasından sonra korkusunu yendi.”

Oryantasyondan geçtikten sonra teçhizatlarımızı hazırladık. Uçağımız pistte hızla ilerleyerek havalanmaya hazırlandı.

Çok geçmeden de Sophie, ben ve iki eğitmenimizle birlikte havalandı. Sophie kendi kendine cesaretlendirici sözler mırıldanırken ben, eğitmenine *ayağını denk al* havası yansıtan bakışlar atıyordum.

Gergin mırıldanmalarını bölerek, “Uçmaya hazır mısınız, Günışığı?” dedim.

Güneş gibi görünmesi ve davranması benim suçum değildi. Gökyüzündeki yakıcı sarı küre gibi koruyucu tabakamı yakıp kül ederek en karanlık kuytularımı aydınlatıyordu.

“Sırf bu lakap için bile uçaktan atlarım.”

Kaygısız bir kahkaha patlattım. “İşte sana fırsat.”

“Buna yüzde sıfır hazırım.”

Zamanında ben de ona yüzde sıfır hazırdım. Ama bakın ne durumdaydım, ondan hoşlandığım ve pek çoğu şeyi ilk kez benimle yapmasını istediğim için bir uçaktan atlamak üzereydim.

Bir görevli kapıyı açtığı anda eğitimlerimizle birlikte açık alana doğru yürüdük. Kalbim göğsümde küt küt atıyor, ciğerlerime giden hava akışı kısıtlandığından boğuluyormuşum gibi geliyordu. Aylar önce dikkatimi çeken ve asla peşimi bırakmayan kıza doğru döndüm.

Bana bu çılgın “*Yap Gitsin*” listesinde bir madde olmaya değer şekilde gülümsedi. “Liam Zander, seni tanımak bir zevkti. Kalıntılarımla oryantasyon masasından toplarsın, olur mu?”

“Bu kadar mı? İlanışk beklerdim.”

Renkli gözlüğünün ardından görülebilen gözlerini devirdi. “Öfke ilanına ne dersin?”

“Aynı şey sayılır.” Sırtımıza bağlanmış iki adamı görmezden gelerek onu öpmek için kendime çektim. Öpüşmemiz basit ve tatlıydı, şehvetimi ve çekim gücümüzü doyurmaya yetmiş, kalbimin çarpıntısını hafifletmişti.

“Üç... iki... bir...” dedi iki adam arkamızdan ve Sophie'nin kükreyen uçağın motorlarından duyulacak kadar tiz çığılığı havayı doldurdu.

Mavi gökyüzünde ilerlerken rüzgâr kulaklarımda uğulduyordu. Havayı yarararak karaya doğru düşüşe geçmiştik. Sophie, etrafında sallanan iki sarı saç örgüsüyle kameraya poz veren bir silüetten ibaretti. Kan kulaklarıma hücum ederken kalbim göğsümde hızla çarpıyordu. Bu, yarış günümdekinden farklı

ÇARPIŞMA

bir adrenalin patlamasıydı, serbest düşüş daha önce yaşadığım hiçbir şeye benzemiyordu. Boğazım kurumuş, midem gerilmişti.

Şehre yaklaştığımızda görevliler paraşütleri çekerek açınca vücutlarımız sarsıldı. Bana baş parmağıyla onay işareti veren Sophie'nin gülümsemesi ışıltı ışıltıydı. Tam bana göre bir kızdı, korkudan aklını kaçırmış olmasına rağmen bana ve çılgın planlarıma güveniyordu.

Rüzgârda sürüklenirken altımızdaki şehri izlemek yerine onu izliyordum. Gözlerimi onun bu deneyimden aldığı keyiften ayıramıyordum.

Onunla aramızdaki şeye nasıl bir yön vereceğimi bilmiyordum. Ne istediğimi bile bilmezken nasıl yön verebilirdim ki? Geçmişim pek iç açıcı olmadığından her tavrımdan ürkmesi aramızdaki birçok engelden biri hâline geliyordu.

Sophie'den hoşlanmak uçaktan atlamak gibiydi. Heyecan verici, bağımlılık yapıcı ve unutulması neredeyse imkânsız.

Uçak hangarlarının yanındaki çimenlik alana indikten bir dakika kadar sonra Sophie de indi, görevli kayışlarını çözerken içten bir gülümseme ve parlayan gözlerle bana bakıyordu.

Sonra yanıma koşarak kollarıma atladı ve başını geriye atarak gökyüzüne doğru güldü. Bacaklarını etrafıma dolayarak ânında sertleşen aletime sürtündü. Gülerken titreyen boynuna doğru inledim, bu işkence dolu deneyimden fazlasıyla zevk alıyordum.

“Aman Tanrım, bu şimdiye kadar yaşadığım en iyi şeydi. Yarışmak böyle bir his mi? Muhteşem.”

Boynuna doğru güldüm. “Muhtemelen böyledir. Heyecandan patlayacak gibi mi hissediyorsun? Kalbinin atışını kulaklarında mı duyuyorsun?”

Bana merakla baktı. “Evet,” dedikten sonra kulağıma eğildi. “Buradan bir an önce çıkmaya ne dersin?”

Teklifi karşısında bedenim başka hiçbir şeye benzemeyen bir tepki verdi. Konu Sophie olduğunda aletim durumu hemen kavriyor ve bu kızdan başka bir şeyle asla yetinmiyordu. Onunla

birlikte olmak yaşadığım en iyi şeydi, onunla vakit geçirmek beni kariyerimi baltalayacak kararlardan uzak tutuyordu. Onun içinde olmak. Onunla olmak. Onun yanında olmak.

Sophie'yi yere indirip çirkin uçuş tulumumu çıkardıktan sonra elinden tuttum.

“Bekle, benim de tulumumu çıkarmam gerek.” Yeşil gözlerinde ezberlemek istediğim bir neşe vardı.

“İzin ver yardım edeyim.” Cırt cırtlı kayışları açmak için acele ederken tulum sanki beni rahatsız ediyormuş gibi çekiştirdim.

Gülümsemesini bastırmaya çalışarak başını iki yana salladı ve kumaşı aşağı doğru sıyırdığımda bacaklarını kaldırarak bana yardımcı olmaya çalıştı. Ellerimin gezindiği yerlerde teni ısınıyordu.

Görevliler bize eşyalarımızı teslim ettiğiğinde Wrangler'a doğru ilerledik.

“Bu şimdiye kadar yaptığım en havalı şeylerden biriydi. Kalbim henüz sakinleşmedi, omurgam hâlâ karıncalanıyor. Lanet olsun, az önce bir uçaktan atladık!” Sophie yolcu kapısını açtı.

Yerime yerleştim. “Umarım seni bir adrenalin bağımlısına dönüştürmemişimdir. Bende sadece kucak var ilaç yok.”

“Pek de şikâyetçi gibi değilsin.” Sophie ortadaki konsolu aştı ve üzerime oturup dizlerini iki yanıma yerleştirerek beni şaşırttı. Kendini aletime bastırdı.

“Ne yapıyorsun?” Yutkundum.

“Daha az konuş, daha çok öpüş.” Dudaklarını benimkilere bastırdı.

Kollarımı etrafına sararak onu kendime çektim. Dillerimiz birbirine dolanarak dans etti. İlkel bir öpüşmeydi, sanki ikimiz de ne kadar uğraşırsak uğraşalım aramızdaki bu açlığı doyuramıyorduk.

Sophie'yi öpmek en sevdiğim şeylerden biri hâline gelmişti, onunla seks yapmak, dilimle boşalmasını sağlamak ve onun bana oral seks yapması gibi eylemler art arda liste hâlinde sı-

ÇARPIŞMA

ralanmıştı. Yani aslında onunla yaşadığım her şey diyebilirdim çünkü yatak odası dışındaki arkadaşlığımız da dâhil birlikte yaptığımız her şeyi seviyordum.

Dudakları boynuma kaydı ve hassas tenimi emmeye başladı.

“Siktir.” İniltimi bastırmak için dişlerimi sıktım.

Ellerimi vücudundan aşağı kaydırarak dolgun poposunu sıktım. Diliyle tenimi tadarken dişlerini boynumun çukuruna gömdü.

“Sen az önce beni mi ısırдың? Seni küçük bir şeytana dönüştürdüm.”

Geri çekilerek bana baygın gözler ve tembel bir gülümsemeyle baktı. Bu bakışını seviyordum, özellikle de sebebi ben olduğumda.

Hasiktir. Sevmek mi? Gerçekten mi, Liam?

“Duymadın mı? Şeytanlarla oynamak için şeytan olman gerekir.” Dudakları benimkine çarptı, dillerimiz birbirini okşarken alaycı sözleri bir kenara bıraktık. Dişler çarpıştı, dudaklar şişti. Ağır nefesler ve ellerin hareketi tam bir erotik gösteriye dönüştü.

Parmakları pantolonumun düğmesini açtı. “Sana ihtiyacım var. Hemen şimdi.”

“Hemen şimdi mi?” Kelimeler dudaklarımdan hırıltıyla döküldü. Gençliğimden beri arabada seks yapmamıştım, hele ki herkesin yanından geçebileceği lanet olası bir Wrangler’da. Ondan uzaklaşıp durumu değerlendirdim, ki bunu muhtemelen Sophie kendini lanet olası bir hediye gibi kucağıma bıraktığında yapmalıydım. Çevrede gördüğüm boş arsa gökten gönderilmiş bir lütuf gibi geldi.

“Siktir et.” Parmaklarım açgözlü hareketlerle kot şortunu ve iç çamaşırını çekiştirerek pürüzsüz bacaklarından aşağı kaydırды. O da benim yaptığımı yaparak yardımımıla şortumu indirdi.

Saçlarına doğru, “Senin yanında ergenleşiyorum,” diye homurdandım, baş döndürücü kokusunu içime çekerek.

Güldüğünde boğuk sesi aletime bir zevk dalgası gönderdi. Kendimi hizalarken aletimin ucundan uyarılma sıvısı damlıyordu. Herkesin görebileceği bir arabada Sophie'yi becerme fikri sırtımın gerilmesine neden oldu.

"Bekle. Prezervatif!" Nefes nefese sesi kafamın içinde yankılandı

"Kahretsin!" *Prezervatif mi? Lanet olası prezervatif? Ne zaman biriyle sevişirken prezervatifi unutacak kadar kendimi kaptırmıştım?*

Hay sikeyim böyle işi. Şaşkınlıkla aletime bakıp sanki ona bakmak sıkıntımı çözecekmiş gibi düşünmeye çalıştım.

Sophie paniğimi görmezden gelerek benden uzaklaştı ve çantasını kapıp sorunumuza çözüm aradı.

F1'in bir numaralı kuralı: Kızlarla korunmasız yatmayın. Yarışçıların bunca stresin arasında bir de çocuk dramı yaşamasına gerek yoktu. Kimse Noah'nın babası gibi, hayatını pençelerini ona geçiren servet avcısı bir modelle geçirmek zorunda kalmak istemezdi.

Ama karşımdaki Sophie'ydi. O bana bunu yapmaz, beni kendi çıkarları uğruna manipüle etmezdi. Onu neredeyse F1 sezonunun başından beri tanıyordum. Arkadaştık. Tabii ki seks yapıyorduk ama yine de arkadaşlık. Bir şey olursa da bunu kasıtlı yaptığına asla inanmazdım.

Öyle değil mi?

Tabii ki öyle. Bunu yapıp yapmayacağını sorgulayarak bile aptallık ediyordum.

"Buldum! Çantamı gerçekten ama gerçekten boşaltmalıyım. Sanırım bu üniversite oryantasyonundan falan kalma ama yine de işe yarar görünüyor."

Elini gezdirdiğinde aletim dokunuşuyla zonklamaya başladı. Parmağıyla ucundaki inci gibi damlayı temizledikten sonra ağzına alıp emmeye başladı.

ÇARPIŞMA

“Hay sikeyim.” Böyle yaramaz davrandığımda kendimi kontrol etmekte zorlanıyordum.

“Planım o zaten!” Kendi kendine güldü.

Folyoyu yırtarken markasını fark ettim. “Bu bana uymaz. Kan dolaşımımı keserek aletimin düşmesini mi istiyorsun?”

Gözlerini devirdi. “Ne demek istiyorsun?”

“Aletimin boyutuna hakaret etme, kadın.”

“Ukala biriyle yatmak isteseydim Noah’yla çıkardım.” Alaycı bir gülümseme takınıp damarına basmaya çalıştı.

“Sana ukala neymiş göstereceğim. Hem de hemen şimdi. Doğum kontrol hapı kullanıyorsun, değil mi?”

Başıyla onayladı. “Son beş yıldır falan.”

“Zaten bana olmayacağı kesin olan o prezervatiften kurtulmak ister misin? İkimiz de temiziz, değil mi?”

Ne yapıyorum ben? Sikimle düşündüğüm kesin.

Sophie kabul ettiğinde tek bir hızlı hareketle içine girdim. Keskin bir nefes alarak başını geriye yatırdı, sarı saçlarının uçları uyluklarımı gıdıklıyordu.

O kadar harika bir histi ki gözlerim kapandı. Hayatımda hiç prezervatifsiz seks yapmamıştım, Sophie’nin içimde yarattığı his Nirvana’ya ulaşmak gibiydi. Düşünmek şöyle dursun, hareket bile edemez hâle gelmiştim.

Sophie yavaşça kalkarak dikkatimi ıslak ıslak parlayan aletime çekti. Transa geçmiştim. Sıcaklığı, vücudu, her şeyiyle. Kendini tekrar üzerime bırakırken vücudum uğuldadı. Aletime oturup beni becerirken gözleri kapandı ve sırtı gerildi.

Zihnim uyuşmuştu, sırtım karıncalanıyor, ayak parmaklarım kıvrılıyordu. Beni adımı unutana dek becererek içimdeki tüm hisleri ateşledi. Eskiden onu kırmakla ilgili şakalar yaparken şimdi fark ediyordum ki onun ellerinde yavaş yavaş kırılan asıl bendim.

Kalçasını iz bırakacak kadar büyük bir güçle kavradım, kendimi kontrol edemiyordum. Boynunun kıvrımını bulup onu kışkırtmaya çalıştım.

“Ah, Liam. Evet,” diye inledi.

Homurdanarak tenini emip onu damgalamaya çalıştım. “Yolculuğunun tadını çıkar çünkü vaktin azaldı.”

Öyle içten bir kahkaha attı ki yumuşaklığıyla kalbim eridi. *Bu kadın bana ne yapıyor?*

İçgüdülerim devreye girdi ve bir elimle saç örgülerini kavrar-ken diğer elimle kalçasını tuttum. Hareketlerimi izliyordu, ben içine girerken kendini yukarı kaldırdı. Artık yumuşak okşamalar ve yavaş itişler istemiyordum. Adımı haykırırken aletimin etrafına boşalmasını istiyordum. Hemen şimdi.

Ben içine girip çıktıkça nefes alıp verışı hızlandı. Hareketle-rim düzensizleşirken aklım başımdan gitti. Önümdeki güzellik yüzünden kendimden geçmiştim.

“Çok ateşlisin, sana verdiğim her şeyi kabul ediyorsun. Bana kendimi cennetteymişim gibi hissettiriyorsun. Bir kere tadına baktıktan sonra artık geri adım atamıyorum.” Bir elimle saçlarını çekiştirirken diğer elim klitorisini bularak onu kış-kırtmaya çalıştı.

İnledi. “Neden seninleyken bu kadar iyi hissediyorum?”

Lanet olsun, egom sözleriyle âdeta şişmişti. Ben işkenceme devam ederken vücudu titriyor, parmakları omuzlarımı kavrar-ken gözlerimin içine bakıyordu. Onda kayboldum.

Onu her yerimde hissediyordum. Vücutumda, zihnimde, lanet olası kanımda. Boşalması için duyduğum arzu ve adrena-linle dolmuştum. Bu hisleri sevdiğim kadar nefret de ediyordum çünkü aramızdaki şeyi ve gittiği yönü kontrol edemiyordum. Bu düşünce beni korkutuyordu, şu anda bu sorunu düşünmek istemediğim için frene bastım.

Sophie'nin gözleri parlıyordu, yorgun ve muhteşemdi. Do-ruğa ulaştığında vücudu titredi ve aletimi sıktıkça vücudum

ÇARPIŞMA

gerildi. Dudaklarını benimkilere çarpıp dilini dilime doladı. Beni yiyip bitiriyor, bağımlılık yapan öpücükleriyle endişelerimi yok ediyordu. Kalçasına tutunarak hareketlerini kontrol altına aldım, boşalmak için çaresizce bekliyordum.

Sanki oraya aitmiş gibi kendini kalbimin üzerine bıraktı. Vahşi itişlerle doruğa ulaştığımda ayak parmaklarımdan başlayıp boynumun dibinde biten bir karıncalanma hissettim. Tamamen tükendikten sonra hareket etmeyi kestim.

Sophie kolları boynuma dolanmış hâlde göğsüme yayıldı. İlk kez hangisini daha çok sevdiğimi anlayamaz hâle geldim, seks yapmayı mı yoksa sonrasında birinin bana sarılmasını mı? Birkaç dakika öylece kalıp nefeslerimizi düzene sokmaya çalıştık. Bir yanım güneş batana kadar burada kalmayı umursamıyordu. Sophie'yle tek bir seferin asla yeterli gelmeyeceğini biliyordum, bir ya da üç tur daha atmaya itiraz etmezdim.

“Gitsek iyi olacak.” Aletimin üzerinden kalktığında içinden meni sızdı.

“Kahretsin, bu görüntüyü sonsuza dek hafızamdaki sandığa kilitleyeceğim.”

“Sapık sapık konuşma.” Şortunu yukarı çekip yolcu koltuğuna geçti ve bana kendimi hatırlatan hınzır bir sırıtışla baktı. Örgüleri dağılmış, saçları dört bir yana saçılmış, dudakları şişmiş ve yanaklarına doğal bir kızarıklık yayılmıştı. Tüm bunların sebebi olduğumu düşününce gülümsemeden edemedim.

Görünüşüne bayılıyor, iki hafta sonra eve döneceğini bildiğim için bu anlara tutunmak istiyordum. Suratım asıldı, göğsümde hissettiğim bu sıkışma Sophie'yle tanıştığımdan beri gitgide aşına olduğum bir şey hâline gelmişti.

“Neşelen, Buttercup. Hamile kalacak falan değilim, bir dahaki sefere prezervatif kullanabiliriz.” Yan bakışı beni huzursuz etti.

İfademi başka bir şeye yorması neden boğazımı düğümleyip ciğerlerimin yanmasına neden olmuştu bilmiyordum. Hamile

kalacağını sandığımdan suratımı astığımı düşünmesine neden olan bir pislik olduğum için mi böyle hissetmişim? Yoksa onunla bir daha prezervatif kullanmak istemediğim için mi?

Hiçbir şey olmamış gibi arabayı vitese taktım ve Sophie müzik açarken düşüncelere dalıp gittim.

Telefonum titrediğinde Rick'in adı ekranda yanıp söndü. Aramasını görmezden gelerek meşgule aldım. Sözleşme anlaşmamı Sophie'den sakladığım için midem bulanmaya başlamıştı.

Kariyerim boyunca ilk kez bırakın gelecek yılı, gelecek haftayı bile düşünmek istemiyordum. Sophie'nin eve dönmesini istemiyor ama harekete geçen bu şeyi de önleyemiyordum. F1 taraftarları gibi çaresizlik içinde çarpışma ânını izliyordum. Fakat bu kez sebep bendim, oturmuş aracımın duvara çarpmasını izliyordum.

Hayat işte böyle garip bir şeydi, siz farkına bile varmadan ağzınıza sıçıp bırakıyordu.

29

SOPHIE

İnsanlar Brezilya'nın güzelliğini ve canlılığını hafife alıyordu. Rio'yu Sao Paulo'dan daha çok sevsem de şehrin enerjisi yüzümü güldürüyor ve adımlarımı hızlandırıyordu.

Yoldayken zamanın bu kadar hızlı geçmesine inanmakta zorlanıyordum. Eve dönmeme sadece iki yarış kalmıştı, bu da Liam'ın nereye gitmek istediğine karar vermesine iki yarış daha kaldığı anlamına geliyordu. Ne zaman sorsam bu konuda ağzını bıçak açmıyordu. Fazla üstelemek istemiyordum, muhtemelen belirsiz geleceği ve nereye gideceği konusunda o da gergindi.

McCoy'la anlaşsın ya da anlaşmasın yanında olacağımı ona söylemek istiyordum ama reddedilme korkusuyla kelimeler boğazıma diziliyordu. Bana korkak diyebilirdiniz. Öyle olduğumun farkındaydım. Paraşütle atladığımız gün ilanışk konusunda şaka yaptığında neredeyse ona olan duygularımı itiraf edecektim.

Liam'la biri hariç listedeki hemen hemen her maddeyi tamamlamıştık. Kalan maddeyi de birlikte geçireceğimiz iki hafta içinde gerçekleştirecektik ama ne zaman ve nasıl olacağına dair

hiçbir fikrim yoktu. Bu liste işini epey sevmiş, her şeyi son anda planlamayı tercih eder olmuştu.

Bir yandan kokteyli mi yudumlarken bir yandan da bunları düşünüyordum. Galada, barın bir köşesine çekilmişim ve muhtemelen ruh hâlimi hissettiklerinden tek bir kişi bile yanıma yanaşmamıştı. Hayranlar Liam'ın çevresini sararken Maya da kuytularda gizli gizli Noah'yla öpüşmekle meşguldü.

Kadehimi kafama diktim ama rom ve kola karışımı üzüntümü hafifletmiyordu.

Önüme konan iki shot bardağın tıngırtısıyla dikkatimi yanımdaki adama çevirdim. Rick'e şüpheyle baktım. Normalde benimle hiç konuşmaz, bunun yerine bana her seferinde imalı bakışlar atardı.

Rick barmene ikimize de birer shot doldurmasını işaret etti. "Ben de seni arıyordum."

Sözleriyle tüylerim diken diken oldu. Barmen, kadehlerimize ne olduğunu sormaya cesaret edemediğim berrak bir sıvı doldurdu. İçki yerine Rick'in bariz bakışları altında kusmamaya odaklanmışım.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim?" Ona göz kamaştırıcı sahte bir gülümsemeyle baktım.

"İstekli insanları severim." Rick öğürme refleksimi test ediyor gibiydi. "Parmağının ucuyla bile Claudia'nın vajinasıyla çıkardığından daha fazla sorun çıkarmayı başaran kadın nasılmış bakayım dedim."

Beni aşağılıyor muydu yoksa iltifat mı ediyordu anlamak zordu. Zalim beni ilk seçeneği tercih etmeye yönlendiriyordu.

"Harikayım." Telefonumu çıkardım. "Vay canına. Sohbeta son vermekten nefret ediyorum ama saati fark etmemişim." Tam kalktığı sırada soğuk bir el bileğime kenetlendi. Rick canımı yakmak istememişti ama istemeden de olsa dokunuşu midemin bulanmasına neden olmuştu.

Menajerlerden nefret ettiğimi söylemiş miydim?

ÇARPIŞMA

Rick rahatsızlığımı görmezden gelerek konuşmaya devam etti. “Bence kalmalısın. Hem Liam’ın içine düştüğü zor durumu bilmek istemiyor musun? Sana söylemez kesin ama önümüzdeki iki hafta içinde yapması gereken önemli bir seçim var.”

Adam karşımda bayat bir yemi ve paslı kancası olan kötü bir balıkçı gibi beni oltaya getirmeye çalışırken hiçbir şey söylememeyi seçtim. “Bak, McCoy, patronun yeğenini becermesine rağmen Liam’a sözleşme yenilemeyi teklif etti. Pistte bu kadar iyi olmayı hayal edebiliyor musun? Patronun yeğeniyle yatıp yine de işini kaybetmeyecek kadar güçlü olmayı? Müthiş.” İnanmıyormuş gibi başını iki yana salladı. “Her neyse, onun dışında sadece iki şirketten teklif aldı, onlar da küçük çaplı takımlar. Bok gibi ücretler teklif ediyorlar ve Liam da bunu biliyor. Bu anlaşmalardan birini kabul ederek bir kere daha Dünya Şampiyonluğu şansı yakalayamadan kariyerini bitirecek.”

“Bunun benimle ne ilgisi olduğunu anlayamadım.” Sabrım taşıyordu. Etrafımda bir kurtarıcı aradıysam da tanımadığım insanlardan oluşan bir takım elbise deryasının içindeydim.

“Çok ilgisi var. McCoy Liam’a Bandini’yle olan bağın yüzünden seninle ilişkisini kesmesi şartıyla yirmi milyon dolar teklif etti. Arkadaşın ya da sevgilin olmak için hayallerinden vazgeçtiğini bilerek gece başını yastığa huzurla koyabilecek misin? Ben kesinlikle koyamam. Liam teklifi geri çevirmeyi düşünüyor. Genç ve ateşli bir kızla kaçamak yapmak uğruna karşısına çıkan en iyi tekliften vazgeçmeyi planlıyor. Yeni sözleşmeyi ya kabul etmeyecek ya da değiştirilmesini isteyecek ve asla gelmeyecek daha iyi teklifleri beklemeyi tercih ederek siki tutacak. Zamanı tükeniyor.”

Kalbim midemde atıyor, asit ve alkol içinde çalkalanıyordu. Rick’ten ve Liam’ın benden sakladığı bu sırdan kaçmak istiyordum. Ama gitmek yerine kığım taburenin üzerine yapışık kaldı.

“İnsanlar anlaşmalar ve aptalca koşullar üzerinde pazarlık yapabiliyorlar.” Sırtımı dikleştirdim çünkü Rick’in korkumu

hissetmesine izin veremezdim. Başka seçenekler de olmalıydı. Şirketler bu şekilde davranamazdı, değil mi?

“Liam şartları değiştirmeyi denedi. Ben de denedim. Ama en nihayetinde anlaşma anlaşmadır.”

Ne diyeceğimi bilemez hâldeydim, sorunlarımı çözmesini dilencesine shot bardağına baktım.

“Sana bunu düşünüp raşınman için söylüyorum. İlişkinizin,” şakeleri üzerimde gezindikten sonra dudaklarını yaladı, “ya da ortada olmayan bir ilişkinin gerçekten o kadar paraya değip değmeyeceğine karar vermen lazım. Liam’ın kariyerinden bahsetmiyorum bile. Zaman daralıyor. Bu zor kararında sana bol sans diliyorum. Şahsen benim için hiçbir kadın bu kadar değerli değildir. Ama Liam kadar zengin olsaydım sanırım benim de tercih yapmak gibi bir lüksüm olurdu.” İçkisini kafasına dikip bardağını ters çevirerek beni dolu bir bardakla baş başa bıraktı.

O gittikten sonra midemin bulanmasına rağmen shotımı kafama diktim. Boğazımın yangını gözlerimdeki acıyı yok etti.

Arkama bile bakmadan galadan ayrıldım. Rick kalbimi söküp bir parçasını çalmamış gibi davranacak havada değildim. Ne yapacağımı ya da kimden yardım isteyeceğimi bilmiyordum.

Ne hissedeceğimi de bilmiyordum. Liam’ın beni hayatından çıkarmayı düşünmesine üzülse miydim yoksa en başta hayır demeyi düşündüğü için mutlu mu olsaydım? Kafa karışıklığı alkolle iyi gitmiyordu, şüphe ve güvensizlik beni içten içe kemiriyor, acı içimde enfeksiyonlu bir yara gibi iltihaplanıyordu.

Otel odama dönüp kendimi yatağa yüzüstü atarak alkolün beni çabucak bayıltmasını diledim.

“Pankeklerini bıçaklaman beni endişelendiriyor. Bir tasan mı var? Bana anlatabilirsin.” Babam sorgulayan gözlerle bana baktı.

ÇARPIŞMA

“Viktorya dönemi romanlarından fırlamış gibi konuşuyorsun. Bu devirde kim tasa kelimesini kullanır?”

“Bol bol kitap okuyan iyi eğitim görmüş insanlar. Bu arada, derslerin nasıl gidiyor?” Okul konusunu açmaya bayılıyordu.

“Konuyu değiştirmekte muazzam bir iş çıkarıyorsun. Dersler çok zor, özellikle de çevrimiçi olanlar.” *Yalan.*

Almanya'dan sonraki hafta iki dersimi bırakıp mezuniyetimi bir dönem ertelemiş oldum. Liam'ın ailesiyle konuştuktan ve çocuklarla resim yaptıktan sonra dersleri bırakmak için tuşa basarken ellerim titremişti. Hayatımın en aceleci kararlarından birini tek başıma vermiştim. Hayatımdaki son değişiklikten kimsenin haberi yoktu.

Bu kişisel gelişim değilse neydi bilmiyordum.

Babam başını yana eğdi. “Peki mezun olduktan sonra ne yapmayı planlıyorsun?”

“Henüz bilmiyorum.” Kelimeler dudaklarımdan güçlkle dökülmüştü. Yalan söylemekten nefret ediyordum ama babama yalan söylemekten ölesiye nefret ediyordum.

“Bir staj planın ya da yapmak istediğin bir şey olmalı. Ya bunlardan birini yap ya da muhasebe sınavlarını geçebilmek için yüksek lisansa yazıl.”

Bu fikir bana kanal tedavisi yaptırmak kadar sancılı geliyordu.

“Neden acele ediyoruz?” Bakışlarımı kaçırdım.

“Hayatını planlamaya başlamalı, bir sonraki büyük adımı atmaya hazırlanmalısın. Aylardır benimle seyahat ediyorsun, güldün eğlendin, tamam ama eve dönme vakti geldi. Şurada iki haftamız kaldı.”

Ev. Eskiden beni rahatlatan bu düşünce şimdi çok boş geliyordu. Bu yıl ülke ülke gezerken bir noktada kalbim yuvasını başka yerde bulmuştu. İsim vermek gerekirse, geceleri sarmaş dolaş yattığım, sabahlarıysa bana ayak parmaklarımı kıvıran öpücükler veren Alman bir adamda.

Göğsümdeki gerginlik yüzünden bu düşünceyi savuşturdum.

Rick'in nükleer bomba gibi ortaya attığı sır aklıma geldikçe göğsüm sızlıyor, midem bulanıyordu. Liam'ın beni hayatından çıkarmamak için verdiği mücadeleyi anlamakta zorlanıyordum. Beni adadan atıp atmayacağına karar vermeye çalışan bir televizyon programı gibiydi âdeta. Liam tarafından bir kenara atılıp unutulmak istemiyordum ama Dünya Şampiyonluğu şansını kaybetmesini de istemiyordum.

Babamın gür sesi, "Geleceğin ve bundan sonra olacaklar hakkında endişelenmen çok normal. Kimse başarısız olmaktan hoşlanmaz. Ama ben sana her düştüğünde ayağa kalkıp dizlerindeki tozu toprağı temizlemeyi ve yeniden denemeyi öğrettim."

"Kalkmak istemiyorsam ne olacak peki?" Çünkü milyonlarca parçaya bölünmüş kalbimin ortasında oturuyordum.

"Ben seni zorlukların üstesinden gelecek kadar güçlü yetiştirdim. İster bir dakika ister bir gün olsun, en nihayetinde ayağa *kalkacaksın*. Mesele *kalkıp kalkamayacağın* değil, *ne zaman* kalkacağın."

Babam, yaşının ötesinde olgun biriydi ve az sonra *TED konuşması* yapmaya başlayacakmış gibi duruyordu.

"Elbette öyle dersin. Sen sensin. Kimseye eyvallahı olmayan o sert adamsın," diye söylenip pofuduk pankekten bir parça koparıp ağzıma attım.

"Ben de kötü günler geçirdim. Seni tek başıma büyüttüm, ailem hiç yardım etmedi. Sadece sen, ben ve doğru yolda olup olmadığımı anlamak için aldığım birkaç ebeveynlik kitabı vardı. Ebeveynlik sürekli kendinden şüphe etmeye dayalıdır."

Gülümsemeye çalıştım. "Elinden gelenin en iyisini yaptın."

"Elimden gelenin en iyisini yaptığıma emin olabilirsiniz. Sen başıma gelen en harika şeysin, hayatımdaki hiçbir şeyi değiştirmedim. Bazı babalar harika soylarını devam ettirecek erkek evlat ister. Ama sen benim en iyi yanlarımı aldın. Seni hiçbir şeye değişmem."

ÇARPIŞMA

“Bunu sōylediđine sevindim çūnkū dođumhaneyi kontrol ettim ve iade politikaları biraz karışık.”

Başını iki yana sallayarak güldü. “Şu konuşmanı duyan biri senin benim kızım olduğundan şüphe etmez.”

“Ne de olsa bu işi ustasından öğrendim.” Ona gülümseyerek kötū ruh hâlimden sıyrılmaya çalıştım, bununla daha sonra uğraşabilirdim.

Rick’in dūnkū itirafından sonra hâlâ şaşkın ve kararsızdım.

Erken saatlerde Maya kanalına çekeceği bir videoda Liam ve Jax için bir oyun hazırlarken ona katılmamı istemişti. Ayaklarımı sürüyerek, oflayıp puflayarak McCoy garajına gittim.

“Bu huysuzluğunun sebebi ne?” Çocukları beklerken Maya kamera ayarlarıyla uğraşıyordu. Biz garajın dışında beklerken McCoy ekibi yarış öncesi hazırlıklarla meşguldü.

“Bir şey yok. Sadece yorgunum ve dün gece iyi uyuyamadım.”

Muhtemelen Liam’ın şerefsiz menajeri ilişkim üzerindeki kontrolü elimden aldığı içindi. Liam’ın beni terk etmekle elinde tutmak arasında bocaladığını düşünürsek buna kontrol bile diyemeyebilirdim.

“Seni bu kadar bitkin görmeye alışkın değilim. Umarım yarıştan önce iyi bir gece uykusu çekebilirsin. Belki Liam’la birlikte?” Bana sinsice sırttı ama bu içimdeki boşluk hissini yok etmeye yetmedi.

“Sanırım birkaç gün kucak yastığım olmadan dinleneceğim.” Düşünecek zamana ve mesafeye ihtiyacım vardı. Liam’la takılmak beni güçsüzleştiriyordu. Bir yanım ona menajerinin dediklerini sormak istiyor, diğer yanım sa cevabından korktuğum için sormaktan çekiniyordu.

“Bir sebebi var mı?”

Ben cevap vermeye fırsat bulamadan Liam ve Jax, McCoy garajına girdiler.

“En sevdiğimiz hanımefendiler nasıllar?” Liam yüzümdeki bir tutam saçı geriye iterek şakağıma bir öpücük kondurdu. “Dün gece galadan sonra gelmedin. Beni terk etmiyorsun, değil mi?” diye fısıldadı kulağıma.

Döndüğümde gözlerinin parladığını gördüm. “Hayır. Kendimi pek iyi hissetmiyordum, erkenden yatmak istedim. Bizim... bilirsin işte... takılacak bir nedenimiz yoktu.”

Gülümsemesi soldu. “Saçmalama. Sevişmeden de birlikte vakit geçirebildiğimizi gayet iyi biliyorsun. Her şeyden önce arkadaş olduğumuz hâlde bana böyle ucuz bahanelerle gelme.”

Ah, yine o kelime. “Peki, tamam...”

Bana son bir bakış attıktan sonra tekrar nefes almam için alan açarak geri çekildi.

“Hadi şu videoyu çekelim. Gitmem gereken yerler, sevişmem gereken insanlar var.” Jax ellerini ovuşturdu.

“Biliyorsun, o sert dış görünüşünün altında geceleri yastığına sarılıp daha iyi bir gelecek düşleyen bir çocuk var.” Liam avuçlarını göğsünde birleştirdi.

“Düşlediğim tek gelecek yarışlarda senin kıçını tekmelemek.”

“Pekâlâ, beyler. Bugün sezon bitmeden önceki son bölümlerimizden birini çekiyoruz.” Maya şakalaşmalarını kesip işe koyuldu.

Onlar oyun oynarken Maya sorularını sordu. Konuşmalarına kulağıma kapadım çünkü dinlemeye hiç niyetim yoktu, bu çekime bile sırf Maya bana yalvardığı için katılmıştım. Liam'ın bana attığı tuhaf bakışları görmezden geldim. Sözleşme teklifini reddetmesi aramızda ağır bir etki yaratmıştı. McCoy'a hemen evet dememesine minnet duymak zoruma gidiyordu.

Liam beni sevip sevmediğine karar veremiyor olsa da ben onu her şeyimle seviyordum. Onun mutlu olması için her yapardım. Dokunulmaz ve kırılmaz birine âşık olmak

ÇARPIŞMA

Liam gibi bir kere paramparça olmuş insanların bir daha dağılamayacağını kanıtlamıştı.

Sonsuza dek sürecekle felakerime hoş geldiniz. Bir sandalye çekin, patlamış mısırınızı alın ve gösterinin tadını çıkarın.

30

Kendimi hiçbir zaman düşünceli bir adam olarak görmemiştim. **K**En azından Sophie'yle tanışana kadar. Arkadaşlık ve daha öte bir şey arasındaki ince çizgide dans ederek sevgili olma fikrini katiyetle reddediyorduk. Benim geçmişim ve onun geleceği düşünüldüğünde, önümüzdeki iki haftayı birlikte geçirmek dışında başka bir şey düşünmenin anlamı yoktu.

Kendime bunu söylememe rağmen sezondan sonra nasıl olacağını merak etmeden duramıyordum. Monako'daki bomboş daireme döndüğümü düşündükçe içim kederle doluyordu. Nedendir bilmiyorum ama onunla geçirdiğim bunca aydan sonra gitmesini istemiyordum.

Kendimi bir ilişkiye hazır hissetmesem de onun kalmasını istemem bencillik miydi? Tabii ki bencillikti. Bu yüzden içimde beliren endişeyi şişeleyip rafa kaldırdım ve listesindeki son maddeyi unutulmaz kılmayı seçtim. Listesindeki son maddeyi, aynı zamanda bana onu hatırlatan şeyi önceden planlamak gerekiyordu. Sophie huylarını bana da bulaştırdığından bu konuda saatlerce araştırma yaptım.

ÇARPIŞMA

Bu akşamki geziye hazırlık amacıyla dün bir arazi aracı kiralamıştım. Ne planladığım hakkında hiçbir fikri yoktu, onu Abu Dabi’de yemeğe götüreceğimi sanıyordu. Sophie bu hafta mesafeli görüldüğünden keyfini yerine getirmek istemiştim. Benim yanıma pek uğramıyor, Maya ve babasıyla vakit geçirmeyi tercih ediyordu. Ona ne zaman bir sorun olup olmadığını sorsam gitmeden önce herkesle vakit geçirmek istediğini söyleyerek beni başından savıyordu.

Sezon bittikten sonra olacaklarla ilgili gerginliğini benimle paylaşmak istemiyor mu diye düşünmeden edemiyordum. Pazar günü yarış biter bitmez ona her şeyi anlatmayı planlıyordum çünkü McCoy ısrarlarım üzerine Bandini maddesini yeniden gözden geçirmeyi kabul etmiş, son yarışa kadar yeni bir teklif yapacağına söz vermişti.

Sophie’nin çalma listesi sessizliği dolduruyordu. Moralini düzelteceğini umarak müziği onun seçmesine izin vermiştim. Varış noktamıza yaklaştıkça neşesi yerine gelmeye başlamış, o eski hâline dönmüştü.

Gülümsemesi bütün hafta göğsümde hissettiğim sıkışmayı hafifletiyordu.

“Beni çöle gömmeyi mi planlıyorsun? Hakkını yiyemem, yaratıcı bir fikir,” diyerek benimle dalga geçti. Huysuz Sophie artık geride kalmıştı.

“Aslında aklıma gelmedi değil ama herkes seni nereye götürdüğümü biliyor. Yani güzel bir fikir olsa da baş şüpheli olarak görülmek istemem.”

“Herkes demek?” Başını yana eğdi.

“Sadece arkadaşlarımız.”

Bir noktada arkadaş grubumuz ortak olmuştu. Ben Sophie’yle meşgul olduğum için Santi Jax’le takılıyordu. Bu akşam Maya ve Noah resmen bir çift olduklarını açıklamışlardı. Sophie de bana kalmıştı.

Bizi araştırdığım yere götürürken mırıldanarak şarkıya eşlik ediyordu. Kamyoneti park ettiğim anda arabadan fırladı. Farları kapayıp dışarı çıktım, karanlıkta kaldığımızda gökyüzü tüm ihtişamıyla ortaya çıktı.

“Yok artık!” Birkaç metre ileriye koştu.

Ona doğru yürüyüp kollarımı etrafına sararak Al Quaa Çölü’nde parlak Samanyolu’nu izledim. Listesinde *açık havada seks yap* maddesi vardı ve ben bu maddeyi yerine getirmeyi umuyordum.

Etrafta tek bir hayvan ya da insan yoktu, sessizlik çevremizi istila ederken serin hava birleşen bedenlerimize vuruyordu. Sophie’nin tüyleri diken diken olurken ona daha sıkı sarıldım.

Nefesi kesilmişti. “Daha önce bu kadar muhteşem bir şey gördüğümü hiç sanmıyorum.”

Ben gördüm.

Yıldızlarla bezeli gökyüzüne baktık. Birkaç dakika sonra eşyaları arabadan çıkarmak üzere ondan ayrıldım. Maya sağ olsun, bizi yarına kadar idare edecek miktarda yiyecek ve temel kamp malzemelerini hazırlamıştı. Satın aldığım teleskobu çıkardım ve yere bir örtü serip üzerine birkaç minder attım. Küçük bir fener derme çatma yatağımızı aydınlatıyordu.

“O maddeyi yazdığımda asla böyle bir şey hayal etmemiştim. Ama epey etkilendim çünkü romanlardan fırlamış gibi. Teşekkür ederim.” Dönüp bana sarıldı.

İçgüdüsel olarak kollarımı etrafına dolayıp onu kendime çektim. Artık aşına olduğum kokusuna bayılıyordum, yaz mevsimi ve okyanus dalgalarına benziyordu. “Elimde olsa senin için bir geceliğine gökyüzünü satın alırdım.”

Göğsüme doğru gülerek kendini örtünün üzerinde bırakıp bir mindere uzandı. Ben de teleskobu kurmaya döndüm.

Gözleri her hareketimi izliyordu. “McCoy’dan ya da başka bir takımdan haber çıktı mı?”

ÇARPIŞMA

Elimde teleskobun ayağıyla durdum, sorusu beni hazırlıksız yakalamıştı. “Evet birkaç teklif aldım ama hâlâ bekliyorum. Bilirsin, ne olur ne olmaz.”

“Yani McCoy sözleşme yenilemeyi teklif etti mi?” Gözleri benden gökyüzüne doğru kaydı.

“Evet. Onlar ve birkaç takım daha teklifte bulundu.”

Tekrar konuşmadan önce duraksadı. “Peki neyi bekliyorsun?”

“Anlaşmalar karışık işlerdir. İkimiz de zeki insanlarız ama işin bu kısmını menajerime bırakalım.”

Gergince hareket eden bacağı aniden donup kaldı. “Kafana silah dayasalar ve gelecek yıl için bir takım seçmeni isteseler, diğer takımlar arasından hangisini seçerdin? Bandini hariç tabii çünkü onlar şu anda kimseye koltuk teklif edemezler.”

Kalbim göğsümde küt küt atmaya başladı. Cevabımı düşünecek zaman kazanmak adına dilimi dudağımda gezdirdim.

“Düşünmeyi bırak ve kalbinin sesini dinle,” diye fısıldadı.

“McCoy. Takımımı ve Jax’i seviyorum, ayrıca Peter sonunda sakinleşti,” diye bir şeyler geveleyiverdim.

Gözlerini gözlerimden ayırıp tekrar gökyüzüne çevirdi. “Claudia drama yaratmaya devam etse bile mi?”

Sesinin üzgün mü yoksa kızgın mı olduğunu anlayamadım. “Ölümler Günü gibi, yılda bir kez gelip ortalığı birbirine katarak çıktığı cehennem çukuruna geri dönüyor.”

Sophie güldü ama sesi her zamanki gibi değildi, zoraki bir gülüştü bu.

Teleskopla uğraşmaya devam ettim. “Gerçi daha zaman var. Diğer takımlar sezon sonuna kadar teklifte bulunabilir ama ben henüz kararımı vermedim. Biliyorsun, işler Şampiyona sıralamasına göre değişebilir.”

“Evet, belki bir şeyler değişir.” Sohbeti bir kenara bırakıp örtüden kalkarak uzattığım elimi tuttu. Şükürler olsun. Nefes alışım tekrar yavaşlamaya başlamıştı.

Eğilip teleskoba bakarken etrafına dökülen sarı saçları fener ışığında parlıyordu. “Vay be. Vay. Be. Bu görüntüyü tasvir edecek doğru kelimeyi bulamıyorum. Bunu görmelisin.”

Günün yarısında ben de onun için aynı şeyi düşünüyordum. “Açık havada seks maddesini yıldızlı bir gökyüzünün altında bir gece geçirmek olarak yorumladım. Umarım beğenirsin.”

“Beklentilerimi de aştın. Her zamanki gibi.” Bana tatlı tatlı gülümsedi.

“Zahmetlerimin karşılığında bir öpücüğü hak ettim mi? Dürüst olmak gerekirse öpücük de olur oral seks de olur. Ben kimim ki seçim yapıyorum?”

Hafızama kaydetmek istediğim çok yumuşak bir kahkaha attı. “Kendi aramızda bir anlaşma yapabiliriz.” Dudakları karanlıkta benimkilerle buluştu. Onu kendime çektim, bedenlerimizin temas etmesini seviyordum. Bu, herhangi bir uyuşturucudan daha etkiliydi.

Yumuşak dudaklarıyla beni öperken dili alt dudağımı okşadı. Hayatımı istila ettiği gibi ağızımı da istila ediyordu; affetmeden, hiçbir mahcubiyet hissetmeden. Öyle olmasını istemediğimden değil tabii. Kahretsin, onunla birlikte olmak, varlığından bile haberdar olmadığım yanlarımı ortaya çıkarıyordu. Diliyle dilimi okşarken sıcak nefeslerimiz birbirine karışıyordu. Bu, hiç kurtulmak istemediğim erotik bir histi. Onunla her şeyi büyük bir açlıkla istiyordum.

Öpücüklerini çalmak ve aklını başından alıp onu uyuşmuş hâlde bırakmak istiyordum. Aklında sadece ben kalana, gözlerinin ardında yıldızlar dans edene kadar onu becermek istiyordum. Tenini morluklar bırakacak kadar öpmek ve emmek istiyordum, böylece hiçbir lanet herif benim olana yaklaşamayacaktı.

Benim mi? Kahretsin. Daha çok bir sezonluğuna benim.

Dişleri alt dudağımı sıyırıp eli aletimi kavradığında düşünme yetimi kaybettim. Sophie’yi örtüye yatırıp üzerine tırmandım, vücudumun sıcaklığı bizi soğuk çöl rüzgârından koruyordu.

ÇARPIŞMA

Dudaklarımız birbirinden hiç ayrılmadı. Aramızdaki açlık, tartışılmaz kimyamızdan beslenerek güçlü bir biçimde yanmaya devam ediyordu.

Sweatshirtümü çekip başımın üzerinden çıkardı. Ellerini omuzlarımdan karnıma kadar kaslarımın üzerinde gezdirdikten sonra kemerimi de çıkarıp bir kenara attı. Ben de onun peşinden kazağını ve kot pantolonunu çıkardım. Aramızdaki hiçbir şeyi umursamadan, kotumla baksırımı sonra da onun sütyeniyle külotunu hızlıca çıkardım.

Engellerden nasıl nefret ediyorsam Sophie'nin bana şehvet ve adını koyamadığım o ifadeyle bakmasından da öyle nefret ediyordum. Bakışlarında bir tuhafılık vardı. Bana daha önce hiç böyle bakmadığından ne olduğunu anlayamıyordum. Parlayan gözleri benimkilerle buluştuğunda irislerine yansıyan ışıltılı yıldızlar evinin yolunu bulmaya çalışan kayıp bir adammışım gibi bana sesleniyordu.

Parmaklarımla bacaklarının arasını yokladığımda benim için hazır olduğunu fark ettim. İki parmağımı içine sokup onu zevkin eşiğine sürükledim ve içimde dönen duygularla mücadele etme çabasıyla onu öpererek nefes nefese bıraktım. Geceleri uykularımı kaçırıp soğukkanlılığımı yerle bir eden ve kurallarına meydan okuyan duygular. En başta beklentilerimi sınırlamamın nedeni buydu. Hayatım yollarda geçerken ve geçmişim tekrar tekrar çirkin yüzünü gösterirken daha fazlasına hazır değildim.

Hazır mıydım?

Sophie onu öperken aklımın başka yerlere kaydığını hissetmiş gibi beni kendine çekti, parmakları sırtımı hafifçe tırmaladı.

“Gökyüzünün altında becerilmek mi istiyorsun?” Öpücükler arasında sözlerim mırıltı hâlinde çıkıyordu.

Sophie başıyla onayladığında boynundan aşağı öpücükler sıralayıp meme uçlarından birini ağızma aldım. Dilimle onu yalayıp sert ucunu emerken derin bir nefes verdi. İnemeleri beni

cesaretlendiriyordu. Bir memesinden diğere tembel öpücükler sıralayarak bir rota izledim. Ona özel ilgi gösteriyordum.

Onunla her şey hep çok doğru geliyordu. Nasıl olmuştu bilmiyordum ama Sophie'yle birlikte olmak yemek yemek ya da uyumak kadar önemli hâle gelmişti ve sadece bu düşünce bile göğsümün sıkışmasına neden oluyordu.

O benim karanlık gökyüzündeki yıldızımdaydı, ışıltı ışıltı parlayarak bana gölgelerden kurtulmam için yol gösteriyordu. Ama ne yazık ki Prix ışıkları birkaç gün içinde kapanacak ve bizi karanlık, bulutlu bir geceye hapsedecekti. Çünkü en nihayetinde birlikte olmamız da fırtınalı bir akşam gibi yıldızsız, karanlık ve yıkıcıydı.

“Sana şu anda ihtiyacım var,” diye mırıldandı.

Ancak aptal bir adam bu sözleri duymazdan gelip yoluna devam ederdi. İşkenceme son verip bu özel ânı gölgeleyen olumsuz düşünceleri bir kenara iterek kendimi içine girmek için hizaladım.

“Bekle. Prezervatif.” Eliyle göğsümü itti.

Bu isteği beni neden rahatsız etti, bilmiyordum. Geçen hafta prezervatifsiz yapmak istiyordu ama Brezilya'dan beri mesafeliydi. Prezervatif talebi benden uzaklaşmak istemesinin bir başka yolu gibi geldi. Ama korunmak istemesinin nedenini tartışmak bir yana, onu anlayamıyordum bile. Şikâyet etmek yerine şükretmeliydim aslında, başka bir kadın olsa bu zayıflığı bana karşı kullanırdı.

Şüphelerimi zihnimden uzaklaştırarak cüzdanımdan bir prezervatif çıkarıp aletime taktım. Sonra ona döndüm ve tek bir hamleyle içine gömüldüm. Bacaklarıyla etrafımı sarıp tırnaklarını sırtımda gezdirdiğinde çığlıklarını dudaklarımla boğdum. İçini doldurmanın verdiği gerginlikle aletim zonkladı. Hareketsiz kaldım, gözlerimi kapayarak ânın tadını çıkarmak istedim.

Misyoner pozisyonunda seks yapmayı bokladığım için pişmandım çünkü Sophie'yle bu pozisyon bile olağanüstüydü.

ÇARPIŞMA

Onunla seks asla sıradan ya da sıkıcı değildi. Tam tersi, pozisyon ne olursa olsun her zaman içimdeki her şeyi dışarı çıkarıyordu. Sophie'yle her şey doğru geliyordu.

Ben içinde hareket ederken kontrolünü kaybetti. Bana ve yıldızların aydınlattığı gökyüzüne bakmak arasında gidip geliyordu, âdeta büyülenmişti. Pozisyonumu değiştirip aletimi hassas noktasına sürttüm. Vücudu bu yeni hisle titrerken dudaklarımı kendine çekip kollarını boynuma doladı. İçine girip çıkmaya devam ederken adım adım orgazma yaklaşmasının keyfini çıkardım.

“Evet, bebeğim. Tanrım. Seninleyken asla yeterli gelmiyor. Seni her lanet gün yanımda istiyorum ve bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum.” Elimle memesini avuçladım.

İşkencem altında sırtı gerildi, farklı hislerle başa çıkamıyordu. Üstelik ben de onunla aynı hisleri yaşıyordum. Beynim içimden geçen duygulara anlam veremiyordu. İlgi ve sınırsız arzunun bir karışımıydı.

Sophie doruğa ulaşır inilti koparak aletimin etrafında boşaldı. Orgazmını uzatmak için yavaşladım. Gözleri açıldı, yüzünde tembelenmiş bir gülümseme belirdi ve sonra beni şefkatle öptü.

“Ne kadar seksi olduğunu bilmiyorsun. Üstelik tamamen benimsin,” dedim dudağımı ısırarak.

Gözlerinde bir şey belirdi ve sonra gözlerini kapayarak tekrar saçlarımı çekiştirdi. Bir şey söylemesine gerek yoktu çünkü vücudu her şeyi anlatıyordu.

Daha iyi bir açı sağlamak için pozisyonumu değiştirdim. Uçurumun ucuna ulaşmıştık, düşmeden önce tek bir darbeye ihtiyacım vardı ve ben baskımı, hızımı artırdıkça Sophie'nin nefesi sığlaşıyordu.

Vücudu güçlü darbeleri karşılarken boynunun çukurunu emdim, onu birden fazla şekilde işaretlemeyi takıntı hâline getiriyordum. İçimi saran sahiplenme duygusunu kontrol etmenin bir faydası yok.

Çıglıklar ve inilti ler çölün sessizliğinde yankılanırken ağır nefeslerimiz mükemmel bir fon müziği oluşturuyordu.

“Aman Tanrım... Liam...” Boğuk sesi tenime çarparken nefesinin yarattığı sıcaklık etrafımızdaki soğuk havayla savaşıyordu. Sophie sahte inilti ler çıkaracak ya da egomu şişirecek sözler edecek biri değildi. Kısa ve tatlı sözler söylüyordu, tıpkı kendisi gibi.

Boşalırken omurgama bir sıcaklık yayıldı, ben yavaşça içine girip çıkmaya devam ederken aletim zonklamaya başladı. O anda hem zihnimin hem de bedenimin kontrolünü kaybettim.

Üzerine yığılıp kaldım. Sessiz bir özürle boynuna yumuşak öpücükler kondurdum, çoktan belirmeye başlayan koyu lekeler, birlikte geçirdiğimiz gecenin kanıtıydı. “Morluklar için şimdiden özür dilerim.”

Gırtlaktan gelen kahkahasıyla sözlerimi savuşturdu. Yavaşça içinden çıkararak bedenlerimiz arasındaki bağlantıyı kestim, ikimiz de kaybını hissettiğimiz şeyle iç geçirdik. Dudaklarım onunkileri bularak uzun bir öpücükle ödüllendirildi, sonra derme çatma yatağımızın köşesinden bir battaniye kaptım.

“Beni şımartıyorsun.” Bir elini yumuşak battaniyenin üzerinde gezdirdi.

“Bundan faydalan o zaman. Şikâyetçi değilim.”

Göğsüme, yaslanmayı sevdiği noktaya kıvrılarak iç geçirdi, bir bacağım onunkine dolanırken beni sıkı sıkı sardı.

Sophie bugün pek konuşmuyordu. Çok nadir gördüğüm bu sessizliğinden ne anlam çıkaracağımı bilemiyordum. Aklımdan Sophie'nin gelecek hafta gidecek olmasını, sezon bittiğinde arkadaş olarak durumumuzun ne olacağını, McCoy'la işlerin nasıl gideceğini ya da gelecek yıl yanımda o olmadan ne yapacağım ile ilgili düşünceleri uzaklaştırdım.

Nefes alışının ritmine ve çıplak göğsümde gezinen parmaklarına odaklandım. Sorunlarımla yarın yüzleşecektim.

31

İnsanlar, ansızın beliren kalp kırıklığını bir kalbin onarılamayacak biçimde milyonlarca parçaya bölünerek farklı yönlere dağılışı olarak tanımlardı. Bazı parçalar kaybolur, diğerleriyse siz yerleri temizlerken ayaklarınıza batardı. Kalp kırıklığı böyle acımasız bir şerefsizdi işte, siz düştüğünüzde bir tekme daha atardı.

Bence kalp kırıklığını tarif edenler yalan söylüyordu. Sanki kırık kalbinizin parçalarını Japon yapıştırıcısı ya da irade gücünüzle bir araya getirebilirmişsiniz gibi anlatıyorlardı.

Şunu rahatlıkla söyleyebilirdim ki donuk ve boş bir histi bu. Ardında kalbin kabuğundan başka bir şey bırakmıyordu. İçimde kırık, ezici bir ağırlık gibi duran kalbim Liam'ın gece boyunca söylediği her sözle daralıp gevşiyordu. Vücudumda gezinen bakışları, dokunuşunun yarattığı his, tek bir okşayışıyla beni ateşe vermesi... Her bir davranışı kalbimi paslı bir ekmek bıçağıyla parçalara ayırıyor gibiydi.

Oysa kalpler parçalanmazdı çünkü öylesi kolay olurdu. Kalpler paraşüt dahi olmadan uçaktan fırlatılırdı.

Liam'in McCoy'un teklifini saklaması yüzeysel bir sorundu. Bu konuda art niyetli olmadığını biliyordum. Asıl mesele McCoy'a olan sevgisi ve sorunlu bir eski sevgiliye, huzursuz iş ortamına ve benden vazgeçerek yapacağı fedakârlığa rağmen teklifi kabul etme konusundaki çekimserliği idi. Peki ne uğruna çekimserdi? Seks arkadaşlığı uğruna mı? En nihayetinde biz normalde tercih ettiği tek gecelik ilişkilerin bir üst seviyesiydik.

Işıl ışıl yıldızlarla dolu kapkara gökyüzü, bu kadar üzgünken bile bana huzur veriyordu. Liam saatler önce uyumuştum, uyanık kalamayacak kadar tatmin olmuştu. Moralim bozuk olsa da gecenin her saniyesinden zevk almıştım.

Beni bu şekilde önemsedğine sevinmeliydim. Aslında seviyordum. Ama aynı zamanda da üzgündüm. Bencilce olduğunun farkındayım. Hem karnım doysun hem pastam dursun dememin nedeni tek çocuk olarak büyümem olabilirdi. Mesele şu ki, tek çocuk olmak her şeyden bol bol yemek anlamına geliyordu, yani pastayı yemekle sonraya saklamak arasında seçim yapmak şöyle dursun, ben hiçbir zaman pastamı paylaşmak zorunda bile kalmamıştım.

Liam güneşin doğuşuyla beraber uyandığında artık ne yapmam gerektiğini çok net biliyordum. Bunu saatlerce düşünmüştüm. Geleceği için fedakârlık yapmam gerekiyordu çünkü belli ki o bunu yapmayacaktı. Daha önceki testim başarısız olmuş, McCoy'la devam etmeye ne kadar istekli olduğunu ikimize de kanıtlamıştı. Sözleri beni etkilememiş gibi davransam da takımıyla devam etmek istediğini söyleyerek tetiği çektiğinde aslında kalbim paramparça olmuştu.

Onun isteği benim için emirdi.

Şanslıydım ki Liam'in aklına girmenin yolunu biliyordum. Aylarca yarışlara hazırlanma şeklinden tutun da yağmurlu günlerde bana sarılarak kitap okumayı tercih etmesine kadar onunla ilgili pek çok şey öğrenmiştim. En iyi öğrendiğim şeyse onu tetikleyebilecek sadece birkaç şey olduğuydu. Onun gibi

ÇARPIŞMA

insanlar karşısında yapmanız gereken tek şey şaibeli gerçekler ve yanılsamalar üzerine kurulu hayatlarına meydan okuyup şeytanlarını ortaya çıkaracak o kıvılcımı ateşlemektir.

Az sonra Üçüncü Dünya Savaşı patlak verecekti

“Günaydın.” Bana uyku mahmuru gözlerle ve uyuşuk bir gülümsemeye baktı. Bıçak içimde daha derinlere saplanırken kopmuş tendonlar, damarlar ve arterlerden oluşan bir yığın hâline geldim. Çıplak gözle görülemeyen ince bir kanama başlamıştı.

Doğrudum ve birkaç derin nefesle cesaretimi toplamaya çalıştım. “Çok eğlenceliydi. Listemdeki maddeler konusunda bana yardımcı olduğun için sana ne kadar teşekkür etsem az.” Sesim titremesin diye derin bir nefes aldığımda sanki ciğerlerime binlerce iğne batıyormuş gibi hissettim. “Ama yarış sezonunun sona ermesiyle birlikte bu ilişkiyi bitirmemiz gerekiyor. Arkadaşlığımız eğlenceliydi, hatta harikaydı ama senin yarışman, benim de okula dönmem lazım.”

Keşke gözlerimi kapayıp gözlerindeki acıyı silebilseydim. Sözlerimi yutmak ve tekliflerden haberim yokmuş gibi davranmak isterdim.

“Eğlence mi? Sikerler eğlencesini. Sen neden bahsediyorsun?” Sert sesi kulak zarımı tırmaladı. Gözlerime bakmak için doğrulduğunda mavi gözleri arkamda yükselen güneşin ışınlarını bana yansıttı.

“İkimiz de duyguları bu işe bulaştırmanın sana göre olmadığını biliyoruz. Önümüzdeki haftadan sonra birbirimizi görmeyeceğimizden bahsetmiyorum bile. Ben eve döneceğim, sen de bir yerlere gideceksin.”

“Duygular bana göre değil mi?” Liam bu sözleri öyle bir şaşkınlıkla söylemişti ki.

İncinmiş bakışlarından kaçınmak için ellerime baktım. Beni zayıf ama geleceği uğruna bu kararı verebilecek kadar güçlü bir duruma düşürüyordu. “*Seni seviyorum. Aylardır seviyorum ama sen bunu göremeyecek, beni ve duygularımı kabul edemeyecek*

kadar kördün. Beni görmeyecek kadar.” Bakışlarım onunkilerle buluştu. “Kendime daha fazla bu kötülüğü yapamam. Sezon bitmek üzere, liste tamamlandı, yani işimiz bitti. Kuralını çiğnediğim için özür dilerim ama artık arkadaş kalamayız. İşler daha da karışmadan, ne kadar istersek isteyelim ikimizin de geri alamayacağı şeyler yaşanmadan önce zararın neresinden dönerssek kârdır.” Sesim son kelimelerde boğuk çıkmaya başlamıştı, nefesim daralıyordu.

“Bu konuşma gibi mi?”

Nefesimi tuttum. Sesindeki kırgınlık duraksamama neden oldu. Benim uğruma arkadaşlık, seks ve duyguların tek taraflı olduğu bu tuhaf ilişki uğruna kariyerinden vazgeçemezdi. Kalbim hâlâ Liam için güçlü bir biçimde attığını belli edercesine göğsümde küt küt çarptı.

Üzgünüm kalbim, patlama yüzünden şimdiden özür dilerim.

Ayağa kalkıp titreyen avuçlarımı giydiğim taytın üzerinde sezdirerek çöl soğuğundan korunmaya çalıştım. Kendimi kontrol altına alamadan bacaklarım titremeye başladı.

Liam da ayağa kalktı ve aramızdaki mesafeyi kapayıp dibimde durarak gözlerimin içine baktı. “Dostluğumuzu neden bitirdiğini anlamıyorum. Duygularının üstesinden gelip normale dönebiliriz.”

Gözlerimden yaşlar süzölmeye başladı. “Bu işin geri dönüşü yok. Bırak âşık olmayı, biriyle doğru düzgün ilişki bile yaşamadığın için beni anlamayı beklemiyorum. Bunun ne kadar zor olduğunu bilemezsin. Gerçekçi olalım, geleceğine bakmak şöyle dursun, geçmişini bile aşamıyorsun. İkimiz de biliyoruz ki ben o geleceğin bir parçası değilim.” İğrenç sözlerim beni bile tiksindirdi.

Kaşları çatıldı, gözleri doldu. Kendimden nefret ediyordum. Kendimden o kadar nefret ediyordum ki aynı anda hem ona hem de kendime kızmak istedim. Ama kızamadım. Birkaç adım

ÇARPIŞMA

geriledim, ayak parmaklarım kuma saplandı, beni acı ve aşığlanma dolu zihinsel bir girdaba sürüklenmekten alıkoyuyordu.

“Geçici bir şey yüzünden arkadaşlığımızı bitirmek istediğine inanamıyorum.”

Ciğerlerim sıcak hava ve akmaya hazır gözyaşlarım yüzünden yanıyordu. “Aşk geçici bir şey değildir. En azından benim için. İşte tam da bu yüzden kurduğumuz bu küçük hayali hayatın sona ermesi gerekiyor. Bugün. Şimdi. Her şeye geçici gözle bakan birini sevmek istemiyorum.” Kamyonete doğru yürüdüm. Kapıyı açtığımda Liam gıcırdayan kapıyı çarparak kapadı.

Beni çevirip soğuk kaputa yasladı. Gözlerinin içine bakmam için eliyle nazıkçe –kalbimi acıtacak kadar nazıkçe– başımı kaldırdı.

“Seni incitmek istemiyorum.” Dudaklarını benimkilere değdirerek usulca öptü. Kaderimi değiştiren dudakların hâlâ içimi ısıtıyor olması çok komikti. Liam’la ilişkimizin bir diğer aptalca yanı da buydu.

Acı bir kahkaha attım. “Biliyor musun, kendinden başka birini sevebileceğini düşünerek aptallık ettim. Birbirimize bağlanıp arkadaş kalabileceğimize ve bu süreçte zarar görmeyeceğimize inanmıştım. Tam bir aptalmışım”

“O zaman işleri garipleştirmeyi bırak. Birbirimize âşık olmayacağımıza söz verdik,” diye söylendi.

“Hayır, sen söz verdin. Ayrıca ben hiçbir şeyi garipleştirmiyorum, aksine dürüst davranıyorum. Beni sevdiğini söyleyebilir misin? Geceleri kulağıma fısıldadığın o sözlerin aslında çok daha büyük anlamlar taşıdığını? Hadi, hislerini itiraf et.”

Sessizlik oldu, Liam öylece durup çılgın bakışlarıyla yüzümü incelerken göğsümdeki donuk zonklama şiddetlendi. Bütün gece kendimi bu âna hazırlamıştım, bilmediği bir şeyi asla itiraf edemeyeceğini biliyordum.

Dürüst olmak gerekirse hiçbir hazırlık bununla başa çıkamamı kolaylaştıramazdı.

“Bize ve anlaşmamıza bunu yapma,” diye homurdandı.

“O senin sorunun. Hayatı dolu dolu yaşamak isteyen biri olduğunu söylüyorsun ama kendin de dâhil herkesi kandırıyorsun. Kendini bilinmeyenden korumak için söylediği yalanlara tutunan kuralcı biri olarak kurallarımı yüzüme vuruyorsun. Bana en önemli dersi sen verdin, biliyor musun? Ne kadar uğraşırsan uğraş, bazı şeyleri planlayamazsın.”

“Ama biz arkadaşız. Öylece gidip bizi unutamazsın.”

Gözlerimi kıstım. “Evet, Liam ama bu arkadaşlık şu anda beni *tüketiyor*.”

Derin bir nefes alıp benden uzaklaştı ve arkasını döndü. “Sana aramızdaki ilişkiden daha fazlasını veremem. Tanrı aşkına, işim gereği oradan oraya seyahat ediyorum. Sen evine döneceksin, ben de yarışmaya devam edeceğim. Belki de zamanlama doğru değildi. Belki farklı koşullar altında, başka bir zamanda olsaydı...”

Başımı arabanın kapısına yaslayıp güldüm, sesim kulaklarımı tırmaladı. Kalp kırıklığının bir sesi olsaydı sanırım bu olurdu. “Dört yıl önce benimle ilk tanıştığında da bunu benzer bir şey söylemiş olman ne komik. Aradan yıllar geçti ama hâlâ aynı sefil cümleleri kuruyorsun.”

“Lütfen, Sophie. Senden gerçekten hoşlanıyorum. Aşk gibi bir şey için birlikteliğimizi mahvetme.” Gözleri âdeta yalvarıyordu.

“Bu da ne demek şimdi? Aşkın nesi yanlış?” Bağırılmamak için kendimi zor tutuyordum.

Peter ve Rick’in canı cehenneme. Formula 1’in de kadınları manipülasyon ve para yoluyla isteklerine itaat etmeye zorlayan bombok erkeklerin de canı cehenneme. Hepsinden bıkmıştım. Dorothy gibi kırmızı Nike’larımı birbirine vurup eve gitmek istiyordum.

“Bu ilişkiye aynı pencereden baktığımızı sanıyordum.” Yüzündeki acıma ifadesi huzursuzluğumu daha da artırdı.

ÇARPIŞMA

“Bırak aynı pencereden bakmayı, biz aynı yöne bile bakmıyormuşuz.” İçim acıyordu. Liam'ın bana karşı hislerini fark edememesini kaldıramıyordum. Üzgün ifadesi merhametimi kazanarak ağrıyan kalbime nüfuz ediyordu.

Ona âşık olacak kadar aptal olabilirdim ama beni izleyişini, âna tutunmak istercesine gözlerimin içine bakışını ya da beni nasıl becerdiğini fark edemeyecek kadar kör değildim.

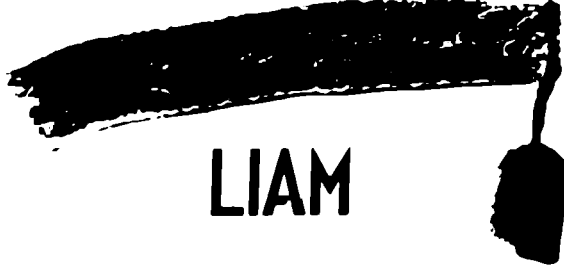
Görünüşe göre Liam'ın istediği olmuştu, takımıyla devam edebilecekti. Hepsi de kendimi ve arkadaşlığımızı mahvederek kalkıştığım bu fedakârlık sayesindeydi.

Liam ardımızda bıraktığımız eşyaların yanına geri döndü. Her şeyi alıp bagaja tıkarken yardım teklifimi reddetti. Çöl, kalbimi kırdığım yerde tek bir kanıt bile bırakmayarak benimle dalga geçiyordu. Çıplak gözle bakıldığında ne etrafa saçılmış parçalar ne de dökülen kan görülebiliyordu.

Tek bir iz bile kalmamıştı.

İçimdeki boşluğun mükemmel bir tasviri gibiydi.

32

LIAM

Bandini pit garajına girdiğimde Maya ve Noah'yı öpüşürken, Sophie'yi de onlara arkasını dönmüş hâlde buldum.

“Umarım Noah dilini boğazından aşağı sokarken benim beklemekten daha önemli işlerim olduğunun farkındasıdır.” Sophie'nin sesi pit garajındaki gürültülü hareketliliği bastırıyordu.

Maya inleyerek Noah'yı üzerinden itti ve henüz benim geldiğimi fark etmemiş olan Sophie'ye doğru döndü.

“Selam, dostum. N'aber?” Noah'nın sesi Sophie'nin arkasına dönmesini sağladı.

Bir an bana bakıp sonra hemen Maya'ya dönse de kaşlarını çattığını görmek göğsümü sıkıştırdı.

“Sophie'yi bir süreliğine çalmak istiyorum.” Maya'nın bana yönelttiği şaşkın bakışlarını görmezden geldim.

Sophie topuklarının üzerinde dönüp garajdan çıktı. Peşinden gittim, iki sarı topuzu güneşte parlıyordu. Pit duvarının köşesine yaslandı.

Sıkkın bir ifadeyle bana bakıp, “Bir şey mi lazımdı?” diye sordu.

ÇARPIŞMA

“Böyle davranma. *Lütfen.*”

“Nasıl davranmayayım? Eski sevgililer gibi mi? Claudia'nın boşluğunu doldurmak varken neden olmasın?”

Haykırmamak için kendimi zor tuttum. “Kendini onunla kıyaslamaya kalkışma. Sakın. Aramızdaki ilişkinin öyle bir şey olmadığını biliyorsun.”

“Son baktığımda, sana ayakkabı fırlatmamış olmam dışında epey bir benziyordu aslında. Ama neyse ki ben o kadar deli değilim.”

“Hayır, değilsin. Dediğim gibi, senden gerçekten hoşlanıyor, sana değer veriyorum. Seks yapmak istemiyorsan tamam, kabul. Ama sırf benden korkuyorsun diye arkadaşlığımızı bir kenara atma.”

Gözleri yaşardı, öfkesini belli eden tek şey buydu. “Senden korkmuyorum. Sana *acıyorum*. Ben hayatıma devam ederken sen pişmanlıklarınla yaşamak zorunda kalacaksın. Eninde sonunda hayatıma devam edeceğim. Ama aşk zaman alır. Bu, senin empati kurmak şöyle dursun, hiçbir şekilde anlamadığın bir kavram.”

Onu başka biriyle düşündüğümde göğsümde beliren yanma hissini umursamadım. “Korkmuyorsan o zaman neden aramalarımı ve mesajlarımı görmezden geliyorsun?”

“Seni düşünmek kalbimi mümkün olduğunu dahi düşünmediğim kadar acıttığı için. Senin karşında güçsüz kalıyor, aramızdaki şeye son bir şans vermek istiyorum. Ama en önemlisi, seni sevdiğim ve bu hislerime karşılık vereceğine dair hayallerimi yerle bir ettiğin için.” Sophie son cümleyi fısıldarken içimin parçalandığını hissettim.

Sessizlik istenmeyen üçüncü bir kişi gibi aramıza sızdı. Kendimi düzgünce ifade etmek şöyle dursun, ne söyleyeceğimi bile bilmiyordum. Sophie'nin her şeyi olmak isterken olamayacağı bilmenin yarattığı korku gücümü tüketiyordu.

Sophie bana bir şey söyleme şansı vermeden burnundan güldü. “Biliyor musun? Lanet olsun böyle işe. Aşkın da, beni kontrol etmeye çalışan insanların da bu kadar saf olduğum için kendimin de canı cehenneme.”

Bandini ofisine doğru fırlayınca Maya telaşla peşinden gitti.

Noah yanıma yaklaşarak, “Maya’yla kulak misafiri olmak istemezdik ama arkadaşına bir bakmak istedi.”

Gözlerimi devrim. “Tabii tabii, ikiniz birlikte kontrole geliniz. Artık mutlu bir ilişkin olduğuna göre bana akıl vermeye mi geldin?”

“Saçmalamayı kes, Liam. Sana yardım etmek istiyorum diye bana pislik gibi davranma artık. Ben yakın arkadaşına âşık olmadım, kadınlarla dostluk kurmayı hayal bile etmedim. Benim için arkadaşına en yakın kişi Maya’ydı ve bu nasıl sonuçlandı biliyoruz.” Gülümsemesini bastırmaya çalıştı.

Onu böyle görmeye alışkın değildim, somurtkan Noah gitmiş yerine hiç tahmin etmediğim kadar neşeli biri gelmişti. Bu hâlden nefret ettim çünkü ben de böyle olmak istiyor ama yapamıyordum çünkü bencil pislğin tekiydim. McCoy’la sözleşme imzalarırken Sophie’yi kaybetmek umduğumdan daha çok canımı sıkmıştı.

Noah içimde biriken duyguları görmezden gelerek, “Neyse, sen her zamanki gibi bu durumu çok farklı şekilde ele aldın. Ama dürüst olmak gerekirse gerçek bir ilişki yaşama şansın varken sıçıp batırıyorsun. Elime fırsat geçse Maya’yla ilişkiye aylar önce şans vermediğim için taşaklarıma tekme indirirdim. Korkularıyla yüzleşmediğim ve bencilce yöntemlerimden vazgeçmediğim için. Acı çekmesine neden olduğum için. Şanslıyım ki bana bir şans verdi, şu anda eski hayatıma dönmeyi hayal bile edemiyorum.”

“Sophie benden kaçmaya devam ederse sanırım gelecek sezonu yanımda Jax’le önde götüreceğim.”

ÇARPIŞMA

Noah başını iki yana salladı. “Salaklık etme. Sana engel olan ne? Cidden soruyorum, bu kez sana ne engel oluyor?”

“Birincisi, Sophie sezon biter bitmez Milano’ya dönecek ve ben de takımıma odaklanacağım.”

“Bugün Maya’nın bana kız arkadaşınla ilgili söylediği sırrı sana açıklamamı ister misin?” Noah yaklaşımdan önce çevreye göz attı.

“Neymiş o sır?”

“Sophie okulu bırakmış. Almanya’dan sonra dersleri dondurmuş ama kimseye söylememiş. Dün gece Maya’da yatıya kalmış, biraz şarap içtikten sonra da dökülmeye başlamış.”

“Ne? Neden böyle bir şey yapmış ki? Ve neden bana bu konuda hiçbir şey söylemedi?” diye sızlandım.

“Bunu cevaplamak bana düşmez. Ama kimse bilmiyor, bu yüzden sakın bir şey söyleme. Sana bir gerçeği kanıtlamak ve geçmişe dayanarak kararlar aldığını göstermek için söylüyorum.”

“Peki ya takımla anlaşmam?”

Noah’nın kaşları kalktı. “Yine mi aynı saçmalık? Takımının yarattığı dramdan sıkılmadın mı? Ben şahsen eski kırığımın bağlantılı olduğu bir takımda kalmak istemezdim ama belki de ben fazla gurur yapıyorumdur. Takımım benden Maya’yla arasında seçim yapmamı istese orada kalmaya istekli olur muydum bilmiyorum. Hem konu sadece bu da değil. Arabaları ne kadar hızlı ya da teklifleri ne kadar cazip olursa olsun manipülatif piçlerle işim olmaz. Belki de artık ne kadar kıymetli olduğunu anlamam gerekiyordur.”

“Anlaşma şartlarını değiştirmedilerse kalmayı düşünmüyorum.”

Noah bir elini saçlarının arasından geçirdi. “Menajerinle konuşmayı denedin mi?”

“Evet. Tabii ki konuştum. Ama benden beklememi isteyip duruyor.” Bıkkın bir nefes verdim.

Noah’nın gözleri kısıldı. “Bak, bu işte bir iş var. Sophie’yi sevmemekle ilgili saçmalıkta mı yoksa küçük çaplı takımlar

dışında kimsenin seninle ilgilenmemesinde mi bilmiyorum ama duyguların ve geleceğinle ilgili bir karar vermeni öneririm çünkü kabul etsen de etmesen de bunlar birbiriyle bağlantılı şeyler. Daha fazla sorun yaratmak yerine önündeki sorunlara çözüm bulmanı tavsiye ederim çünkü başkaları senin yerine karar vermeye başlarsa bundan pişman olabilirsin.”

“Derdimi dinlediğin için teşekkürler.” Onu kendime çekip kucaklayarak sırtını sıvazladım.

“Sophie’yi geri kazanana kadar bana teşekkür etme. Onu kazandığında bu işi doğru yaptığımı anlayacağım.”

Sophie beni seviyordu. Bütün kurallara karşı gelerek beni bir arkadaştan öte sevdiğini itiraf etmişti. İçimde fokurdayan duygularla yüzleşemez hâlde olduğumdan ilişkimizi onarılamayacak kadar bozmuştum.

Çaresizlik içinde biriyle konuşmak istediğimden babamı aradım ve kendimi otel odamdaki kanepenin üzerine bıraktım.

Babam üçüncü çalışta cevap verdi. Saklanmaya gerek duymadan otomatikman *FaceTime* simgesine tıkladım. “Evlat, nasıl gidiyor? Abu Dabi’de partiler yüzünden bizi arayacak vaktin olmaz diye düşünmüştük. Sürpriz oldu.”

Biz demesi dikkatimden kaçmamıştı. Meğer bir alana ikincisi bedava kampanyasından faydalanmıştım, derdimi bir yerine iki ebeveyne anlatacaktım.

“Nasihate ihtiyacım var.” Titreyen elimi saçlarımdan geçirdim.

“Hangi konuda?” Babamın sesi hoparlörden geliyordu.

“Sanırım Sophie’yle ilişkimin içine ettim.”

Annem ekranda belirerek, “Ah, hayır. Lütfen bana öyle bir şey yapmadığını söyle,” diye sızlandı.

“Ne demek istiyorsun?” Kelimeler boğazımda düğümlendi.

ÇARPIŞMA

“Kızın kalbini kırdın, değil mi?” diye söylendi babam.

“Neden öyle düşünüyorsun? Belki o benimkini kırmıştır?”

Anlaşmamızı bozan Sophie'yken beni kötü adam olarak görmeleri canımı sıkıyordu.

Babamın yüzünde *hâlâ anlamadın mı* ifadesi belirdi. “Çünkü sen çevrene buzdan duvarlar örerken o kendi hayatını sevdiği sloganlı tişörtlerle şenlendiriyor.”

“Ne oluyor ya? Düşene bir de siz vurun diye aramadım.”

“Hayır, bunun için aramadın. Kararlarını onaylayalım diye aradın. Şimdi anlat bakalım, neden ilişkinin içine sıçtığını düşünüyorsun?” Annem oturma odasındaki kanepede babamın yanına yerleşti.

“Birincisi, bunu istemediğim hâlde beni sevdiğini itiraf etti. İkincisi, ben aynı duyguları kabul etmeyince arkadaşlığımızı bitirdi. Bu nasıl iyi olabilir?” Acıyla elimi yüzümde gezdirdim.

Babam kısık bir ıslık çaldı. “Böyle bir duruma düştükten sonra ondan seninle vakit geçirmek istemesini nasıl beklersin?”

Saçlarımı yolarak homurdanmaya başladım.

“Liam, canım. Seni hep koruduk kolladık, yanlış kararlarını sineye çekti. Johanna öldüğünde sana yeterince yardım etmedik, iyiymişsin gibi davrandık. Yarış arabanla kaskının ardına sığındığında sana daha fazla acı çektirmek istemediğimiz için bunu yapmana izin verdik. Artık üzüntü içinde yaşamamanın, kaybetmekten korktuğun için değer verdiğin biriyle ilişki yaşamak istemiyormuşsun gibi davranmanın bir anlamı yok. Bazı şeyleri aşman lazım. Ya şimdi aşip Sophie'nin aranızda mesafe koyacağı gerçeğiyle yaşarsın ya da kendini toparlar ve sevgisine ne kadar değer verdiğini gösterirsin.”

Sözlerinin korkularıyla bu kadar örtüşüyor olması hoşuma gitmemişti.

Babam kendime acımama fırsat vermeden, “Sophie’de hoşlandığın şeyleri anlat bana. Hemen, hiç düşünmeden,” dedi.

“Onun yanında rahat olmak hoşuma gidiyor. Birlikte pek bir şey yapmasak bile yine de eğlenceli vakit geçirmeyi, gecelerini benimle geçirirken bana herkesten farklı gülümsemesini, umursamaz ve kaygısız olmayı arzuladığı hâlde kuralların ve kısıtlamaların ardına saklanmasını seviyorum. Bu yanını ortaya çıkarmayı seviyorum.”

“Peki ya hoşlanmadığın şeyler.” Annem iç geçirdi.

“Hayatındaki her küçük detayı planlaması. Babasını mutlu etmeye çalışırken kendinden fedakârlık yapması ve hayallerinin peşinden gitmemesi.”

“En yakın arkadaşını kaybetme pahasına hayatını McCoy’a adayarak sen de aynı şeyi yapmak üzeresin, farkındasın, değil mi?”

“Anlaşmaya varmaya çalışıyorum.” Ellerimi acı içinde önümde kenetledim.

Babam başını iki yana salladı. “O zaman onu hak etmiyorsun demektir. Çünkü annenle gerçekten istediğim bir şey arasında seçim yapmak zorunda kalsaydım anneni seçerdim.”

“Neden onu hak etmiyor muşum?”

Sözü annem devraldı. “Onu sevdiğin hâlde kabul etmiyor olman dışında mı? Daha büyük bir nedene gerek var mı sence?”

Bir dakika, bir dakika? Ne? “Onu sevdiğimi nereden çıkar-dın? Sen ben değilsin.”

“Hayır, ama seni ben doğurdum, yani aynı şey sayılır. Arkadaşlar senin gibi ayrıntılara dikkat etmez. Hiç kimse canı istediği için arkadaşıyla çölde, yıldızların altında sevişmek istemez. Sen Sophie’ye onu seven birine âşık oldu diye kızgınsın. Ayrıca şunu unutma ki Liam, hiç kimse âşık olma riskine girmeden seks arkadaşlığı denen şeyi kabul etmez. Siz daha en başından beri hâpı yutmuştunuz; sadece o bunu senden daha erken fark etmiş.” Annem kaşlarını çatarak üzgün gözlerle bana baktı.

“Lanet olsun.”

ÇARPIŞMA

Bir hafta önce biri bana sürprizlerden hoşlanıp hoşlanmadığımı sorsaydı kesinlikle evet derdim. Ama şimdi, otel odamın diğer ucundaki son sürprizime bakınca, daha fazla sürpriz olmadan da yaşayabileceğimi düşünmeye başlamıştım.

Sophie kıcıma tekmeyi bastıktan sonra işlerin bu kadar kötüye gidebileceğini düşünmemiştim. Abimin, kolunun altında altılı bira ve bir valizle çıkıp gelmesiyle ilgili ne düşüneceğimi bilemiyordum.

Şok, hislerimi anlatmakta yetersiz bir ifadeydi. Lukas masmavi gözleriyle bana bakarak o çok sevdiği sudoku bulmacaları gibi yüzümü inceledi. Telefon görüşmemizin üzerinden yirmi dört saat geçmeden annemle babam hemen takviye kuvvet göndermişti.

Tuhaf sessizliği bozarak, “Gelmene sevindim ama neden burada olduğunu anlamadım,” dedim.

Lukas bacağına dizinin üzerine attı. “Anlamadın mı? Yapma ama, sen her zaman en zeki olanımızdın. Kendini küçümsemene gerek yok.”

“Sanırım birdenbire ortaya çıkışının nedeni sezonun son yarışını izlemekten çok Sophie.”

“Bingo. Her şeyi uzun uzun konuşmanın vakti geldi. Sen, ben ve eski dostlarımız.” Karton kutudan bir bira alıp bana uzattı.

Yere düşen şişe kapaklarının çıkardığı o tanıdık tıngırtı sessizliğimize eşlik etti. Birkaç dakika boyunca sadece birbirimize bakmakla yetindik, o sırada ben biramın yarısını birkaç dikişte bitirdim.

Lukas parmaklarıyla bacağına ritim tutuyordu. “Johanna'nın ölümünden sonra başka bir kadınla yakınlaştığım ilk seferde ağladım.”

Yok artık. Lukas sohbete böyle mi başlamak istiyordu? Havadan sudan konuşup eski günleri yâd ederek beni konuşturmaya çalışacağını düşünmüştüm.

Tanrı'ya şükür, bana cevap verecek fırsat tanımadı çünkü itirafına nasıl karşılık vereceğimi bilemiyordum. “Birkaç ay önceydi. Seksin ortasında hıçkırıklara boğuldum, utançtan yerin dibine girmek istedim. Ama aynı zamanda upuzun bir zamandan sonra hissettiğim en insani şeydi. Sanki kalbim tam tekrar birleşti derken yeniden kırılıyordu ve bu acıyı hafifletecek hiçbir şey yapamıyordum. Yıllarımı Johanna'dan kaçarak geçirdikten sonra onunla sadece on yıllık bir hayatı paylaştım. Ani ölümünün ardında bıraktığı acı işkence gibiydi. Ama cesaretimi takınıp kızlarım için dünyanın karşısına geçtim çünkü bu savaşta yanlarında bir babayı hak ediyorlardı. Ebeveyn olunca insan bu hâle geliyormuş.”

Boğazımdaki yumruyu yutkunup zar zor, “Çok özür dilirim,” diyebildim.

“Bunu sana kendini suçlu hissedesin diye anlatmadım. Bazı şeyleri idrak etmen gerektiği için anlattım. Başka biriyle birlikte olmak bana kendimi bok gibi hissettirse de bunu yapmam *gerekiyordu*. Yıllardır sadece kızlarım için yaşıyordum, kendimi hem anne hem baba olmaya öyle bir kaptırmıştım ki temel ihtiyaçlarımı göz ardı etmiştim. Kendim için yaşamayı unutmuşum. Her gün kızlarımın hayatlarının en güzel gününü yaşamaya hazır hâlde uyanırken kendime bir kadınla yaklaşmayı ya da Johanna'yı ardımda bırakmayı yasaklamıştım. Çok yalnızdım ve Johanna'ya beni bırakıp gittiği için kızgın olmaktan nefret ediyordum.”

“Bazen ondan nefret ediyorum. Sonra böyle hissettiğim için kendimden nefret ediyorum, elimde değil.” Kelimeler dudaklarımdan fısıltı hâlinde döküldü.

ÇARPIŞMA

Lukas başını iki yana salladı. “Bence sen kendinden gerçekten nefret etmek istediğin zamanlarda ondan nefret ettiğini düşünüyorsun.”

Nasıl olmuştu da tek bir cümleyle göğsüme görünmez bir bıçak saplayarak tüm sırlarımı ortaya dökebilmişti.

“Neden böyle düşünüyorsun?” Derin bir nefes verdim.

“Çünkü yalan bir hayat yaşayarak insanları kendinden uzaklaştırıyorsun. Senin yerinde olmak istemezdim; olmadığım biri gibi davranmak, boş bir hayat yaşarken aynı anda hem göz önünde olup hem de herkesten saklanmak... Sen acını içine gömerken ben acılarımı kucaklıyorum. Kırılma zayıflık belirtisi değildir, kırılma yaşamaktan korkanların ardına saklandığı güçtür. Korku içinde yaşamaktan bıktım, sen de bıkmalısın. Akıl sağlığın ve geleceğin için bunları aşmanın zamanı geldi. Onun anısına ne kadar tutunmaya çalışırsan çalış Johanna geri gelmeyecek. Hayatını dolu dolu yaşamaktan vazgeçmek için onu bir bahane olarak kullandığını bilse suratına tükürdü. Sonun benim gibi olacak korkusuyla kendini sevgiden mahrum etmene çok kızardı. En önemlisi de kardeşime ve en yakın arkadaşşıma en çok ihtiyaç duyduğum zamanda beni terk etmene çok kızardı.”

Yüzümü çevirip abimin yoğun bakışları yerine duvardaki desenlere odaklandım. Gözlerim dolmaya başlamıştı. “Seni hayal kırıklığına uğrattığım için özür dilerim. Boktan bir kardeş oldum, acı dayanılmaz hâle geldiğinde sizden kaçtım. Kaia’ya bakıp Johanna’yı düşünmemek ne kadar zordu bilemezsin. Bu histen nefret ediyordum. Suçlu hissediyordum, kendimden tiksiniyordum ve acı çekiyordum. Ama en çok da sana bunları yaşattığım için kendime katlanamıyordum. Gerçekten çok özür dilerim.” Sesim çatallandı.

“Seni affediyorum. Ama gerçekten affetmemi istiyorsan korkuların yüzünden boktan hatalar yapmaya kalkışma. Eski günlerin hatırına sana son bir nasihat vereceğim.” Bana hafif

bir tebessümle baktı. "Aptallık etme. O kızı kaçıрма çünkü buradaki asıl sorun saatte üç yüz kilometre hızla araba kullanırken güvendiğin kişiler olmamalı. Johanna'yla tek bir gün daha geçirme şansım olsaydı o gittikten sonra tekrar parçalara ayrılacağımı bildiğim hâlde yine de gözümü kırpmadan o şans kullanırdım. Sophie için böyle hissetmiyorsan da kızın peşini bırak. Ama ben onunla ilgili bazı şeylerin farkına vardığını düşünüyorum. Bu yüzden ya anlaşmayı seç ya da onu. Ama bunu yaparken de lütfen kendine şu soruyu sor: Sophie'yi seçmezsen McCoy tulumu içinde aynaya baktığında yüzünü buruşturmadan durabilecek misin? Durabiliyorsan o zaman onu gerçekten hiç sevmemişsin demektir."

Ve böylece abim en karanlık sırlarımı, dünyadan sakladığım yalanları gün yüzüne çıkardı. Ama en önemlisi de karanlığı kovarken içimde eksik olduğunu fark etmediğim bir şeyi ateşlemişti.

Umudu.

33

SOPHIE

Bandini sponsor etkinliğine katılmamın tek nedeni babamın beni zorlamış olmasıydı. Eve erken dönmek istediğimi, bana uçak bileti almasını söylediğimde beni geri çevirmiş, aylarca onlarla seyahat ettikten sonra şampiyonluk yarışını kaçıramayacağımı iddia etmişti.

Kuytu köşedeki boş bir masada birlikte oturuyorduk. Ben yemeğimle oynarken babam bana bakıyordu, bu akşam çatalımı üçüncü kez şık porselen tabağa düşürdükten sonra dikkatli gözleri kısıldı.

“Neyin var senin? Makarnaya bayılırdın.”

Yarım yamalak omuz silkmeye çalıştım. “Aç değilim. Bugün kendimi pek iyi hissetmiyorum.”

“Dün ve önceki gün de aynı şeyi söylemiştin. Hatta Maya’da yatıya kaldığından beri böyle diyorsun.” Bakışları beni korkutmuyordu. “Biliyorsun, yalan söylemek hastalık değildir. Duyguları açık açık paylaşmamaya karşı gösterilen alerjik bir tepkidir.”

Vay be, baba. Ne kadar zekisin.

“Duygular fazla abartılıyor.” Mantıklı konuşabiliyor muydum? Orası henüz belli değildi.

Şaraptan bir yudum aldım. Kadehimi masaya bırakırken babam içkime el koydu. Suratımı asıp bu konunun peşini bırakması için gözlerimle yalvardım.

“Mesele o çocuk, değil mi? Tekmelenmiş bir köpek gibi yerde inlemene izin vermeyeceğim, ben seni bundan daha güçlü yetiştirdim.” *Of, acıttı.* “Ya bana ne olduğunu anlatırsın ya da gidip onunla konuşurum. Sakın yapmam sanma, Sophie Marie Mitchell.”

Liam’la hiçbir şekilde konuşmasını istemiyordum, bu yüzden ikimizi de korumak adına pes ettim.

“Sonunda Liam’a âşık oldum.” Bu kelimeler bütün cesaretimi kırmıştı.

“Ne olmuş yani? Bunu herkes biliyor.”

Başımı tabağımdan kaldırıp babamın yüzüne baktım. “Ne demek herkes biliyor?”

Ya ben elindeki şarap kadehi kadar şeffaftım ya da babam gerçekten Interpol ajanıydı.

“Sen benim kızımsın. Ne zaman Liam’a baksan gözlerinde daha önce hiç görmediğim bir bakış beliriyor. Makarnaya bile öyle bakmıyorsun. Ona olan hislerin gözlerinden okunuyor. O da sana aynı şekilde bakıyor.”

“Bu konuda nasıl bu kadar soğukkanlı olabiliyorsun?”

“Ne yapmamı bekliyorsun? Sana bağırp çağırmamı mı? Artık yirmi iki yaşındasın.”

“Şey, evet? Hatta konuşmamız bittikten sonra balo salonunu terk edersin belki diye düşünüyorum.”

Babam iç geçirdi. “Bu yıl Noah ve Santi’yle yeterince sorun yaşadım. Basın toplantısındaki gaf dışında Liam’la aranızdaki şeyi çoğunlukla gizli tutmayı başardınız.”

“Yani, kurallarını çiğnediğim için bana kızmadın mı?”

ÇARPIŞMA

“Tabii ki kızdım. Ama sen karşımda ağlamaya bir kadeh yakınken ‘Bak gördün mü? Ben sana demiştim,’ diyecek hâlim yok.”

Babamın beni aydınlatan sözleri karşısında iç çektim. “Vay be. Konuşma tarzını geliştirmelisin. Kız arkadaşın olmamasına şaşmamalı.”

Güldü. “Şu hâline bak, espri falan yapıyorsun. Neden olan biten hakkında benimle konuşmuyorsun? İşimle evlenmeden ve bekâr bir baba olmadan önce bu yaşlı adamın da kendince aşk meşk sorunlarıyla boğuşmuşluğu oldu. Gençliğimde ben de bir sürü aptalca hata yaptım. Ama sana bir şey söyleyeyim mi? Sevgini kazanan kişi buna layık olsa iyi eder çünkü senin kalbin cüssenden büyük. Tek bir parmağında bile bazı insanların tüm vücutlarında taşıdığından daha fazla ruh taşıyorsun.”

Babamın nazik sözleri yüzüme hafif bir tebessümün yayılmasına neden oldu.

“Her şey o berbat prenses kostümü ve beni gitmeye zorladığın partiyle başladı.”

Eliyle yüzünü ovuşturdu. “Bize birkaç kadeh şarap getirsem iyi olacak, içimden bir ses bu konuşmanın uzun süreceğini söylüyor.”

Babam şarap almaya giderken arkasından kahkaha attım. Günlerdir ilk defa rahatladığımı hissetmişim.

Dün babamla Liam hakkında konuşmak bende yepyeni yaralar açmıştı. Hikâyemi baştan sona anlatana kadar ne denli düştüğümü fark etmemiştim, bu da kendimi savunmasız ve zavallı hissetmeme neden olmuştu. İtirafıma rağmen babam sakince dinleyip birkaç tavsiyede bulundu ve eve erken dönme isteğimi bir kez daha geri çevirdi.

LAUREN ASHER

İtalya'ya dönüş uçağında üzüntüye boğulmak yerine güzeller güzeli arkadaşım tarafından ayarlanan kendi sonuma yakından bir bakış atma fırsatı yakalamıştım.

Maya: Bu gece beni ekmemen için saatlik hatırlatma yapıyorum. Ekersen olacaklar hoşuna gitmeyebilir. 😊

Ben: Genelde tehdit dolu mesajlar gülümseyen emojiyle bitmediğinde daha etkili olur.

Maya aynı emojiyi yanına bir de bıçak ekleyerek gönderdi. Giyinip süslendim çünkü buna ihtiyacım vardı. Liam'ı görme pahasına da olsa Maya'yla dertleşmeye gideceksem dünya umurumda değilmiş gibi görünsem iyi olurdu. Hiçbir şey sırtı açık bir elbise kadar *sikerler aşkı* diyemezdi.

Birkaç saat sonra kalabalığın arasında dikkatimi çeken ışıltılı elbisesi sayesinde Maya'yı buldum. Yarısı dolu şampanya kadehine uzandığımda, "Hey, daha içiyordu—" derken birden sustu.

Ya poker suratım yüzünden ya da hissettiğim kadar delirmiş görüldüğümden afallamıştı. Kadehin içindeki sıvıyı birkaç yudumda bitirdim, soğuk sıvı boğazımdan aşağı süzüldü.

Bu hâlimi Liam sonrası Sophie diye adlandırıyordum.

"Pijama partimiz sırasında bana Liam'a biraz zaman vermemi söylediğini hatırlıyor musun? Belki bana olan hislerini kabullenmeye başlar demiştin?"

Başıyla onayladı, gülümsemeye çalışsa da sonunda kaşlarını çatmaya karar verdi.

"Eh, hiçbir şey değişmedi. Gün geçtikçe kendimi daha derin bir belaya düşerken buluyorum." Dudaklarımı büzerek titremelerine engel olmaya çalıştım.

Maya'nın kaşlarının arasındaki çizgi derinleşti. "Ne tür bir bela?"

"Kalbim dondurma reyonunun zeminine saçıldığı için onuncu koridorun temizlenmeye ihtiyacı var türünde bir bela."

ÇARPIŞMA

Aniden garsonu görünce kolunu kavradım, siparişimi vermeden bir yere gitmesini istemiyordum.

“Bir tur daha şampanya alabilir miyiz, lütfen? Hemen olursa çok seviniriz.” Adamın burnu kalp kırıklığının kokusunu almış olacak ki hızla yanımdan uzaklaştı.

Maya bana içten bir gülümsemeyle baktı. “Özür dilerim. Hatasını fark edip ne kadar aptal olduğunu anlayacağını düşünmüştüm.”

“Devam etmeden önce alkole ihtiyacımız var. Hem de çok fazla alkole.”

Maya anlayışla başını tamam anlamında salladı.

Canım garsoncuğum elinde bir değil iki şampanya şişesiyle çıkageldi. Adam kalbimi çalmaya çalışıyor gibiydi, tabii artık bir kalbim varsa.

İkimiz de tepsiden birer şişe kaptıktan sonra salonun köşesine çekildik. Önceki kuytularda çekilme deneyimimden hiçbir şey öğrenmemiş olsam da en azından bu sefer yanımda arkadaşım vardı. Maya’yla bardakları boş verip itiraflarımın arasında doğrudan şişeden içtik. Bizi diğer davetlilerden saklayan bir masanın arkasında görgü ve zarafet timsali olarak yere çöktük. Hiçbir detayı atlamadan Maya’ya her şeyi anlattım.

Her gülmek ya da ağlamak istediğimde şampanyamı yudumluyordum ki bu da şişeyi neredeyse yarıladığım anlamına geliyordu.

Birkaç damla gözyaşı döksem de Maya da benimle birlikte ağlayarak böyle bir arkadaş edindiğim için ne kadar şanslı olduğumu hissettirdi.

Şişenin yarısını bitirdiğimde, kalorilere ve yanlış kararlara kıkır kıkır güler hâle gelmiştim. Doğru düzgün akşam yemeği yemediğime de pişman olmuşum, ağzıma attığım *cupcake* pek yemekten sayılmıyordu.

“Umarım...” Hıçkırıldım. “Sana ne kadar değer verdiğimi biliyordur.”

“Evet biliyorum, şimdiye kadar üç kez söyledin zaten. Ama buna sevindim.” Güldükten sonra şampanyasından bir yudum daha aldı.

“Noah’ı sevdiğini nasıl anladın?” Ağzımdan bir hıçkırık daha kaçtı.

“Onsuz olmak onunla olmaktan daha çok acı verdiğinde.”

“Liam’ın beni sevdiğini sanmıyorum.” Gözyaşlarımı tutmaya çalıştım.

“Neden böyle düşünüyorsun?”

Kaşlarımı çattım. “Çünkü hislerimi itiraf ettiğimde bana beni sevdiğini söylemedi.”

“Hislerini açık açık söylemen çok cesurca. Belki de sevgisini göstermekte zorlanıyordur, bilhassa da elinde takımından gelen bombok bir teklif ve üzerinde bunun baskısı varken. Seni hayal kırıklığına uğratmaktan korkuyor olabilir. Ama seni sevdiğinden hiç şüphem yok.”

Şampanyadan büyük bir yudum daha aldım. “Onun pistlerde yarışmaya nefes almaktan daha çok ihtiyacı var. Bu da demek oluyor ki ben geleceğinde yokum, yerimi cazip bir sözleşmeyle yepyeni bir F1 sezonu aldı.”

“Haklısın. Ama sevdiğin insanla birlikte olamadıktan sonra sözleşmelerin ne önemi var ki?”

“Sana beni sevmediğini söyledim.”

Maya gözlerini devirdi. “Gerçekten mi? Çünkü bardan sana bakıp durması bana aksini söylüyor da.”

Başımı kaldırıp Jax ve Noah’yla takılan Liam’a baktığımda gözleri iki mıknaş gibi benimkilerle buluştu. Gözlerimi kısarak ona baktıktan sonra bakışlarımı tekrar yere çevirdim.

“Masanın altına saklanırsam beni bulur mu sence?” Bu fikrin az da olsa gerçekleşme ihtimali vardı.

“Asla bilemezsin. Belki de Santi’yi onun dikkatini dağıtmaya ikna edebiliriz.” Maya abisini bulmak için etrafa bakındı.

ÇARPIŞMA

“Tamam, hemen ona mesaj at.” Telefonunun içinde olduğu çantayı ona uzattım.

“Çok geç, sanırım oyun bitti,” dedi ve Noah yanına oturduğunda kıkırdadı.

Kaşlarımı çatarak Noah’ya parmağımı kaldırdım. “Sen kaybol. Kıza kıza takılıyoruz.”

Noah beni görmezden gelip burnunu Maya’nın boynuna gömdü.

“Üzgünüm, Sophie. Noah, kes şunu.” Maya onu iterek uzaklaştırdı. Noah, Maya’nın şampanya şişesini kaptığı gibi ağzına götürdü ve sonra ağzını smokininin koluyla sildi.

“İğrençsiniz. Gerçekten, size bakarken midem bulanıyor.”

“Litrelerce şampanya içtiğinden bulanıyor olmasın?” Noah kendi şişesini benimkiyle tokuşturdu.

Bir çift ayakkabı önümde belirdiğinde sarhoş görüntüm ayakkabının parlak yüzeyine yansıdı. Liam olduğunu düşünerek başımı kaldırdım ama bana gülümseyen bir Jax’le karşılaştım. Çılgın bukleleri sıra sıra örülmüştü. Sırtışının beni pek de rahatlatığı söylenemezdi. Liam yerine Jax’i görünce göğsümde bir sızı belirmişti ama beynim bunu algılayamayacak kadar uyuşmuş hâldeydi.

“Hadi, canım. Bırakalım da bu ikisi kafayı çeksin.” Ela gözleri benimkilerle aynı hizaya gelecek şekilde çömeldi. “Gel şu asık yüzünü güldürelim. Ne dersin? Liam’a söylememize gerek yok, o sikik herif çöldeki minik tartışmanızdan beri götü başı dağıtmış hâlde.”

Uzattığı eli tuttum ama şampanya şişesini de yanıma almayı ihmal etmedim çünkü ondan henüz ayrılmak istemiyordum.

Jax bir çocuğu azarlar gibi *cık cıkladı*. Dövmeli elini uzattı ve sahte iskelet parmaklarıyla şişeyi boğumundan tutup rastgele bir masanın üzerine bıraktı. “Sanırım küfelik olacak kadar içtin.”

“Bunu su niyetine şampanya içen adam mı diyor?”

“Hey, su niyetine köpüklü şampanya içme konusunda dünya şampiyonu olabilirim ama en azından bazen podyuma çıkmayı başarıyorum.” Bana göz kırptı.

Öyle bir güldüm ki tekrar hıçkırmaya başladım. Jax sanki F1 Dünya Şampiyonası'nı kazanmamış gibi konuşuyordu.

Bizi kalabalığın arasından geçirdi ama ayaklarım sürekli birbirine dolandığı için yavaş ilerliyordum. Gözlerim bir köşeye çekilmiş, suratı asık ve kasvetli bir ifadeyle tek başına duran Liam'a takıldı.

Parmaklarımı oynatarak ona el salladım. Ani samimiye-timden hoşlanmamış gibi kaşlarını çattı.

Jax beni salondan çıkardı. Asansörle zemin kata indik, aramızdaki sessizlik yerini bana neden yardım etmek istediğine dair bir şaşkınlığa bırakmıştı. En yakın arkadaşını incitmiştim. Bana yardımcı olmasının tek mantıklı sebebi vardı, o da onu Liam'ın göndermiş olmasıydı.

Ortada olmayan şeyleri görmeyi bırak, Sophie.

Ona sorma fırsatını bulamadım çünkü dışarı çıkıp temiz havayı içime çektiğimde midem bulanıp başım dönmeye başladı. Vücudum titriyordu.

“Hayır, kusamazsın.” Jax, şampanya bana ihanet etmeden önce saçlarımı tutmayı başardı, midem isyan ederken asit bo-ğazıma yükseldi.

“Kahretsin, Sophie. Bu ayakkabıları gerçekten çok sev-miştim. Sevgili dostum seni bana yeni bir çift alacak kadar sevdiği için şanslısın.”

Jax'in kızgınlıktan çok endişeli çıkan sesi dışında bir şey hatırlamıyordum. Dünyam karanlığa gömüldü. Acının yerini alan uyuşukluk göğsümdeki ağrıyı dindiren hoş bir duyguydu.

34

LIAM

Keşke duygularımı Sophie'ye itiraf edebilseydim. Ama korkağın teki olduğumdan ilişkimizin ve geleceğimizin peşine düşmek yerine oturup ne yapacağımı düşünüyordum. Abimin yardımına, annemle babamın sözlü tacizlerine rağmen hâlâ ikilemdeydim ve istediklerimle yapmak zorunda olduklarım arasında gidip geliyordum.

Korkuyordum. Ailemin sırlarımı açığa çıkarmasıyla kafamın bu kadar karışabileceğini hiç düşünmemiştim. Ama işte buradaydım, Sophie'nin aşkını kabul etmekten ödüm kopuyordu.

Onu sevmekten korkmuyordum. Böyle düşünmek aptallık olurdu. Sadece kötü bir şey olacağı endişesinden kurtulamıyordum, tıpkı *seni seviyorum* diye karşılık verdikten sonra olması muhtemel şeyler gibi. İlişkimizin kötü biteceğini düşünmek midemi bulandırıyordu.

Duygularımla yüzleşene kadar Sophie'den uzak durmalıydım, ikimizin de iyiliği için bunu yapmak zorundaydım. Herkes haklıydı. Sophie dünyaları hak ediyordu ve bunu ona

vereceğimi garanti edene kadar da onun çevresinde bulunmayı hak etmiyordum.

Salondan çıkan Jax'i takip ederek kusan Sophie'ye yardım edişini izledim. Dizleri boşalınca çimlerin üzerine bayılıverdi. Benim yüzümden acı çektiğini bildiğimden kalbim sıkıştı.

"Onu bu hâlde görmekten nefret ediyorum." Onu yerden kaldırdığımda sanki onu taşıyanın kim olduğunu biliyormuş kollarıma sokuldu.

"Yarış sonrası podyum gibi koktuğu için mi?" Jax yüzünü buruşturarak mahvolmuş ayakkabılarına baktı.

"Hayır, geri zekâlı. Bayılana kadar içmesinin sebebi olduğum için."

Bir ışık patlaması oldu ve bu beklenmedik aydınlık karşısında gözlerimi kıştırdım. Birkaç flaş patlarken muhabirler Sophie ve benimle ilgili sorular sormaya başladı. Flaşlar gözümü alırken mahremiyetimizi ihlal ettikleri için öfkeden köpürmeye başladım.

Jax, "Ne oluyor be?" diye bağırdı.

"Kahretsin. Bu hiç iyi olmadı. Çantasını al ve arabayı çağır. Hemen." Sırtımı paparazzilere dönerek Sophie'yi korurken otelin vale bölümüne doğru hızla yürüdüm.

Çekilen fotoğrafların sonuçlarıyla yarın uğraşacaktım. Beş para etmez magazin haberi arayan başka akbabalara karşılaşmadan önce onu odasına götürmeliydim. Göğsüme doğru mırıldanırken avucuyla smokinimi kavradı.

Hissettiğim çelişkili duygular yüzünden beynim zonkluyordu. Sophie'ye tekrar yakın olduğuma sevinsem de bu kadar içtiği için ona, ilişkimizi bozduğum için de kendime kızıyordum. Arkadaşlığını ama en önemlisi de Sophie'yi geri istiyordum. Her şeyiyle.

Jax arabayı bulmama yardım ederek benimle Sophie'nin odasına kadar geldi. O süitinin içinde gezinirken ben de rahatça dinlenebilsin diye Sophie'yi yatağına götürdüm. Dişlerini fırça-

ÇARPIŞMA

lamama, makyajını silip pijamalarını giydirmeme izin verecek kadar kendine gelmişti.

Onu yatağın en sevdiği tarafına yerleştirip her ihtimale karşı yakınına bir çöp kovası bıraktım. Yatağa kıvrılmış hâldeyken minicik görünüyordu. Onu böyle izlerken bedenine yakın olmak, sımsıkı sarılarak acısını dindirmek istiyordum ve bunu yapamamak bana acı veriyordu.

Dürtülerime direnerek oturma odasına döndüm.

“Ona âşıksın.” Jax çenesini ovuşturdu.

“Maalesef.”

Kaşlarını kaldırdı. “Gerçekten de maalesef mi?”

“Hayır. Ben hayatımdaki her iyi şeyi mahveden bir aptalım.”

Bana şüpheli bir bakış attı. “Neden ona hislerini anlatmıyorsun?”

“Çünkü ne yapacağımı bilmiyorum.”

“Hayatına çekidüzen vermelisin. Bu şekilde davranarak hem ona hem de kendine haksızlık ediyorsun. Ayrıca bir sezon daha takım arkadaşım olup olmayacağını öğrenmeyi dört gözle bekleyen bana da. Birkaç saat burada kalıp kusmuğunda boğulmadığından emin olacağım ama senin gitmen gerek, kalırsan ikinize de zarar vermiş olursun.”

Böylesine olgun davrandığında Jax'i tanımakta zorlanıyordum, bana aynı anda hem öğüt veriyor hem de kendime gelmemi sağlıyordu.

Odadan çıktım ve bir kez daha Sophie'yi arkamda bırakarak kapıyı kapadım.

35

Bir vurma sesine uyandıgımda bunu beynimin bana ne kadar kızgın olduğunu belirtme şekli diye yorumladım. Ağrıyı umursamadan yastığın birini başımın üzerine bastırdım. Vurma sesi devam ederken bunun kafamdan değil de kapıdan geldiğini fark ettim.

Hasiktir.

Sarhoş olup Jax'in üzerine kustuğum görüntüler zihnime üşüştü.

Yataktan sürünerek çıkıp uykulu gözlerimi ovuşturarak otel odamın kapısını açtıgımda James Mitchell'in öfkeli bakışlarıyla karşılaştım.

"Merhaba, baba." Sesim çatallandı.

Sanki Bandini garajındaymış gibi emirler yağdırırcasına, "Eşyalarını topla," diyerek bir homurtuyla odaya daldı.

"Ne?"

"Eve dönüyorsun. Tebrikler, bir uçak bileti kazandın. Hem de *business class* çünkü son dakika uçuşlarında başka yer kalmamış."

ÇARPIŞMA

“Neden bu kadar kızgınsın anlamıyorum.”

Bana yerel gazeteyi uzattı. “Bana Liam’la olan ilişkin hakkında her şeyi anlattığında Tanrı’ya sana karşı anlayışlı olacağıma dair yemin etmiştim. Ama sabrımı zorluyorsun. Eşyalarını topla. Sana havaalanına kadar eşlik etmek için burada bekliyorum olacağım.”

Dedikodu köşesinin manşetini okurken gözlerim yaşardı. *Bandini Prensesi Tüm İhtişamını Kaybetti, F1’in Gönülçeleni Liam Zander’la Takılıyor. Sayfayı hızlıca taradığımda gözüme gizli ilişki ve gece kaçamakları gibi ifadeler ilişti.*

Utançtan yanaklarım alev alev yanmaya başladı. Omuzlarımı dikleştirip babamın fırtınalı gözlerine baktım. “Bunun ne kadar leş bir haber olduğunu sen de biliyorsun.”

“Umurumda değil. Böyle bir haberle daha karşılaşsam seni olacaklar konusunda uyarmıştım. Kalbin kırıldıği için dram yaratmanla ya da aptalca kararlar almanla uğraşamayacağım. Eve git, sakinleş ve okula dön.”

Derin bir nefes aldım. “Hayır.”

“Efendim?” Babam bir adım geriledi, burun delikleri genişlemişti, bana gözlerini kısarak bakıyordu.

Başım zonklasa da konuşmaya devam ettim. “Eve gitmiyorum.”

“Evet, gidiyorsun. Daha önce bana karşı gelmeye kalkışmadın, şimdi tepem atmışken hiç kalkışma.”

Başımı iki yana salladım. “Üzgünüm ama eve dönemem.”

“Döneceksin çünkü ben döneceksin diyorum. Liam sorunu ben hallederim ama senin buralardan uzaklaşman gerek. Çevrimiçi derslerini örgün eğitimle değiştir ve artık durumu kabullen.” Babam gazeteyi aldığı gibi çöp kutusuna fırlattı.

“Yapamam.” Kelimeler dudaklarımdan fısıltı hâlinde döküldü.

“Neden?”

“Çünkü dönemi dondurdum.” Bakışlarından saklanmak için elimden gelen tek şeyi yaparak gözlerimi kapadım.

“Ne yaptın?” Babam içimi ürpertecek kadar sakin bir sesle konuşuyordu, bağırp çağırılmıyordu ama öfkeden kızarmıştı.

Gözlerimi açtığımda bariz bir öfkeyle bana baktığını gördüm. “Mutlu değilim ve Liam’la bu işi bitirmem gerekirken sırf seni yatıştırmak için buradan çekip gidemem. Seni çok seviyorum, baba ama bu bölümü seni mutlu etmek için seçtim ve sonunda okuduğum bölüm yaşam enerjimi emer hâle geldi. Sana karşı en başından dürüst olmayarak hata ettim. Muhasebeden nefret ediyorum. Derslerden de hayatımın geri kalanında bu işi yapma düşüncesinden de nefret ediyorum. Gerçekten, hepsinden nefret ediyorum. Sırf sen de benim için pek çok konuda fedakârlık yaptın diye devam ediyordum.” Gözyaşlarım serbest kalarak yüzümden süzölmeye başladı.

Babam çok üzgün görünüyordu. “Beni ne kadar hayal kırıklığına uğrattığını bilemezsin. Bana yalan söyleyeceğini hiç tahmin etmezdim, hem de yıllarca. Hele ki okulu bırakıp bana söylememek? Ben böyle bir evlat yetiştirmedim.”

Babam bana inanmayan gözlerle bakarken yaşlar yüzümden kontrolsüzce süzölüyordu. “Seni hayal kırıklığına uğratmaktan ödüm koparken okulu bıraktığımı sana nasıl söyleyebilirdim? Bana da çalışanlarla aynı kuralları uyguluyorsun. Başarısız olmaktan ya da kurallarına ve planlarına karşı gelmekten o kadar korkuyordum ki sana söylemektense saklamayı tercih ettim.”

“Seni önemseydiğim için kuralcıyım. Çünkü sonunda heba olmanı ya da bana bağımlı kalmanı istemiyorum.”

“Hayır. Sen sonumun *annem* gibi olmasını istemiyorsun.”
Derin bir nefes aldı.

Geri adım atmayarak gözlerimi gözlerine diktim. Hayatımda ilk kez sonuçlarından korkmadan babamla karşı karşıya gelmeye hazırdım. Beni eve ya da Timbuktu’ya gönderebilirdi, umurumda değildi.

“Bunu istemem yanlış mı? Sorumluluklarından kaçan bir keş olmanı istemiyorsam ne olmuş yani?” Ellerini havaya savurdu.

ÇARPIŞMA

“Muhasebeyi seçersem sorumluluklardan kaçmış olmam. Senin arzunu yerine getirmek adına kendi mutluluğumdan vazgeçmiş olurum.”

Babamın bakışları sertleşti. Onu hiç böyle görmemiştim, ellerini iki yanında yumruk yaparken içten içe öfkeden patlamak üzereydi. Başka bir şey söylemeden arkasını döndü ve otel odamın kapısını çarparak kapadı.

Bu tartışma son enerji kırıntılarımı da tüketmişti. Kanepeye çöküp yüzümü ellerimin arasına gömerek hıçkıra hıçkıra ağladım.

Savaşı zaten kaybetmişken bu muharebeyi kazanmak önemsiz geliyordu.

Ben hiçbir zaman ağlak biri olmamıştım. Çuvalladığımda nasıl görüldüğümü hiç öğrenememiştim. Çünkü hiç çuvallama şansım olmamıştı. Meğer ağladığımda yüzüm şişiyor, yer yer kızarıyor ve gamzelerim tarihe gömülüyormuş. Yeşil gözlerim kan çanağına dönerek çirkin bir Noel dekorasyonu gibi kırmızıyla kontrast oluşturmuştu.

Yüzüm gözüm şiş hâlde babamın ofisinin kapısını çaldım. Saatlerce konuştuklarımızı düşünmüş, babam bana bu kadar kızgınken akşamdan kalmalığının etkisinden kurtulamamıştım. Suçluluk duygusu bütün sabah beni huzursuz edip diken üstünde tutmuştu.

“Gel.” Kapının ardından babamın boğuk sesi geldi.

Derin bir nefes alıp öfkesine hazırlanarak parlak kırmızı kapıyı itip açtım.

Babamı öfkeli bulmayı beklerken kederli gözlerle bana baktığını gördüm. Bu hâli içimi burkmuş, gözlerim yeniden yaşarmaya başlamıştı.

Sevgili göz pınarlarım, bana bunu yapamazsınız, bu işte ortak olduğumuzu sanıyordum.

“Eninde sonunda geleceğini biliyordum. Tartışmamız yüzünden kapıma dayanmadan bir saat duramazsın sanmıştım. Epey uzun sürdü.” Bana yarım yamalak gülümsedi.

Ben ergenlik hormonlarım kontrolden çıkıp da istemediğim aptalca şeyler söyleyip sonra özür mektupları yazan biri olabilirdim ama babam ipliğimi pazara çıkarınca bunu tabii ki kabullenecek değildim.

“O kadar mı tahmin edilebilir biriyim?” Aramızdaki boşluğu kapayarak masasının yanında durdum.

“Bu soruyu bana dün sorsaydın evet derdim. Ama bugün beni o kadar şaşırttın ki artık emin değilim.”

“Noah’ın kazanması ve Bandini’yle F1’e hükmettiğinden sezon sıkıcı olmaya başladı diye düşünüp ortalığı biraz karıştırayım dedim.”

Babamın hüznünlü gözleri neşelendi ve gülümsemesini bastırmaya çalıştı. “Tam da öyle yaptığını söyleyebilirim.”

“Sana bunca zaman yalan söylemek istemedim. Sadece nasıl anlatacağımı bilemedim.”

“En çok hangimize kızgın olduğumu bilmiyorum. Yıllarca okulu sevmediğin hâlde bana yalan söylediğin için sana mı, yoksa okuldan ne kadar nefret ettiğini fark etmediğim için kendime mi? Tanrı aşkına, sen benim kızımsın. Mutsuz ya da sıkıntılı olduğunda bunu anlamam lazım.”

“Çok meşguldün. Bandini, Noah ve Santi’yle uğraşırken meşgul olman çok normal.”

“Benim adıma bahane üretmeye çalışma.” Ayağa kalktı.

“Elimde değil.” Babama karşı büyük bir zaafım vardı.

Beni kendine çekip sıkıca sarıldı. “Bunu neden benden sakladın? Bölümünü sevmediğini bana söyleyebilirdin.”

“Nasıl söyleyeceğimi bilemedim. Bölümden bahsettiğimde çok mutlu görünüyordun. Nefret ettiğimi sana nasıl söyleyece-

ÇARPIŞMA

ğimi bilemedim. Ama artık rol yapmaktan ve gerçek isteklerimi senden saklamaktan bıktım. Ben yetişkin bir kadını, beni eve dönmeye zorlayamazsın, tıpkı nefret ettiğim bir hayatı yaşamaya zorlayamayacağın gibi. Bu yaşamak değil, sadece hayatta kalmak. Sen bana böyle olmayı öğretmedin, bana kendimi geliştirmemi, dünyanın önümde eğilmesini öğrettin.”

Babam kolumdan tutarak sanki bu kadar kısa sürede nasıl büyüdüğümü anlamıyormuş gibi baktı. “Sana güçlü bir kadın olman için gerekli özgüveni aşıladığıma pişman değilim. Sadece bunu bana karşı kullanabileceğini hiç düşünmemiştim.”

“Dün gece sarhoş olduğum ve bir dedikodu gazetesi tarafından yürüyen ölü gibi fotoğraflandığım için özür dilerim. Böyle şeyler yapmamalıydım ama çok üzgündüm. Göğsüm sürekli sıkışıyordu ve ağlamadan ona bakamıyordum.” Gülümsemem soldu.

“Seni üzen o adama gününü göstereceğim. Bir planım var ama bu konuda bana güvenmek zorundasın.”

“O adam derken?” Bir güzel azarlanmayı hak etse de Liam’a zarar vermesini istemiyordum.

“Kızımı ağlatan piç tabii ki, kim olabilir? Bırak ben halledeyim.” Bana tekrar sarıldı.

Babamın odunsu kokusunu içime çektim. “Liam’ı öldürmeni ya da ona herhangi bir şey yapmanı istemiyorum. Ona ne yapacağın konusunda daha açık konuşabilir misin?”

Gülerek beni serbest bıraktı. Ofis sandalyelerinden birine çöktüm, başım zonkluyor, parmaklarım titriyordu. Akşamdan kalma hâlim içimdeki öfkeyle ve babamın planıyla daha da beter hâle gelmişti.

“Ağzını burnunu dağıtamayacağım kadar yakışıklı. Ayrıca, itiraf etse de etmese de o herif seni seviyor.”

Göğsüm sıkışsa da sözlerini duymazdan gelerek, “*Business class* biletimi iki gün sonraya erteleyebilirsin. Dünya Şampiyonası’ndan sonra eve daha havalı dönmek istiyorum,” dedim.

LAUREN ASHER

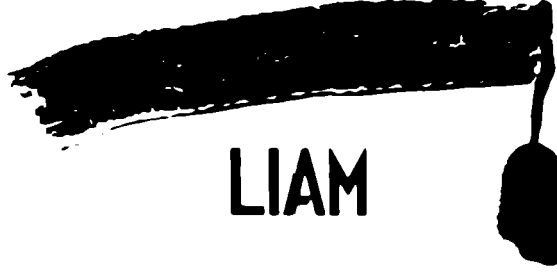
“Doğumhaneye iade tarihini kaçırdığımızdan emin misin?”

“Eminim. Okulu bıraktıktan sonra iki kez kontrol ettim çünkü beni öldüreceğini biliyordum.”

“İşte benim kızım, cenazesini bile önden planlıyor. Okul kararını daha sonra konuşalım, şu an dokunsam kusacakmışsın gibi görünüyorsun.”

“Güzel plan.” Başımdaki ve göğsümdeki ağrıyı görmezden gelerek gözlerimi kapadım. Bu hoş bir duyguydu, bana hâlâ burada olduğumu, son işkence dalgasını yaşamaya hazır olduğumu hatırlatıyordu.

36

Sıralamalarda iyi bir performans sergileyerek sezonun son yarışı için üçüncü sıradaki yerimi aldım. Kötü bir sıralama olmasa da Dünya Şampiyonası boyunca ikinci sırada olmakla aynı heyecanı vermiyordu. Bu yıl zirve yarışına girdiğim Noah'yla rekabetimiz de eski eğlencesinden yoksundu.

Sophie dün geceki alkol komasından sonra muhtemelen kendini kötü hissettiğinden basın toplantısına gelmemişti. Bu da gün boyunca beni meşgul tutacak McCoy görüşmelerinden önce onunla konuşamayacağım anlamına geliyordu. Mesajlarıma cevap vermeyi reddettiği için onunla konuşmamın başka yolu kalmamıştı. Yokluğu içimde bir boşluk yaratıyordu.

Ne yazık ki sürprizler bununla bitmemişti. Baygın Sophie'yi taşırken çekilmiş korkunç bir fotoğrafımın gazetede yayımlanması yetmemiş olacak ki sıralama turu sonrası yapılan basın konferansı bittiğinde James Mitchell yanıma geldi.

"Benimle gel." Sophie'ninkinin aynısı yeşil gözlerini bana dikmişti. Sophie'nin gözleri içimi sıcacık yaparken onunkiler sert bir ebeveyni andırıyordu.

Tek bir bakışı bana saçmalamayı kesip ona zorluk çıkar-mamamı söylüyordu.

Peşinden Bandini karavan alanındaki ofisine gittim.

“Otur. İçecek bir şey ister misin?” Samimiyeti beni şaşırtmıştı.

“Su iyi olur.”

Bana bir şişe soğuk su uzatıp masasına geçti. Çerçeve-deki fotoğrafa baktığımda yüzüme bir gülümseme yayıldı. Birkaç yıl daha genç Sophie iki topuzuyla otuz iki diş sırtıyordu, vücuduna doladığı baloncuklu naylonu görmezden gelsem de ayaklarındaki Nike ayakkabılar dikkatimi çekmişti.

Başımı kaldırdığımda babasının bakışlarıyla karşılaştım; bana sanki evcil hayvanlarını öldürdüğümü itiraf etmişim gibi bakarken çenesi seğirdi.

“Bak, her ne kadar kızımın yanına bir daha adım atma-man için sana para teklif edecek duruma gelsem de ikimizin de onun iyiliğini istediğini biliyorum. Biraz araştırma yaptım. Kızım bana yemeden içmeden kesilmiş, gülümsemesi solmuş ve incinmiş hâlde geldiğinde buna sebep olan adamı doğduğuna pişman etmek için elimden geleni ardıma koymayacağıma söz vermiştim. Bırak doğmayı annesinin karnında geçirdiği dokuz aya şükredecekti.”

Eyvahlar olsun, adam çok sinirli.

Devam etti. “Sana olan hislerini kontrol edemediğinden zil zurna sarhoş olmasına ve bir dedikodu gazetesine manşet olmasına çok kızdım. Onun üzgün olduğunu bilmek beni kahre-diyor. Ben de onu ağlatan adam kimmiş diye araştırdım. Minik kızımın gözlerinde yaş görünce yapamayacağım şey yok. Bu da sana bir uyarı olsun. Başından beri koyduğum kurallar onu tam da böyle bir olaydan korumak içindi. Ama ona yaklaşıp tüm savunmasını yıktın. Nihayetinde o da sana Tanrı bilir hangi sebeple âşık oldu.” Gözlerini kapayıp burnunun kemerini sıktı.

Sözleri havada asılı kaldı. Benden mi bahsediyordu? Ağzımı burnumu dağıtmak mı istiyordu?

ÇARPIŞMA

James kafa karışıklığımı hissetmiş olacak ki masasındaki dosyayı açıp bir benzerini de bana uzattı. “Sophie birkaç gün önce bana yürek burkan bir şey itiraf etti. Menajerin McCoy’la devam etmek istiyorsan onu terk etmen gerektiğini, kabul etmezsen de küçük çaplı takımlardan biriyle anlaşmak mecburiyetinde kalacağını söylemiş. Altın kalpli kızımın bu haberi aldığı anda neler hissettiğini bir düşün. Böyle bir kararın ne gibi sonuçları olacağını farkında çünkü o da bu işin içinde büyüdü. Ama en önemlisi de seni anlıyor çünkü seni *seviyor*. Sen de tam onun korktuğu şeyi yapıp sevgisine karşılık vermediğini, böylece yaptığı fedakârlığa değdiğini kanıtladın. Çünkü pistlerde yarışmayı ondan daha çok sevdiğini göstermiş oldun. Sophie sana seni sevdiğini söylediğinde nasıl çıldırdığını bana anlattı. Tebrikler Liam, dünyanın en aptal insanı ödülünü kazandın. Üzgünüm, bu ödülün yanında şampanya ve kupa yok ama umarım kalbin acıyordur çünkü kızımınki çok acıyor.”

Elim dosyanın üzerinde kalakaldı, sözleri içimi parçalamıştı. *Lanet olsun*. Sophie biliyor muydu? Neden hiçbir şey söylememişti? Rick’le konuştuğuyla ilgili tek kelime bile etmemişti. Sözleşmemden ya da McCoy’un ilişkimizi koz olarak kullandığını bildiğinden hiç bahsetmemişti. Gerçi bunu bir sır olarak sakladığımı biliyorken nasıl söyleyecekti ki?

Onu çöle götürdüğümde yüzüme yüzüme söylediği sözler zihnimde dönüp durdu. McCoy sözleşmesiyle ilgili sorularına cevap vermem konusundaki o tuhaf ısrarı.

Ben lanet olasıca aptalın tekiydim. Beni terk etmesi için ona her türlü sebebi veren koca bir aptaldım. Hayallerimi gerçekleştirmem için beni özgür bırakmıştı. Bu ikimizin de canını yakan özverili bir hareketti. Benim canım aşk korkum yüzünden yanarken onununki beni sevdiği ve benim adıma en iyisini istediği için yanıyordu.

“Sophie bunu ne zaman öğrendi?” Kelimeler boğazımda düğümlendiğinde titreyen ellerle su şişesini dudaklarıma götürdüm. Su yerine asit yutmuşum gibi geliyordu.

“Brezilya’da. O şerefsiz menajerin kızımı köşeye sıkıştırmış ve içinde bulunduğu ikilemi ona anlatmış. Sophie’ye olan hislerini anlaman bu kadar uzun sürdüğü için sana acısam mı yoksa suratına bir tane yumruk mu atsam karar veremiyorum. Onu sevdiğini biliyorum. Ama ya o? Bundan artık emin değilim. Bunca şeyden sonra neden sevsin ki?”

Yargılayıcı sözleri karşısında acıyla dişlerimi sıktım. Bana söylediği her şeyi hak ediyordum. “Onu seviyorum. Karar vermem gibi bir durum söz konusu bile değildi, sadece McCoy’un karşı teklifime vereceği cevabı bekliyordum. Onlara ya anlaşmayı değiştirirsiniz ya da siktirip gidersiniz dedim. Ama ne bana ne de Rick’e dönüş yapmadılar.”

“Yerinde olsam menajerimi kovar, kendime daha iyi bir temsilci bulurdum. Lanet olsun. Sana bu konuda yardım edeceğim. Ama konu dağılıyor ve tahmin edebileceğin gibi ben meşgul bir adamım.”

Sırtımda bir ürperti hissettim. Başımla onayladım ve kafam karışmış hâlde bana vereceği yanıtları bekledim. Gözleri yüzümden sığıttığım yumruklarıma ve titreyen bacağıma kaydı.

“Biliyorsun, kızımı sevdiğim için onu yıllarca bu ortamlardan uzak tuttum. Onun mutlu olmasını istiyorum; bu riya dolu hayatın içine savrulup Rick gibi bombok adamlarla muhatap olmasını istemiyorum. Onu iptal edilen akşam yemeklerinden, önemli anları bölen telefonlardan ve bir boka bağlanmayı beceremeyen erkeklerle dolu bir hayattan korumaya çalıştım. Ondan sadece üç basit kurala uymasını istemiştim. Sezon boyunca onu hata yapmaktan korumaya çalışırken aynı hataları benim de yaptığımı fark ettim. Aslında hatalar ve alınmış derslerle dolu bir hayat yaşaması gerek. Çünkü asıl mesele bu. Bir gün çocuklarınız olduğunda siz de anlayacaksınız. Onları öyle bir

ÇARPIŞMA

seveceksiniz ki canınız pahasına korumak isteyeceksiniz. Zamanı durdurmak ve özel anlara sıkı sıkıya tutunmak isteyeceksiniz.” Baloncuklu naylona sarılmış Sophie’nin fotoğrafına dokundu. “Hiçbir baloncuklu naylon onu senden koruyamaz. Kızımı tanıyorum, onu koruyamayacağım tek şey sensin.”

Ne diyeceğimi bilemedim çünkü kelimeler ağzımdan bir türlü çıkmıyordu. Söylediği şeyler beni farklı açılardan etkilemiş, farklı noktalara çekmişti.

“Bütün bu söylediklerimden sonra ne yapacağın artık seni ilgilendirir ama kızım için doğru erkek olduğunu bana kanıtlamak istiyorsan bundan sonraki adımlarında dikkatli olmanı tavsiye ederim. Kızımın herkesi çok kolay affeden biri olduğu düşünülünce şanslı şerefsizin tekisin.” Meydan okuyan bakışları beni korkutmamış, aksine damarlarıma umut aşlamıştı.

James’in bana uzattığı dosyayı açtım. Sayfayı taradım, bilgiler, dökümler ve yığınla sahtekârlık sıralanmıştı. Önünde psikopat gibi görünmeyeceğimi bilseydim bulduğu bilgiler karşısında tavana doğru bağıırdım.

Bunun yerine James’e mırıldanarak teşekkür ettikten sonra dosyayı alıp süitime gittim. Lukas oturma bölümündeki kanepeye yayılmıştı, sıralama turlarına katıldığı için hâlâ üzerinde McCoy forması vardı. Ben kendi McCoy tişörtümü çıkarmaya can atıyordum ama vakit kaybetmek istemediğim için onunla uğraşmadım.

“Yardıma ihtiyacım var.” Dosyayı kucağına attım.

“Nedir bu?” Dosyayı açmadan bana baktı.

“Öfkeme yenilmeden nasıl anlatacağımı bilemiyorum. İki şerefsiz geleceğimle oynarken ben aptal gibi kenarda durmuşum. Sophie’yle, tekliflerimle, her şeyimle oynamışlar. Hepsisi de para için.”

“Anlamıyorum.”

“McCoy. Peter. Rick bile planın içindeymiş.” Dosyayı işaret ettim. Ellerim içimde fokurdayan öfke ve hayal kırıklığından

titriyor, yüklü bir kazanç uğruna hayatımı mahvetmeye çalışan iki kişiye günlerini göstermek için seğiriyordu.

Lukas, James'in topladığı belgeleri karıştırdı. Tanrı bilir o belgelerde başka neler vardı. "Bunları sana kim verdi?"

"Sophie'nin babası."

"Siktir."

Ellerimi yumruk yaptım. "Tam bir aptalmışım. Sophie beni sevdiğini söylediği hâlde ona *hiçbir şey* söylemedim. En azından hak ettiği bir şey söylemedim. Ondan uzaklaşıp arkadaşlığımızı kesersem McCoy'un benimle sözleşme yenileceğini biliyormuş. Biliyormuş ama yine de bana yanıldığını kanıtlamam için bir şans vermiş."

"Ne demek istiyorsun?"

"Bana Claudia ve Peter'in olduğu, dramın hiç eksilmediği bir şirkette devam etmek isteyip istemediğimi sordu." Göğsümde büyüyen paniği hafifletmeye çalışarak derin bir nefes adım. "Ona devam etmek istediğimi söyledim. Beni seven kıza, resmen sözleşme yenilediğim sürece eskiden çıktığım kadınlarla uğraşmayı dert etmediğimi söyledim. Ben lanet olasıca salağın tekiyim. Beni nasıl affedecek bilmiyorum. Bu sırrı ondan sakladığımı bilmesi bile işleri bok ediyor."

"Liam, aptallık etmeyi kes artık. Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Hâlâ seninle konuşmuyor. Yani hiçbir şey değişmedi. Şimdi onu geri kazanmak için daha çok çalışmalısın. Hepsi bu kadar."

Tişörtümün yakasını çekiştirdim. "Durumu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Bütün bu olanlar beni endişelendiriyor."

"Tamam, benim bir fikrim var ama çılgınca gelebilir."

Lukas'ın karşısındaki kanepeye yerleştim. "İçimden bir ses senin çılgınlık anlayışın bile oldukça uysaldır diyor."

"Hey, çıplak gezdiği için tutuklanan adamla konuşuyorsun."

"Parkta Jo'yla arabada sevişirken senden hoşlanmayan pislik bir polise yakalanmak sayılır mı? Sanki striptiz ya da daha havalı bir şey yaparken yakalanmışsın gibi konuşuyorsun."

ÇARPIŞMA

Lukas çok nadir bir şey yaparak bana orta parmağını gösterdi. “Bizi tutuklamaması için memura yalvarmak zorunda kalmıştım. Ben baksırımla kelepçelenirken Jo arka koltukta ağlıyordu. Travmatik bir durumdu, tıp fakültesi şansımın içine ettiğimi düşündüğümünden korkudan titriyordum. Hepsi de sevişmek için eve gidemeyecek kadar sabırsız olduğumuz içindi.”

“İğrenç. Bu kadar detaya gerek yoktu.” Yalandan öğürdüm. “Bu çılgın, kural tanımaz adamın benim için düşündüğü planı duyalım bakalım?”

Abim dosyanın birkaç sayfasını çevirip içindekilere göz attı. “Ne planladığımı duyduğunda kafayı yiyeceksin.”

“Sıkı bir diyeteyim ama teklifin için teşekkürler.”

“Siktir git.” Lukas bana güldü. Uzun zamandır görmediğim kadar içten, geniş bir gülümsemeydi; en azından hâlime gülmüyordu.

Son birkaç gündür öğrendiğim her şeyin üzerine iki şeyin daha farkına vardım. Birincisi, abimi görmezden geldiğim ve telefonlarına bakmadığım için hayvanın teki olduğumdu. Onu ve sohbetlerimizi ne kadar özlediğimi fark etmemiştim. Ve ikincisi de Jo hakkında göğsüm sızlamadan konuşabildiğimdi. Sadece bu düşünce bile başımı dik tutmama yetiyordu.

Abim dikkatimi çekmek için parmaklarını şaklattı. “İlk adım, onlara hiç beklemedikleri anda vurmak olacak.”

“Nasıl yani?”

“Bu ikisi iyi kurgulanmış hikâyelere bayılıyorlar gibi. Neden onlara kendi zehirlerinden tattırmıyorsun?” Lukas beni şaşırtarak muzip muzip sırıttı. Ben de ona karşılık verdim. Planladığı şey her neyse buna hazırdım.

F1 dünyasının da bana hazır olduğunu umdum çünkü ortamı ateşe vermeye geliyordum.

37

Eve dönmeden önce onaracak zamanım olmadığından kırık kalbimi koli bandıyla tutturmuştum. Yaralarımın özel olarak, tercihen *Ben and Jerry's* ve *Parks and Recreation* eşliğinde sarılması gerekiyordu.

Orada olmak istediğim için yarışa gittim. Sonuçta Liam benim arkadaşımды. Aramızda yaşananların ya da birinci olup olmamasının bir önemi yoktu. McCoy'da ya da Albrecht'te yarışa bile onu desteklemeye devam ederdim çünkü onu seviyordum. Duygularımdan kaçmanın bir faydası yoktu, göğsümdeki sabit zonklama palavralarımı yüzüme vuruyor, bana yitirdiğim şeyleri anımsatıyordu.

Liam şampanya yağmuru altında, bu yılın Dünya Şampiyonu olan Noah'yla gururla ayakta dururken acımı bir kenara bıraktım. Tüm bu süre boyunca gülümseyerek hepsine tezahürat yapmaya devam ettim. Onu izlemek bana acı verse de Liam'ın ikinci olduğu açıklandığında alkışladım.

Podyumda gözleri benimkilere takıldı, göz kırptıktan sonra şampanya şişesini bana doğru kaldırdı. Bu bana Soçi'de pod-

ÇARPIŞMA

yuma çıkışını hatırlatmıştı, her şeyi başlatan o domino taşını. Başımı iki yana sallayarak kahkaha attım. Gözlerim yaşlarla dolsa da kendime hâkim olarak Liam'a yarım yamalak bir gülümsemeyle baktım.

Babam beni VIP alanında buldu ve kendine çekip sarıldı. "Biliyor musun evlat, kısacık ömründe beni birçok kez etkilemeyi başardın ama burada durup sana çok acı veren bir şeyle yüzleşmen var ya? İşte ben cesaret diye buna derim."

Ona sıkıca sarıldıktan sonra serbest bıraktım. "Annem gittiğinde nasıl başa çıktın?"

"Bir gün uyandım ve hayatımın geri kalanını ya her şeyin yoluna gireceği umuduna tutunarak geçirebileceğimi... ya da hayata iki orta parmak gösterip siktiri çekebileceğimi fark ettim. Küfürlü konuşmamın kusuruna bakma tatlım."

Babamla kahkahalara boğulduk.

"Sanırım ben ikinci seçeneği tercih ederim." Gözlerinin içine bakıp gülümsedim.

"Tabii ki onu tercih edeceksin. Bu huyunu kimden aldığını sanıyorsun?" Öyle bir göz kırptı ki eskiden tüm kadınları dizlerinin üzerine çöktürdüğünü hatırladım.

Noah bir anda çıkagelip sezon boyu çıkardığı başarılı işleri kendi dilinde takdir edercesine babamı şampanya yağmuruna tuttu ve bu esnada ben de çapraz ateşe yakalandım. Sırılsıklam olan Bandini tişörtüm tenime yapışmıştı. Nasıl olduysa kendimi bir anda gönüllü olmadığım bir ıslak tişört yarışmasının ortasında bulmuştum.

Babamın eğlenmesine izin verip hüznümü ve yeni keşfettiğim özgüvenimi yanıma alarak oradan ayrıldım.

Boş pit yolunda ilerlerken takım teknisyenlerinden ve her zamanki uğultusundan yoksun boş garajların önünden geçtim. Bu boşluk içimdeki hislerle örtüşüyor, bir daha buraya dönüp dönmeyeceğimi bilmediğimden Fl'e son vedamı ederken benimle âdeta dalga geçiyordu.

Babam beni buradaki adamlarla ve F1 dünyasıyla ilgili uyardı. Ama onu dinlememiştım ve nihayetinde kalbim kırılmıştı. Ama öte yandan kendime dair şeyler keşfetmiş, sevdiğim şeylerin değerini anlamıştım. Resme yeniden âşık olmuştum. Artık hayatın planlar ya da listeler olmadan doğal akışında ilerlemesinin ne kadar kıymetli olduğunu anlamıştım. Büyüme sancularına benzeyen bu acı istesem de istemesem de sezon boyunca olgunlaşmama yardımcı olmuştu.

Eve dönmeye ve dünyaya neler yapabileceğimi göstermeye hazırdım. Bu sefer gerçekten hazırdım. Artık kendime nasıl eğlenebileceğimi ya da bir şeyleri boş verebileceğimi kanıtlamak için nefret ettiğim bir diplomanın ya da bir Yap Gitsin Listesi'nin ardına sığınmak yoktu.

“Sophie! Bekle!” Liam'ın sesi pit yolunun duvarlarında yankılandı.

Ayaklarım kendiliğinden döndüğünde Liam'ın yarış tulumu içinde beyaz atlı prens gibi bana doğru koştuğunu gördüm.

Önümde durduğunda biraz bile nefes nefese kalmamıştı. “Seninle konuşmam gerek.”

“Ne hakkında?” Sesimdeki sertlik yüzünden içime içime büzüldüm.

“McCoy anlaşmasını bildiğinden haberim yoktu. Lanet olsun. Şartlarımı kabul etmelerini sağlayarak anlaşmayı değiştirmeye çalıştım.” Bir elini muhtemelen alkol ve ter karışımından dolayı ıslak olan nemli saçlarında gezdirdi.

“Sorun değil. Anlıyorum.”

“Neden bu konuda bu kadar sakin davranıyorsun? Özür dilerim. Muhtemelen ihanete uğramış gibi hissediyorsundur ama yemin ederim onlarla daha iyi bir şey elde etmek için uzlaşmaya çalışmıyordum. Bana hiçbir şey söylemediler. Rick'in arkamdan seninle konuşmuş olması, o göt herifin ağzını burununu dağıtmak istememe neden oluyor.” Liam'ın endişeli gözleri yüzümde gezindi.

ÇARPIŞMA

“Neden söylemediğini anlayabiliyorum. Gerçekten sorun değil. Yarışmak için ne gerekiyorsa onu yapmalısın çünkü nihai hedefin bu.”

Ellerimi kavradığında kolumdan yukarı bir elektrik akımı yayıldı. “Bu doğru değil. Artık değil. Ben seni istiyorum.”

Sözlerini kulaklarımdan uzaklaştırmak için nafile bir çabayla başımı iki yana salladım. “Arkadaşım olmakla McCoy’da kalmak arasında seçim yapmakta zorlandığın için seni suçlayamam. Bu çok boktan bir durum. Sektörü biliyorum. Seni anlıyorum. Ama herkes senin beni sevdiğini söylediği hâlde sen bunu kabul etmeyerek beni çok kırdın. İnsanların bana bunu söyleyip durmasından bıktım. Bu onların işi değil, senin işin.”

“Seni seviyorum. Yemin ederim. Bunu çok geç fark ettim ama sana itiraf etmekte çok geç kaldım. Seni pistlerde yarışmaktan daha çok seviyorum. Benden kaçmaya başladığından beri perişan hâldeyim, artık sensiz bir hafta geçirmek bile işkence gibi geliyor. Göğsüm ağrıyor, uyku düzenim bozuldu ve başım her gün zonkluyor. Sen yanımda yokken hissettiklerime katlanamıyorum. Ve artık sensiz olmak istemiyorum.”

“Bunca zaman bu sözleri duymayı bekledikten sonra... Kendimi şu anda boşlukta hissediyorum.” Sesimdeki duygusuzluğu tanıyamıyordum.

Yüzü asıldı. “Bunu düzeltmek için ne yapabilirim? Lütfen, her şeyi yapmaya hazırım.”

Kırgın sesi karşısında neredeyse yelkenleri suya indirecektim ama yapamadım. Artık yapamazdım. “Dediğim gibi, herkes bana beni ne kadar sevdiğini söyleyip duruyor. Buna sen de dâhil. Ama ne var biliyor musun? Şimdi sıra sende. Bunu bana kanıtlamanı istiyorum.”

Perişan hâldeki Liam’i arkamda bırakarak Bandini karavanlarına doğru ilerledim.

Prens şatosunda kilitli kalmakta inat ederse oradan kurtarılamazdı.

38

Sophie'nin babası dün üzerime lanet bir el bombası değil düpedüz füze atmış ve başımın çaresine bakmamı ummuştu. Lukas'la birlikte bir plan yapmıştık çünkü Sophie'den planlı yapılan işlerin güzel sonuç verdiğini öğrenmiştim. Farklı takımlarla özel olarak konuşmuş, bir menajerin yapması gereken her şeyi tek başıma yapmıştım çünkü sikik Rick'in cehennemin dibine kadar yolu vardı.

Listemdeki son maddelerden biri o sinsî orospu çocuğu ve yordakçısıyla yüzleşmekti.

Kameralar bana çevrildiğinde muhabirler son yarış ve ikinciliğim hakkında sorular sormaya başladı. Bu yılki performansıyla gurur duyuyordum, McCoy bataklığındaki yılanlara rağmen birçok yetenekli yarışçı arasından sıyrılarak ikinci olmuştum.

“Liam, sen ve Bayan Mitchell'la ilgili çıkan haberler hakkında konuşmak ister misin?”

“Madem bu konuyu açtınız, size önemli bir haber vermek istiyorum. Sophie Mitchell'la ilişkim hakkında söyleyebileceğim tek şey bunun benim ilişkim olduğu. Bana özel hayatımla ya

ÇARPIŞMA

da onunla ilgili sorular sormanızdan bıktım. Size, paparazzilere ve yüz elli kilometre yakınlardaki herhangi bir heteroseksüel erkeğe onun hakkında soru sormayı yasaklıyorum. O benim, konu kapanmıştır. Nasıl oldu bilmiyorum ama bana âşık oldu. Ben çok şanslı bir piçim. Bu da bizi ayırmak isteyen akbabalar yüzünden ilişkimin bozulmasına izin vermeyeceğim anlamına geliyor. Konuyla ilgili ilk ve son uyarım bu olacak. İltifat etmek dışında herhangi bir şekilde ondan bahseden olursa basın konferansında kara listeye alınır. Sizler sürekli biz yarışçıların yerinin ne kadar hızlı doldurulabileceğini söyleyip duruyorsunuz, hadi biraz durumu tersine çevirelim, olur mu?”

Noah aniden başını benden tarafa çevirdi, gülümsemesini bastırmaya çalışıyordu. “Vay be. İçinden bir pislik çıkabileceğini hiç düşünmemiştim. Etkilendim.”

Mikrofonlar sesimi almıyordu. “Yıllardır seni izliyorum. Ustasından öğrendim.”

Muhabirlerden birinin tam olarak beklediğim soruyu soracağı ânı bekledim. Eninde sonunda soracaklarını biliyordum.

“Liam, hangi takım için yarışacağına karar verdin mi?”

Bu piç kurularının ruhlarını biliyorum. “Sorman ne iyi oldu. İşte size son dakika haberi.” Kamera flaşları patladı ve muhabirler konuşmamı daha iyi duymak için iyice yaklaştı. “Gelecek yıl McCoy’la yarışmayacağım. Eski menajerim Rick, takımla sözleşme yenileyeyim diye beni manipüle eden bir dolandırıcı çıktı. Richard Johnson bir dolandırıcıdır ve onunla çalışanlar varsa kendilerine yeni bir temsilci arasalar iyi ederler. Bana aylarca yalan söyleyerek kandırdı ve McCoy dışında sadece iki takımdan teklif geldiğini söyledi. Farklı teklifler arasında seçim yapmama izin vermek yerine McCoy’dan daha büyük bir pay koparma peşindeydi.” McCoy şapkamı masanın diğer ucuna fırlattım.

“Peki gelecek yıl nereye gitmeyi planlıyorsun?”

“Belli olmaz. Ama şunu bilin diye söylüyorum, F1’e geri dönsem de dönmesem de burada sadece hız yapmayı sevdiğimden yarışıyorum, dram yaratmak için değil ve kesinlikle takım elbiseli serserilerin bana ne yapıp yapamayacağını söylemesi için de değil.”

Noah ve Santiago konuşmamı alkışladı. Jax kenardan ısıklık çaldı, bana hayretle bakan Elena’nın yanında duruyordu. *Üzgünüm, canım ama hiçbir halkla ilişkiler uzmanı bu durumu düzeltemez.*

Bütün sezonu Peter’a ve takıma karşı hatalarımı telafi etmeye çalışarak geçirmiştım. Nihayetinde aptallığım sınır tanımamış, enerjimi önemli insanlar yerine beş para etmez bir takıma harcamıştım.

Gelecek yıl yarışmaya gelince, elbette yarışacaktım. Ama kızı kapmadan hiçbir konuda açıklama yapmayacaktım. O olmadan hiçbir şeyin anlamı yoktu.

Basın toplantısı biter bitmez Jax beni kenara çekti. “Seni özleyeceğim. Artık bir kere daha şampiyon olmak için gerçekten şansım olacak.”

“Başka bir takıma geçiyorum, ölmüyorum. Yedi yıl sonra emekli olduğumda şansın olur.” Yumruk tokuşturduk.

“Hayır. Müstakbel karın sarı saçlı küçük bebekler doğurmaya başladığında emekliliğin daha erken gelecek.”

Onu kendime çekip sarıldım.

“Konuşmanızı bölmekten nefret ediyorum ama beni önden uyarsaydın keşke.” Elena’nın melodik sesi bizi böldü.

Durumu kurtarmaya hazır hâlde arkama döndüm.

Ağzımı açamadan sözümü kesti. “Tüm bunları söylemenin daha iyi bir yolunu bulmana yardım edebilirdim. Konuyu daha iyi anlatmak için küfürlü konuşmaya başlamaman beni hayal kırıklığına uğrattı.”

ÇARPIŞMA

Jax'in çenemi yerden toplaması gerekiyordu çünkü ağzım açık kalmıştı. Elena'nın böyle tepki vereceğini asla tahmin etmezdim.

Ona sııttım. "Seni benimle çalışmaya ikna edebilir miyim? En az bir ya da iki kez işleri batıracağımdan eminim."

"Sana kartımı veririm. Gerçi McCoy'la işim başımdan aşkın olacak gibi görünüyor..." Elena Jax'i işaret etti. "Ama aynı anda birden fazla takım ve kişiyle başa çalışabilirim." Bana mat bir kartvizit uzattı.

"Bu da ne demek oluyor?" diye patladı Jax. Hangisine daha çok şaşıracağımı bilemedim; Jax'in onun yanındayken davranışlarına mı yoksa Elena'nın profesyonelliğini koruyup Jax'i görmezden gelmesine mi?

Elena gözlerini kısarak ona baktı. "Son zamanlarda eline hiç dergi aldın mı sen? Başımıza tonla sorun açtın."

Başımı geriye atıp uzun zamandır ilk kez kahkaha attım. "Jax senin için biçilmiş kaftan. Ama sana bir tavsiye vereyim, uykusunu aldıktan sonra daha güzel çalışıyor."

Jax çenesini sıkmış ve kollarını kavuşturmuş hâlde Elena'ya bakarken gözleri uzun zaman sonra ilk kez parlıyordu. Şu an yoluna koymam gereken bir planım olmasaydı Elena'da onu çeken şeyin ne olduğunu öğrenmek için ağzını arardım. Bunun yerine onlarla vedalaştım çünkü gitmem gereken yerler ve ayağını kaydırmam gereken insanlar vardı.

Dönüp dolaşıp aynı yere geliyorduk. Sezon başlamadan önce Peter'la Rick sorunlarımı konuşmak, beni yargılamak ve iğnelemek için bir toplantı ayarlamışlardı. Şimdiyse benim isteğim üzerine toplanmıştık. Rick jöleli saçları dağılmış, ince çizgili takım elbisesi kırışmış hâlde koltuğunda huzursuzca oturu-

yordu. Peter duygusuz gülümsemesi, kenetlediği elleri ve ıslı ıslı parlayan kel kafasıyla rengini belli etmiyordu.

Derin bir nefes aldım. “Rick, seninle çalışmanın bir zevk olduğunu söylemek isterdim ama bunu yaparsam yalan söylemiş olurum. Dürüstlük senin aşına olmadığı bir kavram biliyorum, o yüzden izin ver açıklayayım; yanlış adama bulaştın. Hangi Amerikan cehenneminden çıktıysan oraya geri dönmeni öneririm çünkü bırak bu sektörü başka bir spor dalında bile bir daha asla çalışamayacaksın. Bunu şahsi meselem hâline getireceğim. Sana olan güvenimin karşılığını böyle mi ödüyorsun? Sikerler yapacağı işi.”

“Sana ne söylendiğini bilmiyorum ama konuşarak çözeceğimize eminim.” Rick yutkundu.

“Gerçekten de imzamı taklit etmemişsin gibi mi davranacaksın?”

“Ben öyle bir şey demedim. Ama bir anlaşmaya varabileceğimize eminim. Belki Peter sana daha fazla para teklif edebilir.” Rick’in gözleri Peter’la aramda gidip geldi.

“Bütün bu sorunların hallolması için anlaşmana on milyon daha eklemeye hazırım. McCoy adının Rick’le herhangi bir cümlede anılmaması şartıyla tabii.” Peter elini masaya vurdu.

“Ya siz şaka mısınız? Mesele para ya da aptal bir anlaşma değil.”

Rick’in şaşkın bakışı, sadece benimle değil, Sophie’yle de uğraştığı için öfkemi beslemeye yetmişti. Onu ağlattığı için, bombok bir menajer ve ondan çok daha kötü bir insan olduğu için. Bu adama güvendiğime inanamıyordum.

Rick’in panik dolu gözlerine bakarak devam ettim. “Umarım McCoy’la kalmam karşılığında fazladan bir milyon alma konusunda Peter’la yaptığın anlaşmaya değmiştir. Umarım fazladan altı sıfır alma hırsın hayatının sonuna kadar seni idare eder çünkü burada işin bitti. Senin de Peter.”

ÇARPIŞMA

Peter'la Rick birbirlerine baktılar. *Oyun sona erdi, orospu çocukları.*

“Liam, bu yalan yanlış bilgileri kimden duydun bilmiyorum ama...” Peter'in gözleri parladı.

Sinirlerim bu kadar bozuk olmasaydı onun bu perişan hâline gülerdim. Sırt çantamdan iki klasör çıkardım. Klasörleri ona uzattığımda Peter çenesini kapadı.

“Ah, neredeyse birkaç şeyi unutuyordum, böyle durumlarda sinirlerime yeniliyorum bazen. Peter, seni buraya bu gösteri için davet etmedim. Umarım paçayı yırttığını sanarak ânın tadını çıkarmışsındır çünkü sadece altındaki halıyı değil, tüm temeli söküp almak üzereyim. Markanın imajıyla oynayarak takım için canla başla çalışan insanlara saygısızlık etmek istemiyorum. Senin açgözlülüğün, manipülasyonların ve bencilliğin yüzünden zarar görmeyi hak etmiyorlar.”

Peter oturduğu yerde kıpırdandı. Gözleri soluk sarı renkteki dosyadaydı, sayfaları çevirme zahmetine bile kalkışmamıştı.

Kötü kötü gülümsedim. “Bunca zamandır benimle ilgili haberleri basına sızdıranın Claudia olduğunu sanıyordum. Yaptıklarım ve sebep olduğum acılar için benden intikam almak istediğini düşünmüştüm. Ama o haberlerin ardından senin çıktığını öğrenince yaşadığım şoku tahmin edersin. Markanın imajını korumaya çalışan bir adamın –ki bu durumda beni de koruması gerekirdi– böylesi bir kötülüğü yapabileceği nasıl aklıma gelirdi? İyi oynadın, hakkını vermeliyim. Seni zekâmla alt ettiğim için övgü alamamam çok üzücü. Tek söyleyebileceğim yanlış adamın sevgilisine bulaştın. Topuğuna sıktığın kurşun için kendine, soğuk ve hesapçı kalbine sıktığın kurşun içinse James Mitchell'a teşekkür etmelisin.”

Peter klasörü açtı ve muhabirlerle yaptığı konuşmaların dökümünün olduğu sayfaları çevirdi. Peter'in sahte bir hesap kullanarak muhabirlere özel mesaj göndermek için şahsi bilgisayarını kullanması da dâhil her şey belgelenmişti. Peter, onu

otellerdeki IP adreslerine kadar takip eden James Mitchell'la boy ölçüşemezdi. James, Peter'in dedikodu dergileri ve paparazzilerle kurduğu bağlantıya ulaşmıştı, hackleme işini nereden öğrendiğini sormaya korkuyordum.

“Ailem bu şirketin sahibi. Yaptıklarımın hesabını verecek değilim.” Peter, ustalıkla gizlediği kötü kişiliğini ortaya çıkararak bana dik dik bakma cesaretini göstermişti. Keşke sahtekârlığını daha önce fark etseydim de Sophie bu iki şerefsiz yüzünden acı çekmemiş olsaydı.

“Öyle mi? Beni kandırdığına göre zeki bir adam olmalısın. Ama burada biraz eleştiri yapacağım. Beni bir piyon gibi kullanmış olabilirsiniz ama ne yazık ki ikiniz de yanlış vezire bulaştınız.”

Rick hırçın gözlerini Peter'a diktiği anda her şeyin farkına vardı. O sümüklü göt herifin onu kurtaracak bir Peter McCoy olmadan işinin bittiğini anlaması epey uzun sürmüştü. Peter kendi işini kaybetmekle meşgulken onun kışını nasıl kurtarabilir ki?

Ayağa kalkıp ellerimi masanın üzerine koyduğumda sandalyenin tekerlekleri parlak zeminde gıcırdadı. “McCoy'da yönetici olarak son on dakikanın tadını çıkar.”

Kapı tıklatıldığında Peter nefesini tuttu.

“Görünen o ki koltuğunun yeni sahibi geldi.” Ayak seslerim odada yankılandı.

İki çift boncuk göz donmuş hâlde beni izliyordu.

“Hayatta başarılar.” Onlara orta parmak çekip kapıdan çıktım.

39

SOPHIE

Geçtiğimiz hafta boyunca Liam'ın basın açıklamasını tekrar tekrar izlemekten kendimi alamamıştım. Yarış camiasındaki herkes menajerinin yaptığı sahtekârlıktan bahsediyor, herkesi şok eden bu haber dalga dalga yayılıyordu. Liam sessizliğini koruyordu, telefonumda ne bir mesaj ne de cevapsız arama vardı. Kara kara düşünmek ve dondurmanın dibine vurmak yerine üzüntümü motivasyon olarak kullanıp kendime odaklandım.

Haftayı ilgi alanlarım konusunda araştırma yaparak geçirmiş, birçok telefon görüşmesi yapmıştım. Liam'ın takımına kafa tutma cesareti benim de fitilimi ateşlemişti. Film setinden fırlamış bir kütüphane gibi görünen devasa ofisinde babamın karşısına geçip bakışlarına maruz kalmak bana güç vermişti. Karşısındaki deri koltuğa oturmadan önce burnuma dolan kitap kokusu beni sakinleştirmişti.

“Canını sıkan bir şey varsa ağzındaki baklayı çıkarsan iyi edersin.” Okuma gözlüğünü çıkarıp kiraz masanın üzerine bıraktı.

“Şey... Buna ne tepki vereceğini kestiremiyorum. Ama artık içimde tutamam,” diye konuşmaya çalıştım ancak kelimeler ağzımdan anlaşılır şekilde çıkmıyordu.

“Hamile misin?” deyiverdi.

Öyle bir öksürük krizine girdim ki gözlerim yaşardı. “Tanrım, hayır.”

“Güzel. Bunu da aradan çıkardığımızı göre seni rahatsız edenin ne olduğunu söyleyecek misin artık?”

“Vay be, hamile miyim diye sorduktan hemen sonra başka konuya mı geçiyorsun? Bana kilo aldığımı ve Chunky Monkey dondurmalarını bırakmam gerektiğini mi ima etmeye çalışıyorsun? Sadece yarım kiloluk olanlardan alıyorum...”

“Hayır. Abu Dabi’den ayrıldığından beri her gün hüngür hüngür ağladığını ima etmeye çalışıyorum.”

Kaşlarımı çattım. “Bu kadar açık sözlü olmana gerek yoktu.”

“Özür dilerim. Kabalık ettim.”

“Evet, teşekkür ederim. Artık bu yükü de sana yüklediğime göre kendimi o kadar da kötü hissetmiyorum.”

“Bu küstahlığı kimden aldın hiç bilmiyorum.”

“Efendim, yarattığınız esere bakıyorsunuz. Her neyse... Çocuklarla vakit geçirmek, yeteneğimle neler yapabilirim diye araştırmam için bana ilham oldu. Resim okuluna gitmek istiyorum.”

Dirseklerini masasına dayayıp çenesini ellerine yasladı. “Resim senin de ailenin de karnını doyurmaz.”

“Biliyorum. Ama hesap yaptım, sen önümüzdeki on yıl içinde ölürsen mirasın bir, bilemedin iki yüz yıl boyunca geçimimi sağlamama yeter. O zamana kadar striptiz yapmak gibi bir yedek planım da her zaman aklımın köşesinde olacak.”

Babam boğuk bir kahkaha attı. Ben de onunla birlikte güldüm, bir hafta boyunca surat astıktan sonra bu ses kulaklarımın yabancı geliyordu.

ÇARPIŞMA

“Şaka bir yana, ne yapmak istiyorsun?” Samimi sesi kalbime dokundu.

“Resim terapisi okumak istiyorum. Liam’in yeğenleriyle vakit geçirdikten sonra çocuklarla çalışmak istediğimi fark ettim. Ne diyebilirim ki? Çocuklar beni seviyor. Bence bu tamamen boyumla alakalı, beni kendileriyle eşit görüyorlar.”

“İstediğin buysa seni desteklerim. Yeter ki yüzün gülsün, ben senin için her şeyi yapmaya hazırım. Seni üzgün ve depresif görmeye dayanamıyorum.” Kaşlarını çatı.

“Ben depresif değilim. Gıda olarak şaraptan ve pijamaların rahatlığından hoşlanan aptalın tekiyim sadece.”

“Depresif olmakta bir sorun yok. Yaşadıklarından sonra seni suçlayamam.”

Başımı iki yana salladım. “Bu konuda konuşmak istemiyorum...”

“O zaman neden bana istediğin resim okulu hakkında daha fazla bilgi vermiyorsun? En azından neye para ödeyeceğimi bileyim çünkü benim kızım asla ama asla striptiz yapmayacak.”

Dizüstü bilgisayarımı çıkarıp babama Milano’da katılmak istediğim resim programının detaylarını gösterdim. Bu konuşma tahmin ettiğimden daha kolay geçmişti. Omuzlarımdan taşıdığımı bile bilmediğim bir yük kalkmıştı, geleceğim gün geçtikçe daha parlak görünüyordu.

Öğleden sonranın kalanını babamla geçirdim. Resim terapisinin her yaşta çocuğa ne şekillerde yardımcı olduğuna dair birkaç video izledikten sonra bana sarılıp benimle ne kadar gurur duyduğunu söyledi.

Sonunda her şey yoluna girecekmiş gibi geliyordu. Yani aşağı yukarı her şey.

Kapı çalınca evimizin merdiveninden aşağı koşturdum. Kargocu, kendime *aferin kız* hediyesi olarak aldığım yeni spor ayakkabılarımı getirmiş olmalıydı. Siparişim, Tom Haverford'un "kendini şımart" sözlerinin bir yansıması olabilirdi ama babam sorarsa alakası yok diyecektim.

Kapıyı açıp yerde bir paket bulmayı bekleyerek eğildim. Gözlerim kargocuya ait olmadığından emin olduğum bir çift Gucci spor ayakkabısına ilişti. Doğrulduğumda o çok iyi tanıdığım mavi gözlerle karşılaştım. İtiraf etmek istemeyeceğim kadar çok özlediğim o mavi gözlerle.

"Sürpriz?" Bana tereddütle gülümsedi.

Ne yapacağımı bilemez hâlde donup kaldım.

"Bana hâlâ âşıkısan iki kere göz kırp." Benimle ilk tanıştığında söylediği sözleri değiştirerek tekrarlaması kalbimi ısıtmış, benim için ne kadar önemli olduğunu hatırlatmıştı.

Lanet olsun, minicik bir gülümseme ve basit bir cümleyle bile benden tepki koparabilmişti.

Mükemmel ayrılmış saçları, kısacık kesilmiş sakalları ve rişörtünü geren kasları da dâhil hiçbir şeyi değişmemişti. Ama gözleri hem farklı hem de aynı görünüyordu. Mutluluk, neşe ve bir sürü başka duyguyla parlayarak bir duygu gökkuşağı yaratıyordu.

Düşünmeden iki kez göz kırptım.

Liam beni kendine çekti, kolları beni sarıp kokusuyla sarmaladı. "Seni çok özledim ama her şeyi yoluna koymadan gelmek istemedim. Senden bu kadar uzun süre uzak kalmak çok zordu, özellikle de sen benim yüzümden acı çekerken. Ama her şeyin en iyisini hak ediyorsun, ben de sana hak ettiğini vermeye geldim."

Beni bıraktı ve küçük bir mücevher kutusu çıkararak beni kendime getirdi.

"Yok artık. Hayır. Birdenbire bir yüzük kutusuyla çıkıp gelemezsin."

ÇARPIŞMA

Kutuya bakıp başını iki yana salladı. “Tahminin keyfimi yerine getirse de bu kadar dehşete kapılmana üzülsem mi bilemedim. Hayal kırıklığı diye buna denir,” diye mırıldandı, yanakları kızarmıştı.

Gergin Liam’i seviyordum. Bu sadece benim yanımda rahatça sergilediği nadir bir tavidir.

“Sophie Marie Mitchell, öncelikle senin kadar inanılmaz biriyle hiç tanışmadığımı söylemek istiyorum. Dört yıl kadar önce seninle tanıştığımızda, yıllar sonra hayatıma tekrar gireceğin, böyle davranacağın ya da görüneceğin aklımın ucundan bile geçmemişti. Kadere ya da alın yazısına inanan biri değilimdir. Ama seni o galada gördüğümde, konu sen olunca her şeye inanmaya başladım. Gerçekten her şeye. Bana yıldızlardan ve gökyüzünden bahsettiğin anda seninle daha fazla zaman geçirmem gerektiğini anlamıştım. Gözleri, izlemeyi sevdiği gökyüzündeki yıldızlar kadar parlayan kızla. Sen o uçsuz bucaksız hiçliğe bakmakla meşgulken ben lanet olası gökyüzünü kıskanarak seni izledim. *Tanrı aşkına, bir gökyüzünü mü kıskanıyorum*, demiştim kendi kendime. Ama o zamanlar bana da bu şekilde, koşulsuz bir sevgiyle bakmanı istediğimi anlayamamıştım.”

Gözlerine bakarken gözlerim buğulandı.

Derin bir nefes alıp bana tekrar gülümsedi. “Seninle zaman geçirdikçe sana daha çok âşık oldum. Gelgelelim hislerimi isimlendiremeyecek kadar aptaldım. Abimin başına gelenlerden sonra hayatıma birini almaya korkuyordum ama sen oradaydın, hayır cevabını kabul etmiyordun. Bana her şekilde meydan okudun. Ben bir maskenin ardına sığınırken sen bana tüm sevgini verdin ama ben seni hayal kırıklığına uğrattım. Bunu bir daha asla yapmak istemiyorum. En azından barışma seksi ve özür olmadan yapmayacağım çünkü güvenini kazanan bir adam olmak istiyorum. Senin sevgine, *seni seviyorum* sözlerine ve orgazmlarına layık biri olmak istiyorum.”

“Beni aynı anda hem güldürüp hem ağlatmak da tam senlik bir hareket zaten.” Göz pınarlarımdan kaçan bir damla gözyaşını sildim.

“Seni o kadar çok seviyorum ki. Bunu söylemeden bir gün daha geçirmeyi ya da bunu bilmeden bir an bile geçirmeni istemiyorum. Seks arkadaşlığını siktir et. Ben aşk da dâhil her türlü arkadaşlığı istiyorum çünkü beni bırakıp gitmene izin vererek bile çok büyük aptallık ettim.” Elindeki kutunun kapağını açarak güneş ışığında parlayan bir çift yıldız şeklinde pırlanta küpeyi gözler önüne serdi.

Gözyaşlarım sağanağa dönüşmeden önce, “Şapşalın tekisin. Ama sorun değil çünkü seni hâlâ seviyorum,” diyebildim.

Sözlerim karşısında gülümsemesi büyüdü. “Yıldızlar hakkında her şeyi araştırdım. Çok komik ama senin benim yıldızım olduğunu düşünüyordum; etrafım ne kadar karanlık olursa olsun bana sürekli eşlik eden, hayatımdaki parlak bir nokta olduğunu. Ama aslında ikimiz de yıldızdık çünkü yıldızlar çift olarak doğarlar. Büyük bir patlamayla ortaya çıkar, güzel ve ebedi bir şeye dönüşürler. Kaderinde ömrünü benimle geçirmek var çünkü biz bir çiftiz.” İtiraz etmeme fırsat bile bırakmamıştı.

“Peki ya hayır dersem?”

“O zaman şansına küsersin. Çünkü kozmik bir patlamanın önüne geçemeyiz.” Daha fazlasını vadeden yumuşak bir öpücük için beni kendine çekti.

Yanaklarını kavrayarak gözlerini rehin aldım. “Seni seviyorum. Benimle orta yolu bulduğun ve olduğum kişiye dönüşmeme yardım ettiğin için. Seni kendimden uzaklaştırmaya çabaladığım hâlde asla pes etmediğin için. Bana birini sevmenin ve karşılığında sevilmenin nasıl bir his olduğunu gösterdiğin için, bunu kendine itiraf edemediğin zamanlarda bile. Kelimelerle olmasa bile bana içindeki her şeyle bunu gösterdin. Seni o edepsiz beyninden tut da saçma sapan pahalı spor ayakkabılarına kadar seviyorum.”

ÇARPIŞMA

Dudakları tekrar benimkilerle buluştu, dilini ağzıma daldırdığında karşılık verdim.

Liam öpüşmemize ara vererek, “Unutmadan şunu da ekleyeyim, çok seksi olduğun ve yanındayken kendimi kaybettiğim için.” Lamine ettiğim listemi çıkarıp bana işaretli maddeleri gösterdi.

“Pekâlâ...” O çevirene kadar şaşkınlıkla listeye bakmaya devam ettim.

Gözlerim yeniden buğulandı, mutluluk gözyaşlarım şaşkınlık gözyaşlarına karıştı. Liam bir sürü yeni madde eklemişti. Listeyi okurken yüzümden akan gözyaşlarını öperek silse de birkaçı kendi kalemiyle eklediği maddelerin üzerine damladı.

Mile-high kulübüne¹⁰ katıl.

Evlén.

İlk Noel ağacınızı al.

Mini bir Sophie yap.

Sophie'ye bir resim atölyesi aç.

Noel'i Almanya'da geçir.

Sophie'nin kışını becer.

Ev satın al.

Mini bir Liam yap.

Çocuklar dışarıda oynarken şipşak seviş.

Uzaya çık (hırslı olmak lazım).

Çocuğunuzun ilk GoKart yarışını izle (kız ya da erkek olması önemli değil çünkü feminizm kuralları işliyor).

Bir köpek sahiplen (kedi seven biriysen konu kapanmıştır).

10 Uçak hareket halindeyken seks yapmayı alışkanlık haline getirmiş insanlar için kullanılan tanım. -ç.n.

Son maddeye hayretle baktım. *İtalya'ya taşın ve Vitus'la anlaş.* Liam bana yüzünde aptal bir gülümsemeyle baktığında kalbim yerinden çıkacak gibi oldu.

"İtalya'ya mı taşınyorsun? Vitus'la mı anlaştın? Basın toplantısında bundan bahsetmeyi unuttun!" Kollarımı boynuna doladım.

"Unutmadım, sadece önemli olan bu değildi. Kalan bütün vaktimi sevdiğim kadınla geçiremeyeceksem yarışmanın anlamı ne?" Liam burnunu boynuma gömerek beni döndürdü. Komşularımdan birkaçı gürültünün kimden geldiğini anlamak için evlerinden çıksa da onları elimle geçiştirdim.

"Kesinlikle bir seksi hak ettin." Usulca dudaklarından öptüm.

"İşte duymak istediğim şey." Yüz yüze gelebilmek için beni geriye doğru yatırdı. Yüzümde dudaklarının değmediği tek bir nokta bırakmayacak şekilde öpücükler kondururken kıkırdadım.

"Buraya taşındığına inanamıyorum. Gerçekten taşınyorsun."

Bana nefes kesici bir gülümsemeyle baktı. "Senin için her şeyi yaparım."

Sevgili kalbim, lütfen paspasın üzerine eriyeyim deme.

"Şimdi sen söyleyince aklıma geldi, hani şu Monako'dayken kullandığın McCoy Menace araban vardı ya, onu çok kıskanmıştım."

"Ben sana yıldızları ayağına seriyim diyorum sen araba diyorsun. Gerçekten kalbimi falan çalmaya çalışıyor olabilir misin?" Liam gözlerinde derin bir sevgiyle bana baktı.

"Aa, haberin yok mu senin? Kalbin zaten benim."

40

SOPHIE

BİR YIL SONRA

Şu Noel filmlerinden birini hiç izlediniz mi? Hallmark filmlerinde kızın teki kusursuz dekore edilmiş küçük dükkânların sıralandığı, Noel neşesiyle dolup taşan küçük bir kasabayı ziyaret eder ya hani?

İşte o görüntüyü onla çarpığınızda mutlu bir Alman Noel'inin nasıl olduğunu hayal edebilirsiniz.

Liam'ın oturma odasındaki kanepede birlikte otururken babam kulağıma, "Dürüst olayım, Noel için Liam'ın ailesinin yanına gidelim dediğinde böyle bir şey hayal etmemiştim," diye fısıldadı. Herkes hediyelerini açmış, geride ambalaj kâğıdı yığınları kalmıştı. Liam diğer oturma odasına geçmemizi önerse de ben kafasına bir tomar ambalaj kâğıdı attıktan sonra bu fikirden vazgeçmişti.

Birden fazla oturma odası mı? Hadi ama!

Babam dün Liam'ın malikânesini gördüğünde tıpkı benim aylar önce buraya ilk ziyarete geldiğimde verdiğim tepkiyi

vermişti. Onu devasa fuayeden içeriye âdeta iterek sokmuş ve sakin olmasını söylemişim.

Batman filmlerinden fırlamış gibi görünen bir araba garajı ve tüm Bandini ekibini ağırlayacak kadar odası olmasını pek doğal karşılamayan babamı suçlayamıyordum.

Liam bana hep gayrimenkule yatırım yaptığından bahse-derdi ama Almanya'daki evinin İtalya'daki villasıyla yarışmasını beklemiyordum. İtalya'daki villasında sinema salonu, oyun salonu, asla adım atmadığım bir spor salonu ve Liam'ın benim için hazırladığı özel bir resim atölyesi vardı. Ve bunlar sadece alt kattaki batı kanadında bulunuyordu.

Arka bahçemizi Maya ve Noah'yla paylaştığımızdan bahsetmiyordum bile.

Emlak Avcıları programının bir sezonuyla yarışacak kadar mülkü olan erkek arkadaşımın böyle bir hayat yaşıyordum işte.

Düşüncelerimden sıyrılarak, "Liam'ın yeğenleri için Noel Baba gibi giyinmesini ben de beklemiyordum," dedim.

Babam güldü. "Tanrım, umarım spor yapmaya devam ediyordur. Çünkü özür dilerim tatlım ama o göbekte hiç iyi görünmüyor."

"Aslında benim hoşuma gitti. Özellikle de Kaia ve Elyse onun kucağındayken. Çocuklarla oynayan bir adama kim karşı koyabilir?"

Liam'ın yeğenleriyle gülmesi içimi tarif edemeyeceğim bir gururla doldurmuştu. Kendini acılardan korumak için ailesinden kaçan o kederli adamdan bugünlere çok uzun bir yol katederek gelmişti. Bu yıl Noel ve Kaia'nın doğum günü için yaptığımız bu ziyaret de dâhil Almanya'ya birçok kez gelmiştik.

Evet. Kaia'nın doğum günü. Abisinin Kaia için gerçek Rapunzel'li ve mini şişme kaleli bir doğum günü partisi planlamasına yardım edecek kadar müthiş bir ilerleme kaydetmişti.

ÇARPIŞMA

“Seni eve kilitlemem gerek. Gece geç saatlerde onun evine gittiğinden ve Zander’da yatıya kalmalarından haberdar olmadığımı sanma.”

“Şimdi de evlenmeden birlikte olmamızı mı dert ediyorsun?”
Sahte bir hayretle baktım.

“Hayır, ben uzun yıllar benimle kalamayacak olmanı dert ediyorum. Bu kadar çabuk büyümeni istemiyorum. Hayatındaki tek erkeğin ben olduğum zamanlar dün gibi. Şimdi şu hâline bak.” Babamın gülümsemesi soldu. Gözlerinde gördüğüm bir şey ona sarılmama neden oldu.

“Sen her zaman benim en sevdiğim babam olacaksın.”

“Sağ ol ya, en sevdiğim kızım benim. Aşkınla girdiğim rekabeti kazandığımıza sevindim.” Benden ayrılırken güldü.

Lukas bizi bölerek, “Hey, Sophie, seni bir saniyeliğine çalabilir miyim?” diye sordu.

“Elbette. Hemen dönerim, baba.” Babama el sallayıp Lukas’ın peşinden mutfağa yürüdüm ve Liam’ın ailesini oturma odasında bıraktım. Tezgâhın ve masanın üzeri benim başarısız zencefilli kurabiye evi denememle ve diğer hamur işleriyle doluydu.

“Sana teşekkür etmek istiyordum.” Lukas, kardeşininkine benzeyen masmavi gözlerini bana dikti.

“Ne için?” Şaşkınlığım fark etmiş olmalı ki elini bana doğru kaldırdı.

“Hepsini tek seferde söylemek daha kolay olacak sanırım. Her şey için teşekkür etmek istiyorum. Gerçekten. Kardeşim son bir yılda çok değişti ve bunun nedenlerinden birinin de sen olduğunu biliyorum. Ailesiyle daha fazla vakit geçiriyor ve benimle iletişimini koparmamak için çabalıyor. Ayrıca kızlarımı arayıp soruyor, bu benim için dünyalara bedel. Johanna’yı kaybetmek Liam’la bizi ayrı düşürdü. Ama saçmalıklarını yüzüne vurduğun ve ona gösterdiğin sevgi sayesinde daha iyiye gidiyor. Sana doğru dürüst teşekkür etme şansım hiç olmamıştı. Artık

ailemizin bir parçasısın.” Lukas bana gülümsedi. Gözleri farklı bir duyguyla parıldıyordu ama ne olduğunu çıkaramadım.

Sarılmak için beni kendine çektiğinde buna izin verdim. Bu ânın onun için önemli olduğunu hissediyordum, özellikle de kaybettiği ve kazandığı onca şeyden sonra.

“Sana kız arkadaşına bulaşma demiştim. Hem de Noel’de, ayıp değil mi? Sophie, göbek sahteydi, yemin ederim!” Liam bize doğru koşup beni şimdiye kadar karşılaştığım en garip sarılmayla abisiyle arasında sıkıştırdı.

“Göbek demişken, şu anda sırtıma batıp canımı acıtıyor.” Liam geri çekilirken güldüm.

“Sophie’ye Kaia’nın doğum gününde bize yardımcı olduğu için teşekkür ediyordum. O olmasa mor yerine pembe şişme kale seçecektin. Düşünsene...” Lukas az önceki konuşma hiç yaşanmamış gibi davranırken ben de ona ayak uydurdum.

Liam şok içinde, “Ne korkunç. Kaia’nın pembe olan her şeye alerjisi olduğunu kim tahmin ederdi?” dedi.

“Ben ederdim!” Liam’a dil çıkardım.

“Pekâlâ, Bayan Çokbilmiş. Seni abimden çalışıyorum. Umarım Sophie’ye yeterince sarılmışsındır, Lukas. O artık benim. Sonsuza dek.” Liam elimi tutup beni koridora doğru sürükledi.

“Çok tuhaf birisin, biliyorsun değil mi?” Beni garaja doğru götürürken güldüm. Işıklar teker teker yanarken sesler duvarlarda yankılandı. “Ayrıca burası kesinlikle *Batman*’in garajı gibi görünüyor.”

“Neden bu garaja ve *Batman*’e bu kadar taktın? Seni McCoy Menace’imin kaputuna karşı beceren ben olmasam Batman takıntın konusunda endişelenirdim.”

Liam’ın bahsettiği arabaya bakarken yanaklarım kızardı. “Çok komiksin.”

“Bir tur atmak ister misin?” Anahtarların asılı olduğu duvara doğru yürüdü.

“Noel’de mi? Kar yağıyor ve ailen üst katta.”

ÇARPIŞMA

“Ne olmuş? Annemler babanla içip sohbet ediyor, Lukas da kızları yatıracak. Noel Baba'nın gitme vakti geldi.” Liam gülünç göbeğini okşadı.

“Noel Baba'nın benim için özel bir hediyesi mi var yoksa?”
Anahtarları bana fırlatırken güldü.

Uzanıp yakaladım. Anahtarlığın üzerinde BMW amblemi vardı. “Liam, bunlar yanlış anahtarlar. Bu Menace'in değil.”

“Aa, öyle mi? Yanlış vermişim. Al, bunu yakala.”

“Ne?” Bana fırlattığı ikinci anahtarlığı neredeyse düşüreceğim için çılgık attım. Bu daha ağırdı. Anahtarlığı kontrol ettiğimde, halkanın diğer anahtarlarla dolu olduğunu gördüm. “Bir BMW anahtarı daha. Eski takımının logosunu mu unutun yoksa?”

Liam aramızdaki boşluğu kapayarak yüzüme düşen bir tutam saçı arkaya itti. Dokunuşuyla tenim karıncalanmıştı. “Hayır, unutmadım. McCoy marka arabayı değil bunu kullanmanı istiyorum.” Anahtara dokunduğunda bir bip sesi duyuldu.

Döndüğümde kaputunda mini bir fiyonk olan üstü açık bir BMW gördüm. “Ne oluyor?”

“Şunun üzerindeki fiyonka bak. Büyük hediyelerin küçük paketleri olur, değil mi?”

“Bana araba mı aldın?”

“Ailem sana üstü açık bir BMW hediye ederse Almanya'ya taşınacağını söylediğin zamanı hatırlıyor musun?”

Başımı ona çevirdim. “Bu bir yıl önceydi. Nasıl hatırlatabiliyorsun?”

Şakağına vurdu. “Seninle ilgili her şeyi hatırlıyorum. Ailem senden buraya taşınmanı istemiyor tabii ki.”

“Bana Almanya'ya taşınacağını mı söylemeye çalışıyorsun? Şu an kafam karıştı.”

Liam bana sıkıca sarılıp hızla öptü ve anahtarlığı elimden aldı. “Hayır. Senden yanıma taşınmanı istiyorum. Sadece bu. Bu anahtarların hepsi benim diğer evlerime ait. Her gün yanımda

olmanı istiyorum. Sabah. Akşam. Ve diğer zamanlarda. Artık babanın arkasından iş pişirmek ya da üniversite yurtlarında kalmak yok. Benim yanıma taşınacak mısın?”

“Tabii ki!” Kendimi Liam’ın kollarına bıraktım. Beni nefessiz bırakacak şekilde öperek daha fazlasını arzulamama neden oldu.

“Çok şükür, çünkü çoktan birini çağırıp devasa spor ayakkabı koleksiyonun için bir dolap hazırlattım bile. Eskiden spor ayakkabılarını belimin etrafına sardığını hayal ederdim ama meğer onları sonsuza dek evimin bir köşesinde tutmak istiyormuşum.”

Liam boynumu öperken güldüm. “Seni seviyorum ve araba için de teşekkür ederim. Beni her seferinde şaşırtmayı başarıyorsun.”

“Bebeğim, daha hiçbir şey görmedin. Ben hayallerini gerçekleştirmek için buradayken yıldızlara bakıp dilek dilemene gerek yok.”

İnledim. “Üff, kız tavlama sözlerinde çok kötüsün.”

Liam beni yeni arabamın kaputuna yasladı. “Peki ya seks oyunlarında? Standartlarına hâlâ uyuyor muyum?”

Sorusuna cevap vermeden beni öptü. Cevap vermenin de bir anlamı yoktu zaten. Liam’la her şey tam da istediğim gibiydi. Bütün vaktimi onunla geçirmek istiyordum. Her geçen gün daha iyi bir insan olmaya çalışan, artık geçmişi tarafından kontrol edilmeyen bu adamla. Bir gün evlenmeyi hayal ettiğim bu adamla.

Liam haklıydı. Hayal edebileceğim her şeyi elde etmişken yıldızlara bakıp dilek dilememe gerek yoktu.

SON SÖZ

LIAM

İKİ YIL SONRA

Hep hayatımın F1'den ibaret olduğunu, biriyle bir yaşam kurmanın imkânsız görüldüğünü düşünürdüm. Ama sonunda her şeyim olması gereken F1 padokunda aşkı bulmuştum.

Yıllar içinde Sophie beni tek başına duygusal bir piçe dönüştürmüştü. Birkaç yıl önce yaz tatilini Bandini takımıyla turda geçirmeye geldiğinden beri sert kabuğumu tırnaklarıyla soyarak beni en nihayetinde ondan kaçamaz hâle getirmişti. Listesiyle dikkatimi çekse de kişiliğiyle gönlümü fethetmişti. Sophie sırlarımı olduğu gibi kabul etmiş, podyuma çıkan o adamın ötesini görmüş, benim sahte mutluluk gösterimi yutmamıştı.

Sophie, listesini evin etrafına yaydığı maddeye veya ruh hâline bağlı olarak renk değiştiren not kâğıtlarıyla yeni bir seviyeye taşımıştı. Bu, yıllardır birlikte oynadığımız bir oyun hâline gelmişti. Pembe kâğıtlarda seksi şeyler, mavi renklilerde mutlu notlar, yeşillerde yapılması ya da satın alınması

gerekenler ve sarı olanlardaysa Pinterest'te bulduğu tatlı mesajlar yer alıyordu.

Meşhur listemizi hâlâ saklıyorduk, sadece tamamladığımız maddeleri işaretlemiştik. Kolayca yapılabilecek maddeleri seçmememin bir sebebi vardı. Sophie güzel listelere ve maddelere karşı koyamadığı için sonsuza kadar benimle kalacak gibi görünüyordu.

Ne zaman bir plan yapsak genellikle doğru gitmeden önce hep yanlış giden bir şeyler çıkardı. Evlenme teklif etmeyi planladığım gün yüzüğü evde unutmuş, Sophie'nin konfor alanı dışına çıkıp korkularını yenme konusundaki çılgın fikrime bir şans vererek Monako'daki kayalıklarda ona teklifte bulunamamıştım. Ev yüzlerce kilometre uzakta olduğu için de arabaya atlayıp yüzüğü almaya gidemezdim.

Son dakikada fikrimi değiştirerek yatağın ortasında evlenme teklif etmişim. Dışarıdaki ahmaklara not; yatakta evlenme teklif etmek ve böylesi bir duygusallığın ardından gelen seks herkesin aklını başından aldığı için hep küçümsenir.

Düğün günümüzde fırtına çıkmıştı ama Sophie yine de dış mekânda evlenmekte ısrar etmişti. Arka bahçemizde, peri ışıkları altında eski filmlerdeki gibi yağmurda dans etmiştik. Gelinliğinin altında saklı parıltılı Vans ayakkabılar giymiş karımla dans etmek hayatımın en unutulmaz anlarından biriydi.

Yağmurun altındaki romantik gecenin ardından Sophie hastalanmıştı. Bu yüzden balayımızı yeniden planlamıştık ki bu da yine baştan sona bozulan başka bir plandı. İçimdeki şefkatli koca hastalık kapmamaya çalışarak onunla ilgilenirken Sophie hemşire kıyafetiyle ortaya çıkmıştı. Rahatlıkla söyleyebilirim ki bu işten en kârlı çıkan ben olmuştum.

Onunla kusursuz bir uyumsuzluk içinde yaşamayı seviyordum çünkü en güzel şeyler biz hep başka şeylere odaklandığımızda oluyordu.

ÇARPIŞMA

Vitus'a geçmek benim için yepyeni bir F1 yolculuğunun kapılarını açmıştı; takımı Bandini ve McCoy'la birlikte "diğerlerinin arasındaki en iyiler" konumuna getirirken yarışçı olarak kariyerim de gelişmişti.

McCoy'un yaptığı benim için âdeta ihanet kılığına bürünmüş bir lütuftu. Bana daha iyi bir kardeş, amca ve sevgili olmamı ve hayatıma devam etmem gerektiğini göstermişti.

Sophie genellikle F1 sezonunun tamamını benimle geçiriyordu ancak iki hafta önce kötü bir mide rahatsızlığına yakalanınca bizimle yolculuğa devam edememişti. Babası ve ben, her kahve ya da sigara kokusu aldığı anda kustuğu için seyahat etmesinin iyi bir fikir olmayacağını düşünmüştük. Eve dönerken surat assa da onun deyişiyle *ihanetimi* telafi etmek için yaz tatiline kadar her gün FaceTime'dan görüşeceğimize söz vermiştim.

Onu neşelendirmek için yaratıcılığımı konuşturup özel bir hediye yaptırmıştım. McCoy Menace arabamı garaj yolumuza park ederken tekerlekler çakıllı yolda gıcırdadı. Sophie'yi tam da burada kaputun önünde becerdiğimi hatırlayınca dudaklarıma bir gülümseme yayıldı.

Ona sürpriz yapmak için ön kapıyı sessizce açtım. Bugün değil de yarın geleceğimi sanıyordu.

Kanepeye uzanmış telefonunda geziniyordu. Bir an durup ona baktım, iki hafta önceki hastalıklı rengi normale dönmüştü. Teni, yüzünün etrafına dökülen saçları gibi ışıltılı ışıltılı.

Sanki geldiğimi hissetmiş gibi başını telefonundan kaldırdı ve bana nefes kesici bir gülümsemeye baktıktan sonra koltuktan fırlayıp kollarıma atıldı. Onu tuttuğumda az kalsın hediyesini yere düşürüyordum.

"Erken döndün!" Yanağıma birkaç öpücük kondurdu.

"Her seferinde böyle karşılanacaksam daha uzun süre ayrı kalmalıyız."

Onu ayaklarının üzerine bıraktığımda kolumu çimdikledi. "Bir dahaki sefere geldiğinde bana haber ver. Komşumuzla ya-

takta olduğumu falan düşünsene.” Şok ifadesiyle tavana baktı. Ne sahtekâr ama.

“Bayan Ricci'nin senin tipin olabileceğini hiç düşünmemiştim ama büyükanneler iyi kurabiye yapar, değil mi?” Onu kendime çekip hızlıca öptüm.

“Onu çekici bulmamın sebebi neydi sanıyorsun? Tanrım, Liam, her şey dış görünüş değildir.”

“Bunu üç yıl kadar önce bana bilerek körü görünmeye çalıştığında anlamıştım. Çünkü o hâlinle seni daha çok becermek istemişim.”

Omzuma hafifçe vurdu. “Tüh, kötü görünmek için epey uğraşmıştım halbuki. Şu an hayal kırıklığına uğradım.”

Beni bir kez daha öpmek için uzandığında uzun bir ayrılığın ardından dillerimiz birbirine dolandı. Aramızdaki çekim biraz olsun azalmıyordu. Aksine, yıllar içinde birimizi daha iyi tanıyıp değer verdikçe iyice güçlenmişti.

Biriyle beraber yaşadığınızda onunla ilgili her şeyi öğrenirsiniz. Sophie'nin seks de dâhil her şeyden önce kahveye ihtiyaç duyması gibi. Gün doğmadan yaptığımız pek çok seksten sonra dersimi almıştım. Şimdi her sabah yatağa kahve taşıyordum. Tamamen bencilce bir nedenden dolayıydı aslında ama sabahları bana gülümsemesi ereksiyonumla alt kata inip ona kahve getirmeme değıyordu.

Saçma sapan Amerikan reality programlarını ne kadar çok sevdiğini de öğrenmiştim. Bu da beni dehşete düşüren *Bachelor Fantasy League*'e katılmamıza neden olmuştu. Fırtına çıktığında ben kitap okurken onun bütün gün yatakta uzanıp resim yapmayı ne kadar sevdiğini öğrenmiştim. Yıllar önce bana da söylediği gibi dışarıda uzanıp bütün gece gökyüzüne bakmayı da çok seviyordu ama şimdi öpücüklerimle daha bir güzel hâle gelmişti.

Üç yıl geçmişti ve ben onu hâlâ her şeyimle seviyordum.

ÇARPIŞMA

“Sana bir şey aldım. Ne derler bilirsin; mutlu eş, mutlu hayat.” Öpüşmeye ara verdim.

“Çok basit bir cümle ama lanet olsun ki bunu duymaya bayılıyorum.”

“Evet, haklısın. Mutluluğu unut. Hayatının her gününde keyiften kendinden geçmeni ve benim kadar sapık bir adamla neden birlikte olduğunu asla sorgulamamanı istiyorum.”

Yumuşak bir kahkaha attı. “Senin sapıklığını asla sorgulamam. Hele ki en iyi yanlarından biri buyken.”

Hediyemi kanepeden alıp eline tutuşturdu. “Kocalık vazifemden mutlu olmana sevindim. Al bakalım.”

“Güller mi? Hem de kumaştan? Buna hiç gerek yoktu.”

Kibar olmaya çalışırken bile çok komik görünebiliyordu. Hediyeye şaşkın şaşkın bakarken katlanan kumaştan yapılmış gülü aldım ve ona yardım etmeye çalışarak çıkarılabilir sapından çekip çıkardım.

Gül şeklinde katlanan kumaş bir tişörttü ve üzerindeki sözleri okuduğunda gülümsemesi beni tam kalbimden vurmaya yetmişti.

“Ne! Olamaz.” Heyecanla diğer tişörtleri açmaya koyuldu.

Aynı anda hem coşkuyla hem de yumuşakça gülmesine bayılıyordum. Ne diyebilirim ki? Beni gezegendeki en duygusal piçe dönüştürmüştü.

Her bir tişörtü tek tek açtı, her birinde yazan komik ya da alaycı sözlere baktı.

“Bu harika bir fikir!” Üzerinde *Âşık olmak 90'ların R&B'si gibi değilse kalsın* yazan tişörtü önüne tuttu.

Sophie tişörtleri kanepenin üzerine fırlatıp kendini kollarıma bıraktı. Daha fazla öpücükle teşekkürlerini sundu. Dudaklarını dudaklarımda hissettiğimde vücudum karıncalanmaya ve aletim sertleşmeye başladı.

Ne kadar şanslı bir adam olduğumu söylemiş miydim?

Beni sevgi yağmuruna tuttuktan sonra geri çekildi. “Maya ve Noah’yla akşam yemeği için masayı hazırlamak istiyordum ama bahar dekorlarımızın olduğu kutuya ulaşamadım. Sen geldiğine göre bana yardım edebilirsin.”

“Ereksiyon oldum olacağım ve sen benden dekorasyona yardım etmemi mi istiyorsun?”

“Evet. Üzgünüm, ufaklık.” Pantolonumu okşayarak ağzımdan bir iniltinin kopmasına neden oldu.

“Hiç de ufak olmadığını sana hatırlatmak için seni şu an becermek istiyorum.”

“Kulağa güzel bir plan gibi geliyor... ama önce o kutuyu indirmen lazım.” Beni son bir kez öptükten sonra kendini kanepeye bıraktı.

“Yani git diyorsun, mesaj alınmıştır.” Oturma odamızdan çıktım, benden istediği kutuyu bulmaya gitmeden önce bir şişe su almak için mutfığa yöneldim. Buzdolabının üzerindeki fotoğrafımızın yanında yeşil bir not kâğıdı asılıydı. *Daha çok atıştırılmalı al.* Ne alınması gerektiğini yazmamıştı ama neyi sevdiğini biliyordu. Buzdolabını açıp yeniden kullanılabilir su şişelerinin olduğu rafta sallanan sarı bir not kâğıdı daha buldum. Dolabın beyaz yüzeyinde göze çarpıyordu. *Daha çok su iç.* Hepimiz karmaşık duyguları olan birer ev bitkisiyiz. Buna güldüm.

Tezgâhın kenarına yapıştırılmış yeşil bir not daha dikkatimi çekti. *Tezgâhın köşelerini yuvarlayacak birini bul.* Sakarlıkları beni her geçen gün daha da şaşırtıyordu.

“Son zamanlarda not olayına biraz fazla mı sardın? Stresli misin?” Sesim koridorda yankılandı.

“Hımm. Belki,” dedi koridorun diğer ucundan. Garaja giden koridora döndüm. Koridorun kemerinde beni sarı bir not karşıladı, üzerinde *Twinkle twinkle little star* yazıyordu. Tuhaftı ama onun yaptıklarını yargılamaktan hoşlanmadığım için umursamadım.

ÇARPIŞMA

Koridora astığımız, yıllar boyunca çektiğimiz siyah beyaz fotoğrafların yer aldığı çerçevelerden birindeki yeşil notu fark ettim, fotoğraflarla tezat oluşturuyordu. *Google'da yıldızların üçüz olup olmadığını araştır.* Bu konuda hiçbir fikrim yoktu ama öyle olmalıydı. Belki de uzaktayken Sophie'yi daha çok aramalı, endişeli olup olmadığını kontrol etmeliydim.

Garaja açılan kapının üzerindeki pembe not dikkatimi çekti. *Yakıttan tasarruf etmek için bir F1 pilotuna bin.* Garaj kapısını açarken kahkaha attım. Onu sevmemin bir nedeni de buydu çünkü sivri dilinden tutun da bana onun için yıldızları yeryüzüne indiriyormuşum gibi bakışına kadar her davranışıyla yüzümde bir gülümseme oluşturmaktan asla vazgeçmiyordu.

Yere rastgele atılmış eşyaların üzerinden atladım. Az kalsın eski bir çift ayakkabıya ve beni çok korkutan eski korkuluğa takılıyordum. Kendime not: *Garajı bir an önce temizlemem gerek.* Sophie'nin mevsimlik eşyaları koyduğu kutuların olduğu diğer tarafa geçtim. Küçük bir Alman köyüne yetecek kadar Noel süsümüz vardı.

Etrafıma bakıp merdiveni aradım çünkü her zamanki yerinde değildi. Yerde üzerine mavi bir not yapıştırılmış, muşambaya sarılı bir nesne vardı. *Bunu okuyorsan babama bir bira getir.* Yalan söylemeyeceğim; şu anda bir bira fena gitmezdi.

Muşambayı kaldırdığımda üzerinde sarı bir not olan bebek mavisi bir GoKart aracı gördüm. *Bu arabayla babama benzer miyim?*

Derin bir nefes alıp koşarak garajdan çıktım ama az kalsın yine o yerdeki ayakkabıya takılıyordum. Heyecandan içim içime sığmıyordu. Bunun gerçek olmasının imkânı yoktu. Kalbim göğsüme çarpıyor, ciğerlerime yeterince oksijen gitmiyor gibi hissediyordum.

Sophie kanepede oturduğu yerden bana baktı, sarı saçları dağılmış, yeşil gözleri parlıyordu. Dünyanın en güzel manzara-

sıydı. Az önce üzerinde olmayan tişörtünü işaret etti, dikkatimi üzerindeki beyaz yazı çekti. *Sapına Kadar Hamile.*

“Sürpriz!” Kollarını havaya kaldırdı.

Onu koltuktan kaldırıp dudaklarımın ulaşabildiği her yere öpücükler kondurduktan sonra minderlerin üzerine dikkatlice yerleştirdim. Tişörtünü eteğinden tuttuğum gibi başından çıkararak parke zemine attım. Düz karnının her yerine öpücükler kondurdum.

“Lanet olsun, anne baba mı olacağız?” Ağzımdan böyle bir soru çıktığına bile inanamıyordum.

“Meğer midemi üşütmemişim. Daha çok ilk üç aylık dönemdeki mide sorunlarıymış, sarhoşken kusmak gibi.”

“Bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?” Eğildiğim yerden ona baktım, artık karnını öpmüyordum. “Geleceğin F1 pilotunu, Marko Slade’in rakibini karnında taşıyorsun.”

Bir kaşını kaldırarak bana baktı. “Ya kızımız olursa?”

“Daha iyi olur. Havalı bir hatuna yenilmek gibisi yoktur. Pistin tozunu attıracağına o kadar eminim ki.”

Sophie başını koltuğa yasladı ve birlikte güldük.

Tanrım, onu tüm benliğimle seviyordum. Kalbimi ele geçirip asla bırakmayan, yıldızlara bakıp dilek tutan, topuklu ayakkabı yerine spor ayakkabısı giyen ve her gece beni aklımı başımdan alırcasına öpen kızı. Bana sonsuza dek mutlu bir hayat bahşeden bu kadını. Meğer ben yitik prenstim, o da parıltılı Vans ayakkabıları, sevgiyle ve özenle dövülen kılıcıyla beni kurtarmaya gelen prenesti.

Her efsanenin bir vârise ihtiyacı vardır. Genişletilmiş son söz için okumaya devam edin...

GENİŞLETİLMİŞ SON SÖZ

ON DÖRT YIL SONRA

"Stella bu yıl Marko'yu yenecek gibi görünüyor." Maya evde yaptığı pankartı kaldırdı. Rüzgâr yüzümüze vururken kartonun parıltıları etrafa saçıldı. Soğuk hava yüzünden keşke yarış başka bir hafta sonu olsaydı diye düşündüm.

Soğukla aram pek iyi değildi. Özellikle de Liam'a sarılamadığım zamanlarda. Şu anda Noah'yla birlikte GoKart pistinin kenarında strateji tartışmakla meşguldü. Diğer yarışmacıları gözlemliyor, çocuklarımızın yarışını izleyerek onların zayıflıklarını not alıyorlardı.

"Stella babasıyla günlerce antrenman yaptı. Bazen yatağa gittiğimde hâlâ GoKart parkında oluyorlar." Evleri yan yana olan o arkadaş gruplarından biriydik. Evlerimizin yanında çocuklar için özellikle tasarlanmış bir GoKart pisti vardı.

Para pek çok şeyi satın alabilirdi ama ortak bir arka bahçede sonsuza dek sürecek anıları satın alabilir miydi? İşte onlar paha biçilmezdi.

“Duydum. Noah bazen onun gelişimini görmek için izlemeye gidiyor. Stella ya da Leo’nun bunu bir hobiden öteye götürmek isteyebileceğinden endişe ediyor musun?” Maya dağılan siyah saçlarını atkuyruğu yaptı.

“Kariyer olarak mı demek istiyorsun? Çocuklarımızın kariyerleri hakkında konuşmamız çok garip değil mi? Stella ve Leo daha on üç yaşında.”

Bu hafta başını düşündüm, Stella yarışa odaklanırken Leo benimle film izlemişti. Arka bahçede antrenman yapmak isteyip istemediğini sorduğumda benimle *Star Wars* izlemeyi tercih edeceğini söylemişti. Bir şampiyon doğurmuştum.

“Haklısın ama bu onların gerçeği. Spor dünyası ne yapacaklarını görmek için gözlerini dört açmış bekliyor. Bazı gözlemciler Marko’yu incelemeye almış, F3 için yarışmak isteyip istemediğini soruyorlar.”

“Ama o daha on dört yaşında!”

Maya bana tebessümle baktı. “Ne diyebilirim ki? Babasının yeteneklerini almış. Ama o bitmek bilmez seyahatlere gitmesine hazır mıyım bilmiyorum.”

“Stella ve Leo’nun dış dünyaya açılmasını hayal bile edemiyorum. Onlar benim bebeklerim.”

“Çok hızlı büyüyorlar. Bunu nasıl durduracağız?”

İşaret parmağımı çeneme bastırdım. “Bilmiyorum. Onları sonsuza dek odalarına kilitlesek nasıl olur?”

“İşe yarayabilir, hatta Marko’nun hoşuna bile gider. Son zamanlarda odasından çıkmaz oldu. Daha geçen hafta onu yatak odasının penceresinden Stella’nın Liam ve Noah’yla antrenmanını izlerken yakaladım.”

Marko’nun cama yaslanmış, kızımın yarışını izlediğini hayal edince güldüm. “Onu bulduğunda ne söyledin?”

“Stella’yı etkilemek istiyorsa piste gidip ona birkaç ipucu vermesinin daha iyi olacağını söyledim.”

ÇARPIŞMA

“Aman Tanrım, bunu söylemiş olamazsın. Çocuğunu neden utandırıyorsun?” Diğer ebeveynlerin bakışlarını üzerime çekecek kadar yüksek sesle kahkaha attım.

“Ama haklıyım, bunu sen de biliyorsun. Daha geçen ay çamaşır yıkarken kot pantolonunun cebinde buruş buruş bir mektup buldum. Stella için olduğunu biliyordum çünkü üzerine bir sürü yıldız çizmişti.”

“Hadi canım! Peki ne yazıyordu?” Kalbim küt küt atmaya başladı. Marko'nun kızına âşık olduğunu tahmin ediyordum ama elle yazılmış mektuplar mı? Onun romantik bir çocuk olduğunu bilsem de son zamanlarda Stella'ya karşı fazla mesafeliydi. O kadar ki kızım bile onun bu hâlini fark etmişti.

“Sana söyleyemem.” Maya saçının bir tutamını parmağına doladı. Her zamanki gibi.

Koluna yapıştım. “Oğlunun kızına mektup yazdığını söyleyip mektupta ne yazdığını söylememelik edemezsin! Çok kötüsün! Noah sana nasıl katlanıyor? Daha da iyisi, sen nasıl tekrar hamile kaldın?”

“Dudaklarım mühürlü.” Maya dudaklarını büzerek şişmiş karnını sıvazladı. Her nasılsa Maya ve Noah bu kadar zamandan sonra mucizevi biçimde yeniden bebek sahibi olmuşlardı. Marko doğduktan sonra yıllarca deneyip sonuç alamamış, tam vazgeçtikleri anda da pat diye hamile kalıvermişti.

Noah'nın geç hamilelik konusunda ne kadar korumacı olduğunu tahmin edebiliyorsunuzdur.

Edemiyorsanız da size bir ipucu vereyim: Korumacı kocalık derecelendiriliyor olsaydı Noah yaklaşık beş ay önce rekor kırardı.

Eski Bandini kazağımın kollarını çekiştirdim. “Sen çok kötü bir annesin. En azından günümün güzel geçmesi için bana biraz dedikodu malzemesi verebilirdin.”

“Ah, bak!” Maya hamile bir kadın için şaşırtıcı derecede hızlı bir hareketle yerinden kalktı.

Stella'nın beyaz arabası pistte hızla ilerlerken Marko'nun siyah arabası arka tamponuna yaklaşıyordu. Son tura dikkat kesilsem de aklım Maya'nın itirafına takılıp kalmıştı. "Şimdi aklıma kurt düşürdün. Kart renklerinin zıt olması da sence garip değil mi?"

"Hımm, karanlıktaki yıldızlar gibi, değil mi? Gökkuşağındaki onca rengi seçebileceksen Marko'nun bunu seçmesi ilginç."

Ağzım açık kaldı. "Kapa çeneni. Bunu daha önce nasıl göremedim? En hafif tabiriyle dilim tutuldu."

"Yeterince dikkatli bakmıyordun." Maya bana gülümsedi.

"Aman Tanrım! Gerçekten de Stella onu yenmeye yaklaşıyor. Bastır kızım!" Ellerimi ağzımın etrafına kapayıp, "İşte benim bebeğim, bu işin nasıl yapıldığını göster onlara!" diye bağırdım.

Stella bitiş çizgisini geçerken Maya ve ben çığlık çığlığa sevindik. Marko birkaç saniye sonra damalı bayrağı geçerken Leo yarışı üçüncü sırada bitirdi. Ellerimizde pankartlarla Liam ve Noah'ı kenara iterek bariyerlere doğru koştuk. Aslında Maya paytak paytak yürürken ben koştum desek daha doğru olurdu.

"Bebeğimiz başardı!" Liam'ın sırtına atlayarak bacaklarımı beline doladım.

"Evet, başardı. Hem de kendi çabalarıyla." Liam beni etrafında döndürürken boynuna sıkı sıkı tutundum.

Yüksek sesle bağırarak. "Ve Leo da üçüncü oldu. Sağlı sollu dereceleri süpürüyoruz. Bastırın Zanderlar!"

"İkiz çocuk sahibi olmanın iki kat daha fazla kazandıracağı kimin aklına gelirdi?" Liam gülerek beni yere indirdi.

"Karnımdaki çatlaklar yüzünden senden hâlâ nefret ediyorum. Çok çirkinler."

Liam eğildi, dudakları kulağıma değerken alçak sesle, "Bence çok seksiler. O izler bana çocuklarımıza hamileyken nasıl göründüğünü hatırlatıyor ve bu da aletimi sertleştiriyor. Ayrıca ikimiz de o çatlakları öpmemden ne kadar hoşlandığımızı biliyoruz," dedi. Gözleri haylazlık ve aşkla parlıyordu. Beni bir öpücük

ÇARPIŞMA

için kendine çekip dudaklarımla oyun oynayarak onu neden sevdiğimi göstermiş oldu. Çatlaklara ve diğer her şeye değerdi.

Bazı öpücükler dizlerimi titretirken bazıları iç çamaşırımı ıslatıyordu. Şanslıydım ki dünyanın en iyi kocası bana bunları her gün yaşatıyordu.

Stella sızlanarak, “İyy! Bunu ben podyuma çıktuktan sonraya saklayamaz mısınız? Midemi bulandırılıyorsunuz!” dedi. Terli sarı örgüleri ve neon pembe yarış tulumuyla elleri belinde, kaşlarını çatmış bize bakıyordu. Liam’i hafifçe ittim.

Yüksek oktavlı bir kahkaha patlatıp Stella’yı kucağına çekti. “Gel de babana bir sarıl. Seninle inanılmaz gurur duyuyorum.”

“İkiniz de beni utandırılıyorsunuz!” Stella arkasına bile bakmadan ters yöne doğru kaçarken Marko’ya çarptı. Marko düşmemesi için Stella’yı tuttuktan sonra sanki bulaşıcı hastalığı varmış gibi hemen bir adım geri çekildi.

Kızım, birkaç saniye önce pembe olmayan yanakları kızarmış hâlde bize baktı.

İlginç. *Kahretsin, Maya. Ben sahiden de mağarada yaşıyor-
muşum.*

Marko elini kapkara dalgalı saçlarının arasında gezdirirken Stella’ya tekrar baktı, gözleri ürkütücü biçimde babasının kurnaz bakışlarını andırıyordu.

Stella’nın koruyucusu Leo (*çünkü ikizler için iki dakika erken doğmak her şeyi değiştiriyordu*), kolunu kardeşinin omzuna attı. “Naber, *kleine schwester?*” Orada iyi iş çıkardın.” Sarışın terli kafasını Stella’ninkine sürterek dağılmış örgülerini daha da karıştırdı.

“İğrenç! Anne, ona kesmesini söyle.” Stella kardeşini kendinden uzaklaştırmaya çalıştı.

“Ama ben sadece sevgimi gösteriyorum. Beni sevmiyor musun?” Leo destek ararcasına Liam’a ve bana baktı.

11 (Alm.) *Küçük kardeş.* -ş.n.

“Tabii ki seni seviyorum, seni koca aptal. Sürekli ilgi peşindesin, tıpkı babam gibi.”

“Hey! Sözünü geri al.” Liam ikizlerimize doğru atılıp ikisini de kendine çekti. Çocuklar kollarını babalarının beline doladılar. Liam kulaklarına bir şeyler fısıldarken gözlerimi onlardan alamadım.

İç çektim. Kocamı her geçen gün daha çok seviyordum. Bana yıldızların adını taşıyan iki çocuk vermişti çünkü aşkımız, tıpkı her gece yatmadan önce altında öpüştüğümüz karanlık gökyüzü gibi sonsuzdu.

“Marko, sen neden bana böyle sarılmıyorsun? Liam beni kışkandırıyor.” Noah oğluna yaklaşırken gülümsedi, bana kalırsa oldukça ürkütücü bir gülümsemeydi bu.

Gözlerim Marko’ya kaydı, üst dudağındaki hafif bir seğirme dışında ifadesiz bir yüzle bizimkileri izlediğini fark ettim. *Gözüm üzerinde, dostum.*

Gizli mektuplar? *Peki.*

Bakışlarını kaçırmadan önce kızıma uzun uzun bakmak? *Fark etmemek imkânsız.*

Tıpkı babasının annesine aylarca yaptığı gibi vebalıymışçasına kızımdan kaçmak? *O iş de tamam.*

Görünüşe göre önümüzde bir çocukluk aşkı vakası vardı.

Bu durum iki farklı yöne gidebilirdi ama kızımın habersiz oluşuna bakılırsa Marko Slade’in lehine sonuçlanmayabilirdi.

SON

Efsane

GENİŞLETİLMİŞ SON SÖZ

NOAH

BİR YIL SONRA

Bir gün nişanlanacağımı hiç düşünmemiştim.

Hayatımı birlikte geçirmek istediğim birini bulmak şöyle dursun, kız arkadaşım olacağını bile hayal etmemiştim. Ama bakın nerelere gelmişim, rakibimin kız kardeşiyle evlenmek üzereydim. Haftalık aile yemekleri, müstakbel yeni ailemle yat gezileri derken iyice evcimen biri olup çıkmıştım.

Tamam, belki benim evcimen hâlim bile diğerlerinden farklıydı ama çevremde hiçbir zaman nüfuzumu paylaşabileceğim samimi insanlar olmamıştı, şimdi elime böyle bir fırsat geçmişken kendimi tutamıyordum.

Her şeyimi Maya'yla paylaşmak istiyordum. Evlilik sözleşmesinin ya da bir ilişkinin başarısız olabilme ihtimalini vurgulayan her şeyin canı cehenneme. Evliliğim boşanmayla sonuçlanacaksa Maya mal varlığımın yarısını alıp gidebilirdi. Alacağı en değerli şey kalbimken mal varlığının ne önemi vardı?

Fazla duygusala bağlamış olabilirdim ama bu konuda ciddi idim.

Yatak odamızın kapısını tıklattım.

Yatak odamız. Evimizin geri kalanı gibi burayı da özene bezene yaptırmıştık. Çocuklarımızı bu evde büyütmeyi planlıyor, Liam ve Sophie'nin de yan eve taşınmasını umut ediyorduk. Maya'nın en yakın arkadaşının hemen yan evde olması onu mutlu ederdi, onun mutlu olması da beni mutlu ederdi.

Sophie kapıyı sadece bir santim aralayarak içeriyi görmemi imkânsız kıldı. Beni tepeden tırnağa şüpheyle süzdükten sonra, "Burada olmaman gerekiyordu," dedi.

"Neden?"

"Geleneği biliyorsun." Kapıyı kapamaya yeltense de ben daha hızlı davranıp makosenimle kapıyı araladım. Birazdan mihraba yürüyeceğim makosenle.

Bugün evleneceğimi söylemiş miydim?

Alaycı alaycı güldüm. "Ben kötü şansa inanmam."

"Gerçekten mi? Vah vah. Ama müstakbel karın inanıyor." Simli spor ayakkabısıyla parlak makosenime tekme attı. Ayağımı hareket ettirmeyince öfkeyle homurdandı.

Sırıttım. "Dindar insanların şansa inanmadığını sanırdım."

Sophie hayatın tüm yükü omuzlarındaymış gibi iç çekti. "Noah, git buradan."

"Ama onu ilk gören ben olmak istiyorum."

"Onu ilk ben gördüm, şansına küs. Hadi şimdi naş."

Sinirle nefes verdim. "Tamam, onu sen hariç herkesten önce ben görmek istiyorum. Baş nedimenin benimle aynı ayrıcalığa sahip olmasına izin veriyorum. Ne de olsa paylaşmak önemsemektir."

Sophie otuz saniye boyunca bana baktı. "Peki. Ona sorayım. İzinsiz *giremezsin*."

Kocaman sıırıttım. "Mükemmel." Kapıyı kapayabilmesi için ayağımı çektim.

ÇARPIŞMA

Kapıyı kaparken kaşlarını çatarak, “Ah şu aptal, ısrarcı, sahiplenmeyi seven erkekler, ah,” dedi.

Ayakkabımın ucunu kalbimin ritmine göre yere vurarak Sophie'nin Maya'yla konuşmasını bekledim. Gelenekler umurunda bile değildi. Maya'yla ilişkimin nesi gelenekseldi ki zaten.

Sophie'ye dürüst davranıp Maya'yı ilk görenlerden olmak istediğimi söylemiştim. Bunun sahiplenme duygusuyla bir alakası yoktu. Daha çok onunla geçirdiğim her ânı kıymetli kılmayı arzuluyordum. Herkes onun koridorda yürüyüşünü izlemeden önce onu özel olarak görmeyi. Bencil bir pislik olduğum artık sır değildi ama Maya beni bütün kusurlarımla kabul ediyorsa kime neydi ki?

Yatak odamızın kapısı açıldı. Başımı kaldırdığımda Sophie'nin kapıdan sıvışıp hemen geri kapadığını gördüm.

Başını iki yana salladı. “Sihirli bir sikin mi var bilmiyorum ama Maya seni görmeyi kabul etti. Saçını bozma sakın. Makyajını da. Ve Tanrı aşkına, yemin etmeden önce seks falan yapmayın. Seni ait olduğun yere, yani herkesin bulunduğu salona götürmek için yirmi dakika sonra burada olacağım.” Bana parmağını salladıktan sonra uzaklaşırken spor ayakkabılarının sesi koridorda yankılanıyordu.

Titreyen elimle kapı kolunu tutum. Maya'yla bir gelecek fikri yüzünden yerimde duramıyordum. İyi anlamda yani. Hem de çok iyi anlamda. Hayatımın geri kalanını onunla geçirecek olmanın yarattığı bir heyecandı bu.

Bir hayat arkadaşında aradığı her şey olmak istiyordum. Annemle babam bu anlamda hiç iyi örnekler değillerdi, çocuklarımla da benimki gibi bir hayal kırıklığı yaşamalarını, yetenekleri yüzünden sevilmediklerini hissetmelerini, ünvanları yüzünden kullanılmalarını hiç istemiyordum.

Hayatta arzuladığım her şeyi elde etmiştim, bu yüzden bir gün çok iyi bir koca ve baba olmayı hedeflediğimi herkese açık açık gösteriyordum. Maya'nın ve gelecekteki çocuklarımla hep yanlarında durmak, onları koruyup kollayacak kişi olmak,

onları mecbur olduğum için değil, istediğim için koşulsuz şartsız sevmek istiyordum.

Derin bir nefes alıp kapıyı açtım. Maya'yı pencereden yeni arka bahçemize bakarken buldum, çok güzel görünüyordu. Gözümü ondan alamadım. Öyle ki yakında gözlüğe ihtiyacım olacağından korktum.

Beyaz gelinliğinin dantelleri vücuduna sararak sevdiğim kıvrımlarını ortaya çıkarmıştı. İçimden sırtına dökülen koyu renkli, dalgalı saçlarını çekiştirmek geldi. Arkasına döndü ve bana şimdiye kadarki en güzel bakışını attı. Beni ilk kez sevdiğini söylediği zamandan bile daha güzeldi.

Çünkü o bakış var ya? Beni sonsuza dek seveceğine dair sessiz bir söz gibiydi.

Gözlerimi üzerinde gezdirerek her ayrıntıyı hafızama işledim. İçimi daha önce hiç hissetmediğim bir mutluluk sararken gözlerim buğulandı, parmaklarım titredi.

Ben, yani Avrupa'nın bu yakasındaki en büyük serseri nişanlısı için gözyaşı döküyordum. Bir elimi saçlarımın arasından geçirdim. "Çok güzel görünüyorsun."

Başını geriye atıp güldüğünde sesi kulaklarımda tatlı bir melodi gibi yankılandı. Yaklaşıp sol elini tuttum. Onun tamamen benim olduğunu kendime hatırlatmak için sakinleştirici bir hareketle nişan yüzüğüyle oynadım.

İyi günde, kötü günde.

Zenginlikte, fakirlikte.

Hastalıkta ve sağlıkta.

Sonsuza dek ve daima orgazmla.

Tamam, son kısım sadece özel yeminimizin bir parçasıydı. Mihrapta kız kardeşi ve yatak odamızda olanlarla ilgili bir şey söylersem Santiago kalp krizi geçirirdi. Dindar insanlar da fazla utangaç oluyordu.

"Siz de hiç fena görünmüyorsunuz, Bay Slade." Gülümsemi ve boşta kalan eliyle papyonumu düzeltti. Ardından elini

ÇARPIŞMA

göğsüme bastırıldı. “Bu küçücük geleneğe bile uymamana neden şaşırdım bilmiyorum?”

Elini dudaklarıma götürüp yüzüğünü öptüm. “Boş ver onları, ben seninle yeni gelenekler yaratmayı planlıyorum.”

“Ne gibi?”

“Bunun gibi.” Onu kendime çekip bir elimi başının arkasına koyarak dudaklarımı dudaklarına bastırdım.

Hissettiğim sevginin her zerresiyle onu öptüm. Hayatımızın geri kalanında onu her gün seveceğime söz verdim. Hayatta başımıza ne gelirse gelsin, onun en güvendiği kişi olacağıma, ona sonsuza dek mutluluk dolu yıllar yaşatacağıma.

Öpücük bana can verdi. Maya şu hayatta arzuladığım tek kadındı ve hep öyle olacaktı. Bugün. Yarın. Sonsuza dek.

Makyajını bozmak istemediğim için istemeye istemeye geri çekildim.

“Senin gelenek anlayışını daha çok sevdim.” Gülümsemesi kalbimi ısıttı.

“Güzel çünkü bir tane daha var.”

Başını yana yatırıp meraklı gözlerle bakınca güldüm.

“Müstakbel Bayan Slade için küçük bir hediyem var.”

Kaşları kalktı. “Bu isme alışabileceğimi sanmıyorum.”

“Önünde alışmak için onlarca yıl olacak.” Elini tutup onu yatağa götürürken gülümsedim.

“Düğünden önce yaramazlık yapmak yok!”

“Sürprizimi görmek istemiyor musun?”

“Seninle ilgili görülecek her şeyi gördüm zaten. O kadarını söyleyebilirim.”

Başımı iki yana sallayarak onu yatağa doğru çekiştirdim. “Gözlerini kapa.”

Emrim üzerine gözleri kapandı. Belinden tutup onu kaldırarak yatağa yerleştirdim ve rahatça oturmasını sağladım.

Gözlerini açmaya yeltendiğinde, “Sakın açayım deme yoksa sürprizine kavuşamazsın,” dedim.

Hüsrarla iç çekti. Önünde diz çöküp cebimden hediyeyi çıkardım. Gelinliğinin eteğini kaldırırken tüylerim diken diken oldu.

Sol bacağını tutup onun için özel yaptırdığım jartiyeri yukarı kaydurdum. Duygusal bir piçe dönüştüğüm için sınırlarımı zorluyordum. Kendime acı çektirmekten hoşlandığım için jartiyere ulaşana kadar uyluklarına hafif öpücükler kondurdum. Doğrulup ayağa kalktığımda hafifçe iç geçirdi.

“Tamam, bitti.”

Eğilip hediyesini kontrol etti. “Vay be. Nedir bu?”

Elimi jartiyer kemerinde gezdirdim. “Bu, Barselona Grand Prix’sinin damalı bayrağından yapıldı. O an ayvayı yediğim andı çünkü seni gülümsetmek için galibiyetten vazgeçmiştim.”

Maya’nın gülümsemesi büyüdü. “Biliyordum!”

“Santi’ye söylersen seni yalanlarım. O zamanlar fark etmemiştim ama sana çoktan abayı yakmıştım.”

Hediyesine göz atarken yanağından tek bir damla gözyaşı süzüldü.

“Kahretsin, ağlamaman gerekiyordu.” Makyajını bozmadığımı umarak gözyaşını sildim.

“Elimde değil. Seni o kadar çok seviyorum ki canım acıyor.” Bana mahcup bir gülümsemeyle baktı.

“İyi türden bir acı mı?” Bacaklarının arasında durarak elimle çenesini kavradım.

“En iyi türden hem de.” Ellerini smokinimin yakalarında gezdirdi.

Dudaklarına yumuşak bir öpücük kondurdum. “Seni o kadar çok seviyorum ki... Maya Alatorre olarak son otuz dakikanın tadını çıkar çünkü ondan sonra tamamen benim olacaksın.”

Gözlerini devirdi. “Sadece soyadım değişecek.”

Sırıttım. “Hayır. Sadece soyadın değişmeyecek. Bu, sonsuzluğun başlangıcı olacak.”

